

**അരയ്ക്ക് ബിറ്റുക്കി
കണ്ണ മുത്തു**

അരത്ത് ബിഡുത്തി കൾ മുന്തി

അൽഫീറുനി

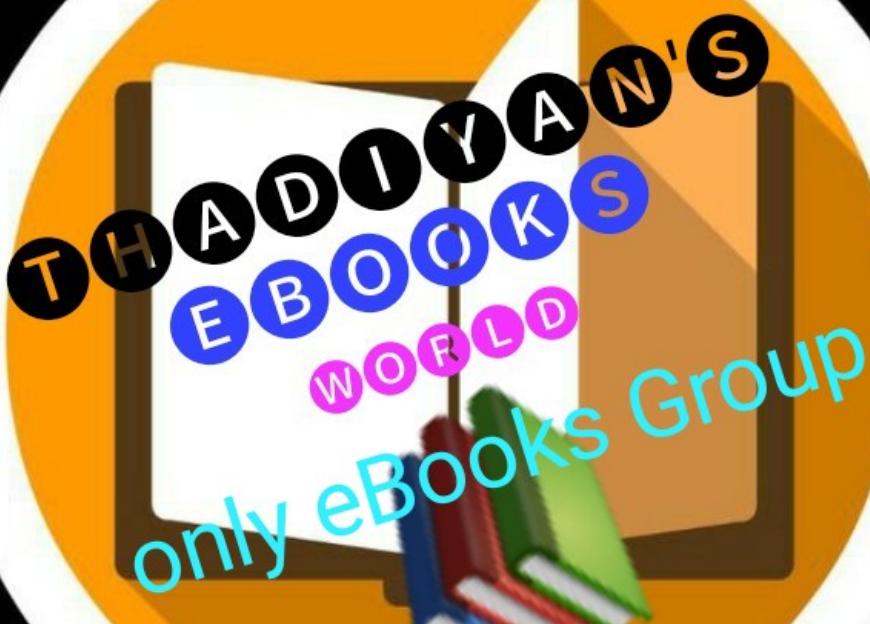
വിവർത്തകൻ:

ഡോ. മുഹമ്മദ് ആലുവായ്

വിചാരം ബുക്സ്

രണ്ട്.പി.എച്ച്. ടവർ
പോസ്റ്റാഫീസ് റോഡ്, തൃശ്ശൂർ-1
ഫോൺ: 0487-2426476, 9847367074, 9447201551

Part I and II In One Book in Only Thadiyan's eBook World

AL-BIRUNI KANDA INDIA

(Malayalam)

Malayalam Translation
of **Al-biruni's KITAB-UL-HIND**

By **Dr. Mohiaddin Alwaye**

First Edition: 2011

Copies: 1000

Published by:

VICHARAM BOOKS

All rights reserved by the publishers

Cover and Layout:

Mahin

Printed at:

A-One Offset Prints, Calicut

Price : **Rs. 290.00**

VICHARAM BOOKS

I.P.H. Tower, P.O Road, Thrissur-680 001

No parts of these publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise without the prior written permission of **VICHARAM BOOKS.**

ഇളംടക്കം

കനാം ഭാഗം

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്	11
അൽ ബിറുനി	13
പ്രസ്താവന	21
1 ഭാരതീയരെ കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനു വിശ്ലാസ മായി നിൽക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നമുക്കുപരിശോധിക്കാം ..	25
2 ദൈവ വിശാസം	30
3 ഇന്ത്യൻ ഗോചരമായതും അല്ലാത്തതുമായ വസ്തുക്കൾ ഭിൽ ഇന്ത്യക്കാരുടെ വിശാസം	33
4 പ്രവർത്തന കാരണവും ആത്മാവും ജയപദാർത്ഥവും തമിലുള്ള ബന്ധവും	42
5 അവതാര സിദ്ധാന്തം	45
6 ലോകങ്ങളും പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളും	51
7 ലഭകിക ബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മോചനവും അതിനുള്ള ഉപാധികളും	56
8 സൃഷ്ടികളുടെ വർഗ്ഗവും പേരും	68
9 വർഗ്ഗങ്ങളും ജാതികളും	75
10 മതങ്ങളുടെയും നിയമങ്ങളുടെയും ഉർഭവം, പ്രവാചക ഞാൻ, മതങ്ങൾ ദുർബലപ്പെടൽ	79
11 ബിംബാരാധനയുടെ ഉർഭവവും വിഗ്രഹങ്ങളുടെ നിലയും	83

12	വേദങ്ങളും പുരാണങ്ങളും ഇതര മത ഗ്രന്ഥങ്ങളും	93
13	വൃത്തശാസ്ത്രത്തിലും വ്യാകരണ ശാസ്ത്രത്തിലുമുള്ള ഇന്ത്യക്കാരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ	100
14	ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഇതര ശാസ്ത്രങ്ങളിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ	110
15	ഇന്ത്യക്കാരുടെ അളവുകളെല്ലായും തുകങ്ങൾല്ലായും കുറിച്ച് ചില വിവരങ്ങൾ	115
16	ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഏഴുത്തകളും കണക്കുകളും ചില അപൂർവ്വ ആചാരങ്ങളും	121
17	അജതാന ചക്രവാളത്തിൽ ചിറകൊടിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ചില ശാസ്ത്രങ്ങൾ	130
18	ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ രാജ്യങ്ങൾ, സംസ്ഥാനങ്ങൾ, അവ ഓരോനും തമ്മിലുള്ള ദുരം, നദികൾ സമുദ്രങ്ങൾ, അതിർത്തികൾ	136
19	നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പേരുകൾ, രാശിമണ്ഡലം, എന്നാറുവേലകൾ മുതലായവ	147
20	ബഹമാണ്ഡം	153
21	ഇന്ത്യക്കാരുടെ മതങ്ങളുടെയും അവർക്കിടയിൽ പ്രചാരമുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങളുമനുസരിച്ചു ഭൂമിയുടെയും ആകാശത്തിന്റെയും വർണ്ണന	158
22	ശ്യുവങ്ങളും അവയെ സംബന്ധിച്ച ഐതിഹ്യങ്ങളും ..	167
23	പുരാണങ്ങളുടെയും മറ്റും വിശാസമനുസരിച്ചുള്ള ‘മേരു’ പർവ്വതം	171
24	എഴു ദീപുകളുടെ വിശദവിവരങ്ങൾ-പുരാണങ്ങളിലുടെ ..	178
25	നദികളും അവയുടെ ഉൽപ്പത്തിയും ഗതികളും	184
26	ഇന്ത്യൻ ജ്ಯാതി ശാസ്ത്രജ്ഞത്തമാരുടെ ദുഷ്ടിയിൽ ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും രൂപം	189
27	ഗ്രാളങ്ങളുടെ രണ്ട് തരത്തിലുള്ള ചലനങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ ജ്യാതി ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെയും പുരാണകർത്താക്കളുടെയും അഭിപ്രായത്തിൽ	201
28	പത്ര ഭാഗങ്ങളുടെ നിർണ്ണയം	209
29	ഭൂമിയിലെ ജനവാസങ്ങൾഗ്രാമായ പ്രദേശങ്ങളുടെ	

30	നിർണ്ണയം ഇന്ത്യക്കാരുടെ ദൃശ്യകിയിൽ	213
	ലങ്കാ അമ്ഭവാ ഭൂമണ്ഡലം	222
	രണ്ടാം ഭാഗം	
31	രാജ്യങ്ങൾ തമിലുള്ള അന്തരം (ധ്യാവകാന്തരം)	226
32	പൊതുവിൽ ലോകത്തിന്റെ തുടർച്ചയും കാലവും അതിന്റെ ഉൽപ്പത്തിയും അവസാനവും	232
33	വിവിധ ഭിവസങ്ങൾ-രാഘുകലുകൾ	238
34	ഭിവസത്തിന്റെ ചെറിയ വിഭാഗങ്ങൾ	243
35	മാസങ്ങളുടെയും കൊല്ലങ്ങളുടെയും ഗണങ്ങൾ	250
36	‘മാനം’ എന്നപേരിൽ ഇന്ത്യയിൽ അറിയപ്പെടുന്ന കാലത്തിന്റെ നാലുതരം വിഭാഗങ്ങൾ	255
37	കൊല്ലങ്ങളുടെയും മാസങ്ങളുടെയും പേരുകൾ	257
38	ബൈഹാവിന്റെ ആയുഷ്കാല സമാപ്തം വരെയുള്ള ഭിവസങ്ങളുടെ ഘട്ടിതം	260
39	ബൈഹാവിന്റെ ആയുസ്സിനേക്കാൾ ദീർഘമായ കാലാഘട്ടങ്ങൾ	262
40	സമയ വിഭാഗങ്ങൾ തമിലുള്ള സന്ധി	265
41	കല്പം, ചതുർധ്യഗം എന്നിവയുടെ വിവരണവും അതിൽ ഒന്നിനെ മറ്റാനുകൊണ്ട് നിർണ്ണയിക്കുന്ന വിധവും	268
42	ചതുർധ്യഗത്തിന്റെ നാല് ഭാഗങ്ങളും അവയെ കൂടി ചുള്ള വിവിധ അഭിപ്രായങ്ങളും	271
43	നാല് യുഗങ്ങളുടെയും നാലാം യുഗത്തിന്റെ അന്ത്യ ത്തിൽ പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്ന സംഭവ വികാസങ്ങളുടെ യും വിവരണം	276
44	മനോന്ദരങ്ങൾ	283
45	സ്വപ്തർഷികളെ കൂടിച്ചുള്ള വിവരണം	286
46	‘നാരാധാനനും’ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമങ്ങളും, ഭിന്ന കാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗമനവും	291
47	വാസ്തവേവനും ഭാരത യുദ്ധവും	295
48	അക്ഷയപരിണിയുടെ ക്രമവും വലിപ്പവും	301

49	ഇന്ത്യയുടെ ഇതിഹാസ കാലങ്ങൾ	303
50	കല്പത്രിലും ചതുർത്യഗതിലുമുള്ള നക്ഷത്ര മൺഡലങ്ങൾ	312
51	ആദിമാസം, ഉത്തരാത്രി, അഹർഗണം, മുതലായ വ്യത്യസ്ത മാസങ്ങളും ദിവസങ്ങളും	317
52	അഹർഗണം-കൊല്ലങ്ങളും, മാസങ്ങളും, ദിവസങ്ങളും യി പിരിക്കാനും ദിവസങ്ങളും മാസങ്ങളും കൊല്ലങ്ങ് ളാക്കി മാറ്റാനുമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ	323
53	കൊല്ലങ്ങളെ ചില പ്രത്യേക സമയങ്ങളായി മാറ്റുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ	337
54	ഗ്രഹങ്ങളുടെ മദ്യസ്ഥാന നിർണ്ണയം	345
55	ഗ്രഹങ്ങളുടെ ക്രമം, വലുപ്പം, അന്തരം	348
56	ചട്ടങ്ങൾ താഴുവേലകൾ	363
57	സുരൂരശ്മികളുടെ നക്ഷത്രങ്ങൾ പ്രത്യേകശപ്പെടുന്ന തും അപ്പോൾ ഇന്ത്യക്കാർ നടത്തുന്ന ആചാരങ്ങളും കർമ്മങ്ങളും സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങം	371
58	വേലിയേറ്റവും ഇക്കവൈം	379
59	സുരൂഗ്രഹണവും ചട്ടഗ്രഹണവും	384
60	പാർവ്വണം	390
61	മതവിശ്വാസവും ജ്യാതിശാസ്ത്രവുമനുസരിച്ചു വിവി ധ കാലഘട്ടങ്ങളുടെ പാലക്കാരും അനുബന്ധ വിഷയ ങ്ങളും	393
62	അറുപതാം സംവത്സരം അശ്വക്കിൽ ഷഷ്ഠ്യബ്ദം	397
63	ബ്രാഹ്മണരുടെ പ്രത്യേകതകളും അവരുടെ കർത്തവ്യ ങ്ങളും	401
64	ബ്രാഹ്മണരല്ലാത്ത ജാതികൾ ജീവിത കാലത്തു ചെ യ്യേണ്ട ആചാരമുറകൾ	406
65	ബലികർമ്മങ്ങൾ	409
66	തീർത്ഥാടനവും പുണ്യസ്ഥാന സന്ദർശനങ്ങളും	412
67	ധർമ്മവും സ്വത്തു വിനിയോഗ ക്രമവും	417

68	അനുവദിക്കപ്പെട്ടതും വിലക്കപ്പെട്ടതുമായ ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങൾ	419
69	വിവാഹം, ആർത്ഥരവം, പ്രസവം, ശർഭപിണ്ഡം	422
70	വ്യവഹാര നിയമങ്ങൾ	425
71	ശിക്ഷകളും പ്രായ്ത്തിരതങ്ങളും	427
72	സത്തുകളുടെ അന്തരാവകാശവും അതിൽ മരിച്ചവ ർക്കുള്ള പങ്കും	430
73	അന്തരാവകാശികൾ മുത ശരീരത്തിനു ചെയ്യേണ ചില കടമകൾ: ശവ സംസ്കാരവും സതിയും	432
74	ശ്രദ്ധവും അതിശൈ വകുപ്പുകളും	436
75	ശ്രദ്ധിന നിർണ്ണയം	439
76	ഉത്സവങ്ങൾ	442
77	ശ്രേഷ്ഠം ദിവസങ്ങളും പൂണ്യം നേടുന്നതിന് പറ്റിയതും അല്ലാത്തതുമായ കാലവും	448
78	കരണങ്ങളുടെ വിവരം	454
79	യോഗങ്ങളുടെ വിവരണം	461
80	ഇന്ത്യക്കാക്കാരുടെ ജ്യോതിഷഗണനമാർഗ്ഗങ്ങളും ജ്യോതിശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ചില പ്രാഥമിക മൂലതത്താങ്ങളും	466

Part I and II In One Book in Only Thadiyan's eBook World

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

നരവംശശാസ്ത്ര കുതുകിയായ ഒരു സാമൂഹികശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഇന്ത്യയെയും ഇവിടത്തെ നിവാസികളെയും അടുത്തിരിയാൻ ശ്രമിച്ച അശാന്ത പരിശൃംഗത്തിന്റെ നേർച്ചിത്രമാണ് ഈ കൃതി. നിരുപിക്കുകയല്ല, കൗതുകപുർവ്വം നിരിക്ഷിക്കുകയും പരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ആവുന്ന ത്ര ഉൾക്കൊള്ളാൻ ശ്രമിക്കുകയുമാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. മാത്രമല്ല, താൻ കണ്ണുമുടിയ ജനവുമായി അനിവും അനുഭവങ്ങളും പങ്കുവെക്കാനും അദ്ദേഹം നിസ്വാർമ്മായി ശ്രമിച്ചതിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തലുകൾ ഈ കൃതിയിലുണ്ട്. എന്നാൽ, ഇന്ത്യ അദ്ദേഹത്തിനു സമ്മാനിച്ചത് ഉം ചുമ്മളമായ സ്വീകരണവും ആധാസഹിതമായ സാംശൈകരണവുമല്ല; അടുക്കുന്നോറും അകലാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു മായാ രൂപമായിരുന്നു. ഈ ന്തുന്ന സംസ്കാരം ഒരു വടവുകൾമല്ല, ചതുരപരമായ അടിവേരുകളോ നേരിവുകളോ യുക്തിയോ പ്രമാണമോ തങ്ങൾ നേണ്വേറിയ പുരാവുത്തങ്ങളോളം വരില്ലെന്നു കരുതുന്ന തീർത്ഥം അധ്യാമുവമായ ഒരു ദർശനമായിരുന്നു. ഭാഷയും സംസ്കാരവും ആചാരവും ശാസ്ത്രവുമല്ലാം ഇവ്വിധം പുരാവുത്തങ്ങളോടും പുരാണ കമാപാത്രങ്ങളോടും ഇതിവുത്തങ്ങളോടും കെട്ടുപിണ്ണിത്തുകിടക്കുന്ന ഒരു രാജ്യമോ സമുഹമോ വേരെയില്ല.

ഇതിലെ പ്രതിപാദ്യങ്ങളുടെ വസ്തുതകൾക്കാണ്, അല്ലാതെ, സംസ്കൃതത്തിലോ പ്രാക്കൃതത്തിലോ അവ എങ്ങനെ ശബ്ദിക്കുമെന്നതിനല്ല അദ്ദേഹം ഉന്നനൽ നല്കിയത്. അതുപോലെ, ഇതിൽ പറയുന്ന സ്ഥല നാമങ്ങളോ ചതുരസമലികളോ പ്രതീകങ്ങൾ പോലുമോ സിംഹലാ ഗവും ഇന്നു നിലവിലില്ല. അതിനാൽ, അവയും ശരിയായ ശബ്ദകോശം തെട്ടിപ്പിടിക്കുക കഴിപ്പസാധ്യവുമല്ല. ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ച് ഇത്രയും നിസ്വാർമ്മായ വീക്ഷണക്കോൺലൈഡ് ഇന്നോ ഇന്നെല്ലായോ ഇതുപോലെ എരാരു പട്ടം വന്നിട്ടില്ല എന്നതിനാൽ ഈ കൃതിയുടെ പ്രമേയം ഈ നിയും പട്ടാർഹവും കാലികപ്രസക്തവുമാണെന്ന ഉത്തമ ബോധ്യ നേതാടെ ഈ കൃതി മലയാള വായനാ സമൂഹത്തിനു സമർപ്പിക്കുന്നു.

പ്രസാധകർ

അരൽബിറുനി

ഭൂമിശാസ്ത്രം, പ്രകൃതിശാസ്ത്രം, ജോതിശാസ്ത്രം, ഗണിതശാസ്ത്രം, കർമ്മശാസ്ത്രം എന്നിവയിൽ വിദിഷനും തത്ത്വചിന്തകനും ഒവദ്യപണിയിതനും കവിയും ചരിത്രകാരനും സാഹിത്യനിപുണനുമായ ‘അബുറയ്ഹാൻ മുഹമ്മദ് ബനു അഫ്മദ് അൽ-ബറുനി’ ഉസ്ബന്സ്കി സ്ഥാന്ത്രീ തലസ്ഥാനമായ വീവാപട്ടണത്തിൽനിന്ന് അതിർത്തിക്കപ്പെട്ടതു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വാവാസ്മിൽ ക്രി:വ: 973-ൽ ജനിച്ചു. തലസ്ഥാന നഗരിയുടെ അതിർത്തിക്കു പുറത്ത് ജനിച്ചതുകൊണ്ട് ‘വിദേശി’ (നാട്കും പുറത്തുകാരൻ) എന്നാരു നാമവും നടപ്പായി. ഇരുപത് വയസ്സ് പുർത്തിയായപ്പോഴേക്കും മാനവികവിജ്ഞാനം, മതങ്ങളുടെ താരതമ്യപഠനം, ഭൂമിശാസ്ത്രം, ഗണിതം എന്നിവയിൽ അദ്ദേഹം നേന്തപുണ്യം നേടി. അക്കാദമിയിൽ സുപ്രസിദ്ധ പണ്ഡിതനും തത്ത്വചിന്തകനുമായ ‘അവിസനം’ (ഇംഗ്ലീഷ് നാമം) അൽ-ബിറുനി പല വിഷയങ്ങളിലും എഴുത്തുകൂട്ടുകൂട്ടുകൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. പ്രമാണായി പാരാണിക സമുദായങ്ങൾ കണക്കാക്കി പോന്ന വർഷങ്ങളുടെയും ഉത്സവങ്ങളുടെയും വിവരങ്ങവും അനുണ്ടായവയുമായി അവയുടെ താരതമ്യ പഠനവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു പുന്നതകം അദ്ദേഹം എഴുതി.

11-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വീവായിൽ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട ഒരു രാഷ്ട്രീയ വിപ്പവത്തെ തുടർന്ന് അൽ-ബിറുനി സാദേശം വിട്ടു. പറിക്കുകയും ലോകസഖാരം നടത്തുകയും ചെയ്യണമെന്ന ദ്വാഷനിശ്ചയം അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥിരോത്സാഹിയും ഗവേഷകനുമാക്കി. ഒരു ചരിത്രകാരനും ഭൂമിശാസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചു നല്ല പരിജ്ഞാനമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും ഭൂമിശാസ്ത്രകാരന്മാർക്കു മാത്രമേ ചരിത്ര ഗവേഷണത്തെ വിജയിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളതു എന്നും അൽ-ബിറുനി ദ്വാഷമായി വിശദസിച്ചിരുന്നു. അബ്യാസിയും ഭരണാധികാരികൾ ഏഷ്യാപര്യാടനത്തിനായി ഒരു പണ്ഡിതസംഘത്തെ നിയോഗിക്കുകയും തത്ത്വമലമായി ഒരു ലോകചരിത്ര ശ്രമം രൂപകൊള്ളുകയും ചെയ്തുവരെതെ. ‘അൽ-ബിറുനി’ അക്കാദമിയിൽ ചരിത്രകലയുടെ ഉപജ്ഞാതാവായിരുന്നു.

പേരിഷ്യൻ സാംസ്കാരിക മുല്യങ്ങളെ വിദേശങ്ങളിൽ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം നിരന്തരം പതിഗ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

‘ജർജ്ജാനി’ൽ താമസിക്കുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹം ‘ഗ്രീക്ക്’ ഭാഷ അഭ്യ സിച്ചു. ഗണിതശാസ്ത്രം, റാഷ്ട്രമീമാംസ, കാലഗണനാമാർഗ്ഗം, ഉറർജ്ജത്രം, റസത്രം, ചതിത്രവേഷണം എന്നിവയിലെല്ലാം അശായപാണിയിൽപ്പോൾ ഗ്രീക്ക് ഭാഷാജ്ഞനാം അദ്ദേഹത്തെ കൂടുതൽ സഹായിച്ചു. പ്രാമാണികങ്ങളായ പല ഗ്രീക്ക് ഗ്രന്ഥങ്ങളും അദ്ദേഹം പരിഭ്രാംപ്പെട്ടുതി. ‘ഗസ്ക്’യിൽ താമസിച്ച കാലത്ത് അൽ-ബിറുനി ഖ്വാമണ പണ്ഡിതന്മാരിൽനിന്നു സാംസ്കൃതം പഠിച്ചു. ഭാരതത്തിലെ വേദങ്ങളുടെയും പുരാണങ്ങളുടെയും അശായതയിലേക്ക് പണ്ഡിതന്മാരും അദ്ദേഹത്തിന് ഇരഞ്ഞിച്ചെല്ലാം സാധിച്ചു. ‘ഗസ്ക്’യിലെ അധിവാസ കാലത്താണ് ഒരു അവില ഭാരതപര്യാടന തതിന് അൽ-ബിറുനി ഏറ്റെങ്കിയത്. ആദ്യമായി പണ്ഡിതന്മാരുടെ ആശാക്രമ മുൻപുകൂട്ടുന്നതിന് പട്ടണ തതിൽ അദ്ദേഹം ചെന്നെതി. സുത്തത്താൻ മഹ്മുദിരെന്ത്രയും ചില ധാരാസ്ഥിക പണ്ഡിതന്മാരുടെയും എതിർപ്പുകളും ഇന്ത്യാ ധാരയിൽ വന്ന പല ബുദ്ധിമുട്ടുകളും തരണം ചെയ്ത് അദ്ദേഹം ഭാരതീയ കലകളും ശാസ്ത്രങ്ങളും പഠിച്ചു. അതിരെ ഫലമായി ഇന്ത്യയിലെ മതങ്ങൾ, ശാസ്ത്രങ്ങൾ, ഭാഷ, സാഹിത്യം, വൈദ്യം, ആചാരമുറകൾ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചു വിജ്ഞന്തയങ്ങളായ വിവരങ്ങൾ ലോക ചരിത്രത്തിനു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കാശ്മീരിൽ സഖവർക്കുന്ന കാലത്ത് തിബെത്തുകാരുടെ ആചാരങ്ങളും സഭാവാങ്ങളും പഠിക്കുകയും ആ വിഷയത്തിലെബാറു ശ്രമം രചിക്കുകയും ചെയ്തു. വടക്കെ ഇന്ത്യയിലെ ഉജൈജനി നഗരമാണ് അൽ-ബിറുനിയെ ഏറ്റെ ആകർഷിച്ചത്. ഇന്ത്യാപര്യാടനത്തിനു പതിമുന്ന് വർഷം അദ്ദേഹം ചെലവഴിച്ചു. അൽ-ബിറുനിയുടെ ഇന്ത്യാസന്ദർശനത്തെ സംബന്ധിച്ച് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. ‘പിനീഷ്’കാരുടെ ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ അൽ-ബിറുനിയുടെ ഇന്ത്യാസന്ദർശനം എ.ഡി 1017-1037 കാലത്താണെന്നു കാണുന്നു. (പ്രയാഗിൽ 1018-1019-ൽ ഒരു ലോകബൃഹമത സമേളനം നടന്നതായും അതിൽ അൽ-ബിറുനി സന്നിഹിതനായതായും ബുദ്ധമതത്തെ പറ്റി ബാബുമിൻ എഴുതിയ ശ്രമത്തിൽ പറയുന്നു. അതുപോലെ, 1023-ൽ അൽ-ബിറുനി മധ്യര സന്ദർശിച്ച പ്ലോർ ഒരു പാണ്ഡ്യരാജാവ് വിലപിടിച്ച രത്നങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു സമ്മാനിച്ചതായും 1025-ൽ അദ്ദേഹം കേരള സന്ദർശനത്തിനായി നാഗപട്ടണത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടതായും ചരിത്രവേകൾ തെളിയിക്കുന്നു. കേരളത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒരു വർഷവും ഏഴ് മാസവും താമസിച്ച ശ്രേഷ്ഠസിനിയിലേക്കു മടങ്ങുകയും ചെചനയിലേക്കുള്ള യാത്രാമാലയും വീണ്ടും കേരളത്തിൽ വന്നു കുറച്ചു ദിവസം കോഴിക്കോട് താമസിക്കുകയും

ചെയ്തതായി ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നുണ്ട്.

മലബാറിൻ്റെ വ്യാപാരകീർത്തി വിദേശങ്ങളിൽ അലയടക്കിച്ചിരുന്ന 11-ാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ്ടോ അൽ-ബിറുനിയുടെ കേരളസന്ദർശനം. ‘കേരള’ത്തിലെ അഞ്ച് മുവ്പു പട്ടണങ്ങളിൽ താമസിക്കുകയും ഏഴ് രാജാക്കന്മാരുമായി സംഭാഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. കൊല്ലം രാജാവും കോഴിക്കോട് രാജാവും വിലപിടിച്ച പല സമ്മാനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനു നല്കി. കേരളത്തിലെ കൃഷിസ്വന്ധായത്തെയും വ്യവസായത്തെയും പറ്റി അൽ-ബിറുനി സസ്യക്ഷ്മം പറിക്കുകയും തന്റെ സഖ്യാരകക്കുറിപ്പുകളിൽ അതു രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കൊല്ലത്തും ചാലിയത്തും അറബി വൈദ്യുപണ്ഡിതന്മാർ ചികിത്സാക്രൈഡണ്ടുൾ തുറക്കുകയും അറബി വൈദ്യുസ്വന്ധാധിക്രമം കേരളീയരെ പരിപ്പീക്കുകയും കേരളത്തിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന വൈദ്യുസ്വന്ധാധിക്രമം അവർ പറിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. കേരളത്തിലെ വ്യവസായ പ്രമുഖമാരിൽ പലർക്കും മുന്ന്-നാല് ഭാഷകളിലൊമായി രൂപൂപെന്നും പല വിദേശ ഭാഷാപദ്ധതികളും അവരുടെ ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഭിന്ന വിശ്വാസികളും വിവിധാചാരാവലംബികളും എഎക്യത്തിലും സമാധാനത്തിലും ജീവിക്കുന്നതായാണ് കേരളത്തിൽ താൻ കണ്ണതെന്നും മലബാറിലെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ അറബി കോളനികൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അറബി വ്യാപാരികളെ തദ്ദേശ ഭരണാധികാരികൾ വിശ്വസിക്കുകയും അവരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും അൽ-ബിറുനി വിവരിക്കുന്നു.

പല വിഷയങ്ങളിലായി 180-ൽ പരം ശ്രമങ്ങൾ അൽ-ബിറുനി രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിലെ ഉള്ളടക്കവും നിർദ്ദിഷ്ട സമലാംഭങ്ങളും വിവരിക്കുന്ന ഒരു ശ്രമമാം 1995-ൽ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1048-ൽ ചരമ്മടണ്ണ അൽബിറുനിയുടെ ആയിരാം ജനവാർഷികം പ്രമാണിച്ചു രഷ്യത്തിലെ ‘സയൻസ് അക്കാദമി’യുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ‘അൽ-ബിറുനി’ എന്ന പേരിലോരു പുസ്തകം 1950-ൽ ‘മോസ്കോ’വിലും ‘ലെനിൻ ഗ്രാമി’ലും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. അതുപോലെത്തുനെ ‘അൽ-ബിറുനി അനുസ്മരണ വാല്യം’ എന്ന പേരിലോരു പുസ്തകം 1951-ൽ ‘കൽക്കത്ത്’യിലും പ്രസിദ്ധീപ്പെടുത്തി, പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മാറ്റാലിയൻ, ഉർദു എന്നീ ഭാഷകളിൽ വിവർത്തനങ്ങൾ വന്ന പ്രസ്തുത ശ്രമത്തിൽ ശാസ്ത്രലോകത്തിന് അൽ-ബിറുനി നല്കിയ സംഭാഷണം സംഭാവനകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രകാരനായ ‘ജോർജ്ജ് സാർട്ടർ’ പറയുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്ര സംക്ഷേപവും ശാസ്ത്രലോകത്ത് അദ്ദേഹത്തിനുള്ള സ്ഥാനവും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സന്ദേശവാഹകനായാണ് അൽ-ബിറുനി സദേശത്തെക്കു മടങ്ങിയതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രകാരനായ ‘ജോർജ്ജ് സാർട്ടർ’ പറയുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്ര അൽ-ബിറുനി കണ്ണ ഇന്ത്യ | 15

ത്രത്തിലേക്കും സംസ്കാരത്തിലേക്കും ഒരു നിഷ്പക്ഷവാദിയുടെ നിലയിൽ അദ്ദേഹം ചുഴിഞ്ഞുനോക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇത്യുൾപ്പെടെ പുരാണങ്ങളും വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളും അദ്ദേഹം അറബിയിലേക്കു പരിഭ്രാംപ്പെടുത്തി. ‘തിവത്തി’നെ സംബന്ധിച്ചും കാർമ്മിനെ സംബന്ധിച്ചും പ്രത്യേകം പുസ്തകങ്ങൾഉണ്ടുതി. ഇത്യുൾപ്പെടെ സാംസ്കാരിക പാനത്തിൽ വലിയ പ്രാധാന്യവും ലോക ചരിത്രകാരമാർക്കിടയിൽ, വിശിഷ്ടം അബ്ദം ലോക ചരിത്രകാരമാർക്കിടയിൽ, പ്രചാരവുമുള്ള ചരിത്ര ഗ്രന്ഥമാണ് അൽ-ബിറുനിയുടെ ‘കിതാബുൽ ഹിദ്’ (അൽ-ബിറുനി കണ്ണ ഇത്യു). പ്രാചീന ഇത്യുറുദു, പ്രത്യേകിച്ചു 11-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഇത്യുറുദു ഒരു സമൃദ്ധം ചിത്രമാണ് അദ്ദേഹം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ട് നമ്മുടെ മുന്നിൽ വെക്കുന്നത്.

ഡോ. മുഹർജ്ജുഫീൻ ആലുവായ്

ബുദ്ധിക്ക് സ്വീകാര്യമായവയും അല്ലാത്തവയുമായ
ഇന്ത്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്ത്
‘അബ്യു റയ്ഹാൻ മുഹമ്മദ് ബിൻ അഹമ്മദ്
അൽ-ബിറുനി എഴുതിയ ശ്രദ്ധം

ଓଳ୍ଟାଙ୍କ ଡେଲ୍

പ്രസ്താവന

‘കേൾവി കാഴ്ചപ്പോലെ അല്ല’ എന പഴമാഴി എത്ര പരമാർത്ഥമം. സമല-കാലങ്ങൾക്കു വിധേയമായ ദൃശ്യം ദൃഷ്ടിഗോചരമാകുന്നതാണ് കാഴ്ച. കാഴ്ചകൾ കാണുന്ന സമയവുമായി മാത്രമേ ബന്ധമുള്ളു. കേൾവിയാണെങ്കിൽ വർത്തമാന-ഭൂതകാലങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉള്ളതും ഇല്ലാത്തതും അതിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ വകുന്നേങ്ങളിലോന്നാണ് വരമാഴി. തുലികയുടെ ശാശ്വതങ്ങളും അക്ഷയങ്ങളുമായ ആവിഷ്കർണ്ണങ്ങളാണ് മാനവിക സമൃദ്ധായത്തിന്റെയും നാഗരികതയുടെയും ജീവത്തായ കമ വിലയം കൊള്ളുന്നത്.

ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ, ഭിന്നാഭിരുചികൾ സ്വാർത്ഥതാല്പര്യങ്ങൾ, ചിത്തവൃത്തിപരമായ വൈജാത്യങ്ങൾ എന്നിവ പ്രമാദ ജടിലമാക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള നേന്നാണ് വരമാഴി. സന്തം വംശമാഹാത്മ്യം സ്ഥാപിക്കാൻ വേണ്ടി തങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന വർദ്ധുതയെ പറ്റി നീതുതിന്റെ പാടു നാവരും അസത്യങ്ങൾ പറയുന്നവരും ലക്ഷ്യപ്രാപ്തി കൈവരാത്തതു കാരണം അവരെ അഭിശപിക്കുന്നവരും അപൂർവ്വമല്ല. സ്വാർത്ഥത, വിജയമോഹം, എന്നിവയാണ് ഇവിടെ ഫ്രേഡക്രക്കതികളായി വർത്തിക്കുന്നത്. നിസ്സാരകാര്യങ്ങൾക്കു കളവു പറയുന്നവരാണ് ചിലർ. മറ്റുചിലർ നാശത്തിൽനിന്നും വിഷമസന്ധികളിൽനിന്നും രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി കളവു പറയുന്നു. ദുഷ്ടിച്ച സാഹചര്യങ്ങളുടെയും അനാശാസ്യപ്രേരണകളുടെയും പിടിയിലമർന്നു കളവു പറച്ചിൽ സഭാവത്തിന്റെ തന്നെ ഒരംഗമാക്കുന്നവരുമുണ്ട്. ചിലർ ബോധപൂർവ്വമല്ലാതെ തന്നെ കളിവാർത്തകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. പറയുന്ന ആളുകളെ അപ്പാട വിശസിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇതു സംഭവിക്കുക. ആദ്യം പറയുന്ന ആളി നന്ദിയും ശ്രേഠാവിന്റെയും ഇടയ്ക്ക് നിൽക്കുന്ന മധ്യവർത്തിയാണ് ഈ പ്രചാരകൾ. ഈ മധ്യവർത്തികളെ ഉച്ചാടനം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞാൽ കളിവിന്റെ മുലശില്പി മാത്രമേ അവഗണിക്കുകയുള്ളൂ.

ഉത്തമ വ്യക്തിയാണ് സത്യനിഷ്ഠായുള്ള മനുഷ്യൻ. കളവു പറയുന്നവൻ കുട്ടി അവനെ ബഹുമാനിക്കുന്നുണ്ട്. പറയുന്നവനു ദോഷമാ

எனகிலும் ஸதாமே பரியாவு ஏற்காள்ளோ ப்ரமாணம். வெவ்விழில் ஶ்ரீ யேதூகிஸ்து பரிணதத் ஹவிடெ ப்ரஸ்கதமான்.

“ராஜாக்கொடுதெ விரோயம் தெய்ந் அவருடெ முபிதீ ஸதாம் பர யாதிரிக்கரைத். காரணம், அவர்கள் நினைவுடெ ஸஶரமாய ஈரீரதெத் ஸ்பஞ்சிக்கானே கஷியு. அதைவிரைந் மேல் அவர்கள் யாதொரு அ யிகாவையு செலுத்தான் ஸாயுமலூ.” ஸதாதெ முருகெ பிடிக்குள தினு விபதியெயரூ அவலங்விக்கானுதூ கல்பக்கான்திட்டு.

மர்ணதெத் விரெளி சூ ரணாக்களத்திலேகூ பானதூசெலூந வரெயூ, முங்கு பிற்பு நோக்காத விரைவாகானிக ப்ரவர்த்தன அதீல் ஏற்பெட்டுநவரெயூ யீரோதாத்தாரெனு பொதுஜங்கைச் கொட்டியேலாப்பிக்குளு. யீரதயை ஏரு வகுக்கேமாவா ஹத். ஏற்கான், பொதுவே பரிணதாக் மர்ணதெத் அவர்ணிக்குளதிலான் யீரத. ஹத விரெளந வாக்கெகாள்காயாலும் ப்ரவர்த்திகொள்காயாலும் யீரத தென்யான். நீதியை போலே பிரகுத்யா அலிலங்கீயவு ஸஂதா ப்திஜங்கவுமான் ஸதாம். அதிரை மாயுரூ அங்குவிக்கான் கஷி யாதைவநு ஸதாமாளென் அரியமாயிருநிட்டு அதில்கின் ஒளித்துமாருநவநு அதிரை வெஶிஷ்டு ஶஹிக்குக ஸாயுமலூ. உதாபார்ணத்திக், கல்வு பரியுந்தில் குப்பானியி நேடிய ரௌதோக் அயாச் சரிக்கைலைகிலும் ஸதாம் பரிணதிடுநோ ஏற்கு சோதிசூத் ஸதாம் பரியுந்திகென தெப்பெட்டுநிலைகில் ஹல் ஏற்கு தான் பரியு மாயிருநு ஏற்காவு உத்தரம். காரணம், நீதி கைவெடிதெ அதீ கந்துநாக்ஷி பரியலும் விஶாலம் வந்தெயூ ஹஷ்டப்பெட்டுநவநான். குத்தறைதூ பதியூ வசி பரிசுதெத் அபாரிக்கானு லோகர்க்கூ லோகத்தினு நாலா செய்யநு அயாச் மடிக்கிலூ.

தெரை ஶ்ரமத்தில் ‘முன்தானிலி’க்கை குரிசு அகேஷபிசு ஏஷுதிய ரைக்கை விமர்ஶிசு ‘அதை உஸ்தாத் அவை ஸப்தை அதிஹப்லிஸு’ ஏநோக் ஸஂஸாதிக்குக்குய்க்காயி. மனுஷுரைபோல அரியானுதூ மார்க்கண்டோ அவதவன்கண்டோ ஹலைக்கிலும் ‘அலூஹா ஸயங் அரியுநவநான்’ ஏற்கு அவருடெ வாதெதயான் அயாச் பரிஹாஸிசுத். அ ஶ்ரமக்காரன் ஹண்ணெ பரியுநு:

“அவர் பரியுக்காயான் அலூஹாவிக் அரிவிலூ ஏற்கு.” ஶ்ரமக்கா ரன் அவருடெ வாதெதெ ஹண்ணெ டுர்வாப்பாந் செய்தத், அலூ ஹுவிக் அரிவிலைந் அவர் பரியுந்தாயி ஸாயார்ணக்கார தெரு வதிப்பிக்கானான். “அதை உஸ்தாத்,” தொன் பரிணது: “ஹத் ஏதிராஜி க்கையூ அலிப்பாய லினதயூதூ வரெயூ குரிசு ப்ரதிபாதிக்கு ஸோச் மிகவொரு அவலங்விக்கானுதூ ஏரு மார்க்கான். எரே மத திரை அவாதர விலாக்கண்டை குரிசு ப்ரதிபாதிக்குநோச் ஹத

ദുസ്സാഹാവം കുടുതൽ പ്രകടമാവും. അവ തമിലുള്ള സാദ്യശ്യം തന്നെയാണ് ഇതിനു കാരണം. അനുമതങ്ങളെ കുറിച്ച്, പ്രത്യേകിച്ചും മൗലികമായും ശാഖാപരമായും ബന്ധമില്ലാത്ത ഭിന്നമതങ്ങളെ കുറിച്ചും പ്രതിപാദിക്കുവോൻ ഈ പ്രവണത പ്രകടമായിരിക്കുകയില്ല. പരസ്പരബന്ധമില്ലാത്മയും സാരംശം ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള പ്രധാനവുമാണ് അതിനുകാരണം.”

മതങ്ങളെ കുറിച്ചും തത്ത്വംഹിതകളെ കുറിച്ചും നമുക്കു കിട്ടിയപുസ്തകങ്ങൾ ഇത്തരത്തിൽ പെട്ടവയാണ്. ഇവയുടെ സാരാംശം ഗ്രഹിക്കുക കഴിപ്പസാധ്യമല്ല. വല്ലതും ധർമ്മവൈപ്പാൽ പരിഞ്ഞപ്രജനരായപണ്ഡിതമാരുടെ അവഹോളന്തിനു തന്നെ ഇടയാകും. മാത്രമല്ല, ദ്രോഷംനാരല്ലാത്തവരെ തർക്കങ്ങളിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യും. കാര്യവോധമുള്ളവർ ഇത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങളെ കെടുക്കമകളുടെ സമാഹാരമായെ പരിഗണിക്കു. അവർ അവരെ വിശസിക്കുകയോ ആരാക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. ഭാരതീയരുടെ മതങ്ങൾക്കും തത്ത്വംഹിതകൾക്കും ഇത്തരം അപകർഷം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ മിക്കവയും ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു പകർത്തിഎഴുതിയ ഇവയിൽ പലതിലും പ്രമാദങ്ങൾ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. ഇതുവസ്തുത എന്ന് ചുണ്ടിക്കാണിച്ചതാണ്. സ്ഥാപിത താല്പര്യങ്ങളാനും കുടാതെ നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയോടെ ഗ്രന്ഥരചന നടത്തിയ ഏക ഗ്രന്ഥകാരൻ ‘അബുൽ അബ്ദുസ്സ അൽ ഇനാൻശഹർ’ മാത്രമാണ്. എല്ലാമതങ്ങളുണ്ടും അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടില്ല. ജുതമാർ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നിവരെക്കുറിച്ചും പശയനിയമതിഞ്ഞയും പുതിയ നിയമതിഞ്ഞയും ഉള്ളടക്കത്തെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം ഓംഗിയായി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ‘മാനവി’ മതത്തക്കുറിച്ചും അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാലംരചന മതങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു പ്രതിപാദിച്ചതിനെ കുറിച്ചും രേഖപ്പെടുത്താൻ അദ്ദേഹം വിട്ടുപോയില്ല. എന്നാൽ, ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ കക്ഷികളും സമിതികളും കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുന്നിടത്ത് അദ്ദേഹം ലക്ഷ്യത്തിൽനിന്നു ബഹുഭാരം അകന്നുപോയി. ഒരുവിൽ അദ്ദേഹം സർവാഖ്യപുസ്തകം പ്രമാണമാക്കുകയും അതു പകർത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതു ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു പകർത്തിയിട്ടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ ചില പ്രത്യേകകക്ഷികളിൽ പെട്ടവരിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം കേടുണ്ടാവയാണെന്ന് ഉള്ളിക്കേ ണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അൽഉസ് താഴ് പുസ്തകങ്ങൾ സംശയം ആവർത്തിച്ചു പരിശോധിച്ചപ്പോൾ പുസ്തകങ്ങളുടെ നില മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു ബോധ്യം വന്നിരിക്കും. ഭാരതീയരെ സംബന്ധിച്ചു എന്നു നേരിയ അവിപ്പ രേഖപ്പെടുത്താൻ അദ്ദേഹം എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇതു ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അത് അവരെ എതിർക്കുന്നവർക്ക് സഹായമുണ്ടാക്കാൻ അമുല്യ നിഡിയും

ആവുമെന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ശത്രുവിന്റെ തോൽവി ലക്ഷ്യമാക്കാതെയും ശത്രുവിന്റെ പ്രസ്താവ്യങ്ങൾ ദുർവ്വാവ്യാനിക്കാതെയും-അതു സത്യവിരുദ്ധമായാൽ പോലും-ഗ്രന്ഥചന്ദ്ര നിർവ്വഹിക്കണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. അതു തന്നെയാണ് ഞാൻ ചെയ്തത്. എത്രകിലും ഒരാഴ്ചയെത്തെ വണിക്കുകയല്ല എൻ്റെ ലക്ഷ്യം. അതുകൊണ്ട് ഞാന്തിൽ എതിരാളികളുടെ വാദമുഖങ്ങളും അവ വണിക്കുന്നതിനുള്ള രേഖകളും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. ഭാരതീയരുടെ നില തമാർത്ഥമായി പ്രതിപാദിക്കുകയാണ് എൻ്റെ ലക്ഷ്യം. അതോടൊപ്പം അവരുടെ ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ശൈക്ഷിക്കാരുടെ കാര്യവും ഞാൻ വിവരിക്കുന്നതാണ്. ഗ്രീക്ക് തത്രചിന്തകനാർധാമാർത്ഥവുമായി കുടുതൽ അടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സാധാരണക്കാരെ സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നങ്ങളിൽ കക്ഷിത്വപരിഗണനകൾക്കും ‘ഇടടത്താപ്പ്’നയങ്ങളശിൽക്കും അതിരിരായി വർത്തിക്കാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവരുടെ ആശയങ്ങളും വാദഗതികളും പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ സൃഷ്ടികളുടെയും ചില ക്രിസ്ത്യൻ വിഭാഗങ്കാരുടെയും ആശയങ്ങളും അവരുടെ സ്വീകരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ‘ത്രിത്വം,’ അവതാരവാദം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ അവർക്കുള്ള അടുപ്പുമാനത്തിനു കാരണം. രണ്ട് കൂതികൾ ഞാൻ അറബിയിലേക്കു പരിഭ്രാംപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. വസ്തുക്കളുടെ ശൃംഖലയെല്ലാം കാര്യകാരണങ്ങളെല്ലാം വിവരിക്കുന്ന ‘സാംഖ്യം’ ആണ് അവയിലെബാന്. ആത്മാവിനെ പഞ്ചഭൂതാന്തരകമായ ശരീരത്തിൽനിന്നു വേർപെടുത്തി ശുശ്വരിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചാണ് ‘പത്തഞ്ജലി’ പ്രതിപാദിച്ചത്. അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങൾക്ക് ആധാരമായ അടിസ്ഥാന കാര്യങ്ങൾ ഒടുമുക്കാലും ഈവരുടെയുമുണ്ട്. എന്നാൽ, അവരുടെ മതങ്ങളുടെ വിവിധ ശാഖകളെ പറി ഇതുപൂന്തകം ആദ്യം പറഞ്ഞ രണ്ട് പൂന്തകങ്ങളുടെയും പ്രയോജനം ചെയ്യുമെന്നും നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം പൂർണ്ണമായും നിറവേറ്റാനുപകരിക്കുമെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അദ്യായം 1

ഭാരതീയരെ കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനു വിജ്ഞാതമായിനിൽക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നമുക്കു പരിശോധിക്കാം

അടുത്തുചെന്നു നോക്കുവോൾ വ്യക്തമായി കാണുന്ന കാര്യങ്ങൾ അകലുംതോറും അവധിക്കമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുക സാഭാവികം മാത്രമാണ്. ഭാരതീയർക്കും നമുക്കുമിടയിലെ അകർച്ചയ്ക്ക് പല കാരണങ്ങളുണ്ട്. ആ ജനസംഖ്യയിൽ യോജിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിലെല്ലാം നാം അവരുമായി വിയോജിക്കുന്നു.

1. ഭാഷയാണ് ഇതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം

ഭാരതീയരും നാമുമായുള്ള ഭാഷാപരമായ വ്യത്യാസം ഇല്ലാതാക്കുക സുഗമമല്ല. അറബിലാംബയേപ്പാരെലും അതിവിശാലവും ഗഹനവുമാണ് ഭാരതീയരുടെ ഭാഷയും. ഭാരതീയരുടെ ഭാഷയിൽ ഒരു വസ്തുവിനു തന്നെ പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ളതും പരസ്പര ബന്ധമില്ലാത്തതുമായ നിരവധി നാമധേയങ്ങൾ സാധാരണയാണ്. ഈ ഭിന്ന നാമധേയങ്ങൾ വസ്തുവിൽ ഭിന്ന ഗുണങ്ങളെല്ലാം ഭാവങ്ങളെല്ലാം ആകും കുറിക്കുന്നത്. ആ ഗുണങ്ങൾ പുർണ്ണമായും ഭാഗികമായും മനസ്സിലിലുക്കുന്നതിനു വാചകത്തിൽ ഘടനയും കാലവും മനസ്സിലാക്കാൻ കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതൊരു അപകർഷമാണെങ്കിലും അഭിമാനകരമായ സവിശേഷമായാണ് അവർ പരിഗണിക്കുന്നത്. നിത്യജീവിതത്തിൽ സാധാരണക്കാർ വ്യവഹാരം നടത്തുന്ന നാടൻ ഭാഷ, പ്രഗതിരായ പണിയിൽ മാറ്റും സാഹിത്യകാരന്മാരും ദൈക്ഷകാര്യം ചെയ്യുന്ന പ്രഖ്യാസം എല്ലാം അനേക രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളുണ്ട് അതിന്. വ്യാകരണവും ലമാണ് പ്രാധാന്യം. ഈ ഭാഷയുടെ അക്ഷരമാല അറബി, പേരഷ്യൻ എന്നീ ഭാഷകളുടെ അക്ഷരമാലകളിൽനിന്നു തികച്ചും വ്യത്യസ്ഥമാണ്. ചില അക്ഷങ്ങൾ ശരിയായി ഉച്ചരിക്കാനോ സ്വപ്നംമായി കേൾക്കാനോ വ്യക്തമായി എഴുതാനോ വിഷമമാണു താനും. മാത്ര

കളും വള്ളി പുള്ളികളും പതിഷ്കരിച്ച് അറബിയിൽ എഴുതാനും സാധ്യമല്ല. അറബിവ്യാകരണത്തിനു വിധേയമാകുന്നതല്ല ഭാഷാ ശൈലി. എഴുതുന്നവരുടെ അശ്വാ കാരണം അക്ഷരങ്ങളിൽ സ്വല്പിതങ്ങൾ സംബന്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കാലാന്തരത്തിൽ ആ ഭാഷ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന വർക്കും മറ്റൊളവർക്കും മുലരുപം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധം ഒരു പുതിയ അക്ഷരമാല തന്നെ വരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, നാം അവതിൽനിന്നു പറിച്ച് ഒരു വാക്ക് നാം പിന്നീട് അവരോടു തന്നെ ആവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടോടെ മാത്രമേ അവർക്കതു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധ്യമുണ്ടാക്കുകയുള്ളൂ. അറബി ഭാഷകളിലെ പോലെ തന്നെ ഇവരുടെ ഭാഷകളിലും രണ്ടാം മുന്നോ ‘ലാല്പാക്ഷരങ്ങൾ’ എന്നായി സമേളിക്കുന്നതിനാൽ ആ ഭാഷയിലെ അധികവാക്കുകളും ശരിയായി ഉച്ചരിക്കുക നമുക്കു പ്രയാസമാണ്. മനസ്സം പാഠമാക്കാനുള്ള സാകര്യം ലക്ഷ്യമാക്കിയും പുസ്തകങ്ങൾ സിച്ചാലും ഉള്ളടക്കം നഷ്ടപ്പെടുപോകരുതെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയും അധികഗ്രന്ഥങ്ങളും ശ്രൂക്കങ്ങളായാണ് അവർ ചെയ്തത്. പദ്ധതിൽ ഗദ്യത്തകാൾ വ്യാകരണ സംബന്ധമായ വ്യതിയാനങ്ങളും, വൃത്തം, പ്രാസം മുതലായ നിബന്ധനകളും അവരും ദീക്ഷിക്കേണ്ടി വരുന്നതു കാരണം ആവരുത്തിലായിക്കും വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടി വരികയും തമ്മുലം അത് ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു പ്രയാസമാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

2. മതപരമായ അകർച്ച

നമുക്ക് അവരുമായി മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ വളരെ അധികം അകർച്ചയുണ്ട്. നാം വിശസിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ അവരും അവർ വിശസിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ നാമും അനേകാനും അവിശസിക്കുന്നു. അവരുടെ ഇടയിൽ മതത്തെ ചൊല്ലിയുള്ള കലഹങ്ങളും മാസ്തരങ്ങളും നന്നെ കുറിവാണെങ്കിലും - ചില ചില്ലറ തർക്കങ്ങളും വടവലിയും ഒഴിച്ചാൽ - പുറമേയുള്ളവരോട് അവരുടെ നിലപാട് തുലോം വിഭിന്നമാണ്. അന്യുമതസ്ഥരെ അവർ വെറും മോശക്കാരായി വീക്ഷിക്കുകയും അവരുമായി വിവാഹം, ഭക്ഷണം എന്നീ കാര്യങ്ങൾ പോലും പാടെ നിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആരക്കിലും അവരുടെ മതത്തിലേക്കു പറിവർത്തനം ചെയ്യണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചാൽ കൂടി അതു സാധ്യമല്ല. അന്യരെയും അവർ ഉപയോഗിച്ച് സാധനങ്ങളെയും ശുഭിചെയ്യെടുക്കാൻ അവരുടെ മതത്തിൽ മാർഗ്ഗമില്ലാത്തതാണ് ഇതിനു കാരണം. ഇത് അവരും മറ്റൊളവരുമായി വളരെയെറെ അകർച്ച ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

3. ആചാരമുറകളിലെ വൈപരീത്യം

അവർ നമ്മുടെ പിശാചുകളെപ്പോലെ കണക്കാക്കുകയും നമ്മുടെ വേഷവും ആകൃതിയും അവരുടെ കൂട്ടികളെ പേടിപ്പിക്കാനുള്ള ഉപാധി

കളായി സീകരിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ കൃത്തിൽ പെട്ട എൻ്റെ ഒരു പരിചയകാരൻ നമ്മുടെ ആക്ഷേപിച്ചു പറഞ്ഞതു നോക്കുക:

“നമ്മുടെ നാട്ടിലും കടന്നുചെന്ന ഒരുജുടെ കൈകൊണ്ട് അവരുടെ ഒരു രാജാവു വധിക്കപ്പെട്ടു. അന്ന് ഗർഭത്വിലുള്ള അധ്യാളുടെ മകൻ പ്രായ പൂർത്തിയായപ്പോൾ അച്ചേരെ കമരയ കുറിച്ചു മാതാവിൽ നിന്നനിയു കയും രേഖാകുലനാഡി സെന്റനുസമേരം ശത്രുവിശ്രേഷ്ഠ നാട്ടിൽ ചെന്നു കണ്ണിൽ കണ്ണവരെയെല്ലാം കൊന്നാടുകുകയും ശേഷിച്ചുവരെ നമ്മുടെ വേഷം കെട്ടാൻ നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.” ഈതു കേടപ്പോൾ ഇന്ത്യ ക്ഷാരുടെ വേഷംകൊടുന്നും ആചാരങ്ങൾ അനുശ്രദ്ധിക്കാനും നമ്മുടെ നിർബന്ധിക്കാതിരുന്നതിനു ഞാൻ ആ രാജകുമാരനും നന്ദി പറഞ്ഞു.

4. അവരുടെ തന്നെ ഇടയിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ

ഇന്ത്യയിലുള്ള ‘ശ്രമൺ’ വിലാശകാർ ‘ബ്രഹ്മൺ’രുമായി ശത്രുത തിലാണു കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. ‘സോറാവാസ്തർ’ മതകാർ (മജുസികൾ) ഉത്തരവിച്ച കാലം വരെ വുറാസാൻ, പേർഷ്യ, ഇറാവ്, മഹാസിൻ, സിരിയ മുതലായ അതിർത്തിദേശക്കാർ ശ്രമണ മതക്കാരയിരുന്നു. പിന്നീട് കഷ്ടാസബാൻ്റെ സാഹായ്യത്തോടെ അദർബിജാസ്കാരനായ സോറാ വാസ്തർ ബാൽവയിൽ വന്നു മതപ്രചരണം തുടങ്ങി. കഷ്ടാസബാൻ്റെ പുത്രൻ ഇസ്ലാമിസ്ത്യാർ കിഴക്കൻ നാടുകളിലും ബലം പ്രയോഗിച്ചു മജുസി മതം നടപ്പുകുകയും അഥവാ ആരാധനാ സ്വന്വദായം ചെചന മുതൽ റോം വരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പിൽക്കാലത്ത് അവരുടെ രാജാക്കന്നാർ ഇറാവും പേർഷ്യയും മതപര ചാരണ കേന്ദ്രങ്ങളായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവന്നതു മുലം ശ്രമണ മതകാർക്കു ബാൽവയുടെ കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു മാറ്റേണ്ടതായും വന്നു. ഇന്നും ഈ മജുസികൾ ഇന്ത്യയിലുണ്ട്. അവിടെ അവരുടെ പേര് ‘മുഹ്’ എന്നാണ്.

ഇസ്ലാമികരാജ്യമായ പേർഷ്യൻ രാഷ്ട്രം അടിക്കടി ഉണ്ടാവുന്ന യുദ്ധങ്ങൾ മുലം നശിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾ അറബിക്കളോട് പൊതുവിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വെറുപ്പു വർദ്ധിച്ചു. മുഹമ്മദ് ബിൻ വാസിം സജിസ്മാ നിലുടെ സിസ്യമേഖലയും പ്രവേശിക്കുകയും ‘ബംഹതവം’, ‘മോലി സ്ഥാൻ’ എന്നീ നാടുകൾ പിടിച്ചടക്കി അവയ്ക്ക് തമാക്രമം ‘മൻസുറാ,’ ‘മഞ്ചമുറാ’ എന്നിങ്ങനെ നാമകരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. യുദ്ധവും സന്ധിയും മാറിമാറി അവലംബിച്ചും മതപരവർത്തനയ്ക്കിന് ഇഷ്ടപ്പെടാത്തവരെ അവരവരുടെ മതത്തിൽ തന്നെ തുടർന്നുപോകാനുവദിച്ചും അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയുടെ ഉള്ളിലേക്കു കടന്ന് കനുഝ് പട്ടണത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ‘വൻഡാർ’ (ഗാന്ധാരം, കാനഹാർ) പ്രദേശങ്ങളിലും കാർശമീർ അതിർത്തികളിലും പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അനേവരെ

അന്യരാത്രും കാബുള്ളും സിസ്യുനദിയും കടന്നു ചെന്നിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഇളംഗും പ്രവൃത്തികൾ അവരുടെ റൂപത്വങ്ങളിൽ മുസ്ലിംകളോടു കൂടുതൽ വെറുപ്പും വിദേശവും ഉള്ളവാക്കി. തുടർന്ന് തുർക്കികളുടെ ‘സമാനിയ’ ഭരണകാലത്ത് അവർ ‘ഗസ്സ്’ പിടിക്കുകയും നാസിറുദ്ദീൻ സഖ കതകിൻ എന്ന രാജാവ് അവരുമായി-യുദ്ധത്തിലേർപ്പുടുകയും തന്റെ പിസ്ശാമികൾക്ക് ഇന്ത്യ സഭകരുപ്പുടുത്തിക്കൊടുക്കാനുള്ള ആസുത്രണം ചെയ്യുകയുംണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ മുപ്പതോളം കൊല്ലം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയ തമിനുദ്ദുലാ മഹ്മുദ് അവസാനം അവരുടെ പച്ചപ്പിടിച്ച തോട്ടങ്ങളിലും മറ്റും കൈകടക്കിയതിനാൽ കാലാന്തരത്തിൽ അവർ സിക്കുകയും അവരുടെ നിലനില്പ് ചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകളിൽ വെറും ഏതിഹ്യമായി വിലയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. മുസ്ലിംകളോടു നിസ്സഹകരിച്ചും ആരുദ്ധരയും കൈയെത്താത്ത കാർഷ്മിൾ, ബനാറിസ് മുതലായ സമാജങ്ങളിലേക്കു പ്രയാണം ചെയ്തു ഒഴിഞ്ഞു പോയി താമസിച്ചതിനാലാണ് അവരെ കൂറിച്ച് ശരിയായ വിവരങ്ങൾ ലഭിക്കുക പ്രയാസമായത്.

നാം അവരുമായി അകലാൻ വേണിയും കാരണങ്ങളുണ്ട്. അതെല്ലാം അവരുടെ സഭാവങ്ങളുമായി ഒട്ടപ്പിടിച്ച ചില സംഗതികളായതുകൊണ്ട് അതിവിടെ പ്രസ്താവിച്ചാൽ അവരെ ആക്ഷേപിക്കുകയാണെന്നും വ്യാപ്താനിക്കാൻ ഇടയാകും. ശരിയായ രാജ്യം തങ്ങളുടെതാണെന്നും ലോകനേതൃത്വം തങ്ങൾക്കുള്ളതാണെന്നും തങ്ങൾ അറിവിന്റെ ഭണ്ഡാരമാണെന്നും ധ്യാർത്ഥ മതം തങ്ങളുടെതു മാത്രമാണെന്നും അവർ ബലമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ഖുറാസാനിലും പേരഷ്യയിലും പണ്ഡിതമാർഖങ്ങൾ പരിഞ്ഞാൽ പരിഞ്ഞാൽ പോലും അവർ ശുശ്രാർത്ഥയെടുക്കും. കൂടുതൽ സഖരിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരോടു കൂടിച്ചേരുന്നു കഴിയുകയും ചെയ്തിരുന്നുകിൽ മുസ്ശാമികളെ പോലും തന്നെ അവരും സംസ്കാര സമ്പന്നരും വിദ്യാപ്രേമികളും ആകുമായിരുന്നു. അവരുടെ പണ്ഡിതവരുമാരിലോരാളായ ‘വരാഹമിഹരൻ’ പതിഗുഡമാരായ ഭ്രാഹ്മണരെയും വിദ്യാസ്വനരായ ശ്രീകൃഷ്ണരായും ഒരുപോലെ ആര്വക്കണമെന്ന് അനുശാസിച്ചിരുന്നു. അവതിൽ ജോതിഷം അറിയുന്നവരുമായി താൻ യുക്തിയുക്തം സംസാരിക്കാനുള്ളപ്പോൾ താൻ ആ വക കാര്യങ്ങൾ ഏത് ഇന്ത്യക്കാരനിൽനിന്ന് പതിച്ചതാണെന്നു ചോദിക്കുമായിരുന്നു. അവരുടെ അറിവിന്റെ പരിമിതി വെളിപ്പുടുത്തിക്കൊടുക്കാൻ താൻ ഒരുബന്ധാനുള്ളപ്പോൾ അവരെന്ന വിദഗ്ധവനായ ജോതിസ്യനായി മുട്ടുതുമായിരുന്നു.

മേൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാരണങ്ങളാൽ എന്റെ കഴിവിന്റെ പരമാവധി ഉപയോഗിച്ച കിട്ടാവുന്നിടത്തോളം രേഖകൾ ശേഖരിച്ചിട്ടും അവരുടെ എല്ലാ നിലകളെക്കുറിച്ചും പരിപുർണ്ണമായി അറിയാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ താൻ പരാജയപ്പെട്ടു എന്നു വേണം പറയാൻ. ദൈവത്തിന്റെ

പ്രത്യേക അനുഗമാശിസ്ഥുകൾക്കു പാത്രീഭൂതനായ ഒരാളെക്കാണ്ട് സ്ഥാതെ ഈ വിഷയത്തിൽ എന്നെന്നപ്പോലെ ശ്രമിച്ച് ഒരുക്കാറും നേടുക അതു സാധ്യമല്ലെന്ന് എനിക്കിയാം. ഇതു സംബന്ധമായി ഇത്തരും നേട്ടങ്ങൾ എനിക്ക് കൈവന്നതിൽ നാൻ സർവ്വശക്തനായ ജഗന്നിയ നാവിനെ സ്തുതിക്കുകയാണ്.

ലോകം അന്തരകാലഘട്ടത്തിലൂടെ പിച്ചുവെച്ചുനടന്ന ക്രിസ്തു മതപിറവി ദീർഘദർശനം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പു വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ ശ്രീക്കുകാർക്കും ഇന്ത്യക്കാർക്കും ഇടയിൽ പല സാദൃശ്യങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഇരുക്കുട്ടരുടെയും ജീവിത സ്വന്വായത്തിന്റെ ഒരു സംയുക്ത പഠനം അവർത്തിൽ ഓരോരുത്തെരയും കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങളിലേക്കു കുടുതൽ വെളിച്ചു വീഴാൻ വളരെയേറെ സഹായകമാണ്. ശ്രീക്കുകാർക്കു ഇടയിൽ അഞ്ചാനികളായ ഒട്ടറെ തത്തച്ചിന്തകനാർഥം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെല്ലാം തന്നെ തങ്ങളുടെ വിജ്ഞാനത്തെ ബുദ്ധിയുടെ മുഖയിലിട്ടു വാർത്ത യുക്തിയുടെ ചഷകങ്ങളിലാക്കി പൊതുജനങ്ങൾക്കു വിതരണം ചെയ്യുന്നതിൽ ഒന്തുക്കും പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇവിടെ സുപ്രസിദ്ധ തവന തത്തച്ചിന്തകനായ സേംക്രൈറ്റിന്റെ സ്ഥാനം നായാണു നമ്മിൽ പൊന്തിവരുന്നത്. അന്നത്തെ സമുദായ മദ്യത്തിൽ നിലനിന്നു അന്യവിശാസ ജീവിതങ്ങളായ പല വിശാസ പ്രമാണങ്ങളെയും പൊളിച്ചുതാൻ ശ്രമിക്കുകയും, ബിംബാരാധന തെറ്റാണെന്നും നക്ഷത്രങ്ങൾ ദൈവങ്ങളെല്ലാണും മറ്റുള്ള പ്രവൃത്തനങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടു വരികയും ചെയ്തു. ഏതെൻ്റെലെ 12 ന്യായ്യിപത്രം തിൽ 11 പേരും ആ മഹാൻ കുടുക്കാരനാണെന്നു വിഡിച്ചതു കാരണം സത്യത്തിന്റെ സ്വലിപിറിത്തിൽ കുശിക്കപ്പെട്ടുകയാണ് ചെയ്തത്. എന്ന്തെ അറിവിൽ പെട്ടിട്ടേതാണും ഈ മാതിരി ശാസ്ത്രീയ വിക്ഷണഗതിയുള്ളവർ ഇന്ത്യക്കാർക്കിടയിൽ ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണു ശ്രീക്കുകാരെ പോലെ വ്യക്തവും ഭക്താധികരിക്കുന്നതുമായ ഒരു തത്തസംഹിത അവർക്കില്ലാതെ പോയത്.

ഇന്ത്യക്കാരെ സംബന്ധിച്ചു വിശദീകരിക്കുന്നേം അതുനാപേക്ഷി തെമ്പു തോന്തുന സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഒരു നിരുപദാന്തത്തിന്റെ നില നാൻ സ്വീകരിക്കുന്നുള്ളൂ. അതുപോലെ തന്നെ പേരുകളും സാങ്കേതിക പദങ്ങളും അത്യാവശ്യമെന്നു തോന്തുനിടത്തു മാത്രമേ ഉഖരിക്കുകയുള്ളൂ. അവയുടെ അർത്ഥം സാക്കപ്പെട്ടുന സ്ഥല തെത്തല്ലാം അറിവിയിൽ കൊടുക്കുകയോ അല്ലാതെ പക്ഷം അറിവി ലിപി അവലംബിച്ച് ഇന്ത്യൻ ഭാഷയിൽ തന്നെ രേഖപ്പെട്ടുതുകയോ ചെയ്യുന്നതാണ്. വ്യക്തമായ വലു സാങ്കേതിക പദങ്ങളും ഏതെങ്കിലും അധ്യാരത്തിൽ ഉപയോഗിക്കേണ്ടണ വന്നാൽ അതിനെ കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങം തുടർന്നുവരുന്ന അധ്യാരങ്ങളിൽ കൊടുക്കുന്നതുമാണ്.

അമ്യും 2

ദൈവ വിശ്വാസം

എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലും കാര്യബോധമുള്ളവരുടെയും സാധാരണകാരുടെയും വിശ്വാസങ്ങൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളായിരിക്കും. കാരണം, ബോധമുള്ളവർ കാര്യകാരണസഹിതം ചർച്ച ചെയ്തു കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നവർ സാധാരണകാരുടെ നില കണ്ടതിലും കേട്ടതിലും മാത്രം വിശ്വസിക്കുക എന്നതാണ്. ഇന്ത്യക്കാരുടെ വിശ്വാസമനുസരിച്ച് ദൈവം ആദ്യത്തെല്ലാത്തവനും സർവ്വവ്യാപിയും സർവ്വശക്തനും എല്ലാം അൻഡനവനും ഏകനും നിസ്ത്വാലനുമാണ്. ഇതു വെറും കേൾവിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഞാൻ പറയുകയാല്ലെന്നതിന് അവരുടെ തന്നെ ‘പത്തംജലി’ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് ചോദ്യാത്തര രീതിയിലുള്ള ഒരു ഉദാഹരണി ഇവിടെ ചേക്കാം:

“ചോദ്യം: ആരാധിച്ചാൽ നമുക്ക് കാര്യങ്ങൾ നേടിത്തരുന്ന ഈ ആരാധന ആരാണ്?

ഉത്തരം: അവൻ പരാശ്രയം കൂടാതെ എല്ലാം സ്വയം അറിയുന്ന വനും കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു ഗ്രഹിക്കേണ്ടി വരാത്തവനും അറിയാതിരുന്ന ഓൺ പിന്നിടിയുക എന്ന നിലപാട് ആവശ്യമില്ലാത്തവനും അജ്ഞത്ത തീണ്ടിയിട്ടില്ലാത്തവനുമാണ്.

ചോദ്യം: അനുഭവം കൊണ്ടിരാൻ കഴിയാത്ത ഒന്നിനെ എങ്ങനെ ആരാധിക്കും?

ഉത്തരം: ദൈവമെന്ന നാമധേയം തന്നെ അവൻസ് ആസ്തിക്കുത്തത വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഒരു വസ്തുവിനെ കുറിച്ചല്ലാതെ സംസാരിക്കപ്പെടാറില്ല. അതുപോലെ തന്നെ ഒരു സാധനത്തിനല്ലാതെ നാമകരണം ചെയ്യപ്പെടാറില്ല. അവൻ പദ്ധതിയങ്ങൾക്കു ശോചപരമാകുന്നില്ലെങ്കിലും വിജ്ഞാനം അവനെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചിന്താശക്തി അവൻസ് ശുശ്രാവണങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുതെ ആരാധനകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത്. ഇതേ രൂപത്തിൽ നിത്യവും ആരാധന ചെയ്യുന്നവൻ

വിജയം വരിക്കുന്നവനാണ്.”

ഭാരതത്തിലെ ഹിന്ദുക്കളുടെ മതഗ്രന്ഥമായ ‘ഗീത’യിൽ വാസുദേവനും അർജ്ജുനനും നടന്ന സംഭാഷണം വിവരിച്ച് ഇപ്പകാരം ഉള്ളറിക്കുന്നു:

“ഞാൻ ആദിയും അന്തവുമില്ലാത്ത സർവ്വസ്ത്വവുമാണ്. ഞാൻ എന്തെങ്കിലും പ്രതിഫലം ആഗ്രഹിക്കുകയോ എന്തെങ്കിലും ഒരു വിഭാഗത്താട്ടു മാത്രം പ്രതിപത്തി കാണിക്കുകയോ ഇല്ല. ഓരോരുത്തർക്കും പ്രവർത്തിനാവശ്യമായ കഴിവ് ഞാൻ നല്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ രൂപത്തിൽ എന്ന മനസ്സിലാക്കുകയും എന്നപ്പോലെ അത്യാഗ്രഹം തൃജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ മോചനം പ്രാപിക്കുന്നതും സൗഖ്യവാനാകുന്നതുമാണ്.” തത്രശാസ്ത്രത്തിൽ നിർവ്വചനത്തിൽ, ‘ദൈവത്തെ പ്പോലെ ആകാൻ കഴിയുന്നതു ശ്രമിക്കണം’ എന്നു പറയുന്നതിനു തുല്യമാണിത്. അന്തെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വേബാർക്കത്തു പറയുകയാണ്.

“അധികമാളുകളും ദൈവത്തിൽനിന്നു കാര്യങ്ങൾ നേടാൻ ആർത്തികാണിക്കുന്നവരും അത് അസാധ്യമായി വന്നാൽ ദൈവത്തിൽനിന്നുകനും ജീവിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരുമാണ്. കാരണം, അവൻ പാണ്ഡിതനും ക്ഷേത്രമാക്കാത്തതിനാൽ അവർ അവനെ സംബന്ധിച്ചിട്ടെത്താളം പുർണ്ണമായ അജ്ഞത്തയിലാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത്. ചിലർ പാണ്ഡിതയ്ക്കുകയീനമല്ലാത്തതിനെ ശഹിക്കുന്നില്ല. മറ്റുചിലർ കൂടുതലായി അനിയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ബാഹ്യപ്രക്രൂതിയും അതിർത്തി വിട്ടു മുന്നോട്ടു കടക്കുന്നില്ല. പ്രകൃതിക്കപ്പെറ്റുമായി ആരുടെയും സന്താനമായി ജനിച്ചിട്ടില്ലാത്തവനും, സന്താനങ്ങൾ ഉല്പാദിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തവനും തന്റെ സന്തയെ കുറിച്ചുള്ള അറിവ് പരിപൂർണ്ണമായി ആർക്കും നല്കിയിട്ടില്ലാത്തവനുമായ ഒരു മഹാശക്തി ഉണ്ടെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.”

പ്രവൃത്തിയുടെ ഉത്തരവകാരണത്തെ കുറിച്ചും ഇന്ത്യക്കാർക്കിടയിൽ വളരെ അധികം അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്. എല്ലാറിനും ഹേതുഭൂതൾ ദൈവമാണെന്ന വിശ്വാസത്തിലാണു ചിലർ പ്രവൃത്തിയുടെ ഉത്തരവം ദൈവത്തിൽനിന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നത്. പ്രവൃത്തിയുമായി നേരിട്ടു ബന്ധപ്പെടുന്നതു സൃഷ്ടികളായതിനാൽ അവരാണു സൃഷ്ടികാരണക്കാരണു മറ്റു ചിലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

‘സാംഖ്യം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ക്രിയയിലും കർത്താവിലും വല്ല അഭിപ്രായ വിത്യാസവും ഉണ്ടോ എന്ന വേദാന്തത്തിനു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ പറഞ്ഞ മറുപടി നോക്കുക:

“ആത്മാവ് പ്രവർത്തനങ്കരതി ഇല്ലാത്തതും ജഥപദാർത്ഥം നിർജ്ജീവവുമാണ്. സയംഭുവായ ഇഷ്വരന്നതെ അവ രണ്ടും തമ്മിൽ കൂട്ടിയിണക്കുന്നതും വേർപ്പെടുത്തുന്നതും. അതിനാൽ, അവൻ മാത്രമാണ് കർത്താവ്. അവ രണ്ടുംകൂടി ചലിക്കുന്നോൾ ഇരുശരനിൽനിന്നു

പ്രവർത്തനം ഉണ്ടാകുന്നു. ഇത്തരെ ഒരു വിഭാഗക്കാരുടെ അഭിപ്രായം. മറ്റൊരു വിഭാഗക്കാർ പിയുന്നത് അവ രണ്ടും പ്രത്യേകം സമേച്ചിക്കുകയും തത്പരമായി പതിവുപോലെ ഉത്തരവും നാശവും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നാണ്. മുന്നാമത്തെ കുട്ടരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, യമാർത്ഥ കർത്താവ് ആത്മാവാണ്. കാരണം, വേദാന്ത സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് ഏതൊരു വാന്തുവിശ്രിയം ഉത്തരവിന്റെ പുരുഷ(പരമാത്മാവ്)നാകുന്നു. നാലൂമത്തൊരു കുട്ടൻ ഇപ്രകാരം വാദിക്കുന്നു: “കർത്താവ് കാലമാണ്, ആട്ടും കയറും തമ്മിലുള്ള ബന്ധംപോലെ കാലവും (പ്രപഞ്ചവും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.” അഭ്യാമത്തൊരു സംഘത്തിശ്രീ വാദം ഓരോ പ്രവൃത്തിയുടെയും കർത്താവ് അതിനു തൊടുമുണ്ടുള്ള പ്രവൃത്തിയാണെന്നാണ്.

ഈ അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം തന്നെ യാമാർത്ഥ്യത്തോട് യോജിക്കാത്തവയാണ്. വാന്തവത്തിൽ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം ജഡപദാർത്ഥവുമായാണ് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. തദ്ദോരാ പദാർത്ഥം കർത്താവും മറ്റുള്ള വയ്ലാം ഉപകരണങ്ങളുമാകുന്നു. വിവിധ ശക്തികളുടെ പിടിയിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ആത്മാവ് കർത്താവാകുന്നില്ല.” അവരിൽ കാരുബോധ്യമുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായമാണിൽ. ധർമ്മിഷ്ഠനും സായംഭൂവും എന്നർത്ഥം വരുന്ന ‘ഇഹശർ’ ('ഇഹശരൻ' എന്നു മലയാളം) എന്നാണ് അവർ ദൈവത്തെ വിളിച്ചുവരുന്നത്. കാരണം, അവരെ ഏകത്രം യമാർത്ഥ ഏകത്രമായും മറ്റുള്ളവരുടെ ഏകത്രം വിവിധ സാധനങ്ങൾകൂടിച്ചേർന്നുണ്ടായ ഏകത്രമായും അവർ ഗണിക്കുന്നു. പൊതുജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു പരാമർശിക്കുകയാണെങ്കിലും വിവിധ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയും. അവയിൽ ചിലത്തെല്ലാം മറ്റു മതകാർഖിനിയിലുള്ളതുപോലെ ദുഷ്ടവും അടിസ്ഥാന രഹിതവുമാണ്. ശരീരത്തിശ്രീ ശുണ്ണങ്ങൾ അവനിലെല്ലനു വരുത്താൻ വേണ്ടി ചിലർ ദൈവത്തെ ഒരു ബിനൂലായി ഗണിക്കുന്നു. അതു കേൾക്കുന്ന സാധരണകാരന് അതിശ്രീ യമാർത്ഥ അർത്ഥം മനസ്സിലാവാതെ പോകുന്നതുകൊണ്ട് ദൈവത്തിനു മഹത്യം സകലപിക്കുന്നതിനു പോലും അവൻ മുതിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ പരിപൂർണ്ണ ജനാനം എന്ന ശുണ്ണത്തെ സംബന്ധിച്ചും അവർ തെറ്റായി ധരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അഗാധ ജനാനിയാവണമെങ്കിൽ ആയിരക്കണക്കിനു കണ്ണുകൾ വേണ്ടി മെന്നു വിശസിക്കുന്നു. വിദ്യാസന്ധനരിലാതെ കുട്ടരുടെ ഇടയിൽ ഇതുപോലെയുള്ള അടിസ്ഥാന രഹിതങ്ങളായ വിശ്വാസങ്ങൾ പലതും കാണാവുന്നതാണ്.

ଓয়েচ ৩

ഇന്ത്യ ഗോചരമായതും അല്ലാത്തതുമായ
വസ്തുക്കളിൽ ഇന്ത്യക്കാരുടെ വിശ്വാസം

പുരാതന ശ്രീസിൽ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മുന്നോടികൾ എന്നറിയപ്പെട്ട ക്വർ താഴെ പറയുന്ന ഏഴ് അളവുകളാണ്:

1. എത്തൻസിലെ ‘സോലൈൺ’ (Solon of Athen)
 2. പ്രീനിലെ ബിയസ് (Bias of Priene)
 3. കേരിത്തിലെ പെരിയുന്നർ (Periander Of Crinth)
 4. മിലീറ്റസിലെ താലത് (Thales of Miletus)
 5. ലക്കിധമോസിലെ കിലൈൺ (Chilon of Lacedamon)
 6. ലെസ്ബോസിലെ പിറ്റകസ് (Pittacus of Lesbas)
 7. ലിൻലൈലാബിഡു കിലൈഡൂലസ് (Cleoludus of Linlos)

ହୁରୁରୁ କାଳତାଙ୍ଗ ଶୈକ୍ଷ ତତ୍ତ୍ଵାଳ୍ପନ୍ତ୍ରଂ ଶରୀଯାଇ ନିଲତିଲେ
ରୁପୀକୃତମାଯତ୍. ଅତିକୁ ମୁଖ ହୁତ୍ୟକାରୁଦ ନିଲପାଦ୍ର ତଥା
ଯିତ୍ରକୁ ଉତ୍ସୁକିକରୁଥୁବୁ ଆବରୁଦେତୁଥୁ. ବର୍ଣ୍ଣତୁକରଶ ଏହିଲ୍ଲାଙ୍କ ଓନାଗୋଟିକୁ
ବାଦିକରୁନାବର ଆବରିଲୁମୁଣ୍ଡାଯିତ୍ରକୁ. ଚିଲର ଏହିଲ୍ଲାଙ୍କରିତିଲେ ଓନା
ଗୋଟିକୁ ବିଶ୍ଵାସିକରୁନ୍ତେବେଳ ବେଳେ ଚିଲର ମହାତତିଲେ ଓନାଗୋଟିକୁ କ
ରୁତ୍କରୁଥୁ ଏହିନ୍ତି ମାତ୍ରଂ. ଅନ୍ତରୀତିମାତ୍ରଂ ବାସ୍ତବତତିଲେ ଏହିଲ୍ଲାଙ୍କରେଣ୍ଟିଯୁବ
କାରଣଭୂତକୁ ମାତ୍ରମାଣ୍ଡୁଳ୍ଲାଙ୍କରେତନକୁ ମଧ୍ୟରୁତିରେଣ୍ଟରେଖାଲ୍ଲାଙ୍କ ନିଲଗିଲ୍ଲା
ଭାବର ମାତ୍ରମାଣ୍ଡୁମାଣ୍ଡ ସ୍ଵାମୀକର୍ତ୍ତିର ପିଲରୁଦ ଅଭିପ୍ରାୟଂ. ଆବର
ତତ୍ତ୍ଵଚିନ୍ତକରନାରାଗଲ୍ଲୋ. ‘ସ୍ଵାମୀ’ ଏହିନ ବାକଣିକୁ ଶୈକ୍ଷ ଭାଷଯିଲେ
ଶାସ୍ତ୍ରଂ ଏହିଗୋଟିମାତ୍ର. ଅତିକାଳୁଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରକାରାମାରକ ଏହିକି
‘ପେଚାଲାସ୍ଵାପ’ (ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରେମି) ଏହିନ୍ତି ପାଇୟାନତ. ପିଲକାଲାତତ୍ତ୍ଵ
ମୁଗ୍ଧଲିଙ୍କର୍ତ୍ତିର ଚିଲର ହୁଏ ଅଭିପ୍ରାୟଂ ସ୍ଵିକରିଷ୍ଟଭୋଲ କରିବାକୁ
ଏହିନ ପେଚ ଆବରକରୁବୁ ପାଇୟାକରୁଣାଯାଇ. ହୁଏ ପେରିରେଣ୍ଟ ଅରିତମା
ଅଗିଯାର ପାରିଲ୍ଲାଗତ ଚିଲର ‘ସ୍ଵାମୀ’ ଏହିନକୁ ‘ସ୍ଵାମୀପତନ’ (ପୁରୁଷ)

വം) എന വാക്കിൽനിന്നുള്ളവായതും, പിന്നീട് ഉപയോഗത്തിൽ ദുഷ്ടി ആശോധത്തുമാണെന്നു വാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാരണം, മറീനാപള്ളിയുടെ പുമു വത്തു താമസിച്ചിരുന്ന മകാ അഭയാർത്ഥികളായ മുൻലിങ്കൾ ‘സുഹർമ്മത്തു’കാർ എന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ‘അബുൽ ഫത്തഹുൽ സബ്സൽ’ എന പണ്യിൽ ‘സുഹർ’ എന പദത്തിന്റെ മേൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട അർത്ഥങ്ങൾ ശരിയായവ അല്ലെന്നും, ‘ഹൃദയം ശുഖിവരുത്തിയാവൻ’ എന്നാണ് ശരിയായുള്ളതെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു കവിതയിൽ സമർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മനുഷ്യൻ ഭാതികലോകവുമായുള്ള കൈകുപാടുകളിൽനിന്നു തികച്ചും വിമുക്തി നേടിയാൽ ദൈവവുമായി താബാത്മ്യം പ്രാപിക്കുന്ന തകണ്ണു വാദിക്കുന്നവരും ശ്രീക്കുകാരിലുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ശരീരവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് സ്വയം നിലകൊള്ളുകയും പരസ്പരം കൂടിച്ചേരുകയും വിടക്കലുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു തരം പ്രത്യേകജാതി സ്ഥിതിവിശേഷങ്ങൾ ആത്മാവിന്നുള്ളത്. ശരീരത്തിലായിരിക്കുന്നോൾ സന്ധാരിക്കുന്ന സർപ്പവൃത്തികൾ മുവേദ ശരീരവുമായി വേർപ്പെട്ട ശേഷവും ലോകത്തിൽ വ്യാപരിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവ് അതു കരസ്ഥമാക്കുന്നു. അങ്ങനെ ആത്മാക്കൾ ആരാധ്യമാവുകയും അവർ അവയുടെ പ്രതിമകളും മറ്റും നിർമ്മിച്ച് ആരാധിക്കുകയും വഴിപാട്, നേർച്ച മുതലായവ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

തൊഴിൽ പരിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രോത്സാഹനം എന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ‘ഗാലീനസ്’ (Galenus) പറഞ്ഞതെത്തെന്നു നോക്കാം:

“മഹാത്മാക്കൾ ദിവ്യപുരുഷന്മാരാവുന്നത് അവർ തൊഴിൽ ചെയ്തു ജീവിക്കുകയും അതിനു പ്രോത്സാഹനം ലഭ്യകുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ്. അല്ലാതെ ഗുസ്തി, യുദ്ധം, മാരകായുധ പ്രയോഗം മുതലായവ കൊണ്ടല്ല, ‘എസ്കുലാപ്പിയസും, ഡിഡോനിസും’ (Aesclepius and Dionysos) ആദ്യം മനുഷ്യരായി പിന്നുവരായിരുന്നെങ്കിൽ പിന്നീട് അവർ ദേവമാരായിത്തീർന്നു. അമവാ, ആദ്യമേ തന്നെ അവർ ദേവമാരായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതിലും തെറ്റില്ല. കാരണം, ഒരാൾ ജനങ്ങളെ ചികിത്സാസന്ധാരണങ്ങൾ പഠിപ്പിപ്പിച്ചു, മറ്റാരാൾ മുതിരി കൂഷിചെയ്യുന്നതും പഠിപ്പിച്ചു എന്നതാണ്.”

ഹിപ്പോക്രാറ്റസിന്റെ (Hippocrates) ഉപദേശങ്ങൾ എന ഗ്രന്ഥത്തിനു ഗാലീനസ് എഴുതിയ വ്യാവ്യാനത്തിൽ പറയുന്നു:

“കവിതാനിർമ്മാണം സൗകര്യപ്പെട്ടടക്കാനോ വിഷമസസ്യികളിൽനിന്നു മോചനം നേടാനോ ആരും തന്നെ ആടുകളെ ‘എസ്കുലാപ്പിയസി’ന് ബലിയർപ്പിച്ചതായി നാം തീരെ കേട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഹിപ്പോക്രാറ്റസ് ചെയ്തപോലെ ആളുകൾ ‘എസ്കുലാപ്പിയസി’ന് കുക്കുട ബലി നടത്തിയിരുന്നു. കാരണം, ഈ ദിവ്യപുരുഷന്മാണ് ആളുകൾക്ക് വൈദ്യ

ശാസ്ത്രം നേടിക്കൊടുത്തത്. ഈത് കളജ്ഞഭാക്താൻ പരിപ്പിച്ച ഡയോ നിസന്ധിയെന്നും റാട്ടിക്കുവേണ്ട വിത്തുകൾ കൂഷി ചെയ്യാൻ അഭ്യസിപ്പിച്ച ‘ഡിമറ്ററിന്റെയും’ പ്രവർത്തനങ്ങളുക്കാർ മഹത്തരമായ ഒരു സേവനമായിരുന്നു. കളജ്ഞിനും റാട്ടിവിത്തുകൾക്കും അവരുടെ പേരും നല്കുകയുണ്ടായി. തീമാളുസ് (Timaeus) എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പ്ലാറ്റോ പറഞ്ഞത് ജനങ്ങൾ മാഹാത്മാക്കളെ ദേവമാരെന്നും സാക്ഷാൽ ദൈവത്തെ പ്രമാം ദൈവമെന്നും പറയാറുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ്.

ദൈവം ദേവമാരോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹം തുടർന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “നിങ്ങൾ മരണഹേതുവായി നശിക്കുന്നവരല്ല. എണ്ണ് നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നോൾ തന്നെ നാശത്തിനു വിധേയമാവാത്ത പ്രകൃതിയിലാണ് സൃഷ്ടിച്ചത്.” ദൈവം ഏകത്രത്തോടെയുള്ള സർവ്വവ്യാപിയാണെന്നും അദ്ദേഹം മറ്റാർട്ടത്തു രേഖപ്പെടുത്തി.

ഗ്രീക്കുകാരുടെ ഈ വിധമുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നത് അവർ മഹത്തായ എല്ലാറ്റിനെയും ദേവമാരായി കരുതി പ്ലോനും എന്നാണ്. ഈതേ പോലെ ഉന്നതങ്ങളായ പർവ്വതങ്ങൾ, അഗാധങ്ങളായ സമുദ്രങ്ങൾ മുതലായവയിൽ ദിവ്യത്വം സകല്പിക്കാറുള്ള വേരെയും ധാരാളം സമുദ്രായങ്ങളുണ്ട്. എല്ലാറ്റിന്റെയും കാരണങ്ങളുടെ ദൈവത്തിനും ദൈവ ഭൂതമാർക്കും തങ്ങൾക്കു തന്നെയും അവർ ചില സമയം ദിവ്യൻ എന്ന പേരു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നു. പ്ലാറ്റോ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ‘സൈക്ലീനത്തു’ (കവിതാ ദേവമാർ)കർക്കും ദൈവങ്ങൾ എന്നും പറയാറുണ്ട്. അവ എന്നാണെന്നും വിവരിക്കാൻ വിവർത്തകരാരുടെ പേനയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ പേരുകൾ മാത്രമേ നമുക്കരിയും. പ്രോക്ലസിന്റെ (Proclus) മറുപടിയായി ‘യഹ്യനഹ്യവി’ പറയുന്നു: “ആകാശത്തിൽ കണ്ണ വസ്തുകൾക്കെല്ലാം ഗ്രീക്കുകാർ ദൈവങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. അഭ്യന്തരിക്ക മൂലപദാർത്ഥങ്ങളെ കൂടിച്ചും ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവയ്ക്കും അവർ ദൈവങ്ങൾ എന്നു പറയാൻ തുടങ്ങി.” അപോൾ, ‘ദൈവമാവുക’ എന്നതിന്റെ വിവക്ഷ ഭൂതമാരെ പ്ലോലെ ആവുക എന്നാണെന്നും വ്യക്തമാവുന്നു. ‘ഗാലിനസ്’ തന്റെ ശ്രദ്ധത്തിൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ‘എസ്കൂലേപിയസ്’ ആദ്യം മനുഷ്യനും പിന്നീട് ദേവനുമായി എന്നതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ പറ്റിയുള്ള മറ്റല്ലോ പ്രസ്താവനകളും കെട്ടുകമകളാണ്.

ദൈവം ലികാർഗസ് (Lycargus) നോടു പറഞ്ഞതായി മറ്റാരു ഭാഗത്ത് അദ്ദേഹം എഴുതി: “ഈം നിനെ ദൈവദുർഘ്രാ എന്നോ മനുഷ്യനും എന്നോ ഏതാണും വിളിക്കേണ്ടതെന്ന് ആലോച്ചിക്കുകയാണ്. ഭൂതനെന്നും വിളിക്കുന്നതിലാണ് നിന്നക്ക് കൂടുതൽ താത്പര്യമെന്നു നമുക്കരിയാം.”

ഒരു മതകാർക്ക് പുഞ്ചമായി തോന്നുന്ന ചില വാക്കുകളുടെ പ്രയോ

ഗങ്ങൾ മറ്റു ചില മതകാർക്ക് നന്നായി തോന്തുനവധാവും. ഉദാഹരണത്തിന്, ഇസ്ലാമിലെ, ‘ദൈവകിരിക്കുക’ എന്ന പദത്തിനു ഭാഷാ തരം നാം കല്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു ചിലർക്കാനും ഇഷ്ടപ്പെട്ടു കെന്നു വരില്ല. അതുപോലെ ‘അല്ലാഹു’ എന്നതൊഴികെ മറ്റൊരു പേരു കൗള പറ്റിയും പലർക്കും പലതും പറയാൻ കണ്ണെന്നു വരും. ‘റബ്സ്’ എന്ന പദം തന്ന ‘സുനിയ’ ഭാഷയിലും ‘ഹിബ്രു’ ഭാഷയിലും വന്ന ‘പഴയ നിയമത്തിലും’ അതിനു ശേഷം വന്ന പല ശ്രമത്തിലും ‘അല്ലാഹു’ പോലെതന്നെ ദൈവത്തിനു മാത്രം പറയാറുള്ള നന്നായി ഉപയോഗിച്ചതു കാണാം.

അയ്യുബ് നമ്പിക്ക് കിട്ടിയ ശ്രമത്തിൽ പിശാച് ‘ബനുലുലുഹ്’ യോടൊന്നിച്ചു അവരുടെ സദയ്യിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മുസാ നമ്പി (മോശ)യുടെ ‘തഹരാത്തിൽ’ ‘നീനെ ‘ഹരോ വ’യുടെ ദേവനാക്കിയിരിക്കുന്നു’ എന്നു ‘റബ്സ്’ പറഞ്ഞു എഴുതി കാണുന്നു. ഭാവും നമ്പി (ബാബീദ്) യുടെ ‘സബുർ’ എൻപത്തിരഞ്ഞാം അധ്യായത്തിൽ ‘അല്ലാഹു ദേവനാരുടെ സമുഹത്തിൽ നീന്’ എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ തഹരാത്തിൽ (പഴയ നിയമം) ബിംബങ്ങൾ ‘വിദേശ ദൈവങ്ങളാ’ എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഇരുശരംനെ അല്ലാതെ മറ്റാരെയും ആരാധിക്കുന്നത് കരിനമായി നിരോധിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ പ്രസ്തുത വാചകത്തിനു വ്യാഖ്യാനം കൊടുത്തു വിദേശികളുംാതവരെ ആരാധിക്കാമെന്നു വകുപ്പുള്ളതായി കണ്ണുപിടിക്കുമായിരുന്നു. ഫലസ്തിൻ ദേശത്തിന്റെ പരിസരങ്ങളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന സമുദ്രാധികാരി ശ്രീകുകാരൻപ്പോലെ ബിംബാരാധനയിൽ ഏർപ്പെട്ടു വന്നവരാണ്. ഇസ്രായീൽ വംശജർ ‘ബാശ്ല’ ‘അസ്തറുസാ’ എന്നീ ബിംബങ്ങളെ ആരാധിക്കു പതിവായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇലാഹ് (ദേവൻ) എന്നത് ദൈവഭൂതമാർക്കും കഴിവുള്ള മഹാത്മാക്കൾക്കും ചമൽക്കാരരിത്യാ രാജാക്കന്മാർ, നേതാക്കൾ എന്നിവർക്കും പറയാവുന്നതാണ്. അതുപോലെ പിതാവ്, പുത്രൻ എന്നീ പ്രയോഗങ്ങൾ അറിവി ഭാഷയിലെ അർത്ഥത്തിൽ തൃഥാബന്നുകാണാം. എന്നെന്നാൽ പിതാവ് എന്ന പദവുമായി അറിവിയിലെ ‘റബ്സ്’ എന്ന വാക്കിനു യാതൊരു സാമ്യവുമില്ല. മറ്റു ഭാഷകളിൽ അതരം പ്രയോഗങ്ങൾക്കു സാധ്യതമുള്ളതായി കാണാം. ഉദാഹരണത്തിന്, യജമാനൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ പിതാവ് എന്നു സാധാരണ പറയാറുണ്ട്. ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ദൈവത്തിനു പിതാവെന്നും യേശുവിനു പുത്രനെന്നും പറയാതവർ ആ മതത്തിൽനിന്നും പുറത്തുപോയതായി കണക്കാക്കുന്നു. ‘ആകാശത്തുള്ള പിതാവേ’ എന്ന പ്രാർത്ഥനാസമയത്ത് വിളിക്കാൻ യേശു അവരോട് ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. ‘പിതാവിക്കലേക്കു പോകുന്നു’ എന്നാണ് അവർ മരണത്തിനു പറഞ്ഞുവന്നത്. ആതു

ஊர்க்கும் கிஸ்தியானிக்குடை ஹூ அலிப்ராயதேநாடு வழைர அயிகங் யோஜிப்புக்குத்தாயி காளாா. “எனிய (Uriah) என ஸ்த்ரீயில் ஏரு பூதென் ஜனிக்கும். அவனை தொன் மகங்களும்” என்னு செவப் பாவிடி நோடு பரிணத்தாயி ‘ஸஹித் முத்தக்’ (பலாயன்) என ஶ்ரமத் திதில் ரேவப்பூத்தியிட்டுள்ளத். பாவிடின்றி பூதென் ஸோந்தமன் செவ தலைச்சு பூதெநாளென்னு வருணோசர் செவப் பிதாவும் ஆகாமலோ. ‘பிதேவ வாடி’க்குதாய மானிக்கும் ஹூ காருத்தில் கிஸ்தியானிக்கு போலை தெனாயாள். அவருடை நேதாவாய ‘மானி’ அதேஷ்டதிரென் ‘கஸ்ஸுத் அப்பத்தாய்’ என ஶ்ரமத்தில் பரிணத்த ஹஜாதெநாயாள்: “செவ டூதமார்க்கும் அவிவாபிதற், பிதாக்கஸ், மாதாக்கஸ், ஸபோ தரமார், ஸபோஅத்கஸ், ஸநாநாஸ் என்னின்னை விவிய நாமாஸ் பிரவாபகங்காருடை ஶ்ரமன்னான்தில் கொடுத்திட்டுள்ளத். ஓவலோகத்தில் ஸ்த்ரீ-பூருஷ வடியாஸமோ ஸநாநோல்பாத்தமோ ஹஸ். அவர் திவு துவும் ஜீவநுமுத்த ஶரிரிக்கும் ஶக்தி, நீஞ்சு, ரூபம், காஷ்ச என்னிவ தில் ஸமமாருமாள். டூலோகவும் உபரிலோகவுமாயி ஸபாப்புக்குத் தொள்ளாள் ஹூ பேருக்கஸ்க் அவர் அர்ஹராயத். ஹருஷ்டன்த டூலோகங் அயைப்பதந்தில்கின் எஞ்சேநல்க்குக்குத்தும் உபரிலோகத்த ஓவமார் அவரை ஸ்த்ரீயும் பூருஷநும் சேர்ந்த ஹளக்குதாயி காளா கயும் செய்தால் அவருடை ஸநாநான்தாய உர்வூஸ் ஜநன்னாஸ்க் தன்னுடை ரூபம் நல்குந்தாள்.

ஹடுக்காரில் காருவிவருமுத்துவர் ஹூ அலிப்ராயதெத் எதிர்க்கூ ஸ்நேஷகிலும் மதத்தின்றி பிடிதிலமர்ந் பொதுஜஙம் ஹதுபோலுமுத்து ரூஸன்னாஸ் அர்ரோபிக்குந்தில் அதிருக்கவின்த ஏதாஸுக்கும் பிரகடி ஸிக்குந்தாயி காளாா. ஓவமார்க்குபோலும் டோர், மக்கஸ், ஸநா நோல்புஙம் முதலாய (பகுதி ஸநாவன்னாஸ் ஸகல்பிக்குந்தில் அவர் மகி காளிச்சில். ஹடுக்காருடை பல அலிப்ராயன்னும் மதவி ஸாஸன்னும் மத ஸஂரகஷகங்காருடை டூஷ்டியில் அதெவத ஸிலு ந்னான்தெலு அவலங்பிச்சிலுத்துவயாள். ‘ஹீத்’யில் வாஸுதேவர் ஹஜாதெ பரிணதை: “குலக்ஷமாயி பரிஶோயிச்சாத் எல்லா வஸ்துக்களிலும் திவுதமுத்துதாயி காளாா. விஷ்ணு ஸர்வ ஜீவஜாலன்னாஸ்க்கும் தாம ஸிக்குந்தினுத்த லுமி, வெங்கி, காங்கு முதலாயவ பிராஙம் செய்யுந வந்து எல்லாவருடெயும் நூடயத்தில் ஸாா குடிரெகாந்துநென்னும் கார்மங்கத்தி, அளிவ் ஹவயுடை நிதாநவுமாளென்னு வேதத்தில் ரேவ ரூத்தியிட்டுள்ளத்.”

‘அபோஜோனியன்’ என ஶ்ரமத்தில் காருகாரன ஸபான்னா கூரிச்சு ஶ்ரமகாரன் கொடுத்த விவரெனவும் முக்குதில் உலுநிசு பிரஸ்தாவநயுமாயி வழைர அயிகங் யோஜிப்புக்குதாயி காளாா.

പ്രസ്തുത ശ്രദ്ധത്തിൽ ഈ വിധം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: “എല്ലാ അള്ളുകളിലും ദിവ്യശക്തിയുണ്ട്. ഈ കാരണത്താലാണ് നേരിട്ടും അല്ലാം തെയ്യം വസ്തുക്കൾക്കു പറി കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നത്. പ്രത്യേകമായ ഒന്നിനെ മാത്രം വിവക്ഷിക്കാതെ ‘ഉള്ളത്’ എന്ന് അർത്ഥം വരുന്നതും ദൈവത്തിന് ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതുമായ പേരിഷ്യൻ ഭാഷയിസലെ ‘വൃദ്ധ’ എന്ന പദത്തിൽ നിന്ന് ഉത്തരവിച്ച വാക്കുകൾ മനും ഷ്യറ സംബന്ധിച്ചും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.”

എന്നാൽ, കുലക്ഷണമായി പരിചിതനം ചെയ്യാത്ത അള്ളുകൾ അത്മാ വിനും ‘പുരുഷ്’ എന്നു പറയാറുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ട് അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ‘അത്മാവ്’ എന്നാണ്. അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അറിവില്ലാത്തതും അനിയാനുള്ള കഴിവുള്ളതും അഭ്യാനിച്ചു വിദ്യ കരസ്ഥമാക്കുന്നതുമായ ഓന്നാണിത്. അത്മാവിന്റെ അടുത്ത അവസ്ഥ ഹയ്യല് അണ്ട്. ഇതിന് അവ്യക്തമായത് (സരൂപമില്ലാത്തത്) എന്ന് അവർ പറയുന്നു. അത് ജീവനില്ലാത്തതും ‘സത്യ്’ ‘രഹ്യ്’ ‘തമു്’ എന്നീ മുന്നുഗുണങ്ങൾ അന്തർലിനമായതുമാണ്. ബുദ്ധദേവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമധേയത്തിലുള്ള ഒരു ധർമ്മ സംഘത്തിനു ബുദ്ധി, മതം, അജന്തത എന്നിവ കഴിവുകളുടെ ഇനത്തിൽ വിവരിച്ചുകൊടുത്തതായി ണാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ ഒന്നാമതേതത് സന്ധവ്യവും നന്ദയുമാണ്. അതിൽനിന്നാണ് ഉത്തരവാദും വളർച്ചയുമണ്ഡാക്കുന്നത്. രണ്ടാമതേതത് വിഷമമാണ്. അതിൽനിന്നു സ്ഥിരതയും നിലനിൽപ്പും ഉണ്ടാകുന്നു. മുന്നാമതേതതും ബലഹീനതയാണ്. അതിൽനിന്നാണ് നാശം ഉത്തരവിക്കുന്നത്. ഇവയിൽ ഒന്നാമതേതത് ദേവമാരുമായും രണ്ടാമതേതത് മനുഷ്യരുമായും മുന്നാമതേതത് ജനുകളുമായും ബന്ധപ്പെട്ടതായി കണക്കാക്കുന്നു. ഈ പറഞ്ഞ സംഗതികളെല്ലാം മുന്നിലും പിന്നിലുമായി മാറിമറിഞ്ഞു കിടക്കുന്നവയായി ഗണിക്കാമെന്നു വരിക്കിലും സമയം എല്ലാറ്റിനും ഒന്നുതന്നെന്നയാണ്. സരൂപവ്യും മേൽ പ്രസ്താവിച്ച മുന്ന് ഗുണങ്ങളും പ്രയോഗത്തിലുള്ളതായ ജീവപദാർത്ഥത്തിന് വ്യക്തമായ തെന്നും ഇവയെല്ലാം കൂടിച്ചേരുന്നതിനു ‘പ്രകൃതി’ എന്നും പറയുന്നു. മേരു, നാട്യം, ധാരം എന്നൊക്കെയാണ് അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. പദാർത്ഥം സരൂപവ്യുമായി ചേരുന്നോൾ വസ്തുകൾ വളരാനും വികസിക്കാനും തുടങ്ങുകയും അതോടൊപ്പം ആ സഭാവം വളരുകയും ശക്തി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏതൊരു സംയുക്തവസ്തുവിനും കുറേ കേവല വസ്തുകളുണ്ടാകുമല്ലോ. അവ കൂടിച്ചേരുന്നോണ് സംയുക്ത വസ്തുകൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. അവയെ വിജേചിച്ചാൽ കേവല വസ്തുകളായി മാറുന്നതുമാണ്. ഭൂമാവത്തു കാണുന്ന എല്ലാ സംയുക്ത വസ്തുകളും ആകാശം, ഭൂമി, കാറ്റ്, വെള്ളം, തീ എന്നീ ‘പത്വലുത അഞ്ച്’ ചേർന്നുണ്ടായ സംയുക്തങ്ങളാണ്. ഇവയ്ക്കെവർ ‘മഹാത്മാത്’

എന്നു പറയുന്നു. തീ എന്നതുകൊണ്ട് അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ചുട്ടെള്ള വായുവല്ല. മരിച്ച് കത്തിരെയരിയുന്ന തീയാൺ. വായുപുരാണത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: പണ്ട് ഭൂമിയും വെള്ളവും കാറ്റും ആകാശവും ഉണ്ണായിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കേ ‘ബേഹമൻ’ ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു തിരേപാറി കണ്ടു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതിനെ പൂരതെടുത്തു മുന്നായി ഭാഗിച്ചു.

1. ‘പാർത്തിവം:’ ഇതു വെള്ളമൊഴിച്ചാൽ കെട്ടുപോകുന്ന തീയാൺ.
2. ‘ദൈപ്തി:’ ഇതു സൃഷ്ടിനാണ്.
3. ‘വൈദ്യുതം:’ ഇതു മിനലാണ്.

സൃഷ്ടി വെള്ളത്തെ ആകർഷിക്കുന്നു. വൈദ്യുതി വെള്ളത്തിൽ നിന്നു ശക്തി സമാദിക്കുന്നു. ജീവികൾ അശി, ഇരുപ്പും ഇവയുടെ സംയുക്ത ഫലമാണ്. അതു കാരണമാണ് അവ ആഹാരം വലിച്ചെടുക്കുന്നത്. ഈ അശി വെള്ളംകൊണ്ട് കെട്ടുപോകുന്നില്ല. ഈ ഭൂതങ്ങ ഒളില്ലാം സംയുക്തങ്ങളാണ്. അവയ്ക്ക് കേവല രാഗങ്ങളുണ്ട്. ഇവയെ ‘പബ്രമാതൃ’ എന്നും പബ്രേഗ്രിയങ്ങൾക്ക് ‘ഗോചരമായവ’ എന്നും പറയുന്നു.

ആകാശത്തിന്: ‘ശബ്ദം’ = കേൾക്കപ്പെടുന്നത് എന്നും തീയ്ക്ക്, ‘രൂപം’ = കാണപ്പെടുന്നത് എന്നും, വെള്ളത്തിന്, ‘രൂചി’ = സാദ് ആസ ദിക്കെപ്പെടുന്നത് എന്നും, ഭൂമിയ്ക്ക് ‘ഗന്ധം’ = വാസന ഉള്ളതെന്നും കാറിന് ‘സ്വർണ്ണം’ = അനുഭവിച്ചിരിയുന്നതെന്നും പറയുന്നു.

ഭൂമിയെ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച് അഞ്ചു മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും അറിയാൻ കഴിയും. എന്നാൽ, വെള്ളം വാസനകൊണ്ടിയപ്പെടുന്നില്ല. തീ വാസ നകോണ്ഡും രൂചി കൊണ്ഡും അറിയപ്പെടുന്നില്ല. കാറ്റ് ഇവ രണ്ടുകൊണ്ഡും കാഴ്ചകൊണ്ഡും അറിയപ്പെടുന്നില്ല. ആകാശം കേൾവികൊണ്ടു മാത്രമേ അറിയപ്പെടുന്നുള്ളൂ. ശബ്ദവും ആകാശവും തമിൽ ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട് ഇവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നാണെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ശ്രീക്കൃഷ്ണ കവിയായ ‘ഓമിറുസ്’ പറഞ്ഞതു തന്നെയാവണം ഇവരുടെയും ഉദ്ദേശ്യമെന്നു ഞാൻ ഉഹാടിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “രാഗങ്ങൾ ഉള്ള ഏഴ് ആകാശങ്ങൾ ശബ്ദിക്കുകയും നല്ല ശബ്ദങ്ങളിൽ പ്രതിനാദമുണ്ണാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.” അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചത് ഏഴ് നക്ഷ ത്രഞ്ഞങ്ങളും ആയിരുന്നു. മറ്റ് കവികൾ ഇങ്ങനെ ഉദ്ദിഷ്ടു: “വിവിധ രാഗങ്ങൾ ഉള്ള ഏഴ് ആകാശങ്ങൾ അവയുടെ സ്വഷ്ടാവിനെ സ്വതോത്രം ചെയ്ത് എപ്പോഴും ചലിക്കുന്നവയാണ്. അവന്തെ ആ ആകാശങ്ങൾ ഒളയും അവയ്ക്കുപൂരിതത നക്ഷത്രങ്ങളില്ലാത്ത ആകാശത്തെയും കൂടി നടത്തുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.” പോർഫിരി (Porphyry) ഗോളങ്ങളുടെ പ്രകൃതത്തെ സംബന്ധിച്ച് മഹാമാരായ തത്പരിക്ക മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ പറ്റി വിവരിക്കുന്ന തന്റെ ശ്രദ്ധത്തിൽ പറ

യുനു: “പിതാഗോറസും (Pythagorous) ഡയഗ്നേസ് (Diognes) പറഞ്ഞ തുപോലെ വ്യവസ്ഥാപിതമായ രൂപത്തിലും മാർഗ്ഗത്തിലും അതഭൂതാ വഹമായ രാഗങ്ങളോടൊക്കെയുള്ള ഉപരിഗോളങ്ങളുടെ ചലനം നിസ്തൃലനും രൂപരഹിതനുമായ കർത്താവിൻ്റെ അസ്തിത്വത്തെ തെളിയിക്കുന്നു.” ഡയഗ്നേസ് വളരെ സുക്ഷ്മമശ്രവണ ശക്തിയുള്ള ആളുയതിനാൽ അ ദ്രോഹത്തിനു ഗോളങ്ങളുടെ ചലനം കേൾക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെട്ടുന്നു. ഈതെല്ലാം ചില പ്രത്യേക സുചനകളാണ്. അവയെ വ്യാപ്യാനിക്കുമ്പോൾ ഒരേ നിയമത്തെ തന്നെ അവലംബിച്ചതായി കാണാം. കാര്യം ശർക്കു ശ്രഹിക്കാതെ അവരുടെ പിണ്ഠാമികളിൽ ചിലർ ഇങ്ങനെ പറയാറുണ്ട്: “കാഴ്ച വെള്ളത്തേടും വാസന തീയോടും രൂചി ഭൂമിയോടും സ്വർണ്ണം ശരീരത്തിലുള്ള ജീവനോടും ബന്ധപ്പെട്ട താണ്.” കണ്ണിൻ്റെ തന്മുഖ്യം നന്നവുമുള്ള നില കണ്ടതുകൊണ്ട് അതിനെ വെള്ളമായും പുക കണ്ടതുകൊണ്ട് വാസനാശക്തിയെ തീയായും ആഹാരം നല്കുന്നതുകൊണ്ട് രൂചിയെ ഭൂമിയായും ബന്ധ പ്പെട്ടതിയതാവണം. ചതുർഭൂതങ്ങൾ അവസാനിച്ചതുകൊണ്ട് സ്വർണ്ണത്തെ ആത്മാവുമായി ഇവർ ബന്ധപ്പെട്ടതിയതാവാം എന്നാണ് ഞാൻ ഉച്ചാരിക്കുന്നത്.

ജീവികളുടെ ഇന്ത്യാധിഷ്ഠാനം ഇതുവരെ പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇന്ത്യക്കാരുടെ അദിപ്രായത്തിൽ സസ്യവർഗ്ഗവും ജീവികളിൽ പെടുന്നു. ‘പ്ലാറ്റോ’ പറയുന്നത് സസ്യങ്ങൾക്കു ഭോധവും അറിവുമുണ്ടെന്നാണ്. ഈ കാരണത്താലാണ് ഈ ജന്മക്കൈള പോലെ യോഗ്യവും അയോഗ്യവുമായവയെ വേർത്തിരിച്ചു സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവ് അവയ്ക്കുള്ളത്.

ഇതിനുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ അഭ്യാസം: ‘ഇന്ത്യാധിഷ്ഠാനം അവയ്ക്കു പറയുന്നത്. കാതുകൊണ്ടുള്ള കേൾവി, കാണ്ണകൊണ്ടുള്ള കാഴ്ച, മുക്കുകൊണ്ടുള്ള വാസന, നാവുകൊണ്ടുള്ള രൂചി, തൊലികൊണ്ടുള്ള സ്വർണ്ണം എന്നിവയശേരു അവ. ഈ അറിവ് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് ഫുറയത്തിലാണ്. ഇതിനു ‘മനസ്സ്’ എന്ന അവർ പറയുന്നു. അഭ്യാസിപ്രധാനങ്ങളായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കൊണ്ടും മാത്രമേ ഒരു വസ്തു ജീവനുള്ളതാവുകയുള്ളത്. പ്രവർത്തനോപകരണങ്ങൾക്ക് ‘കർമ്മേന്ത്രി യങ്ങൾ’ എന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. പാണ്ഡിത്യങ്ങൾക്കൊണ്ടും അറിവും കർമ്മേന്ത്രിയങ്ങൾക്കൊണ്ടും പ്രവർത്തനവും ലഭിക്കുന്നു. പ്രവർത്തനോന്ത്രിയങ്ങൾക്ക് ‘അത്യാവശ്യമായവ’ എന്നും നമുക്ക് പേരുകൊടുക്കാം. അവ: ആവശ്യവും ഉദ്ദേശ്യവുമെന്തിച്ചു, ശബ്ദിക്കുന്നതിന് വായ ഉപയോഗപ്പെട്ടതുക, എടുക്കാനും കൊടുക്കാനും കൈ ഉപയോഗിക്കുക, ഓഡാനും തേടാനും കാലുപയോഗിക്കുക, മലമുത്ര വിസർജ്ജനത്തിനായി അതിനുള്ള ദ്രാരങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെട്ടതുക

എന്നിങ്ങനെയാണ്. അപ്പോൾ എല്ലാം കൂടി ഇരുപത്തെല്ലാം ആയി. അതായൽ: ആത്മാവ്, ജയപദാർത്ഥം, സ്വരൂപം നല്കുന്ന ധാരാ, അറിവ് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന മനസ്സ്, പ്രകൃതിസ്വഭാവം, പദ്ധതിമാനങ്ങൾ, പദ്ധതിക്രിയങ്ങൾ, കർമ്മക്രിയങ്ങൾ തുടർച്ചിയാകുന്നു. ഈവയ്ക്കല്ലാറ്റിനുംകൂടി ‘തത്ത്വങ്ങൾ’ എന്നു പറയുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ‘പരാശരു’-ടെ പുത്രൻ ‘വ്യാഖ്യാനി’ ഈങ്ങനെ പറഞ്ഞത്: “ഈ ഇരു പത്തെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ വിശദമായും കൂപ്പത്തമായും ദ്വാഷമായും അറിയുക. വെറുതെ ചൊല്ലി പറിക്കുക മാത്രമല്ല വേണ്ടത്. പിന്നീട് ഏതു മതം സ്വീകരിച്ചാലും നിന്നക്കു മോചനം നേടാം.”

അമ്യായം 4

പ്രവർത്തന കാരണവും ആത്മാവും ജധപദാർത്ഥവും തമിലുള്ള ബന്ധവും

ജീവൻ ആവിർഭവിക്കുകയും ജീവിയും ജീവനും തമിൽ ബന്ധ പ്ലെടുകയും ചെയ്യുന്നോഴല്ലാതെ ജീവികളിൽനിന്ന് ഇച്ചാനുസരണമുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. പ്രയോഗത്തിൽ ആത്മാവ് ജധപ ദാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച് തികഞ്ഞ അജന്തതയിൽ കഴിഞ്ഞുവരികയും ജധം എന്നുകൊണ്ടല്ലാതെ തനിക്കു നിലനിൽപ്പില്ലെന്നു കരുതുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ നിത്യനില്പിനു കാംക്ഷിക്കുകയും ശരീരത്തിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന രഹസ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനും അതു മായി സംയോജിക്കാനും ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശരീരമുള്ളതും ശരീരമുള്ളതെത്തുമായ രണ്ടു വന്നതുകൾ അവയുടെ പ്രത്യേക ഗുണ അള്ളുടെ ഉച്ചകോടിയിൽ തന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അവ രണ്ടും തമിൽ മല്ലുന്നുമാർഗ്ഗങ്ങൾ കൂടാതെ അടക്കുക സാദ്യമല്ല. ഏവരുഡ്യസാഭാവമുള്ള അഗ്രിയും വൈള്ളവും തമിൽ അടക്കിക്കുന്ന തിനു വായു അത്യാവശ്യമായതുപോലെ ശരീരിയും അശരീരിയും തമി ലുള്ള വിടവ് യൈകരമായതിനാൽ ആത്മാവിനു മധ്യമം മാർഗ്ഗങ്ങൾ മുവേനയല്ലാതെ തന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ നേടുക സാധ്യമല്ല. ‘പബ്രുമാതൃക’ കളിൽ നിന്നും ‘ഭൂർലോഗ്’, ‘ഭൂഃപർ ലോഗ്’, ‘സഹർ ലോഗ്’ (ഭൂലോകം, =അടുത്ത ലോകം, ഭൂവർലോകം=മദ്യസ്വലോകം, സർലോകം =ആകന ലോകം) എന്നീ ലോകങ്ങളിൽ ഉത്തേവിക്കുന്ന ചെതന്യങ്ങളാണ് പ്രസ്തുത മദ്യമം മാർഗ്ഗങ്ങൾ. അവയ്ക്കു ലാഡുശരീരങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നു. സുരൂൻ വിവിധ കണ്ണഭികളിലും വൈള്ളപ്പാതങ്ങളിലും ഓരോ നിലയിൽ പ്രതിബിംബിക്കുന്നതുപോലെ ആത്മാവ് ഇ ലാഡുശരീരങ്ങളിൽ പ്രതിബിംബിക്കുകയും അവയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശരീരങ്ങൾ വിവിധ ധാതുക്കളാൽ കൂടിച്ചേരുകയും ആണും പെണ്ണുമായി വേർത്തിരിഞ്ഞു ജീവൻ സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറാണ്

വുകയും ചെയ്താൽ, ആ ലാലുഗരീരങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകയും ഇരു ലാലുഗരീരങ്ങൾ അവയ്ക്ക് ഉപകരണങ്ങളായി വെിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അഞ്ചു തരത്തിലുള്ള കാറ്റുകൾ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും അവയിൽ ഒന്നും രണ്ടും ശ്വാസോച്ചാസത്തിന് ഉപകരിക്കുകയും മുന്നാമത്തെത് ആമാശയത്തിൽ ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങൾ ദഹിപ്പിക്കുകയും നാലാമത്തെത് ശരീരത്തിനു ചന്ദ സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും അഞ്ചാമത്തെത് ശരീരത്തിൽ ബോധശക്തി ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്ത്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ സാധാരണ നിലയിൽ ആത്മാക്കൾ തമിൽ വ്യത്യാസിശ്ലൈഫിലും, ശരീരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുനോക്ക് അവയുടെ സ്വഭാവങ്ങളുംസരിച്ചു വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതാണ്. ഇതാണ് പ്രവൃത്തിയുടെ ഉത്തരവത്തിനു പ്രധാന കാരണം. കഴിവിൽ നിന്നു പ്രവർത്തിയിലേക്കു ചലിക്കുക എന്നത് പുർണ്ണനില കൈവരുത്താനുള്ള ജയപദാർത്ഥത്തിന്റെ ജീജണ്ണാസാധാരണം. മത്സരബുദ്ധിയും അധികാരമോഹവും സാഭാവികമായതിനാൽ അവ പ്രകടമാക്കാൻ സർവ്വ കഴിവുകളും മനുഷ്യൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ശരീരപ്രക്രൂതിയെ സമർത്ഥമായ ഒരു നർത്തകിയോട് അവൻ സാമ്യപ്പെടുത്തുന്നു. കാണികളെ പ്രീതിപ്പെടുത്താനും ആകർഷിക്കാനും അവളുടെ മുഴുവൻ കഴിവുകളും ഉപയോഗിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പഴയതുതനെ ആവർത്തിക്കുകയല്ലോരെതു അവർക്കു നിവൃത്തിയില്ലോ. ആത്മാവും ശരീരവും കൂടിച്ചേരുന്നോൾ ഉത്തരത്താകുന്ന കഴിവിന് ഏറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണം കൂടുകാരെല്ലാം ഭയാനകമായ ഒരു ഭൂമിയിൽ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ കുരുട്ടെല്ലായും ചലിക്കാൻ കഴിവില്ലാതെ ബലഹാനിന്നെല്ലായും കമയാണ്. ബലഹാനി കുരുട്ടനോട് “ഞാൻ കാഴ്ചയുള്ള ബലഹാനും നീ കാഴ്ചയില്ലാതെ ആരോഗ്യവാനുമാണ്. അതിനാൽ, നീ എന്നെ നിന്റെ ചുമലിൽ കയറ്റുകയാണെങ്കിൽ നമുക്ക് ഈ നിസ്സഹായാവസ്ഥയിൽനിന്നു രക്ഷപ്രാപിക്കാൻ കഴിയും” എന്നു പറയുകയും അങ്ങനെ അവർ രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

മേൽ വിവരിച്ചതുപോലെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ച് അവർക്കു ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളാണുള്ളത്. വിഷണുപുരാണത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ജയപദാർത്ഥമാണ് ലോകത്തിൽ മുലധാതു. അതിന്റെ പ്രവർത്തനം പ്രകൃത്യായുള്ളതും ഇച്ചക്കു വിധേയമല്ലാത്തതുമാകുന്നു. വിത്തുകൾ അതിന്റെ ഇച്ചക്കു കുടാതെ ക്രമേണ മുളച്ചു മരമാകുന്നു. കാറ്റ് ഇച്ചയില്ലാതെ വെള്ളതെത തന്നുപൂശിക്കുന്നു. ഇച്ചപ്രവർത്തനം വിഷണുവിനു മാത്രമേയുള്ളു. ഇവിടെ ‘വിഷണു’ എന്ന പദംകൊണ്ട് വിവക്ഷാ ആത്മാവന്നാണ്. അതുമുഖേന ശരീരം പ്രവർത്തിക്കുകയും സ്നേഹിതനെ പോലെ ആത്മാവിനെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിനോട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടുകാർ ശവത്തിനു ജീവനുണ്ടാക്കുന്നതിനെ

കുറിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ, “ആത്മാവ് ശരീരവുമായി പിരിഞ്ഞാൽ ശരീരം ശവമായിത്തീരുന്നു. അതിനു ജീവനുണ്ടാവുക സാധ്യമല്ല. ശരീരവു മായി പിരിഞ്ഞാൽ ആത്മാവ് ഒരിക്കലും മരിക്കുന്നില്ല” എന്നിങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞത് ഈ യാമാർത്ഥ്യത്തെ തെളിയിക്കുന്നുണ്ടെന്നു മാനി പറയുന്നു. ‘സാംഖ്യം’ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞതു നോക്കാം: “പ്രവർത്തനത്തെ ശരീരത്തിന്റെതന്നു ഗണിക്കുന്നത് ശരീരത്തിലുള്ള ദിവ്യത്വം, മനുഷ്യത്വം, ജനുസ്വഭാവം എന്നിവ മാറിമാറി വരുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ഈ മുന്നു ഗൃഹണങ്ങളും ശരീരത്തിന്റെതു മാത്രമാണ്. ആത്മാവും ഇവയുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. ഓരോരുത്തരം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്ന ഒരു നാട് കണ്ണ് ആശ്വര്യ തേതാടെ ആ നാട്കാരെ വീക്ഷിക്കുകയും അവരുടെ വൈരുദ്ധ്യ സ്വഭാവങ്ങളിൽനിന്നും പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നും പാഠം പഠിച്ച് ഒന്നിലും പക്ഷെ ടുക്കാതെ ഒരിടത്ത് ദ്രോക്കുന്നിനു വിമർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു യാത്രക്കാരൻ്റെ സാദ്യഗ്രാമാണ് ആത്മാവിനുള്ളത്. അവിചാരിതമായി കള്ളം മാരുടെ കുടുക്ക നടക്കേണ്ടിവരികയും പേലീസ് അവരെ പിടിച്ചു ബന്ധിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ കുട്ടത്തിൽ പെട്ടുപോകുകയും ചെയ്ത ഒരാളിന്റെ നിലയാണ് ശരീരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്ന് ഒഴിയുന്നതുകൊന്ന ആത്മാവിന്റെത്. അവർ പറയുന്നു: “ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരേനിലയിൽ പെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഫലപോലെയാണ് ആത്മാവ്. മഴ ശേഖരിക്കുന്ന പ്ലാറ്റുന്ന സ്ഥലവും പാതയങ്ങളും അനുസരിച്ചു വെള്ളത്തിന്റെ രൂചി, വാസന, നിറം എന്നിവ വ്യത്യസ്തങ്ങളാവും. ആത്മാവ് ശരീരത്തിനു ജീവൻ നല്കുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു. ശാരീരിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നോൾ അതിന്റെ മുന്ന് സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടാവരിച്ചു പ്രവർത്തനങ്ങളും വ്യത്യാസപ്ലാറ്റുവരുന്നു. ശരീരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആത്മാവിന്റെ നില ഒരു വാഹനത്തിൽ സവാരി ചെയ്യുന്നവനോടു തുല്യമാണ്. ഈ യങ്ങൾ ആത്മാവിനു സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. ദൈവാനുഗ്രഹമായി ലഭിക്കുന്ന ബുദ്ധി യാമാർത്ഥ്യങ്ങൾ കാണാനും ദൈവത്തെ മനസ്സിലൂ കണാനും സർക്കർമ്മങ്ങൾ കണ്ണു പഠിക്കാനുമുള്ള ഒരു ഉപകരണമായാണ് അവർ കരുതുന്നത്.

അഥ്യായം 5

അവതാര സിദ്ധാന്തം

എക്കെദവ സിദ്ധാന്തം മുസ്ലിംകളുടെയും ത്രിക്കെദവത്ര വാദം ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും ശനിവാരം ജുതമാരുടെയും ചിഹ്നങ്ങളായതു പോലെ അവതാര സിദ്ധാന്തം ഇന്ത്യക്കാരുടെ മതചിഹ്നങ്ങളാണ്. അവ താരസിഖാനങ്ങളിൽ വിശസിക്കാത്തവനെ മതത്തിൽനിന്നു പുറംത ഉച്ചപ്ല്ലവനായി അവർ കരുതുന്നു.

അവരുടെ വാദഗതി ഇങ്ങനെ പോകുന്നു:

“ആത്മാവിനു സ്വന്തമായി ശ്രാഹ്യശക്തിയില്ല. അതുകൊണ്ട് മുഴുവൻ കാര്യങ്ങളും ഒരേ സമയത്തു പുർണ്ണമായി അറിയുക സാധ്യമല്ല. ഓരോ വന്നതുവിനെ സംബന്ധിച്ചും ക്രമേണ പരിക്കേണ്ടിവരികയും വന്നതുകൾ വളരെയധികം ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഇതിനു ദീർഘകാലം ആവശ്യമായി വരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കാരണത്താൽ വ്യക്തികളെയും വിവിധ തരകാരെയും അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികളെയും സംബന്ധിച്ചും നല്ലതുപോലെ പറിച്ചും പരിക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയും നബം നവഞ്ഞായ അറിവുകൾ കരസ്ഥമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രവൃത്തികളാണെങ്കിൽ വിവിധ തരത്തിൽ നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ലോകം നിയന്ത്രിതമായ എന്നോ ഒരു ലക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടി നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണുതാനും. അതിനാൽ, നിത്യജീവികളായ ആത്മാകൾ നാശാമുഖമായ ശരീരങ്ങളിൽ നല്ലതും ചീതയുമായി വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യാപ്തരായി സംഭരിക്കുകയാണ്. ആത്മാവ് അനുനിമിഷം നേടുന്ന ഫലങ്ങൾ ഹേതുവായി നല്ലതു ചെയ്യാനും ചീതയെ കൈവെടിയാനും നിർബ്ബന്ധിതമാക്കുന്നു. ഈ വിധം ചീതയെ വെടിത്തു നല്ലതുശ്രേക്കാണ്ക്ക് അത് ഉയർച്ചയിൽനിന്ന് ഉയർച്ചയിലേക്കു ഗമിക്കുകയാണ്. ശരീരപ്രക്രൃതിയന്നു സതിച്ചു പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സഭാവം മാറുന്നു എന്നെന്ന വ്യത്യാസമുള്ളു.

ശരീരവും ആത്മാവും പുരോഗമിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എല്ലായ്പ്പോഴും പുതിയത് പഴയതിനേക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ടതാവും. ആത്മാവ് പല കാര്യ

അങ്ങും അനുഭവത്തിൽനിന്നും മറ്റൊ ശഹിക്കുകയും സന്തമായി ഉന്നതികളെയും അവയുടെ നിലനിൽപ്പിനെയും പറ്റി മനസ്സിലാക്കുകയും അവയിൽ വിശാസം ഉറപ്പിക്കുകയും അവസാനം ശരീരം ആവശ്യമില്ലനു ഒരു നിലയിൽ എത്തിച്ചേരുകയും അങ്ങനെ മോചനം നേടുകയും ചെയ്യുന്നു. എള്ളിൽവിത്തിൽനിന്നും വെളിച്ചം നല്കുന്നതിനുള്ള എണ്ണ സംഭരിച്ചുകഴിഞ്ഞ് അതിൻ്റെ ശരീരം ചണ്ടിയായി തള്ളുന്നതുപോലെയാണ് ആത്മാവിശ്രദ്ധയും നില. ഇവിടെ അറിവും അറിയുന്നതും അറിയപ്പെടുന്നതും ഒരേ വസ്തു തന്നെയാവുന്നു.

ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഈന്ത്യക്കാരുടെ വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകളും അതിനോടു യോജിക്കുന്ന മറ്റൊളവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും നമുക്കിവിടെ വിവരിക്കാം. രണ്ട് യുദ്ധനിരകളുടെ ഇടയിൽനിന്നും വാസ്തവാന്വേഷിക്കുന്നതും അർജ്ജുനനെ യുദ്ധത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ച് ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

“നീ വിധിയിൽ വിശസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഈ വിധം മനസ്സിലാക്കണം. അവരും നാമും മരിക്കുന്നില്ല; കാരണം, ആത്മാകൾ നശിക്കുന്ന വയോ സ്ഥിതിമാറ്റുന്നവയോ അല്ല. വിവിധ ദേശങ്ങളിലായി അവമാറിമാറി വരുന്നു. ഒരു ദേഹം നശിച്ചാൽ ആത്മാവ് മറ്റാരു ദേഹത്തിലേക്കു മാറുന്നു.” ആദ്ദേഹം തുടരുന്നു: “ആത്മാവ് എന്നും അവഗേഷിക്കും. അതിനു ജനനമോ മരണമോ ഇല്ല. വാൾ അതിനെ മുറിവേൽപ്പിക്കുകയോ തീ കരിച്ചുകളയുകയോ നാശം വരുത്തുകയോ കാട്ട് അതിനെ പറപ്പിച്ചുകളയുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. പക്ഷേ, നാം മാറി മാറി വസ്ത്രധാരണം ചെയ്യുന്നതുപോലെ അതു ശരീരങ്ങൾ മാറി മാറി സ്വീകരിക്കുകയും കൈവിടുകയും ചെയ്യുന്നു. പിനെ എന്തിനാണ് നാശമില്ലാത്ത ആത്മാവിനെ ചൊല്ലി നീ വിഷമിക്കുന്നത്? അമവാ, നാശാനുവമാവുന്നതാണെങ്കിൽ തന്നെ നശിച്ചുപോകുന്നതിനു വേണ്ടി വാദിക്കുന്നത് ഉത്തമമല്ലോ? ശരീരം നശിക്കുന്നതിനാലാണ് നീ സങ്കദപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ അതുകൊല്ലു ഫലമില്ല. ജനിച്ചവർ മരിക്കും. ഈ ഇഷ്യർ നിശ്ചയമാണ്. കാര്യങ്ങളുടെ എല്ലാം നിയന്ത്രാവ് അവന്നതു.”

സംഭാഷണമല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തോട് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു:

“വർത്തമാന കാലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അങ്ങൾ ലോകാരംതെന്തിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പ്രവഹാവുമായി എങ്ങനെ സമരം ചെയ്തു?”

വാസുദേവൻ മറുപടി നല്കി: “കാലപ്രശ്നം അദ്ദേഹത്തെ പോലെ തന്നെ നമുക്കുമുണ്ട്. ഏതെല്ലാം പ്രാവശ്യം താണ് അദ്ദേഹത്തോടു കൂടി ജീവിച്ചിട്ടുണ്ടോ ആ സമയങ്ങളെ പറ്റി താണ് പരിപൂർണ്ണ ബോധവാനാണ്. മനസ്യരെ സംസ്കരിക്കാൻ പുറപ്പടാനുദ്ദേശിച്ചിരുന്നപേശമാണെല്ലാം താണ് ഓരോ ശരീരം ധരിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു രാജാവ് -പേര് താണ് ഓർക്കുനില്ല-തന്റെ ജനത്തോട് ഇങ്ങനെ ആവശ്യപ്പെടു: “താണ് മരി

ചൂൽ എൻ്റെ ശരീരം ആരുടെയും ചുട്ടുലക്കളുമാകാത്ത ഒരു സഹലം തന്മുഖമാകുക.” അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണഗ്രഹം അങ്ങനെ ഒരു സഹലം കിട്ടാതെ അവർ കൃഷ്ണാഡി. അപ്പോൾ സമുദ്രത്തിൽ ഒരു പാറ കണ്ണു. ലക്ഷ്യം സഹലമായതായി അവർ കരുതി. അപ്പോൾ വാസ്തുദേവൻ പറിഞ്ഞു: ഈ രാജാവു തന്നെ പല പ്രാവശ്യം ഈ പാറയിൽ കരിക്ക പ്ലൈട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളെ കാര്യം ധരിപ്പിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹ തിന്റെ ലക്ഷ്യം. അതിൽ അദ്ദേഹം വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു.” വാസ്തുദേവൻ തുടർന്നു: മോചനം ലക്ഷ്യമാക്കി ഓരാൾ ഭൗതികലോകം ത്യജിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും അധാരുടെ ഹൃദയം അതിനു വഴങ്ങാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നവരുടെ കുടത്തിൽ അധാർക്കു പ്രതി ഫലം ലഭിക്കുമെന്നല്ലാതെ ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ, അധാർ ഒരു ആത്മാവ് ഈ ലോകത്തെക്കു മടങ്ങിവന്നു മേൽശതി ആവശ്യ പ്ലൈട്ടുന്ന ശരീരത്തിൽ കുടുകയും ക്രമേണ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ആത്മാവ് ശരീരവുമായി പിരിഞ്ഞാൽ ബോധവാനും ശരീര വുമായി ബന്ധപ്ലൈട്ടുവോൾ അജ്ഞനനുമാണ്. പ്രവർത്തിക്കേണ്ടവനാ സെന്ന ബോദ്ധനത്തോടെയുള്ളവനും ഈ ലോകത്തു നടക്കുന്ന എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും തനിക്കുവേണ്ടിയാണെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നവനുമാണ്. അങ്ങനെ ശരീരവുമായി ബന്ധപ്ലൈട്ടാൽ പാശ്ചാത്യാദിയങ്ങൾ മുഖേന എല്ലാ വസ്തുക്കളും അവനു ലഭിക്കുന്നു. ശരീരവുമായി പിരിഞ്ഞാൽ ആ വസ്തുക്കളുടെ അവഗിംഷ്ടങ്ങൾ അതിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവൻ അറിയാനുള്ള ആഗ്രഹം ജനിക്കുകയും മറ്റാരു ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സന്ദർഭങ്ങളിൽ വിവിധ നില സ്വീകരിക്കേണ്ടി വരുന്നത് അതു സ്വീകരിച്ച ശരീരത്തിനുണ്ടാകുന്ന മുൻഗുണത്തിനുസരിച്ചാണ്. ശരീരമാകുന്ന ചിരിക് നഷ്ടപ്ലൈട്ട് ആത്മാവ് ശരീരത്തിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങുകയല്ലാതെ പിന്ന എന്തു ചെയ്യാനാണ്? അദ്ദേഹം വീണ്ടും തുടർന്നു: “ഉത്തമ മനുഷ്യൻ സമ്പൂർണ്ണ പണിയി തനാണ്. അവൻ ദൈവത്തെയും ദൈവം അവനെയും സ്വന്നപ്പെടുന്നു. പുർണ്ണത കൈവരുന്നതിന് എത്രയോ ജനനവും മരണവും അവൻ സ്വീകരിക്കേണ്ടി വരുന്നു.”

വിഷ്ണുധർമ്മത്തിൽ പ്രേതങ്ങളെ കുറിച്ചു പറയുന്നിടത്ത് മാർക്ക ബേഥയർഡ്യും ഒരു പ്രസ്താവന ഉല്പരിക്കുന്നു: ബേഹർമാവും മഹാദേവൻ പുത്രനായ കാർത്തികേയനും ലക്ഷ്മണനും സമുദ്രത്തിൽ നിന്ന് ആശീർവാദങ്ങൾ നല്കുന്ന ദേവന്മാരെതെ. മഹാദേവനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്തി ഉമാദേവിയും ഈ ലോക മദ്യത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അവർ പലതവണ ഇങ്ങനെ വിവിധ ശരീരങ്ങളിലായി ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ‘വരാഹമിഹിരൻ’ വാൽ നഷ്ടത്തെ നിയമങ്ങൾ (അഹർക്കാമുൽക്കുന്നവാൽ) എന്ന ശ്രമത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “വാൽ

നക്ഷത്രങ്ങൾ ഉദിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യർ നാടുവിടാനും മറ്റും ഇടയാകുന്ന നാശങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ, പിണ്ഡുപെപരതങ്ങളുടെ കയ്യും പിടിച്ചു നക്കവേ തങ്ങളുടെ രാജക്കുമാർ ചെയ്ത പാപത്തിനു തങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരി കുകയാണെന്ന് അവർ പറയുന്നു. പക്ഷെ, മുൻ ജമാതിൽ നാം ചെയ്ത പാപങ്ങളാണ് നാം ഇപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്നത്.” ‘മാനി’ ‘ഇരാൻ ശഹർ’ തനിന്ന് നാടുകടത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും അവതാരസിഖാനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതത്തിലേക്കു പകർത്തുകയും ചെയ്തു. ‘സിർഗുൽ അസ്സിർ’ എന്ന ശന്മതതിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ആത്മാകൾ നശിക്കുകയില്ല. മുൻരൂപത്രൈതാടു സാമ്യമുള്ള പുതിയപുതിയ രൂപങ്ങളിലും ചിലപ്പോൾ ചില ജന്മകളുടെ രൂപങ്ങളിലുമായി ഈ ലോകത്തു തന്നെ നിൽക്കുകയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ‘ഹവാരികൾ’ (യേശുവിന്റെ പ്രത്യേക സബാകൾ) യേശുവിനോട് സത്യം സീക്രിക്കാത്ത ആത്മാക്കളെ പറി ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. “തെളിവുകൾ ലഭിച്ചിട്ടും സത്യം സീക്രിക്കാത്ത പാപികൾ നശിച്ചു പോകും. തിരെ സുവാ ലഭിക്കുകയില്ല.” എന്നദേഹം മറുപടി നല്കി. നാശം എന്ന വാക്കുകകാണ്ട് ശിക്ഷയാണുദ്ദേശ്യം. നശിച്ചു നാമാവശ്യം സ്ഥാവുകയില്ല. മാനി തുടർന്നു പറയുന്നു: “ആത്മാവ് ഉപരിലോക ത്രേതക്ക് ഉയർന്നു പോകുന്നത് ശവ ശരീരത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തുകൊണ്ടാണെന്ന് ‘ദൈസാനികൾ’ കരുതുന്നു. ശവശരീരം ആത്മാവിന്റെ ശത്രുവാണെന്നും അതിൽ നിലകൊള്ളുന്നത് ആത്മാവിനുള്ള ശിക്ഷയാണെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. മനുഷ്യരും ഈ രൂപം ധമാർത്ഥ്യമായിരുന്നു ദൈവാന്തികമായിരുന്നീല്ല.” ‘പത്തഞ്ജലി’ പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: “ശരീരത്തിൽ അജ്ഞതയിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ആത്മാവ് നാലിയുടെ (ഖിലിയുടെ) ഉള്ളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അതിമണി പോലെയാണ്. അതിനു തൊച്ചിയിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ ഉത്പാദനം നടത്താനും പുറത്തുപോകുമ്പോൾ സത്രന്തമാകാനും അതേ നിലയിൽ അവഗ്രഹിക്കാനും സാധിക്കുന്നു. എന്നാൽ, വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളിലും രൂപങ്ങളിലുമായി സുഖത്തിലും ദുഃഖത്തിലും ആത്മാവ് കാലം കഴിക്കുന്നത് അതിനു ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലം കൊണ്ടാണ്”

അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്രൈതാട് ആരോ ഓഡി ചോദിച്ച ചോദ്യവും അതിന്റെ ഉത്തരവുമാണ് ചുവടെ കൊടുക്കുന്നത്.

ചോദ്യം: ആത്മാവ് രക്ഷയോ ശിക്ഷയോ കരസ്ഥമാക്കിച്ചിത്താൽ പിന്നെ ഉത്പാതന വസ്തുകളുമായി എത്തിനാണ് ചേരുന്നത്?

ഉത്തരം: മുൻ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലം സുവായോ ദുഃഖമായോ അനുഭവിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ്.

ചോദ്യം: പ്രതിഫലം ലഭിക്കാത്ത പ്രവൃത്തികൾ ആത്മാവ് ഒരിക്കൽ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്ന അതിനു മറിബി സംഭവിക്കുകയും മറ്റാരു ജീവത്തിലേക്കു വരാൻ കഴിയാതെ പോവുകയും ഇല്ലോ?

ഉത്തരം: പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുക ആത്മാവിനു സാധ്യമല്ല. പ്രവർത്തിക്കണമെങ്കിൽ ശരീരത്തെ ഉപയോഗിച്ചേ തീരു. കാലത്തിനതീതമായി നിലകൊള്ളുന്ന ആത്മാക്ഷേരകു കാലബൈർഡ്യം കൊണ്ടോ മറ്റൊ മറിബി പറ്റുന്നതല്ല. കൂട്ടികളും യുവാക്കന്മാരും ദീർഘം യുസ്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ കേൾക്കുന്നോൾ സന്തോഷിക്കുകയും വിനിഷ്ടത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ കേൾക്കുന്നോൾ ദുഃഖിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി കാണാമല്ലോ.

മുജഞ്ചിമത്തിൽ ജീവിതത്തിന്റെ മാധ്യരൂപവും മരണത്തിന്റെ കയ്പും മനസ്സിലാക്കിയില്ലെങ്കിൽ ഇവർ എന്തിനു മരണത്തെ ദേഹപ്പട്ടകയും ജീവിതത്തെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടകയും ചെയ്യുന്നു?

സോക്രറ്റീസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫേഡോ (Phaedo) എന ശ്രമത്തിൽ പുർണ്ണിക്കമാരായ തത്പരിക്കർ പറഞ്ഞതെന്നുസ്മരിപ്പിച്ച് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതു കാണാം:

“ആത്മാക്ഷേര ഇവിടെനിന്ന് പാതാള ലോകത്തിലേക്കു പോവുകയും പിന്നീടിവിടേക്കു തന്നെ മടങ്ങിവരികയും മരിച്ചവരിൽനിന്നു ജീവിക്കൽ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു.”

വസ്തുക്കളുടെ ഉത്തരവം തന്നെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളിൽ നിന്നാണ്. പരിശുശ്രാത്മാക്ഷേര പാതാളലോകത്തു തന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ദുഷ്ടാത്മാക്ഷേരക്ക് അവിടെ നിലകൊള്ളുന്നതിനു കഴിയാതെ വരുന്നോൾ അവ ഇഹലോകത്തേക്കു തന്നെ തിരിച്ചുവന്നു വിവിധ ശരീരങ്ങളിലായി സഖരിക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. ഇതരരു ആത്മാക്ഷേരകു ദൈവവുമായി താംസ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനു കഴിയുകയില്ല. അദ്ദേഹം തുടർന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. “ആത്മാവ് സന്തമായാൽ പഠിച്ചതോർക്കുകയല്ലാതെ പുതിയതെന്നും പറിക്കുന്നില്ല.”

‘പ്രോക്കൗണ്ട്’ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്:

“ഓർമ്മയും മറിയും ആത്മാവിന്റെ പ്രത്യേക ഗുണങ്ങളാണ്. ശരീരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുന്നോൾ അതിന് അനിവും ഓർമ്മയും ഉണ്ടാകുന്നു. ശരീരവുമായി വേർപ്പെട്ടാൽ എല്ലാവിധ കെട്ടപാടുകളിൽ നിന്നും അകലുന്നു. അപ്പോൾ അതിന് ഓർമ്മയും അനിവും ശേഷിക്കുന്നു. വിണ്ണും ശരീരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുന്നോൾ അതിന്റെ നിലവാരം താണു പോവുകയും അങ്ങനെ മറിബി വന്നുചെരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതേ അർത്ഥത്തിലാണ് ഈ ലോകം ഉറങ്ങുന്ന ആത്മാക്കളുടെയും പരലോകം ഉണ്ടെന്ന ആത്മാക്കളുടെയും ആബന്നനു ചില സൂഫികൾ പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ സൂഫികളിൽ ചിലർ ആത്മാക്ഷേര, ആകാശം, അർഥ, കൂർസി

തുടങ്ങിയ പരിശൂല സഹായങ്ങളിലും സമ്പരിച്ചുവരുന്നു എന്നും മറ്റു ചിലർ അവയുടെ വിഹാരരംഗങ്ങൾ എല്ലാ ജീവികളും സസ്യങ്ങളും ഈ ലോകം മുഴുവനും തന്നെയാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പരിണതവയിൽനിന്ന് അവർ അവതാരവാദം അംഗീകരിക്കുന്നതായി ഉള്ളറിക്കാം.

അദ്യായം 6

ലോകങ്ങളും പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്ന സഹായങ്ങളും

1. സുഫർ ലോക് (ഉപരിലോകം) സർഗ്ഗം.
2. നാഗ് ലോകം (നാഗലോകം), അല്ലെങ്കിൽ പാതാള ലോകം-നരകം.
3. മാതലോക് - അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യലോക്- മദ്യലോകം എന്ന് അറഞ്ഞ മുന്ന് വിഭാഗങ്ങളാണ്.

മദ്യലോകം പ്രവർത്തനത്തിനും ഉപരിലോകം പ്രതിഫലത്തിനും പാതാളലോകം ശിക്ഷക്കും ഉള്ളതാകുന്നു.

ഈ രണ്ട് ലോകത്ത് എല്ലാ സദ്ഗുണങ്ങൾക്കും ദുർഗുണങ്ങൾക്കും പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നു. അവിടെ ആത്മാവ് മാത്രമേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. ഗുണവും ഭോഷ്യവും ചെയ്യാത്തവർക്ക് മറ്റാരു ലോകമുണ്ട്. ഈ സസ്യം ദിക്കളുടെയും ജന്തുകളുടെയും ലോകമാണ്. അതിനു തുച്ഛലോക് എന്നു പറയുന്നു. ഇവിടെ കുറേ കാലം മാറി മാറി സഖവിച്ചതിനു ശേഷമാണ് ആത്മാവ് ക്രമേണ മനുഷ്യരുപങ്ങളിലേക്ക് വിണ്ടും വരുന്നത്. ഈ വിധത്തിൽ ചില ആത്മാകൾക്ക് ഈ ലോകത്തു താമസിക്കേണ്ടിവരുന്നത് അവയ്ക്ക് ശിക്ഷാരക്ഷകൾ അർഹത ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടോ നരകത്തിൽനിന്നു രക്ഷ നേടുന്നതിനു വേണ്ടിയോ ആയിരിക്കും.

ഈയുകരാർ ട്രസ്റ്റുടെ നരകങ്ങളുടെ പേരും ഗുണങ്ങളും പറയുന്നു. കുറ്റങ്ങളുടെ ഇനമനുസരിച്ചു നരകങ്ങളും ഉണ്ടെന്നാണ് അവർ വാദിക്കുന്നത്. വിഷ്ണുപുരാണത്തിൽ 48,000 (എൺപ്രത്യേകിയായിരം) നരകങ്ങളുള്ളതായി പറഞ്ഞതായി കാണാം. കള്ളവാദി, കള്ളസാക്ഷി മുതലായവരെ സഹായിക്കുന്നവനും ജനങ്ങളെ പരിഹസിക്കുന്നവനും ‘റോറോ’ എന്ന നരകത്തിലും, അധികാരമില്ലാതെ കൊല്ല നടത്തുക, ജനങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ അപഹരിക്കുക മുതലായവ ചെയ്യുന്നവനും കവർച്ചകാരനും ശോഭയം നടത്തുന്നവനും ‘റൂധ’ നരകത്തിലും പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്. ബോഹമണ വിദ്യേശിയും ബോഹമണ ഹന്താവും സർബ്ബം

കളവുനടത്തുകയോ അത്തരം കളിമാരുമായി കൂടുപിടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവനും പ്രജാഹിതത്തപരന്മാരുതു ഭരണാധികാരിയും ഗുരുവിശ്വർ ഭാര്യയെ വ്യഭിചരിക്കുന്നവനും അടുത്ത ബന്ധുജനങ്ങളായ സ്ത്രീകളുമായി സ്ഥലപിക്കുന്നവനും ‘സമ്പ്രത്ഗുപ്ത’ എന്ന നടക്കതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. ഭാര്യ വ്യഭിചാര വുത്തിയിൽ ഏർപ്പെടുന്നത് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവനും സ്വന്നം മകളെയും മകൾ ഭാര്യയെയും വ്യഭിചരിക്കുന്നവനും സ്വന്നം സന്താനങ്ങളെ വില്ക്കുന്നവനും സ്വന്നം ആവശ്യങ്ങളിൽ പോലും ലുംബ്യത കാണിക്കുന്നവനും ‘മഹാജാൾ’ എന്ന നടക്കതിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. മുഗ്ധങ്ങളെ ഭോഗം ചെയ്യുന്നവനും ഗുരുവിനെ അവഗണിക്കുന്നവനും ജനങ്ങളെ മോശമായി വീക്ഷിക്കുന്നവനും വേദങ്ങളെയും പുരാണങ്ങളെയും പുഞ്ചിക്കുന്നവനും അവയെ ചുംബനം ചെയ്തു ജീവിക്കുന്നവനും ‘ശവത്’ എന്ന നടക്കതിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടെ ദേശി വരുന്നു. കളിനും കൃതിമകാരനും ശരിയായ മാർഗ്ഗം തെറ്റി നടക്കുന്നവനും പിതാവിനെ വെറുകുന്നവനും ദൈവത്തെയും സമസ്യപ്പടികളെയും സ്വന്നപിക്കാതെവനും മഹത്വം നേടിയവരെ വെറും നിസ്സാരാധരായി കണക്കാക്കുന്നവനും ‘കുമിൾ’ എന്ന നടക്കതിൽ കടക്കുന്നു. പിതാക്കളുടെയും പിതാമഹമാരുടെയും അവകാശങ്ങൾ മാനിക്കാതെവനും ദൈവം ഭൂതമാരെ അവഗണിക്കുന്നവനും അസ്യ, കുന്തം മുതലായ നിർമ്മിക്കുന്നവനും ‘ലാപകഷ്ടി’ൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. വാളും കത്തിയും ഉണ്ടാക്കുന്നവനും സ്ഥാനം ‘ബിശസ്തി’ എന്ന നടക്കമാണ്. ഭരണാധികാരികളിൽനിന്നും ബ്രാഹ്മണരിൽനിന്നും പാരിതോഷികം ലഭിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി മാംസവും എല്ലായും മെഴുകും മദ്യവും മറ്റും വിറ്റു സന്ധാരിച്ച പണം മിച്ചുവെക്കുന്നവൻ ‘അധ്യാരൂക്’ തിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. പിടക്കോഴി, ആട്ട്, പനി പുച്ച്, പക്ഷി മുതലാവയെ കൊന്നു ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ ‘രേധാനാ’ എന്ന നടക്കത്തിലും, കളിക്കാരനും അങ്ങാടിയിൽ പാട്ടുപാടുന്നവനും വിശ്രഷ ദിവസങ്ങളിൽ സ്വന്നം ഭാര്യയുമായി ഭോഗം നടത്തുന്നവനും ആളുകളുടെ വീടുകൾക്കുതീ വെക്കുന്നവനും സ്വന്നപിതനെ വണിക്കുന്നവനും ‘രോദർ’ എന്ന നടക്കത്തിലും കടക്കും. തേനെടുക്കുന്നവൻ ‘വൈതരണി’യിലും സ്വത്തുകൊണ്ടുചെയ്യുകയും സ്ത്രീകളെ അക്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ‘കർശണി’ലുമാണ് ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. മരം മുറിക്കുന്നവൻ ‘ആസപിത്രബനി’ലും പേടനും ജാലികനും ‘ബഹുജനാലി’ലും മതചീഹനങ്ങളെ അവഗണിക്കുന്നവൻ ‘സന്ദേശരക്ഷക’ യിലും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. ഇത്രയും ഇവിടെ പറഞ്ഞത് അവരുടെ വിശാസപ്രകാരമുള്ള ചില കൂറങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാനാണ്. നടക്കം കൊണ്ട് അവർ വിവക്ഷിക്കുന്നത് മനുഷ്യത്തതിൽനിന്ന് താഴ്ന്ന പദവിലേക്ക് ആത്മാവ് അധിക്കരിക്കുക എന്നതാണ്. ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുന്നതു തെറിയ

രകഷാമാർഗ്ഗം ഉറപ്പുള്ളതും സംശയാതീതമല്ലാത്തതിനാലും ഉഹഹാടി സ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടുമാണ്. പ്രതിഫലം ആദ്യത്തെ ജന തതിലോ രണ്ടാമത്തെ ജനത്തിലോ രണ്ടിന്റെയും മധ്യത്തിലോ ആവും ലഭിക്കുക. ഇന്ത്യക്കാരുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ മാത്രം അവലംബിച്ചാണ് ഈ വിഷയത്തെ കുറിച്ച് ഞാൻ ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ‘സാംഖ്യ’-യുടെ കർത്താവ് സ്വർഗ്ഗത്തെ ശാശ്വതമല്ലാത്തതിനാലും ഇഹലോകം പോലെ ആയതിനാലും ഒരു ശരിയായ പ്രതിഫലമായി കണക്കാക്കുന്നില്ല. ‘സുപ്രാകാർ’ അത് (സർഗ്ഗം) സബദവ വിചാരത്തിൽനിന്നു വിദ്യു രമാവൃന്ദത്തിനും പരിപൂർണ്ണ നിഷ്കളക്കതകൾ ഹാനിവരുന്നതിനും ഹേതു വാക്യമെന്നതിനാൽ നല്ല പ്രതിഫലമായി കരുതുന്നില്ല. ആത്മാവ് ശരീരവുമായി പിരിഞ്ഞ ശേഷമാണ് രകഷാശിക്ഷകൾ അനുഭവിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞത് കാര്യവിവരമുള്ളതുടെ അഭിപ്രായമാണ്. എന്നാൽ, പാമര മാർ ശരീരത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ രക്ഷാ-ശിക്ഷകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അവരിൽ ഒരു വിഭാഗക്കാർ പറയുന്നു: “മരിക്കുന്നോൾ ആത്മാവ് ആദ്യത്തെ ശരീരം പോലെയുള്ള മറ്റാരു ശരീരത്തിലേക്കല്ലാതെ പിരിഞ്ഞപോവുകയില്ല.” മറ്റുചിലരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ “ആതിഭാഗ” (വേഗം ഉണ്ടാകുന്നത്) എന്ന പേരിൽ അത് പദ്ധതിയെല്ലാൽ പ്രത്യേകം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട് ഒരു ശരീരത്തിലേക്കു മാറ്റുന്നതാണ്. നല്ലവനാണെങ്കിലും അശ്ലൈക്കിലും ഒരു വർഷക്കാലം ആ ശരീരത്തിൽ താമസിക്കേണ്ടിവരും. ഇത് രണ്ടു ലോകങ്ങളുടെയും ഇന്ത്യിലുള്ള ഒരു ലോകമാണ്. ഈ കാരണത്താൽ മരിച്ച് ആളുടെ അവകാശികൾ ഒരു കൊല്ലം വരെ സത്തു ഭാഗിക്കാതെ കാത്തിരിക്കും. ഈ വിഷയത്തിൽ അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു കുട്ടത്തെ വെളിച്ചും വീശുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ ഉൾക്കൊം:

‘വിഷ്ണുവുരാണത്തിൽ ‘മെത്രി’ പരാശരനോട് നരകത്തിൽ ശിക്ഷിക്കുന്നതിലും ആവശ്യകതയെ കുറിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ മറുപടി പറയുന്നു: “ഇത് നല്ലതും ചീതയും അഞ്ചാനവും അജഞ്ചാനവും വേർത്തിക്കാനും നീതി വെളിപ്പെടുത്താനുമാണ്. എല്ലാ കുറുവാളികളും നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. ഈ കുട്ടത്തിൽ പദ്ധാ താപം സ്വീകരിച്ചവരും പ്രായശ്വിതം ചെയ്തവരും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗം മോക്ഷം സുരക്ഷിതമാക്കിക്കൊണ്ടു തന്നെ വിഷ്ണുശ്രീ വാനെ സ്മർക്കലുണ്ട്. ചിലർ രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ സസ്യങ്ങളിലും ചെള്ളി, പുഴു, പേരി തുടങ്ങിയ ചില ജന്മക്ക്ലീലയും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു.” ‘സാംഖ്യ’-യിൽ പറയുന്നു: “മോക്ഷം നേടിയവർ ദൈവദ്വാതനെ പോലെ ആത്മീയ സദസ്യുകളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ഉപരിലോകത്തിൽ സെസരമായി വിഹാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. മോക്ഷാർഹനാകുന്ന തുവരെ ജന്മക്ക്ലീലോ സസ്യങ്ങളിലോ ആയി കഴിച്ചുകൂടുകയും ചെയ്യുന്നു.”

ആഖ്യാതമിക ശാസ്ത്ര പണ്ഡിതനാരിൽ അഗ്രഗണ്യമാരായ ചിലർ അവതാര സിഖാന്തരത നാലായി ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു:

1. ഉൾപാടം: ഒരാൾ മരൊരാളിൽനിന്നു പകർത്തപ്പെടുകയാണ ചേണ്ട്.
2. രൂപം മാറുക: മനുഷ്യൻ കുരങ്ങ്, പനി, ആന ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നായി രൂപം മാറുന്നതുപോലെ.
3. നിശ്വലത: സസ്യങ്ങളെ പോലെ ഒരിടത്ത് ഉറച്ചു നിശ്വലമായി പോവുക.
4. പരിപുർണ്ണ നാശം: ഇതു സസ്യവർഗ്ഗങ്ങളിലും മൃഗങ്ങളിലും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

‘അബു യാജ്ഞവുഖ്യസ്സജ്ജസി’ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ‘കർമ്മത്തെ മഹ്യം’ എന്ന ശ്രമത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു: “വർഗ്ഗങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെടുകയില്ല, വകുപ്പുകൾ മാത്രമേ മാറുകയുള്ളൂ.” ഇതുതന്നെന്നായിരുന്നു ശ്രീക്ഷകാരുടെയും അഭിപ്രായം.

‘യഹ്യനഹവി’ ‘പ്ലാറോ’യിൽ നിന്ന് ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

“വിശ്രഷ്ടബ്യവിയുള്ളതു ആത്മാക്കൾ ജനുകളുടെ ശരീരം ഉടലായി സ്വികരിക്കുന്നു.” പിതാഗോറസ്സിന്റെ കെട്ടുകമകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞത്. സോക്രറ്റീസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ‘ഫേഡോ’ എന്ന ശ്രമത്തിൽ പറയുന്നു: ശരീരം ഭാരമുള്ളതാണ്. ആത്മാവ് അതിനെ സ്വന്നപരിക്കുകയും അതിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. രൂപമില്ലാത്ത ആ ആത്മാവ് പാതാളലോകത്തുകൂടുന്ന സവകുടീരങ്ങളിലുള്ള അതതരത്തിലുള്ള ചില ആത്മാക്കൾ ചരായാരുപത്തിൽ കാണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവ ശരീരത്തിൽനിന്നു പൂർണ്ണമായി വേർപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവ ദുർമാർഗ്ഗകളുടെ ആത്മാകളും വാനരരമുള്ളു എന്നദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ ആത്മാക്കൾ പിന്നീട് കാമത്തി എൻ്റേയോ മറ്റൊ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അതുമായി യോജിച്ച് ഏതെങ്കിലും ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. അക്രമിയും ദ്രോഹിയും ചെന്നായ, പരുന്തു മുതലായ കുറ ജനുകളുടേതു പോലെയുള്ള ശരീരത്തിലായിരിക്കും.

സോക്രറ്റീസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ‘മജാമിഞ്ച്’ എന്ന ശ്രമത്തിൽ പറയുകയാണ്: “ഞാൻ ആദ്യമായി മാനുമാരും തതച്ചിന്തകമാരുമായ ദേവന്മാരുടെ കുടൈയും പിന്നീട് മരിച്ചുപോയ സജ്ജനങ്ങളായ മഹാമാരുടെ കുടൈയും ആകുമായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ മരിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് ദുഃഖിക്കാതിരിക്കുക അക്രമവും അനീതിയും ആകുമായിരുന്നു.” പ്രതിഫലംതെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നിടത്ത് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “മനുഷ്യൻ മരിച്ചാൽ ‘ബൈമുൽ’ എന്നു പേരായ ദേവദുർഗ്ഗൻ അവനെ വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്ന സദസ്സിലേക്കു കൊണ്ടുപോവുകയും അവിടെനിന്ന് വേണ്ടാൽ ദുതൻ പാതയ്ക്കിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി വളരെക്കാലം അവിടെ താമ

സിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.” ‘തലിഹോസ്’ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “പാതാള ലോകത്തിലേക്കുള്ള വഴി വളരെ വിശാലമായതാണ്.” അദ്ദേഹം തൃട രൂനു: “അത് വിശാലമാണെങ്കിലും ഇടുങ്ങിയതാണെങ്കിലും നായകൻ ആവശ്യമായിരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ, ശരീരത്തെ കാംക്ഷിക്കുകയോ പാപം ചെയ്യുകയോ ചെയ്ത ആത്മാവ് അങ്ങുമിങ്ങുമായി ഓടികളിൽ കുകയും കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞ് അവനു പറ്റിയ സ്ഥലത്തു താമസി കുകയും ചെയ്യുന്നു.”

വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു, “മധ്യനിലക്കാരായ ആത്മാക്ലോഡാ കിൽ അവർ തങ്ങൾക്കു തയ്യാർ ചെയ്തപ്പേട്ട വാഹനങ്ങളിൽ കയറി ആ വരുൾ എന തികിൽ എത്തിച്ചേരുകയും അവിടെത്തനെ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയും ചെയ്യുന്നു. ശിക്ഷ കഴിഞ്ഞു നല്ലവരായാൽ കുളിച്ചുവുത്തിയായി സുവമനുഭവിക്കാൻ അർഹതയുള്ളവരായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ, ദേവ മാർക്ക് ബലിയർപ്പിക്കാനുള്ള സാധനങ്ങൾ കളവു നടത്തുക, സ്വത്തു കശർ കൊള്ളയടക്കുക, കൊലപാതകം നടത്തുക, അനീതി കാണിക്കുക തുടങ്ങിയ കുറ്റം ചെയ്തവർ ‘താർത്താറസി’ൽ അടക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അതിൽനിന്നു പുറത്തുപോകാൻ ഒരിക്കലും അവയ്ക്കു സാധിക്കുന്നതല്ല. പശ്ചാത്പിക്കുന്നവരെയും അതിരൈക്കരമല്ലാത്ത പാപം ചെയ്യുന്നവരെയും ‘താർത്താറസി’ൽ ഒരു വർഷക്കാലം ഇടുകയും പിനിക് അവിടെനിന്നു പുറത്തുകൊണ്ടുവന്ന് അവരാൽ മർദ്ദിക്കപ്പെട്ടവരോട് പ്രതികാരം ചെയ്ത അവരെ ഒഴിവാക്കിക്കൊടുക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ അതിനു കൂട്ടാക്കിയില്ലെങ്കിൽ പഴയ സ്ഥലത്തു തന്നെ താമസിപ്പിക്കും. വീണ്ടും ഇപ്രകാരം തന്നെ ചെയ്യും. അവ സാനു മർദ്ദിതർ തുപ്പതിപ്പെട്ടാൽ അവർ രക്ഷപ്പെടും. ‘താർത്താറസി’ വലിയൊരു ഗുഹയാണ്. നദികളെല്ലാം അങ്ങാട്ടാണ് ഒഴുകുക. ഓരോ മനുഷ്യനും തണ്ട്രം സമൃദ്ധായ മഭേധ അതിരൈക്കരമായിരിയപ്പെടുന്ന കാര്യം അഭേദ കൊണ്ടാണ് പരലോകശിക്ഷയെ സംബന്ധിച്ചു വിവരിക്കാനുള്ളത്. പാശ്ചാത്യർ ഭൂകമ്പവും വെള്ളപ്പോക്കവും വിവരിക്കുന്ന കുട്ടത്തിൽ അണി ആളിക്കത്തുമെന്നും പറയുന്നു. സമുദ്രമോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിപുരുഷായ മഹാസമുദ്രമോ ആവാം അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇതെല്ലാം അക്കാ പിത്തുള്ളവരുടെ വിശാസമാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

അഥ്യായം: 7

ലഭകിക ബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മോചനവും അതിനുള്ള ഉപാധികളും

കാര്യകാരണങ്ങളാൽ ലോകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആത്മാവിനു വിപരീത കാരണങ്ങൾക്കാണ് ആ ബന്ധം അറ്റുപോകാനിടയാകുന്നു. അപ്പതാനം കൊണ്ട് ഉണ്ടാകുന്നതാണ് ഈ ബന്ധമെങ്കിൽ അത് അഞ്ചാനം ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രമേ വേർപെടുകയുള്ളൂ. ആത്മാവിനു വസ്തുക്രാന്തി കുറിച്ചു മുളിക്കവും സംശയരഹിതവുമായ പരിപ്രേക്ഷണം അഞ്ചാനം ഉണ്ടാവുകയും ശരീരത്തിന്റെ മാറ്റം, നാശം തുടങ്ങിയ അസ്ഥിരത ഗ്രഹിക്കുകയും നല്പാതാണെന്നു കരുതിപ്പോന്നതു കൊള്ളേരുതാത്ത താണെന്നു ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ ധ്യാർത്ഥ അഞ്ചാനം കൈവന്നതായി കരുതുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. പിന്നീട് ശരീരവുമായി ബന്ധം വിടുകയും പ്രവർത്തനം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യും. പത്രങ്ങളി പറയുന്നു:

“ഭദ്രവത്തിന്റെ ഏകത്വത്തെതക്കുറിച്ചു ധ്യാനിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ താൻ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽനിന്നു ചിന്തയെ ഭദ്രവത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു. ഭദ്രവം ഒരാളുടെ ലക്ഷ്യമായാൽ അവൻറെ ആത്മീയമായ കഴിവു ശക്തിപ്പെടുകയും അന്ത്യാശയം കൈവരുത്തുന്ന എട്ട് കാര്യങ്ങൾ നേടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവ:

1. ശരീരത്തെ ആരും കാണാതിരിക്കത്തക വിധം ലഘുകർക്കുക.
2. മുള്ളും മണ്ണും ചളിയുമെല്ലാം തൊടുന്നതുകൊണ്ട് ധാതൊരു ഉപദ്രവവുമില്ലാത്ത വിധം സുക്ഷ്മമാകുക.
3. മഹത്യം കൊണ്ട് ശരീരത്തെ ഭയക്കരുപ്പത്തിൽ കാണിക്കാൻ കഴിയുക.
4. അന്ത്യാവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ അപ്പോഴപ്പോൾ തോന്നുക.
5. ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ശരിയായ അറിവ് സന്ധാരി

ക്രൈക്ക.

6. എല്ലാ കക്ഷികൾക്കും നേതൃത്വം കൊടുക്കാൻ കഴിയുക.
7. അനുധായികളുടെ അനുസരണം നേടുക.
8. അകന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിവ് ലഭിക്കുക.”

ഈതെ അർത്ഥത്തിൽ സുഫികൾ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്:

“യമാർത്ഥ അഥാനു കൈവനാൽ സുഫിവരുന്നു രണ്ട് ആത്മാ കശർ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഒന്ന് മാറ്റത്തിനു വിധേയമല്ലാത്തതും അദ്ദേഹിക്കാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നതും വളരെ പഴക്കം ചെന്നതുമാണെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തെത്തു മാറ്റങ്ങൾക്ക് അധിനാമകുന്നതാണ്.”

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും ഇതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്ത മല്ല.

ഈത്യക്കാരുടെ ഒരു പ്രസ്താവന ഇങ്ങനെ കാണുന്നു:

“ആത്മാവ് ശരിരവുമായി പിരിഞ്ഞാൽ പല പടികളിലായി സ്വയം ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുന്നു:

1. വസ്തുകളുടെ പേരും ഗുണങ്ങളും വിശദമായി അറിയുക.
2. അവയെ മൊത്തത്തിൽ താത്തികമായും വിശദമായും അറിയുക.
3. കാലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തരത്തിൽ അറിവിനെ അറിയപ്പെട്ട വസ്തുവുമായി കൂട്ടിയിണക്കുക.

4. സമയവുമായി ബന്ധമില്ലാത്ത നിലയിൽ ഓന്നിക്കുക. അപ്പോൾ അറിയുന്ന ആത്മാവും അറിയപ്പെടുന്ന വസ്തുവും ഒന്നാവുന്നു.”

ഈപ്രകാരമാണ് പത്രജലി പ്രസ്താവിച്ചത്. ഈ വിമോചനാവ സ്ഥാക്ക ‘മോക്ഷം’ എന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. ശ്രഹണമോചന തിനും ഈ പേരു തന്നെയാണ് അവർ കൊടുത്തത്.

ക്ഷേഷിക്കുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹം ആഹാരം കഴിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതുപോലെയും ഭോഗാസക്തി ഉൽപ്പാദനക്രിയക്കു പ്രേരണ നല്കുന്നതുപോലെയും അറിയാനുള്ള ആസക്തി ഇന്ത്യാഭ്രാതീ പ്രവർത്തിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.

ഗൈതയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “അറിയാനായാണ് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത്.”

അറിവുള്ളവരെല്ലാം ഒരുപോലെ ആയതിനാൽ ആ നിലയിൽ അതു സമമാണ്. അതുകൊണ്ട് അതു നേടുന്നതിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളും സമമായി നല്കപ്പെട്ടു. പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചു സൃഷ്ടിച്ചതായിരുന്ന കിൽ പ്രവൃത്തികൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളായതുപോലെ ഉപകരണങ്ങളും വ്യത്യസ്തങ്ങളാകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അറിവിൽ ശത്രുവായ ശരീരം പ്രകൃത്യാ തന്നെ പ്രവർത്തനത്തിൽ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. അറിവ് ഇതിനെ ഒരു ഭാഗത്തെക്കു തള്ളിനിന്നിക്കൊണ്ട് ആത്മാവിനെ ഇരു ടിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നു. ഈ സോകട്ടീസ് പറഞ്ഞതുപോലെയാണ്:

“ആത്മാവ് ശരീരത്തിലാകുമ്പോൾ എന്തിനെന്നെങ്കിലും സംബന്ധിച്ചു ചർച്ച നടത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ ശരീരം അതിനെ വണിക്കുന്നു. ചിന്തി ക്കുമ്പോഴാണ് വ്യക്തിത്വത്തെ പറ്റി അതു മനസ്സിലാക്കുന്നത്. വിഷമ അഭ്യും അവയവങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാനുള്ള ഭാരവും ഒഴിഞ്ഞാൽ തത്ര ചിന്തകൾ ആത്മാവ് ശരീരത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നാം അധ്യകാരത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നതാണ്.” ഈ പറഞ്ഞ അഭി പ്രായത്തിനു ധാമാർത്ഥ്യത്തിൽ പിന്തും ഉണ്ടാക്കാണ് തോന്നുന്നത്.

ഹനിയും നമുക്ക് വിഷയത്തിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങാം: ബാഹ്യവും ആന്തരികവുമായ ഇന്ത്രിയങ്ങൾ അറിവു സമ്പാദിക്കാനുള്ളവയാണ്. അവയെ ദുരത്താരായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ പണ്ഡിതന് അഭിരുചിയു സ്ഥാവുന്നു. ഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ സമയവിത്യാസം നേരിട്ടും. പഞ്ചാന്ത്രിയ അൾ വർത്തമാന കാലത്തെത്തു മാത്രം അറിയുമ്പോൾ ഹൃദയം വർത്ത മാനകാലത്തെത്തയും ഭൂതകാലത്തെത്തയും കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നു. ബുദ്ധി സമയവിത്യാസം കുടാത്ത വസ്തുക്കൾ യഥാർത്ഥ നിലയിൽ ഗ്രഹി ക്കുന്നു. ബുദ്ധിയുടെ ഏറ്റവും അടുത്തുള്ളത് ചിന്താശക്തിയും അന്തരിന്ത്രിയങ്ങളുമാണ്. ഏറ്റവും അകന്നത് പഞ്ചാന്ത്രിയങ്ങളുമാതെ. ഇവയിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന അറിവിനെ ചിന്താശക്തി കൈകാര്യം ചെയ്ത് ഇവയിൽനിന്നു വേർപ്പെടുത്തി ബുദ്ധിയെ ഏല്പിക്കുന്നു. ഇന്ത്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ബുദ്ധി അറിവിനെ മൂലിക്കമായി ഗ്രഹിക്കുന്നത് മുന്ന് മാർഗ്ഗങ്ങൾ മുവേന്തയാണ്.

1. കാലനിർണ്ണയം ഇല്ലാതെ തന്നെ ദിവ്യസന്ദേശം ലഭിക്കുക. ഈ ജനനത്തിൽ തന്നെ ലഭിക്കുന്നതാണ്. കപിലൻ എന്ന തത്വചിന്തകൻ ഈ കൂടുതലിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.
2. പ്രായപുർണ്ണ വന്നശേഷം ലഭിക്കുക. ബോഹമണരുടെ സന്താന അൾ ഈ കൂടുതലിലാണ് ഉൾപ്പെടുന്നത്.
3. പതിച്ചു പണ്ഡിതന്നായതിനു ശേഷം ലഭിക്കുക. അതാനീകളായ പണ്ഡിതമാരല്ലാം ഈ തരത്തിൽ പെടുന്നു.

ദുർഘാണങ്ങളിൽനിന്നു മാറിനിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ലാതെ അറിവു കൊണ്ട് രക്ഷ നേടാനാവുകയില്ല. മൂലിക്കമായും താതികമായും അറിയാതെ ശാവകൾ മാത്രം പതിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ദുർഘാണങ്ങൾ വളരുകയേ ഉള്ളൂ. താതികമായി അറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ ശാഖാപരമായ അറിവും ദുരുപ്പയോഗ്യമാണ്. കാരണം, കാമം ഭ്രകായം എന്നീ രണ്ട് ദുർഘാണങ്ങൾ അവനിൽ അധികാരം ചെലുത്തുന്നു. ഇവ രണ്ടും അവരെ ജീവ വൈതികളാണ്. ഇവ മനുഷ്യനെ ജന്തുകളുടെ നിലയിലേക്കുംപാതിപ്പിക്കുന്നു. താതികമായി കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു ഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ മനു

ഷ്യൻ ദൈവദുതമാരുടെ പദവിയിലേക്കുയരുന്നു. ആർത്തി, അധികാരമോഹം തുടങ്ങിയ ദുർഗ്ഗാണങ്ങൾ കൈവിടാതെ ഈ സ്ഥാനത്തെ തുകയില്ല. അപ്പോൾ ശരീരത്തിൽ മുന്നിൽ രണ്ടാമത്തെത്തു നശിക്കുന്നു. പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നുള്ള വിരമിക്കൽ രണ്ട് തരത്തിലുണ്ട്:

1. മടിയും മറതയും കാരണമായി. ഈ മുന്നാമത്താരു ശക്തിയുടെ പ്രേരണയാലാണുണ്ടാവുക. ഈ നില തുലോം മോശമാണ്.

2. നല്ല കാരുജങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും അതിനു വിശ്വനം വരുത്തുന്ന കാരുജങ്ങൾ വെടിയുകയും ചെയ്യുക.

ഈ മോക്ഷത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ്. പ്രവർത്തന രംഗത്തുനിന്നു പിന്നാറി പദ്ധ്യേന്ദ്രിയങ്ങളെ നിശ്ചലമാക്കി എക്കാനജീവിതം കൈവരുത്തുന്നോൾ മാത്രമേ ഈ നിലപാടു ലഭിക്കുകയുള്ളത്. ആർത്തിയുടെ സന്നാനമായ വ്യാപാരം അവസാനിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമേ ഹ്യുദയം എക്കച്ചിന്തയിൽ നിലനിൽക്കുകയുള്ളത്. ഗീതയിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:

“വിവിധ കാരുജങ്ങിൽ വ്യാപൃതനായി കഴിയുകയും ദൈവചിന്ത കൈവെടിയുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരാൾ എങ്ങനെ മോക്ഷം നേടും? മറ്റു വികാരചിന്തകളിൽ നിന്നു നീ ഹ്യുദയത്തെ മോചിപ്പിച്ചു ദൈവിക ചിന്തയിൽ ലഭിക്കുന്നോൾ ദൈവമല്ലാത്തതെല്ലാം അസത്യങ്ങളും ഉംഗാ പോഹങ്ങളുമാണെന്നു കാണാം.” വീണ്ടും തുടരുന്നു: “നദിജലം സമുദ്രത്തിനു ധാതോരു പ്രയോജനവും ചെയ്യാത്തതുപോലെ തന്നെ ധമാർത്ഥ പണ്ഡിതനിൽ സുവിവും വേദനയും പ്രതികരണങ്ങൾ നിന്നും ഉള്ളവാക്കുകയില്ല. അതിനാൽ, ചിന്താപരമായ അടുപോവാതിരിക്കുക അതുനാപേക്ഷിതമാണ്. എണ്ണിക്കണക്കാക്കാവുന്ന ഒരു നില ചിന്തക്കു വന്നുകൂടാ. ഇടയ്ക്കിട മറിവി ഉണ്ടാകുന്നോൾ അതിന് എണ്ണാവുന്ന നില ഉണ്ടാകുന്നത്. ചിന്താപരമായ എക്കീകരിക്കുകയാണു പരമ ലക്ഷ്യം. ഈ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു പടിപടിയായി ഒന്നോ അതിലധികമോ സംകർമ്മങ്ങളിലൂടെ നാം പുരോഗമിക്കുന്നു. ക്രമേണ ഈ പരിപാടികൾ സംഭാവനത്തിൽ ഒരു അംശമായിത്തീരുന്നതാണ്. ഈ തന്നെയാണ് എല്ലാ മതങ്ങളും നിർബന്ധിക്കുന്നത്. സംകർമ്മങ്ങളുടെ ശാഖകൾ ഒട്ടുവളരെ ഉണ്ടാക്കിയില്ലോ മുല കർമ്മങ്ങൾ ഇവയെക്കൈയാണ്. -കൊല നടത്താതിരിക്കുക, കളിവു പറയാതിരിക്കുക, മോഷ്ടിക്കാതിരിക്കുക, വ്യാഖ്യപിച്ചിക്കാതിരിക്കുക, അവസ്യസാധനങ്ങൾ പുഴ്ത്തിവെക്കാതിരിക്കുക- ഇതോടൊപ്പം വ്രതവും പരിശുദ്ധിയും അനുഷ്ഠിക്കുകയും എഴിയജീവിതം നയിക്കുകയും ദൈവത്തിനു സ്ത്രോത്രം ചെയ്യുകയും എല്ലാ ത്രംപ്പേഴ്സും “ഓം” (ദൈവബോധം) എന്നതിനെ ഹ്യുദയത്തിൽ കൂടിയിരുത്തുകയും വേണം. ഈ ജനുഹിന്ദസ്ഥിൽ നിന്ന് അവനെ പിതിരിപ്പിക്കുന്നു. കളിവു പറയുക, സ്വത്ത് കൊള്ളുചെയ്യുക തുടങ്ങിയവ ജനുഹിന്ദസ പോലെ തന്നെയാണ്. പുഴ്ത്തിവെപ്പ് നടത്താതിരിക്കു,

വിശ്വസ്തത, സ്വാത്രന്ത്യവോധം തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് ഹേതുവാകുന്ന പരിശുദ്ധതകാണ്ക് ശരീരത്തിൻ്റെ ദുർഘടനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാനും പരിശുദ്ധതമാക്കാതെ സ്വന്നേഹിക്കാനും സാധിക്കുന്നു. എഴിയി ജീവിതം സ്വീകരിക്കുന്നതു കൊണ്ക് ശരീരത്തിലെ ദുഷ്സഭാവം നശിപ്പിക്കാനും ഇന്ത്യങ്ങളെ പരിശുദ്ധമാക്കാനും കഴിയും. ശരീരസൃഖങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന രാജോട് “നീ നിന്റെ ജയിലിനു ശക്തി ഉണ്ടാക്കുകയും ബന്ധനം ഉറപ്പിക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നത്.” എന്നു പിതാഗ്രാഹിന്റെ പരിത്ത ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്.

ശീതയിൽ പറയുന്നു:

“മനുഷ്യൻ ഒന്നിനെ കുറിച്ചുതന്നെ എപ്പോഴും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടെങ്കി രുന്നാൽ അവൻ അതിൽ ലയിച്ചുപോകുന്നു. അതുമുഖേന അവനെ നിയന്ത്രിക്കാവുന്നതാണ്. എപ്പോഴും സ്വന്നേഹിച്ചിരുന്ന ഒന്നിനെ കുറിച്ചാവും മരണസമയത്ത് അവൻ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. ആത്മാവ് പിരിഞ്ഞാൽ അത് ആ സ്വന്നേഹിച്ചിരുന്ന വസ്തുവിലേക്കു മാറുന്നതാണ്. ദൈവമാണ് എല്ലാറ്റിനും കാരണഭൂതൾ എന്ന വിചാരം മരിക്കുവോൾ രാജിലുണ്ടായാൽ അവനു മോക്ഷം ലഭിക്കുന്നതാണ്.”

ശീതയിൽ ഇങ്ങനെ കാണാൻ കഴിയും:

“അജന്താനവുമായുള്ള ബന്ധം മുറിച്ചും പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം നന്നാക്കിയും പ്രതിഫലേച്ചു കൂടാതെ ദൈവത്തിന് അശ്വി സ്വലിയർപ്പിച്ചും സ്വന്നേഹിക്കാൻ കൊള്ളുത്തുതാത്തവരുമായി അകന്നു ജീവിച്ചും ആളുകൾ ഉറങ്ങാത്തപ്പോൾ ഉറക്കം പൂണ്ടും അവർ ഉറങ്ങുവോൾ ഉറക്കം ഒഴിച്ചിരുന്നും നീ മോക്ഷം നേടുക. ശരീരത്തെ സുക്ഷിക്കുക. നിന്നും അതിലേക്കാഗ്രഹമുണ്ടാക്കിൽ അതു നിന്റെ ശത്രുവും അണ്ണ കിൽ മിത്രവുമാണ്.”

വധഗിക്ഷയെ അവഗണിച്ചും ദൈവവുമായി ചേരാൻ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചും സോക്രറ്റീസ് പരിഞ്ഞതിപ്രകാരമാണ്:

“നീങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ‘ആബിലുണ്ണി ശംസ്തി’ന്റെ പക്ഷി എന്ന റിയപ്പുടുന്ന ‘കോകൻസി’രുതിനേക്കാൾ എന്നിക്കുള്ള പദ്ധതി കുറായാതിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം അദ്യുശ്യകാര്യങ്ങൾ അറിയാറുണ്ടായിരുന്നു. മരിക്കുമെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പാട്ടുപാടി നൃത്യം ചവിട്ടുകയാണുണ്ടായത്. എൻ്റെ ആരാധ്യപുരുഷനുമായി ചേരുന്നതിൽ എന്നിക്കുള്ള സന്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെതു പോലെയെങ്കിലുമായിരിക്കുന്നും.” ഈ കാരണത്താലുണ്ട് പ്രേമമെന്നാൽ ജനങ്ങളുമായകന് തമാർത്തം നാമനുമായി ബന്ധപ്പെടുക എന്നതാണെന്നു സുപ്പിക്കൾ പറയുന്നത് ‘പതഞ്ജലി’ പറയുന്നു: “രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങളെ മുന്നായി ഭാഗിക്കാം:

- കർമ്മനിരതനായി നടന്നു പാശ്ചാദ്യന്തങ്ങളെ ഉള്ളിലേക്കു വലിക്കുകയും തദ്ദാരാ അവ നിന്നു മാത്രം ജോലിചെയ്യുന്ന നില വരു

തനുകയും ചെയ്യുക. ‘വിഷ്ണുധർമ്മത്തിൽ പറയുന്നു: ‘പിർഗര’ൻ്റെ സന്താനങ്ങളിൽ പെട്ട പ്രേക്ഷ എന്ന രാജാവ് തന്റെ മുനിൽ ഹാജരായ തത്വചിന്തകന്മാരുടെ നേതാവായ ‘ശതാനേക്’നോട് ദൈവത്തിൽന്റെ എന്നൊരു വിശ്വേഷണത്തെ കുറിച്ചുനേഡിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ മറുപടി നല്കി: “ദൈവത്തെ കുറിച്ചു സാംഖ്യത്തിൽ നിന്നും സാംഖ്യം ഓഷ്ഠനിൽ നിന്നും ഓഷ്ഠൻ ബൈഹ്മാവിൽ നിന്നും കേടുതല്ലാതെ വേറാനും ഞാൻ ഉള്ളിക്കുകയില്ല. “ദൈവം അനാദിയും അനശ്വരനും ആരുടെയും സന്താനവും ജനയിതാവുമല്ലാത്തവനും ആകുന്നു. അവൻ സ്വയംഭൂവാണ്. അവനിൽഷ്ടമുള്ള തികച്ചും നല്ല കാര്യങ്ങളെല്ലാമാണെന്നും ഇഷ്ടമില്ലാത്തവ എന്നൊക്കെയാണെന്നും എന്നിക്കൊണ്ടെന്ന പറയാൻ സാധിക്കും? ഈ ഫലാകവുമായുള്ള ബന്ധം മുഴുവൻ മുറിച്ച് അവനെ കുറിച്ചു മാത്രം ചിത്രിക്കുകയും അവനെ വേണ്ടപോലെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ അവനെ കുറിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധ്യമാണോ?” അപ്പോൾ ഇപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കപ്പെട്ടു: “മനുഷ്യൻ അശക്തനും അല്പായുള്ളും ആൺലോ. ശരീരത്തിൽന്റെ അതിപ്രധാനമായ കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാതിരിക്കുക സാധ്യമല്ല. അപ്പോൾ ഈ നില അവനെ രക്ഷാമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് അകറ്റി നിർത്തുന്നു. മനുഷ്യൻ ആയിരക്കണക്കിനു വർഷങ്ങൾ ജീവിച്ചിരുന്ന പണ്ഡത്തെ കാലമായിരുന്നുകിൽ പ്രവർത്തിച്ചു മോക്ഷം നേടാമായിരുന്നു. ഇന്നാണെങ്കിൽ നാനാഭാഗതതുനിന്നും നാശം അവനെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.” ബൈഹാവ് മറുപടി പറഞ്ഞു: “മനുഷ്യന് ആഹാരം, താമസസ്ഥലം, വസ്ത്രം എന്നിവ ആവശ്യമാണ്. പക്ഷേ, നമ മറുള്ള എല്ലാ അനാവശ്യങ്ങളും വിഷമങ്ങളും തുജ്ജിക്കുന്നതിൽ മാത്രമാകുന്നു. അതിനാൽ, ദൈവത്തെ നിസ്വാർത്ഥമായി ആരാധിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ആരാധനയാമുഖ്യത്തുനിന്നും നാശം അവനെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവനെ പ്രീതിക്കായി മാംസവർജ്ജനം, വ്രതാനുഷ്ഠാനം മുതലായവ ചെയ്യുക. ജീവിക്കുള്ള അവൻ ഇഷ്ടമായ തിനാൽ അവയെ നിസ്സാരമാക്കി കൊലപചെയ്യാൻ പാടില്ല. അവൻ എല്ലാമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുക. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതോക്കെ അവനു വേണ്ടി ആയിരിക്കണം. നിങ്ങൾ സുവിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവനെ മറക്കരുത്. നിങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം ദേശത്തിയും ആരാധനക്കുള്ള കഴിവുമാണ്. ഈ നിലകൊണ്ടു മാത്രമേ, നിങ്ങൾ മോക്ഷം നേടുകയുള്ളൂ.”

ഗതിയിൽ പറയുന്നു: “രാഹസ്യ തന്റെ കാമത്തെ നശിപ്പിച്ചാൽ അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങൾ നേടാനാവുകയില്ല. മിതമായ നില കൈകൊണ്ടാൽ നിത്യനാവുകയില്ല. പ്രകൃതി ആവശ്യപ്പെടുന്ന വിശപ്പടക്കാനുള്ളൂ”

ആഹാരം, വിശ്രമത്തിനുള്ള ഉറകം, സമാധാനമായിരിക്കാനുള്ള സദ്ധ മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽനിന്നു മനുഷ്യനു പിരാഗുക സാധ്യമല്ല. നേരെ മരിച്ച് ഈ അവസ്ഥ അവൻ എക്കാത്മായി ചിന്തിക്കാൻ ഉപകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കാമം, ഫ്രോഡ് എന്നീ ഭയക്കര ശക്തികളെ നശിപ്പിച്ച ഒരാൾക്കു മാത്രമേ സുവം ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ.”

വാസുദേവൻ അർജ്ജുനനെ ഇങ്ങനെ ഉപദേശിച്ചു: “നീ കേവല ഗുണങ്ങൾ നേടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ശരീരത്തിൽ ഒപ്പത് വാതിലുകളടച്ചക്കുക. ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവയെയും പുറത്തു പോകുന്നവയെയും മനസ്സിലാക്കുക. ചിന്ത പതിപ്പോകുന്നതിൽനിന്നു ഹൃദയത്തെ രക്ഷിക്കുക. നിന്റെ മുർദ്ദാവിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതും ഇപ്പോൾ അടഞ്ഞപോയതുമായ ആ ഭാരത്തെ ഓർത്ത് ഹൃദയത്തെ സമാധാന പ്പെടുത്തുക.” രക്ഷക്കുള്ള രണ്ടാം ഭാഗം, “നാശങ്ങളും പരിവർത്തന അഭ്യും കാണുമ്പോൾ ഈ ലോകത്തു തന്റെ നിലപാട് മനസ്സിലാക്കി അതിലുള്ള ആഗ്രഹം നിർത്തുകയും ഹൃദയത്തെ ഈ നശര ലോക തുനിന് അകറുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. അങ്ങനെ ശരീരത്തല്ലെങ്കിൽ വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പ്രേരണ നല്കുന്ന ഗുണങ്ങളെ ജയിച്ചടക്കുക.”

ഗീതയിൽ പറയുന്നു: “ജനങ്ങൾ വിധി വിലക്കുകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ പിഴച്ചിൽക്കുന്നു. നല്ലതും ചീതയും അവർ വേർത്തിത്തച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ, പ്രവർത്തനങ്ങൾ പാടേ ത്യജിക്കുക യാണുത്തമം. അറിവിന്റെ പരിശുഖത മറേതിതിന്റെ പരിശുഖതയെ ക്ഷാഞ്ചം മഹത്താണ്. കാരണം, അറിവുകൊണ്ട് അജ്ഞതെ നിന്മേഷം നശിക്കുകയും ശിക്ഷക്കു വിധേയമാക്കുന്ന സംശയം ഇല്ലാതാവുകയും ചെയ്യുന്നു. സംശയിക്കുന്നവനു സുവമുണ്ടാകുന്നതല്ല. ഒന്നാം ഭാഗം രണ്ടാം ഭാഗത്തിന്റെ ഉപകരണമാണെന്നാണ് ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നത്.

3. മുന്നാം ഭാഗം ഒന്നും രണ്ടും ഭാഗങ്ങൾക്കുള്ള മാർഗ്ഗമാണ്. അതു മോക്ഷം നേടാനും വിജയത്തിലേക്ക് എത്താനുള്ള ചുരുപാടുകൾ നല്കാനുമായി ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുക എന്നതാണ്. ഗീതയിൽ ശരീരം, ശബ്ദം, ഹൃദയം എന്നിങ്ങനെ ആരാധന മുന്നായി ഭാഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ശരീരംകൊണ്ട് പ്രതം, നമസ്കാരം, മറ്റു ശരീരനിയമങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുക, ദേവദൃതമാരെയും ഭ്രാഹ്മണമാരെയും സേവിക്കുക. ശരീരത്തെ ശുശ്മീകരിക്കുക. കൊലപാതകത്തിൽനിന്നും അന്യസ്തീകരിയും മറ്റും രക്ഷിക്കുക. ശബ്ദംകൊണ്ട് വേദം വായിക്കുക. ദൈവസ്ഥാനത്തോതും ചെയ്യുക. സത്യം പറയുക. ജനങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്കുക. ഹൃദയംകൊണ്ട് ലക്ഷ്യം ശുശ്മാക്കുക. സത്യം ശ്രദ്ധിക്കുക എന്നിങ്ങനെ ഈ മുന്നും വിശദീകരിക്കാം.

പിന്നീട് സുഗ്രാഹ്യമല്ലാത്ത നാലാമത്തൊരു ഭാഗവും കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ഇതു രസതന്ത്രം പോലെ മരുന്നുകൾക്കൊണ്ടുള്ള പ്രയോഗമാണ്. ഈതെ പ്രസ്തിയുള്ള വിവരങ്ങം പിന്നാലെ വരുന്നതാണ്. ഉദ്ദേശ്യ ശുഖിയും ദുഷ നിശ്ചയവും ആവശ്യമാണെന്ന നിലയ്ക്കല്ലാതെ ഇതിന് ഈ വിഷയ വുമായി ബന്ധമില്ല.

ദൈവം മദ്ഗാനിനെ ആശ്രയിക്കാത്തവനും പ്രതിപദ്ധതിൽ മോഹമോ എതിർപ്പിൽ ഭയമോ ഇല്ലാത്തവനും സ്വയം അറിയുന്നവനും ആയ തിനാലാണു മോക്ഷം നേടണമെങ്കിൽ ദൈവത്തോടു ചേരണമെന്ന് അവർ പറയുന്നത്. അനാഥിയാവുക എന്നതൊഴിക്കയുള്ള ഗുണങ്ങൾ ഇല്ലാം മോക്ഷം സിദ്ധിച്ചവർക്ക് അവനുമായി വിത്യാസം ഉണ്ടാവു നാല്ലു. ആത്മാക്കൾ ആദിയിൽ സംശയഗ്രന്ഥത്രും അഡ്വാനിച്ച് അറിവു സ്വന്നാദിച്ചവരും മറ്റൊരു മുന്നാം മോക്ഷം ലഭിക്കുന്നോൾ മറകൾ നീങ്ങുകയും തടസ്സങ്ങൾ ഇല്ലാതാവുകയും സ്വയം അറിയുകയും യാ തൊന്നും അവരുടെ മുന്നിൽ അവ്യക്തമാകാതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ‘പതഞ്ജലി’ എന്ന ശന്മതിഞ്ചേ അവസാനത്തിൽ മോക്ഷത്തെ കുറിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ ഇങ്ങനെ മറുപടി നല്കിയത്: “മോക്ഷം നേടാനുള്ള മനുഷ്യൻ്റെ മുന്നു ശക്തികളുടെ പ്രവർത്തനം മരവിപ്പിക്കുകയും അവൻ ദൈവസന്നിധിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണെന്ന് വേണമെങ്കിൽ പറയാം. അതായത്, ആത്മാവ് അണ്ടാനും സ്വന്നാദിച്ചു പ്രകൃതിസ്വഭാവത്തിലേക്കു മടങ്ങുക എന്നർത്ഥമം.

‘സാംഖ്യ’യിൽ പറയുന്നു: സന്ധാസി (‘നാസിക്’) തത്പരിക്കനോട് (ഹക്കിം) പ്രവർത്തനം അവസാനിക്കുന്നോൾ മരിക്കാത്തതെന്നും അണ്ടാനും ചോദിച്ചതിനുള്ള മറുപടിയാണ് താഴെ കൊടുക്കുന്നത്:

“വേർപെടാനുള്ള കാരണം ആത്മീയമായ ഒരു നിലപാടാണ്. ജീവൻ ശരീരവുമായി വേർപ്പെടണമെങ്കിൽ പ്രകൃത്യാ തന്നെ ശരീരത്തിൽ ജീവനു നിൽക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത നില വന്നുചേരേണ്ടിയിൽക്കുന്നു. ചില പ്ലാൻ ആത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനം നിലച്ചാലും അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ ശരീരത്തിൽ പിന്നെയും അല്പപകാലം ശേഷിച്ചുന്നുവരും. പബ്രം തിരി ചൂവിട്ടാൽ പിന്നെയും അല്പപനേരം അതിന്റെ കരകം അവശേഷിക്കുന്നതു കാണുന്നു. ക്രമേണയാണ് അതിന്റെ അനക്കം നിൽക്കുന്നത്. ഇതുപോലെ ആത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനം നിലച്ചാലും ചിലപ്പോൾ അതിന്റെ ഫലം അവശേഷിക്കുന്നതിനാൽ ശരീരം അതിന്റെ ശക്തി ക്രമേണ നിലയ്ക്കുന്നതുവരെ പിന്നെയും പലതും ചെയ്തുകൊണ്ടിരക്കുന്നതാണ്.”

ഈ വിഷയം ‘പതഞ്ജലി’യിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്:

“ഡേവിഹരാലനായി അവയവങ്ങൾ തളർന്ന ഒരുവന് ആ സമയം ആത്മാവുമായുള്ള ബന്ധം സുശക്തമല്ല. എന്നാലും പുർണ്ണമായ നില

യിൽ ബന്ധം മുൻത്തിട്ടുമില്ല.”

ഹതെ അഭിപ്രായത്തിനു വിരുദ്ധമായി പ്രസ്തുത ശ്രമത്തിൽ തന്നെ മഹറാരു സ്ഥലത്ത് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതു കാണാം: “ശരീരം ആത്മാവു മായി കെടുപിണ്ണണ്ണിരിക്കുകയാണെങ്കിലും, അത്മാവിന് അതിനാവ ശ്യമായ എല്ലാ നേടങ്ങളും നേടിക്കഴിഞ്ഞാൽ സ്വയം പിരിഞ്ഞുപോകാൻ കഴിയും.” ഏതാണ് ഹതെ അഭിപ്രായം തന്നെയാണ് സൃഷ്ടികളുടെതും. അവരുടെ ശ്രമങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “ഒരിക്കൽ കുറേ സുപ്രീമുമാർ ഇവിടെ വന്ന് നമ്മളിൽനിന്നു കുറേ അകലെ മാറി ഇരുന്നു. അവർിലൊരാൾ എഴുന്നേറ്റ് നമസ്കരിച്ചതിനു ശ്രേഷ്ഠ തിരിഞ്ഞു നിന്നുവരോട് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു: “മാന്യരേ, ഇവിടെ നമുക്കു മരിക്കാൻ സൗകര്യമുള്ള വല്ല സ്ഥലവുമുണ്ടോ?” ഉറങ്ങാൻ പെടിയ സ്ഥലമാണ് അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു കരുതി ഞാൻ ഒരു സ്ഥലം ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു. അദ്ദേഹം അപ്പോൾ അവിടെ ചെന്നുകൂടിന്നു മരിച്ചു. ഞാൻ ചെന്ന അനക്കിനോക്കി, അനങ്ങിയില്ല. തന്നുത്തിരിക്കുകയാണ്.”

‘നാം അവർക്ക് ഭൂമിയിൽ സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തു കൊടുത്തു’ എന്ന ഖുർജ്ജൻ വാക്യത്തിൽ വ്യാവ്യാനത്തിൽ വ്യാവ്യാതാക്കളിൽ ചിലർ വിവരിക്കുകയാണ്: “മനുഷ്യൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ ഭൂമിയുടെ ദുരം കുറക്കാനും വെള്ളത്തിലുടെയും വായുവിലുടെയും സഖവികാനും കഴിയും. എന്നാൽ, മോക്ഷം നേടാവുന്ന പദവിയിൽ എത്താത്തവരെല്ലാം ഒരേ നിലയിലല്ല സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്.”

‘സാംഖ്യ’യിൽ പറയുന്നു: “ഈ ലോക നേടങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മാത്രം ജീവിക്കുന്നവർ സർവ്വസഭാവം, ധർമ്മം തുടങ്ങിയ നല്ല ശുണ്ണങ്ങൾ ഉള്ള വരാണ്ണക്കിൽ അതിനുള്ള പ്രതിഫലങ്ങൾ ഇഹലോകത്തുനിന്നു തന്നെ അവർക്കു ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ നിറവേറുക, വിജയം കൈവരിക്കുക, ആരോഗ്യം നേടുക തുടങ്ങിയവ ആയിരിക്കും ആ പ്രതിഫലങ്ങൾ. റാഷ്ട്രം കൈവരിക എന്നതു തന്നെ മുമ്പു ചെയ്ത സർവ്വവർത്തി കളുടെ ഫലമായിരിക്കും. അറിവില്ലാത്ത സന്തുസിക്ക് ഉയർന്ന പദവിയും പേരും ഈ ലോകത്തും ലഭിക്കുന്നു. അറിവിൽ ഏറ്റക്കുറവുണ്ടാകുന്ന തിന് ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം:

ഒരു ആചാര്യൻ തെൻ്റെ വിദ്യാർത്ഥികളോടൊപ്പം അത്യാവശ്യകാര്യത്തിന് ഒരിടത്തു പോയി. റാത്രിയായപ്പോൾ ഇരുടിൽ അവർ ഒരു സത്വത്തെ കണ്ടുമുട്ടി. ശുരു ശ്രിഷ്ടമാരോട് അതിനെ കുറിച്ചു ചോദിച്ചു. ഒന്നാമൻ എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

രണ്ടാമൻ: അറിഞ്ഞുകുടാ, എനിക്ക് അറിയാനുള്ള വഴിയില്ല.

മൂന്നാമൻ: അതിനിയുന്നതിൽ പ്രയോജനമില്ല. അതിലെയാനകമായ വല്ല ജന്തുവുമാണെങ്കിൽ നേരം പുലർന്നാൽ പോയിക്കൊള്ളും, അല്ലെങ്കിൽ നമുക്കു മനസ്സിലാകും.

ഈ മുന്നാളുകൾക്കും കാര്യം മനസ്സിലായില്ല. ഒന്നാമൻ അജ്ഞൻ നാണ്. രണ്ടാമനു കഴിവില്ല. മൃന്നാമനു പിന്നിടെ മനസ്സാലാകും. നാലാം മൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

ഒടുവിൽ ഇരുട്ടിൽ കണ്ണുമുട്ടിയ രൂപവുമായി അടുത്തപ്പോൾ അതു കുഷിയുടെ കാവലിനു നാട്ടിയ പൊയ്ക്കോലമാണെന്നു മനസ്സിലായി.

ഈ ഈ വിഷയങ്ങളിൽ ശ്രീകുകാര്യേട സാമ്യമുള്ള പ്രസ്താവനകൾ പരിശോധിക്കാം: പിതാഗ്രോറസ്സിന്റെ ശ്രമത്തിൽനിന്ന്: അമേരിക്കൻ സ്റ്റേപ്പ് ഇപ്രകാരം എടുത്തുവിവരിക്കുന്നു: “നിങ്ങൾ നശിക്കാതിരിക്കാനും എന്നും സുഖാനുഭൂതി ഏകവരാനുമായി ഓരോരുത്തരുടെയും പരിശുമദ്ദും ആഗ്രഹവും കാരണങ്ങളുടെ എല്ലാം കാരണങ്ങളുടെയും ചേരാനായി മാത്രമാവണം.”

ശരീരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതെന്ന എങ്ങനെന്ന സ്വയം കഴിവുള്ളവരുവാൻ കഴിയും എന്നതിനു പിതാഗ്രോറസ്സ് പറഞ്ഞതു നോക്കുക:

“നീചരുടെ ആത്മാകൾ ലോകത്തുതെന്ന അവഗ്രഹശിക്കുന്നു. പരമാത്മാവ് വഴിയായി അപേക്ഷിച്ചാൽ ദൈവം അവനു പ്രകാശവും ബുദ്ധിയും നല്കുന്നു. ആ ബുദ്ധിയുടെ സഹായത്തോടെ ഈ ലോകത്ത് പിന്നെയും കുറേ കാലം ജീവിച്ച് ശേഷം സ്ഥലകാലത്തിന് അതീതനാഭവുകയും ഈ ലോകത്തിലെ സശരമായ സുഖദാശവാങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം അകലുകയും ചെയ്യുന്നു.”

ഈ തന്നെന്നു ‘എംപ്രോഫൈസ്’ മുതൽ ‘ഹോറസ്’ വരെയുള്ള പണ്ഡിതനരുടെയും അഭിപ്രായം.

സോക്രറ്റീസ് പറയുന്നത് ആത്മാവ് ശരീരവുമായി പിരിഞ്ഞാൽ ദൈവത്തോലെ ആവുന്നതുകൊണ്ട് സ്വയം അന്വരമായ പരിശുദ്ധ ജീവിതത്തിലെത്തീച്ചേരുന്നു എന്നാണ്.

അദ്ദേഹം പിന്നെയും തുടരുന്നു:

“ആത്മാവ് ദൈവസത്യത്തോടു സാമ്യമുള്ളതും നശിക്കാത്തതും അനാഭിയായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുമാണ്. ശരീരവുമായി ചേർന്നാൽ അതുമായി പ്രവർത്തിക്കാനും അതിന്റെ നേതൃത്വം വഹിക്കാനും ആത്മാവിനേംാടു പ്രകൃതി കല്പിക്കുന്നു.”

ശരീരവുമായി പിരിഞ്ഞാൽ ആത്മാവ് അശരീരി ആയിത്തീരുന്നതും അതർഹപരിക്കുന്ന വിജയം നേടുന്നതും സ്ഥലം, ഏകാന്തര, വിഘ്നിത്തം, ദുഃഖം, കാമം തുടങ്ങിയ നീച വികാരങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നതുമാകും. ശരീരത്തിന്റെ ദുർഗ്ഗാണങ്ങളാടു വെറുപ്പുണ്ടക്കിൽ മാത്രമാണ് ഈ നില ഏകവരുന്നത്. മരിച്ച് അവ ഇഷ്ടപ്പെട്ട നിലയാണ് ആത്മാവിനുള്ളതെങ്കിൽ ശരീരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടുതെന്ന കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാവും അതിന്റെ ഫലം.

പ്രോഫൈസ് പറയുന്നു: “ചിതാശക്തിയുള്ള ആത്മാകൾ നേരയുള്ള

ശരീരത്തിലും മറുതരം ആത്മാകൾ വള്ളഞ്ചുകുന്നിന്ത ശരീരത്തിലും ആത്മാകളില്ലാത്ത വെറും ആഹാരം നേടാനുള്ള കഴിവു മാത്രമുള്ളവ ജീവൻ സ്ഥിരിച്ചെഴുന്ന തലകുത്തരെ ഉള്ള സസ്യങ്ങളിലുമാണ്. മനു ഷ്യൻ്റെ ഉത്തരവം ഉപരിഭാഗത്തുനിന്നായതിനാൽ തല മേൽപ്പോട്ടും സസ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരവം ഭൂമിയിൽ നിന്നായതിനാൽ തല കീഴ്പ്പോട്ടും ഇവ ത്തക്കിടൽക്കുള്ള ജന്തുക്കളുടെ തല രേഖിനും മദ്യത്തിലുമായി സ്ഥിരിച്ചെഴുന്നു. ഈതെ അഭിപ്രായം തന്നെ ഇന്ത്യക്കാർക്കും ഉള്ളതായി കാണാം. ലോകത്ത് ബ്രാഹ്മണരെ നില എന്നാണെന്ന് അർജ്ജുനൻ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യത്തിനു വാസ്തവേപൻ പറഞ്ഞ മറുപടി നോക്കുക:

“അശ്വത്ഥമരം (അരയാൽ) പോലെയാണത്. സാധാരണ മരങ്ങളുടെ എതിരായാണ് അതിന്റെ കിടപ്പ്. വേർ മുകളിലും കൊന്ദ് അടിയിലുമായാണ്. അധികം ആഹാരം ലഭിക്കുന്നതിനാൽ കൂടുതൽ ശാഖകളോടും വേരുകളോടും കൂടി വളരെ അധികം വലുതാകുന്നു. ബ്രാഹ്മണൻ ഈ മരത്തിന്റെ മുകളിലുള്ള വേരു പോലെയും വേദാതം അതിന്റെ തടി പോലെയും മറുള്ള മതങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും വ്യാവ്യാനങ്ങളും നൃഥയീകരണങ്ങളും കൊന്ദുകളും ഇലകളും പോലെയുമാണ്. ശരീരത്തിന്റെ മുന്ന് കഴിവുകൾ ആഹാരം പോലെയും അതിന്റെ വലിപ്പം, ഉറപ്പ് തുടങ്ങിയവ പദ്ധതിയങ്ങൾ പോലെയുമായി. ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യൻ ആ മരം മുൻകുകയും അതിന്റെ കർത്താവിനോട് ഏകകല്പം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരാതെ ഒരു ശാശ്വത ഭവനം ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ ആ ഭവനം ലഭിച്ചാൽ ചുട്ടും തന്മൂലമില്ലാതെ ദൈവിക പ്രകാശത്തിന്റെ വെളിച്ചതിൽ അവൻ നിലകൊള്ളുന്നു.”

‘പതഞ്ജലി’യിൽ പറഞ്ഞത്തുപോലെ തന്നെയാണ് സുഫികൾ സാക്ഷാത് ദൈവവുമായി ചേരുന്നതിനെ കുറിച്ചും പറയുന്നത്. “നീ ദൈവത്തിലേക്കു ചുണ്ടുകയറ്റാണെങ്കിൽ ഏകദൈവ വിശ്വാസി ആകുന്നില്ല. നീയും ദൈവവും ചുണ്ടിക്കാണിക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധം ഒന്നാക്കേണ്ടതാണ്.”

മറ്റാരു സുഫീവരുൾ പറയുകയാണ്: “താനുമായി ഫലത്തിൽ ഒന്നും പ്രയോഗത്തിൽ രണ്ടുമായി നിലകൊള്ളുന്ന ദൈവത്തെ ഞാനാങ്ങനെ ദ്രുശ്യമായി മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കും?”

അബുബക്രുഗ്രിബ്ബി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “നീ എല്ലാം അഴിച്ചുവെക്കുക. എന്നാൽ, നാമുമായി പുർണ്ണമായി ചേരാം. അപ്പോൾ ഞാനും നീയും ഒന്നായിത്തീരുകയും നിന്റെ പ്രവൃത്തിയും ഏരെൻ്റെ പ്രവൃത്തിയും തമ്മിൽ പൊരുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.”

ഈ നിലപാട് കൈവരുന്നതെങ്ങനെ എന്ന് അബുയസിദ്ധുൽ ബന്ദതാമിയോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം മറുപടി നൽകി: “പാബ് അതിന്റെ ഉറ ഉറരുന്നതുപോലെ ഞാൻ എന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്നു വേർപ്പെട്ട് എന്റെ

സത്വത്തെ കുറിച്ചു പിന്തിച്ചുതുടങ്ങിയതു മുതൽ ഞാൻ ദൈവമായി തീരുന്നു.”

ഇസായീല്യരോട് കൊലക്കുറം തെളിയിക്കാൻ വേണ്ടി പശുവിനെ അറുത്ത് അതിന്റെ അവധിവാംകൊണ്ട് മൃതദേഹത്തെ അടിക്കുക എന്നു സുചിപ്പിക്കുന്ന ഖുർആൻ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ചിലർ പറയുന്നു: “ശവത്തെ ജീവിപ്പിക്കാൻ ശവംകൊണ്ട് അടിക്കാൻ കല്പിച്ചത് ശരീരം നശിക്കുമ്പോഴല്ലാതെ ഹൃദയം ജീവനുള്ളതായിത്തീരുകയില്ല എന്ന തത്വത്തെയാണ് സുചിപ്പിക്കുന്നത്.”

മറ്റ് ചില സുഫീവരുക്കാർ പറയുന്നു: “ദൈവത്തിന്റെയും അടിമയുടെയും ഇടയിൽ ഇരുടും പ്രകാശവുമുള്ള ആയിരം സ്ഥാനങ്ങളുണ്ട്. അടിമകൾ പരിശേമിച്ച് ആ സ്ഥാനങ്ങളെല്ലാം തരണംചെയ്തു ദൈവപ്രകാശത്തികലെത്തിച്ചേരുന്നാൽ അവർക്കു പിന്നീട് മടങ്ങിവരേണ്ടി വരില്ല.”

അഥ്യോയം: 8

സ്വഷട്ടികളുടെ വർഗ്ഗവും പേരും

വണിതമായി മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമുള്ള ഒരു അധ്യായമാണിത്. ഇത്യക്കാർ വ്യക്തമായി വിവരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ പുറത്തുനിന്നുനാം വിവരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പിന്നാലെ വരുന്ന അധ്യായങ്ങൾ നാം എല്ലുപ്പെട്ടിൽ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതിന് ഈ വിഷയത്തെ കുറിച്ചു വ്യക്തമായ അറിവ് ആവശ്യമായിരിക്കയാൽ അതേ പറ്റി ഇതു വരെ കേട്ടതിൽ നിന്നെല്ലാമായി ഏതാണ്ട് ശരിയാണെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കിയത് ഇവിടെ കുറിക്കുന്നു.

ആദ്യമായി സാംഖ്യം എന്ന ശ്രമത്തിലുള്ളതു വിവരിക്കാം. ജീവികളുടെ വർഗ്ഗങ്ങളും വകുപ്പുകളും എത്രയാണെന്നു സന്ധ്യാ ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിനു ശാന്തത്തിൽ നല്കിയ ഉത്തരം ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു:

വർഗ്ഗങ്ങൾ മുന്ന്:

1. ആത്മാകൾ - ഈ ഉപരിലോകത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.
2. മനുഷ്യർ - ഈവർ മദ്യലോകത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.
3. ജന്തുകൾ - ഈവ അധ്യാലോകത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.

വകുപ്പുകൾ ആകെ പതിനാലാണ്. ഇവയിൽ എട്ട് വകുപ്പ് ആത്മാകളാണ്: ബൈഹാവ്, ഇന്ദൻ, പ്രജാപതി, സോമി, ഗസർവ്വൻ, യക്ഷൻ, രാക്ഷസൻ, പിശാച്.

ജീവികൾ അഞ്ച് വകുപ്പാണ്: കാലികൾ, ക്രുരജന്തുകൾ, പക്ഷികൾ, ഇംജന്തുകൾ, സസ്യങ്ങൾ.

മനുഷ്യൻ: ആകെ ഒരേരു വകുപ്പേയുള്ളു.

ഈ ശ്രമത്തിൽ മറ്റാരിടത്തു വേരെ പേരുകളും പറഞ്ഞുകാണുന്നു: ബൈഹാവ്, ഇന്ദൻ, പ്രജാപതി, ഗസർവ്വൻ, യക്ഷൻ, രാക്ഷസൻ, പിത്യു, പിശാച്, മുതലായവയാണവ. ഇവർ ശരിയായ വ്യവസ്ഥകളും മറ്റും സുക്ഷിക്കാറില്ല; എല്ലാന്തിൽ കൂത്യുവുമില്ല.

വാസുദേവൻ ശിതയിൽ പറയുന്നു: “മനുഷ്യരെ മുന്ന് കഴിവുക

ഇൽ ഒന്നാമതേത്തിനു ശക്തി കൂടിയാൽ ബുദ്ധിക്കു ശക്തികൂടുകയും ഇന്ത്യൻഭാഗൾ തെളിയുകയും ദൈവദുർത്ഥാരുടെ നിലയിലുള്ള പ്രവൃത്തികൾ പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രണ്ടാമതേത്തിനു ശക്തി കൂടിയാൽ ആർത്തി കൂടുകയും യക്ഷസൻ, രാക്ഷസൻ എന്നിവർക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിവരികയും അതനുസരിച്ചുള്ള പ്രതിഫലം നേടുകയും ചെയ്യും. മൂന്നാമതേത്ത് കൂടുതലാധാരം അജ്ഞത്ത, വഖ്യിതനാവുക, അസ്യത, മടി, കർത്തവ്യങ്ങളിൽ അലസത, നിത്യവും ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുക എന്നീ ദുർഗ്ഗാണങ്ങൾ വന്നുകൂടും. പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം ഭൂത-പ്രേപത-പിശാചുക്കൾക്കു വേണ്ടി ആവുകയും അങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് ഭാവി അധികാരിയായാൽ കലാശിക്കുകയും തുടർന്ന് അവൻ ശിക്ഷാർഹം നാവുകയും ചെയ്യുന്നു.”

ഈ ശ്രദ്ധത്തിൽ മറ്റാരിടത്തു പറയുന്നു: “ദ്യുധതയും സംശ്ലഭം അജ്ഞും ദൈവത്തിന്റെതും ധിക്കാരവും ദുർഗ്ഗാണങ്ങളും അസുര-രാക്ഷസന്മാർ തുടങ്ങിയ പിശാചുക്കളുടെതുമാണ്. ദൈവഗുണമുള്ളവർ ദൈവത്തെ സ്വന്നേഹിക്കുകയും അവനിലേക്കെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിശാചിരേഖ സഭാവമുള്ളവർ ധിക്കരിക്കുകയും രണ്ട് ജീവിതത്തിലും നാശമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.”

ഈ അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം ഒന്നിച്ചു പരിശോധിച്ചാൽ പേരിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങളും മറ്റും ഉള്ളതായി കാണാം. എന്നാൽ, ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം ഇങ്ങനെയാണ്: “ആത്മാക്കളുടെ വർഗ്ഗം ഇവയാണ്:

1. ദേവമാർ - ഇന്ത്യയുടെ വടക്കു ഭാഗം ഇവർക്കാണ്.

2. ദൈവതേയമാർ - ഇവർ ജിനുകളും ഇന്ത്യയുടെ തെക്കു ഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവരുമാണ്. ഇന്ത്യയിലെ മതങ്ങൾക്ക് എതിരാളികളും പശുവിന്റെ ശത്രുക്കളും ഇവർക്ക് പെട്ടവരാണ്. ദേവമാരും ഇവരും തമിലുള്ള സാമീപ്യം കാരണമായി ഇവർ ഇരുകൂട്ടരുടെയും ഇടയിൽ എന്നും കലാഹമായിരിക്കും.

3. ഗന്ധർവ്വൻ - അവർ ദേവമാരുടെ മുമ്പിൽ പാട്ടുപാടുന്ന ശായകമാരാണ്. ഇവരുടെ നേതാവിനെ അപ്ലൗരണ്ട് എന്നു പറയുന്നു.

4. യക്ഷമാർ - ദേവമാരെ കാക്കുന്നവർ.

5. രാക്ഷസമാർ - വിരുപ്പമാരായ പിശാചുക്കളാണ് ഇവർ.

6. കിനർ - ഇവരുടെ ഉടൽ മനുഷ്യരുടേതും തല കുതിരയുടേതു പോലെയുമാണ്. ശ്രീകുകാർ തല മനുഷ്യനും ഉടൽ കുതികയുമായ ‘വന്തദസാത’ എന്നു പേരു പറയുന്നവയും വിപരീതമാണിത്. ‘ഡനുശാരി’ ഈ രൂപത്തിലാണ്.

7. നാഗർ - സർപ്പത്തിന്റെ രൂപത്തിലുള്ളവരാണിവർ

8. ബിതാദർ - മാരണക്കാരായ ജനുകളുണ്ടാണിവർ

ആദ്യത്തെ ഭാഗം ദേവമാരും അവസാനത്തെ ഭാഗം പിശാചുകളും

മദ്യത്തിൽ രണ്ട് ഗുണങ്ങളുമുള്ളവരുമാണ്. ഇവരുടെ ഗുണങ്ങൾ വിവിധങ്ങളായതു പ്രവൃത്തികൾ ശരീരത്തിന്റെ കഴിവുകളനുസരിച്ചു വിവിധങ്ങളായതുകൊണ്ടാണ്. അങ്ങനെ ശരീരവുമായി പിരിഞ്ഞ ശേഷം ഇവർ തനിയേ വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞുകൂടുകയും ഉത്തരവാം ദിതമുള്ളവരാവുകയും മനുഷ്യൻ്റെ കഴിവിൽ പെടാതെ സിദ്ധികൾ ഇവർക്കു കൈവരികയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ, മനുഷ്യർ ചില ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഇവരുടെ സേവ പിടിക്കുന്നു. സംഖ്യയിൽനിന്നു നാം ഉഭയിച്ച വരികൾ ഇവ നിർണ്ണായകമണ്ണുന്നു കുറക്കുന്നു. ബഹുമാർ, ഇന്ത്രൻ, പ്രജാപതി ഇവ വകുപ്പുകളുടെ പേരുകളിലും. ബഹുമാവും പ്രജാപതിയും ഏതാണ്ട് ഒന്നുതന്നെന്നാണ്.

ഇന്ത്രൻ, സർവ്വലോകങ്ങളുടെയും നേതാവാണ്. രക്ഷൻ, രാക്ഷൻ എന്നിവരെ വാസ്യദേവൻ ഒരേ പദവിയിലുള്ള പിശാചുകളൊന്നാണ് കണക്കാക്കുന്നത്. പുരാണത്തിൽ ജക്ഷ്യകൾ അവരുടെ കാവൽക്കാരും വേലക്കാരുമാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇതു സംബന്ധമായി നമുക്ക് പറയാനുള്ളത് ഇങ്ങനെന്നാണ്: ഈ ആത്മാകൾ മനുഷ്യരായിരുന്ന പ്ലാർ ഒരേ പദവിയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന് ഫലമായാണ് പ്രസ്തുത സ്ഥാനം നേടാൻ ഇടയായത്. ശരീരം ഭാരമായി തോന്തിനുടങ്ങിയതിനാൽ അവർ അത് ഉപേക്ഷിച്ചു. ത്രിസിഡികളുടെ ഫലമായി അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളായി. ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തെത്തുകൊണ്ട് ദേവമാർ പ്രത്യേക സുവിശ്വം സന്തോഷവും നേടി. പിശാചും ഭൂതവും മുന്നാമത്തെത്തു കൊണ്ട് താഴ്ന്ന സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കേണ്ടി വന്നു. ഈ ത്രക്കുള്ള ആത്മാകൾ മദ്യത്തിലുള്ള സ്ഥാനം കൈവരശമാക്കി.

അവർ പറയുകയാണ്: ദേവമാരുടെ എല്ലാം മുപ്പത്തിമൂന്ന് ആണ്. ഇവയിൽ മഹാദേവമാർ പതിനേന്ന് ആണ്. ആകെ ദേവതകൾ മുപ്പത്തിമൂന്ന് കോടി ആകുന്നു. ഇവയ്ക്ക് ക്ഷേമം, പാനീയം, ഭോഗം, ജനനം, മരണം മുതലായവയുണ്ടെന്ന് അവർ പറയുന്നു. കാരണം, ഇവർ ലഘുരൂപികളാണെങ്കിലും ശരീരവുമായി ചില കട്ടുപാടുകളും ഉള്ളവരാണ്. ഇവർ ആ പദവി നേടിയതു പ്രവർത്തനംകൊണ്ടു മാറ്റമാണ്; അറിവുകൊണ്ടല്ല.

പത്താംജലി പറയുന്നു: ‘നന്ത് കിശോർ’ മഹാദേവനു വളരെ അധികം ബലി അർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനാൽ ശരീരത്തോടെ അദ്ദേഹം സർവ്വത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. നേതാവായ ഇന്ത്രൻ, നഹുഷ് എന്ന ബോഹമണ്ണൻ്റെ ഭാര്യയെ വ്യാഖിച്ചിച്ചു. അതിന്റെ ശിക്ഷയായി അദ്ദേഹത്തെ രൂപം മാറ്റി. ഈ ആത്മാകളുടെ കീഴിലാണ് പിത്രീൻ (മതിച്ചു പോയ പിതാകൾ). ഇവരുടെ കീഴെയാണ് ഭൂതങ്ങൾ ദേവമാരുമായി ചേർന്നുണ്ടായ ഒരു തരം മനുഷ്യരാർ. എന്നാൽ, ശരീരത്തോടു കൂടി തന്നെ ഉയർന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ നേടിയവരുടെ പേര് ജീഷ്ഠി, സിദ്ധൻ, മുനി

എന്നൊക്കെയാണ്. ഇവർ തമിൽ ചില സ്ഥാന വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. സിഡൻ തന്റെ പ്രവൃത്തികൊണ്ട് ഈ ലോകത്ത് ഉദ്ദേശിച്ച ഏതു കാര്യവും നടത്തുന്നു. ഇഹലോക കാര്യമല്ലാതെ പരലോകമോക്ഷം അയാളുടെ ലക്ഷ്യമല്ല. ഇദ്ദേഹത്തിന് ഒഴിയാക്കുന്ന പദവിയിലേക്ക് ഉയരം. ബോധാന്മാർ ഈ പദവിയിലേക്ക് ഉയർന്നാൽ ഭൗമർഷി എന്നുപറയുന്നു. ക്ഷത്രിയമാർ ഈ പദവിയിലേക്ക് ഉയർന്നാൽ രാജർഷി എന്നൊന്നു പറയുന്നത്. ഈ രണ്ട് വിഭാഗകാരുടെയും കീഴിലുള്ളവർ ഈ വിധം ഉയരുകയില്ല. ഒഴിമാർ എന്നു പറയുന്നവർ അവിവുള്ളവരുടെനിന്നും മനുഷ്യരായിരക്കുമ്പോൾ തന്നെ ദേവമാരെക്കാൾ ഉയർന്ന പദവിയുള്ളവരാണ്. അവരിൽനിന്നാണ് ദേവമാർ പരിക്കുന്നത്. ബേഹം വല്ലാതെ അവരെക്കാൾ ഉയർന്നവരില്ല. നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ളവർ അവരെക്കാൾ പദവി താഴ്ന്നവരാണ്. ഇവരെ കുറിച്ച് പ്രത്യേക അധ്യായ തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവരെല്ലാംനെ ശരീരത്തോടു കൂടിയ വരാണ്. ജയപദാർത്ഥം ആത്മാവിരുന്നെയും ശരീരത്തിരുന്നെയും ഇടയിലുള്ള മധ്യവർത്തിയാണെന്നു പറഞ്ഞുവള്ളൂ. ശരീരത്തിലുള്ള മുന്ന് കഴിവുകൾ ഫലത്തിൽ ഈ ശരീരത്തിലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. മദ്യ വർത്തിയായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഈ പദാർത്ഥം അനുസരിച്ചു മാത്രം ജീവിക്കുന്നവനു ബേഹാവ്, പ്രജാപതി എന്നും മറ്റും പറയുന്നു. പ്രവൃത്തിയായി ആരംഭത്തിൽ പ്രകൃതിനിയമം അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നവൻ എന്നാണ് അതിരുന്ന് അർത്ഥം. കാരണം, എല്ലാറുന്നെയും ഉത്തരവം-ലോകം ഉൾപ്പെടെ-ബേഹാവു മുലമാണെന്ന് അവർ പറയുന്നു. ഈ ലോകത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്ന മറ്റാരു ശക്തി ‘നാരാധാരൻ’ ആണെന്നു ചില ശ്രമങ്ങളിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ലോകം നശിക്കാതിരിക്കാൻ നാരാധാരൻ അതിൽ സംസ്കാരങ്ങളുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. മുന്നാമത്രത നിലയിൽ ലോകത്തു ചാലിക്കുന്ന ശക്തിക്കു ‘മഹാദേവൻ’ എന്നും ‘ശകർ’ എന്നും പറയുന്നു. അദ്ദേഹത്തിരുന്ന് പ്രസിദ്ധമായ പേര് നശി പ്ലിക്കുക എന്നർത്ഥം വരുന്ന ‘രൂദ്രൻ’ എന്നാണ്. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവർ നല്കുന്ന പേര് വിവിധങ്ങളാണ്. ചിലപ്പോൾ പല ശക്തി കൾക്കും വിഷണു എന്ന് അവർ പറയുന്നതു കാണാം. ക്രിസ്ത്യാനികളെ പോലെ പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുഖാത്മാവ് എന്നിങ്ങനെ ദൈവത്തെ കുറിച്ച് ഇവരും പറയുന്നുണ്ട്.

ചിന്തിച്ചു ശിനിച്ചവയാണിപ്പിരിത്തതെല്ലാം. എന്നാൽ, എത്തിഹ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പറയുന്നതെല്ലാം വിവരണത്തിനിടയിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ശ്രീകൃഷ്ണരുടെ നില നോക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിനു നിരക്കാത്ത ധാരാളം ഗുണങ്ങൾ ഇവർ പറയുന്നതിൽ ആശ്വര്യപ്പെടാം. അവർ ദൈവദ്വാത്മാർക്കു ദേവമാർ എന്നു പറഞ്ഞതായി നാം ഉല്ലരിച്ചുവള്ളൂ. സ്വസ്ഥിനെ കുറിച്ച് അവർ പറഞ്ഞത് മനസ്സിലാക്കി

യാൽ തോർ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം ശഹിക്കാം. എന്നാൽ, സ്വീസിനെ കുറിച്ചു വന്ന മനുഷ്യസഹജമായും ജനുസഹജമായുമുള്ള നില നോക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ കാണാം: അദ്ദേഹം ജനിച്ചപ്പോൾ പിതാവ് അദ്ദേഹത്തെ (മകനെ) തിനാൺമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവ് ഒരു കല്ല് കീറ്റതുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞു മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊടുത്തു. അപ്പോൾ പിതാവ് അതു വിഴുങ്ങി.

ഗാലൻസ് തെരി മയാമിർ’ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ‘പിലോ ഫിലൂനിയ’ എന്ന ഒരു തരം ലോഹത്തെ കടകമായും രൂപത്തിൽ വിവരിച്ച് ഇങ്ങനെ പാടുന്നു: “സുഗസ്യം വീശുന്ന മുടികളിൽനിന്നു ചുകപ്പുമുടികൾ എടുക്കുക.” (ബലിമുഗവും അതിന്റെ ചോരയുമാണുദേശ്യം) അഞ്ചുപവൻ തുകം മനുഷ്യരുടെ ബുദ്ധിയും (കുക്കുമം) ചേർക്കുക. ചുവന്ന മുടികളുടെ തുകവെല്ലും ഇത്തരം വേണം. അഞ്ചു എന്നുവെച്ചത് ഇന്ത്യാജ്ഞർ അഞ്ചായതുകാണാണ്. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം ചേർക്കാനുള്ള മറ്റൊരു സാധനങ്ങളും അവയുടെ തുകങ്ങളും ഇത്തരത്തിൽ വിവരിച്ചു.

ഇതെ ശ്രമത്തിൽ തുടരുന്നു: സ്വീസ് ജനിച്ച നാടിൽ തന്നെ കുറിച്ചുള്ള കെട്ടുകമകളിൽ ഒന്നാണ് അദ്ദേഹത്തെ ‘സുസൃത’ (കുല) എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നത്. അദ്ദേഹം സുസൃത അല്ല. പക്ഷേ, ‘അസർ’ (മുലം) തന്നെയാണ്. തന്നെ ‘അവർത്തി’ ആനെന്നു ഗണിക്കാൻ അദ്ദേഹം കല്പിച്ചു. കാരണം, പഴങ്ങാല്ലുകൾ ശേഖരിച്ചവർ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം ജനിച്ചതു വരിതിയില്ലെങ്കിൽ ‘ദിവ്യതാവുർ’ എന്ന പദ്ധത്തിലാണ്. അവിടെയാണ് മാതാവ് പിതാവായ ഭോന്നൻ തിനുന്നതിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിച്ചത്. പ്രസിദ്ധസ്ത്രീകളെ കൊള്ളേണ്ട ചെയ്തെടുത്ത് അവരുമായി സംസർഗ്ഗം ചെയ്തു ഗർഭവതികളാക്കിമാറ്റിയ സ്വീസിന്റെ കമ ചതിരെ പ്രസിദ്ധമാണ്. ഈ സ്ത്രീകളിലോരാളായ ഹോനിക്കു സിഞ്ചി മകൾ ഒററവത്തിനെ അവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നതു രാജാവായ അസ്ത്രാരാഡ്സ് ഇദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു പിടിച്ചെടുക്കുകയും രാജാവിന് അവളിൽ മയ്യുസ്, ദം തുസ് എന്നീ രണ്ട് പുത്രിമാർ ജനിക്കുകയും ചെയ്തതായി കമയുണ്ട്. ഈ സംഭവം നടന്നത് ഇംഗ്ലാന്റീസ് തീഹിൽനിന്നു പാലസ്തീനിലേക്കു പുറപ്പെട്ട ശേഷമാണ്. ഇദ്ദേഹം ഇംഗ്ലാന്റീസ് കാലത്ത് അവർത്തിൽ മരിക്കുകയും അവിടെ തന്നെ സംസ്കർത്ഥകൾപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്നും മരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് 78 വയസ്സുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ട്രൂസ് എന്ന പേര് നല്കപ്പെട്ട ഇദ്ദേഹം പ്രായം കുറേ ചെന്നപ്പോൾ സ്വീസ് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടാൻ തുടങ്ങി എന്നും പറയുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന് ഈ പേര് ആദ്യമായി നല്കിയത് അഫീനതിലെ(എത്തൻസ്) ഓനാമത്തെ രാജാവ് ബവരഹമസ് ആയിരുന്നു. മുടി ഇടത്തോട്ടും വലത്തോട്ടും വാർന്നുവെക്കുന്നതിലും നേതൃത്വരിതി

തിലും ഇവർ രണ്ടുപേരും ഒരുപോലെ ആയിരുന്നു. അതായത്, ഭരണവിഷയത്തിൽ സറബദ്ധം (സോററ്റുർ) കഴ്താസബും യോജിച്ചപോലെ, നാശങ്ങളും ദുർനടപടികളുമെല്ലാം ഉണ്ടായത് ബഹരിഫസും തന്റെ പിൻഗാമികളായ രാജാക്കമ്മാരും വഴിയായാണെന്നു ചരിത്രകാരം മാർ പറയുന്നു. ഇസ്ക്കന്ദർ കമകളിലെപ്പോലെ തന്നെ സംഭവങ്ങളാണ് ഇതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ‘നബ്പതിനാബുന്ന്’ എന്ന ഇംജിപ്പശ്ചാവ് ‘അർഡിൻ’ തെനിന് ഓടിപ്പോയി ‘മവ്ദുനിയ്’ എന്ന പട്ടണത്തിൽ ജോതിഷപ്രവൃത്തി നടത്തി ഒളിച്ചിരുന്നു. ആ പട്ടണത്തിലെ രാജാവായ ബിലുബ്സിനെ ഭാര്യ ഉല്ലമ മിഡായുമായി ഭർത്താവിഞ്ഞേ അഭാവത്തിൽ തന്റെ പ്രയോഗിച്ച് ആട്ടിൻ കൊന്നുകളുള്ള ‘ആമൻ’ എന്ന ദൈവമാണ് താനെന്നു നടപ്പിച്ച് അയാൾ നടത്തിയ സംയോഗത്തിൽ ഇസ്ക്കന്ദറിനെ അവർ ശർദ്ദം ധരിച്ചു. ഭർത്താവ് ബിലുബ്സ് മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ കൂട്ടിരെ ദേഹപ്പെടുത്തി. അപ്പോൾ ഇസ്ക്കന്ദർ ദൈവപൂത്രനാണെന്ന് അയാൾ സ്വപ്നം കണ്ടു. ദൈവവുമായി മതാർ കുക സാധ്യമല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഒടുവിൽ അയാൾ കൂട്ടിരെ സ്വീകരിച്ചു. ഈ സെവാപ്പത്രിനാബുസിനെ ഇസ്ക്കന്ദറിനാണു വധിച്ചത്. വധിച്ച ശേഷമാണു തന്റെ പിതാവായിരുന്നു എന്ന കമ മനസ്സിലായത്. ഇതുമാതിരിയുള്ള കമ ധാരാളം ശ്രീക്കുകാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ട്. ചിലത് ഇന്ത്യക്കാരുടെ വിവാഹത്തെ കുറിച്ചു പറയുന്നോൾ വിവരിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ, സൃഷ്ടിനെ കുറിച്ചു മനുഷ്യരുമായി ബന്ധമില്ലാത്തതായി പറയപ്പെടുന്ന ചില കമകളുണ്ട്. സൃഷ്ടി സുപ്രഭലിനേ (ശനി) പുത്രൻ മുഖ്തതി (വ്യാംഗം) ആശനന്വര പറയുന്നു. ഗാലൻസ് തന്റെ ബുർഹാൻ (പ്രമാണം) എന്ന ശനമത്തിൽ പറഞ്ഞതെന്നുസിരിച്ചു ‘മിസല്ല’ വിഭാഗകാർ പറയുന്നത് (സുപ്രഭൽ) സ്വയം അനാദിയും അജയ്യനുമാണെത്ര. അറാടന് തന്റെ ഒരു പുന്നതകം ആരംഭിക്കുന്നത് സൃഷ്ടിനെ നൽകുത്തിച്ചാണെന്ന തുതനെ ഇതിനുള്ള ഉദാഹരണമാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: നാം അദ്ദേഹത്തെ കൈവിട്ടുകയില്ല. അദ്ദേഹം വഴികൾ നിറച്ചും സദസ്സുകൾ നിറച്ചും സമിതിചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹം മനുഷ്യർക്കു ശുണ്ണവും പ്രവർത്തി നോമേഷവും ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കു സൗകര്യങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. കിണർ കൂഴിക്കാനും കൂഷി ചെയ്യാനും മറ്റുള്ള സമയം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു. ഇതിനാൽ നാം അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യവും അവസാനവും കീർത്തനം ചെയ്യുന്നു.” ഇന്ത്യക്കാരുടെയും ശ്രീക്കുകാരുടെയും നിലതാരതമുപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ ഇതൊക്കെ തന്നെയാണ് ബൈഹാവി രീതിയും ശുണ്ണങ്ങൾ എന്നു കാണാം. അവ്വിരത്തിന് എന്ന കവി ആകാശത്തിനു സൃഷ്ടി എന്നു പേരു വിളിക്കുന്നു. സൃഷ്ടിൽനിന്നു മണ്ണുകളുടെ മുറിച്ചെടുക്കാമെന്ന് ഓമിരോസ് (ഹോമർ) പറയുന്നു. വായുവിഞ്ഞേ ഭാഗങ്ങൾക്കും കാറ്റിനും സൃഷ്ടി എന്ന് അറാടന് പറയുന്നു. അതിനാ

ലാത്രെ സ്കൂൾ നമ്മുടെ ജയപദാർത്ഥത്തിൽ പരന്നു കിടക്കുന്ന ഒരു ചെച്ചതന്നുമാണെന്ന് ‘റ്ലോ വിഭാഗകാർ’ പറയുന്നത്. സ്കൂൾ ജനങ്ങളുടെ നിർമ്മാതാവ് മാത്രമല്ല, ദൈവവും കൂടിയാണെന്ന് അവർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്.

ଓର୍ଯ୍ୟାଯ় 9

ପରିଗ୍ରାନ୍ତଙ୍କୁଂ ଜୀବିକଳୁଂ

ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ବିଷୟଙ୍କୁଠିଲେ ମୁଶ୍କଳିତ ବିଷୟଙ୍କୁ ଗେତୁତାତତିକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ପାରସ୍ୟମନ୍ଦିରିଚ୍ଛା ଭେଟିକୁଣ୍ଠାବନ୍ଧମାଯ ଏବୁ ଭେଣ୍ଟାଯିକାରିଯୁ ଏବୁ ଏତୁ କଲ୍ପନାଯୁଂ ପ୍ରଜକଳିତ ପରିପ୍ରତି ପୋଲେ ମାର୍ଗମିଲ୍ଲାତତା ଯିତିକୁଂ. ହୁଏ ସମୀତିଯିତ ଏବୁ ମତବ୍ୟକୁଡ଼ି ଉଣ୍ଟକିଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ପୁରୁ ତିଥିଯାଇ. ଭେଣ୍ଟାଯୁଂ ମତବ୍ୟ କୁଟିଚେତ୍ରିନୀତି ପରମଲକ୍ଷ୍ୟ କେବନ୍ଦ କଣ୍ଠିତା. ତୋଶିଲ୍ଲାକଳ୍ପନା ଅନ୍ତିମବ୍ୟକ୍ତିକୁଣ୍ଠାବନ୍ଧି ଶୈଖିଚ୍ଛିରୁଣ ରାଜା କଣ୍ଠାରୁଦ ପ୍ରଧାନଶ୍ରମ ଆରଜୁକଲେ ପଲ ପରିଗ୍ରାନ୍ତଙ୍କୁଂ ଜୀବିକଳ୍ପନାମା କରିତିରିକୁଣ୍ଠାତିଲାଯିରୁଣ୍ଟା. ଅବରିକ ଅନ୍ତେବ୍ୟାନ୍ତ କୁଟିକଲାରାନ୍ ପାଦ୍ମଶାରୀଯିରୁଣିଲ୍ଲ. ଓରୋ ବିଭାଗକାରିକୁଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଂ ଜୋ ଲିକର ନିଷ୍ପତ୍ତିକରେଇରୁଣ୍ଟା. ଅତିରୁକବିତ୍ତା ମରେତକିଲ୍ଲାଂ ବିଭା ଗତିତ ଚେରୁନାବର ଶିକ୍ଷିଚ୍ଛିରୁଣ୍ଟା.

ହୃଦୟରେ ନିବାରଣ କାଣିବୁଛୁ ଅନ୍ତପ୍ରଭୁଙ୍କ କେକକୁଲିକାଣ୍ଡୁ ଛୁଟ ଶୁପାରିଶକଳ୍ପନା ଅବରିତ ସାଧାରଣମାଯିରୁଣ୍ଟା. ବ୍ୟାବସର ମକର ଅନ୍ତରଶାର ପେରିଷ୍ଟିନିଭରଣ ପୁରୁଷକ ପରିଷ୍କରିଚ୍ଛିପୋର ଆରଜୁକଲେ ପରିଗ୍ରାନ୍ତାଯି ତିରିକୁକରୁଣାଯି. ରାଜପ୍ରତ୍ୟେକାରେଯୁଂ ରାଜକୁଟୁଂବ ଅନ୍ତରୁକ୍ତି ଉତ୍ସବରୀଯୁଂ ସନ୍ଧାନିକର, ଅଶିଖୁଜାରିକର, ମତନେ ତାକର ଏଗ୍ରନିବର ରଣଭାବ ତରକାରାଯୁଂ ଜୋତ୍ସ୍ଵର, ପଣ୍ଡିତର, ବୈଦ୍ୟର ଏଗ୍ରନିବର ମୁନୀବ ତରକାରାଯୁଂ ତରଂତିରିଚ୍ଛା. ଓରୋ ତରକାରିଲ୍ଲାଂ ବି ବିଦ କାହିଁକର ସ୍ଵପ୍ନିଚ୍ଛିରୁଣ୍ଟା.

ନମ୍ବୁଦ କାଲତ୍ତୁଛୁ ହୁନ୍ତୁକାର ହୁତେ ରିତିଯିତ ବିବିଦ ପରିଗ୍ରାନ୍ତଙ୍କୁଂ ଜୀବିକଳ୍ପନାମାଯି ତିରିତନୀରିକର୍ଯ୍ୟାନ୍. ଏଲ୍ଲାବରୁଂ ମନୁଷ୍ୟର ଶରୀରକୁଂ ପାଦିଲ୍ଲ. ଏକବେଦବ ଭକ୍ତି ଓନ୍ତା ମାତ୍ରମାନ୍ ମନୁଷ୍ୟ ବେରିତିରିକାର ପାଦିଲ୍ଲ. ଏକବେଦବ ଭକ୍ତି ଓନ୍ତା ମାତ୍ରମାନ୍ ମନୁଷ୍ୟ

என மனுப்புகாலித்தீர்க்கூடுந்த ஏனு ஸிலுானிக்கூடு ஹஸ்லாமு, அவருமாயும் அகலாங்கூளாய் காரணம் இதான். அவர் விளாகணைச் சுக் ‘வற்ளூ’ (வற்று) ஏனு பரியுநு. திருவாந்திரபுரம் திட்டத்தில் ‘ஜாதி’ என்று பரியுந்த. ஹஸ் விளாகணைச் சுக் ஆட்டு நாலாயிரும்.

1. ബോർഡ്- ബോർഡ് അവർ സുഷ്ടി ക്ലെപ്പട്ടതെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഈ പേര് പ്രകൃതി എന്ന അർത്ഥത്തെ കുറിക്കുന്നു. തല ജീവിയുടെ പ്രധാന ഭാഗമാണ്. അതുകൊണ്ട് ബോർഡ് എല്ലാവരുടെയും തലവന്മാരാണ് എന്നു വന്നു.

2. കഷ്ടത്രയർ - ഈവർ ബോമാവിരെ തോള്ളു, കൈ ഇവയിൽനിന്നു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. ബോമാവാൻ അടുത്ത സ്ഥാനമാണ് ഈവർ ക്രൂലീൽ.

3. വൈശ്യർ - ഫെമാവിന്റെ കാലിൽ നിന്മാണ് ഇവരെ സൃഷ്ടിച്ചത്.

അവസാനത്തെ രണ്ട് വില്ലേജക്കാരും അടുത്തുള്ളവരാണ്. ഈതനുസരിച്ചു നാടുകളും വീടുകളും പട്ടണങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

4. ହୁବୁରୁଶେରାଯାଇଁ ତାଥେଯାଙ୍କ ତୋଳିଲା ଜୀବିନକାରୀ. ତୋଳିଲା ଛିକର ଏକାମ୍ବାରେ ମର୍ଦ୍ଦାରୁ ଵିଭାଗତିଲିଲୁଙ୍କ ହୁବୁ ଉଶପ୍ରଦୂମାଯିରୁଣ୍ଟି ଛି. ଅନ୍ତରସ୍ଵ (ଶୁଦ୍ଧର) ଏକାମ୍ବାଙ୍କ ହୁବୁରୁକୁ ପଠାନ୍ତୁବରୁନ୍ତି. ହୁବୁ ତୋଳିଲାନ୍ତିରୁରିଚ୍ଛ ଏହି ଵିଭାଗକାରୀଙ୍କ. ସାମ୍ବୁଜୁଙ୍କ ତୋଳିଲାକାରୀ ତମିତି କୃତ୍ତାଯ ଜୀବିତମ ନାହିଁକାରିବାଯିରୁଣ୍ଟାଣୁ. ଅଲକୁକାରିଲ, ଚେ ରୁଷୁକୁତିତି, କୈଯତତୁକାରିଲ ମୁତଲାଯିବର ଏହିବୁଝ ତାଙ୍କ ଜୋଲି କାରାଯି ଶବ୍ଦିଶ୍ଚିରୁଣ୍ଟାଣୁ.

1. അലക്കുകാരൻ
 2. ചെറുപ്പുകുത്തി
 3. കളിക്കാരൻ
 4. വട്ടി, കുട മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുന്നവർ
 5. കപ്പൽ മുതലായവ നിർമ്മിക്കുന്നവർ
 6. മീൻ പിടുത്തക്കാർ
 7. പക്ഷി-മൃഗാദിക്കൈ വേട്യാടുന്നവർ
 8. ഒന്ത്‌തുകാരൻ

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച നാല് കൂട്ടർ മറ്റുള്ളവരുമായി ഒരു സഹലത്തുകൂടിച്ചേര്ന്നു താമസിക്കുകയില്ല.

ഹാഡി, ദ്യൂ, ചരണ്യാൽ, ബാധുത ഇവർ കനില്ലും എൻ്റെപ്പട്ടവരല്ല. ശ്രാമങ്ങൾ വൃത്തിയാക്കുക, കുലിവേല ചെയ്യുക മുതലായവയാണ് ഈ വരുടെ തൊഴിൽ. ഇവരെല്ലാം ഒരേ വകുപ്പുകാരാണ്. തൊഴിൽക്കാണാണിവർ വേർത്തിരിയാന്തെ.

ശുദ്ധനായ അച്ചുനു ബോമൺ വർഗത്തിൽപ്പെട്ട അമ്മയിൽനിന്നു വൃഥിചാര സന്നാനമായുണ്ടായവർ ഇത്തരത്തിൽപ്പെട്ട താഴ്ന്നവരാണ്. ഓരോ വിഭാഗക്കാർക്കും തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി അനുസരിച്ചു പേരുകളും അടയാളങ്ങളും ഉണ്ടാകും. ഉദാഹരണമായി, ബോമൺക്കു ഗു ഹക്കർമ്മങ്ങളുണ്ടാകും. അഡിയൈ ആരാധിക്കുന്നു ഒണ്ടക്കിൽ ആയൾസ്റ്റി എന്നും മുൻ അഡിയൈ ആരാധിക്കുന്നുവോൾ അഡിഫോറ്റി എന്നും അതിനും പുറം അഡിബലി ചെയ്യുന്നുണ്ടക്കിൽ ദീക്ഷിത് എന്നും പറയുന്നു. ‘ഹാഡ്’ ഇവരിലെ ശുശ്രാരാണ്. ഇവർക്കു കൂത്തത് പട്ടപാടുന്ന ‘ദ്രോ’ വർഗ്ഗമാണ്. ഇവ രണ്ടിനും ശ്രേഷ്ഠമുള്ളവർ കൊല്ല നടത്തുന്നതിനും പാപം ചെയ്യുന്നതിനും ആഗ്രഹമുള്ളവരാണ്. ഇവരിൽ ഏറ്റവും നീചർ ബധുതരാണ്. കാരണം, ഇവർ സാധാരണ ശവം മാത്രമല്ല തിനുക, നായയുടെയും മറ്റും ഇറച്ചിക്കുടി ഭക്ഷിക്കും. ആഹാരം കഴിക്കുവോൾ ഇവരിൽ രണ്ട് തരക്കാർ ഓനിച്ചിരിക്കുകയില്ല. രണ്ട് തരത്തിലുള്ള ബോമൺ തന്നെയായാലും ഭക്ഷണ സമയ താഴ് ഒരു പലകകൊണ്ടോ ഒരു വസ്ത്രംകൊണ്ടോ ഒരു വരകൊണ്ടുള്ളോ തമിൽ വേർത്തിരിക്കപ്പെടുന്നു. കാരണം, ഒരാൾ തിന്ന ബാക്കി മറ്റൊരാൾ തിന്നാൻ പാടില്ല. ഇതാണ് ഈ നാല് വിഭാഗക്കാരുടെയും നിലപാട്.

ഈ നാല് വിഭാഗക്കാരുടെയും സാഭാവത്തെ പറ്റി അർജ്ജുനൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ വാസ്യാദേവൻ ഇങ്ങനെ മറുപടി നല്കി: “ബോമൺൻ: പതി പകു ബുദ്ധിയും ശാന്തഹൃദയനും സത്യസന്ധനും ക്ഷമാശീലനും ജി തേദ്രിയയും നിതിനിഷ്ഠനും പരിശുഖനും ആരാധകനും മതകാര്യം ആളിൽ ശ്രദ്ധാലൂപവും ആയിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ട്.

ക്ഷത്രിയൻ: ഗാംഡീര്യം, ദൈര്ഘ്യം, വക്ക്‌ചാതുര്യം, ധർമ്മബോധം, നിർഭയത്വം, വിഷമങ്ങൾ തരണം ചെയ്യാനുള്ള ശക്തി തുടങ്ങിയ ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

വൈശ്യർ: കുഷിയിൽ വ്യാപുതനാവുകയും കാലികളെ സംരക്ഷിക്കുകയും കൂച്ചവടം നടത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ശുദ്ധർ: വേലകളും സേവനങ്ങളും നടത്തി എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടമുള്ള നിലയിൽ ജീവിക്കണം. ഈ വിഭാഗക്കാർ തങ്ങളുടെ നിലകൊണ്ടു ജീവിച്ചാൽ മോക്ഷം നേടും.” ഒരു കുട്ടർ മറ്റൊരു വിഭാഗത്തെ പോലെ - അവർ ഉയർന്ന വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവർ ആയാൽ തന്നെയും- ജീവിച്ചാൽ അതിരുകടനു എന്ന കുറ്റത്തിന് അവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.

അർജ്ജുനനെ ശത്രുവിനെതിരെ പോരാടാൻ ദൈര്ഘ്യപ്പെടുത്തി വാസ്യാദേവൻ പറയുകയാണ്: “ശക്തനായ മനുഷ്യാം, നീ ക്ഷത്രിയനാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലോ? യിരിത, മുന്നേറ്റം, വിഷമാവസ്ഥ തരണം ചെയ്യാനുള്ള കഴിവ് എന്നിവയിൽ വേരുറച്ചവരാണല്ലോ നിരോ വർഗ്ഗം. ഈ

തതരം കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ടല്ലാതെ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുകയില്ല. വിജയി ചൂൽ രേണവും സൗഖ്യവും പരാജയപ്പെട്ടാൽ സർഗ്ഗവും അനുഗ്രഹം വും ലഭിക്കുന്നതാണ്. ശത്രുവിനെ ഭയപ്പെടുകയും യുദ്ധത്തിൽ അബൈ രൂം കാൺകുകയും ചെയ്താൽ നീ ഭീരുവാണോന്നു പ്രചർക്കപ്പെടുകയും യീരുമാരുടെ പട്ടികയിൽനിന്നു മാർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഈ ദുസ്ഥിതിയേക്കാൻ ഭയക്കരായ ശിക്ഷ ഞാൻ വേണ്ടാനും കാണുന്നില്ല. ദുഷ്പ്പേരു സമ്പാദിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മെച്ചം മാനമായി മരിക്കുകയാണ്. ദൈവം നിന്നോടു ദൈരൂമായി ജീവിക്കാൻ കല്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ കല്പന നീ അനുസരിച്ചെഴു മതിയാവു.”

മോക്ഷം ഈ നാലു വിഭാഗക്കാരിൽ ബ്രാഹ്മണർക്കും ക്ഷത്രിയർക്കും മാത്രമേ ഉള്ള എന്നാണ് ഒരു കൂട്ടരുടെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ കാര്യമോധ്യമുള്ള മറ്റാരു കൂട്ടരുടെ അഭിപ്രായം എല്ലാ വിഭാഗക്കാർക്കും ഉദ്ദേശ്യശുഭിയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പക്ഷം മോക്ഷം നേടാമെന്നാണ്.

ഇരുപത്തെം്പ് കാര്യങ്ങൾ നല്കുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയാൽ പിന്ന ഏതു മതം സ്വീകരിച്ചാലും മോക്ഷം നേടാവുന്നതാണ് എന്ന് വ്യാസൻ പ്രസ്താവിച്ചത് ഇതിനൊരു തെളിവാകുന്നു. വാസുദേവൻ ശുദ്ധവർഖ തതിൽ പെട്ട ആളാണേന്നതും ഗുണം ചെയ്തതു വെവ്വേറോ ശുദ്ധ നോ സ്വർത്തീയോ ക്ഷത്രിയനോ ബ്രാഹ്മണനോ ആരാധാലും മറന്നുപോകാതെ ദൈവം അതിനു പ്രതിഫലം നല്കും എന്ന് അദ്ദേഹം അർജ്ജു നന്നോട് പറഞ്ഞതും ഈ വാദഗതിയുടെ തെളിവുകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

അഥ്യായം 10

മതങ്ങളുടെയും നിയമങ്ങളുടെയും ഉത്തരവം, പ്രവാചകനാർ, മതങ്ങൾ ദുർബലപ്പെടൽ

ദൈവികശക്തി ലഭിച്ച സോലോൻ, ശ്രാക്കോ, പിതാഗോറസ്, മിനോസ് തുടങ്ങിയ മതപണ്ഡിതന്മാരിൽ നിന്മാണ് ശ്രീകൃഷ്ണ മതവും നിയമങ്ങളും പരിച്ചത്. ഇതുതന്നെന്നയായിരുന്നു അവരുടെ രാജാക്കന്മാരുടെ നിലയും. മുസയുടെ കാലത്തിന് ഇരുന്നു വർഷത്തിനു ശ്രേഷ്ഠം നിയാനുന്ന് ദിപ്യുകളും ക്രീറ്റാവും പിടിച്ചുടക്കിയപ്പോൾ സ്വീസിൽനിന്നു ലഭിച്ച ചില നിയമങ്ങൾ ആ നാടുകളിൽ അദ്ദേഹം നടപ്പാക്കി.

ആ കാലത്താണ് മിനോസ് നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചത്. സൈറസിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ വന്ന ഒന്നാമത്തെ ഭാരിയും എന്ന രാജാവ് രോമക്കാരെ അമീനിയായി(എമാൻസ്)ലേക്ക് അയച്ചു. അവർ എമാൻസുകാരിൽ നിന്ന് പ്രതിഞ്ച് നിയമ പുസ്തകങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു. പോംപില്യൂസിന്റെ കാലം വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവർക്ക് മതകാര്യങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുകയും മുമ്പ് കൊല്ലത്തിൽ പത്തുമാസം എന്നു കണക്കാക്കിയിരുന്നത് പ്രതിഞ്ചായി പുതുക്കി എഴുതുകയും ചെയ്തു. വെള്ളിക്കു പകരം മണ്ണുകൊണ്ടും തോല്പുകൊണ്ടും മറ്റും പാത്രം നിർമ്മിക്കാൻ അദ്ദേഹം ആളുകളെ നിർബന്ധിക്കുകയും അതിനുള്ള പരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. തന്നിമിത്തം വിലപിടിപ്പുള്ള വെള്ളി ഉപയോഗിക്കുക എന്നതു സാധ്യാരണക്കാരായ ജനങ്ങൾക്കു വിഷമം വരുത്തി.

പ്ലാറ്റോറുടെ ‘നിയമങ്ങളുടെ പുസ്തകം’ എന്നതിൽ പ്രമാധ്യായ തിരിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം. മതങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചതു ദേവമാരോ മനുഷ്യരോ എന്ന എമാൻസുകാരനായ ഒരാളുടെ ചോദ്യത്തിനു ദേവമാരാണെന്നു ‘കനോഷ്യൻ’ മറുപടി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ, തങ്ങൾക്കു മതനിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കാട്ടത്തെ ‘അപ്പോളോൺ’ ആയിരുന്നു എന്ന് ‘ലവ് ദമോണിയ്’ക്കാർ വാദിക്കുന്നു.

പിന്നീട് അതെ അധ്യായത്തിൽ തന്നെ അദ്ദേഹം പറയുന്നു: നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട നിയമങ്ങൾ അല്ലാഹുവിക്കൽ(ദൈവം)നിന്നു ലഭിച്ചതാണെങ്കിൽ അവയുടെ ലക്ഷ്യം ഗുണങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുകയും പരിപൂർണ്ണമായി നിതി നടപ്പാക്കുകയുമാകും. ക്രീറ്റോക്കാരുടെ നിയമം ഇത്തരത്തിലുള്ളതായിരുന്നുവെന്നും ശരിക്ക് അവ അനുസരിക്കുന്നവൻ വിജയിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. കാരണം, ദൈവിക ഗുണങ്ങളും മാനുഷികഗുണങ്ങളും അവയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അതെ പുസ്തകത്തിൽ രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: സ്ഥാഭാവികമായി മനുഷ്യർ വിഷമിച്ചു ജീവിക്കുന്നവരാകയാൽ ദേവമാർ അവരെ അനുശ്രദ്ധിച്ചു. അപ്പോൾ അവർ ദേവമാരുടെയും സരസ്വതിയുടെയും അപ്പോളോവിശ്രീയും ദ്യുജാനിസസിശ്രീയും പേരിൽ ആശോശ ഷങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. വ്യഖ്യാനാര യുഖാക്കളാക്കാനുതകുന്ന മദ്യം നല്കിയത് ദ്യുജാനിസസി ആണെത്ര.

അദ്ദേഹം തുർന്നുപറയുന്നു: ആളുകളുടെ വിഷമങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലമായി പ്രസ്തുത ദേവമാർ അവർക്ക് ആശോശങ്ങളിലും കല്ലുണ്ടച്ചങ്ങുകളിലും നടത്താനുള്ള നൃത്വവും അതിനുസരിച്ച് ശരിയായ വൃത്തങ്ങളിലുള്ള പാട്ടുകളും നൽകി. അതിനാലും ദേവമാരെ പുജിക്കുവോൾ നടത്താറുള്ള പാട്ടുകൾക്കും വാദ്യങ്ങൾക്കും പ്രാർത്ഥ കകൾ എന്നു പറയുന്നത്.

ഇതുപോലെ തന്നെയായിരുന്നു ഇന്ത്യക്കാരുടെയും സ്ഥിതി. മതപണ്ഡിതന്മാരായ ഒഴികളിൽനിന്നാണ് മതനിയമങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ‘നാരാധാരൻ’ എന്നറിയപ്പെടുന്നതും മനുഷ്യരുപത്തിൽ വന്നതുമായ പ്രവാചകന്തൽ നിന്നല്ല അവയുടെ ഉത്തരവം. ലോകത്തെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്ന നാശവീജങ്ങൾ തടയാനും തശ്സം ബന്ധമായ വിഷമങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കാനുമാണ് ഇദ്ദേഹം വരുന്നത്. മതനിയമങ്ങൾ ഇദ്ദേഹം മാറ്റുകയില്ല. അവ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുക മാത്രമാണു ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മതകാര്യങ്ങൾക്ക് ഇവർക്കു പ്രവാചകമാർ ആവശ്യമില്ലാതെ വന്നിക്കുകയാണ്. എന്നിക്കാരും അളിൽ മാത്രമാണ് അവർക്കു പ്രവാചകമാർ ആവശ്യമായി വരുന്നത്.

മതങ്ങളെ ദ്യുജാനിപ്പെടുത്തുക എന്നത് അനുവദനിയമായി അവർക്കണക്കാക്കുന്നു. വാസുദേവൻ വരുന്നതിനു മുമ്പ് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വളരെ കാര്യങ്ങൾ വന്നതിനു ശേഷം നിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ സഭാവം ദ്യുജിക്കുകയും കർത്തവ്യനിർവ്വഹണത്തിനു കഴിയാതെ വരികയും ചെയ്തതിനാൽ മുമ്പ് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ശ്രോമാംസങ്ക്ഷണം നിരോധിക്കപ്പെട്ടത് ഇതിനുഭാഹരണമാണ്. കൂടും ബന്ധനം മുന്നു വിധത്തിലാക്കാമായിരുന്നു.

1. എല്ലാവരെയും പോലെ വിവാഹം കഴിച്ചു ദാന്ത്യബന്ധത്തിൽ

കഴിഞ്ഞുവരുന്ന മാതാപിതാക്കളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സന്താനം.

2. മകൾക്ക് അവളുടെ ഭർത്താവിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന സന്താനം, മുൻ നിബന്ധനയന്ത്രിച്ച് അവളുടെ പിതാവിന്നാണു ലഭിക്കുക.

3. ഭർത്താവിൻ്റെ അനുവാദപ്രകാരം അനൃപ്പുരുഷനിൽ അധാളുടെ ഭാര്യക്കുണ്ടായ സന്താനം.

ഈ മൂന്നാമത്തെ നിലയിലാണ് ‘ശന്തനു’ ‘പാണ്ഡ്യ’വിൻ്റെ പിതാവായത്. ഏതോ ഒരു സന്യാസിയുടെ പ്രാർത്ഥനാഫലമായി ശന്തനു വിനു തന്റെ ഭാര്യമാരുമായി അടുക്കാൻ സാധിക്കാതെ വന്നു. തനിക്ക് സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുമില്ല. അങ്ങനെ ‘പരാശരു’ടെ മകൾ ‘വ്യാസ’നോട് അദ്ദേഹം ഒരു സന്താനത്തെ തന്റെ ഭാര്യയിൽനിന്ന് ഉംപ്പും ദിപ്പിച്ചുകൊടുക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട് ഒരു ഭാര്യയെ അങ്ങാട്ടു ചുറ്റി. വ്യാസനെ കണ്ണപ്പോൾ അവർ ദേഹപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ ചിത്തരോഗിയായ ഒരു കൂട്ടിയുണ്ടായി. പിന്നീട് രണ്ടാമത്തെ ഭാര്യയെ അയച്ചുകൊടുത്തു. അവളും കണ്ണപ്പോൾ നാണം കുണ്ണങ്ങി മുവം മറച്ചു. അങ്ങനെ അവർ കൂടുടനായ യുതരാഷ്ട്രേര പ്രസവിച്ചു. അതിനു ശേഷം മൂന്നാമത്തെ ഭാര്യയെയും അയച്ചു. ദേവിം നാണവും അരുതെന്ന് അവളെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. അവർ ചിത്രച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു മുന്നിൽ പ്രത്യുക്ഷയായി. അങ്ങനെ തെമ്മാടിയും കോമാളിയുമായ വിശദ്ദേശൻ അവളിൽ ജനിച്ചു. പാണ്ഡ്യവിൻ്റെ നാല് മകൾക്കുമായി ഒരു ഭാര്യയാണുണ്ടായിരുന്നത്. അവർ ഓരോ മാസവും ഓരോരുത്തന്റെ കുടെ താമസിക്കുക പതിവായിരുന്നു.

അവരുടെ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: ത്യാഗിയായ പരാശർ ഒരിക്കൽ കപ്പൽയാത്ര ചെയ്തപ്പോൾ കപ്പിത്താൻറ്ക് മകളുകാണുകയും അവളിൽ അനുരക്തനാവുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന് അവർ വഴങ്ങിയെങ്കിലും മറവുള്ള ഒരു സ്ഥലം ലഭിച്ചില്ല. അപ്പോൾ ധാരാളം ശാഖാപശാപകളേടു കൂടിയ ഒരു മരം പെട്ടെന്നു മുള്ളുക്കു കയറ്റു കാര്യം സൗകര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അവളിലുണ്ടായ പുത്രനാണ് മഹാനായ ഈ വ്യാസൻ. ഈ നിയമങ്ങളെല്ലാം ഇപ്പോൾ ദുർബലപ്പെടുപോയിരിക്കുകയാണ്. മതനിയമങ്ങൾ അസ്ഥിരപ്പെടുത്തൽ അനുവദനിയമാണെന്ന് അവരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു തെളിയിച്ചു. എന്നാൽ, വിവാഹാദികളിലുള്ള ഇത്തരം ദുരാചാരങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ചിലരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ളതായി കാണാം. കാർമ്മീരിനടുത്ത് പബ്ലിക് പർപ്പിലക്ടികളുടെ താഴ്വരങ്ങളിലെ നിവാസികൾ സഹോദരന്മാരെല്ലാം കൂടി ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതരാണെന്നു വിശദിക്കുന്നു. ഇസ്ലാമിനു മുമ്പ് അറബികളുടെ വിവാഹനില പല വിധത്തിലായിരുന്നു.

1. ചിലർ തന്റെ പത്നിയെ മുൻകൂട്ടി നിശയിച്ച് ആളുടെ അടു

തേതകയക്കുന്നു. അവൾ അയാളിൽനിന്നു ഗർഭം ധരിച്ചാൽ ഭർത്താവ് ഗർഭകാലം മുഴുവൻ അവളിൽനിന്ന് അകന്നു ജീവിക്കുന്നു. സന്താനം നന്നായിരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് അവർ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്.

2. ഒരാൾ മറ്റാരാളോടു നീ നിഞ്ഞ് ഭാരുയെ എനിക്ക് ഒഴിഞ്ഞു തരിക. താൻ എന്ന് ഭാരുയെ നിനക്കും ഒഴിഞ്ഞുതരാമെന്നു പറയുകയും തുടർന്ന് ആ വിധം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

3. കുറേ പുരുഷമാർ ഒരു സ്ത്രീയെ സീക്രിച്ച് അവളിൽ ജനിക്കുന്ന സന്താനം അവർത്തു രാഹുഡേതാണെന്ന് അവൾ നിശ്ചയിക്കുന്ന വന്നോ അവർക്കൻറില്ലെങ്കിൽ അവർത്തു ലക്ഷണംകൊടു പറയുന്ന വന്നോ അവളെയും കുട്ടികളെയും വിടുകൊടുന്നു.

4. പിതാവിഞ്ഞും മകൻഡീയും ഭാരുമാരെ വിവാഹം ചെയ്യാം. ഈതിൽ ജനിക്കുന്ന കുട്ടിക്ക് ‘സൈസൻ’ (മിടുക്കൻ) എന്ന് അവർ പറയുന്നു. ജുതമാരുടെ വിശ്വാസം ഇതിനോടു യോജിക്കുന്നുണ്ട്.

ഒരാൾ തന്റെ മരിച്ച സഹോദരന്റെ ഭാരുയെ - അവർക്ക് അയാളിൽനിന്നു സന്താനങ്ങളോടാനും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിൽ വിവാഹം ചെയ്യുക നിർബന്ധമാണെന്നും പുതുതായി അവർക്കു ജനിക്കുന്ന സന്താനത്തെ മരിച്ച സഹോദരന്റെ സന്താനമായി കണക്കാക്കേണ്ടതാണെന്നും ജുതർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവനു ഹീബ്രൂ ഭാഷയിൽ ‘യബുമ’ എന്നു പറയുന്നു. മജുസി(അഗ്രി ആരായകർ)കളുടെതും ഇതേ നില തന്നെയാകുന്നു.

‘പത്രേശർ ഗർശാഹ്’ന് ബാബുക്ക് മകൻ അർബൾരിനെ ആക്രമിച്ച തിനെ കൂറിച്ച് അഗ്രിആരായകരുടെ നേതാവായ ‘തോസർ’ എഴുതി മറുപടിക്കുത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ഒരാൾ മരിച്ചാൽ അയാൾക്കു സന്താനമില്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ ഭാരുയെ അയാളുടെ പേരിലുള്ള അടുത്ത ബന്ധ്യവിനു വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുക. അദ്ദേഹത്തിനു ഭാരു ഇല്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുക. മകളുമില്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ സ്വത്തിന്റെ അവകാശികളിൽ പെടു ഒരു സ്ത്രീയെ ഇങ്ങനെ വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കുക. ഇപ്രകാരം ജനിച്ച കുട്ടി മരിച്ച ആളിന്റെതായിരിക്കും. ഈ സംഗതി ശ്രദ്ധിക്കാത്തവർ നിരവധി ആളുകൾ കൊന്നവനായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. കാരണം, അങ്ങനെ ഉള്ള ഒരുവൻ മരിച്ച ആളിന്റെ സന്താന പരമ്പരയെയും പേരിനെയും അവഗണിച്ചിരിക്കുന്നു. കാരുങ്ങൾ താരതമ്പ്യപ്പെടുത്തി മനസ്സിലാക്കാനുതകുമെന്നു കരുതിയാണ് താനീ കമകൾ ഇവിടെ ഉൾഭരിച്ചത്.

അഥ്യായം 11

ബിംബാരാധനയുടെ ഉദ്ദേശവും വിഗ്രഹങ്ങളുടെ നിലയും

ഇന്ത്യൻസർക്കു ഗോചരമായവയിൽ കൂടുതൽ താലപര്യവും അഭ്യാസിക കാര്യങ്ങളിൽ തീരെ ആശേഷയും പുലർത്തിവരിക എന്ന തു പാമരമാരുടെ സ്വഭാവമാണ്. ആഭ്യാസിക കാര്യങ്ങളിൽ താൽപര്യമുള്ള പണ്ഡിതന്മാർ എല്ലായിടത്തും എക്കാലത്തും നന്നെ കുറവായിരിക്കും. അതിനാൽ, മതവിശ്വാസികളും അറിയപ്പെടുന്ന ജുതമാർ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ, പ്രത്യേകം മാനികൾ തുടങ്ങിയ മിക്ക ആളുകളും തങ്ങളുടെ ശ്രമങ്ങളിൽ ചിത്രം നിർമ്മിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഉദാഹരണമായി മുഹമ്മദ് നമ്പിയുടെയോ കഞ്ചവ മന്ത്രത്തിന്റെയോ ചിത്രം ഒരു പാമരനോ സ്ത്രീക്കൊ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ സന്നോഷാധിക്യത്താൽ അതിനെ ചുംബിക്കുന്നതു കാണാം. ഹജ്ജ് തീർത്ഥാടനം നിർവഹിച്ച രാജുടെ സന്നോഷമാണ് അവർക്കുണ്ടാവുക. ഈതെ കാരണമാണ് ദേവമാരുടെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും മഹാത്മാക്രാന്തരും വിഗ്രഹങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ ആളുകളെ പേരിപ്പിച്ചത്. മുന്പ് കണ്ണ് മുന്പിൽനിന്നു ദീർഘകാലമായി അകന്നുപോയ തങ്ങളുടെ ആരാധനയുടെ സ്ഥാനം പുതുക്കാനും നേരിൽ അവരെ ആരാധനയിക്കാനുമായി പിന്നീടുവന്ന മതനേതാക്കൾ ഇതുപോലെ ചെയ്യാൻ അവരെ നിർബന്ധിച്ചുതുടങ്ങി. ‘തുഫാൻ’ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ട വെള്ളപ്പൊക്കത്തിനു മുമ്പും പിന്നീടുവന്ന ബിംബങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച കമ്പ ചരിത്രത്തിൽ ഉണ്ട്. പ്രവാചകൾ വരുന്നതിനു മുമ്പ് ജനങ്ങളെല്ലാം ഒരു സമൃദ്ധായമായിരുന്നുവെന്നും ഒരേ ബിംബത്തെ തന്നെ ആരാധനയിച്ചിരുന്നുവെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പഴയ നിയമക്കാർ ബിംബാരാധന തുടങ്ങിയത് ഇംഗ്ലീഷ് നബിയുടെ പുർവ്വപിതാമഹൻ സാറുഗിന്റെ കാലത്താണെന്നു പറയുന്നു. ഫ്രഞ്ചുകാരായ ‘റോമുലസ്’, ‘റോമാനസ്’ എന്നീ സ

ഹോദരമാർ അധികാരത്തിൽ വന്നപ്പോൾ അവർ രോമാ പട്ടണം നിർമ്മിച്ചു. പിന്നീട് രോമുലസ് തന്റെ സഹോദരനെ വധിച്ചു. അപ്പോൾ യുദ്ധങ്ങളും ഭൂകമ്പങ്ങളും അധികമാകാൻ തുടങ്ങി. രോമുലസിനു വിനയസ്ഥാവം കൈവന്നപ്പോൾ സഹോദരനെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുതുന്നതുവരെ വിഷമാവസ്ഥ തീരുകയില്ലെന്നു സ്വപ്നം കാണുകയാൽ അയാൾ സർബ്ബാംഗം കൊണ്ട് സഹോദരൻ്റെ പ്രതിമ നിർമ്മിച്ചു കൂടു ഈരുത്തി. തനിക്ക് ഈ വിയത്തിലുള്ള ഒരു കല്പന ലഭിച്ചതായി അദ്ദേഹം ജനങ്ങളെ അറിയിച്ചു. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നഗാമികളും ഈ അദ്ദേഹ ചെയ്തുവന്നു. ഭൂകമ്പത്തിനു ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാർശ്വിക ഒഴുക്കു സന്ദേശം നടത്തി. ഇദ്ദേഹം സുരൂദേവരൻ്റെ നാല്പു രൂപങ്ങൾ നാല് കുടിരപ്പുറത്തായി ഉണ്ടാക്കി. ഇവയിൽ പച്ചക്കുതിര ഭൂമിയെയും, ചുവന്നത് അശ്വിയെയും, വെള്ളത്ത് വായുവിനെയും, നീലനിറത്തിലുള്ളതു വെള്ളത്തെയും പ്രതിനിധിക്കാം ചെയ്യുന്നു. ഇവയെല്ലാം ഇപ്പോഴും രോമായിൽ കാണാം.

ഇത്യുടെ അധികാരത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ അവരിലുള്ള പാമരമാരുടെ നിലയാണ് നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, രക്ഷാമാർഗ്ഗം അനേകിക്കുകയും തർക്കത്തിന്റെയും ചിന്തയുടെയും മാർഗ്ഗം കൈകൊള്ളുകയും അങ്ങനെ ‘സാരം’ എന്നു പറയുന്ന സത്യത്തിൽ അവർ ഏതിനും ചെയ്യുന്നു. അവർ ഏകദേശവെത്തെ അല്ലെങ്കിൽ മരാനിനെയും പ്രതികരിക്കുന്നില്ല. തീരെ ആരാധിച്ചിരുന്നില്ല. ഇതിനുള്ള ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ചിലത് ഇവിടെ കുറിക്കാം. ‘സാംഖ്യ’ ഉഖരിക്കുന്നു. മുൻ ‘ഇന്ദ്രാജി’ എന്ന പേരിൽ ഒരു രാജാവ് വളരെ നല്ല നിലയിൽ രാജ്യം ഭരിച്ചു. ആഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നവേറിയ അദ്ദേഹം ഒടുവിൽ രാജ്യഭരണം കൈവിട്ട് ത്യാഗിയായി സന്യസിച്ചു. ആരാധനയും പ്രാത്യന്ധിക്കാനും ഏകാന്തതയിൽ കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞുകൂടി. രിക്കൽ ആരാധനയും ദേവമാരുടെ നേതാവായ ഇന്ദ്രൻ്റെ രൂപത്തിൽ ആത്മപ്രാപ്തിയും പ്രത്യക്ഷപ്രസ്തുതകയും ആവശ്യമുള്ളതു പറഞ്ഞാൽ അതു നിന്നവേറ്റിക്കൊടുക്കാമെന്ന് ഏല്പക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ത്യാഗി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: നിങ്ങളെ കണ്ണതിൽ എന്നിക്കെതിയായ സന്ദേശമുണ്ട്. നിങ്ങൾ ചെയ്ത സഹായങ്ങൾക്കും ഒരാരുജ്ഞൾക്കും നന്ദി പറയുന്നു. പക്ഷേ, എന്നിക്കു നിങ്ങളോട് നന്നും അപേക്ഷിക്കാനില്ല. നിങ്ങളുടെ കർത്താവായ ലോകനാമനോടാണ് എന്നിക്ക് അപേക്ഷിക്കാനുള്ളത്.

ഇന്ദ്രൻ: ആരാധനയുടെ ലക്ഷ്യം അതിനുള്ള പ്രതിഫലം നേടലാണോ? കണ്ണമുട്ടിയ ആളിൽനിന്ന് അതു വാങ്ങിക്കൊള്ളും. വിമർശിക്കാൻ തുനിയരുത്.

ത്യാഗി: എന്നാൽ, ഇഹലോക സുവം എന്നിക്കു ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ അതു ത്യജിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ആരാധനകൊണ്ടുള്ള ഏറെ ല

കഷ്യം ലോകനാട്ടെന കാണുക എന്നതാണ്. നിങ്ങളെ അല്ല. പിന്നെ ഞാൻ എങ്ങനെ എന്തേൻ ആവശ്യം നിങ്ങളോടു പറയും?

ഇന്ദ്രൻ: സർവ്വലോകവും എന്നെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേം എന്ന എതിർക്കാൻ നീ ആരാൻ?

ത്യാഗി: ഞാനും അതുപോലെ അനുസരണയുള്ളവനാണ്. പക്ഷേ, താങ്കൾക്ക് ഈ കഴിവു നല്കിയിവന്നതാണ് ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നത്. അവൻ താങ്കളെ ‘ബൽ’ ‘ഹിരണ്യാക്ഷ്’ എന്നീ രണ്ടു ഭേദമാരിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ച സർവ്വാധിനാമനാണ്. അതിനാൽ താങ്കൾ എന്നെയും എൻ്റെ മാർഗ്ഗത്തെയും വിടുക. എന്നിൽനിന്ന് അമാസുവം മടങ്ങിപ്പോയ ക്കൊള്ളുക.

ഇന്ദ്രൻ: നീ എതിർക്കുന്നതിൽനിന്നു വിരമിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്നെ വധിക്കും.

ത്യാഗി: സർജുണം അസുഖാവഹമാണ്. ദുർഗണ്ഠതിന് അതിനോടെ തിരുണ്ടാവും. ഇഹലോകവുമായി ബന്ധം മുറിച്ചവനോടു ഭേദമാർക്ക് അസുഖ തോന്നും. അവർ അയാളെ വഴിതെറ്റിക്കാൻ ശ്രമിക്കും എന്നല്ലാം പറയാറുണ്ട്. ഞാൻ ഇഹലോക ബന്ധം മുറിച്ച് ആരാധന യിൽ മുഴുകിയ ഒരാളാണ്. ഞാൻ ഈ നില കൈവിടുകയില്ല. നിങ്ങളാൽ വധിക്കപ്പെടാൻ ഞാൻ ഒരു കുറവും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇനി നിർദ്ദേശിയായ എന്നെ കൊല്ലണമെങ്കിൽ താങ്കൾ അതിനു മുതിർന്നോള്ളു. ഉദ്ദേശ്യവും ലക്ഷ്യവും ദൈവത്തിനു വേണ്ടിയുള്ളതാണെങ്കിൽ-നിഷ്കരിക്കമായി ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ താങ്കൾക്ക് എന്നെ ഉപദേശിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഇതെല്ലാം സമയം താങ്കൾ എന്നെ യുന്നത്തിൽനിന്നു തടങ്കു. ഞാനിതാ അതിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങുകയാണ്.

അപ്രകാരം ത്യാഗി ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേം, മണ്ണ വസ്ത്രം ധരിച്ച് (താമരപുരുഷപത്നിയുള്ള വൻ്റെ ധരിച്ച) ഒരു മനുഷ്യരുപത്തിൽ ‘ഗരുഡ’ എന്ന പേരുള്ള ഒരു പക്ഷിയുടെ പുറത്തുകയറി ദൈവം അയാളുടെ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക. ഒരു കയ്യിൽ ശംഖും മറുകയ്യിൽ വടക്കിൽ മുർച്ചയുള്ള ഒരായുധവും മുന്നാമത്തെത്തതിൽ ഒരു പരിചയും നാലാമത്തെത്തതിൽ ഒരു പത്മവും, (ചുവന്ന താമര) ഉണ്ടായിരുന്നു. ത്യാഗി ഇതുകണ്ടപ്പോൾ പേടിച്ചു വിറച്ചുപോയി. അദ്ദേഹം വളരെ സമയം സാഷ്ടാനം പ്രണാമവും പ്രാർത്ഥനയുമായി കഴിച്ചുകൂട്ടി. അപ്പോൾ ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ത്യാഗി ഇപ്രകാരം മൊഴിഞ്ഞു: എതിരില്ലാത്ത നിലയിൽത്തന്നെ സുവമായി ഞാൻ രാജ്യം ഭരിച്ചു. ദുഃഖമെന്തന്നെന്നിയാതെ ജീവിച്ചു. ഇഹലോക സുവാദങ്ങൾ മുഴുവനും ആസാദിച്ചു. ശരിക്കു ചിന്തിച്ചപ്പോൾ, ഈ സുവജീവിതത്തിന്റെ ഭാവി അപകടമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധി

ചൃതിരേൾ ഫലമായി, ഇപ്പോൾ കൈവന വിജയം മാത്രമായി എരെൾ ജീ വിത ലക്ഷ്യം. ഇന്ത്യത്തെ ആഗ്രഹം ഇന്ന് ശരീരബന്ധത്തിൽനിന്നു മോചനം നേടുക എന്നതാണ്.

അപ്പോൾ ദൈവം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ഇഹലോകവുമായി എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും വേർപ്പെടുത്തി ഏകാന്തനായി ജിവിക്കുകയും ചിന്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ഇന്ത്യൻ ബാഹ്യലോകത്തുനിന്നു പിൻവലി ചു് അന്തർമുഖമാക്കി ചലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇതിനു ലഭിച്ച മറുപ ടിയാണു ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്.

“ശരി, ഇവിടുന്ന നല്കിയ അനുഗ്രഹത്തിൽ എനിക്കുതു സാധിച്ചു. മറുള്ളവ എങ്ങനെ നിർവ്വഹിക്കും? മനുഷ്യനെ ലോകവുമായി ബന്ധി പ്ലിക്കുന്ന ക്രഷണം, വസ്ത്രം തുടങ്ങിയവ മനുഷ്യന് ആവശ്യമാണെല്ലോ? നീ നിരേൾ ഭരണത്തിലും ലോകത്തുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും എരെൾ മാർഗ്ഗത്തിൽ എന്നെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുക. വല്ലപ്പോഴും എന്നെ മറന്നുപോകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ എരെൾ പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കി സുക്ഷിക്കുക. സു ഗന്ധദ്വയം, പ്രകാശം എന്നിവകൊണ്ട് വഴിപാട് കഴിക്കുക. അതിനെ എന്നെ സ്മരിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗമാക്കുക. എന്തു ചെയ്താലും അത് എ രേൾ പേരിലായിരിക്കണം.

അപ്പോൾ ത്യാഗി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ചുരുക്കത്തിൽ കാര്യം എനി ക്കു മനസ്സിലായി അങ്ങ് അതിരേൾ വിവരണംകൊണ്ട് എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചാലും.”

ദൈവം മറുപടി നല്കി: “ശരി, നൊന്തു ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. നിരേൾ പുരോഹിതനായ വസിഷ്ഠന് ആവശ്യമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നാം തോന്നിപ്പിക്കുന്നതാണ്. പ്രശ്നങ്ങളിൽ അയാൾ പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്തുകൊള്ളുക.”

അങ്ങനെ ദൈവം അപ്രത്യക്ഷമാവുകയും ചെയ്തു. അനുമുതൽ വിഗ്രഹങ്ങൾ ഉണ്ടായി എന്നാണു പറയപ്പെടുന്നത്. ചിലതിനു നാല് കൈകളും ചിലതിനു രണ്ട് കൈകളുമാണുള്ളത്.

ബൈഹാരിനു നാരദൻ എന്ന ഒരു പുത്രത്തുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവത്തെ കാണുകയല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിനു ലക്ഷ്യങ്ങൾ വേണ്ടാനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം എപ്പോഴും ഒരു വടക്കുമായി നടക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അതു നിലത്തിട്ടാൽ ഒരു പാമ്പായി മാറും. അങ്ങനെ പല അതെത്ത കാര്യങ്ങളും അദ്ദേഹം കാണിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഏക അക്കത്ത് അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവേ ദുരത്ത് ഒരു പ്രകാശം കണ്ണു. അദ്ദേഹം അതിരേൾ അടുത്തേക്കു ചെന്നു. അപ്പോൾ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതായി കേട്ടു. “നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അസാധ്യമാണ്. എന്നെ ഇങ്ങനെയല്ലാതെ കാണാൻ കഴിയുകയില്ല” അദ്ദേഹം നോക്കിയപ്പോൾ മനുഷ്യരുപത്തിലുള്ള ഒരു പ്രകാശം നിൽക്കുന്നതു കണ്ണു. ആ കാലം മുതൽ വിഗ്രഹം

നിർമ്മാണം തുടങ്ങി. സുരൂരെ പേരിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട മുതൽതാൻ ബിംബം പ്രസിദ്ധമാണ്. ആദിത്യൻ എന്നാരു പേരുകൂടി അതിനുണ്ട്. അത് മരംകൊണ്ടാണ് ഉണ്ടാക്കിയത്. അതിന്റെ കല്ലുകളിൽ രണ്ട് ചുവന്ന മാൺകുക്കല്ലുകൾ ഉണ്ട്. ‘കർത്താജുക്ക്’ ഉണ്ടാക്കിയതാണ് ഈ ബിംബം എന്ന് അവർ പറയുന്നു. അതിനുശേഷം ഇന്നേക്ക് 2,16,432 കൊല്ലങ്ങളായി. മുഹമ്മദ്ദിൻ വാസിം മുതൽതാൻ ജയിപ്പടക്കിയ കാലത്ത് അദ്ദേഹം ഈ വിശ്വഹവും അതിന്റെ പേരിലുള്ള സ്വത്തുകളും കാണുകയുണ്ടായി. ഇതിന്റെ ദർശനത്തിനു വേണ്ടി കുട്ടം കുടമായി ആളുകൾ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ അതിനെ നശിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയാണ് അയാൾ മനസ്സിലാക്കുകയും അതിനെ നിസ്സാരമാക്കി കാണിക്കാൻ അതിന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു കഷ്ഠം പശുമാംസം തുകിയിട്ടുകയും ചെയ്തു. അടുത്തായി ഒരു പള്ളി നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് വരാമതികൾ അവിടെ അധികാരത്തിൽ വന്നപ്പോൾ അവരിൽപ്പെട്ട ജലമുഖിൻ ശൈഖവൻ എന്ന ആൾ ആ വിശ്വഹം ഉടക്കുകയും അതിന്റെ പുജാർക്കളെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ആ സ്ഥലത്തുമുമ്പുള്ളതിനു പകരം വലിയ ഒരു പള്ളി പണിയുകയും ചെയ്തു. അമർവി വലിപ്പമാരോടുള്ള വെറുപ്പു കാരണമായി ആദ്യത്തെ പള്ളി അദ്ദേഹം അടച്ചുകളഞ്ഞു. അമീർ മഹ്മുദ് ആ സ്ഥലത്തുനിന്ന് അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തി ഓടിച്ച ശേഷം ആദ്യത്തെ പള്ളി തന്നെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും പുതിയ പള്ളിയുടെ സ്ഥലം മാത്രം ബാക്കിയാക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെ ഇപ്പോൾ ഒരു കുളം മാത്രമാണുള്ളത്. മേൽ കാണിച്ച കൊല്ലങ്ങളിൽനിന്ന് വരാമതികളുടെ രേണുകാലമായ നൃർ കൊല്ലം മാത്രമല്ല നാനുറിച്ചില്ലാനും കൊല്ലം കഴിച്ചാലും ആ വിശ്വഹം നിർമ്മിച്ചതു മുതൽ ഹിജ്രി വരെ 2,16,000 വർഷങ്ങൾ ആയിട്ടുണ്ടാകും. ഈ തുംബ കാലം ആ വിശ്വഹം നിർമ്മിച്ച മരം തന്നുത്തെ ഭൂമിയിലും വായുവിലും സ്ഥിതിചെയ്തിട്ടും ഒരു കുടാതെ ശേഷിച്ചതെങ്കെന്ന് എന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

‘താനേശൻ’ പട്ടണത്തെ അവർ വളരെ അധികം ബഹുമാനിക്കുന്നു. അവിടെ ‘ചക്രസ്വാമി’ (ആയുധമുള്ള ആൾ) എന്ന പേരിൽ ഒരു ബിംബമുണ്ടായിരുന്നു. ഏതാണ്ട് ഒരു മനുഷ്യൻ്റെ അത്രതന്നെ നീളത്തിൽ പിച്ചുകൊണ്ട് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാണി വിശ്വഹം. അതിപ്പോൾ ‘ഗസ്തി’യിലെ ഒരു മെതാനത്തിൽ മഹാദേവൻ്റെ ലിംഗപ്രതിമയായ സോമനാമ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഗ്രാഫുരത്നതാടക്കപ്പം കിടപ്പുണ്ട്. ഈ പ്രതിമകൾ ‘ലിംഗ്’ എന്നാണ് പേര്. സോമനാമത്തിന്റെ കമ പിന്നീടു വരുന്നതാണ്. ചക്രസ്വാമി വിശ്വഹം ‘ഭരത്’ന്റെ കാലത്ത് അന്നത്തെ തുംബ അർമ്മകായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാണ്. കാർഷ്മീരിന്റെ തലസ്ഥാനത്തുനിന്നു രണ്ടു മുന്നോ മെതൽ ദുരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ‘ബില്ല

നാർ’ പർവ്വതത്തിനു സമീപം ‘ശാരതം’ എന്ന ഒരു തരം മരങ്കാണ്ട് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഒരു വിഗ്രഹ ക്ഷേത്രമുണ്ട്. അള്ളുകൾ ഈ വിഗ്രഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും ആ സ്ഥലത്തെക്കു തീർത്ഥയാത്ര നടത്തുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്.

‘സംഹരിത’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു ബിംബനിർമ്മാണ വിഷയത്തെ കുറിച്ചു സാമാന്യമായ അഭിവൃദ്ധി നല്കുന്ന ഒരു അഭ്യാസം ഇവിടെ പ കർത്താം.

വരാഹമിഹിരിൻ പരയുന്നു:

നിർമ്മിക്കുന്ന വിഗ്രഹം ദശരഥ പുത്രൻ ‘രാമഭന്ത്’യോ വിരോധന ഏറ്റെ മകൻ ‘ബലി’യുടൊന്നു ആണെങ്കിൽ ആ വിഗ്രഹത്തിന്റെ വിരൽ കൊണ്ട് അള്ളനാൽ 120 വിരൽ ആകെ കൂടി ഉണ്ടാവണം. മറ്റു ബിംബ അഞ്ചൽ ഇവയുടെ പത്തിലോരു ഭാഗം കുറഞ്ഞതിരിക്കുകയും വേണം. അ പ്ലോൾ 108 വിരൽ നീളുത്തിലാണു നിർമ്മിക്കേണ്ടത്. വിഷ്ണുവിന്റെ വി ഗ്രഹത്തിന് എട്ടോ, നാലോ, രണ്ടോ കൈകൾ നിർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്. അതിന്റെ ഇടത്തുഭാഗത്തെ ഭൂജത്തിനു താഴെയായി ‘ശ്രീ’ എന്ന സ്ത്രീയുടെ രൂപം ഉണ്ടായിരിക്കുണ്ട്. എടു കൈകൾ ഉള്ളിടത്താണെങ്കിൽ വലതുഭാഗത്ത് ഒന്നിൽ വാളും, രണ്ടാമത്തേതതിൽ സർബ്ബ ശദയും, മു നാമത്തേതതിൽ അബ്യും, നാലാമത്തേതതിൽ കോരിയും, ഇടതു കൈക ഭിൽ പതിച, വില്ലു്, ചക്രം, ശംഖ് എന്നിവയും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. നാല് കൈകൾ നിർമ്മിക്കുകയാണെങ്കിൽ അബ്യും വില്ലും ഒഴിവാക്കേ ണ്ടതാണ്. രണ്ടു കൈയുള്ള രൂപത്തിലാണെങ്കിൽ വലതേതത് കോരി എടുക്കുന്ന രൂപത്തിലും ഇടതേതത് ശംഖ് പിടിച്ചിരിക്കുന്ന രൂപത്തിലും നിർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്. രൂപം നാരാണാണു സഹോദരൻ ബലദേവന്റെതാ ണെങ്കിൽ കാതിൽ സർബ്ബത്തോട് തുക്കി അലങ്കരിക്കുകയും കണ്ണുമു ടുകയും വേണം. രണ്ട് സഹോദരന്മാരുടെയും പ്രതിമ നിർമ്മിക്കുകയാ ണെങ്കിൽ അവരുടെ സഹോദരി ‘ഭഗവതി’യുടെ പ്രതിമയും കൂടെ ചേർ ക്കുണ്ട്. ഇടതേത കൈ അരക്കെട്ടിൽ വെച്ച് ഒരു ഭാഗത്തെക്കു ചരിഞ്ഞ നിലയിലും വലതേത കൈയിൽ താമര പിടിച്ചുകൊണ്ടും ആയിരിക്കു ണം അവരുടെ രൂപം. ഭഗവതിയുടെ രൂപം നാല് കയ്യോടുകൂടി നിർമ്മി ക്കുന്നതെങ്കിൽ ഇടതേത കൈകളിൽ താമരപ്പുവും പാത്രവും വില്ലും ഒ രേഖാം വലതുഭാഗത്ത് മാലയും കണ്ണാടിയും അബ്യും കോരിയെടുക്കു ണ രൂപവും ഉണ്ടായിരിക്കുണ്ട്. ഇന്നി വിഗ്രഹത്തെ എടു കൈകളോടു കൂടിയാണു നിർമ്മി ക്കുന്നതെങ്കിൽ ഇടതേത കൈകളിൽ താമരപ്പുവും പാത്രവും വില്ലും ഒ രേഖാം വലതുഭാഗത്ത് മാലയും കണ്ണാടിയും അബ്യും കോരിയെടുക്കു ണ രൂപവും ഉണ്ടായിരിക്കുണ്ട്. ഇന്നി വിഗ്രഹം വിഷ്ണുവിന്റെ മകൻ സാമാന്യത്താണെങ്കിൽ വലതു കൈയ്ക്കിൽ ഒരു ശുലം മാത്രം ഉണ്ടാ യാൽ മതി. വിഷ്ണുപുത്രൻ പ്രദ്യുംന്നേരുതാണെങ്കിൽ വലതേതതിൽ

അന്യും ഇടത്തെതിൽ വില്ലും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇവർ രണ്ടുപേരുടെ യും ഭാര്യമാരുടെ വിഗ്രഹമാണെങ്കിൽ വലത്തെതിൽ വാളും ഇടത്തെ തിൽ പരിചയും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ബൈഹാവിൻ്റെ പ്രതിമ നാലു ഭാഗത്തെക്കായി നാലു മുഖത്തോടു കൂടിയും കയ്യിൽ പത്രവുമായി താമരപ്പുവിൽ നിൽക്കുന്ന നിലയിലും നിർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്. മഹാദേവൻ്റെ പുത്രൻ സ്കന്ധൻ്റെ രൂപം രണ്ട് ഭാഗം മുർച്ചയുള്ളതും നടുക്കു പിടിയോടുകൂടിയതുമായ കാാരി പിടി ചു മയിലിൻ്റെ പുറത്തുകയറിയ കൂടിയുടേതായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്നു എൻ്റെ വിഗ്രഹത്തിനു മുന്നും കയ്യിൽ വജ്രം എന്നു പേരുള്ള, നടുവിൽ പി ടിയും രണ്ടുഭാഗത്ത് വാൾ പോലെയുള്ള രണ്ട് കത്തിയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. നാല് കൊമ്പുള്ള വെള്ളാന്പൂരിതതു കയറി ഇരിക്കുന്ന രൂപ തിലിയുമാക്കണം. ഇതുപോലെ തന്നെ മഹാദേവൻ്റെ വിഗ്രഹത്തിനു മു നാമത്താരു കണ്ണും തലയിൽ ചുരുക്കലയും കയ്യിൽ ശുലം എന്നു പറ യുന്ന മുന്ന് ശാവകളുള്ള അയുധവും വാളും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇട തത്തെ ഒക്കെ തന്റെ ഭാര്യ ഹേമതിൻ്റെ മകൾ ഗൗരിയെ നെഞ്ചിലേക്ക് അണച്ചുകൂടിയുമാക്കണം.

എന്നാൽ, ‘ജിന്’ എന്ന പേരിലാറയപ്പെടുന്ന ബുദ്ധവിഗ്രഹം ഭാഗി യുള്ള മുഖത്തോടു കൂടിയതും കൈപ്പുടവും ഉള്ളംകാലും താമരപ്പുവി എൻ്റെ രൂപത്തിലുള്ളതും താമരയിൽ ഇരിക്കുന്ന നിലയിൽ കറുത്ത മുടി യോടുകൂടി എല്ലാ സൃഷ്ടികളുടെയും പിതാവെവന്നോന്നും പുണ്പിരി തു കിക്കാണ്ടുമാക്കണം. ബുദ്ധൻ്റെ മറ്റാരു വിഗ്രഹമായ ‘അർഹന്’ ഉ ണ്ണക്കുകയാണെങ്കിൽ പ്രസന്ന മുഖത്തോടെ നശനായ ഒരു യുദ്ധാവി നെപ്പോലെ കൈകൾ രണ്ടും കാൽ മുട്ടുകൾ വരെ എത്തുന്ന നിലയി ലും ശ്രീ എന്ന സ്ത്രീ ഇടത്തെ ഭൂജത്തിനു താഴെ നിൽക്കുന്ന നിലയി ലും സൃജനത്താനമായ ‘രമിദത്തി’ ദ്രോതാണെങ്കിൽ ഭേദക്കാരപ്പോലെ കൂതിരപ്പൂരിതതു കയറിയ നിലയിലും നിർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്. മരണത്തി എൻ്റെ ദുതനായ ‘യമൻ’ എന്ന വിഗ്രഹത്തിൽ കയ്യിൽ ശട പിടിച്ചുപോ തിലിൻ്റെ പുറത്തിരിക്കുന്ന നിലയിൽ ഉണ്ടാക്കണം. കാവൽക്കാരനായ കുബേരൻ്റെ വിഗ്രഹം കിരീടം ധരിച്ച വലിയ ശരീരത്തോടുകൂടിയും ഒരു മനുഷ്യൻ്റെ മുകളിൽ കയറിയ മട്ടിലുമാക്കണം. സൃജനിംബം താമ രക്കാമ്പോലെ ചുവന്ന മുഖത്തോടുകൂടിയും രത്നങ്ങൾ പോലെ പ്ര കാശമുള്ളതായും അവയവങ്ങൾ പ്രത്യുക്ഷമായും കാതിൽ തോടയോ ടും നെഞ്ചിൽ താണുകിടക്കുന്ന മുത്തുമാലകൾ കഴുത്തിൽ കെട്ടിയ നിലയിലും കൊത്തുപണികളുള്ള കിരീടത്തോടും രണ്ട് കയ്യിലും രണ്ട് താമരപ്പുക്കളോടും കൂടിയും വടക്കരെ പോലെ നെരിയാണിവരെ വസ്ത്രം ധരിച്ച നിലയിലും നിർമ്മിക്കണം. ബൈഹാവിനെ നാലു ഭാഗത്തെ ക്കായി നാലുമുഖമുള്ള രൂപത്തിൽ ഉണ്ടാക്കണം. എന്നാൽ, കുമാരൻ്റെ

ത് ആർ മുവമുള്ളതാവണം. ‘വൈഗ്രഹനീവിന്’ നാല് കൈകൾ ഉണ്ടാക്കണം. വരാഹത്തെ മനുഷ്യസ്വരിരത്തിൽ പനിത്തലയോടുകൂടിയാണ് നിർമ്മിക്കേണ്ടത്. ഇംഗ്ലാണി വളരെ അധികം കല്ലുകളോടുകൂടി ഗുഡ് പിടിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കുണ്ട്. ഭഗവതി ഇൻകുന്ന നിലയിൽ ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. ചാമുഖി വിരുപിയും ദംഷ്ട്രങ്ങൾ പുറത്തുകാണിച്ചു വയരൊടിയ നിലയിലും ആകണം. ക്ഷേത്രപാലൻ മുടി ജയപിടിച്ചും മുഖം ചുളിഞ്ഞതും വിരുപ നിലയിലുമാകുണ്ട്. വിനായകൻ മനുഷ്യരെ ഉടലിൽ ആനത്തലയോടും നാലു കൈകളോടും കൂടി ആവണം. ചിലരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ വിഗ്രഹങ്ങൾ ആട്ടക്കളെയും എറുമകളെയും കൊന്നു ചോര കൂടിക്കുന്നവയാൽ. എല്ലാ ബിംബങ്ങളുടെയും അവയവ അഞ്ചൽ അവയുടെ വിരൽ കൊണ്ട് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ചിലതിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു മാത്രം. നിർമ്മാതാവു സുക്ഷിച്ചു കുത്യമായി നിർമ്മിച്ചാൽ വിഗ്രഹത്തിൽനിന്നു ശിക്ഷ ലഭിക്കുകയില്ല. കുടാതെ അയാളെ കാത്തുസുക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരു മുഴുവൻ ഉണ്ടായാൽ അവനു രക്ഷയും കേഷമവും കൈവരും. കുടുതലായാൽ അത്രയും നല്ലതു തന്നെ. ബിംബങ്ങളെ, വിശ്രിഷ്ടാ സുരൂവിംബത്തെ കണക്കിലേറെ വലുതാക്കുന്നത് ഉടമസ്ഥനെയും ചെറുതാക്കുന്നതു നിർമ്മാതാവിനെയും നാശത്തിലെത്തിക്കുമെന്ന് ഓർക്കേണ്ടതാണ്. അവയുടെ വയർ ട്രിയ നിലയിൽ നിർമ്മിക്കുന്നതു സാമ്പത്തിക തകർച്ചക്കും കാരണമാകുന്നു. നിർമ്മാതാവിന്റെ കൈ പിഴച്ച നിലയിൽ വീണ്ടും ബിംബത്തിൽ അടയാളമുണ്ടായാൽ അടിക്കിട്ടി മരിക്കുന്നതാണ്. അവയവങ്ങളെ ശരിയായ രീതിയിൽ നിർമ്മിച്ചിരുത്തിയാൽ അവൻ്റെ ഭാര്യ നശിക്കും. കല്ലു മേൽപ്പോട്ടാക്കിയാൽ അവൻ ആദിതനാത്മിരും. ബിംബങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതു വിശ്രേഷപ്പെട്ട രത്നങ്ങൾക്കൊണ്ടാണ്. മരങ്ങളും മണ്ണും ചില സമയം ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുണ്ട്, രത്നങ്ങകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയാൽ രാഷ്ട്രത്തിലെ പുരുഷരുംകൂടുതലാം സ്ത്രീകൾക്കും പെതുവിൽ നല്ല ഫലം ലഭിക്കും. സർക്കാർ കൊണ്ടാണുകിൽ കീർത്തിയും ചെമ്പുകൊണ്ടാണുകിൽ ഭരണാധികാര വൈപുല്യവും, കല്ലുകൊണ്ടാണുകിൽ ഭൂ സമ്പത്തും ലഭിക്കുന്നതാണ്. വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു മേരുയുണ്ടാകുന്നത് അവ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന മഹാത്മാക്രാന്തേക്കാണ്ഡാണ്. അല്ലാതെ അവയുടെ ശരീരം കൊണ്ടല്ല. മുതൽതാൻ ബിംബം മരംകൊണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ പിശാചുകളുമായുള്ള യുഖത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവായപ്പോൾ രാമൻ സ്ഥാപിച്ച ലിംഗ ബിംബം സ്വന്തം കൈകൊണ്ടുതന്നെ മണൽ കുഴച്ചു പാകപ്പെടുത്തി നിർമ്മിച്ചതാണ്. കാരണം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പ

ന പ്രകാരം ശില്പികൾ കല്ലുകൊണ്ട് നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ബിംബം നിശ്ചിത സമയത്തു പൂർത്തിയായില്ല. ആ ബിംബത്തിന്റെ മണ്ഡലവും അതിന്റെ ചുറ്റുവലവും മറ്റൊന്ന് നിർമ്മിച്ചതിനെ പറി ഇവിടെ വിവരിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ വിഷയം നീഞ്ഞപോകുമെന്നു ഭയന് അതിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. വിവിധ വകുപ്പുകളിൽനിന്നു പുജാരികളെയും വേലക്കാരികളെയും അവിടെ നിശ്ചയിക്കാനായി രാമൻ കല്പിച്ചു. വിഷ്ണുവിന്റെ അടുത്ത ഗ്രാവിറ്റിയുടെ പാർട്ടിക്കും സുരൂബിംബത്തിന്റെ അതികെ മംഗക്കും (അഗ്നിത്രംഘകർ) മഹാദേവവൻ്റെ അതികെ തോൽ ധരിച്ചു കഴുത്തിൽ മനുഷ്യാസ്ഥിമാല തുകി കാട്ടിൽ പെച്ചാരാധിക്കുന്ന സന്ധാസികൾക്കും ഹശ്രതൻ്റെ അതികെ പ്രാഹമണമാർക്കും, ബുദ്ധവൻ്റെ അതികെ ശമണമാർക്കും അദ്ദേഹം സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുത്തിരുന്നു. ബിംബങ്ങളുടെ രൂപം മനസ്സിലാക്കാനും ഇവരെയാക്കുക അറിവില്ലോ തവർക്കു വേണ്ടിയാണെന്നും വിവേകില്ലാത്ത ജനങ്ങളെ ഇവ എങ്ങെന്ന സംശയിനിക്കുന്നവെന്നും ധരിപ്പിക്കാനുമാണ് താനീ കെട്ടുകൂടകൾ ഇവിടെ ഉഖരിച്ചത്.

ശരീരമില്ലാത്ത ഏകനായ ദൈവത്തിന്റെ ബിംബം ഇതുവരെ ആരും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. അതിനാൽ, ശ്രീതയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “അധികമാളുകളും തന്റെ ആവശ്യം നിർവ്വഹിക്കാനായി അനുർ മുഖേന എന്നോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അനുർക്ക് അവർ വഴിപാടുകൾ ചെയ്യുന്നു. എന്നിട്ടും താൻ അവർക്കു ശക്തിയും സൗകര്യവും ചെയ്യുന്നത് താൻ ആശ്രിത വസ്തുലനായതുകൊണ്ടാണ്.”

അർജ്ജുനനോട് വാസ്തുദേവൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി ശ്രീതയിൽ കാണാം: അത്യാഗ്രഹികളായ ചിലർ വഴിപാടുകൾ ചെയ്യുന്നത് ആത്മാക്ഷേഹാ സുരൂ-ചട്ട-നക്ഷത്രാദികൾക്കോ അല്ലോ? ദൈവം ആശ്രിത വസ്തുലനായതിനാൽ അവർക്ക് രക്ഷയും സൗകര്യവും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളുടെ വിസ്തിരം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അത്യാഗ്രഹം മുലം അവർ മധ്യവർത്തികളേംടു തേടുന്ന മെച്ചം നിലനിൽക്കുകയില്ല. ദൈവത്തികൾക്കിന്നു നേരിട്ട് ലഭിക്കുന്നതു മാത്രമേ ശാശ്വതമാവുകയുള്ളൂ.” ഈ വഴിപിഴച്ച മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടി അവർ ചരിക്കുമ്പോൾ എത്തക്കിലും ശുണ്ണങ്ങൾ ലഭിച്ചാൽ അവ ആ ദേവമാരിൽനിന്നു ലഭിക്കുകയാണെന്ന് ആ പാവങ്ങൾ ധരിക്കുകയും കൂടുതലായി വഴിപിഴക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ വിഗ്രഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ എന്തും ബഹുമാനത്തിന്റെ പേരിൽ അവർ ചെയ്യുന്നു. ചിലർ വികൃതരുപം കെടുന്നു. മറ്റു ചിലർ അവരുടെ രക്തം ബലിയായി അർപ്പിക്കുന്നു.

ശ്രീകൃഷ്ണ കാരണങ്ങളുടെ എല്ലാ കാരണങ്ങളനായ അശ്രീയായ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആരാധിക്കുമ്പോൾ കാണാൻ വേണ്ടി നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും മറ്റൊന്ന് പേരിൽ വിഗ്രഹങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി ആ

രാധിക്കുക പതിവായിരുന്നു.

അറബികൾ സിറിയൽത്തിനു തങ്ങളുടെ നാട്ടിലേക്കു ബിംബങ്ങൾ കൊണ്ടുവരികയും ദൈവത്തിലേക്ക് അടുപ്പിക്കുമെന്ന വിശാസത്തിൽ അവയെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പൂർണ്ണം തന്റെ നവാമീസ് എന്ന ശ്രമത്തിൽ പറയുന്നു: -പുർണ്ണ ബഹുമതികൾ ലഭിച്ചവർ സ്മ രണ്ടായി പിതാക്കളായ പുർണ്ണിക്കമാരായ ദേവാന്മാരുടെ പ്രതികൾ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണ്. ജാലിനുസ് (ഗാലൻസ്) അവ്ലാവുനുമ്പൻ (അ ത്വാവിഞ്ഞു സ്വാവ ഗുണങ്ങൾ) എന്ന ശ്രമത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറ ഞ്ഞതായി കാണാം: ഇന്ന് കുന്നിൻ(അലക്സാണ്ടർ)എൻ കാലത്തിന് അ ഞ്ഞുറു വർഷത്തിനു ശ്രേഷ്ഠ രാജ്യം ഭരിച്ച ദൈവസർ വുംതസി(വോ മോധൻ)എൻ കാലത്ത് ഒരു വിശ്രഹ കച്ചുവടക്കാരനോട് രഭുപേര് ഫർ മസ് വിശ്രഹത്തിനു വില പറയുകയുണ്ടായി. ഒരാൾ ഫർമസിഎൻ സ്മ രണ്ടായി തന്റെ ദേവാലയത്തിൽ സ്ഥാപിക്കാനും ശവത്തെ ഓർമ്മി ക്കാൻ വേണ്ടി ശവകുടീരത്തിൽ സ്ഥാപിക്കാനുമായാണു വില പറഞ്ഞ ത്. അന്ന് കച്ചുവടം നടന്നില്ല. പിന്തു ദിവസതേക്കു നീട്ടിവെച്ചു. “നല്ല മ നൃഷ്യം, നീ എനിക്കു നക്ഷത്രത്തെ പ്രദിനിയാനം ചെയ്യുന്ന നല്ല രൂപം നിർമ്മിച്ചു. ഇപ്പോൾ കല്പി എന്ന നില മാറിക്കഴിഞ്ഞു. ബുധൻ നക്ഷത്രം എന്ന പേരിൽ ഞാൻ അറിയപ്പെട്ടു. എന്നാൽ, നശിക്കാത്ത ഒന്നി നോ നശിച്ച ഒന്നിനോ നീ എന്ന കൊടുക്കുന്നതെന്നു നീ ചിന്തിച്ചു പ്ര വർത്തിക്കുക.”

അലക്സാണ്ടർ മുവേന ഭ്രാഹ്മണൻ കൊടുത്ത ചോദ്യങ്ങൾക്ക് അരിന്റോട്ടിൽ നല്കിയ മറുപടിക്കത്തു ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. ബിംബ ആജൾ സംസാരിക്കുന്നുവെന്നും അവയിൽ ആത്മയെ ചെതന്നുമുള്ളതായും അവയ്ക്ക് അവർ വഴിപാടുകൾ ചെയ്യുന്നതായും നിങ്ങൾ പ്രസ് താവിച്ചതിനെ കുറിച്ച് നമുക്ക് അറിവും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. അറിയാത്ത വിഷയത്തെ കൈകൊരും ചെയ്യുന്നതു വിധ്യിതമാണല്ലോ? ബിംബാരാധന ത്തുകൾ പ്രോത്സാഹനം നല്കുന്ന ഇത്തരം കെടുക്കമകൾക്ക് പ്രോത്സാഹനം നല്കാൻ അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

ഹിജറിൽ വർഷം അൻപത്തിമൂന്നിൽ മുഖുവിയുടെ കാലത്ത് സി സിലി ദീപ് മുസ്ലിംകൾക്ക് അധിനായപ്പേരിൽ അവിഭാഗിനു കൊണ്ടുവന്ന സർബ്ബ ബിംബങ്ങൾ സിസ്യ രാജക്കൊർക്കു സർബ്ബത്തി എൻ വിലക്കു വില്ക്കാൻ മുഖുവിയ കല്പിച്ചു. ബിംബം എന്ന നിലയിൽ അവയ്ക്കു വില വാങ്ങിയില്ല. ഇതു ഭരണപരമായ ഒരു കല്പനയാണ്; മതപരമായ ഒന്നല്ല.

അഥ്യായം 12

വേദങ്ങളും പുരാണങ്ങളും

ഇതര മത ഗ്രന്ഥങ്ങളും

അറിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ അറിയിക്കുകയാണു വേദം കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ. ദൈവത്തിന്റെതാണന്ന നിലയിൽ ബ്രഹ്മാവിന്റെ വായിൽനിന്നു കേട്ടപോലെ ഭ്രാഹ്മണർ അർത്ഥം അറിയാതെ പരിക്കുകയും ശ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വാക്യങ്ങളാണു വേദം. ചുരുക്കം ചിലരല്ലാതെ അതിന്റെ വ്യാപ്താനം മനസ്സിലാക്കാൻമാറ്റും. നിരുപണങ്ങൾക്കും അതിനെ കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നവർ വളരെ കുറവായിരുന്നു. കഷ്ടത്രിയമാർക്ക് അർത്ഥം അറിയാതെ പരിക്കാമായിരുന്നുകും. വൈശ്യർക്കും ശുദ്ധരക്കും കേൾക്കുക പോലും അനുവദന്തിയമല്ലായിരുന്നു. അമവാ അവരിലാരകിലും കേൾക്കുകയാണെങ്കിൽ ഭരണാധികാരിയുടെ കൈകാണ്ഡു തന്നെ അവൻ്റെ നാക് മുറിച്ചു ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. വേദത്തിൽ വിധിവിലക്കുകൾ, പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ, നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തൽ, ശിക്ഷാ-രക്ഷാനിർണ്ണയം മുതലായ കാര്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. അതിൽ സിംഹഭാഗവും കീർത്തനങ്ങളും വിഷമകരമായ അഗ്നിയാരാധന രീതികളുടെ വിവരങ്ങവുമാണ്. വേദം വിവിധ റാഗങ്ങളിലുള്ള ഗാനങ്ങളായതുകൊണ്ടും അവ എഴുതിയാൽ കുടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യാൻ സാധ്യതയുള്ളതുകൊണ്ടും അവ രേഖപ്പെടുത്താനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽ പല പ്രാവശ്യം വേദം അവർക്കു നഷ്ടപ്പെടുപോയി. ദൈവവും ബ്രഹ്മാവുമായി ആദ്യം നടത്തിയ സംഭാഷണത്തിൽ സംബന്ധം ഉള്ളിച്ചതനുസരിച്ച് ഇപ്രകാരം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അവർ പറയുന്നു: “ഭൂമി വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ ആണ്ഡുപോകുന്നോൾ നീ വേദം മറന്നുപോകും. അതിനെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരാൻ മത്സ്യത്തിനല്ലാതെ കഴിയില്ല. താനൊരു മത്സ്യത്തെ ഏല്പിക്കുകയും അത് വേദമെടുത്തു നിന്നെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഭൂമിയെ വെള്ളത്തിനടക്കിയിൽനിന്നു പോകി

യെടുക്കാൻ ഞാനോരു പനിയെ നിയോഗിക്കും.”

ഡാപർ കാലത്ത് (അതിനേക്കുറിച്ച് പിന്നീട് പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ്) അവരുടെ മതപരവും ലാകികവുമായ എല്ലാം നശിച്ച കുട്ടത്തിൽ വേദ വും നശിച്ചുപോയി. പരാശരുടെ മകൻ വ്യാസനാണ് പിന്നീടതിനെ പു നരുഖിച്ചത്. വിഷംഖുപുരാണത്തിൽ പറയുകയാണ്: “എല്ലാ മനന ര കാലത്തിന്റെയും ആദ്യാലടങ്ങളിൽ തന്റെ മകളിൽ ഒരുവൻ ലോക മാസകലം ഭരിക്കുന്ന ഒരു ഭരണാധികാരിയും ലോകനേതാവും ജനങ്ങളാൽ അബനിബലികൾ അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഭേദസ്ഥാനം ലഭിക്കുന്ന ആ ഇമാകുന്നതും അവൻ നശിച്ച ഭേദങ്ങളെ പുനരുഖിക്കുന്നതുമാണ്.” അതനുസരിച്ചു നമ്മുടെ അടുത്ത കാലത്ത് ഒരു ഉത്തമ ബൊഹമനനായ കാർഷ്മിരിലെ വർക്കർ വേദം വ്യാപ്താനിക്കാനും എഴുതി രേഖപ്പെടുത്താനും മുന്നോട്ടുവന്ന വേളയിൽ പല കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും സഹിച്ചു; ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ പിശകുകയും അവർ കർത്തവ്യങ്ങളിൽനിന്നു പിന്നാറുന്നതായി കാണുകയും ചെയ്തപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം ചെയ്തത്. ശർഭിനികർക്ക് അകാല പ്രസവം ഉണ്ടാകുന്നതും മുണ്ടാക്കാൻ നാശം സംഭവിക്കുന്നതും ഭയനും ജനവാസമുള്ളിട്ടതും വായിക്കാൻ കഴിയാത്ത ചില ഭാഗങ്ങൾ വേദത്തിലൂണ്ടെന്ന് അവർ പറയുന്നു. അവരുടെ ശ്രമങ്ങൾ വൃത്തരൂപത്തിലൂള്ള ശ്രോകങ്ങളാണെന്നും അങ്ങനെ അത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നും മുന്പ് പ്രസ്താവിച്ചുവള്ളു.

ജാലിനുസ് (ശാലൻസ്) ഈ സദ്വായം ഇഷ്ടപ്പെടുകയും തന്റെ ‘വത്തായാൻ’ എന്ന ശ്രമത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു: മരുനുകളുടെ പേരിലും അവയുടെ മാത്രകളിലും പകർത്തി എഴുതുവോൾ സ്വാഭാവികമായും ചില അസുധാരാലുകളുടെ കുത്രന്നങ്ങൾ കാരണമായി തെറുകൾ വന്നേക്കുമെന്നു ഭയനാണ് ‘ഡെമോ ക്രേറ്റസ്’ തന്റെ ശ്രമങ്ങളും ശ്രീക്കുഭാഷയിൽ പദ്യങ്ങളാക്കി എഴുതിയത്. കാരണം, ഗദ്യം പദ്യത്തെ അപേക്ഷിച്ചു വളരെ വേഗം നശിച്ചു പോകാൻ ഇടയുണ്ട്. ഒരു പ്രത്യേക ഗദ്യരിതിയാണ് വേദത്തിനുള്ളത്. മറ്റാർക്കും അനുകരിക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധം അമാനുഷികമാണ് ആരിതിയെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. എന്നാൽ, കാര്യവിവരമുള്ളവർ പറയുന്നത് അത് അനുകരണസാധ്യമാണെങ്കിലും വേദത്തോടുള്ള ബഹുമാനം കാരണം അതു തകയപുട്ടിരിക്കുകയാണെന്നതെ. അവർ പറയുന്നു: വ്യാസൻ വേദത്തെ ഔഗ്രേദം, യജുർവേദം, സാമവേദം, അമർവ്വവേദം എന്നിങ്ങനെ നാലായി ഭാഗിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാലു ശിഷ്യത്വാരിൽ ഒരോരുത്തരെയും അതിൽ ഓരോ ഭാഗം പരിപ്പിക്കുകയും അതവരെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ ധമാക്രമം പയറു, വിഷംഖുപായൻ, ചെചമൻ, സാമന്ത് എന്നിവരെതെ. അവയിൽ ഓരോ ഭാഗത്തിനും പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള വായനാരീതിയുണ്ട്. ഔഗ്രേദം തിച്ച രീതിയിലുള്ള

ഫ്രോക്കങ്ങളാണ്. അതിൽ അഗ്നിബലികളെ കുറിച്ചു പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുന്ന് രൂപത്തിൽ അതു വായിക്കപ്പെടുന്നു.

ഒന്ന്: എഴുതിയതുപോലെ കൃത്യമായി വായിക്കുക.

രണ്ട്: ഓരോ വാചകവും ശാസം നിർത്തി വായിക്കുക.

മൂന്ന്: (ഈത് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠവും പ്രതിഫലാർഹവുമാണ്) ചെറിയ വാചകം ആദ്യം വായിക്കുകയും രണ്ടാം പ്രാവശ്യം വായിക്കാതെ തിൽനിന്ന് അല്പം കൂടിചേര്ത്ത് അതുതനെ ആവർത്തിക്കുകയും മുന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യം ഈ കൂടിചേര്ത്തതു മാത്രം വായിക്കുകയും അനന്തരം അതിലേക്ക് അടുത്ത വരി ചേർത്തുവായിക്കുകയും ഇതനുസരിച്ച് ഓരോ വാചകവും വായനയിൽ ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ, ‘യജുർവേദം’ കർണ്ണാടക രീതിയിലുള്ളതാണ്. ‘ഇഗ്രേഡ്’വുമായി ഇതിനുള്ള വ്യത്യാസം ഈ ചേർത്തുവായിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന എന്നതാണ്. അഗ്നിബലിയെക്കുറിച്ചും മറ്റും ഇതിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ‘ഇഗ്രേഡം’ ചേർത്തുവായിക്കാതിരിക്കാനുള്ള കാരണം ഞാനിങ്ങനെ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ‘ജാഗ്നിൽക്ക്’ തന്റെ ശുരുവിന്റെ കൂടെ താമസിച്ചു പറിക്കുകയായിരുന്നു. ശുരുവിന്റെ സ്വന്നഹിതനായ ഒരു ഭ്രാഹ്മണൻ യാത്രക്കു പുറപ്പേട്ടപ്പോൾ ‘ഹോമ’കാര്യം ശാഖിക്കുന്ന ഒരാളെ തന്റെ പ്രതിനിധിയായി നിയമിച്ചുകൊടുക്കാൻ അദ്ദേഹത്തോടാവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ തന്റെ ശിഷ്യങ്ങാർത്ഥി ഓരോരുത്തരെ ഉള്ളശ്മായി അതിന് അയക്കാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെ ‘ജാഗ്നിൽക്ക്’ന്റെ ഉള്ളം വന്നു. അദ്ദേഹം കാഴ്ചയിൽ സ്വന്നരൂപവും ശുഖിയുമുള്ള ആളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത ഹോമകർമ്മം ഭ്രാഹ്മണന്റെ ഭാര്യയുടെ മുസിൽ നിർവ്വഹിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്നരൂത്തിൽ വെറുതു. അതു ‘ജാഗ്നിൽക്ക്’ മനസ്സിലാക്കി. കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിനു ശേഷം ആ ന്ന്തൃതീയുടെ തലയിൽ പ്രേഷണത്തിനായി അദ്ദേഹം വെള്ളം എടുത്തു. ഈ പ്രാർത്ഥനിച്ചു ഉള്ളശ്മന്തിനു തുല്യമായിരുന്നു. ഈ ഉൾത്താണെങ്കിൽ അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അശുദ്ധമായ പ്രവൃത്തിയാണ്. അതുകൊണ്ട് ‘ആ തുണിമേൽ തതിപ്പിച്ചുകൊള്ളു’ എന്ന് ആസ്ത്രീ പറഞ്ഞു. അയാൾ അങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ ആ തുണിനു പെട്ടുപാട്ടിനു കൈവരുന്നു. അതിരുകവിന്തു പറഞ്ഞുപോയതിൽ അവൾ വേദിച്ചു. പിറ്റേ ദിവസം ശുരുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് ഇന്നലെ അയച്ച ആരു തനെ ഇന്നും അയച്ചുകൊടുക്കാൻ അവൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, തന്റെ ഉള്ളത്തിലല്ലാതെ താൻ പോകുകയിലെല്ലനു ജാഗ്നിൽക്ക് ശരിച്ചു. ശുരുവിന്റെ ഭ്രകായംപോലും അദ്ദേഹം ശുരുവിനോടു പറയുകയാണുണ്ടായത്. അപ്പോൾ ശുരു പറിപ്പിച്ചതോകെ അദ്ദേഹം മറന്നുപോയി. പിന്നീട് അദ്ദേഹം സുരുനോടു വേദം പറിപ്പിച്ചുകൊടുക്കാൻ

ആവശ്യപ്പെട്ട്. “വളരെ വേഗത്തിൽ ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഞാൻ നി നെ എങ്ങനെ വോദം പറിപ്പിക്കും? നിനക്കാണെങ്കിൽ എരെണ്ട് കുട വരാൻ കഴിയുകയില്ലോ?” എന്നു സുരൂൻ പറഞ്ഞു ‘ജാഗർമിൽക്ക്’ സുരൂഞ്ഞേ ചക്രത്തിനേൽ പറിപ്പിക്കിഴിരുന്നുകൊണ്ട് വോദം പറിക്കാൻ തുടങ്ങി. ചക്രത്തിന്റെ വേഗതയും അനക്കവും നിമിത്തം മുറിച്ചു മുറിച്ചു വായിക്കേണ്ടി വന്നു...”

എന്നാൽ, സംഖ്യായനത്തിൽ വഴിപാടുകളും വിധിവിലക്കുകളും ഉണ്ട്. രാഗത്തോടെയാണ് അതു വായിക്കുന്നത്. അതു രാഗത്തിൽ വായിക്കാനുള്ള കാരണത്തെ പറ്റി ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ‘നാരായണൻ’ വാമനനെന്നു നടക്കുകയും ‘സാമവേദം’ ആകർഷകമായ രീതിയൽ വായിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ‘അമർവ്വ വോദം’ വാക്യം മുറിക്കാതെ ഒന്നിച്ചാണു വായിക്കുന്നത്. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച രണ്ടുമായും രീതിയിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ‘ബഹർ’ എന്നാരു രീതിയിലാണ് ഈ വായിക്കുന്നത്. ആളുകൾക്ക് അതിൽ വലിയ സന്ദേശം കാണുകയില്ല. ഇതിലും അശിഹ്നാമങ്ങളും മരിച്ചവരെക്കുറിച്ചുള്ള വിധികളും ഉണ്ട്.

പുരാണങ്ങളും അവയുടെ പഴയ വ്യാവ്യാനങ്ങളും പതിനേന്ട് ആകുന്നു. അധികവും മനുഷ്യരെയും ജന്തുക്കളെയും ഭേദമാരെയും കുറിച്ചു വിവരിക്കുന്നതു കാരണം തന്നാമങ്ങളിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. അവയെല്ലാം ഔഷിമാരാണ് നിർമ്മിച്ചത്. അവയിൽ നിന്ന് എനിക്ക് കേൾവി വഴിയായി മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചത് താഴെ ചേർക്കാം:

1. ആദിപുരാണം
2. മതസ്സപുരാണം
3. കൃശ്മപുരാണം
4. വരാഹപുരാണം
5. നരസിംഹപുരാണം
6. വാമനപുരാണം
7. വായുപുരാണം
8. നന്തപുരാണം
9. സ്കന്ധപുരാണം
10. ആദിത്യപുരാണം
11. സോമപുരാണം
12. സാമ്യപുരാണം
13. ശ്രവമാണ്യപുരാണം.
14. മാർക്കണ്ഡാണ്യപുരാണം
15. താരിക്ഷയപുരാണം
16. വിഷണുപുരാണം

17. ബൈഹമപുരാണം.
18. ഭവിഷ്യത്പുരാണം.

ഇവയിൽ മത്സ്യപുരാണം, ആദിത്യപുരാണം, വായുപുരാണം എന്നിവയുടെ ചില ഭാഗങ്ങളും തൊൻ കണ്ടിട്ടില്ല. പിന്നീട് വിഷണുപുരാണത്തിൽനിന്നു വേറാരു രൂപത്തിൽ വായിച്ചു കേട്ട തൊൻ രേവപ്പുട്ടുത്തുനു: ‘ബൈഹമാവ്’, ‘പത്രം’ (ചുവന്ന താമര), ‘വിഷണു’, ‘ശിവൻ’ (മഹാദേവൻ), ‘ഭഗവത്’ (വാസുദേവൻ), ‘നാരദൻ’ (ബൈഹമാവിരേഖ പുത്രൻ), ‘മാർക്കണ്ഡേയയൻ’ (അഗ്നി), ‘ഭവിഷ്യ’ (ഭാവിയിലുണ്ടുകൂന്നവ), ‘ബൈഹമ വേവർത്ത്’ (കാറ്റ), ‘ഡിംഗാ’ (മഹാദേവരേഖ രൂഹ്യം), ‘വരാഹൻ’, ‘സ്കന്ദൻ’, വാമനൻ’, ‘കുർമ്മ’, ‘മത്സ്യം’, ‘ഗരുധൻ’, ‘വിഷണു’, ‘ബൈഹമാണിംഗം’ എന്നിവയെല്ലാം - വിഷണു പുരാണത്തിൽ നിന്നു ഉത്തേവിച്ച പുരാണങ്ങളുടെ പേരുകളാണതെന്ന്. എന്നാൽ ‘സമൃതി’ എന്ന പുസ്തകം വേദത്തിൽ നിന്നുത്തേവിച്ചതാണ്. വിധിവിലക്കുകളെ കുറിച്ച് ഇതിൽ വിവരിക്കുന്നു. ബൈഹമരേഖ ഇരുപത് സന്താനങ്ങളാണ് ഈ തു നിർമ്മിച്ചത്:

1. ആപസ്തതന്ത
2. ശാതാനവ്യ
3. പരാശർ
4. സംവരത
5. ഭക്ഷ
6. വസിഷ്ഠൻ
7. ഇൻഗർ
8. ജമം
9. വിഷണു
10. മനു
11. ജാഗ്രമിൽക്ക്
12. അത്രി
13. ഏരിത്
14. ലികിത്
15. ശങ്ക
16. ശ്രതം
17. ബൈഹസ്പതി
18. കാതായൻ
19. വ്യാസൻ
20. ഉഷ്ണണു.

ഇത്യുകാർക്ക് കർമ്മശാസ്ത്രം, ആദ്യാത്മികം, തത്ത്വം, ത്യാഗം, ഭിവ്യത്വം, ഇഹലോകമോചനം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ പുസ്തകങ്ങൾ

ളുണ്ട്. ‘ഗൗർ’ എഴുതി അയാളുടെ പേരിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ കൂടി, ‘കപിലൻ’ എന്ന മഹാൻ ആദ്യാത്മിക തത്ത്വങ്ങളെ കുറിച്ചു രചിച്ച ‘സംഖ്യായനം’, മോക്ഷം നേടേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങളെ കുറിച്ചും മറ്റും പ്രതി പാദിക്കുന്ന ‘പത്രഞ്ജലി’, വേദത്തെ കുറിച്ചും നിർബന്ധകാര്യങ്ങളെ കുറിച്ചും അല്ലാത്തവയെ കുറിച്ചും വിവരിക്കുന്ന കപിലയുടെ ‘നൃായ് ഹാഷ്’, ഈതെ വിഷയത്തിൽ ‘ചൈമൻ’ രചിച്ച ‘മീമാനസ്’, ശവേഷണ അള്ളിൽ പദ്ധതിയങ്ങളെ മാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് മു ശാതരി രചിച്ച ‘ലോകായന്’, ഇന്ത്യങ്ങളെയും ചതിത്രങ്ങളെയും കു ദ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ‘സുഖഹൻ’ രചിച്ച ‘ആഗസ് തുമത്’, നാരാധാരന്മേഖത്താനു കരുതാവുന്ന ‘വിഷണുധർമ്മം’, വ്യാ സാന്തോഷിക്കുന്നതുടെ ‘ദീഖുൽ’, ‘ശക്രി’, ‘ഭാർഗവ്’, ‘ബ്രഹ്മസ്പതി’, ‘ജാഗ്മിൽക്ക്’, ‘മനു’ എന്നി പുസ്തകങ്ങൾ അവയിൽ ചിലതു മാത്ര മാണ്. എല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും അവർക്കു പുസ്തകങ്ങളുണ്ട്. അവ യെല്ലാത്തിന്റെയും പേരുകൾ പറിക്കുക ഒരു വിദേശിയെ സംബന്ധിച്ചി ടന്ത്രത്താളിം വിഷമകരം തന്നെ.

‘പരാഗരു’-ടെ മകൻ ‘വ്യാസൻ’ രചിച്ച ‘ഭാരതം’ (മഹാഭാരതം) എ ന ശ്രമം അവർ വളരെ ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെ ഞ്ചുന്ന മഹാകൃതിയാണ്. മറ്റു പുസ്തകങ്ങളിലുള്ളതെല്ലാം ഇതിലുണ്ടെ നും ഇതിലുള്ള എല്ലാ വിഷയങ്ങളും മറ്റു ശ്രമങ്ങളിൽ കാണുകയി ഷ്ടീനും സബഹുമാനം അവർ പറയുന്നു. ‘പാണ്ഡ്യ’-വിന്റെ സന്താന അള്ളുന്നതും ‘കൗരവരു’-ടെയും ഇടയിൽ നടന്ന യുദ്ധത്തിന്റെ കാലത്താ ണ് ഇരു പുസ്തകക്കും രചിച്ചത്. പതിനേക്ക് അധ്യായങ്ങളിലായി ഒരു ല ക്ഷം ശ്രോകങ്ങളുണ്ട് ഇരു പുസ്തകത്തിൽ. ഓരോ അധ്യായത്തിനും ‘പ്രഭു’ എന്നു പറയുന്നു.

1. സദാ പ്രഭു
2. ആര്യൻ (പാണ്ഡ്യവിന്റെ മകൻ)
3. വീരത് (ഒരു രാജാവിന്റെ പേര്)
4. ഒന്ദ്രഘോർ (യുദ്ധത്തിനു തയ്യാറായുക)
5. ഭീഷംൻ
6. ഭ്രാംണൻ (ബ്രഹ്മണൻ)
7. സുരൂരുന്നേ പുത്രൻ കർണ്ണൻ.
8. ശാല (ദർജ്ജത്തെ സഹോദരൻ) ഇവർ ഓരോരുത്തരുടെയും പി നാലെ ഓരോരുത്തരായി പോർക്കളുള്ളതിൽ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തവർ)
9. ഗദം
10. സപ്തക്ക (ഭ്രാംണൻ മകൻ ‘ഉർത്തമൻ’ പാണ്ഡാൽ പട്ടണത്തിൽ രാത്രി പ്രവേശിച്ച് ഉറങ്ങുന്നവരെ വധിച്ച കമ)
11. ജലപ്രദാനിക് (മരിച്ചവരുടെ പേരിൽ പുണ്യജലം ധർമ്മമായി ന

പാക്കുക. കൂളിച്ചു ശുഖിവരുത്തിയ ശേഷമാണ് ഈതു നൽകുന്നത്)

12. സ്ത്രീ (സ്ത്രീകളുടെ മുറിവിളി)

13. ശാന്ത് (ഇതിൽ അസൃയ, വൈവരാധ്യം തുടങ്ങിയ ദുർഗ്ഗാബന്ധങ്ങൾ ഇൽക്കിനു ഫൂദയത്തെ ശുഖിക്കിക്കേണ്ട ആവശ്യകത വിവരിക്കുന്ന ഇരുപത്തി നാലായിരം ഫ്രോക്കങ്ങളുണ്ട്. ഈതു നാല് ഭാഗങ്ങളാണ്:

ഒന്ന്: രാജധാനിമം (രാജാക്കമൊർക്കുള്ള പ്രതിഫലം)

രണ്ട്: ഭാന്യർമ്മം

മൂന്ന്: ആപദാനം (കഷ്ടപ്പെടുന്നവരുടെ പ്രതിഫലം)

നാല്: മോക്ഷ ധർമ്മം (ഇഹലോക ബന്ധങ്ങളിൽനിന്നു മോചിത രായവർ)

14. അർമ്മിത (അശമേധ: ദൈനന്ദിനങ്ങളോടു കൂടി ലോകത്തെല്ലാം ചുറ്റിത്തിരിയുന്ന നിലയിൽ കാലികളെ നേർച്ചയാക്കി അഴിച്ചുവിടുന്നു. ഈതു ലോക രാജാവിന്റെതാണെന്നും എതിർക്കുന്നവർ യുദ്ധത്തിന് ഒരുജീവകാളിയും എന്നും പ്രവൃംപിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ മുഗ്ധങ്ങൾ മല-മുത്രവിസർജ്ജനം ചെയ്യുന്ന സമലത്ത് ഹോമങ്ങൾ നടത്താൻ ശ്രമം സംശയം ഇവരെ പിന്തുടരുന്നു)

15. മവസൽ (ഈത് വാസുദേവൻ്റെ ‘ജാദവ’/യാദവ ഗോത്രക്കാരുമായി ചെയ്ത യുദ്ധമാണ്)

16. ആശ്രമ വാസം (സദേശം വിടുക)

17. പ്രസ്ഥാനം (രക്ഷനേടാൻ ഭരണം കൈവിടുക)

18. സർഗ്ഗാരോഹണം (സർഗ്ഗത്തിനു നേരെ നിൽക്കുക)

ഈ പതിനേട്ട് അധ്യായങ്ങളുടെ ശേഷം ‘ഹർഭവൻശ് പ്രഭു’ എന്ന പേരിൽ ഒരു ചെറിയ അധ്യായമുണ്ട്. ഈതിൽ വാസുദേവൻ്റെ വാർത്തകളാണ് വിവരിക്കുന്നത്.

‘മഹാഭാരത’ത്തിൽ അവുക്കുവും നാനാർത്ഥങ്ങൾക്കു വിധേയവുമായ പല ഭാഗങ്ങളുമുണ്ട്. അതിനുള്ള കാരണം അവർ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: ‘വ്യാസൻ’ ബേപ്പാവിനോടു മഹാഭാരതം ആരാൻ എഴുതുക എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ആ ജോലിക്ക് ഗജമുഖനായ തന്റെ പുത്രൻ ‘വിനായക’-നെ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്തു. എഴുതുന്നവരെ വിഷമിപ്പിക്കരുതെന്നു വ്യാസനോടു മനസ്സിലാക്കാത്തത് എഴുതുന്നവരെ വിനായകനോടു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ഇടയ്ക്കിടെ എഴുതുന്നകാരനു ചിന്തിക്കേണ്ടി വരുന്ന ചില വിഷയങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കും. അതിനാൽ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന ആർക്കു കുറിച്ചു സമയം വിശ്രമിക്കാൻ അവസരം ലഭിച്ചിരുന്നു.

അരധ്യാധ്യം: 13

വ്യത്തശാസ്ത്രത്തിലും വ്യാകരണം ശാസ്ത്രത്തിലുമുള്ള ഇന്ത്യക്കാരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ

ഈ രണ്ട് ശാസ്ത്രങ്ങളും മറ്റു ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ ഉപകരണമാണ്. ഇവയിൽ അവർ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നത് ‘വ്യാകരണം’ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ശബ്ദശാസ്ത്രത്തിനാണ്. അത് അവരുടെ ഭാഷയിലുള്ള തെറ്റു കൾ തീർക്കുന്നതിനും എഴുത്തും പ്രസംഗവും സാഹിത്യവർക്കരിക്കുന്ന രൂപദേശങ്ങളെ വ്യാപാരപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഉള്ള ശാസ്ത്രമാകുന്നു. നമുക്ക് ഇതിൽനിന്ന് ഒന്നും തന്നെ ലഭിച്ചിട്ടില്ല. കാരണം, ഇതു നമുക്കു ലഭിക്കാത്ത ഒരു ഭാഷാശാഖയാണ്. ഈ വിഷയകമായി ഞാൻ അറിഞ്ഞെ അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ദേവമാരുടെ നേതാവായ ഇന്ദ്രൻ്റെ പ്രേരിയപ്പെടുന്ന ‘പ്രേരി വ്യാകരണം’, കാശായ വസ്ത്രധാരികളായ ബഹുഭാരിൽ പെട്ട ചന്ദ്രൻ്റെ ചീപ്പിൾ ‘ചന്ദ്രം’ (പാണിനിക്കു മുമ്പു ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു വൈയാകരണം), ‘ശാക്തായന്നൾ’ ചീപ്പിൾ ‘ശാക്തം’, ‘പാണിനി’ (സംസ്കൃത വൈയാകരണമാരിൽ അഗ്രഗണ്യമുണ്ട്) ചീപ്പിൾ ‘പാണിനിയ സുത്രം’, ‘ഗർബബിംബം’ ചീപ്പിൾ ‘കാത്രതം’, ‘ശരാഭവ്’ ചീപ്പിൾ ‘ശരാഭവവ് ബരത്’, ‘ദുർഘാവഭരത്’, ‘ഉഗ്രഭൂത്’ ചീപ്പിൾ ‘ശിവിതവരത്’ എന്നിവയാണ്.

ഉഗ്രഭൂത് നമ്മുടെ കാലത്തുള്ള ജയപാലൻ്റെ മകൻ ആനന്ദപാലൻ എന്ന രാജാവിഭർത്തുനാമനും മാർഗ്ഗദർശിയിയമായിരുന്നേന്ന് എന്നോടു ചീലർ പറയുകയുണ്ടായി. ഈ പുസ്തകം ചീപ്പിപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതു കശ്മീരിലേക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി. അപകാരത്താൽ അവരുടെ അത്ര ശഹനിച്ചില്ല. അതിനാൽ ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം രാജാവിനോട് ആവലുതിരിപ്പുട്ടു. ഉടൻ തന്നെ ഒരു ശിഷ്യനെന്ന നിലയ്ക്ക് താൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊടുക്കുമെന്ന് ഏല്പക്കുകയും പ്രസ്തുത പുസ്തകം ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്ക് വിതരണം ചെയ്യാനായി 2 ലക്ഷം ദിർഹം (സുമാർ 50,000കും) ഉം തത്ത്വല്ല്യമായ സമാനങ്ങളും കാർഷ്മീരിലേക്ക് കൊടുത്തയക്കാനും രാജാവ് കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ആ നാട്കുാർ ആ പുസ്തകം വാങ്ങാനും

പരിക്കാനുമായി മുന്നോട്ടുവരികയും ധാരാളം കോപ്പികൾ പകർത്തി യെടുക്കുകയും ചെയ്തു. പണവും സമ്മാനവും മോഹിച്ചവർ ഈ പുസ്തകം വാങ്ങുന്നതിൽ പ്രതിപത്തി കാണിച്ചു. അങ്ങനെ ആ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിക്കുകയും അതിന്റെ നിലവാരം ഉയരുകയും ചെയ്തു.

ഈ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉത്തരവന്തെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറയപ്പെടുന്നു: ഭാരതീയ രാജക്കമാരിൽ ഒരാളായ ‘സമർവാഹൻ’ അമവാ ‘ശതവാഹനൻ’ ഒരു ദിവസം സ്ത്രീകളുമായി ജലക്രീഡയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു സ്ത്രീയോട് അദ്ദേഹം ‘മാവദക്കി’ (എൻ്റെ മേൽ വെള്ളം തെരിപ്പിക്കലേണ്ടു) എന്നു പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, സ്ത്രീ ‘മുദക്കി’ (ഹത്വ കൊണ്ടു വാ) എന്നു ധരിച്ചു. അങ്ങനെ അവർ പോയി ഹത്വ കൊണ്ടുവന്നു. രാജാവ് ഇതിൽ വെറുപ്പു പ്രകടിപ്പിച്ചു. അപോൾ അവർ പരുഷമായ ഭാഷയിൽ മറുപടി പറഞ്ഞു: അക്കാരണത്താൽ രാജാവ് പിണങ്ങുകയും ഭക്ഷണം കഴിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നത്തെ പണ്യിത്തമാരിൽ ഒരാൾ വരുന്നതു വരെ അദ്ദേഹം ഏകാന്തനായി തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ആ പണ്യിത്തൻ അദ്ദേഹത്തെ സാന്തരനപ്പെടുത്തുകയും വ്യാകരണം പരിപ്പിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത പണ്യിത്തൻ തപ്പി ചെയ്തു ‘മഹാദേവനോട്’ സവിനയം പ്രാർത്ഥിച്ചു. അപോൾ മഹാദേവൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ചില ഉപദേശങ്ങൾ നല്കി. ‘അബുൽ അസ്വദുൽ ദുഖ്ലി’ അറബി ഭാഷയിലെ വ്യാകരണം എഴുതിയതു പോലെ മഹാദേവൻ ചില വ്യാകരണ നിയമങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ പരിപ്പിക്കുകയും വിശദ ഭാഗങ്ങൾ പിന്നീടു നല്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം നല്കുകയും ചെയ്തു. പിനീട് ആ പണ്യിത്തൻ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന പ്രസ്തുത നിയമങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ പരിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് ഈ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉത്തരവം.

അടുത്തത് ‘ചരംഗ്ലീ’ (വ്യത്തശാസ്ത്രം): അറബിയിലെ വ്യത്തശാസ്ത്രത്തിനു തുല്യമായ ഔന്നാണിത്. അവരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ പദ്യങ്ങളും കാര്യങ്ങളും അവർക്ക് ഈ ശാസ്ത്രം അനുപേക്ഷണീയമാണ്. കാര്യം വേഗത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാനും ഓർക്കാനും സൗകര്യം പദ്യങ്ങളാണല്ലോ. അത്യാവശ്യ സന്ദർഭങ്ങളിലല്ലാതെ അവർ പുസ്തകങ്ങളെ ആശ്രയിക്കാറില്ല. കാരണം, ഫുറയം വ്യവസ്ഥയും ഘടനയുമുള്ളതിലേക്കുവേഗത്തിൽ ആകൃഷ്ടമാകുന്നതും അവയെന്നും ഇല്ലാത്തിടത്ത് നിരുത്താഹമാകുന്നതുമാണ്. അതുകൊണ്ടാവം അധികം ഇന്ത്യക്കാരും പദ്യത്തിൽ ആസ്ഥാനത്തും അർത്ഥം അറിഞ്ഞുകുടെക്കിൽ തന്നെ അതു വായിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധാലൂകളുമാകുന്നത്. വായിക്കുണ്ടാൾ അവർ സന്ദേശം പാഠിക്കുന്നതും കാണാം. നേരെ മറിച്ചു നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കുമെങ്കിലും ഗദ്യത്തിൽ അവർക്കു താത്പര്യം

മില്ല. അവരുടെ ശന്മങ്ങൾ അധികവും പദ്യരൂപത്തിലാണ്.

‘ഉവ്വലേഭിസ്’ (യുക്സില്യ), ‘മിജസ്റ്റർ’ എന്നീ പുസ്തകങ്ങൾ പരിബാൾപ്പെടുത്തുന്നതിലും ‘ഉസ്തുർലാബി’ രണ്ട് നിർമ്മാണം അവർക്ക് പറിഞ്ചിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിലും ചില ബുഖിമുട്ടുകൾ തോന്നുന്നു. കാരണം, അതെല്ലാം തന്നെ അവർ പദ്യങ്ങളാക്കും. അപ്പോൾ ജനങ്ങൾക്ക് അതു മനസ്സിലാവുകയില്ല. എന്തേഴ്സ് ഉദ്ദേശ്യമാക്കുടെ അവർക്കുണ്ടായ ഇത്തരം വിഷയങ്ങൾ അവരെ പരിപ്പിക്കുക എന്നതാണു തന്നു.

വൃത്ത ശാസ്ത്രത്തിൽ ജനയിതാക്കൾ ‘പിംഗലൻ, ചലിത്’ എന്നിവരുണ്ട്. ഈ വിഷയത്തിൽ നിരവധി പുസ്തകങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ തിരുവിസ്ത്രത്തുമായത് അശശ്രദ്ധപ്പെട്ട എഴുതിയ പുസ്തകമാണ്. അതിനും വൃത്തശാസ്ത്രത്തിനു തന്നെയും അദ്ദേഹത്തിൽ പേര് പറയാറുണ്ട്. ‘മുഗ ലാഖാനൻ’ ‘പിംഗലൻ’ ‘ഓലിയാൻ’ എന്നീ പുസ്തകങ്ങളും പ്രസിദ്ധങ്ങളുണ്ട്. ഈയും ബൈഹമസിഖാന്തത്തിലുള്ള അധിക ലേവനങ്ങളും വൃത്തത്തിൽ മങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ഉതകുന്ന വിധത്തിൽ എന്ന് പറിച്ചിട്ടില്ല. പരിപൂർണ്ണ മായി പറിച്ചുകഴിയുന്നതുവരെ ഈ പ്രവൃത്തി നീട്ടിവെക്കണമെന്നു എന്ന് വിചാരിക്കുന്നുമില്ല. സംവൃതത്തിനും വിവൃതത്തിനും ‘വലീലും’ മറ്റ് അറബി വൃത്തശാസ്ത്രജ്ഞത്താളും അയാളും നല്കുന്നതുപോലെ ഇവരും അക്ഷരങ്ങൾ എണ്ണുമ്പോൾ ചില അടയാളങ്ങൾ ഇങ്ങനെയാണ്. — ഒ (ഒ) ആദ്യ തേതത് ‘ലാലു’ (അ) എന്നും രണ്ടാമതേതത് ‘ഗുരു’ (ആ) എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. ഗുരുവിനെ ലാലുവിന്റെ ഇരട്ടിയായി കണക്കാക്കുന്നു. രണ്ട് ലാലുകുടിയാലേ ഒരു ഗുരുവാകുകയുള്ളതു (അ+അ=ആ). ദിർപ്പലാക്ഷരങ്ങളെ ഗുരുവായി കണക്കാക്കുന്നു. അവസാനം സംവൃതം വരുന്ന അക്ഷരങ്ങളാണ് ഇതുകൊണ്ടുവേശിക്കുന്നതെന്നു എന്ന് ഉച്ചപിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അറബി ഭാഷയിൽ ഉദാഹരണ സഹിതം വിവരിക്കുന്നതു നിലയിൽ ഗുരു, ലാലുകളെ എന്ന് മനസ്സിലാക്കിട്ടില്ല. ഏകിലും എന്നിങ്കു തോന്നുന്നത് ലാലു സംവൃതമല്ല; ഗുരു വിവൃതവുമല്ല. പക്ഷേ, ലാലു സംവൃതവും ഗുരു വിവൃതബന്ധസംവൃതങ്ങൾ കൂടിയതുമാണ് എന്നാണ്. നമ്മുടെ വൃത്തത്തിലുള്ള ‘സബല്പ്’ ഫോലെ ലാലുകൾ തുടർച്ചയായി വരുന്നതിലാണ് എന്നിക്കു സംശയം. അറബികൾ രണ്ട് സംവൃതം ഒന്നായി പറയാറില്ല. മറ്റല്ലോ ഭാഷയിലും അത് അനുവദനിയമാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ലാലുകൾക്കു പേരിഷ്യൻ വ്യത്ത ശാസ്ത്രജ്ഞത്താർ ‘ലാലുവിവൃതം’ എന്നു പറയുന്നു.

ഇത്തരത്തിലുള്ള മുന്നിലാധികം ലാലുകൾ കൂടുമ്പോൾ അവ ഉച്ചരിക്കുക വിഷമമാണെന്നു മാത്രമല്ല, അസാധ്യവുമാണ്. താഴെകൊടുക്കുന്ന വാചകങ്ങളിൽ തുടർച്ചയായി വരുന്ന വിവൃതങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കാൻ കഴിയുന്നതുപോലെ അതു സാധ്യമല്ല. ‘ബദനുക്കു, കമസലി, സിഫത്തിക്കു, വഹമുക്കു, ബിസാത്തിക്കു, ശഹത്തിക്കു.’ സംവൃതംകാണ്ഡാരം ലിക്കുക വിഷമമായതിനാൽ ഭാരതീയ നാമങ്ങൾ അധികവും സംവൃത

മല്ലാത്ത അക്ഷരങ്ങൾക്കാണെന്ന് ആരംഭിക്കാറുള്ളത്. അപ്പോൾ അവയുടെ വിവുതം നേതിയതാവും. പദ്യത്തിന്റെ ആദ്യത്തിൽ സംവൃതം വന്നാൽ അതുവർ എന്നാറില്ല. കാരണം, ശുചുവിന്റെ നിബന്ധന സംവൃതം അവസാനം വരണ്ണം എന്നതാണ്; ആദ്യത്തിലല്ല.

അമുരെ വൃത്തശാസ്ത്രത്തിൽ പദ്യങ്ങൾക്കു ചില ഗണങ്ങളും സംവൃത-വിവുതങ്ങൾക്കു ചില അടയാളങ്ങളും നിശ്ചയിച്ചതുപോലെ ഇന്ത്യക്കാരും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശണം കണക്കാക്കുന്നത് ‘സകല്പം’ കൊണ്ടാണ്. അക്ഷരങ്ങളുടെ എന്നത്തിനുസരിച്ചില്ല. ഇങ്ങനെന്നുള്ള ഗണങ്ങൾ ചേർന്നാണ് വൃത്തമാക്കുന്നത്. ‘സകല്പം’ എന്നതുകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ ലാല്യ ഒരു മാത്രയും ശുരു രണ്ട് മാത്രയുമായി കണക്കാക്കുന്നു എന്നതാണ്. അപ്പോൾ എഴുത്തിലുള്ള അക്ഷരങ്ങളുടെ എന്നാമല്ല നോക്കേണ്ടത്. ഇരട്ട് അക്ഷരങ്ങളെ ഒരു സംവൃതവും ഒരു വിവുതവുമായും, ചില്ലക്ഷരങ്ങളെ ഒരു വിവുതവും ഒരു സംവൃതവും മായും കണക്കാക്കുന്നു. ഇവ ഓരോനും എഴുത്തിൽ ഒറ്റക്ഷരമാണെല്ലോ. ലാല്യവും ശുരുവും വെവ്വേറു വരുമ്പോൾ ലാല്യവിന് ‘ല, കല, രൂപ, ചാമ, റല’ എന്നും ശുരുവിന് ‘ഗ, നൃനി, നീം അൻഡക്’ എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു പുർണ്ണ അൻഡക് രണ്ട് ശുരുവോ അല്ലെങ്കിൽ അതിനോടു തുല്യമായതോ ആണ്. ഈ പേരുകൾ പദ്യത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനു വൃത്തശാസ്ത്രത്തിൽ മാത്രം ഉള്ളതാണ്. അതിനാൽ, ഒന്നാലുകിൽ മറ്റാനിനോടു യോജിക്കാൻ വേണ്ടി അവർ പേരുകൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ശുരുവും ലാല്യവും കൂടിച്ചേർക്കുവയിൽ നിന്ന് ഒരു ശുരുവും ഒരു ലാല്യവും കൂടിയത് പരിഗണനയിലും എന്നതിലും ഇങ്ങനെ വരും. ‘—,—’ (l, l) എന്നതിൽ ‘—പ’ ‘പ—’ (l<, <l) ഇപ്പകാരം രണ്ട് രൂപത്തിലും വരും. ഈ രണ്ടാമത്തെ രൂപത്തിന് (പ—) ‘കീർതക്’ എന്നു പറയുന്നു. ഈ രണ്ടും സകല്പത്തിൽ ‘—,—,—’ ഇങ്ങനെ മുന്ന് മാത്രയുള്ളതായി വരുന്നതാണ്. എന്നാൽ, നാല് മാത്രയുള്ളതിൽ എഴുത്തിലുള്ള വ്യത്യാസമനുസരിച്ച് ‘പ, പ’ ഇങ്ങനെന്നുള്ളതിന് ‘പക്ഷം’ എന്നും ‘—,—പ’ ഇങ്ങനെന്നുള്ളതിന് ‘ചലൻ’ എന്നും ‘—പ—’ ഇങ്ങനെ തുല്യതിന് ‘മദ്’ എന്നും ‘പ— —’ ഇങ്ങനെന്നുള്ളതിന് ‘പർവ്വത്’, ഹാർ, റിസ് എന്നും പറയുന്നു. ‘— — — —’ ഇങ്ങനെന്നുള്ളതിന് ‘എന്നു’ (ചതുരം) എന്നാണു പേര്. അഞ്ച് മാത്രയുള്ളവ പല രൂപങ്ങളിലും വരുമെങ്കിലും അവയിൽ പേരുള്ളത് ‘—പപ’ ‘ഹസ്തി’ (ആന), ‘പ—പ’ ‘കാം’ (ആഗ്രഹം) ‘പ.പ —,— ——പ’ ‘കുസുമം’ എന്നിവയതെ.

ആർ മാത്രയുള്ളവയ്ക്ക് (പ.പ.പ) ‘ചലൻ’ (ഹീലാ) മട്ട (റൂവ) പർവ്വത (രൈബാവപ്) ഘാന്നു (ഫർസ്) എന്നിങ്ങനെ പറയാറുണ്ട്.

‘ഹരിവൃദ്ധ്’ തന്റെ പേരു വെച്ചെഴുതിയ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ ഈ മുന്ന് അക്ഷരമുള്ള സമ്മിശ്ര രൂപങ്ങൾക്ക് ഒറ്റ അക്ഷരം കൊണ്ട് പേര്

കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവ പേര് സഹിതം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

മ (മഗസം)	0.0.0	ആർ മാത്രയുള്ളത്
യ (യഗസം)	— 0.0	ഹസ്തി
ര (രഗസം)	0—0	കാം
ത (തഗസം)	0.0—
സ (സഗസം)	— — 0	ചലൻ
ജ (ജഗസം)	— 0—	മദ
ഭ (ഭഗസം)	0— —	പർവ്വത്
ന (നഗസം)	— — —	മുന്ന് മാത്രയുള്ളത്

ഇതരം വിഷയങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയതനുസരിച്ച് സമ്മിശ്രഗണങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചു. ഗുരു-ലാല്യുകളിൽ എത്തെങ്കിലും ഒരിനം മാത്രം ആദ്യത്തെ ഗണത്തിലെഴുതുക. പിന്നീട് രണ്ടാം ഗണത്തിൽന്റെ ആദ്യത്തിലും മുന്നാം ഗണത്തിൽന്റെ മദ്യത്തിലും നാലാം ഗണത്തിൽന്റെ ആന്ത്യത്തിലും ഒന്നാമത്തെ ഈനും ചേർത്തെഴുതുക. ഇപ്പോൾ ഉത്തരാർഥവും അവസാനിച്ചു. മുന്ന് അക്ഷരങ്ങളുള്ള മിശ്ര ഗണങ്ങളിൽനിന്ന് ഇനി ഒന്നും തന്നെ ബാക്കിയില്ല.

ഐടന വ്യുവസ്ഥികൃതമാണെങ്കിലും അദ്ദേഹം ഉൾപ്പറമ്പിച്ച ഗണങ്ങളുടെ കണക്ക് സർവ്വത്ര യോജിക്കുകയില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിപ്രകാരമാണ്: ഗണങ്ങളുടെ ഓരോ അക്ഷരത്തിനും അടിസ്ഥാനമായി എല്ലാ ത്രംപ്പോഴും രണ്ട് എന്നു കരുതുക. അപ്പോൾ ഇങ്ങനെ വരും: 2 2 2 ഈട തേതെതും വലതേതെതും തമ്മിൽ പെരുക്കി കിട്ടുന്ന സവൈയെ വലതുഭാഗത്തുള്ള തുക കൊണ്ടു പെരുക്കുക. ഇരു പെരുക്കുന്നത് ലാല്യവായി വരുന്നിടത്താണെങ്കിൽ ഉത്തരത്തെ ആന്തുപോലെത്തന്നെ നിർത്തുകു.

ഇനി പെരുക്കുന്നത് ഗുരുവായി വരുന്നിടത്താണെങ്കിൽ പെരുക്കി കിട്ടിയതിൽനിന്ന് ഒന്ന് കിഴിക്കുക. ആരാം ഗണത്തിന് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ ഉദാഹരണം കാണിച്ചു. ‘—പ—’ അതായത് 2 x 2 കിട്ടുന്ന ഉത്തരത്തിൽ നിന്ന് ഒന്ന് കിഴിക്കുക. പിന്നീട് മുന്നും ബാക്കിയുള്ള രണ്ടും തമ്മിൽ പെരുക്കുക. എന്നാൽ, ആർ കിട്ടും. പക്കേ, ഇത് അധികം ഗണങ്ങളിലും ശരിയാവുന്നില്ല. പകർപ്പിൽ എത്തെങ്കിലും തകരാർ സംഭവിച്ചിരിക്കണം. ഇതനുസരിച്ചു ഗണങ്ങളുടെ കിടപ്പ് ഇപ്രകാരമാകും.

1. 0.0.0
2. 0.0 —
3. 0—0
4. 0— —
5. —0 0
6. —0—
7. — — 0

8. — — —

അതായൽ, വലത്തെ വർണ്ണങ്ങൾ നില ഓനിടവിട്ടും മദ്യവരിയുടെ നില ഓരോ വകുപ്പിലുള്ള രണ്ടെല്ലം വിതം ഇടവിട്ടും ഇടത്തെ വർണ്ണം ഒരു വകുപ്പിൽനിന്നു നാലും മറ്റൊരിൽനിന്നു നാല് തുടർച്ചയായുമാണ്. മിശ്രവർക്കളിൽ ഇണകൾ കൂടിച്ചേർക്കുന്ന നിലയനുസരിച്ച് ഇങ്ങനെന്നയാവും വരിക: പിന്നീടു മുകളിൽ പറഞ്ഞ കണക്കുസിൽ ആ ഗണങ്ങളുടെ ആരംഭം ശുരൂക്കാണാണെങ്കിൽ പെരുക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഒന്നു കുറക്കുകയും, പെരുക്കുന്നത് ശുരൂവിലാണെങ്കിൽ ഉത്തരത്തിൽ നിന്ന് ഒന്ന് കിഴിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഗണങ്ങളുടെ നില വ്യക്തമായി.

അബിവിപദ്യങ്ങൾക്ക് ‘അരുസ്, സർവ്വ’ എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് ഭാഗങ്ങളുള്ളതുപോലെ അവരുടെ പദ്യങ്ങൾക്കും രണ്ട് ഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ഓരോ നിന്നും ‘പാദം’ എന്നു പറയുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ ശ്രീകമ്മകാർ അവരുടെ പദ്യങ്ങളുടെ അംശത്തിനും പാദം എന്നു പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. അതായൽ, വാക്കുകൾ കൂടിച്ചേർന്നുണ്ടാകുന്നതിന് ‘സലാഹി’ എന്നും അക്ഷരങ്ങൾക്ക് ‘ശബ്ദമുള്ളത്, ശബ്ദമില്ലാത്തത്, ദീർഘം, പ്രാസം, മദ്യം’ എന്നും. ഒരു പദ്യം തന്നെ ചിലപ്പോൾ മുന്നും ചിലപ്പോൾ നാലും - അധികം പാദങ്ങളായാണ് വരാറുള്ളത്- ചിലപ്പോൾ അഞ്ചാമത് ഒരു പാദം കൂടി ഉണ്ടായെന്നു വരാം. എന്നാൽ, ഈ അഞ്ചാം പാദത്തിൽ പ്രാസം ദിക്ഷിക്കുകയില്ല. പക്ഷേ, ഒന്നും രണ്ടും പാദങ്ങളും മൂന്നും നാലും പാദങ്ങളും അന്ത്യാക്ഷര പ്രാസമുള്ളതാണെങ്കിൽ അതിന് ‘അരിൽ’ എന്നു പറയുന്നു. ഒരു പദ്യത്തിന്റെ അന്ത്യാക്ഷരം ലാലുവാണെങ്കിൽ തന്നെ ചില പാദങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തിൽ ശുരൂ വരാവുന്നതാണ്. അവരുടെ ഒരു പദ്യാവലി തന്നെ നിരവധി വ്യത്യാസങ്ങളിൽ വരാവുന്നതാണ്. അഞ്ച് പാദമുള്ളതിൽ അഞ്ചാം പാദം ആദ്യത്തെ രണ്ട് പാദങ്ങളുടെയും അവസാനത്തെ രണ്ട് പാദങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ വരും. പാദങ്ങളിലുള്ള അക്ഷരങ്ങളുടെ എല്ലാമനുസരിച്ചും ആ പദ്യങ്ങളുടെ ശ്രൂപം വരുന്നവയുടെ നിലയനുസരിച്ചും അതിന്റെ പേരുകളും വ്യത്യസ്തങ്ങളാണും. കാരണം, അവയുടെ പദ്യാവലി ഒരേ രീതിയിലാവുന്നത് അവർക്കിഷ്ടമല്ല. ഇങ്ങനെ വിവിധ രീതിയിലുള്ള പദ്യങ്ങളാണ് അവർ ആകർഷകമായി കണക്കാക്കുന്നത്.

നാല് പാദങ്ങളുള്ളതിന്റെ കിടപ്പ് ഇങ്ങനെന്നയാണ്:

പാദം 1	പാദം 2	പാദം 3	പാദം 4
അൻഡക് (ഒറു)	ഒ ഒ പക്ഷം	ഒ ഒ പക്ഷം	ഒ ഒ പക്ഷം
ഒ ഒ പക്ഷം	— — ഉ ചലൻ	— — മദ	— — മദ
— — പർവ്വത്	— — പർവ്വത്	— — പർവ്വത്	— — പർവ്വത്
— — ചലൻ	— — പർവ്വത്	— — പക്ഷം	— — ചലൻ

ഇത്തരം വ്യത്യങ്ങൾക്ക് അവർ നാല്പ് പാദങ്ങളുള്ള ‘സ്കർ’ (ആരുഗാനിതി) എന്നു പറയുന്നു. ഇത് രണ്ട് അർദ്ധങ്ങളാണ്. ഓരോ അർദ്ധം തിലും മുപ്പത്തി രണ്ട് മാത്രകളുള്ള എട്ട് ഗണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒന്നും മൂന്നും അഞ്ചും ഗണങ്ങളിൽ ‘മദ’ (—പ—) ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. ആറാമതെത്തതിൽ ഒന്നുകിൽ ‘മദ’ അല്ലെങ്കിൽ ‘എന്നു’ മാത്രമേ വരാൻ പാടുള്ളതും മറ്റു ഗണങ്ങളിൽ ഇതും വരാം. പരിഗണനയിൽ അധികമാ കാനോ ചുരുങ്ങാനോ പാടില്ലെന്നു മാത്രം. പാദങ്ങളുടെ ഘടന ‘അൻഡക്കു’കൾ അനുസരിച്ചു ശരിയായി കഴിഞ്ഞാൽ നാല്പ് പാദങ്ങൾ ഇങ്ങനെ എഴുതാം:

1. 0.0 0— — — — 0
2. 0.0 — — 0 — 0— 0— — 0.0
3. 0.0 0— — 0.0
4. 0.0 — — 0 — 0— 0— — — — 0

പിന്നീട് ഇതനുസരിച്ചു പദ്യങ്ങളുണ്ടാകാം. അറബിവ്യത്യങ്ങളുടെ നില ഇരു അടയാളമനുസരിച്ചു ‘സംവൃത-വിവ്യത്യങ്ങൾ’ക്കു വിപരീത മായിരിക്കും. ഇദാ: ‘വഹീഫ്’ വ്യത്യത്തിന്റെ പുർണ്ണരൂപത്തിനു ഗണങ്ങൾ ചേർത്ത് അതിന്റെ ആദ്യത്തെ അർദ്ധം നമുക്ക് ഇങ്ങനെ കാണിക്കാം:

ഇത് ഇന്ത്യൻ ← സ്വന്ദര്ഥത്തിൽ → ഇടത്തുനിന്ന് ഇപ്രകാരം വായിക്കാം:	ഹാണ്ണലാതുൻ 1010010 00—0	മുസ്തപ്പാണ്ണലുൻ 1001010 0—00	ഹാണ്ണലാതുൻ 1010010 00—0
---	-------------------------------	------------------------------------	-------------------------------

(1) ആരുഗാനിതി വ്യത്യത്തിന്റെ ഉദാഹരണം

- .0 0 .0 —.— —.— 0
തദ്ദേശാം തോംതിമി തകിസോം
- .0 0 — — 0 — 0— 0 — — .0 0
തദ്ദേശാം തകിസോം തമിക്ക തോംതിമി തദ്ദേശാം
- .0 0 0 — — 0 0
തദ്ദേശാം തോംതിമി തദ്ദേശാം
- .0 0 — — 0 — 0 — 0 — — — 0
തദ്ദേശാം തകിസോം തമിക്ക തോംതിമി തകിസോം

ഈപ്പറ്റാരുടെ ഇരു ശാസ്ത്ര പരിജ്ഞാനത്തെ വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയത്തക്ക ഒരു നില എന്നിക്ക് ഇന്ത്യയും കൈവന്നിട്ടില്ല എന്ന സംഗതി എന്ന് ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞതാണ്. എന്നാലും എൻ്റെ മുഴുവൻ കഴിവും

ഉപോഗിച്ച് ആവും വിധം വിവരിക്കാം.

ନାଲୁ ପାଦଙ୍ଗଜୀଲ୍ୟକୁଣ୍ଡତିରେ ଓରେ ପାଦବୁଝ ଅନ୍ତରୁତ୍ୱକୁଣ୍ଡତିରେ
ଆପେକ୍ଷିତ୍ୟ ପରିଶରଣାତିଲ୍ୟା ଏଣ୍ଟାତିଲ୍ୟାଂ ତୁଳ୍ୟମାକୁଣ୍ଡ. ଆତୁ
କୋଣ୍ଟ ଏତୁ ପାଦ ମନ୍ଦିଲାକଣିଯାତ୍ ମର୍ଦ୍ଦିଲ୍ୟା ପାଦଙ୍ଗଜୀଲ୍ୟାଂ ମନ୍ଦିଲା
କାଣ୍ଡ. ହୁତିକୁ ‘ଵୃତ୍ତତମ୍’ ଏଣ୍ଟା ପରିଯୁକ୍ତା. ଅବରୁଦ୍ଧ ଆଭିପ୍ରାୟତିରେ
ଏତୁ ପାଦତିରେ ଆକଷରଣେଶ ନାଲିର କୁଣ୍ଡଯାଙ୍କ ପାଦିଲ୍ୟ. କାରଣୀ,
ବେଦତିରେ ଆପ୍ରକାରମହିଲାରେ କାଣ୍ଗୁକରିଲ୍ୟ. ହୁତୁପ୍ରକାରଂ ପାଦଙ୍ଗ
ଜ୍ଞାନ ଆକଷରଣେଶ ଚୁରୁଅନ୍ତିଯାତ୍ ନାଲ୍ୟାଂ କୁଣ୍ଡଯାତ୍ ହୁରୁପତଣି ଆର୍ଗ୍ୟ
ଆର୍କୁଣ୍ଡ. ଵୃତ୍ତତତିରେ ଏଣ୍ଟାଂ ହୁରୁପତିମୁଣ୍ଡ ଆଣ୍ଟ. ଉନ୍ନାମନେତତ୍
ନାଲ୍ ଶୁରୁକୁଣ୍ଠର ଉତ୍ତରତାକୁଣ୍ଡ. ଅବଯିତ୍ ଉନ୍ନିକୁ ପକରନ ରଣ୍ଟ ଲାଲ୍ୟ
କଣ୍ଠ ମତିଯାଵୁକରିଲ୍ୟ. ରଣ୍ଡାମନେତତିରେ ନିବ ମନ୍ଦିଲାତିକ୍ରିଲ୍ୟ.
ଏଣ୍ଟାତ୍ ମୁନ୍ନାମନେତତ୍ ‘ଲାଗୁ, ପକଷଂ’ କୁଣ୍ଡଯାଙ୍କ. ଉତ୍ତା: ‘— — —
—, ପ.ପ’ ନାଲ୍ୟାମନେତତ୍ ରଣ୍ଟ ଶୁରୁଵୁଂ, ରଣ୍ଟ ଲାଲ୍ୟାଵୁଂ, ମୁଣ୍ଡ ଶୁରୁଵୁ
ମାକୁଣ୍ଡ. ଉତ୍ତା: ପ.ପ, — —, ପ.ପ.ପ

‘പക്ഷം’, ‘ചലൻ’, ‘പക്ഷം’ എന്നു പറയുകയാണ് ഉത്തമം. അഞ്ചാമത്തേത് ‘കൃതക്’, ‘ചലൻ’, ‘പക്ഷം’ ഉദാ: 0—, 0—, ——, 0.0. ആറാമത്തേത്: ‘അലനു, മദ, പക്ഷം’ ഉദാ: ‘————, —.0.—, 0.0. ഏഴാമത്തേത്: ‘അലനു, പർവ്വത്, ചലൻ’ ഉദാ: ‘————, 0.——, ——0’ എട്ടാമത്തേത്: ‘കാം, കുസുമം, ചലൻ, ഗുരു’ ഉദാ: 0.—0,——0, ——0, 0. ഒന്നാമത്തേത്: ‘പക്ഷം, ഹസ്ത, ചലൻ, മദ, ഗുരു’ ഉദാ: ‘0.0,—0.0,——0, —.0.—, 0. പത്താമത്തേത്: ‘പക്ഷം, പർവ്വത്, മദ, പക്ഷം’ ഉദാ: 0.0, 0——, ——0, —.0.—, 0.0. പതിനൊന്നാമത്തേത്: ‘പക്ഷം, മദ, രണ്ട് ചലൻ, ഹസ്ത’ ഉദാ: 0.0, —0.—, ——0, ——0, —0.0. പത്രണഭാമത്തേത്: ‘അലനു, ചലൻ, പക്ഷം രണ്ട് ഹസ്ത’ ഉദാ: ‘————, ——0, —0.0, —0.0. പതിമൂന്നാമത്തേത്: ‘പർവ്വത്, കാം, കുസുമം, മദ, ചലൻ’ ഉദാ: 0——, 0.—0,——0, —.0.—, ——0. പതിനാലാമത്തേത്: ‘ഹസ്തം, പക്ഷം, പർവ്വത്, കുസുമം, പർവ്വത്, ലഘു, ഗുരു’ ഉദാ: —0.0, 0.0, 0——, ——0, ——0, ——0, ——0, ——0. പതിനുംബാമത്തേത്: ‘രണ്ട് പക്ഷം, പർവ്വത്, കുസുമം, രണ്ട് കാം, ഗുരു’ ഉദാ: 0.0, 0.0, 0——, ——0, 0—0, 0—0, 0. പതിനാറാമത്തേത്: ‘പക്ഷം, പർവ്വത്, കാം, കുസുമം, പക്ഷം, ലഘു, ഗുരു’ ഉദാ: 0.0, 0——, 0—0, ——0, 0.0, —, 0. പതിനേംശാമത്തേത്: ‘രണ്ട് പക്ഷം, പർവ്വത്, അലനു, ചലൻ, പക്ഷം, കുസുമം’. ഉദാ: 0.0, 0.0, 0——, ——0, ——0, 0, 0.0, ——0. പതിനേംശാമത്തേത്: ‘രണ്ട് പക്ഷം, പർവ്വത്, അലനു, ചലൻ, രണ്ട് കാം, ഗുരു’ ഉദാ: 0.0, 0.0, 0——, ——0, ——0, 0, 0—0, 0. പത്രതാപതാമത്തേത്: ‘ഗുരു, രണ്ട് പക്ഷം, പർവ്വത്, അലനു, ചലൻ, രണ്ട് കാം, ഗുരു’

ഉദ്ദേശം: ഉ. ഉ.പ, ഉ.പ, ഉ— —, — — — —, — — ഉ, ഉ— ഉ, ഉ— ഉ, ഉ. ഇരു പതാമത്തെത്ത്: ‘നാല്പ് പക്ഷം, ചലൻ, മദ, പക്ഷം, രണ്ട് മദ, ഗുരു’ ഉദ്ദേശം: ഉ.പ, ഉ.പ, ഉ.പ, ഉ.പ, — — ഉ, —.പ.—, ഉ.പ, —.പ.—, —.പ.—, ഉ. ഇരു പത്തി ഓനാമത്തെത്ത്: ‘നാല്പ് പക്ഷം, മുന്ന് ചലൻ, രണ്ട് മദ, ഗുരു’ ഉദ്ദേശം: ഉ.പ, ഉ.പ, ഉ.പ, ഉ.പ, — — ഉ, — — ഉ, — — ഉ, —.പ.—, ഉ. ഇരുപത്തി ഓനാമത്തെത്ത്: ‘നാല്പ് പക്ഷം, കുസുമം, മദ, ചലൻ രണ്ട് മദ, ഗുരു’ ഉദ്ദേശം: ഉ.പ, ഉ.പ, ഉ.പ, ഉ.പ, — — — — ഉ, —.പ.—, — — ഉ, —.പ.—, —.പ.—, ഉ. ഇരുപത്തി മുന്നാമത്തെത്ത്: ‘എട്ട് ഗുരു, പത്ത് ലാലു, കാം, ചലൻ, ലാലു, ഗുരു’: ഉ, ഉ, ഉ, ഉ, ഉ, ഉ, —, —, —, —, —, —, —, —, —, —.പ.—, — — ഉ, —, ഉ.

ഈ വിഷയത്തിന് തൊനിത്രയും നീം വിവരണം നൽകിയത് സംഖ്യാത്തങ്ങൾ സമ്മേളിക്കുന്നത് ഒരുത്തരം വിവ്യതങ്ങളായാണെന്നും അവരുടെ വ്യത്തങ്ങളും ഗണങ്ങളും പദ്ധതികളായി തിരിയുന്നതെങ്ങനെ യെന്നും മനസ്സിലാക്കാനാണ്. ‘വലീൽ ബിൻ അഹർമദ്’ -ചിലർ പറയുന്നതു പോലെ- ഈത്യക്കാരുടെ വ്യത്തങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാൻ സാധ്യതയും സംഭായിട്ടും അങ്ങനെ ചെയ്തില്ല. എന്നാലും ഒരുുഗൃഹിത പണ്ഡിതനായിരുന്നു അദ്ദേഹം എന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. അവരുടെ ആദിഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചത് ശ്രോകങ്ങളിലാകയാൽ അതു നല്ല പോലെ ശ്രദ്ധിക്കാനാണു നാം വിഷമിച്ച് ഈ കാര്യം കൈകൊരും ചായ്യുന്നത്. നാല്പ് പാദങ്ങളുള്ളതിൽ ഓരോ പാദവും എട്ട് അക്ഷരങ്ങളുള്ളതും പാദങ്ങൾ തമിൽ തുല്യനില ഇല്ലാത്തതുമാകും. എല്ലാ പാദങ്ങളിലും അഞ്ചാമത്തെത്ത് ലാലുവും അറാമത്തെത്ത് ഗുരുവുമാകും, രണ്ടും മുന്നും പാദങ്ങളിൽ എഴാമത്തെത്തു ലാലുവും ബാക്കിയുള്ളത് ഗുരുവുമാകും. ശ്രഷ്ടുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ എങ്ങനെന്നയുവാവാം. ഇതിൽ കണക്കുകൂട്ടുന്ന രീതി ‘ബേഹമഗുപ്തന്’ൽ നിന്ന് ഉഭരിക്കാം.

കവിതകളുടെ ഓനാമത്തെ വർഗ്ഗം രണ്ട് പാദങ്ങളുള്ള ‘കായത്ര്’ ആണ്. ഓരോ പാദത്തിലും ചുരുങ്ങിയാൽ നാല്പ് എന്ന നിലയിൽ. ഈ വർഗ്ഗത്തിലുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ ഇരുപത്തി നാലായി കണക്കാക്കിയാൽ നാല്, നാല് എന്നു വരും, ഇതിനു നിശ്ചയിച്ചത് ഇരുപത്തി നാല് ആകും സോൾ ബാക്കി പതിനാറ് ആകും. അതിനെ വലത്തെ പാദത്തിൽ ചേർത്ത് ഇങ്ങനെ കണക്കാക്കുക: 4-20 ഇനി മുന്ന് പാദങ്ങളുള്ളവയാണെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ നാല്, നാല്, പതിനാറ് വലത്തെ ഭാഗം ഇപ്പോഴും വ്യത്യസ്തവും പ്രത്യേക പേരുള്ളതുമാകും. ബാക്കിയുള്ളവ ഒരു കൂട്ടമായി കണക്കാക്കുന്നു. നാല് പാദങ്ങളുള്ളവ ഇപ്രകാരം വരുന്നതാണ്. നാല്, നാല്, നാല്, പ്രത്യഞ്ചം.

എറ്റവും ചുരുങ്ങിയ അക്ഷരങ്ങളായ നാലിൽ നാം കൂത്രിമങ്ങളാണും ചെയ്യാതെ രണ്ട് പാദങ്ങളുള്ള വ്യത്തത്തിൽ കൂട്ടിക്കലെർത്താൻ

ഉദ്ദേശിച്ചാൽ ഇടത്തെ പാദത്തിൽ ഒക്കഷരം ചേർക്കുകയും വലതേരെ തിൽനിന്ന് അതിനെ കിഴിക്കുകയും വേണം. ഓരോനിന്റെയും ഉത്തരം അതാതിന്റെ താഴെ ചേർത്ത് രണ്ട് വരിയുടെ സംഖ്യകൾ ആരംഭവും അവസാനവും തുല്യമാക്കുന്നതു വരെ ഇപ്രകാരം ചെയ്യണം. അതിന്റെ രൂപം ഇതാണ്:

20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

ഈ മിശ്രവരികളിൽനിന്ന് ആദ്യത്തെ രണ്ട് സംഖ്യയിൽനിന്നു ചെറിയ തുകയെ വലുതിൽനിന്നു കീഴിച്ചുകിടിയ ഉത്തരത്തിലേക്ക് ഒന്ന് കുടിച്ചേർത്താൽ കിട്ടുന്ന അത്യധാരം ഉള്ളത്. (അതായത്: 17) എന്നാൽ, മുന്നു പാദങ്ങളുള്ള വ്യത്തം ആകെ ഇരുപത്തിനാല് അക്ഷരങ്ങളേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വരുന്നതാണ്. അപ്പോൾ വലതേരെ സംഖ്യകളെയും മല്ലിയതിലുള്ള സംഖ്യകളെയും പാദങ്ങളുള്ള ഒരുവയ്യേപ്പാലെ കണക്കാക്കുകയും വലതേരെത്തിൽ നിന്ന് ഒന്നു കീഴിച്ച് മല്ലിയ സംഖ്യയിലേക്ക് ചേർക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇടത്തെ സംഖ്യയിൽ ആവർത്തനം ചെയ്ത് ഇപ്രകാരം മിശ്ര സംഖ്യകളായി പുരിപ്പിക്കുക.

16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	16	4	
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	4	4	16	4
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4

ഈ സ്ഥലമാറ്റം ചെയ്ത് എഴുതുനോഡ് ആർ രൂപം വരാവുന്നതാണ്. ചിലപ്പോൾ ഇടത്തെ സംഖ്യയും മറ്റു ചിലപ്പോൾ മല്ലിസംഖ്യയും മാറ്റിപ്പാതെ വർക്കയും ബാക്കിയുള്ള സംഖ്യകൾ വ്യത്യാസപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നോണ് ആർ രൂപം വരുന്നത്. നാല് പാദങ്ങളുള്ളവയുടെ സ്ഥിതി മെല്ലിഡിച്ചതിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണെല്ലോ. ഈ അധ്യാത്മത്തിൽ ആ ഭാഗം മാത്രമേ എനിക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അത് പാദങ്ങളുടെ സംഖ്യക്കാണ് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ ശ്രീകൃഷ്ണം ഇന്ത്യ ക്ഷാരെ പോലെ തന്നെയാണ്. ‘ജാലിനുസ്’ (ശാലംസ്) തന്റെ ‘വത്തായുൻ’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു: ‘മെനോ ക്രേക്രുസ്’ ഭാവക അർക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ രഹഷ്യത്തെ ‘ബ്യമോ ക്രേക്രുസ്’ മുന്ന് പാദങ്ങളുള്ള പദ്ധതിലാണ് വിവരിച്ചത്.

അരധ്യാധികാരി: 14

ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഇതര ശാസ്ത്രങ്ങളിലുള്ള ഗവണ്മങ്ങൾ

ശാസ്ത്രങ്ങൾ അസംഖ്യമാണ്. സന്ദർഭങ്ങൾ സഹായകമാകുകയും ചിന്തകൾ അവയെ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ അവ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടും. ജനങ്ങൾക്കു ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ താല്പര്യമുണ്ടാവുകയും അവയെയും ശാസ്ത്രജ്ഞത്വം അവർ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തുകാണുകയാണ് അതിന്റെ ലക്ഷ്യം. ശാസ്ത്രജ്ഞത്വം അവരുടെ മുഴുവൻ കഴിവും സമയവും ഈ വിഷയത്തിനായി ഉപയോഗിക്കാൻ സാധിക്കുത്തുവീധിയം അവർക്കു സമുദായത്തിൽനിന്നു സഹായങ്ങളും പ്രോത്സാഹനങ്ങളും ലഭിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ, ഇക്കാലത്തു പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, നിരുത്സാഹമായ നിലയാണു കാണുന്നത്. ഇപ്പോൾ നാം കാണുന്നതു പ്രോത്സാഹനം ലഭിച്ചിരുന്ന കാലങ്ങളിലെ ചില അവൾക്കിട്ടാണ്. ലോകത്തെ ആക്രമാനം ഒരു നിലപാട് അവരിം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ എല്ലാ സമുദായവും താന്ത്രാജ്ഞാടു പക്കാ അതിൽ നിന്നെന്തുകൂടുന്നതാണ്. ഇന്ത്യക്കാരും അതിൽനിന്ന് ഒഴിവാകുന്നതല്ലല്ലോ. ജോതിഷ്മാണ് അവരുടെ ഇടയിൽ കുടുതൽ പ്രസി ഡിയാർജിപ്പി ശാസ്ത്രം. അവരുടെ മതവ്യാഖ്യാ അതിനു കുടുതൽ ബന്ധമുള്ളതാണ് അതിനു കാരണം. ആ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നിയമങ്ങളെ ശരിക്ക് അറിയാതെവരെ ജോതിഷ്മ പണ്ഡിതമാർ എന്നു വിളിക്കുകയില്ല. ‘സിൻക് ഹിന്ക്’ എന്നു നമ്മുടെ ആളുകൾ പറഞ്ഞുവരുന്നത് അവരുടെ സിദ്ധാന്തത്തെ കുറിച്ചാണ്. തീരെ പിഡിക്കുകയോ മാറുകയോ ചെയ്യാതെത്തർ എന്നാണ് അവർ അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള ജോതിശാസ്ത്രത്തിനു ‘സിദ്ധാന്തം’ എന്നാണ് അവർ പറയുക.

ആ ശാസ്ത്രം അണ്ണു തരമെത്ര:

1. സുര്യനിൽനിന്നു ലഭിച്ചതെന്ന് അർത്ഥം വരുന്ന ‘സുര്യ സിദ്ധാന്തം’

2. വസിഷ്ഠം സിഖാന്തം - ഡ്യുവ നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ഒന്നിനെന്നയാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. വിഷണുചന്ദ്രനാണ് ഇതുണ്ടാക്കിയത്.
3. പുത്രൻ സിഖാന്തം - ഈ സന്ത്ര പട്ടണത്തിലെ ശ്രീക്കുകാരനായ പോർസിന്റോനെന്നാണ് ഉറപ്പം.
4. റൂമക് സിഖാന്തം-റോമക്കാരനായ ‘ഇഗ്രേവിനാ’ാണ് ഇതുണ്ടാക്കിയത്.
5. ബൈഹ സിഖാന്തം-ബൈഹമരേണ്ടെതന്ന അർത്ഥത്തിൽ. ‘ബൈഹഗൃഹത്തനാ’ാണ് ഇതു നിർമ്മിച്ചത്.

ആദിപിതാവായ ബ്രഹ്മാവിശ്വൻ ‘ബഹുതാമ’ എന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് എല്ലാവരുടെയും ആധാരം. വരാഹമിഹിരൻ ‘പഞ്ചസിഖാന്തം’ എന്ന പേരിൽ ഒരു ചെറിയ പട്ടിക ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പേരിനുസരിച്ചുള്ള മെച്ചം ഇതിനില്ല. ബൈഹഗൃഹപത്രൻ പറയുന്നു: “സിഖാന്തങ്ങൾ ധാരാളം ഉണ്ട്. “സുരൂൻ, ഇന്ദ്ര, പുത്രൻ, വസിഷ്ഠ്, റൂമക്, ജവത്” (ഇതു ശ്രീകുകാരുടേന്നാണ്) ഈ പേരിൽ അധികം ഉണ്ടെങ്കിലും ചിന്തിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം ഫലത്തിൽ ഒന്നാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇവയിൽ പുത്രൻിന്റെതും ബൈഹഗൃഹപത്രൻിന്റെതും മല്ലാതെ മറ്റാനും എനിക്കു കിട്ടിയിട്ടില്ല. ബൈഹ സിഖാന്തത്തിന്റെ വിഷയവിവര പട്ടിക താഴെ ഇവിടെ കുറിക്കാം:

1. ഗ്രോളങ്ങളുടെ സ്ഥിതികളും ആകാശം, ഭൂമി ഇവയുടെ രൂപവും.
2. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സഖ്യാരപമങ്ങൾ, കാലനിർണ്ണയം, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ മഖ്യം കണ്ണഭാഗത്തിൽ, വൃത്തലാഗങ്ങളുടെ ‘രജബ്’ (വ്യത്യത്തിൽ ഡിഗ്രിയുടെ തുല്യപീഠയിൽ അർദ്ധവ്യാസത്തെ കണക്കാക്കുക) കണക്കാക്കൽ.
3. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സഖ്യാരം താരതമ്യം ചെയ്യുക.
4. നിശ്ചൽ, പകുവിൽ കഴിഞ്ഞഭാഗം, ഉദയം എന്നീ വിഷയങ്ങൾ ഓരോനും മറ്റൊരോന്തിനിന്ന് അറിയുക.
5. നക്ഷത്രങ്ങൾ സുരൂരശ്മിയിൽ പ്രത്യുക്ഷമാകലും അപ്രത്യുക്ഷമാകലും.
6. മാസപ്ലിറവി
7. ചന്ദ്രഗഹണം
8. സുരൂഗ്രഹണം
9. ചന്ദ്രന്റെ നിശ്ചൽ
10. നക്ഷത്രങ്ങൾ സമേളിക്കുകയും പിരിയുകയും ചെയ്യുന്നത്.
11. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ മഖ്യരേഖയിൽ നിന്നുള്ള ദൂരം.
12. ജ്യോതിശാന്തത്രങ്ങളിലെ പുന്തകങ്ങളെല്ലാം പഞ്ചാംഗങ്ങൾ നിരൂപണം ചെയ്തു ശരിയും തെറ്റും വേർത്തിരിക്കുക.
13. കണക്കും ശാന്തത്രവും അതുപയോഗിച്ചുള്ള അളവും മറ്റും വിവരിക്കുന്നത്.

14. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ മദ്യം നിർണ്ണയിക്കുക.
15. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സഖാരം താരതമ്യംചെയ്തു നിർണ്ണയിക്കുക.
16. നിശൽ, പക്ചിത്തനിന്നു കഴിഞ്ഞ ഭാഗം, ഉദയം.
17. ഭാഗികമായ സൃഷ്ടശഹണം
18. മാസപ്പീറവി നിർണ്ണയം
19. ‘വത്’ക്ലിഡും (ആർജിബ്രേയിലും) മറ്റും ഉത്തരം കണ്ണംതാൻ കൈകൊള്ളുന്ന മാർഗ്ഗം.
20. നിശല്ലുകളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ.
21. പദ്മങ്ങളുടെ വ്യൂതങ്ങളും പാദങ്ങളും.
22. വ്യൂതങ്ങളും ചില ഉപകരണങ്ങളും
23. സൃഷ്ടം, ഉദയം, ചന്ദ്രം, താറുവേല എന്നിവ മുവേന സമയം നിർണ്ണയിക്കുക.
24. അക്കങ്ങളുടെയും തുകങ്ങളുടെയും അടയാളങ്ങൾ.

ഇങ്ങനെ ഈപത്തിനാല് അധ്യായങ്ങളാണ് അവ. ഈപത്തി അഥവാം അധ്യായമായ ‘ധ്യാനഗ്രഹത്’ എന്നതിൽ ചിന്തിച്ച് ഉത്തരം കണ്ണംതുന്നതിന്റെ വിവരങ്ങങ്ങളാണ്; കണക്കുവഴിയായി കണ്ണുപിടിക്കുകയല്ല. അതിനാലാണ് ആ അധ്യായം താനിവിടെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്.

സിഖാന്തത്തിന്റെ നിലവാരത്തിലെത്താത്തവയ്ക്ക് ‘ത്രന്തം’ (യുക്തി അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുക) എന്നോ, ‘കാരണം’ (സിഖാന്തത്തെ അനുസരിക്കുന്നവ) എന്നോ പരിയുന്നു. അവയനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് ‘ആചാര്യ’ (ബേഹാവിക്കു അനുയായി) എന്നും പരിയുന്നു. ‘ആരുട്ടേൻ’, ‘ബലഭ്രാൻ’ എന്നിവർക്കു വെച്ചുരെ ത്രന്തങ്ങളുണ്ട്. ‘വാഹനർ’ എന്ന യാർക്കു രസായനത്രന്തം എന്നൊരു ശ്രമവും ബേഹമഗുപ്തതനു ‘കർണ്ണകണ്ണകാതിക’ എന്നൊന്നും ഉണ്ട്. ഈ വാക്ക് അവർക്കിടയിൽ (പ്രചാരത്തിലുള്ള) ഒരു പലഹാരത്തിന്റെ പേരാണതെ. ഇങ്ങനെ പേരുവെക്കാനുള്ള കാരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു താനിപ്രകാരം കേട്ടിട്ടുണ്ട്:

ബുദ്ധമതകാരനായ ‘സുഗ്രേമ’ ‘ദദ്ധസാഗർ’ (മാസ്തിന്റെ സമുദ്രം) എന്ന പേരിൽ ഒരു ചെറുപുസ്തകം രചിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ശിഷ്യൻ ‘കുറിവെവ്യ’ (അതിമല) എന്നൊരു ശ്രമവും രചിച്ചു. പിന്നീട് ‘ഇതിൻ’ ‘ലുനമർശ്ത്’ (ഒരുപിടി ഉള്ള്) എന്ന പേരിൽ ഒരു പുസ്തകം രചിച്ചപ്പോൾ ബേഹമഗുപതൻ തന്റെ ശ്രമത്തിന്, ക്ഷേണങ്ങളുടെ എല്ലാ ഇനങ്ങളും പുർത്തിയാവാൻ വേണ്ടി, ‘കർണ്ണകണ്ണകാതിക’ (ഹലുവാ പലഹാരം) എന്നു പേരുന്നല്കി. ഈ പുസ്തകം ആരുട്ടേൻ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് എഴുതിയതാണ്. ഇതിന്റെ തുടർച്ചയായി ‘ഉത്രകണ്ണകാതിക’ (രേവോമുലം തെളിയിക്കുക) എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റൊരു ശ്രമവും കൂടിയുണ്ട്. കൂടാതെ, ‘കണ്ണകാതികത്പ്’ എന്നൊരു ശ്രമവും കൂടി കാണുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ കർത്താവ് ആരാണ്ണന്നു മന

ന്തിലായിട്ടില്ല. അതിൽ ഉപയോഗിച്ച് സംവ്യക്തിയും അവയിൽ വന്നുപോയ പിശകുകളും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബലഭ്രാന്താൻ ഈ പുസ്തകമെന്നു താനുഹിക്കുന്നു. വിജയാനന്ദൻ (മറുള്ളവരെ പിന്തുടരുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഉദയം) എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ‘കർണ്ണ തിലകം’ എന്ന ഒരു ചെറു ശ്രമമുണ്ട്. നാഗപ്പുരിലെ ‘മിഹത്ത്’ മകൻ ‘വിദ്വാരൻ’ എന്നയാൾക്ക് ‘കർണ്ണസാരം’ എന്നാരു കൃതിയുണ്ട്. ‘കർണ്ണ പർത്തിലക്’ (അന്നോന്നും ശക്തി പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ) എന്നാരു പുസ്തകം ‘വാഹനൻ’ന്റെ പേരിലായപ്പെട്ടുന്നു. കാർമ്മിർക്കാരനായ ‘ഉപ്പൽ’ എന്നയാൾക്ക് ‘രാഹരാഹരൻ’ (പിന്തുടനു ചലിക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെ എതിർക്കുന്നവ) എന്ന മറ്റാരു കൃതിയുണ്ട്. ‘കർണ്ണ പതം’ (അവരെ നശിപ്പിക്കുന്നവ) എന്ന മറ്റാരു കൃതിയുമുണ്ട്. ‘കർണ്ണ ചൗരമൻ’ എന്നാരു ശ്രമം കാണുന്നുണ്ട്. കർത്താവിനെ അഭിയുന്നില്ല. പിന്നുന്നും ഏതെങ്കിലും ധാരാളം പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ട്. മനുവിൻ്റെ ‘മാനസും’ അതിന് ‘ഉപ്പൽ’ നല്കിയ വ്യാവ്യാമവും ‘പുഞ്ചൽ’ ചുരുക്കി എഴുതിയ ‘ചെറിയ മാനസും’ ആരുഭ്രാന്തൻ്റെ ‘ഭശഗിതകും’ ആരും ശ്രമവും, ലോകാനന്ദൻ്റെ ‘ലോകാനന്ദം’ എന്ന ശ്രമവും ഭേദയും ‘ഭട്ടം’ എന്ന ശ്രമവും ഉദാഹരണത്തിനായി നമ്മുടെക്കുംഠാം.

എന്നാൽ, നക്ഷത്രനിയമങ്ങളെ പറ്റി ‘മാധവൻ’, ‘പരാശർ’, ‘ഗർഗ്’, ‘വരാഹമിഹിനൻ’, ‘ബലഭ്രാൻ’ ദിവ്യദത്ത്, ‘ബഹമൺ’ എന്നിവർക്കെല്ലാം ‘സംഹിത’ എന്ന പേരിൽ പുസ്തകങ്ങളുണ്ട്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഇവയിൽ പ്രതിപാദിച്ചു കാണാം. യാത്രാകുറിപ്പുകൾ, അന്തരീക്ഷ സംഭവങ്ങൾ, രാഷ്ട്രീയ കാര്യങ്ങൾ ലക്ഷണങ്ങൾക്കാണുള്ള കാര്യഗ്രഹണം, പക്ഷിലക്ഷണങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അവിടത്തെ പണ്ഡിതമാർ പുർണ്ണമായും അവയിൽ വിശദിക്കുന്നു. ലോകകാരുങ്ങൾ നക്ഷത്രങ്ങൾ വഴി അഭിയുന്നതിനു ‘സംഹിത’ എന്ന് അവർ പറയുന്നു. പരാശർ, സത്ത്, മനിത്, ജംബഷം’ ശ്രീകുകാരനായ ‘മഹ്’ എന്നിവർക്കെല്ലാം ജാതക ശ്രമങ്ങളുണ്ട്. വരാഹമിഹിനനു ചെറുതും വലുതുമായ രണ്ട് ശ്രമങ്ങളുണ്ട്. ബലഭ്രാൻ അതിന് ഒരു വ്യാവ്യാമം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചെറുത് താൻ അഭിവിഥിലേക്കു പരിഭ്രാംപ്പെടുത്തി. ജാതക ശാസ്ത്രത്തിൽ അവർക്കു വലിയൊരു ശ്രമമുണ്ട്. ‘സാരാവലി’ (തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവ) എന്നാണതിന്റെ പേര്. ‘കല്യാണവർമ്മ’യുടെ ‘പസിദ്ധർ’ പോലെയാണത്. ‘ജവൻ’ എന്ന പേരിൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു മഹാശ്രമം ശ്രീകുകാരകുണ്ട്. ‘വരാഹമിഹിര’നു പല ചെറിയ പുസ്തകങ്ങളുള്ളതിൽ 55 അധ്യായങ്ങളുള്ള ‘കമ്പമണ്ഡലക്’ എന്ന പുസ്തകവും, ‘ഹോരവണ്ണഹടക്’ എന്ന പുസ്തകവും ഉൾപ്പെടുന്നു. യാത്രകളെ കുറിച്ച് ‘യുർയാത്ര’ ‘തിശിയാത്രാ’ എന്നീ ശ്രമങ്ങളും വൈവാഹിക വിഷയത്തിൽ ‘വിവാഹം സ്വിഗുനി കണ്ണ ഇന്തി | 113

ഹാപ്തൽ’ എന പുസ്തകവും എടുപ്പുകളെ കുറിച്ചു വിവരിക്കുന്ന ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളും അവർ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷിലക്ഷണം, ശുഭ ലക്ഷണം എന്നിവയിൽ ‘സർവ്വദേവ്’ എന്നൊരു ഗ്രന്ഥമുണ്ട്. ഇതിനു മുന്നു വകു പ്പുകളുള്ളതിൽ ഒന്ന് മഹാദേവന്റെതും രണ്ടാമത്തെത് ‘വിമലബുദ്ധം’ നേര്ത്തും മുന്നാമത്തെത് ‘ബൻഗലി’യുടെതുമാണ്. ബുദ്ധൻ അദ്യശ്രൂകാ രൂഞ്ഞൾ അഡിയുന്നതിനെ കുറിച്ച് ‘ചുമൻ’ എന്നൊരു ഗ്രന്ഥം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉപ്പൽ അദ്യശ്രൂപേശ്രീനാഥർ എന പേരിൽ ‘പ്രേര ചുരമൻ’ എന്നൊരു ഗ്രന്ഥവും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ‘പുരോഹത്മൻ’, ‘സകൽ’, ‘ദിവാ കരൻ’, ‘പരാശർ’, ‘സരസ്വതി’, ‘പിറുവാന്’, ‘ദേവകീർത്ത്’, ‘തതക സാമി’ എന്നീ പുസ്തകങ്ങൾ മറ്റു ചില പണ്ഡിതന്മാരുടെതാണ്.

മതവുമായി ബന്ധമില്ലെങ്കിലും വൈദ്യശാസ്ത്രം ജോതിഷത്തോടുകൂടി ഒരു നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെന്നാണ് അവർക്കിടയിൽ പ്രസിദ്ധമായത്. വൈദ്യത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധിയാർപ്പിച്ച ഗ്രന്ഥമാണ്, ‘ചരക്’ എന ആർ നിർമ്മിച്ച അതെ പേരിലെയിപ്പെട്ടുന്ന പുസ്തകം. ‘ദാപരി’ലുള്ള ഒരു ജഷിയായിരുന്നു ഇതേഹം. ‘അശിവേശൻ’ എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്, പിന്നീട് വൈദ്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധി നേടിയപ്പോൾ ‘ചർക്’ (ചരകൻ, ബുദ്ധിമാൻ) എന പേര് സിദ്ധിച്ചു. ‘സൃത’ സന്താനങ്ങളായ ജഷിമാരിൽനിന്നാണ് അദ്ദേഹം വൈദ്യം പഠിച്ചത്. അവർ ഇന്നു നിൽക്കിന്നും അദ്ദേഹം ദേവമാരുടെ രണ്ട് വൈദ്യമാരിലെബാരാളായ ‘അശവനിന്’ൽ നിന്നും പഠിച്ചു. ‘പ്രജാപതി’യിൽ (ആദ്യ പിതാവായ ബൈഹാവ്)നിന്നാണ് ‘അശവനിൻ’ പഠിച്ചത്. പ്രസ്തുത പുസ്തകം ‘ബർമകൻ’കൾക്കുവേണ്ടി അറബിയിലേക്കു പരിഭാഷപ്പെട്ടതിനിട്ടുണ്ട്.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ചവ കൂടാതെ ശാസ്ത്രപരമായും കലാപരമായും അസംഖ്യം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്ത്യക്കാർക്കുണ്ട്. പക്ഷേ, എനിക്ക് അവ തയല്ലാം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നമ്മുടെ ഇടയിൽ ‘കലീല വ ദിന്’ എന്നറിയപ്പെട്ടുന്ന ‘പണ്വത്രന്തം’ അറബിയിലേക്കു പരിഭാഷപ്പെട്ടതാ സ് എനിക്കു കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ എന്നു താൻ ആശിക്കുകയാണ്. കാരണം, ആ കൃതി പേരിഷ്യൻ ഭാഷയുടെയും ഇന്ത്യൻ ഭാഷയുടെയും, അതിനു ശേഷം അറബി ഭാഷയുടെയും പേരിഷ്യൻ ഭാഷയുടെയും ഇടയിൽ കുടു അഡിക്കിടക്കുകയാണ്. ഈ പരിഭാഷകൾ വിശാസയോഗ്യമല്ല കാരണം, അറബിഭാഷയിലേക്കു പരിഭാഷപ്പെട്ടതിയ ഇംപന്നത് മുഖപദ്ധത് വിശാസബലമില്ലാത്തവരെ സംശയിപ്പിക്കാനും ‘മാനി’ പ്രസ്ഥാനത്തിനു പ്രചാരം വേല ചെയ്യാനുമായി ‘ബൈർസബൈഹ്’ എന്നൊരു അദ്ധ്യായം ഇതിൽ കൂടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. പ്രക്ഷിപ്തം എന കുറ്റത്തിനു പാത്രമായി കിക്കുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവർത്തനം സംശയരഹിതമല്ല.

അഥ്യായം 15

ഇന്ത്യക്കാരുടെ അളവുകളെയും തുക്കങ്ങളെയും കുറിച്ച് ചില വിവരങ്ങൾ

നിർണ്ണയിക്കുക എന്നതു പ്രകൃത്യാ തന്നെ മനുഷ്യനുള്ള ഒരു ശുണ്ടാണ്. ഒരു വസ്തു മറ്റാനിനെ അപേക്ഷിച്ചു നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നു. തുക്കംകൊണ്ട് വസ്തുകളുടെ കനം കണക്കാക്കുന്നു. നാന്നയങ്ങളും ചില്ലികളും കണക്കാക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവയ്ക്ക് ഇന്ത്യക്കാർ തുക്കം ഉപയോഗിക്കാറില്ല. പൊന്ത് കണക്കാക്കുന്നത് തുക്കിയാണ്. ഒരു പ്രത്യേക തുക്കത്തിന് അവർ ‘സർബം’ എന്നും അതിന്റെ നാലിൽ മൂന്ന് ഭാഗത്തിന് ($\frac{3}{4}$) ‘തോല്’ എന്നും പറയുന്നു. നാം ‘മിസ്വാൽ’ ഉപയോഗിക്കുന്നതുപോലെയാണ് അവർ ‘തോല്’ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നത്. ഒരു തോല് നമ്മുടെ രണ്ട് മിസ്വാലും അതിന്റെ പത്തിലെബാനും (‘മിസ്വാൽ’ = 2 ‘തോല്’ + $\frac{1}{10}$ ‘തോല്’) ആണ്. ഒരു തോലയുടെ പത്ര സ്കിലോഗ്രിന് ($\frac{1}{12}$) ‘മാഷ്’ എന്നു പറയുന്നു. ഒരു സർബ്ബം പതിനാറ് മാഷിനു തുല്യമാണ്. ഒരു ‘മാഷ്’ നാല് ‘അന്നി’യാൽതെ. ‘ഗർവ്’ മരത്തിന്റെ വിത്തിനാണ് ‘അന്നി’ എന്നു പറയുന്നത്. ഒരു അന്നി നാല് ‘ജവ’യും ഒരു ജവ ആറേകാൽ (6!4) ‘കല’യും ഒരു കല നാല് ‘പാദ’യും ഒരു പാദ നാല് ‘മദ്ര’യുമാണ്. അപ്പോൾ ഒരു സർബ്ബം = 16 മാഷ്/1600കല; 64 അന്നി/6400 പാദ; 256 ജവ/25600 മദ്ര; ആകുന്നു. പതിനാറ് മാഷിന് ‘ദുക്ഷം’ എന്നാണു പേര്. ‘ദുക്ഷം’ എന്നാണെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ രണ്ട് ദുക്ഷം കൂടിയാൽ ഒരു ‘മിന്വാൽ’ എന്ന അവർ പറയുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ, അതു ശരിയല്ല. കാരണം, ഒരു മിസ്വാൽ 5% മാഷാണ്. ദുക്ഷത്തിന്റെയും മിസ്വാലിന്റെയും ഇടയിലുള്ള ബന്ധം ഇരുപതും ഇരുപത്തി ഒന്നും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം പോലെയാണ്. അപ്പോൾ ഒരു ദുക്ഷം 1 മിസ്വാലാണ്. അതായത്, പ്രസ്തുത മറുപടി തന്നയാർ സുമാർ കണക്കാക്കിയതാവണം. ഒരു നാട്ടിലെ ഒരു തുക്കം അതേപേരിലുള്ള മറ്റാരു നാട്ടിലുള്ള തുക്കവുമായി പേരിലോത്താലും

മലത്തിലോകണമനില്ല. സോമനാമ നിവാസികളിൽ ഒരാൾ ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: “അവരുടെ മിസ്വാലും നമ്മുടെ മിസ്വാലും ഒന്നാണെന്നും അവരുടെ മിസ്വാൽ 8 രൂപയും ഒരു രൂപ = 2 ‘പാല’യും ഒരു പാല = 16 ‘ജവ’യും ആണെന്നും. ഈ കണക്കിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിൽന്റെ അഭിപ്രായം തെറ്റാണെന്നും അവരുടെത് ‘തോല’യാണെന്നും മിസ്വാലാല്ലെന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ. ‘മാഷ’യ്ക്ക് രൂപ എന്നാണ് അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചത്.

തൃക്കത്തിൽ കുടുതൽ ചെറിയ ഭാഗങ്ങൾ പോലും കണക്കാക്കുന്നതിനു ചില അളവുകൾ ശ്രദ്ധിക്കാറുണ്ട്. ‘വരാഹമിഹിരൻ’ ബിംബാങ്ങളെ നിർമ്മിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഗണിക്കുന്നു: 10 ‘ധൂളി’ = 1 ‘റജു’ , ‘8 റജു = 1 ബാലഗ്ര’ (മുടിയുടെ അറ്റം), ‘8 ബാലഗ്ര = 1 ലിംഗ്’ (പേരംഡ), ‘8 ലിംഗ = 1 ‘യുകം’ , ‘8 യുകം = 1 ജവ’ അളവിൽന്റെ മാത്രകകളുടെ കണക്ക് അങ്ങനെ പോവും. തൃക്കങ്ങളിൽ മേൽ ഉഖരിച്ചതിനോട് അദ്ദേഹം യോജിക്കുന്നു. ഉണക്ക സാധനങ്ങളുടെ തൃക്കത്തെ കൂറിച്ച് അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ‘4 ഫലം = 1 കുറബ്പ്’, ‘4 കുറബ്പ് = 1 പ്രസ്തു’ , ‘4 പ്രസ്തു = 1 ആർഹാ’, 4 പച്ചയാണകിൽ 8 ഫലം = കുറബ്പ്. കുറബ്പ് = ഒരു പ്രസ്തു. ‘4 പ്രസ്തു = 1 ആർഹാ’ ‘4 ആർഹാ = 1 ദ്രോണം’.

‘ചരക്’ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ച ചില തൃക്കങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കാം: (അറബി കോപ്പിയിൽനിന്നാണ് എന്നിക്കതു കിട്ടിയത്) അവ ശരിയാല്ലെന്ന് എന്നെന്ന് അഭിപ്രായം. നമ്മുടെ സമകാലികമാരിൽ ചിലർ അവർ ഉഖരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ ശരിയും തെറ്റും അതു ഗൗണിക്കാറില്ല. ‘അത്തരി’ പറയുന്നു: ‘6 അണ്ണ = (ധൂളി) 1 മീർച്ച്’, ‘6 മീർച്ച് = 1 കടുമണി’, ‘8 കടുമണി= 1 അരിമണി’, ‘2 അരിമണി = 1 പയർ’, ‘2 പയർ = 1 അസി’, ‘1 അസി = ഒരു ഭാനീക്കിൽന്റെ 1/8’, ‘ഒരു ഭിർഹം = 7 ഭാനീക്ക്’, 4 അസി = ഒരു മാഷ്’, 8 മാഷ് = ഒരു ജാൻ’, 2 ജാൻ = ഒരു കൂഷ്’ (സർബ്ബം), നാല് സർബ്ബവും രണ്ട് ഭിർഹമും കൂടിയാൽ ഒരു ഫലം: 4 ഫലം = 1 കുറബ്പ്’, 4 കുറബ്പ് = ഒരു പ്രസ്തു, 4 പ്രസ്തു = ഒരു ആർഹ, 4 ആർഹ = ഒരു ഭ്രാണം, 2 ഭ്രാണം = ഒരു ശർവ്വ, 2 ശർവ്വ = ഒരു ജന. ‘ഫലം’ ഇന്ത്യയിലെ വ്യാപാരങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അതിന്റെ തൃക്കങ്ങൾ പല വിധത്തിലാണ്. ചിലർ അത് (ഫലം) ‘മന’ യുടെ $\frac{1}{15}$ ആണെന്നും, മറ്റുചിലർ 14 മിസ്വാലാണെന്നും പറയുന്നു. എന്നാൽ, ഒരു മന 210 മിസ്വാൽ അല്ല. വേറെ ചിലർ പറയുന്നത് 16 മിസ്വാലാണെന്നാണ്. ഒരു മന 240 മിസ്വാലാല്ലോ. നാലാമത്തെ ഒരു കുട്ടൻ പറയുന്നത് ഒരു ഫലം 15 ഭിർഹമാണെന്നും ഒരു മന 225 ഭിർഹമല്ലെന്നുംബാണ്. അത്തരിയുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് അർഹ 64 ഫലം ആകുന്നു. (അതായത് 128 ഭിർഹം); ഇത് ഒരു രാത്രലിന് തുല്യമാണ്.

പക്ഷേ, ഒരു അസി ഒരു ഭാനീകിരെൻ്റ് $\frac{1}{8}$ ആകുമ്പോൾ ഒരു സർബ്ബം 64 അസിയാവും. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിരെൻ്റ് അഭിപ്രായത്തിൽ ഒരു ദി രഹം 32 അസിയാവും. ഒരു അസി ഒരു ഭാനീകിരെൻ്റ് $\frac{1}{8}$ ആകുമ്പോൾ, 32 അസി 4 ഭാനീകാണ്ണനു വരുന്നതാണ്. അതിരെൻ്റ് ഇരട്ടിയായി $1\frac{1}{3}$ ദിർഹം. 2 ദിർഹമിനേക്കാൾ കൂടുതലാണ്ണനു പറയേണ്ടതില്ലോ? (ഇതു പതിഭാഷയിൽ വന്ന അശ്വഘകാണ്ഡും വിവിധ അഭിപ്രായങ്ങൾ കൂട്ടിക്കലർത്തിയതുകാണ്ഡും ഉണ്ടായ അബവഘമാകുന്നു) എന്നാൽ, സർബ്ബം നമ്മുടെ മുന്ന് ദിർഹമിനോടു തുല്യമാണെന്ന അഭിപ്രായപ്രകാരവും സർബ്ബം ഫലത്തിരെൻ്റ് $\frac{1}{4}$ ആണെന്നതിൽ ഇതുകാർക്ക് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ലെന്ന നിലയ്ക്കും ഒരു ഫലം പറ്റണ്ട് ദിർഹമം എന്നു വരും. ഇനി ഫലം മനയുടെ $\frac{1}{15}$ ആണെന്നു വരുമ്പോൾ ഒരു മന 180 ദിർഹമത്തെ. ഇതിൽനിന്ന് ഉഖരിക്കാവുന്നത് ഒരു സർബ്ബം നമ്മുടെ മുന്ന് മിസ്വാലാബാണും ദിർഹമാണ്ഡുന്നുമാണ്. ‘സംഹിത’യിൽ വേറാറിട്ടത് ‘വരാഹമിഹിരൻ’ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ‘വ്യാസവും’ ‘ഉരവും’ ഓരോ മുഴം വരുന്ന വട്ടതിലുള്ളത് ഒരു പാത്രം മഴയത്തു വെച്ചു വെള്ളം നിറച്ചതിരെൻ്റ് ശ്രഷ്ട എടുത്ത് 200 ദിർഹം മാത്രം കൊള്ളുന്ന വേറാരു അളവു പാത്രം കൊണ്ട് അളക്കുക. ഇങ്ങനെ നാല് പ്രാവശ്യം അളക്കുമ്പോൾ ആർഹർ ആയിരത്തിരുന്നു. ഇതൊരു ഏക ദേശ കണക്കു പറഞ്ഞതാവാം. കാരണം, ഒരു ആർഹർ 768 ദിർഹമോ അബ്ലൂക്കിൽ മിസ്വാലോ (ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയതനുസരിച്ച്) ആണെന്ന നാണ് മെൽ പ്രസ്താവിച്ചത്.

‘ശൈവാൺ’ ‘വരാഹമിഹിരൻ’ തനിന്ന് ഇപ്രകാരം ഉഖരിക്കുന്നു: 50 ഫലം 256 ദിർഹമാണ്. അതൊരു ആർഹയാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിരെൻ്റ് ഇരു ഉദ്ധരണം ശരിയല്ല. ഈ തുക ആർഹക്കുള്ള സർബ്ബത്തിരെൻ്റ് തുക മാണ്. അതിരെൻ്റ് ഫലം 64 ആണ്; 50 ആല്ല. ‘ജീവേശരൻ’ ഈ തുക കൾക്ക് നല്കിയ വിശദികരണം (ഞാൻ കേട്ടതനുസരിച്ച്) ഇപ്രകാരമാണ്: ‘4 ഫലം = ഒരു കുറിം, 4 കുറിം = ഒരു പ്രസ്തു, 4 പ്രസ്തു = ഒരു ആർഹർ, 4 ആർഹർ = ഒരു ഭ്രാഹം, 20 ഭ്രാഹം = ഒരു വാർ. ഒരു സർബ്ബം പതിനാറ് മാഷാണും നാം ആദ്യമായി അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഗോതമ്പ് മുതലായ ധാന്യങ്ങളുടെ തുകമാണെങ്കിൽ 4 സർബ്ബം ഒരു ഫലമാകുന്നു. വെള്ളം, എണ്ണ മുതലായവയുടെ തുക മാണെങ്കിൽ 8 സർബ്ബം ഒരു ഫലമായിരിക്കും. ഇന്ത്യക്കാർ ചരകുകൾ തുകകാൻ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത് ‘വിസ്തുനാത്ത്’ (വെള്ളിക്കോൽ) കൊണ്ടാണ്. ഒരു തുലാം വരെ അതിൽ തുകാം. അതിനേരൽ ഒന്നുമുതൽ അഞ്ച് വരെ തുകൾച്ചയായും പിന്നെ പത്തും അതിനു ശ്രഷ്ട പത്ത് വീതം കൂട്ടി നൃർ വരെ വരുന്നതുള്ള കാരണം ‘വാസുദേവൻ’ തന്റെ മാത്യ സഹോദരി

യുടെ പുത്രൻ ‘ശിശുപാലൻ’ പത്ത് പ്രാവശ്യം മാപ്പു നല്കുമെന്നും അതിനുശേഷം തെറ്റുചെയ്താൽ ശിക്ഷ നല്കുമെന്നും പറഞ്ഞ താണ്ടൻ അവർ വിശസിക്കുന്നു. (വാസുദേവരൻ്റെ സംഭവം പിന്നീടു വിവരിക്കുന്നതാണ്) ‘ഹിസാർ’ തന്റെ ചെറു ശ്രമത്തിൽ ‘ഹൽ’ (ഹലം) മിനുട്ടിനുപയോഗിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യകാരുടെ ഒരു പുസ്തക തിലും ഈ അർത്ഥത്തിൽ ‘ഹൽ’ ഉപയോഗിച്ചതായി നാൻ കേട്ടിട്ടി ലി. പക്ഷേ, പുർഖ മാസങ്ങൾക്കുള്ള ഏറ്റവും ചീലുകൾക്കുള്ള ഉള്ള വാക്ക് അവർ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ‘ഭാർ’ എന്നാരു അളവും ഇന്ത്യകാർക്കുണ്ട്. അതിനെ കുറിച്ചു പിന്നീട് ‘സിങ്’ വിജയത്തെ പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുണ്ടോ പറയുന്നതാണ്. 2,000 ഹലം (ഹൽ) തുകത്തിനു തുല്യമാണിത്. 20 നുറ്റ് ഹൽ (ഹലം) എന്നാണവർ അതിനു പറഞ്ഞത്. ഇതാരു കാളയുടെ തുകമൊണ്ടു തോന്നുന്നു.

എന്നാൽ, അളവ് എന്നത് വസ്തുക്കളുടെ ശരീരവും ഘടനവും കണക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ്. ഒരേ ജാതിയിലുള്ള വസ്തുക്കളുടെ ഒരേ ഇനത്തിലുള്ള രണ്ടെല്ലം തുകത്തിൽ സമമാകുന്നതാണ്. ജാതി മാറി യാൽ അളവും തുകവും വ്യത്യസ്തമാകും. ‘സബി’ എന്ന പേരിൽ അവർക്കൊരു അളവുപാത്രമുണ്ട്. ‘കനുജി’കളും ‘സോമനാമ’കാരും ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കനുജികൾ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: ‘സബിയുടെ നാലിട്ടി ഒരു പ്രസ്തു ആൺഞന്നും അതിന്റെ $\frac{1}{4}$ നു ‘കോ’ എന്നും പറയുന്നു. സോമനാമകാരി പറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്: സബിയുടെ പതിനാറ് ഇട്ടി ഒരു ‘പതു’ 12 പതു = ഒരു ‘മോ.’ മറ്റാരു നിലയിൽ അവർ പറയുകയാണ്: 12 സബി = ഒരു കലസം, അതിന്റെ $\frac{1}{4}$ ഒരു മന. ഗോത്വവും മറ്റും അളക്കുമോൾ ഒരു സബി 5 മനയാൽ. അപ്പോൾ ഒരു സബി 20 മനയാവും. അതിപ്പോൾ ‘വബാറംഖി’ലെ ‘സുവ്’ എന്നതിനോടു തുല്യമാകുന്നു. ‘കലസ’ എന്നത് ‘ഗുറി’ എന്നതിനോടു തുല്യമാണ്. (സുവിന്റെ 12 ഇട്ടി)

സാധനങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും വിതി, ഘടനം എന്നിവ അറിയാൻ കോലുള്ള ഉപയോഗിക്കുന്നു. നാം വരാഹമിഹിരിന്റെ ഉദ്ദേശത്തിൽ ഗോത്രസ്വമണിയുടെ തുക വിവരിച്ചു ശേഷം ഘടനം വിവരിച്ചു. ഇപ്പോൾ വിഷയത്തിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങാം. 8 ഗോത്രവുമണി നിരത്തിവെച്ചാൽ ഒരു ഗുലവും, നാല് അംഗുലം = ഒരു 100 (പിടിയു) 24 വിരൽ = (അംഗുലം) ഒരു ഹത്ത(മുഴം)യും 4 മുഴം (ഹാത്ത)= ഒരു ധനു(വില്ല്)വും ആകുന്നു. (ഇതിനു വാര എന്നും പറയുന്നു) നാൽപത് വില്ല് = ഒരു നല്ല്, ഇരു പത്തി അഞ്ച് നല്ല് = ഒരു ശുപ്പ്, ആകുന്നു. ഒരു ശുപ്പ് = 4,000 മുഴമാണ്. നമ്മുടെ ഒരു മെമ്പ് 4,000 മുഴമാണെന്നു വരുമോൾ ഒരു മെല്ലും ഒരു ശുപ്പും സമമാകും. ഇതുപോലെതന്നെ ശ്രീകൃഷ്ണരംനായ പോഴ്സ് തന്റെ സിഖാന്തത്തിൽ ഒരു ശുപ്പ് 4,000 മുഴമാണെന്നു പറയുന്നുണ്ട്.

ഒരു മുഴം രണ്ട് മിവ്യാസ് ആണ്. (24 വിരൽ) ഇന്ത്യക്കാർ ശംഖിനെ
 ബുദ്ധവർഗ്ഗ വിരൽ കൊണ്ട് മിവ്യാസായി കണക്കാക്കുന്നു.
 മിവ്യാസിരുൾ 1/2 ന് നമ്മപ്പോലെ തന്നെ അവരും വിരൽ എന്നു പറ
 യുന്നു. പക്ഷേ, അവരുടെ മിവ്യാസ് ഒരു ചാണിനു തുല്യമാണ്. ചാണി
 നബർ ‘വതസ്ത്’ എന്നും ‘കിശക്’ എന്നും പറയുന്നു. ചെറുവിരലിരുൾ
 അഗ്രം വരെയുള്ള ദൂരം ശോഗ്രൻ, ചുഞ്ഞവിരലിരുൾ അഗ്രം മുതൽ തള്ള
 വിരലിരുൾ അഗ്രം വരെയുള്ള ദൂരത്തിന് ‘ഫിത്യു’ അബ്ലൈറ്റ് ‘കുറബ്’
 എന്നും പറയുന്നു. 2/3 ചാൺ എന്നും കണക്കാക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ,
 നടുവിരലിരുൾ അറ്റം മുതൽ തള്ളവിരലിരുൾ അറ്റം വരെയുള്ള ദൂരത്തിനു
 ‘താലി’ എന്നാണവർ പറയുന്നത്. ഒരു ശരീരം എത്ര വലുതാണെങ്കിലും
 എത്ര ചെറുതാണെങ്കിലും ആ ശരീരത്തിരുൾ അളവ് ഇന്തുക്കാണ്ട് അള
 നാൽ 8 ഇരട്ടി ആകും. ഇതുപോലെ തന്നെ ഒരു കാലടി ശരീരത്തിരുൾ
 1/2 ആയിരിക്കുമെന്ന് അവർ പറയുന്നുണ്ട്. സംഹിതയിൽ ബിംബ നിർമ്മാ
 ണത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിടത്ത് ഉള്ളംകൈയുടെ വികാസം 7 നീള
 തത്തിൽ ആറും, നടുവിരലും മോതിരവിരലും അഞ്ചും, ചുഞ്ഞവിരലെ നടു
 വിരലിനേക്കാൾ 1/6 കുറവും, ചെറുവിരൽ നടുവിരലിരുൾ 1/3 കുറവും,
 തള്ളവിരൽ നടുവിരലിരുൾ 2/3 ഉം ആകുമെന്നു കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്.
 ഈ കണക്കുകൾ ബിംബത്തിരുൾ വിരൽ കൊണ്ടാണ് അളക്കുന്നത്.
 (ശുസ്ഥി) ഒരു മെലിംഗാനു കണ്ണുവള്ളു. എന്നാൽ, ‘യോജന്’
 എന്നൊരു അളവും അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് എട്ട് മെലിംഗാം.
 അപ്പോൾ ഇത് 3,002 മുഴമാകും. ചിലർ ഒരു ശുസ്ഥി ഒരുക്കാത്തത്തിരുൾ
 പകുതിയാണെന്നു തെറ്റുയരിച്ചതിനാൽ ഒരിന്ത്യൻ കാതം 1,600 മുഴമാ
 ണെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാലതു തെറ്റാണ്. കാതം യോജനയുടെ
 പകുതിയാണ്. ‘ഫിസാർ’യുടെ ചെറുപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞ ജുന
 കൾ എട്ട് മെലിംഗകൾ അടങ്കിയ ‘യോജന’യാണ്. അവരുടെ മുൻഗാമി
 കൾ വൃത്തത്തിരുൾ ചുറ്റുളവ് വ്യാസത്തിരുൾ മുന്നിരട്ടിയാണെന്നു പറ
 യുന്നു. ‘മഞ്ചപുരാണ’ത്തിൽ സുരുവാത്തേയും പ്രസാരിയും യോജന ഗണി
 ക്കുന്നോൾ ഒരു വൃത്തം വ്യാസത്തിരുൾ മുന്നിരട്ടിയാണെന്നു പറയുന്നു
 ണ്ട്. ‘ആദിത്യപുരാണ’ത്തിലും ദീപുകളുടെ ചുറ്റുളവ് വിവരിക്കുന്നിടത്ത്
 ഒരു വൃത്തത്തിരുൾ ചുറ്റുളവ് വ്യാസത്തിരുൾ മുന്നിരട്ടിയാണെന്നു പറ
 ഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വായുപുരാണത്തിലും ഇങ്ങനെ കാണാം. ഏകില്ലും
 പിൻഗാമികൾ അതിലുള്ള ഭിന്നസംഖ്യ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്.
 ബേഹമഗുപ്തത്തിരുൾ അഭിപ്രായം ആ സംഖ്യ 1/7 ആണെന്നൊക്കുന്നു. അതിനു
 പുതിയെല്ലാ മാർഗ്ഗമാണ് അദ്ദേഹം സീകരിച്ചത്. അതായത്, പത്തിരുൾ
 വർഗ്ഗമുലം ഏകദേശം 3 1/7 ആകയാൽ ഒരു വൃത്തത്തിരുൾ വ്യാസ
 തത്തിന് അതിരുൾ ചുറ്റുളവുമായുള്ള ബന്ധം ഒന്നിനു പത്തിരുൾ വർഗ്ഗമുല
 വുമായുള്ള ബന്ധമാണ്. അതിനാൽ വ്യാസത്തെ അതുക്കാണ്ട് തന്നെ

പെരുക്കിക്കിടിയ ഉത്തരത്തെ പത്തുകൊണ്ട് പെരുക്കുകയും കിട്ടുന്ന ഉത്തരത്തിന്റെ വർഗ്ഗമുലം കാണുകയും ചെയ്യുക. അതാവും ചുറ്റുളവ്. ചുറ്റുളവ് എപ്പോഴും ശരിയായ വർഗ്ഗമുലം ഇല്ലാത്തതാവും. അതിനാൽ ബാക്കി വരുന്ന സംഖ്യ പകുതിയും കുടുതലും ആണെങ്കിൽ എടുക്കുകയും കുറവാണെങ്കിൽ വിട്ടുകള്ളുകയും ചെയ്യുകയാണു പതിവ്. വ്യാസ ത്തിന്റെ ചുറ്റുളവ് 10/70 ഒഴ്ഘയും 11/70 ഒഴ്ഘയും ഇടയിലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതെന്നാണ് അർഥമീതിസ് പറഞ്ഞത്. ബേഹമഗുപ്തൻ ആര്യദാന വിമർശിച്ച് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: അദ്ദേഹം ചുറ്റുളവ് 3393 എന്ന് അനുമാനിക്കുകയും വ്യാസം 1080 ആണെന്ന് രിടത്തും 1050 ആണെന്ന് മറ്റാം രിടത്തും പറയുകയും ചെയ്തു. ആദ്യത്തെ വാക്കെന്നുസരിച്ച് വ്യാസവും ചുറ്റുളവും തമിലുള്ള ബന്ധം 1-3 17/120 ആണെന്നു വരുന്നു. ഇത് 1-3 1/7 എന്നതിനെക്കാൾ 1/119 ഭാഗം കുറവാണ്. എന്നാൽ, രണ്ടാമതു പറഞ്ഞതു തെറ്റുതെന്നയാണ്. കാരണം, ഒന്നിൽ 3 1/4 എന്നതിൽ കുടുതൽ വരുന്നു. ഇതു തെറ്റാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ, പോർഡിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ 1-3 177/1250 ആണ് പ്രസ്തുത ബന്ധം. ഇത് ആര്യദാന്റെ അഭിപ്രായത്തെക്കാൾ 1/7 കുറവാണ്. ഇത് ‘യങ്ങവുംബിൻ താരവീവ്’ ഇന്ത്യക്കാരിൽ നിന്നുംരിച്ച് പുരാതന അഭിപ്രായത്തിൽ നിന്നെന്നുത്തതാണ്. യങ്ങവുംബി, ‘തർക്കിബുൽഅഫ്ലാകി’ൽ ഇന്ത്യക്കാരിൽനിന്ന് ഇങ്ങനെ ഉള്ളരിക്കുന്നു: ചന്ദ്രമില്ലാത്ത നക്ഷത്രങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആകാശം 1,25,66,40,000 യോജനയും അതിന്റെ വ്യാസം 4000,000,00 യോജനയുമാണ്. കാരണം, ഈ ബന്ധം: 1-3 എന്നതുപോലെയും 5,66,40,000- 40,00,00,000 എന്നതുപോലെയുമാണ്. 3,60,000-ത്തിൽ രണ്ടും യോജിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഭിന്ന സംഖ്യ 177/1250 ആയിരിക്കും. അതാണ് പോർഡിന് സ്ഥിരീകരിച്ചത്.

അഥ്യായം 16

ഇന്ത്യക്കാരുടെ എഴുത്തുകളും കണക്കുകളും

ചില അപൂർവ്വ ആചാരങ്ങളും

നാവ് മനസ്സിലുള്ള ആശയങ്ങൾ മറ്റാരാളിലേക്കു പകർത്തുന്ന പരിഭ്രാംകൾ മാത്രമാണ്. മനുഷ്യനു വിശ്രാംഖലയിൽ പ്രദാനം ചെയ്തി കൂടണെങ്കിലും എഴുതുന്നതിനുള്ള കഴിവില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഭൂതകാലാ വിവരങ്ങൾ ഭാവിതലമുറയിലേക്കു പകരാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഈ നയക്കാർക്ക് ഗ്രീക്കുകാരര പോലെ തോലിൽ എഴുതുന്ന സംഗ്രഹങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്നു. സോക്രറ്റീസിനോട് അദ്ദേഹം എഴുത്ത് കൈവിടാനുള്ള കാരണം എന്താണെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ, ‘ജീവനോടു കൂടിയ മനുഷ്യരെ ഹൃദയത്തിലെ ആശയങ്ങൾ ശവത്തിന്റെ തോലിലേക്കു പകർത്താൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല’ എന്നാണ് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞത്. ഈ സ്ഥലാമിന്റെ ആരംഭജനയിൽ അവർ തോലിൽ എഴുതാറുണ്ടായിരുന്നു. ‘വൈവരി’-ലെ ധനുഃപരാരുമായി നടന്ന കരാറും ‘കിസ്റ്റാ ചക്രവർത്തി’-ക്ക് പ്രവാചകന് അയച്ച കത്തും എഴുതിയത് തോലിലായിരുന്നു. ബുർജ്ജൻ്റ ഏടുകൾ മാൻതോലിൽ അവർ എഴുതിയിരുന്നു. ‘തോറ’(പണ്ട നിയമം)യും ഇപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നു. പൗരാണിക ഇരജിപ്പ് തുകാർ തൊണ്ടണ്ണപ്പുല്ലിക്കാണ്ക് ഒരുത്തരം കടലാസ് ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. അതിലുള്ള എഴുത്ത് മായ്‌ക്കുകയോ മാറ്റുകയോ ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ല. അതിനാലാണ് അടുത്ത കാലം വരെ വലീഫമാർ എഴുതാനായി ഈ കടലാസ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ചെചനക്കാരുടെ കാഗസ് (കടലാസ്) നിർമ്മിച്ചത് സമർപ്പനിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചെപനാ തടവുകാരായിരുന്നു. പിനീട് പല നാടുകളിലും അതുണ്ടാക്കുകയും തത്പരമായി എഴുതിയിരുന്ന വിഷമങ്ങൾ തീരുകയും ചെയ്തു. തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ കരിവ നയോലകളിലും വടക്കേ ഇന്ത്യയിലും ‘തോസ്’ മരത്തിന്റെ ‘ഭൂച്’ എന്നിയപ്പെട്ടുന്ന പടയിലും അവർ എഴുതാറുണ്ടായിരുന്നു.

ഈ പട്ട എണ്ണ് പുരട്ടി തെളിയിച്ചു മിനുസപ്പെടുത്തിയ ശേഷമാണ് അതിൽ എഴുതാറുള്ളത്. തെക്കേ ഇന്ത്യക്കാർ എഴുതിയ കരിവന്നേയോ ലകൾ നൂലിൽ കോർത്തു സുക്ഷിക്കാറുള്ളതുപോലെ വടക്കേ ഇന്ത്യ ക്കാരും മധ്യൈന്ത്യക്കാരും എഴുതിയ മരത്തോൽക്കിരുകൾ ക്രമപ്പെടുത്തി എണ്ണ് വസ്ത്രത്തിൽ പൊതിഞ്ഞു രണ്ടു പലകക്കഷ്ണങ്ങൾക്കിടയിൽ കെട്ടി സുക്ഷിച്ചിരുന്നു. അതിന് അവർ ‘പൊത്’ എന്നു പേരു പറഞ്ഞിരുന്നു. കത്തിപ്പാടുകൾ നടത്തുന്നതിന് ഈ പട്ടത്തെന്നയാണ് അവർ ഉപോഗിച്ചിരുന്നത്.

പക്ഷേ, അവരുടെ എഴുത്തു മാത്രതുപോകുകയും ആരും അതിൽ ശാഖ ചെലുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ അവർ നിരക്കരകുക്കഷികളായി ഭവിച്ചു. പിനീക് പരാശരുടെ പുത്രൻ വ്യാസൻ തനിക്ക് വെളിപ്പാടു ലഭിച്ചതുസരിച്ച് അവത് അക്ഷരങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയുണ്ടായി. ആരംഭത്തിൽ കുറച്ച് അക്ഷരങ്ങളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളവെന്നും പിനീക് അതു വർദ്ധിച്ചതാണെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം ശരിയാണോ.

വിജ്ഞാനത്തെ ശാശ്വതകരിക്കാൻ വേണ്ടി പതിനാറ് അക്ഷരങ്ങൾ ‘ആസിദ്ധാസ്’ കണ്ടുപിടിച്ചു. അത് ഇന്റായിലും ഇംജിപ്പർ കൈവശപ്പെടുത്തിയ കാലത്തായിരുന്നു. പിനീക് ‘വീമൾ’ ‘ആഗൃഹ്’ എന്നിവർ പ്രസ്തുതാക്ഷരങ്ങൾ ഗ്രീക്കിലേക്കു കൊണ്ടുപോവുകയും അതിൽ നാല് അക്ഷരങ്ങൾ കൂടിച്ചേർത്ത് ഇരുപതാക്കി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സോക്രറ്റീസിനു വിഷംകൊടുത്ത കാലത്ത് ‘സൈമോൺഡസ്’ അവയോടു നാല് അക്ഷരങ്ങുടി കൂടിച്ചേർത്തു. അങ്ങനെ ഏമെൻസുകാർക്ക് ഇരുപത്തിനാല് അക്ഷരങ്ങൾ ലഭിച്ചു. പാശ്ചാത്യ ചതിത്രകാരന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ‘കൈററി’ എന്ന് പറത്രനായ ‘അർദ്ദഹീറി’ എന്ന് കാലത്താണ് ഇന്ത്യാധാരത്.

ഇന്ത്യക്കാരുടെ അക്ഷരങ്ങൾ വർദ്ധിക്കാനുള്ള കാരണം ഒരക്ഷുരത്തിന്റെ അകാരാഭി വിത്യാസപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടും ചിലതിനും ഘടനം കൂടുന്നതുകൊണ്ടും ചില അക്ഷരങ്ങൾ നീട്ടി ഉച്ചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും മറ്റുമാണ്. അവയിൽ ചിലത് പരിചയമില്ലാത്ത നമുക്ക് ഉച്ചരിക്കുക പ്രയാസമാണ്. മാത്രമല്ല, ചിലപ്പോൾ നമുക്ക് രണ്ട് അക്ഷരങ്ങൾ തമ്മിൽ തിരിച്ചറയാൻ പോലും സാധ്യമല്ല. ഗ്രീക്കുകാരെപ്പോലെ തന്നെ ഇന്ത്യക്കാരും ഇടത്തുനിന്നു വലതേനാട്ടാണ് എഴുതാർ. അവരുടെ അക്ഷരങ്ങൾ പൊതുവിൽ നമ്മുടെ അക്ഷരംപോലെ അല്ല. അവയുടെ അസ്തിവാരം വരിക്കു നേരെ മുകളിലും ഗതിക്കു നേരെ താഴോട്ടുമാണ്. അവരുടെ പ്രസിദ്ധമായ എഴുതിയ ‘സിദ്ധമാതൃക’ എന്നു പറയുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഇതിനു കാർഷ്മിർ എഴുത്തെന്നും പറയാറുണ്ട്. കാരണം, ഈ തിരെ ഉത്തേവം കാർഷ്മിരിൽനിന്നാണ്. ബനാറിസുകാരും അവരെ പി

നുടൻനു. തദ്ദാരാ കാർമ്മിരും ബനാറസും അവരുടെ വിജ്ഞാന കേ ന്രങ്ങളായി ഭീച്ചു. അതിനുശേഷം മദ്യപ്രദേശത്തും ആ എഴുതൽ ഉ പയോഗിച്ചിരുന്നു.

‘മർവാ’ പ്രദേശത്ത് ‘നാഗർ’ ലിപി എന്നപേരിൽ ഒരെഴുത്തുരീതി നടപ്പിൽ വന്നു. ഈ രണ്ടും ലിപിയിൽ മാത്രമേ വിത്യാസമുള്ളു. ഈ ര ണ്ട് ലിപിയിൽ നിന്നും ‘അർഭനാഗർ’ ലിപി എന്നപേരിൽ ഒരെഴുതൽ ഉ ത്തുതമായി. ഈതെ ലിപിയിലാണ് ഭാട്ടായിലും ചില സിസ്യുപ്രദേശങ്ങൾ ലില്ലും എഴുതാറുള്ളത്. ഈ കുടാതെ വേരെയും ചില രീതികളാണ്. സിസ്യിൽ തത്കാലഗഢത്തു കടക്കരക്കായി ‘മർവാൾ’യും മർസുരി എന്നപേരിലായപ്പെട്ടിരുന്ന ‘വാഹനവായിൽ’ ‘ബൈസ്റ്റബും’ കർണ്ണാട ക പ്രദേശത്ത് ‘കർണ്ണാടക’വും ആദ്യാ പ്രദേശത്ത് ‘ആദ്യാ’യും ഭാ വിധ പ്രദേശത്ത് ‘ദ്രാവിഡി’യും ലാറി ദേശത്ത് ‘ലാറി’യും പുർബ്ബ പ്ര ദേശത്ത് ‘ഗോതി’യും നടപ്പായിരുന്നു.

എഴുത്തുകൾ നാം ‘ബിസ്മില്ലാഹി’ (ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ) എ ന് ആരംഭിക്കാറുള്ളതുപോലെ ‘ഓം’ എന്ന പദം കൊണ്ടാണ് അവർ ആരംഭിക്കാൻ. ‘ഓം’ എന്നതിന് എഴുതാറുള്ളത് ഇപ്പകാരമാണ് // “ //ഇതവരുടെ അക്ഷരങ്ങളിൽ പെട്ടല്ല. അനുഗ്രഹത്തിനായി അവർ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ഒരു പ്രത്യേക രൂപമാണിത്. ഈ സദ്വായം യ ഹൃദയാർ ‘ഹീബ്രു’ ഭാഷയിൽ ദൈവത്തിന്റെ പേര് മുന്ത് ‘യ’ കൊ ണ്ടും പഴയ നിയമത്തിൽ ‘യഹോവ’ എന്ന വാക്കുകൊണ്ടും എഴുതു നന്നപോലെയാണ്. ചിലപ്പോൾ ‘യഹോവ’ എന്നു മാത്രവും അവർ എഴു താറുണ്ട്.

നമ്മുടെതുപോലെ അക്ഷരങ്ങളെ അക്കങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് ഉപ യോഗിക്കുന്ന പതിവ് അവർക്കില്ല. ഈയും വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ അ ക്ഷരങ്ങളുടെ അക്കങ്ങളുടെയും രൂപങ്ങൾ വിവിധ തരത്തിൽ കാണാം. അക്കങ്ങൾക്ക് ‘അങ്ക്’ എന്നവർ പറയുന്നു. അവരുടെ അക്കങ്ങളിൽ എറ്റവും നല്ലതാണ് നാം ഇന്നുപയോഗിക്കുന്നത്. കാർമ്മികൾ ഇലക ക്കുട ചിത്രപോലെയോ, അഭ്ലൂഷിൽ ചെചനക്കാരുടെ അക്ഷരങ്ങൾ പോലെയോ ഉള്ള അക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. വളരെ അധികം ഉപ യോഗവും പരിചയവുംകൊണ്ടല്ലാതെ അവ മനസ്സിലാക്കുക സാധ്യമ ല്ല. മണിൽ എഴുതുന്നവാൾ അവരത് ഉപയോഗിക്കാറില്ല. ഒന്നും പത്തും തമിലുള്ള ബന്ധം പോലെതന്നെയാണ് തുകകൾ തമിലുള്ള ബന്ധ വും എന്നതിൽ ആർക്കും തർക്കമീല്ല. ഞാൻ കണ്ണ വിവിധ ഭാഷക്കാരാ യ സമുദായങ്ങളിൽനിന്ന് അറബിക്കളുപോലെതന്നെ ആയിരം വരെ യുള്ള സ്ഥാനങ്ങളുടെ പേരുകൾ മാത്രമേ എന്നിക്കേറിയാൻ കഴിഞ്ഞു ഉള്ളു. അതു സാഭാവികവും ധാമാർത്ഥമുതേതാടു യോജിച്ചതുമാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക പ്രഖ്യാപണം ഞാൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എ

സാൽ, ഇന്ത്യക്കാർ ആയിരത്തിന്പുറത്തുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് അവയ്ക്ക് പുതിയതോ അല്ലെങ്കിൽ പഴയതിൽനിന്ന് കണ്ണൂപിടിച്ചതോ ആയ പേരുകൾ നൽകുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പേരുകൾ തമിൽ കുട്ടി ചേർത്തു പറയുകയോ ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ പതിനേന്ട് വരെ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. പതിനേന്ടാം സ്ഥാനത്തിന് ‘പരാർജ്ജം’ (അർജ്ജാകാ ശം) എന്നു പറയുന്നു.

ആ പതിനേന്ട് സ്ഥാനങ്ങൾ:

1. എക്കം	7. പ്രയൃത	13. മഹാപത്മഃ
2. ദശം	8. കോടി	14. ശക്കുഃ
3. ശതം	9. അർജ്ജുദ	15. സമുദ്രം
4. സഹസ്രം	10. പത്മഃ	16. മധു
5. അയുത	11. വർവ	17. അന്ത്യുഃ
6. ലക്ഷം	12. നിവർവ	18. പരാർജ്ജഃ

അവരുടെ ചില ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ ഞാൻ ഉദ്ഘരിക്കാം:

1. ‘ഭൂതി’ എന്ന പേരിൽ പത്രത്താബാതാമത് ഒരു സ്ഥാനം കുട്ടി ഉണ്ടാക്കുന്നും അതിനു പ്രസ്ഥാനം ഇല്ലാക്കുന്നും ചിലർ പറയുന്നു. അതിന്റെ അർത്ഥം സ്ഥാനങ്ങൾക്കൊക്ക് ഉപയോഗമില്ലാനു മാത്രമാണ്. കാരണം, എല്ലാങ്ങൾക്കും അവസാനമില്ലല്ലോ.

2. അവസാന സ്ഥാനം ‘കോടി’ ആണെന്നും പിന്നീട് പത്രം, നൃർ, ആയിരം മുതലായ തുകകളിലേക്ക് അവരെ ചേർത്തുപറയുകയാണ് പതിവെന്നും അങ്ങനെയാണ് ദേവമാരെ എല്ലായിരുന്നതെന്നും മറ്റൊരു കുട്ടർ പറയുന്നു. ബൈഹാർ, മഹാദേവൻ, നാരായണൻ അവരിൽ ഒരോ ത്രാർത്ഥക്കും പതിനേന്ട് കോടി ദേവമാർ ഉണ്ടായിരുന്നതേതു. അങ്ങനെ മുപ്പത്തിമൂന്ന് കോടി ദേവമാരാണ് ആകെയുള്ളത് എന്നും അവർ പറയുന്നു. എട്ടിനു ശേഷമുള്ള സ്ഥാനങ്ങളുടെ പേര് വ്യാകരണ പണിയുന്ന നിർമ്മിച്ചതാണ്.

3. അഞ്ചാമത്തെ സ്ഥാനത്തിന് അവർക്കിടയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട പേര് ‘ദശസഹസ്രം’ ആണെന്നും ‘ദശലക്ഷം’ ആണെന്നും വേബാരു കുട്ടർ പറയുന്നു. കുസ്മപുർക്കാരനായ ആര്യഭട്ടന്റെ ശ്രമത്തിൽ സ്ഥാനത്തിന്റെ പേരുകൾ പതിനൊയിരം മുതൽ പത്രുകോടി വരെ ഇപ്രകാരം ആകുന്നു:

അഞ്ചുതം, നജുതം, പർജ്ജുതം, കോടിപദം, പർവ്വതം.

4. മറ്റാരു വിഭാഗം ആളുകൾ സംഖ്യാസ്ഥാനങ്ങളുടെ പേരുകൾ കുട്ടിക്കലെർത്തി ആറാമത്തെ സ്ഥാനത്തിന് ‘നജുത്’ എന്നും എട്ടാമത്തെ തിന് ‘അർജ്ജുഡഃ’ എന്നും പതിമൂന്നാമത്തെത്തിന് ‘ശക്കുഃ’ എന്നും പതിനാലാമത്തെത്തിന് ‘മഹാശക്കുഃ’ എന്നും പറയുന്നു.

മേലുഭരിച്ചവ മർമ്മപ്രധാനമായ ചില അഭിപ്രായ വിത്യാസങ്ങളാണ്

ഓ. അപ്രധാനമായ മറ്റു പല അഭിപ്രായങ്ങളുമുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിവി എ വിവരിക്കുന്നില്ല. ‘പുൽസ്’ സിഖാത്തതിൽനിന്നു നമുക്ക് ലഭിച്ചത് നാലാമത്തെ സ്ഥാനമായ സഹസ്രത്തിനു ശേഷം അണ്ട്: അയുതം, ആർ: നൃയ, ഏഴ്: പ്രയുതം, എട്ട്: കുതൻ, ഒമ്പത്: അർബുധൻ, പത്ത്: വർദ്ദം എന്നിപ്രകാരമാണ്. ഇതിനു ശേഷമുള്ളത് മേലുഖമിച്ചതുപോ ലൈത്തനൊയാകുന്നു. അവർ അക്കങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് നാം ഉപയോഗിക്കുന്നതു പ്രകാരം തന്നൊയാണ്. അവരുടെ അക്കങ്ങളിൽ വരുന്ന ന വ്യത്യാസങ്ങളെ കുറിച്ചു താനൊരു പുസ്തകം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

പ്രഞ്ചാധാരങ്ങളിൽ അവർ സ്ഥാനങ്ങൾക്കായി നിശ്ചയിച്ച ചില പ്രത്യേക വാക്കുകൾ എഴുതാറുണ്ട്. പക്ഷേ, ചിലപ്പോൾ ഒന്നിലധികം പേരുകൾ എഴുതി എന്നും വരാം. ബോഹമുപ്പത്തൻ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “ഒന്ന് എന്നെന്നുതാനുദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒറ്റക്കായ ഭൂമി, ചാറൻ മുതലായ പേരുകൾക്കൊണ്ടും രണ്ട് എന്നെന്നുതാൻ ഉദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ കറുപ്പ്, വെളുപ്പ് മുതലായ പേരുകൾക്കൊണ്ടും മുന്നാണെങ്കിൽ മുക്കുട്ട് സാധന നാമങ്ങൾക്കൊണ്ടും പുജ്യമാണെങ്കിൽ ആകാശത്തിന്റെ പേരുകൊണ്ടും ‘1’ ആണെങ്കിൽ സുരൂരുപ്പ് പേരുകൊണ്ടും നിങ്ങൾ എഴുതുക.”

അവരിൽനിന്ന് ഈ വിഷയത്തിൽ എനിക്കു കിട്ടിയ വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് ഒരു പട്ടിക താനിവിടെ ചേർക്കുന്നു:

പുജ്യം	ഒന്ന്	രണ്ട്
ശൂൺ, കാൺ (ബിന്ധു) ആകാശ് (ആകാശം) വൈത് (ആകാശം) ഗഗനം (ആകാശം) അംബരം (ആകാശം) ആബ്രൂ (ആകാശം) പുനർ വിശൂരൻ	ചന്ദ്ര (ചന്ദ്രൻ) ശീതാർശം” ശശി” ഇന്ദ്രം” ആർ (ആരംഭം)” ശീത്” ആർബാരധാരൻ” പിതാമഹഃ (ആദ്യപിതാവ്)” രൂപം, രശ്മി”	യം” അർപ്പി” രാബുചന്ദ്രൻ” ലൃഷിൻ” അക്ഷം(2 കല്ല്) ദസറാ” യമലാ” പക്ഷ (അർജുമാസം) നേത്രം”
മൂന്ന്	നാല്	അണ്ട്
തൃകാൽ (മുന്നുകാലം) തൃജഗത്ത്” തൃയൻ” ” തൃഗത്” തൃശ്ശൂൺ (മുന്ന് ശൃംഖല) ലോക് (മുന്ന് ലോകം) പാവക്ക്(അശ്വി, രീ)	വേദ്, വേദം (നാല് വേദങ്ങൾ) ഭിശ (ഭിക്ഷ്) (നാല് ഭിക്ഷുകൾ) സമുദ്രം, സാഗർ (കടല്) അബ്ദം ”	ശരം” അർത്ത്” ഇന്തി (പണ്ഡേന്തിയങ്ങൾ) സായക്” ഇവുന്ന്” ബാനം” ഭൂത്”

വിശാനർ ” യന” തപന” ഹിതാസൻ” ചലൻ” അഗ്നി”	ദാഡി ” ജലാശയ ” കുതാ ”	പാണ്യവ (അഞ്ച് സഹോദര രാജക്കുമാർ) പ്രതിമാർഗ്ഗൻ ”
ആർ	എൽ	എട്ട്
രസ്” അങ്ങം” ശതു” വരം” വർത്ത(കഷാമം) മാസാർബൻ	അഗ്” മഹിതൾ” പർവ്വത(പർവ്വതം) സുപത്ര(എൽ) നഗ്” അഭി (മല) മുനി”	ബസൗ” യീ” ഗജ്” ദന്തിനു” അർത്ത്” മക്കൾ” നാഗാ”
ദൈത്യ	പത്ര	പതിനേന്ന
	ഭഗ്” ആശ്” എലിന്റ്” രാവണാശര്”	രൂദ (ലോകത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ) ഇന്ധശർ” മഹാദേവ (ദേവമാ- രൂദ നേതാവ്) അംശ്ലാനുഹനി
പ്രതിശ്രൂതം	പതിമുന്ന്	പതിനാല്
സുരജ് (സുരൂൻ) ആദിത്യൻ” അർക്ക്” ഭാനൂപ്” മാസ് (മാസങ്ങൾ) സഹിസ്നാൻഗ്”	വിശ്” പതിനേന്ന	മനു” പതിനാറ്
	തമി (ചന്ദ മാസത്തിന്റെ പകുതി)	അർത്തു” നിർപ്പു” ഭൂപു”
പതിനേഴ്	പതിനേഴ്	പത്രതാഖത്
അത്രി” അർത്ഥി”	തർത്ത”	അത്താർത്ത്”
ഇരുപത്	ഇരുപത്തി ഒന്ന്	ഇരുപത്തി അഞ്ച്
നക്” കൃതി”	ഉള്ള കൃതി”	തത്ര (മോക്ഷം ലഭിക്കാൻ അനിയേണ്ട ഇരുപത്തി അഞ്ച് തത്രങ്ങൾ)

ഇരുപത്തിരണ്ട്, ഇരുപത്തി മൂന്ന്, ഇരുപത്തി നാല് എന്നിവയ്ക്ക്
ഉപയോഗിക്കാറുള്ളവയുടെ പേരുകൾ ‘ബിറുനി’ കാണിച്ചിട്ടില്ല (വിവഃ)

ഇന്ത്യക്കാരുടെ പുർവ്വചാരങ്ങൾ

അസാധാരണത്തിൽ നിന്ന് അതഭൂതം ഉള്ളവാക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ അസാധ്യമെന്നു തോന്തിയ കാരുങ്ങൾ സംഭവിച്ചുകാണുന്നോൾ നമുക്ക് അതഭൂതം തോന്താറുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ നമ്മുൾ സംബന്ധിച്ച് അവർക്കും അതഭൂതം തോന്തുന്നുണ്ടാവാം. അവരുടെ ചില സ്വന്ധായ അൾ ഇവിടെ കുറിക്കുന്നു. ഭാരതീയരിൽ ചിലർ മുടി മുഴുവൻ വളർത്തുകയും ഉഷ്ണാധിക്യംകൊണ്ട് അർദ്ധനഗ്രഹായി കഴിഞ്ഞുകൂടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ താടിരോമം പിരിച്ചുകെട്ടിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജോലി ചെയ്യാത്തവരാണെന്ന് അഭിമാനം കൊള്ളാൻ നബം വളർത്തുന്നു. തല ചൊറിയുന്നതിനും പേൻ നോക്കുന്നതിനും അതുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. ചാണകംതേച്ചു തട്ടുകിൽ ഒറ്റയോറ്റയായി ഇരുന്നു ക്ഷേണം കഴിക്കുന്നു. ബാക്കി വരുന്ന ക്ഷേണം അവർ പിന്നീടു കഴിക്കുകയില്ല. മൺപാത്രത്തിലാണെങ്കിൽ ഉപയോഗിച്ചേഷം പാത്രംതന്നെ അവർ എറിഞ്ഞുകളിയുന്നു. അടയ്ക്കയും വെറ്റിലയും ചുണ്ണാമ്പും കുട്ടിച്ചേർത്തു ചവച്ചരച്ചു വായ ചുവപ്പിക്കുന്നു. അവർ പ്രഭാതത്തിൽ തന്നെ കളിക്കുടിക്കുകയും അതിനുശേഷം ആഹാരം കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗ്രാമാംസം വർജ്ജിക്കുന്നുവെകിലും അവർ ഗ്രാമുത്തം കുടിക്കാറുണ്ട്. അവർ പല അവസരങ്ങളിലും ‘കിണ്ണാരു’ പറയാറുണ്ട്. നീളത്തിൽ വാലുകൾ തുക്കിയിട്ടു തലപ്പാവുകൾ കെടുന്നു. ചിലർ രണ്ട് ചാണകൾ മാത്രം വീതിയുള്ള വസ്ത്രംകൊണ്ട് നശം മറക്കുന്നോൾ മറ്റു ചിലർ പണ്ടിനിറച്ചതും കാല്പാദം മുട്ടുന്തുമായ ഒരുതരം കാലുറകൾ ധരിക്കുന്നു. അതുപോലെ പണ്ടിനിറച്ച സിദ്ധികളും ധരിക്കാറുണ്ട്. അതിന്റെയും കെടുകൾ പിൻവശാന്തരക്കാണ്. ഇടത്തും വലത്തും കീറിയ കുർത്തകളാണ് അവർ ധരിക്കുന്നത്. അവരുടെ കാലുറകൾ വളരെ ഇടങ്ങിയതാണ്. കൂളിക്കുന്നതിനു മുന്ത് കാലുറകൾക്കുന്ന പതിവ് അവർക്കുണ്ട്. കൂളി കഴിഞ്ഞാണ് അവർ സംശയം ചെയ്യാറ്. പെരുന്നാൾ മുതലായ ആരോപാഷങ്ങൾക്കു സുഗന്ധസ്വവ്യങ്ങൾക്കു പകരം അവർ മെലാഞ്ചി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചില പുരുഷരാം സ്ത്രീകളെ ചായം മുക്കിയ വസ്ത്രങ്ങളും വളകളും സർബ്ബമോതിരങ്ങളും കൈകളിലും കാലുകളിലും ധരിപ്പിക്കുന്നു. അംഗഭംഗം പറ്റിയവരോടും പെണ്കുസ്ഥാരോടും (അവർക്കു പുശ്രംഗം എന്നു പറയുന്നു) അവർ ദയ കാണിച്ചിരുന്നു. മഹാദേവരൻ ലിംഗത്തെ അവർ പുജിക്കാറുണ്ട്. ‘ജീനി’ ഇല്ലാതെ മുഗ്രഞ്ജളുടെ പുറത്ത് അവർ സമ്പരിക്കും. ജീനിയും ബന്ധങ്ങിൽ മുഗ്രത്തിന്റെ വലതുഭാഗത്തുകൂടി അവർ പുറത്തുകയറ്റും. ചിലർ അരയിൽ വലതുഭാഗത്തായി കാരം ധരിക്കുന്നു. ഇടത്തെ ചുമിൽ കുടി പുണ്ണം ധരിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. അഭിപ്രായങ്ങൾ ആരായും നതിനും മറ്റ് ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും സ്ത്രീകളുമായി അവർ കൂടി

യാലോചന നടത്തിയിരുന്നു. കൂടികൾ ജനിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീകൾക്കല്ലെ പുരുഷരുമാർക്കാണ് അവർ സമ്മാനങ്ങൾ നൽകാൻ. രണ്ട് പുത്രരാത്രു സംഭക്തി റണ്ടാമത്തേത്തിനോടാണ് അവർ-വിശിഷ്ട കിഴക്കൻ-കൂടുതൽ വാസല്യം കാണിച്ചിരുന്നത്. മുത്ത കൂടി കാമാധിക്യത്തിൽ നിന്ന് ഉട ലെടുത്തതും റണ്ടാമത്തേത്തു ചിത്രയും പരിപാടിയും അനുസരിച്ചുണ്ടായതുമാണെന്ന വിശ്വാസമാണു കാരണം. ഹന്തദാനാവസരങ്ങളിൽ മുൻകയ്യിരെ പുറമാണവർ പിടിക്കാറുള്ളത്. അനുവാദം ചോദിക്കാതെ അവർ വീടുകളിൽ പ്രവേശിക്കുകയും അനുവാദത്തോടെ വീടിൽനിന്നു പുറത്തുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു. സദ്ദ്യുക്തിയിൽ അവർ പടിഞ്ഞിരിക്കുക പതിവാണ്. വലിയ ആളുകൾ ഉണ്ടക്കിൽ പോലും കാരിക്കുരച്ചു ഉറക്കെ തുപ്പാൻ അവർ മടിക്കാറില്ല. നെയ്തതുകാരെ അവർ വെറുക്കുകയും കൊന്ധവെക്കുന ജോലിക്കാരെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടി കളുടെ എഴുത്തുപലക അവർ കരുപ്പിക്കുകയും അതിൽ നീളത്തിൽ വെള്ളമഷിയിൽ ഇടത്തുനിന്നു വലതോടായി എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില എഴുത്തുകാർ കടലാസിൽ വെള്ള മഷിക്കാണ് എഴുതുന്നു. ‘രാത്രിയിൽ പ്രകാശിക്കുന പകൽ വരക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നത്’ എന്ന പാടിയ കവി ഇവരുടെ സദ്ബന്ധാധം കണ്ടിട്ടുണ്ടാവണം. അവസാനത്തിലാണ് അവർ പുസ്തകത്തിന്റെ പേര് എഴുതാറുള്ളത്. അവർക്കു നല്കുന്ന വസ്തുകൾ എറിഞ്ഞതുകൊടുക്കാനാണ് അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുക. കാമ്പ്രാനിളകിയ ആനയുടെ കവിളിൽ കൂടി ഓലിക്കുന ദുർഗ്ഗാധിപതി ദ്രാവകം അവർ പരിശുദ്ധമായി കരുതുന്നു. ചതുരംഗ തതിൽ ആനയെ ആളെപ്പോരെ തന്നെ മുന്നോട്ടും ഒറ്റക്കളികളിലേക്കും രാജത്തിന്റെപ്പോരെ നാല് ദി മുലകളിലേക്കും അവർ നീക്കുന്നു. ഇന്ന ഭാഗങ്ങളിലേല്ലാം ആനയുടെ നാല് കാലിനും തുന്പിക്കൈയും നേരേയായതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ നിശ്ചയിച്ചതെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

തേര്	ആൾ			രാജാവ്	ആന	കൂതിര	തേര്
കൂതിര	ആൾ			ആൾ	ആൾ	ആൾ	ആൾ
ആന	ആൾ						
രാജാവ്	ആൾ						
						ആൾ	രാജാവ്
						ആൾ	ആന
ആൾ	ആൾ	ആൾ	ആൾ			ആൾ	കൂതിര
തേര്	കൂതിര	ആന	രാജാവ്			ആൾ	തേര്

നാല്യ് ആളുകൾകൂടി നോക്കി ഒരു സമയത്ത് ചതുരംഗം കളിക്കുക അവരുടെ ഇടയിൽ പതിവാൻ. അപ്പോൾ കരുക്കൾ നിരത്തുന്നത് ഈങ്ങ നെയാൻ: (പേജ് 128)

ചതുരംഗത്തിന്റെ ഈ സ്വന്ധായം നമ്മുടെ ഇടയിൽ നടപ്പില്ലാത്ത തുകൊണ്ടാണിതു വിവരിക്കുന്നത്. നാല്യ് പേര് ചതുരംഗ പലകയുടെ ചുറ്റും ചാമം പട്ടണിൽക്കുന്നു. സാധാരണപ്പോലെ തന്നെ രാജാവും ആളും ദൃക്കളുടെയിലേക്കു ചാടുന്നു. രാജാവ് മറുള്ളവരെ വെട്ടുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ആരും വെട്ടുന്നില്ല. തേരു മുന്നാം കള്ളിയിലേക്ക് കോൺഡ് കൂടി നീങ്ങുന്നു. കുതിര മുന്ന് കള്ളു ചാടുന്നു. ആന നാല്യ് കള്ളവും നേര നീങ്ങുന്നു. ഈ കരുക്കൾക്കുല്ലാം അരോനിനും പ്രത്യേക വില അവർ നിശ്ചയിക്കുന്നു. തോറാൽ ആ വില തോറുവനോടു വസുലാക്കുന്നു. രാജാവിന് അഭ്യും, ആനയ്ക്ക് നാലും, കുതിരക്ക് മുന്നും, തേരിനു രണ്ടും, ആളിന് കുന്നും ആകുന്നു വില. പ്രകൃതിക്ക് വിപരീതമായ അവരുടെ ഇത്തരം പ്രവൃത്തികൾക്കുള്ള വാസന അവരുടെ കൂട്ടികളിൽ വേരുക്കുന്നു.

ഒരു ഇന്ത്യൻ കൂട്ടിയെ ഇൻഡ്യാമിന്റെ നാട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നാൽ ഈ സ്ലാമിന്റെ രാചാരവും ശീലിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ആ കൂട്ടി ഇടത്തെ കാലിന് ഇടുന്ന ചെറിപ്പ് വലതെത്തതിനും വലതെത്തതിന് ഇടുന്നത് ഇടതെത്തതിനും വെച്ചുകൊടുക്കുന്നതായും വസ്ത്രങ്ങളും വിരിപ്പുകളും തലതിരിച്ചു മടക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നതായുംല്ലാതെ എനിക്കു കാണാൻ കഴിയ്ക്കില്ല. അതെല്ലാം പ്രകൃതിക്കു വിപരീതമായി ഈ കൂട്ടി വളർന്നതിന്റെ ഫലമായി മാത്രമാണ്.

പ്രസ്തുത അനാചാരങ്ങളും അസ്യവിശ്വാസങ്ങളും ഇന്ത്യക്കാർക്കു മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്നു ഞാൻ വാദിക്കുന്നില്ല. കാരണം, ഈ സ്ലാമിനു മുമ്പുള്ള കാടൻ അറബികൾക്കിടയിലും ഇത്തരം അനാചാരങ്ങളും അസ്യവിശ്വാസങ്ങളും ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. രജസ്വലകളെയും ശർഭിണികളെയും അവർ സമീപിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അതിമികളുടെയും മറ്റും സന്താനങ്ങൾ തങ്ങളുടെതാരണന് അവർ വാദിച്ചിരുന്നു. പെൺകുട്ടികളെ ചിലർ കൂഴിച്ചുമുടിയിരുന്നു. പാട്ടും മുട്ടുമായി ആരാധന നടത്തുകയും ചത്തതിനെ തിന്നുകയും മറ്റും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ സ്ലാം വനപ്പോൾ അതെല്ലാം നശിപ്പിക്കുകയും അവരെ മനുഷ്യത്വം പറിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ തന്നെ ഇന്ത്യൻ മുന്നലിംകളും ദു അനാചാരങ്ങളും അസ്യവിശ്വാസങ്ങളും ഏറെക്കുറേ നശിപ്പിക്കുകയും സ്വഭാവത്തിലും ചിന്താഗതിയിലും മാറ്റം വരുത്തുകയും ചെയ്തു.

അഥായം 17

അജ്ഞാന ചക്രവാളത്തിൽ

ചിറകൊടിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ചില ശാസ്ത്രങ്ങൾ

യാമാർത്ഥ്യത്തിനു വിരുദ്ധമായ നിലയിൽ വസ്തുവിനെ കാണിക്കുന്ന ഒഴിപ്പിക്കുകയാൽ ‘ഇന്ദ്രജാലം’ ഈ അർത്ഥത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ അതു ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വളരെയെറെ പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം. അതിലും, പാമരമാരെ പോലെ അസാധ്യമായതു സാധ്യമാക്കുകയാണ് അതെന്നു വിശദമിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് യാമാർത്ഥ്യവിരുദ്ധമാണ്. അതിനാലും ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ വകുപ്പിൽ പെട്ടതേ അല്ല. ‘സാധന വിദ്യ’ ഇന്ദ്രജാലത്തിന്റെ ഒരു വകുപ്പാണ്. ഓരാൾ ഒരു പണ്ടിക്കഷ്ണം സർബ്ബകഷ്ണമാണെന്ന് ആളുകളെ യർപ്പിച്ചാൽ അത് ഇന്ദ്രജാലമാണെന്നേ ആളുകൾ പറയു. നേരെ മരിച്ച് ഒരു കഷ്ണം വെള്ളി സർബ്ബമാണെന്നു യർപ്പിച്ചാൽ അതുതെ വലിയൊരു കാര്യമായി കണക്കാക്കുകയുമില്ല.

സാധനവിദ്യയിൽ ഇന്ത്യക്കാരെപ്പോലെ തന്നെ പല സമുദായക്കാരും നിപുണമാരായിട്ടുണ്ട്. ഏറ്റക്കുറവുണ്ടാകുമെന്നു മാത്രം. ബുദ്ധിയുടെദേഹം ചിന്താശക്തിയുടെദേഹം ഏറ്റക്കുറവല്ല ഇതിനു പ്രേരകമാവുന്നത്. ബുദ്ധിയുള്ള എത്ര പേരാണ് ഇതിനെ വെറുകുന്നത്. ബുദ്ധികുറഞ്ഞതെ പലരും ഇതിനെ പരിഹസിക്കുന്നു. ഈ വിദ്യ കാണിക്കുന്നവർ വാസ്തവത്തിൽ ആക്ഷേപാർഹരില്ല. കാരണം, അവർ ലാക്കിക്കാരുണ്ടും നേടാനായി സീകർപ്പൂട്ടും ഒരു തൊഴിലാണിൽ. പണ്ഡിതമാർ ധനികമാരും പടിവാതിൽക്കൽ ഇതു അധികമായി വന്നുചേരുകയും ധനികമാർ പണ്ഡിതമാരും തീരെ സമീപിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യാനുള്ള കാരണം എത്താണെന്നും ഒരു തത്തചിത്കങ്ങാട് അനേകിച്ചുപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെയാണ് മറുപടി പറഞ്ഞത്: “പണ്ഡിതമാർ ധനത്തിന്റെ ആവശ്യം മനസ്സിലാക്കിയതുപോലെ ധനികമാർ വിദ്യയുടെ ആവശ്യം

മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല.” ബുദ്ധികുറഞ്ഞ ആ ആളുകൾ ഈ വിദ്യക്കാരെ വെറുക്കുന്നത് അഭിനവഗാർഹമല്ല. കാരണം, അവർക്കുത് അറിയാത്ത തിലുള്ളത് അസുയകാണാണിങ്ങനെ അവൾക്ക് കാണിക്കുന്നത്. ജാല വിദ്യക്കാർ അത് ആളുകളിൽനിന്നു മറച്ചുവെക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും അ തിൽ താല്പര്യമില്ലാത്തവരെ വെറുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇന്ത്യക്കാരായ ജാലവിദ്യക്കാരുടെ പ്രത്യേക മാർഗ്ഗങ്ങളും മുലങ്ങളും എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. പകേശ, അവരുടെ ‘കണ്ണ ചു സ്ഥാനം’ പ്രയോഗവും ‘തിലക്’ എന്ന പേരിലറയപ്പെടുന്ന ‘വനിജപ്പോട്’ പ്രയോഗവും ‘ധാരു പരിശോധന സമ്പ്രദായവും’ ‘മേല്പോട്ടുള്ള നോട്ടവും’ കേടപ്പോൾ വനിജ പദാർത്ഥ പ്രയോഗങ്ങളാണ് അവർ കു ടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായി. ഏതാണ്ടിതുപോലുള്ള ഒക്കെ ‘രണ്ടായനം’ എന്ന പേരിൽ ഒരു പ്രത്യേക കല അവർക്കുണ്ട്. റസാ യന്ന എന്നത് സ്വർഘമെന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ‘രസ’ എന്ന പദത്തിൽനിന്നുള്ളവായതാണ്. ചില പ്രത്യേകതരം സസ്യങ്ങളും മറ്റും കൂട്ടിച്ചേരിൽത്തുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു തരം ലേപ്പുമാണിത്. ഇത് ആരോഗ്യം സന്ദർശിച്ചുകൊടുക്കുകയും മാറാവുധികളെ സുവഖ്യപ്പെടുത്തുകയും വുഡന്നാർക്കു യു മുന്നം തിരികെ കൊടുക്കുകയും ശരീരശക്തിയും ധിഷണാശക്തിയും ദീർഘായുസ്സും പ്രദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

പത്രജജലി എന്ന ശ്രദ്ധത്തിൽ മോക്ഷത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിലെ നായി റസായനമാർഗ്ഗത്തെ പറഞ്ഞതു പ്രസ്താവിച്ചുവാലോ. സോമ നാമത്തിനുള്ളതുള്ള ‘ധീക’ കോട്ടയിലെ ‘നാഗാർജജുൺ’ ഇന വിഷയ തിൽക്കു ഒരു അഗാധ പണ്ഡിതനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു ശ്രമം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ കാലത്തിനു നൃർ വർഷം മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം വിക്രമാദിത്യര്ഷി സമകാലീനനായിരുന്നു. അദ്ദേഹ തിരിക്കു ചരിത്രം പിന്നീടു വിവരിക്കുന്നതാണ്. ‘ഉരേജജൻ’ പട്ടണത്തിലെ പ്രധാനി എന്നൊരാൾ ഈ വിഷയത്തിൽ താൻറ്റെ മുഴുവൻ കഴിവും ജീവിതവും ചെലവാക്കി. ഫലം നേടാൻ കഴിയാതെ വനപ്പോൾ അ യാർ ഒരു നദിയുടെ കരയിൽ ചെന്ന ദുഃഖിതനായി ഇരിക്കുകയും താൻ മരുന്നുപ്രയോഗങ്ങൾ പകർത്തിയ പുസ്തകം കീറി കഷ്ണം കഷ്ണമാക്കി നദിയിലെറിയുകയും ചെയ്തു. നദിയുടെ മറുകരയിൽ താഴെ മാറി ഇതു കണ്ണിരുന്ന ഒരു വേശ്യാസ്ത്രി ഇവരെല്ലാം പെറുക്കി ശ്രേവ തിക്കുകയും അദ്ദേഹം കാണാതെ റസായനവിദ്യ ഇതിൽ നേടാക്കി മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. കഷ്ണങ്ങളെള്ളാം പെറുക്കികഴിഞ്ഞ ശ്രേഷ്ഠം അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതികെ വന്ന് ആ പുസ്തകം നശിപ്പിക്കാനുള്ള കാരണം എന്നാണ് അനോഷ്ടിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹമിങ്ങനെ മറുപടി നല്കി: “എനിക്കെത് ടട്ടും പ്രയോജനകരമായില്ല, തന്നിമിത്തം താൻ തുലത്തുപാപ്പരായി. വിജയം കാംക്ഷിച്ച താൻ അവസാനം

നിരാഗനായിത്തീർന്നു. അതിനാൽ എൻ്റെ ജീവിതം നശിപ്പിച്ച ഈ കൂടുതലെ തിരെയ നശിപ്പിച്ചുകളും താൻ നിർബന്ധിതനായിരിക്കയോണ്.” അപ്പോൾ വേദ്യ പറഞ്ഞു: “ജീവിതം വിഹമലമായെന്നു കരുതി താങ്കൾ ദുഃഖികരുത്. ശാസ്ത്രപണ്ഡിതനാർ ഗവേഷണം ചെയ്തു തെളിയിച്ച ഒരു കാര്യം ശരിയാവാതിരിക്കില്ല. ഒരു പക്ഷേ, അവിചാരിതമായ വല്ല തും താങ്കളുടെ അഭ്യാനത്തിന്റെയും ലക്ഷ്യത്തിന്റെയും മുന്നിൽ തടസ്സമായി നിന്നിരിക്കണം. ആ തടസ്സം നീക്കുക അത്ര പ്രയാസകരമായില്ല. എനിക്ക് വളരെ സ്വത്തുണ്ട്. അതെല്ലാം ഈ വിഷയത്തിൽ ചെലവു ചെയ്യാനായി താങ്കൾക്കു താൻ സംഭാവന ചെയ്തിരിക്കുന്നു.”

അതുകേട്ടപ്പോൾ അധാർ തന്റെ പഴയ പ്രവൃത്തിയിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങി. ഒഴംഗ്യപ്രയോഗങ്ങളെ കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഇതുപോലുള്ള പുസ്തകങ്ങളിൽ സൂചനകൾ മാത്രമായിരിക്കും ചിലപ്പോൾ ഉണ്ടായിരിക്കുക. അതിനാൽ പകർത്തുന്നതിൽ പിഛവു പറ്റിയേക്കാം. എന്നു തും മനുഷ്യരക്തവും എന്ന അർത്ഥത്തിൽ എഴുതിയ ‘രക്താമൽ’ എന്നതു ചുവന്ന ‘നെല്ലിക്ക’യാണെന്നു ധരിച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരുപ്പയം തികച്ചും മാറിപ്പോയി. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു വിജയം കൈവനില്ല. ഒരിക്കൽ ആ മനുഷ്യൻ മരുന്നുകൾ പാകം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ യാദൃച്ഛികമായി തലയിൽ തീ പിടിക്കുകയും തലച്ചോറുണ്ണുപ്പോവുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം തലയിൽ കുറേ എന്നു തേച്ചു. എന്നൊരു ആവശ്യാർത്ഥം തീക്കട്ടുകൾന്നിനു പോകുമ്പോൾ പുരയുടെ മഴിമേൽ തിരച്ചിരുന്ന ഒരാൺ തലയ്ക്കു തട്ടുകയും രക്തം വരികയും ചെയ്തു. വേദനകാണ്ഡുള്ള ശക്തിയിൽ അദ്ദേഹം കരണ്ടു. അപ്പോഴുണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുർധാവിൽനിന്നു മരുന്നുചട്ടിയിലേക്ക് എന്നു കുറന്ന രക്തം ഇറി ഇറി വീഴുന്നു. അതദേഹമറിഞ്ഞില്ല. ഒഴംഗ്യം പാകമായപ്പോൾ അദ്ദേഹവും ആ സ്ത്രീയും പരിശശണാർത്ഥം അല്പപരമട്ടു തന്നെ പുരട്ടിനോക്കി. അപ്പോഴതാ അവർ പരക്കുന്നു. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞു വിക്രമാദിതൃപ്തൻ അവരെ കാണാനായി കൊട്ടാരത്തിന്നിനു പുറി തുവന്നു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം വാ തുറക്കുക, താൻ തുപ്പിത്തരാം എന്നു പറഞ്ഞു. അഹകാരിയായ രാജാവ് അതു കൂട്ടാക്കിയില്ല. അപ്പോൾ അല്പപം തുപ്പൽ വാതിൽ പടിയിൽ വീണു. ഉടനെ അതു സ്വർണ്ണമായി തിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹവും സ്ത്രീയും എങ്ങോടോ പാറിപ്പോവുകയും ചെയ്തു. ഈ വിഷയത്തിൽ പേരുകേട്ട ചില പുസ്തകങ്ങൾ അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ആ സ്ത്രീയോടൊന്നിച്ച് ഇപ്പോഴും ജീവിക്കുന്നു.

ഇതുപോലെ മറ്റൊരു കമകുടി ഇവിടെ വിവരിക്കാം: ഇപ്പോൾ ‘ഭൂജദേവ്’ ഭേദപ്രകാശിരിക്കുന്ന മാളവ്യയുടെ തലസ്ഥാനമായ ധാരാ പട്ടണത്തിൽ ഭരണമന്ത്രിത്വത്തിന്റെ വാതിലിൽ പ്രകാശിക്കുന്നതനും മനുഷ്യാവയവങ്ങളുടെ അടയാളങ്ങളുള്ളതുമായ ഒരു നീണ്ട വെള്ളിക്ക്ഷേണം

കാണാം. അതിനെ പറി അവരുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പകാരം ഒരു എതി ഹ്യം ഉണ്ട്: മുൻകാലത്തു രാസാധന തന്റെവുമായി ഒരാൾ അവിടത്തെ രാജാവിനെ സമീപിച്ചു. ഈ തന്റെ പ്രയോഗിച്ചാൽ മരിക്കുകയോ പരാജയപ്പെടുകയോ ഉണ്ടാവില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം രാജാവിനെ ഉപദേശിച്ചു. അപ്പോൾ രാജാവ് അയാളോടു മരുന്നുകളുമായി ഒരു നിശ്ചിത ദിവസം വരാൻ പറഞ്ഞു. ആ നിശ്ചിത ദിവസം അയാൾ എന്നുമുറുക്കിലും പാകമാക്കി കൊണ്ടുവരികയും രാജാവിനോട് ഈ എന്നും ചാടാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. രാജാവ് പേടിച്ചു പിനോടു മാറിനിന്നു. “അവിടേക്കു ദയവുമില്ലെങ്കിൽ അവിടുന്ന് അനുവദിച്ചാൽ താൻ ചെയ്തുകൊള്ളാം” എന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതിന് അനുവാദം നൽകി. അയാൾ മരുന്നുപൊതികൾ ഓരോനെന്നുത്ത് അതിന്റെ വിശ്രഷ്ടണങ്ങൾ വിവർിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പിനീടയാൾ എന്നുയിലേക്കു ചാടി. അയാൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം രാജാവും ചെയ്തിരുന്നു. അവസാനത്തെ പൊതി ഇടുകൊടുക്കേണ്ട സമയം ആയപ്പോൾ രാജാവിനു തന്റെ ഭരണം പോകുമോ എന്ന ഭയമായി. അതെ റിഞ്ഞുകൊടുക്കാൻ അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചില്ല. അപ്പോൾ എന്നുപോതിച്ചുടാരി തന്നുത്തുപോവുകയും ആ മനുഷ്യൻ അതിലക്കപ്പെടുപോവുകയും ചെയ്തു. അതാണി വെള്ളിക്കപ്പണം. അതിലുള്ള അടയാളം ആ മനുഷ്യൻ്റെ അവയവങ്ങളുടെതുമാൻ.

വള്ളി പട്ടണത്തിലെ ‘വല്ലേ’ എന്ന രാജാവിനെ കുറിച്ചു ഇങ്ങനെ ഒരു എത്തീഹ്യമുള്ളതായി അവർ പറയുന്നു: ശുശ്രാൻ എന്ന സ്ഥാനം നേടിയ ആർ ഒരട്ടിയനോടു പൊട്ടിച്ചാൽ പാലോലിക്കുന്ന ചെടികളും ഒട കുട്ടത്തിൽ ‘തേഹർ’ എന്നു പേരായ രക്തം ഔലിക്കുന്ന ചെടി കണ്ണി കുണ്ണോ എന്ന് അനേകിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടെന്ന് അവൻ മരുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവനു കുറേ പണം നൽകി ആ സ്ഥലം കാണിച്ചുകൊടുക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇടയൻ അതുകൂടി കാണിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആ ചെടിക്കു തീ വെക്കുകയും ഇടയൻ്റെ നായയെ ആ തീയിലേക്ക് എറിയുകയും ചെയ്തു. ഇതുകണ്ണ് കൂപിതനായ ഇടയച്ചറ്റുകൾ അയാളെയും ആ തീയിലേക്ക് എറിഞ്ഞു. തീ കെടുന്നതുവരെ അവൻ കാത്തുനിന്നു. കെടുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹവും നായയും സർണ്ണമായി മാറിയതായാണ് ഇടയൻ കണ്ണത്. അപ്പോൾ നായയുമായി ഇടയൻ സ്ഥലം വിട്ടു. ആ മനുഷ്യൻ അവിടെ കിടക്കുന്നത് കണ്ണ ഒരു ശ്രാമീനൻ അയാളുടെ ഒരു വിരൽ മുറിച്ചെടുത്ത് ‘വരക’ എന്നു പേരായ ഒരു സാധ്യ പച്ചക്കരിക്കാരനു കൊടുത്തു തനിക്കാവശ്യമായ പച്ചക്കരിക്കൾ വാങ്ങിക്കാണ്ഡുപോയി. പിനീടു ശ്രാമീനൻ ആ സ്വർണ്ണ മനുഷ്യനെ ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ മുറിച്ചെടുത്ത വിരൽ മുളച്ചു പൂർവ്വ സ്ഥിതിയിൽ തനെ എത്തിയതായി കണ്ണു. പിനൊന്നും പിനൊന്നും അ

യാൾ അതു മുറിച്ചടക്കുകയും ആ പച്ചകരിക്കാരനു തനെ കൊടുത്ത് ആവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. പച്ചകരിക്കാരൻ ഇതിന്റെ രഹസ്യം ശ്രമിന്നെന്നിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കി. അയാൾ ആശുപദ മനുഷ്യർ ജഡം എടുത്ത് ഒരു വണിയിൽ വെച്ച് അയാളുടെ വിട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അതുവഴിയായി ആ സാധു പച്ചകരിക്കാരൻ ധനികനായി. നാട്ടിലുള്ള മിക്ക സ്വന്തുക്കളും അയാൾ വാങ്ങി. ഈ തുകാഭ്യർഷിയും ‘വല്ലഭ’ രാജാവ് അയാളോട് സംബന്ധം മനുഷ്യരെന്ന ആവശ്യപ്പെടുകയും എന്തു പ്രതിഫലം വേണമെങ്കിലും നല്കാമെന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അയാൾ കൊടുത്തില്ല. പിന്നീട് രാജാവിന്റെ അസുയ ഭയന് അയാൾ ‘മൻസുറ’ രാജാവിനോടു കൂറേ ധനം നിലകി സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആ രാജാവു തന്റെ നാവികസൈന്യം കൊണ്ട് അയാളെ സഹായിച്ചു. അവർ ഒരു ദിവസം രാത്രി ചെന്ന് വല്ലഭ രാജാവിനെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാടു നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ നാടിൽ ഇപ്പോഴും ശുന്നമായിക്കിടക്കുന്ന ധനം വിടുകളും മതിലുകളും കാണാമത്രേ. അജ്ഞനരായ ചില രാജാക്കന്നരാൽ അത്യാഗ്രഹം കാരണമായി അനവധി പിണ്ഡി പെപ്പത്തേരെ വധിക്കാൻകൂടി മടിച്ചിരുന്നില്ല. ‘ഇന്ന്‌ഹനിയാർ’ തന്റെ മരണം ആസന്മായപ്പോൾ സംസാരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി: ‘കാവുസ്’ എന്ന മഹാൻ മതഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള അത്ഭുതരമായ കാര്യങ്ങൾ സാധിച്ച രഹാളായിരുന്നു. വാദഭക്യംമുളം മുതുകുവള്ളം ആ മനഷ്യൻ ‘വാഹ’ (കാകസസ്) പർവ്വതത്തിൽ ചെന്നുകുടുകയും പിന്നീടു തിക്കണ്ട ഒരു യുവാവാവുകയും മേഖലം വാഹനാമാക്കി മടങ്ങിവരികയും ചെയ്തു.

ഉറുക്ക്, മന്ത്രം തുടങ്ങിയവയിൽ ഇന്ത്യക്കാർക്കു നല്ല വിശ്വാസമുള്ളതായി കാണ്ണാം. ബഹുഭാജിതാഗം ആളുകളും ഇവയിൽ കൂടുതൽ താത്പര്യമുള്ള ആളുകളാണ്. ഈ വിഷയത്തിലുള്ള ഒരു മഹാഗ്രന്ഥം, നാരായണൻ വാഹനമായ ഗരുഡൻ എന്ന പക്ഷിയുടെ പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഈ പക്ഷി മത്സ്യത്തിന്റെ ശത്രുവാണ്. ഇതു വെള്ളത്തിനു മുകളിൽ കൂടി ശബ്ദിച്ചുകൊണ്ട് പറക്കുമ്പോൾ മത്സ്യങ്ങൾ വെള്ളത്തിനു മുകളിൽ പൊങ്ങിവരുന്നു. അവയെ ഇതു സൃഷ്ടത്തിൽ പിടിച്ചടക്കുന്നു. അതിനാൽ ഈ പക്ഷി ജാലവിദ്യാ വിദർഘനാണെന്നും അതിൽനിന്ന് ആ വിദ്യ പറിക്കാമെന്നും അവർ കരുതുന്നു. ഈ പക്ഷിയെ ചിലർ വർണ്ണിച്ചത് അവ്യക്തമായ രീതിയിലാണ്. വായുപുരാണത്തിൽ മറ്റൊരു പേരാണ് ഈ പക്ഷിക്ക് നൽകിയത്. ഈ വിഷയത്തിൽ അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ തെളിയിക്കുന്ന ചില കമ്പകൾ ഇവിടെ ഉൾവരീക്കാം:

ഒരിക്കൽ പാന്തുകടിച്ചു മരിച്ച ഓരാൾക്കുവേണ്ടി മന്ത്രം ജപിച്ചപ്പോൾ

അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റുവെന്ന് എന്നോട് ഒരാൾ പറയുകയുണ്ടായി. മറ്റൊരാൾ പറയുകയാണ്: പാന്തുകടിയേറു മരിച്ച ഒരാളെ മന്ത്രംകൊണ്ട് ചികിത്സിച്ചപ്പോൾ അയാൾ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു സംസാരിക്കുകയും മരണപ്രതി തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം ക്ഷേമത്തിന്റെ വാസന അടിച്ചപ്പോൾ വിഞ്ഞും മരിച്ചുവിഞ്ഞു. പാന്തു കടിയേറ്റ ഒരാൾക്കു മന്ത്രം കൊണ്ട് ഫലം ലഭിക്കാതെ വന്നാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരാളെ മുളകളുടെ കെട്ടിമേൽ വെച്ചുകെട്ടി അയാളുടെ ശരീരത്തിൽ വിഷമിരിഞ്ഞുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്ന സ്വന്ദരം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വിദ്യയുടെ ധാരാർത്ഥമുന്നുത്തരത നിഷേധിച്ചിരുന്ന ഒരാളെ ആരോ നഞ്ച് (വിഷം) കുടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ വിദഗ്ധയാരായ ചില പിന്നു മന്ത്രവാദികളെ കൊണ്ടുവരികയും അവർ മന്ത്രം ജപിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾ അയാൾക്ക് ആശാസം തോന്നുകയുമുണ്ടായി. അവരിൽ ചിലർ കൈകൊണ്ട് മാനുകളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്നതു ഞാൻ തന്നെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മാനുകളെ കൈകൊണ്ട് പിടിക്കാതെയും തൊടാതെയും പാചകപ്പുര തിലേക്ക് എത്തിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് ഒരാൾ എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഈ തെല്ലാം ചില മന്ത്രങ്ങൾക്കാണിൾ അവർ സാധിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ നാട്ടുകരാബന്ധിൽ വേട്ടസമയത്തു മാനുകളെ കണ്ടാൽ ചുറ്റും നടന്ന് ഒരേ സ്വരത്തിലും രാഗത്തിലും പാട്ടു പാടിക്കാണ്ടിരിക്കുകയും പിന്നീടു വൃത്തം വളരെ ചെറുതാകി എല്ലാവരുടുകൂടി അതിനെ പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മാൻ നിന്നേന്നതുതന്നെ അനങ്ങാതെ നിൽക്കുന്നതായി കാണാം. ചിലർ കാടപക്ഷികളെ പിടിക്കാൻ പിച്ചു പാത്രത്തിനേൽ ഒരേ നിലയിൽ അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ ശബ്ദത്തിൽ മയങ്ങിപ്പോയ കാടകൾ അനങ്ങുകയില്ല. അപ്പോൾ അവർ അതിനെ കൈകൊണ്ടു പിടിക്കുന്നു. ശബ്ദം വിവിധ രീതിയിലായിപ്പോയാൽ അവ പറന്നുപോകും. ഈ തോന്നും മന്ത്രമേ അല്ല. കണ്ണകെട്ട്, കൈമാറ്റം, മുതലായ ചില കളികൾക്കു ജാലവിദ്യയെന്നു ചിലർ പറഞ്ഞെങ്കാം. പകേശ, അത് എല്ലാ നാട്ടിലും എല്ലാ സമുദ്രായത്തിലും കാണാവുന്നതാണ്.

അഥ്യായം 18

ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ രാജ്യങ്ങൾ, സംസ്ഥാനങ്ങൾ, അവ ഓരോന്നും തമിലുള്ള ഭൂരി, നദികൾ സമുദ്രങ്ങൾ, അതിർത്തികൾ

ഭൂഗോളത്തെ മഹ്യരേപകാണ്ട് തെക്കും വടക്കുമായി ഭാഗിച്ചാലും സംബന്ധിച്ചു വരുമ്പോൾ ഭാഗത്തിന്റെ പകുതിയിൽ മാത്രമാണും ജനവാസമുള്ളത്. അതായത്, ഭൂഗോളത്തിന്റെ കാൽ (1/4) ഭാഗം മാത്രമേ ജനനിബിധമായിരുന്നുള്ളൂ. ഈ കാൽ (1/4) ഭാഗത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറും കിഴക്കും മഹാസമുദ്രങ്ങളാൽ വലയം ചെയ്തുപെട്ടിരിക്കുകയാണ്. പടിഞ്ഞാറേൽ നൂ ശ്രീകൃഷ്ണകാർ ‘ഉപയാനുസ്’ എന്നു പറയുന്നു. ഈ സമുദ്രം ജനവാസമുള്ള കാൽ (1/4)ഭാഗത്തിന്റെയും ഇതിന്പുറം വല്ല കരകളോ ദീപുകളോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവയുടെയും ഇടയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു അതിർത്തി മാർഗ്ഗമാണ്. ഇരുളടക്ക വായുക്ക്ഷാഭവും ഉരക്കൻ തിരമാലകളും ആപൽ സാഖ്യതയും നിഷ്പ്രയോജനതയും കാരണമായി ഈ സമുദ്രത്തിന്റെ മരുഭാഗത്തേക്ക് ആരും പോകാൻപിള്ളു. പോകാൻ പാടി ലിഡും കാണിക്കുന്ന അപായ സുചനകൾ ആ സമുദ്രത്തിലും അതിന്റെ തീരങ്ങളിലും മുന്നുള്ള അള്ളുകൾ നാട്ടിയിരുന്നു. എന്നാൽ, വടക്കുഭാഗം ശിതാധിക്യം കാരണം ജനവാസത്തിന് ഉപയുക്തമാകുന്നില്ല. തെക്കോട്ട് പ്രസ്തുത ഭാഗം രണ്ട് മഹാസമുദ്രങ്ങളും കുടിച്ചേരുന്ന സമുദ്രക്കരയിൽ ചെന്നവസാനിക്കുന്നു. ഈ സമുദ്രം ജനപ്രവേശമുള്ളതും ഉപയോഗപ്രവൃത്തം കാരണം, അതിലെ ചെറുതും വലുതുമായ ദീപുകളിലും ജനവാസമുണ്ട്. ഈ കടൽ ചില ഇടങ്ങളിൽ കരയിലേക്കുകയറിക്കിടക്കുന്നു. പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുള്ള തീരപ്രദേശം തെക്കോട്ടായി കടലിലേക്കും. കുറേ തൊളിനിൽക്കുന്നു. പശ്ചിമ സുധാനും, നൈന്തല നദിയുടെ ഉറവിടമായ ചുന്നപാർവ്വതങ്ങളും ഈ കരയിലാണും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇവിടെയുള്ള കടൽക്കരയിലും ദീപുകളിലുമാണ് നിശ്ചാരവർഗ്ഗക്കാർ അധിവസിക്കുന്നത്. ഈ പശ്ചിമാർദ്ദഭാഗത്താണ് ബർബർ,

പരിസം, പേരഷ്യൻ മുതലായ ഉൾക്കെളുകൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. എ നാൽ, പുർഖാർഭഭാഗത്തു തീരം കടലിലേക്കു തള്ളിനിൽക്കുന്നു. അ വിശ സമുദ്രം അതാതു സ്ഥലത്തുള്ള കരയുടെ പേരിലാണറിയപ്പെടുന്നത്. ഈ വൻകരയിൽ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറായി നട്ടല്ലെങ്കൾ പോലെ നീംബുകിടക്കുന്ന കുറുൻ പർവ്വതങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഈ പർവ്വതനിരകൾ ചെപ്പന, തിബത്ത്, തുർക്കിസ്ഥാൻ, ബാമിയാൻ, ഗൗർ, ബുറാസാൻ, ആദർ ബിജാൻ, അർമ്മീനിയു, റോം, പ്രേശ്യ്, ജലാലിവ് മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ കുടി നീംബുകിടക്കുന്നു. ഈ പർവ്വത നിരകളിൽ അങ്ങിങ്ങായി വിശാലമായതും താഴ്ന്നതുമായ പ്രദേശങ്ങളുണ്ട്. അവിടങ്ങളിൽ ജനവാസമുണ്ട്. പർവ്വതങ്ങളിൽനിന്ന് അവയുടെ രണ്ട് ഭാഗത്തെക്കുമായി നദികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പർവ്വതതാഴ്വരയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ഭൂവിഭാഗമാണ് ഇന്ത്യ. അതിന്റെ തെക്കുഭാഗം സമുദ്രവും മറ്റുഭാഗങ്ങളിൽ കുറുൻ പർവ്വതങ്ങളും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. പ്രസ്തുത പർവ്വതങ്ങളിൽനിന്നു ധാരാളം നദികൾ ഇന്ത്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് ഒഴുകുന്നു. എന്നാൽ, ഇന്ത്യയിലെ പർവ്വതങ്ങളും അവയിലെ മിനുസമുള്ള പാറക്കല്ലുകളും ഭയകര ശർത്തങ്ങളും നദികളുടെ ശക്തിയേറിയ ഒഴുക്കും ദുരം ചെല്ലുമ്പോഴുള്ള ഒഴുകിന്റെ ശക്തികുറവും അ നന്തരം സമുദ്രത്തിലോ തടക്കങ്ങളിലോ ചെന്നുചേരുന്നിടത്തുള്ള മണ്ഡലകുന്നുകളും കാണുമ്പോൾ ഇപ്പോഴത്തെ ഇന്ത്യ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലം പണ്ട് സമുദ്രമായിരുന്നുവെന്നും കാലാന്തരത്തിൽ വൈള്ളപ്പുകം വഹിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന സാധനങ്ങൾ വഴിയായി ഉറച്ചു കരയായി താഴീനതാണെന്നും ഉപഹരിക്കാൻ അവകാശമുണ്ട്. ഇന്ത്യയുടെ മദ്യം കനുജ്ഞം, പരിസരപ്രദേശങ്ങളുമാണ്. അതിനു മദ്യപ്രദേശ എന്ന് അ പർപരയും. അവരുടെ ഗംഭീരമാരായ മഹാമാരുടെ വാസസ്ഥലം കനുജ്ഞ ആയിരുന്നു. ‘സിനിയു’ ഇന്ത്യയുടെ പ്രശ്നിമ ഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ നാടുകളിൽനിന്ന് സിനിയിലേക്കു പോകുന്നത് സിജിസ്ഥാൻ വഴിയായും ഇന്ത്യയുടെ ഉത്തര പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നത് കാബുൾ വഴിയായുമാണ്. പക്ഷേ, പല വിഷമങ്ങളും തരണം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഏതു ഭാഗത്തിലുണ്ടെന്നും പോകാൻ സാധിക്കു. ഇന്ത്യയെ വലയം ചെയ്തുകിടക്കുന്ന പർവ്വതങ്ങളിൽ ഇന്ത്യക്കാരോ അവരോടുത്തവരോ ആയ ചില വർഗ്ഗക്കാർ താമസിക്കുന്നു. അവർ അതിർത്തി പ്രദേശങ്ങളിൽ എപ്പോഴും ആക്രമണങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഗംഗാ നദിയുടെ കരയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കനുജ്ഞ വളരെ വലിയ രാജ്യമാണ്. രാജകീയ തലസ്ഥാനം ബാറിയിലേക്കു മാറിയതു കൊണ്ട് അതിപ്പോൾ ശുന്നുമായി കിടക്കുകയാണ്. കനുജിന്റെയും ഗംഗായുടെയും കിഴക്കായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ബാറിയുടെയും ഇടയിൽ കാൽനടയായി മുന്നോ നാലോ ദിവസത്തെ ദുരമുണ്ട്. കനുജ്ഞ പാണ്ടി

വ സന്താനങ്ങളെക്കാണ്ട് പ്രസിദ്ധി നേടിയപോലെ യമുനാനദിയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മാഹൂർ (മധുര) വാസ്തവവുന്ന ക്കൊണ്ടും പ്രസിദ്ധമായി. ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരുപത്തി എടക്കുഭാഗത്തായി താനേശൻ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഈ പ്രദേശം കനു ജീൻനിന് ഏതാണ്ട് ഏൺപത് കാതവും ‘മാഹൂർ’യുമായി അബവ് കാതവും ദുരൈയാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഗംഗാനദിയുടെ ഉത്തരവും ഈ പർവ്വതങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെയാണ്. അതിൽ ഉത്തപത്തിക്ക് ‘ഗംഗാ ദാരം’ എന്നു പറയുന്നു. ഇതേപോലെ ഇന്ത്യയിലെ മിക്ക നദികളും ഈ പർവ്വതങ്ങളിൽനിന്നു തന്നെ പുറപ്പെടുന്നു.

എന്നാൽ, അവരുടെ (ഇന്ത്യക്കാരുടെ) വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളും അവ തമിലുള്ള ദുരവും സഖരിച്ചു കാണാത്തവർക്കു ചരിത്രം മാത്ര മാണ് ആധാരം. ‘ബത്രലെമുസാ’ (ഫോള്മി) ‘ഭാര’തത്തക്കുറിച്ചും മറ്റൊരു ഇന്ത്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായം ശരിയാകാത്തതിൽ വ്യസനം പ്രകടിപ്പിച്ചതായി കാണാം. ഒരു കാള രണ്ടായിരവും മുപ്പായിരവും മന്ന് ഭാരം വഹിക്കുമെന്ന് അവർ കണക്കാക്കുന്നു. കുറേ ദിവസങ്ങൾക്കാണ് ഈ ഭാരം മുഴുവൻ വഹിക്കാൻ ഒരു കാളക്കു സാധിച്ചേക്കും. രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കിടയിൽ പോകാനും വരാനുമുള്ള ദുരം ഒന്നായി ചേർത്തുപറയുന്ന ശീലം അവരിൽ ചിലിൽക്കുണ്ട്. ഇത്തരം വാർത്തകളിൽ ശരിയും തെറ്റും മന്ത്രിലാക്കുക നമുക്കു പ്രയാസമാണ്. ചില കാര്യങ്ങൾ അറിയാത്തതുക്കാണ് അറിയുന്നവ പരയാതിരിക്കുക ശരിയല്ലോ?

‘കനുജി’ൽനിന് ‘ഗംഗാ’യുടെയും ‘യമുനാ’യുടെയും മഖ്യത്തിൽ കൂടി തെക്കോട്ടു പുന്നണ്ട് കാതം ‘യജ്ഞമാവി’ലേക്കും എട്ട് കാതം ‘അ ബ്രഹ്മപുരി’ലേക്കും എട്ട് കാതം ‘കുർമ്മാ’യിലേക്കും എട്ട് കാതം ‘ബ്രഹ്മിലി’ലേക്കും പുന്നണ്ട് കാതം ‘അലഹബാദി’ലേക്കും ഉണ്ട്. യമു ന ഗംഗയിൽ ചേരുന്നിടത്താണ് അലഹബാദ് പട്ടണം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഇവിടെയുള്ള ‘പ്രയാഗ’ മരത്തിന്റെ അതികിൽ ഫിന്ജുകൾ അവരുടെ ചില ശ്രമങ്ങളിൽ പറയുന്ന സംഭവങ്ങൾ അഭിനയിച്ചു കാണിക്കുന്നു. ഇവിടെനിന്ന് ഗംഗ കടലിൽ ചെന്നു പതിക്കുന്നിടത്തെക്കു പുന്നണ്ട് കാതം ഉണ്ട്. പ്രസ്തുത വ്യക്ഷം മുതൽ തെക്കോട്ട് വേറെ ചില സ്ഥലങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അവിടെനിന്ന് ‘അർക്കുതിരത്തി’ലേക്ക് പുന്നണ്ടും, ‘ഓവർയഹാർ’ രാജ്യതേക്ക് നാൽപതും, ‘ഉർവവിശ’യിലേക്ക് അബവും, ഇവിടെ നിന്ന് തീരപ്രദേശത്തുകൂടി കിഴക്കോട്ട് ‘ജോർ’ സാമ്രാജ്യത്തിലേക്കു നാൽപതും, ‘വൻജി’ലേക്ക് മുപ്പതും, ‘മലയ്’യിലേക്ക് നാൽപതും, ‘കോകി’ലേക്ക് മുപ്പതും കാതം ദുരമാണുള്ളത്.

‘ബാതി’യിൽനിന്ന് ഗംഗാനദി തീരത്തിലും കിഴക്കോട്ട് ‘അയോഡ്യ’യിലേക്ക് അറുപത്തി അബവും, അവരുടെ പരിശുഖ സ്ഥലമയ ‘വ

നാറസി'ലേക്ക് ഇരുപതും, 'ശർവാരി'ലേക്കു മുപ്പത്തി അഞ്ചും, 'പാടലി പുത്ര'യിലേക്ക് ഇരുപതും, 'മുൻഗിരി'യിലേക്കു പതിനഞ്ചും, 'ജബ'യിലേക്കു മുപ്പതും, 'ദുംഗംപുതി'ലേക്ക് അപതും, ഗംഗ സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നുചേരുന്ന സ്ഥലമായ 'ഗംഗാസാഗർ'ലേക്കു മുപ്പതും കാതം ദുര മുണ്ട്. എന്നാൽ, കനുജിൽനിന്ന് കിഴക്കോട് ഖാരിവരെ പത്തും, 'ദുഗാ' വരെ നാൽപത്തി അഞ്ചും, 'ശ്രിഹത്ത്'വരെ പത്തും 'ബീഹത്' വരെ പത്രണം കാതമാണ് ദുരം. ഇവയ്ക്ക് തെക്കുഭാഗത്തായി 'തൽ വത്ത്' പ്രദേശം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അവിടത്തെ നിവാസികളായ 'തനു' വംശക്കാർ കരുതവരും തുർക്കികളെപ്പോലെ പതിമുക്കമാരുമാണ്. ഈ പ്രദേശം സമുദ്രത്തിലേക്കു നീങ്ങിക്കിടക്കുന്ന 'ബമു' പർവ്വതം വരെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഇവയ്ക്ക് വടക്കു ഭാഗത്താണ് 'നേപ്പാൾ' സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. 'വിത്തംവത്' എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു കിഴക്കോടു തിരിത്തെ അറുപത് കാതം ഇടത്തോട് നടന്നപ്പോൾ നേപ്പാളിലെത്തി ചേർന്നുവെന്ന് അവിടെ പോതി വന്ന ചിലർ പറയുകയുണ്ടായി. നേപ്പാളിൽനിന്നു 'ഭൂട്ടേഷ്യർ'യിലേക്ക് മുപ്പത് ദിവസംകൊണ്ടാണ് (സുമാർ എൺപത് കാതം) എത്താൻ കഴിഞ്ഞതെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. ഈ വഴിയിൽ ഉയർന്ന പ്രദേശങ്ങളാണ് താഴ്ന്ന പ്രദേശത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ. അവിടെ ഒരു ജലാശയമുണ്ട്. അതുവഴി പോകാനായി പാറകൾക്കിടയിലൂടെ മുളകൾക്കാണ് നിർമ്മിച്ച പാലങ്ങളുണ്ട്. ഭാരമേറിയ ചുമടുകളുമായി ആളുകൾ പാലത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നു. പാലങ്ങൾക്കു ചുവരെ നൂറ് മുഴം ആഴത്തിൽ മണ്ണുകട്ടപോലെയുള്ള വെള്ളമുണ്ട്. പാലം കടന്നുകഴിഞ്ഞതാൽ ആ ചുമട് ആട് മുതലായ മുഗങ്ങളുടെ പുറത്തുകയറ്റുന്നു. അവിടങ്ങളിൽ നാല് കണ്ണുള്ള ഒരു തരം മാനുകളെ ധാരാളമായി കാണാം. 'ഭൂട്ടേഷ്യർ' തിണ്ടുത്തിരെ ആദ്യത്തെ അതിർത്തിയാണ്. അവിടം മുതൽ ഭാഷ, വേഷം, രൂപം മുതലായവ വ്യത്യാസപ്പെടാൻ തുടങ്ങുന്നു. മഹാ ചുരത്തിലേക്ക് അവിടെനിന്ന് ഇരുപത് കാതമുണ്ട്. അതിരെൽക്കൊടുമുകിയിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ ഇന്ത്യൻ പ്രദേശങ്ങളെ 'കോകൾ'ക്കെതിയിലായി കരുത്തതായും താഴ്വരയിലുള്ള മലകളെ ചെറിയ ചെറിയ കുന്നുകൾ പോലെയും കാണാവുന്നതാണ്. 'തിബത്തും' 'ചെചന'യും ചുകന നിറത്തിലും കാണാപ്പെടുന്നുവെന്തെ. അവിടേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചേന്ന ചേരുന്നതിന് ഒരു കാതം വഴി ദുരമുണ്ട്.

കനുജിൽനിന്ന് തെക്കുകിഴക്കായി ഗംഗായുടെ പടിഞ്ഞാറൻ തീരത്തുകൂടി 'യജാഹൃത്' സാമ്രാജ്യത്തിലേക്കു മുപ്പത് കാതമാകുന്നു ദുരം. അതിരെൽക്കു തലസ്ഥാനം 'ഗജുറാഹ്' ആകുന്നു. 'ഗാളിയോർ,' 'കാലേജർ' എന്നീ പ്രസിദ്ധമായ രണ്ട് കോടകൾ അവിടെയാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഗർജ്ജു ഭരിക്കുന്ന ധാല എന്ന സ്ഥലത്തെക്കും കന്നകരായിലേക്കും ഇരുപത് കാതം അകലംമുണ്ട്. കനുജിൽനിന്ന് തെ

കുപടിഞ്ഞാറായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആസിയിലേക്ക് പതിനേട്ടും, സഹ ന്യായിലേക്കു പതിനേഴും, ജൈനയിലേക്കു പതിനേട്ടും, രാചൗരിലേക്ക് പതിനേഴും, ഗുജറാത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ബംഗാർത്തിലേക്ക് അറു പത്തും കാതമാണ് ആരം. ഇവിടെയുള്ള ആളുകളെ നാരാധനാൾ എന്ന പേരിലാണ് നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ അറിയുന്നത്. ഈ നാടു നശിച്ച ശേഷം അവർ മദ്യാഗായിലേക്കു മാറി താമസിച്ചു. മഹുറായുടെയും കനുജി ദണ്ഡിയും, മഹുറായുടെയും ബംഗാർത്തിലേക്കു ഇടയിലുള്ള ആരം സമമാ ണ്. അതായത്, അറുപത്തിഎട്ട് കാതം. മഹുറായിൽ നിന്ന് ഉജജയിനി യിലേക്കു പോകുന്ന വഴിയിൽ അഞ്ച് കാതമോ അതിൽ കുറവോ ആര മുള്ള ശ്രാമങ്ങൾ കാണാം. ഭോധായിലേക്ക് മുപ്പത്തി അഞ്ച് കാതവും, വാമഹുറിലേക്ക് എഴും, ഭായസാനിയിലേക്ക് അഞ്ചും, (ഈത് സുപ്രസി ഡമായ ഒരു ബിംബത്തിന്റെ പേരാകുന്നു) അർദ്ദിനിലേക്ക് ഒപ്പതും, (അവിടെയുള്ള മഹാ വിഗ്രഹത്തിന്റെ പേര് ‘മഹക്കൽ’ എന്നാണ്) യാ നിലേക്ക് ഏഴും, ബംഗാർത്തിൽനിന്നു തെക്കോട്ട് മണ്ഡാഗിരി വരെ ഇരു പത്തി അഞ്ചും, (ജത്തറോർ കോട്ട സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു രാജ്യമാണി ത്.) പ്രസ്തുത കോട്ടയിൽനിന്നു മാളവ്യയിലേക്കും അതിന്റെ തലസ്ഥാ നമായ ധാരിലേക്കും ഇരുപത് കാതം അകലമുണ്ട്. ഉജൈജൻ പട്ടണം ധാരിൽനിന്ന് ഏഴ് കാതം അകലെയാൽത്തെ. ഉജൈജനിൽനിന്നു മാളവ്യ യിൽപ്പേട്ട ഭാത്സാധിലേക്ക് പത്തും ധാരിൽനിന്നു തെക്കോട്ട് ഭൂമിപറ്റി യിലേക്ക് ഇരുപതും വന്നോഹുവിലേക്ക് ഇരുപതും, അലിസ്‌പുരിലേ ക്ക് ഇരുപതും, ഗോദാവരീ നദി തീരത്തുള്ള മനഗർത്തിലേക്ക് അറുപ തും കാതം ആരം കാണും. ധാരിൽനിന്ന് തെക്കോട്ട് നമ്മ താഴ്വരയി ലേക്ക് ഏഴും, മഹദ്വേശിലേക്ക് പതിനേട്ടും, ഗൃണ്ണഗണിയിലേക്ക് (അതി ന്റെ തലസ്ഥാനം താനാ പട്ടണമാകുന്നു) ഇരുപത്തിഅഞ്ചും കാതം അകലമുണ്ട്. ‘ദാനക്ക്’ എന്നും പരയാറുള്ള ഗൃണ്ണഗണി പ്രദേശങ്ങളി ലെ കാടുകളിൽ ‘ശ്രേ’ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരുതരം മുഗങ്ങൾ കാണാം. സാധാരണ മുഗങ്ങൾക്കുള്ള നാലുകാലുകൾക്കു പുറമെ പുറത്തും നാ ലു കാലുകൾപോലെ ചില അവധിങ്ങളാൽ ചെറിയ തുമ്പികൾക്കും ര ണ്ട് വലിയ കൊമ്പു ഇവയ്ക്കുണ്ട്. ഈ മുഗങ്ങൾ കൊമ്പുകൊണ്ട് ആ നക്കളെ കുത്തിപ്പിളർക്കുന്നു. ‘കണ്ണാ’ മുഗത്തെക്കാൾ വലുതായ ഇവ എരുമയെപ്പോലെയാണ്. ഈ ജന്തുകൾ ചില മുഗങ്ങൾ കുത്തിയെടു തെ മുതുകിലെ കാലുകൾക്കിടയിലേക്ക് ഇടുകയും അത് അവിട കി ടന്നു ആച്ചിച്ചു പുഴുക്കുന്നോൾ മരത്തിനേൽ ഉരസി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവ ഇടിയുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നോൾ ഏതോ ഇരക്ക് പ റുന്ന ജീവിയാവാമെന്നു കരുതി അതിന്റെ നേർക്ക് ഉയരത്തിലുള്ള കു നുകളിൽനിന്നു ചാടുകയും പാരകല്ലേകളിലും മറ്റും അടിച്ചു ചാവുക യും ചെയ്യുന്നു.

കണ്ണാമുഗം ഇന്ത്യയിൽ ധാരാളമുണ്ട്. എറുമയുടെ രൂപത്തിൽ കുറ്റത്തെ തൊലിയോടും കഴുത്തിൽ നാടയോടും കുട്ടി മുന്നു കുളമ്പുകൾ ഒരു ജനുവരിനെ ശംഗാ പരിസരങ്ങളിലാണ് കുടുതൽ കാണുന്നത്. നീം വാലും കവിളിലേക്കു താഴ്ന്നു നിൽക്കുന്ന രണ്ട് കണ്ണും മുകിൽ മേൽപ്പോട്ട് വള്ളത്തുനിൽക്കുന്ന ഒരു കൊമ്പും അവയുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. ബ്രാഹ്മണർ ഇതിന്റെ മാംസം സസ്യങ്ങാശര തിനാറു സാധിരുന്നുവെന്തെ. ഈ വർമ്മത്തിൽ പെട്ട ഒരു ജനു ഒരാനരെ കുതിപ്പോളിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. നമ്മുടെ ഇന്ത്യയിൽ ‘കർക്കദും’ എന്നിയപ്പെട്ടുന്ന മുഗമാണിതെന്നു ഞാൻ ഉള്ളാഖുന്നു. കൊന്ത് കത്തിപ്പണിയാനും മറ്റും ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ‘കർക്കാ’ മുഗമാണ് ഇതെന്ന് എന്നോടു ചിലർ പറയുകയുണ്ടായി. ‘സമീ’(നിശ്ചാ)ഭാഷയിൽ ഇതിന് ‘ഇന്ദി’ എന്നാണു പറയുന്നത്. തലയിൽ ഇതിനു കുർത്ത് ഉയരം കുറഞ്ഞ ഒരു കൊമ്പുണ്ടായിരിക്കും. അതിന്റെ തുഖ്യം കരുതത്തും ബാക്കി ഭാഗം വെള്ളത്തുമാണ്. നെറ്റിയിൽ ഇതേ വലുപ്പത്തിൽ വെരാരു കൊമ്പും കുട്ടിയുണ്ട്. വേട്ടയാടുന്ന സമയത്ത് ഈ ജനു അതു തർത്തിപ്പിടിച്ച് ആയുധമാക്കുന്നു. കൊന്ത് കല്ലിനേൽ വെച്ചുരച്ച് മുർച്ച കുട്ടി കുന്നം പോലെയാക്കി വെക്കുന്നതും അതിന്റെ സഭാവമാണ്. അതിനു കഴുതയെപ്പോലെ കുളമ്പും വാലുമുണ്ട്. രോമനിബിഡമായ ശരീരമാണ് അതിനുള്ളത്.

നെന്തൽ നമ്പിയിലെ പോലെ തന്നെ ഇന്ത്യൻ നദികളിൽ മുതലകൾ ധാരാളമായി കാണാം. ‘ജാഹിൻ’ മുതലയുള്ള വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ‘മഹറാൻ നദി’ നെന്തലിന്റെ ശാഖയാണെന്നു തെറ്റുയരിച്ചുപോയി. ഈ നൃത്യൻ നദികളിൽ മുതല, മർഗ്ഗ, വിവിധ തരത്തിലുള്ള മത്സ്യങ്ങൾ ബൈലോ എന്നു പറയുന്നതും കപ്പലിന്റെ നേർക്കു കുതിച്ചുവരുന്നതും നീതികളിക്കുന്നതുമായ ഒരു തരം മത്സ്യം തുടങ്ങിയ പല അടുത്ത ജീവികളെയും കാണാം. തെക്കെ ഇന്ത്യയിലെ നദികളിൽ ‘ഗ്രാഹി’ എന്നും ചിലപ്പോൾ ‘ജലതന്ത്രം’ എന്നും പറയുന്ന ഒരു തരം ജീവിയുണ്ട്. ‘തത്വം’ എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്ന നേരിയതും വളരെ നീംതും, വെള്ളത്തിൽ മനുഷ്യരെയും മറ്റു ജീവികളെയും ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു കൊല്ലുന്നതുമായ ഒരു തരം ജലജീവികളെയും ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ കാണാം. ഇവയെ കണ്ണ ഒരാൾ എന്നോടിപ്പകാരം പറയുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ തല നീയുംതെ പോലെയാണ്. വാലിനു കുറേ ശാഖകളുണ്ട്. അശ്രദ്ധയിലിരിക്കുന്ന മറ്റു ജീവികളെ ആ വാൽക്കൊണ്ട് ചുറ്റിപ്പിടിക്കും. ഇനി നമ്മകു വിഷയത്തിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങാം.

ബസാനയിൽനിന്നു തെക്കുപടിഞ്ഞാറായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ‘അൻഹിൽവാർ’യിലേക്ക് അറുപതും സോമനാമത്തിലേക്ക് അവതും, ‘അൻഹിൽവാർ’യിൽനിന്നു തെക്കോട്ട് ‘ലാർവേൾ’ലേക്ക് (ഇതിന്റെ തലസ്ഥാ

നും ബിഹുജും റഹബ്യവുമാണ്) നാൽപത്തി രണ്ടും, ബസാനയിൽനിന്നു പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന മുൽത്താനിലേക്ക് അംഗത്വം, ഭാത്തിയിലേക്കു പതിനഞ്ചും, ഭാത്തിയിൽ നിന്ന് തെക്കുപടിഞ്ഞാറായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അദ്ദൻലേക്കു പതിനഞ്ചും, മൻസുരായിലേക്ക് മൂന്നുപത്രും, ലോഹറാനിലേക്ക് മൂപ്പത്രും, കാതമാണ് ദുരം, കനുജിൽനിന്നു വടക്കുപടിഞ്ഞാറുളാഗത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ലാഹോരിലേക്കു മൂപ്പത്രും കാതമാണ് ദുരം. കനുജിൽനിന്നു വടക്കുപടിഞ്ഞാർഭാഗത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ശിർഷാരഹായിലേക്ക് അൻപത്രും, വിബുദ്ധിലേക്കു പത്രും കാതമുണ്ട്. പിന്നീട് പടിഞ്ഞാരോടു നീങ്ങി ലഘുവരെ പത്രിക്കുന്നും, രാജഗിരി കോട്ടയിലേക്ക് എടുക്കും, വടക്കോട്ടു കാർഷ്മിരിലേക്ക് മൂന്നുപത്രും കാതമാണ് ദുരം. കനുജിൽനിന്ന് പശ്ചിമ ഭാഗത്തേക്ക് ദ്വാരാ വരെ പത്രും കുതിയിലേക്കു പത്രും, ആഹാരിലേക്കു പത്രും മീറ്റതിലേക്കു പത്രും സുന്നാമിലേക്കു പത്രും, കാതം വരും. പടിഞ്ഞാറു വടക്കായി ആദിത്യഹൈറിലേക്ക് ഒപ്പത്രും, ജജനിരിലേക്ക് ആറും, ഏറ്റവും നദികരയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ലോഹരിഞ്ഞെ തലസ്ഥാനമായ മത്തുകൗരിലേക്ക് എടുക്കും, ചന്ദ്രാഹാ നദിയിലേക്കു പത്രിക്കും, ബയത്തു ജലാശയത്തിരെ പടിഞ്ഞാരുള്ള തലത്തിലേക്ക് എടുക്കും, സിന്യ് നദിയുടെ പടിഞ്ഞാർ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വണ്ണാർഞ്ഞെ തസ്ഥാനമായ വീഹരിയിലേക്ക് മൂന്നുപത്രും പെഷാവരിലേക്ക് പതിനാലും ദുൺപുരിലേക്കു പതിനഞ്ചും, കാബുളിലേക്കു പത്രിക്കും, ഗസ്സനായിലേക്കു പതിനേണ്ടും കാതമാണുള്ളത്.

കാർഷ്മിർ ഉയർന്ന കുറുകൾ പർവ്വതങ്ങളാൽ അനാവരണം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു കാട്ടുപ്രദേശമാണ്. അതിരെൻ്റെ കിഴക്കും തെക്കും ഭാഗങ്ങൾ പടിഞ്ഞാർ ബാവല്ലാൻ അതിർത്തിവരെ ബിബ്ലോർഷാ, ശവ്വനാർഷാ, വാൻഷാ എന്നീ രാജക്കുമാർക്കുള്ളതാണ്. വടക്കുഭാഗവും കിഴക്കുഭാഗത്തുനിന്ന് ചില പ്രദേശങ്ങളും തുർക്കികൾക്കാണ്. ഭൂട്ടുശർ കുന്നിൽ കുട്ടിത്തിബുത്ത് പ്രദേശങ്ങളിൽ കുട്ടികൾ കാർഷ്മിരിലേക്ക് ആതാഞ്ഞു മുന്നുന്ന കാതം ദുരമുണ്ട്. കാർഷ്മിരികൾ കാൽ നടയായാണ് യാത്ര ചെയ്യുന്നത്. അവർക്ക് വാഹനമുണ്ടാക്കും ആനയുമില്ല. അവരുടെ നേതാക്കളും മഹാമാരും ആളുകൾ ചുമന്നുകൊണ്ടുപോകുന്ന മബുലി(പല്ലിക്ക്)ലാണ് യാത്ര ചെയ്യാൻ. കാർഷ്മിരിലേക്കുള്ള പ്രവേശന ദ്വാരങ്ങൾ എപ്പോഴും കാതമുസുക്ഷിക്കുന്നതുകൊഞ്ഞു മറ്റുള്ളവരുമായി കുട്ടിക്കലെൻ്നു ജീവിക്കാൻ അവർക്കു കഴിയാതെ പോകുന്നു. പരഠാണിക് കാലങ്ങളിൽ ഒന്നും രണ്ടുമായി ചില വിദേശികൾ വിശിഷ്യാ അഹൃതികൾ അങ്ങോടു പ്രവേശിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അപരിചിതനായ ഒരു ഇന്ത്യക്കാരനെപ്പോലും അങ്ങോട്ട് പ്രവേശിക്കാൻ അവർ അനുവദിക്കില്ല. അവിടേക്കുള്ള പ്രസിദ്ധ പ്രവേശന ദ്വാരം വബ്ദഹാനാണ്. ഇത് സിന്യു നദി

യുടെ മദ്യത്തിലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. അവിടെ നിന്ന് സിംലാ പർവ്വതങ്ങളിൽ നിന്നുത്തുവിക്കുന്ന കസുനാരി നദിയും മഹ്‌വാ നദിയും സംമേളിക്കുന്ന സമീപത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു പാലത്തിലേക്ക് എട്ട് കാതം ദൃഢമുണ്ട്. മറ്റൊരു പ്രവേശന മാർഗ്ഗം തയലം നദിയിലൂടെയാണ്. ഈ നദി അവിടെനിന്ന് പുറപ്പെട്ട് അഞ്ച് ദിവസത്തെ ദൃഢമുള്ള ദുവാർ എന്നിട്ടു വന്നുചേരുന്നു. അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടാൽ കാൾമീൻഡേ തലസ്ഥാനമായ അദ്ദുസ്ഥാനിൽ ഒഭു ദിവസക്കാണ് എത്തൊം. കാർമീർ പട്ടണം നാലു കാതം നീളത്തിൽ തയലം നദിയുടെ ഇരുകരയിലും മായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനിടയ്ക്ക് പാലങ്ങളും കടത്തുകളും ഉണ്ട്. ഗംഗായുടെ ഉറവിടമായ ഹർമകളുൽ എന്ന പർവ്വതത്തിൽ നിന്നു തന്നെയാണ് ഈ നദിയും ഉരുവിക്കുന്നത്. ജനപ്രവേശമില്ലാത്ത തുംബ ഫിമകടകൾ ഇരുക്കാത്തതുമായ പ്രദേശമാണ് അത്. അതിന്റെ പിനിലായി ചെച്ചനാ വൻകര സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. തയലം നദി ഇവിടെ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് ഉദ്ഘോഷാതിൽ കൂടി നാല് കാതം ചെല്ലുന്നോൾ ഒരു കാതം ചുറ്റിയുള്ള ഒരു മരുഭൂമിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഇരുകരകളിലും വയലുകളുണ്ട്. അവിടെനിന്ന് പ്രസ്തുത നദി ഓഷ്ഠകാർ പ്രദേശത്തെക്കു പോകുന്നു.

എന്നാൽ സിന്യുനദി തുർക്കിയുടെ അതിർത്തിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഉനക്ക് പർവ്വതങ്ങളിൽ നിന്നാണുത്തുവിക്കുന്നത്. അവിടെത്തെ തുർക്കികൾക്ക് ‘ഭത്താവരിയാൻ’ എന്നും അവരുടെ രാജാവിന് ‘ബാംഫാഹ്’ എന്നും അവരുടെ നാട്ടിന് ‘ഗ്രിൽഹിറ്റ്, അസ്പിറാ, ശിലസ്താാസ്’ എന്നും അവിടെത്തെ ഭാഷകൾ ‘തുർക്കിയു്’ എന്നും പറയുന്നു. കാർമീർ പലപ്പോഴും അവരുടെ കവർച്ചകളും കൊള്ളെയ്ക്കും ലക്ഷ്യമാവാറുണ്ട്. പ്രസ്തുത നദിയുടെ ഇടത്തെ തീരത്ത് പട്ടണങ്ങളും ജനനിബിശമായ പ്രദേശങ്ങളും വലത്തെ തീരത്ത് ശ്രമപ്രദേശങ്ങളും സുപ്രസിദ്ധമായ ‘കുലർപ്പജക്ക്’ പർവ്വതവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അത് ഗോപുരം പോലെ മന്തുകടകളാൽ മുടിക്കിടക്കുന്നു. അതിനും കാർമീർ മരുഭൂമിക്കും തമിൽ രണ്ട് കാതം ദൃഢമുണ്ട്. രാജാഗിരി കോട്ട ഇതിനു തെക്കും ലാഹോർ കോട്ട ഇതിനു പടിഞ്ഞാറുമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ഇവ രണ്ടിനേക്കാണും ഉറപ്പുള്ള ഒരു കോട്ട താാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ഇവിടെനിന്നു മുന്ന് കാതം അക്കലെയാണ് രാജാവരി പ്രദേശം. അതുമായി നമ്മുടെ നാട്ടുകാരയും കച്ചവടക്കാർ വ്യാപാരം നടത്തുന്നു. ഈ പ്രദേശം ഇന്ത്യയുടെ വടക്കെ അതിർത്തിയാണ്. അതിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭേദത്തുള്ള പർവ്വതങ്ങളിൽ അപ്പശാൻ വർഗ്ഗക്കാർ താമസിക്കുന്നു. അവിടെനിന്നു തെക്കോട്ടെ ചെന്നാൽ സമുദ്രമാണ്. സമുദ്രക്കര മട്ടാൻഡേ തലസ്ഥാനമായ തെര സിൽനിന്നു തെക്കുകിഴക്കായി ദൈവത്തെ വരെ നാൽപത് കാതം നീണ്ടുകിടക്കുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്കാണ് കപ്പൽ യാത്രക്കാർ ഭയപ്പെട്ടിരുന്ന്

‘തോറാൻ’ കടലിട്ടുക്ക് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. വേലിയേറ്റത്തിൽ അതു കുടുതൽ ഭയാനകമായിത്തിരുന്നു. അതുപോലെ അവിടത്തെ ചില അള്ളിൽ ഉപ്പുവെള്ളമില്ലാത്തതിനാൽ കുടുതൽ ഭാരമേറിയ കപ്പലുകൾ കു ഗതാഗതത്തിനു പ്രയാസം നേരിട്ടുന്നു. ഈ പ്രദേശങ്ങൾ കഴി എന്താൽ കച്ച്, സോമനാമ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളാണ്. അവിടങ്ങളിലെ സമുദ്രത്തിരങ്ങളിൽ വാഹനങ്ങൾ കൊള്ളുക്കും കവർച്ചുക്കും ഇരയാക്കാ റൂളുള്ളതിനാൽ ആ പ്രദേശങ്ങൾക്കു കടൽകളുള്ളതാരുടെ നാട് എന്ന പേരു പ്രസിദ്ധമാണ്. ‘യീറി’ എന്നറിയപ്പെട്ടുന്ന ഒരുതരം തോൺകിളിൽ കായിയാണവർ കൊള്ളു നടത്താർ. ദീപലിൽനിന്നു തൊല്പേരുളിലേക്ക് അവതും ലോഹനിലേക്കു പത്രങ്ങളും ബഗയിലേക്കു പത്രങ്ങളും കഴിലേക്കും ബർവായിലേക്കും ആറും സോമനാമിലേക്കു പതിനാലും കമ്പായത്തിലേക്കു മുപ്പതും കാതം ദുരമുണ്ട്. പിന്നീട് ആസാമിലേക്കു രണ്ടു ദിവസത്തെ ദുരവും ബച്ചറുജിലേക്ക് മുപ്പതും സന്ധാനിലേക്ക് അവതും സോബാറമിലേക്ക് ആറും തന്നായിലേക്ക് അഞ്ചും കാതം ദുരമുണ്ട്. അതിന്പുറത്താണ് ലാറൻ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ജൈമുർ, ബൽബാ, കാണി, ദത്രെ എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ അവിടെയത്ര. അതോടുതുക്കു ഒരു വലിയ കടലിട്ടുക്കുണ്ട്. സറൻഡീപ് എന്നറിയപ്പെട്ടുന്ന സകൽദീപ് അവിടെയാണ്. അതിനടുത്തായി പബ്യാവർ രാജ്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അതു നശിച്ചുപോയ ശേഷം അവിടത്തെ രാജാവ് ‘ജോർ’ അതിനു പകരം കുറച്ചു പടിഞ്ഞാറോടു മാറി പത്തനാർ എന്ന പേരിൽ ഒരു രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. ഓമലന്നരായും രാമേശവരവും സറൻഡീപിന് അഭിമുഖമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഈ രണ്ടിനും തമിൽ ജലമാർഗ്ഗമായി പത്രങ്ങളും പബ്യാവറിൽ നിന്ന് സേതുബന്ധിലേക്കു (സമുദ്രപാലം) രണ്ടും കാതം ഉണ്ട്. ഈ ലക്ഷായിലേക്കു രാമൻ നിർമ്മിച്ച ചിറകെട്ടാണരെ. ഈതി പ്രോഡ് തിരുമാലകളാശ് തകർന്നു പർവ്വതവസ്ഥങ്ങൾപോലെ കിടക്കുന്നു. ഈവിടനിനു പതിനാറു കാതം കിഴക്കുഭാഗത്ത് കോഹ് കിന്ത് പർവ്വതം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ആ നാടുകാർ അവിടെ പ്രത്യേക കപി സംമേളനങ്ങൾ വിജിച്ചുകൂട്ടുകയും അവയക്കു തിനാൻ അരി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. നിശ്ചിത ദിവസത്തിൽ വാനരരംഘ അവരുടെ രാജാവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വന്നു ഭക്ഷണം കഴിച്ചു മലയിലേക്ക് തിരിച്ചു പോകുന്നു. ഈകാര്യത്തിൽ അവർ അശ്രദ്ധ കാണിച്ചാൽ അവർ നാട് അക്രമിച്ചു നശിപ്പിച്ചുകളിയുമത്രെ. പിശാചുകളുമായി രാമൻ നടത്തിയ യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കാനായി രൂപം മാറിയ ഒരു കുട്ടം ജനങ്ങളാണ് അങ്ങനെ കപിരുപരായി ജീവിക്കുന്നതെന്നും ഈ ശ്രാം അവർക്കായി രാമൻ കൊടുത്തതാണെന്നും രാമൻ പാട്ടുകളും മന്ത്രങ്ങളും ഈ കുട്ടങ്ങമാർ ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുമെന്നും അവർ പറയുന്നു. മാനുകളെ കുറിച്ചു നാം മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ നല്ല രാഗ

അൻ കേൾക്കുന്നോൾ കൂരങ്ങുകളും ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടാകാം.

ഇന്ത്യയിൽ ഉഷ്ണകാലത്തു ചുട്ടുമഴ പെയ്യാറുണ്ട്. അതിനു വർഷകാൽ (വർഷകാലം) എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇന്ത്യയുടെ വടക്കുഭാഗം അളിലും വലിയ പർവ്വതങ്ങൾ ഇല്ലാത്തിടത്തും ദീര്ഘകാലം മഴ അധികം ഉണ്ടായിരിക്കും. വർഷകാലം തങ്ങളുടെ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കാൻ ഫല്ലുന്നു മുതൽത്താൻകാർ പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അവിടെ നിന്നു വടക്കോട്ട് നീങ്ങിയാൽ ഭാവൽ, അന്തർവേദ് മുതലായ സഹായങ്ങളിൽ അപ്പാൾമാസം മുതൽ തുടർച്ചയായി നാലു മാസം മഴ പെയ്യുന്നു. അതിന്പുറം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കാർഷിക പർവ്വതങ്ങളുടെ പരിസരങ്ങളിൽ ദൗണിനും പെഷ്വാരിനും ഇടയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ജോഡി

കുന്നു (ഗോദാവരി)വരെ രണ്ടര മാസത്തോളം മഴ തുടർന്നു. ഈ കുന്നി സ്ത്രീ പിൻഡാഗത്തുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ അതുപോലെ മഴ പെയ്യുന്നില്ല. കാരണം, താണ്ടുസഖ്യരിക്കുന്ന കട്ടിയുള്ള മേഖങ്ങൾ ഈ മലകളുമായി ഉരസ്യകയും വെള്ളമായി അലിഞ്ഞുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു കാർമ്മിരിൽ മഴ ഇല്ലാതിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, അവിടെ മാപ്പമാസം മുതൽ രണ്ടരമാസത്തോളം ഹിമക്കടകൾ തുടർച്ചയായി വീഴുകയും ചെച്ചത്രമാസം പകുതി കഴിഞ്ഞാൽ കുറച്ചു ദിവസം മഴ പെയ്ത് അവ ഉരുക്കുകയും തത്പരലമമായി ഭൂമി തണ്ടുത്തു ശുദ്ധമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പതിവിനു വിഹരിതമായി വല്ലപ്പോഴും സംഭവിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ എല്ലാ നാടുകളിലും എല്ലാ കാലത്തും അപൂർവ്വമായി കാണാവുന്ന വ്യത്യസങ്ങളിൽ കുടുതലെന്നാനുമില്ല.

Part I and II In One Book in Only Thadiyan's eBook World

അഡ്യോയം 19

നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പേരുകൾ, രാശിമണ്ഡലം, ഞാറുവേലകൾ മുതലായവ

ഈയുൻ ഭാഷയിൽ ഒരു സാധനത്തിനുതന്നെ വളരെ അധികം പേരുകളുള്ളതായി നാം പ്രസ്താവിച്ചുവള്ളു. സുര്യനു തന്നെ ആയിരം പേരുള്ളതായി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ മറ്റൊരാണ്ട്രെ തന്നെ പേരുകൾ മറ്റു നക്ഷത്രത്തിനും ഉണ്ടാകാതിരിക്കില്ല. ഒരാഴ്ചയിലെ ദിവസങ്ങൾക്ക് എഴ്ച നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധ പേരുകളാണ് നല്കിയത്. ആഴ്ചകൾ വാർ(വാരം) എന്നാണു പേര്. ഈ പേരിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രസ്തുത നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പേര് (പേരിഷ്യൻ ഭാഷയിൽ ഷന്വ എന്ന പദം (പ്രയോഗിക്കുന്നതുപോലെ) ചേർത്തു ഞായാറാഴ്ചകൾ ‘ആദിത്യവാർ’ (സുര്യൻ) എന്നും തികളാഴ്ചകൾ ‘സോമവാർ’ (ചന്ദ്രൻ) എന്നും ചൊവാഴചകൾ ‘മകളവാർ’ (ചൊവ്യ) എന്നും, ബുധനാഴ്ചകൾ ‘ബുധവാർ’ (ബുധൻ) എന്നും, വ്യാഴാഴ്ചകൾ ‘ബഹുസ്പതിവാർ’ (വ്യാഴം) എന്നും, വെള്ളിയാഴ്ചകൾ ശുക്രവാർ (ശുക്രൻ) എന്നും, ശനിയാഴ്ചകൾ ‘ശനിചുർവാർ’ (ശനി) എന്നു പറയുന്നു. സുര്യൻ മുതൽക്കാണ് ആഴ്ച തുടങ്ങാറുള്ളത്. നമ്മുടെ ജ്‍යോതിശ്യമാർ പ്രസ്തുത നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു ദിവസങ്ങളുടെ നാമമാർ എന്നു പറയുന്നു. ഒരു ദിവസത്തിലുള്ള സമയ തെരു ആ ദിവസത്തിന്റെ നാമനായ നക്ഷത്രം മുതൽ കീഴോട്ടു കുമ്മ നുസരിച്ചാണു വിജേജിക്കുന്നത്.

ഉദാഹരണമായി: സുര്യൻ ഞായാറാഴ്ചയുടെ നാമനാണ്. അതുതന്നെയാണ് എല്ലാ ദിവസത്തിന്റെയും ഒന്നാമത്തെ സമയത്തിന്റെ നാമൻ. (ഒരു പകലിന്റെ $\frac{1}{12}$ ആണ് ഒരു സമയം കൊണ്ട് ഇവിടത്തെ വിവക്ഷ). രണ്ടാം സമയം അടുത്ത നക്ഷത്രമായ ശുക്രന്റെയും മുന്നാമത്തെ സമയം ബുധന്റെയും നാലാമത്തെത്തു ചട്ടേൻ്റെയും മുന്നാമത്തെ സമയം ശനിയുള്ള നക്ഷത്രം അവസാനിച്ചതുകൊണ്ട് മേലെ നിന്ന് എന്നേണ്ട തായി വനിരിക്കുന്നു, അപ്പോൾ അഖ്യാമത്തെത്തു ശനിച്ചറിനുള്ളതാണ്.

(ആര് ബൈഹിസ്പതിക്കും ഏഴ് മകളിനുമുള്ളതാണ്). തിങ്കളാംചയുടെ ഓന്നാമത്തെ സമയം ചട്ടേൻ്റെതന്ത്രം. ചട്ടേൻ അതിരെന്തും അതിലെ ഒന്നാം സമയത്തിരെന്തും നാമനാണ്. ഇവർക്കും ഇന്ത്യൻ ജോതിഷ കാർക്കാറുമിടയിൽ ഒരു വിഷയത്തിൽ മാത്രമേ വ്യത്യാസമുള്ളു. നമ്മും ഒരു ജോതിഷമാർ രാവിനും പകലിനും വെവ്വേറു നാമനാരായ നക്ഷത്രങ്ങളെന്നു കണക്കാക്കുമ്പോൾ ഇന്ത്യക്കാർ രാവിനും പകലിനും കൂടി ഒരേ ഒരു നക്ഷത്രത്തെയാണു സകല്പിക്കുന്നത്. അവരിൽ ഭൂരിഭാഗത്തിരെന്തും അഭിപ്രായം ഇത്തന്ത്രം. ഒരു ദിവസത്തിന്റെ 1/24-ന് അവർ ‘ഹൃദ’ എന്നു പറയുന്നു. ഇതേ പേരു തന്നെ അർഥരാശിക്കും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ വ്യത്യാസം ശ്രദ്ധിക്കാതിരുന്നാൽ അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കാതെ പോകും.

അവരുടെ പദ്ധതിയാണെങ്കിനീന് ഏതെങ്കിലും ഒരു സമയത്തിരെന്തും നക്ഷത്രം കണ്ണുപിടിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു: “ചക്രവാളത്തിൽ ഉദിച്ചുവരുന്ന ആകാശഭാഗത്തിരെന്തും സുര്യരെന്തും ഇക്കുള്ള ദ്വാരത്തെ (ഡിഗ്രി) പതിനെഞ്ചുകൊണ്ട് ഹരിച്ചുകിടുന്ന സംഖ്യയോട് ഒന്ന് കൂട്ടിച്ചേരിത്തും, അതിൽ ഭിന്നസംഖ്യ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവ ഉപേക്ഷിച്ചും കിടുന്ന ഉത്തരംകൊണ്ട് അനന്തത്തെ നക്ഷത്രംകൊണ്ട് എന്നുക. അങ്ങനെ നക്ഷത്രങ്ങളെ വഴിവഴിയായി എന്നുകയാണെങ്കിൽ ഉദ്ദേശിച്ച സമയത്തിരെന്തും നക്ഷത്രം കണ്ണുപിടിക്കാം. ഇവിടെ വിവരിക്കുന്ന സമയം കൊണ്ണുള്ള വിവക്ഷ സാധാരണ പറയാറുള്ള മൺകുറിപ്പ്. ഒരു ദിവസത്തിന്റെ 1/24 ആണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ദിവസങ്ങളുടെ ക്രമമനുസരിച്ചു നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ക്രമം കണക്കാക്കുന്ന സ്വന്വദായമാണ് ഇന്ത്യക്കാർക്കുള്ളത്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലിാണ് അവരുടെ പദ്ധതിയാണെങ്കിലും പുസ്തകങ്ങളും എഴുതിയത്. എന്നാൽ, ധ്യാർത്ഥത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ക്രമത്തിനു ദിവസങ്ങളുടെ ക്രമവുമായി ചില വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്.

‘ശ്രീക്കു’കാരുടെ ‘ഉസ്തുർലാബി’ൽ (ആസ്ട്രോലാബി: നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ശത്രി മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ഉപകരണം) സൗകര്യാർത്ഥമാം നക്ഷത്രങ്ങൾക്ക് അക്ഷരങ്ങൾക്കാണല്ലാതെ ചില അടയാളങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെത്തന്നെ ചുരുക്കത്തിനു വേണ്ടി ചില അടയാളങ്ങൾ ഇന്ത്യക്കാരും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. പകേശ, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പേരിൽപ്പെട്ട പ്രാമാക്ഷരമായിരിക്കും അടയാളങ്ങങ്ങൾ. ഉദാഹരണമായി, ആദിത്യൻ ‘ആ’ യും ചട്ടേൻ ‘ച’യും ബുധൻ ‘ബ’യും എന്ന രൂപത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ ഏഴ് നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഇന്ത്യൻ പേരുകളും അവയ്ക്ക് അറബി ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പേരുകളും ഇവിടെ കൊടുക്കാം:

ഇന്ത്യൻ പേരുകൾ	അറബി പേരുകൾ
ആദിത്യൻ, ദിവാകർ, സൃജൻ, അർകൻ, രവി, വിവത, ഹിലൂ, ബഹാൻ	ശാസ്
സും, ചാന്ദൻ, മുനു, ഹിമഗു, ശൈത്യശമു, ഹിമരശമു, ശൈതാംൻ, ശൈതാദീതൽ, ഹിമചുട്ട്	വമർ
അമ, നൃമാഹോവ്, ക്രൂരാക്ഷി, രക്തു	മിറിവ്
ബഡാൻ, സഹമു, ചാന്ത്ര, ശനഃ ബുദ്ധ്, ഹതു, ഹേമുന	അതാരിൽ
ദേവ് മത്രം, അൻഗ്ര, സുറ, ദേവ് ഹിത	മുഷ്ടരി
ശുക്രൻ, ബൈഗു, സിർത്തു, ഭാർഗവ്, ആസ്പതി ദാസ്വഗു, വുദ്ര, പുത്രൻ, ആസ്പച്ച	സുഫം
ശനീചുർ, മസു, അന്തു, ഗുനു, ആദിത്യപുത്രൻ സഹു, ആർകൻ, സുരജ് പുത്രൻ	സുഹ്

സുരുനു വളരെ പേരുകളുള്ളതിനാൽ അത് ഒന്നല്ലെന്നും പ്രതിണിംഗുമുണ്ടാക്കുന്നും ഓരോ മാസത്തിലും അവയിൽ ഓരോന്ന് ഉദിക്കുന്നു വെന്നും അവർ വാദിക്കുന്നു. ‘വിഷണുധർമ്മത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറിയുന്നു: “വിഷണു അനാദിയും അനന്തനുമായ നാരാധാരാകുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ ആത്മാവിനെ പ്രതിഭാവി ഭാഗിച്ചു. അവയാണ് ഓരോ മാസവും ഉദയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സുരൂമാർ. പേരുകൾ പല തുമുണ്ഡാവുന്നതുകൊണ്ട് എല്ലാത്തിൽ പലതാക്കേണ്ടതില്ലെന്നു വാദിക്കുന്നവർ പറയുന്നത്: പല കക്ഷത്രാശർക്കും ഓനിലധികം പേരുകളുണ്ടെന്നും പക്ഷേ, അവ ഓരോനേ ഉള്ളുവെന്നും സുരൂരെ പേര് പ്രതിഭാവിക്കുന്നില്ലെന്നുമാണ്. അതിലൊന്നതെത്തു ആദിത്യൻ (ആദ്യമുള്ളത്). ലോകത്തിലെ ഉത്പത്തിരെയല്ലാം സുരുനിൽ നിന്നായതുകൊണ്ട് സവിത എന്നും അതിനു പറയുന്നു. രണ്ട് എന്നു പൊതുവിലെയപ്പെടുന്ന സസ്യങ്ങളുടെ നീരു വലിച്ചെടുക്കുന്നത് എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ‘രവി’ എന്നും അതിനെ വിളിക്കാറുണ്ട്. സുരൂനെ പ്രകഷിണം ചെയ്തുകൊണ്ട് ചലിക്കുന്ന ചട്ടെന്നും ഓനിലധികം പേരുകളുണ്ട്. ‘ശുഭം’ എന്നർത്ഥം വരുന്ന ‘സുമം’ എന്നും രാത്രിയുള്ളത് എന്നർത്ഥം വരുന്ന ‘നിശിശ’ എന്നും താറുവേലകൾ ഉള്ളത് എന്നർത്ഥം വരുന്ന ‘നക്ഷത്രനാമം’ എന്നും ബേഹരെ കൂടുക്കാരൻ എന്നർത്ഥത്തിലുള്ള ‘ദേവോ ശരൻ’ എന്നും തണ്ണുത്ത രശ്മികളുള്ളത് എന്നർത്ഥത്തിലുള്ള ‘ശൈതാംൻ’ എന്നും അതിനു പേരുകളുണ്ട്. ചട്ടൻ ശൈതഗ്രാളമായതിനാൽ അതിൽ പതിയുന്ന സുരൂരശ്മി തണ്ണുത്തുപോവുകയും അതിന്റെ പ്രതിബിംബനംകൊണ്ട് രാത്രിയിൽ വെളിച്ചുവും തണ്ണുപ്പും ഉണ്ഡാവുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ്ടെത്ത ചട്ടൻ എന്ന പേരുണ്ടായത്. ചട്ടൻ നാരാധാരൻ ഇടത്തെ കണ്ണും സുരൂൻ വലതെത്ത കണ്ണുമാണെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

മാസങ്ങളുടെയും അവയിലുഭിക്കുന്ന സൃഷ്ടികൾ വിവിധ പുരാണങ്ങളിൽ വന്ന പേരുകളും അവയുടെ അർത്ഥവും വിവരിക്കുന്ന് ഒരു പട്ടിക ഇവിടെ ചേർക്കാം:

സൃഷ്ടി, കേരളി, അനുസരിച്ച്	സൃഷ്ടി ആദിപുരാണ പ്രകാരം	പേരുകളുടെ അർത്ഥം വിഷ്ണുധർമ്മം അനുസരിച്ച്	സൃഷ്ടി വിഷ്ണുധർമ്മം അനുസരിച്ച്	മാസം
രവി	ആൻഡമാൻ	ആകാശത്തിൽ ചലിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്	വിഷ്ണു	ചെച്ചറം
വിഷ്ണു	സവിത	അക്രമികളെ ശിക്ഷിക്കുന്നത്	അർജ്ജു	വൈശാഖം
ധാത	ഭാനു	എല്ലാവരേയും ദേഹ പോലെ നോക്കുന്നത്	വിപസ	ജൈഷം
വിഡാത	വിഭാഗൻ	രശ്മികളുള്ളത്	അൻഡു	ആഷാധം
അർജം	വിഷ്ണു	മഴ മുതലായവ നല്കി സഹായിക്കുന്നത്	പർച്ചൻി	ശാവണം
ഭഗു	ഇന്ദ്രൻ	എല്ലാവരോടും മരുദിക്കു പെരുമാറുന്നത്	പർബന്ധ	ഭാദ്രം
സവിത	ധാത	നേതാവ്	ഇന്ദ്രം	ആശിനം
പരഘ	ഭഗു	ജനങ്ങൾക്ക് ശുണം ചെ യുകയും അവരെ ഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്	ദഹാത്	കാർത്തികം
തുവഷ്ടത	പുവ്	ദേശമിത്രം	മിത്യ	അഗ്രഹാണം
അൻഡു	മിത്യ	ആഹാരം (കാരണം അതഭേദ മനുഷ്യനു ഭക്ഷണം നല്കുന്നത്)	പരഘ	പരഘം
ദിവാകരൻ	ബവർന്ഗു	എല്ലാ വകിടയും ആശാക്രോം	ഭഗു	മാഘം
അൻഡ്	അർജം	പരമകാരുണികൻ	ദുവർത്ത	വാത്സനം

വാസുദേവൻ എല്ലാ മാസങ്ങളിലും ഓരോ പ്രത്യേകം പേരുകളും ഒരുക്കുന്നതാണ് വിഷ്ണുവിനു ആരാധിക്കുന്നവർ അഗ്രഹായനങ്ങാണോൻ്ന് വർഷം തുടങ്ങുന്നത്. ആ മാസത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് ‘കേശവൻ’ എന്നാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് എല്ലാകയാണെങ്കിൽ ചെത്ര മാസത്തിൽ ‘വിഷ്ണുധർമ്മ’ത്തിൽ പറഞ്ഞത്തന്നുസരിച്ച് ‘വിഷ്ണു’ എന്നാവും. ശീതയിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “ഈൻ വസന്തം പോലെയാൻ.” ഇതെല്ലാം മേൽ കൊടുത്ത പട്ടിക ശരിയാണെന്നതിന്റെ തെളിവാകുന്നു. മാസങ്ങളുടെ പേരുകൾ താറുവേലകളുടെ പേരുകളുമായി സാമ്മുള്ളൂച്ചയാണ്.

ഓ. ഓരോ മാസത്തിലും പ്രത്യേക താറുവേലകളുള്ളതിനാൽ അവയുടെ പേരിൽനിന്ന് എടുത്തതാവും പ്രസ്തുത മാസങ്ങളുടെ പേരുകൾ. ഇതെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളിച്ച് ഒരു പട്ടിക താഴെ കൊടുക്കുന്നതാണ്. ‘മുശ്തൽ’ (വ്യാഴം) ഐതകിലും താറുവേലയിലും ചൂൽ പ്രസ്തുത താറുവേല ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മാസമാണെതെ ആ വർഷത്തെ നാമൻ. മാത്രമല്ല, വർഷം മുഴുവൻ അതിനോടു ചേർന്നുപറയുകയും ചെയ്യു.

മാസങ്ങൾ	എന്നം	താറുവേലകൾ	മാസങ്ങൾ	എന്നം	താറുവേലകൾ
കാർത്തിക	1	കാർത്തിക	വൈശാഹം	1	വിശാഹം
	2	രോഹിണി		2	അനിശ്ചി
അഗ്രഹായനം	1	മകീരം	ജൈഷ്ഠം	1	തൃക്ഷേട
	2	തിരുവാതിര		2	മൃലം
പെത്രഷിം	1	പുത്രം	ആഷ്വാസം	1	പുത്രം
	2	പുത്രം		2	ഉത്രാം
മാസം	1	ആയില്യം	ശ്രാവണം	1	തിരുവോണം
	2	മകം		2	അവിട്ടം
ഫാൽഗുനം	1	പുത്രം	ഭാദ്രം	1	ചത്രയം
	2	ഉത്രം		2	പുതുരുട്ടരാതി
				3	ഉത്രടാതി
ബൈത്രം	1	ചിത്ര	ആഗിനം	1	രേവതി
	2	ചോതി		2	അശ്വതി
				3	ഭരണി

രാശിമണ്ഡലങ്ങൾക്ക് എല്ലാ സമുദായങ്ങളെല്ലാലെ തന്നെ ഇന്ത്യ ക്ഷാർക്കിടയിലും അവയുടെ രൂപമനുസരിച്ചുള്ള പേരുകൾ കൊടുത്തു വരുന്നു. മുന്നാമത്തെ രാശിയുടെ പേര് ‘മിമുനം’ എന്നാണ്. അത് ഒരു മിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഒരാൺകുട്ടിയുടെയും പെൺകുട്ടിയുടെയും രൂപത്തെ കാണിക്കുന്നു. വരാഹമിഹിരൻ ജാതകങ്ങളെ കുറിച്ച് എഴുതിയ ശ്രദ്ധ അജ്ഞിൽ ഇപ്രകാരം വിവരിക്കുന്നു: “മിമുനം വിണയും കോലും പിടി ചുനിൽക്കുന്ന ഒരാളുടെ രൂപമാണ്. ഇതോരു ശാഖരെന്തെ വേഷമാണു കുറിക്കുന്നത്. ഈ രാശിക്ക് ‘ജനസ്’ (മിമുനം, ഇൻ, ഇരട്ട) എന്ന പേര് പ്രസിദ്ധമായപ്പോൾ ആദ്യത്തെ രൂപം മാറി. ആനാമത്തെ രാശിയുടെ രൂപത്തെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ‘ധാന്യക്കുല പിടിച്ച ഒരു കപ്പൽ’ എന്നു പറഞ്ഞു കാണുന്നു. (ഇത് നമുക്കുകിട്ടിയ കോപ്പിയിൽ വന്ന പിശകാ വാം. കപ്പലിനു കയ്യുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു മനസ്സിലാവുന്നില്ലോ?) ഈ രാശിക്ക് അവർ ‘യുവതി’ എന്നർത്ഥം വരുന്ന ‘കനി’ എന്നാണു പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് കപ്പലിൽ ധാന്യക്കുലയും പിടിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്ന യുവതി എന്നാവും അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചത്. എഴാമത്തെ രാശി

യെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ‘തുലാ’ എന്നു പറയുന്നു. അതിന്റെ അർത്ഥം ‘തുലാം’ അമവാ തുലാസ് എന്നാണ്. പത്താമത്തെ രാശിക്ക് അദ്ദേഹം ആടിന്റെ മുവമുള്ള ‘മകരം’ എന്നു പറയുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണൻ തല ആടി സ്ത്രീയും ഉടൽ മത്സ്യത്തിന്റെയുമായ ഒരു രൂപമാണ് കൊടുത്തത്. ‘മഗർ’ (മകരം) എന്നതിന്റെ അർത്ഥം മത്സ്യം എന്നാണ്. അപ്ലോൾ തല മാത്ര മാക്കും വരാഹമിന്റിൽ ഉദ്ദേശിച്ചത്. പതിബന്ധനാമത്തിന്റെ രൂപം ഒരു പാത്രത്തിന്റെ (കുംഭം) ആൺഞ്ചു പറയുന്നു. ഈതു വളരെ യോജ്യ മായ രൂപവും പേരുമിത്ര. ശ്രീകൃഷ്ണൻ വൈള്ളം പകർന്നുകൊടുക്കുന്ന ഒരാളുടെ രൂപമാണ് ഇതിനു കൊടുത്തത്. അതുകൊണ്ടാവണം ചിലർ ആളുകളുടെ രൂപമാണ് ഇതിനുള്ളതെന്നു പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. അവ സാനന്തത രാശിയുടെ രൂപം രണ്ട് മത്സ്യത്തിന്റെയാണെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. പേര് ഒരു മത്സ്യത്തെ മാത്രമാണ് കുറിക്കുന്നത്. (മീനു-മീനം) പ്രസിദ്ധമല്ലാത്ത പല പേരുകളും അവരുടെ ഭാഷയിൽ രാശികൾക്കു കാണാം. അവ ഒരു പട്ടികയിൽ ഇവിടെ കുറിക്കാം:

എണ്ണം	പ്രസിദ്ധ പേരുകൾ	അപ്രസിദ്ധ പേരുകൾ	എണ്ണം	പ്രസിദ്ധ പേരുകൾ	അപ്രസിദ്ധ പേരുകൾ
1	മേഘ് (മേഡം)	ക്രീ	7	തുല (തുലാം)	ജോഗ്
2	വർഷ (ഇടവം)	താന്യു	8	വർഷിക്ക് (വൃശ്ചികം)	കൈതറിബ്
3	മിമുന (മിമുനം)	ജിതുമു	9	ധനു (ധനു)	തവുക്കഷിക
4	ഗർക്കിട (കർക്കിടക്കാ)	കലീറ	10	മിശ്ര മകരം	അകുക്കിൾ
5	സിൻഗു (ചിങ്ങം)	ല്യായ	11	കുംഭ കുംഭം	ദ്രുവക്ക്
6	ഗനു (കനി)	പാർതീന	12	മീനു മീനം	അന്യജിത

മേഡം പുജ്യം കൊണ്ടും ഇവം ഓന്നുകൊണ്ടും തുടങ്ങുന്ന സ്വന്ന ഭായമല്ല അവർക്കുള്ളത്. അതിനാൽ, മേഡത്തെ അവർ ഓന്നായും ഇടവം രണ്ടായും എന്നി. മീനത്തിനു പത്രഭാമത്തെ സ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നു.

അമ്പ്രായം 20

ബൈഹാണി

‘ബൈഹാണി’ എന്നാൽ ബൈഹമാകുന്ന അണിയം (മുട്ട്) എന്നാം സർത്തം. പക്ഷേ, വൃത്താകൃതിയില്ലെങ്കിലും എല്ലാ അണുകൾക്കും അതു പറയാം. മാത്രമല്ല മെല്ലും കീഴും രണ്ട് ഭാഗമാണെന്ന നിലയ്ക്ക് ലോക തിനു മുഴുവൻ ബൈഹാണിയം എന്നു പറയാവുന്നതാണ്. അവരുടെ (ഇന്ത്യക്കാരുടെ) അഭിപ്രായത്തിൽ ആകാശങ്ങൾ എല്ലാം ബൈഹാണിയം ആണ്. ആകാശങ്ങൾക്കു ചലനമുണ്ടാവുന്നില്ല. ആകാശത്തെ അവർ പല വിഭാഗക്കാരുടെയും വാസനയലമായി ഗണിക്കുന്നു. ഭൂമിയോടു സദ്യ ശ്രമായ സർഗ്ഗലോകം അവിടെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെതെ. അവരുടെ ചില കമകളിൽ ഇങ്ങനെ സുചിപ്രിയകാണാം:

“എല്ലാറ്റിനും മുഖ്യംഭായിരുന്നതു വെള്ളമായിരുന്നു; ലോകം ഈന്നു ഉള്ളിട്ടുള്ളൂ വെള്ളം നിന്നതെന്നായിരുന്നു.” ആത്മാവിശ്വേഷി ഉത്തരവാലുടെ തെയ്യും ലോകത്തിനു പ്രത്യേക രൂപമുണ്ടാകുന്നതിനു മുഖ്യുള്ള സന്ദർഭത്തെയുമാണ് ഈ സുചന ചുണിക്കാട്ടുന്നത് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. വെള്ളത്തിൽ തിരമാലകൾ കാരണം വെള്ളത്തെ നൂരപൊന്തു കയ്യും ആ നൂരയിൽനിന്നു ദൈവം ബൈഹാണിയതെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് അവർ പറയുന്നു. ചിലരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ മുട്ട രണ്ടായി പിളർന്ന് അതിൽനിന്നു ബൈഹമൾ പുറത്തുവരികയും ഒരു പിളർപ്പിൽനിന്ന് ആകാശവ്യും മറേതിൽനിന്നു ഭൂമിയും ഉത്തുതമാവുകയും ചെയ്തു. ആ രണ്ടു പിളർപ്പിൽനിന്നും അടനുവീണ കഷണങ്ങൾ ഇൽനിന്നു മാറ്റും ഉത്തവിച്ചു. പർവ്വതം ഉത്തവിച്ചു എന്നുകൂടി പറഞ്ഞി രൂനെങ്കിൽ കുറച്ചുകൂടി യുക്തമാവുമായിരുന്നു.

“ഈൻ ഒരു അണിയം (മുട്ട്) സൃഷ്ടിക്കാൻ പോവുകയാണ്. അതിൽ നിനക്കു താമസിക്കാനുള്ള സ്ഥാകര്യം ഒരുക്കിത്തരം.” എന്നു ദൈവം ബൈഹമനോടു പറയുകയും വെള്ളത്തിശ്വേഷി നൂരയിൽനിന്ന് ആ അണിയം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. വെള്ളം വറ്റിയപ്പോൾ മുട്ടയെ രണ്ട്

പിളർപ്പായി കീറുകയുണ്ടായി എന്നിങ്ങനെന്നാണു വേരു ചിലരുടെ അഭിപ്രായം.

എതാണ്ടിതുപോലെ തന്നെന്നാണ് വൈദ്യുഷാന്ത്രം കണ്ണുപിടിച്ച് ‘ആസ്കർപ്പ്യുസി’ രസി പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ ലോകം ഗോളമാണെന്നും എല്ലാറിഞ്ഞെങ്കിലും രൂപമതാണെന്നും ലോകത്തിനു ചികിത്സ വഴി ഒരു അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നും ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന ഒരു മുട്ട ആ പ്രതിമയുടെ കയ്യിൽ വെച്ചു. ‘ആസ്കർപ്പ്യുസ്’ ബ്രഹ്മനെക്കാൾ പദവി കുറഞ്ഞ ആളുള്ള ശ്രീകുമാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒരു ദൈവികമാർഗ്ഗത്തിയാണ്. ആ ശക്തി മരണത്തിനിടയാക്കുന്ന കർന്മായ ഉഷ്ണാവും തണ്ണുപ്പും തടയുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ പേര് അതിനു ലഭിച്ചത്. അദ്ദേഹം അപ്പോളോ, പ്രഭുശിഗ്ന്റ്, ഫ്രോണ്ട് (ശനി നക്ഷത്രം) എന്നീ ത്രിമുർത്തി ശക്തികളുടെ സന്താനമാണെന്ന് അവർ പറയുന്നത്, പ്രകൃതി അനുസരിച്ചുള്ള ബന്ധത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രമാണ്.

എന്നാൽ, വൈള്ളം വിവിധ സാധനങ്ങൾ കൂടിച്ചേരാനും, വളർച്ചയുള്ള സാധനങ്ങൾ വളരാനും, ജീവികളുടെ ജീവൻ നിലനിർത്താനുമുള്ള ഉപകരണമായതിനാലാണ് ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും ആദ്യം ഉണ്ടായതു വൈള്ളമാണെന്ന് ഇന്ത്യക്കാർ പറയുന്നത്. അപ്പോൾ വൈള്ളം ദൈവത്തിനു സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള ഒരു ഉപകരണമാണെന്നു വരുന്നു. ഈ വിഷയം ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു വിശ്വദ ബുർജുൻ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനം വൈള്ളത്തിനേലാണ്.”¹ വൈള്ളം എന്നതുകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ ഒരു പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള വസ്തുവാണെന്നു വന്നാലും അല്ലെങ്കിലും അനും ദൈവം കൂടാതെ അവരെ സിംഹാസനവും വൈള്ളവും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു എന്നതാണു വാസ്തവം. നമ്മുടെ ഈ ശ്രൂമം ഒരു സമുദ്രാധികാരിയും മാത്രം സമിതിഗതികളും പ്രസ്താവനകളും വിശദിക്കിക്കുന്നതല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ബാബിലോണിലും പതിസരങ്ങളിലും പണ്ട് ജീവിച്ചിരുന്നവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഇപ്രകാരമുള്ള ഏതിഹ്യങ്ങൾ എന്നും ഇവിടെ വിവരിക്കുമായിരുന്നു. പ്രസ്തുത അഥവാ (മുട്ട) രണ്ടായി പിളർക്കയും എന്നുകൊണ്ടാകാശവും മറ്റൊരുക്കൊണ്ട് ഭൂമിയും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു എന്ന പ്രസ്താവന മുട്ടയുടെ ഉണ്ണിയെയും വൈള്ളയെയും അതിന്റെ തൊണ്ട് വലയം ചെയ്തിരിക്കുകയാണെന്ന യാമാർത്ത്യം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്തവരുടെ അഭിപ്രായമാണ്. ശരിക്ക് കാര്യം ശ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഈ മുട്ടയെ പിളർത്തി മുകൾഭാഗം ആകാശവും താഴ്ഭാഗം ഭൂമിയും ആയി മാറിയതാണെന്നു പറയേണ്ടി വരുമായിരുന്നില്ല. പല വിധത്തിലും വ്യാപ്താനിക്കാവുന്ന സുചനകൾ ഓരോ വിഭാഗവും തങ്ങളുടെ വിശദാസമനുസരിച്ചു വ്യാപ്താനിക്കുകയാണമ്പോൾ പതിവ്. ‘ഘതമാവുസ്’ എന്ന ശ്രൂമത്തിൽ പ്ലാറ്റാ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: ദൈവം ഒരു നും

ടുത്ത് രണ്ടായി ഭാഗിച്ച് ഓരോ ഭാഗവും ചുറ്റിച്ച് അവ രണ്ടിൽനിന്നും രണ്ടു ബിന്ദുവിൽ അവസാനിക്കത്തക നിലയിൽ ഓരോ വൃത്തം ഉണ്ടാക്കുകയും ഒന്നിനെ ഏഴായി ഭാഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും നക്ഷത്രങ്ങളെയുമാണ് ഇദ്ദേഹം സുചിപ്പിക്കുന്നത്. ‘ബേഹം സിഖാന്’ത്തിൽ ഒന്നാമത്തെ അധ്യായത്തിൽ ആകാശങ്ങളെ എണ്ണുന്നിട്ടെന്ന് ബേഹമഗുപ്തൻ ചുന്നൻ ഒന്നാമത്തെ ആകാശത്തിലും സുഹർഷ്ണൻ (ശനി നക്ഷത്രം) ഏഴാമത്തെ ആകാശത്തിലും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞ ശ്രേഷ്ഠ തുടരുന്നു: “നിശ്വല നക്ഷത്രങ്ങൾ എട്ടാമത്തെ ആകാശത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നു. ഇവയെല്ലാം ഗോളങ്ങളായതുകൊണ്ട് നശിക്കാതിരിക്കാനും ഇവിടെ നന്ദ ചെയ്യുന്നവനു രക്ഷ നല്കാനും തിന്നുചെയ്യുന്നവനു ശിക്ഷ നല്കാനും വേണ്ടിയാണ്. ഇവയ്ക്കപ്പുറം ഒന്നുമില്ല.” അവരുടെ മത ശ്രമങ്ങളിൽ കാണുന്നതനുസരിച്ച് ആകാശങ്ങളുടെ നിലയും അവയുടെ ക്രമപ്രകാരമുള്ള വ്യവസ്ഥയും അദ്ദേഹം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് -ഈ വിഷയത്തെ കുറിച്ചു പിന്നീട് പ്രസ്താവിക്കുന്നതാണ്- അവയ്ക്ക് ക്രമേണ സ്ഥിതിമാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതാണെന്നും ഗോളങ്ങളിലും അവയുടെ ചലനങ്ങളിലും അരിഞ്ഞാടലിന്റെ അഭിപ്രായമാണ് ശരിയെന്നും ആകാശങ്ങളുടെ അപ്പുറം ഒരു വസ്തുവുമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം ഈ അധ്യായത്തിൽ ചുണ്ഡിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ബേഹാണ്യം എന്നത് ആകാശ-ഭൂമികളുടെ സമുഹമാണെന്നും ഇവയിലാണ് രക്ഷയും ശിക്ഷയും നല്കുന്നത് എന്നുമുള്ള ഇന്ത്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായം ഏറെക്കുറേ വ്യക്തമാവുന്നുണ്ട്. പോർഷ് തന്റെ സിഖാനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയാണ്:

“ലോകം ഒട്ടാകെ ഭൂമി, കാറ്റ്, വെള്ളം, ആകാശം എന്നിവയാകുന്നു. ഇവ മുരുക്കിൽ സുഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. സുരൂരശ്മിക്ക് ശക്തി കുറഞ്ഞതിനാൽ ആകാശം മുള്ളംനിലയായി കാണപ്പെട്ടു. ആകാശംകൊണ്ട് സ്വത്വേ പ്രകാശമില്ലാത്ത ശേതഗോളങ്ങൾ (നക്ഷത്രങ്ങൾ, ചുന്നൻ) പ്രകാശിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഭൂമിയുടെ നിശ്ചിതി പെട്ടുപോയിട്ടില്ലെങ്കിൽ രാത്രി അവ പ്രകാശിക്കുന്നതായി കാണാം. അപ്പോൾ സ്വതേ പ്രകാശമുള്ളത് സുരൂനു മാത്രമാണ്. മറ്റുള്ളവ സുരൂനിൽനിന്നു പ്രകാശം സ്വീകരിക്കുന്നു. ആകാശം പ്രകാശിക്കാത്ത മുരുളുടെ വസ്തുവാണെന്നും സുരൂപ്രകാശം അവിടേക്ക് എത്തുകയില്ലെന്നും മുള്ളം കറുപ്പായി കാണുന്ന ആ നിറത്തെ പറ്റി അനേഷിച്ചാൽ ധാതൊരു പിടിയും കിട്ടുകയില്ലെന്നും ഈ അധ്യായത്തിൽ അദ്ദേഹം സുചിപ്പിക്കുന്നു.

ബേഹമഗുപ്തൻ പറയുന്നു: “ചുന്നൻ പ്രദക്ഷിണ സംഖ്യയായ 57,75,33,00,000-നെ അതു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആകാശത്തിന്റെ ചുറ്റളവുകൊണ്ട് 3,24,000 പെരുക്കിയാൽ കിട്ടുന്ന ഉത്തരമായ 18,71,20,92,00,00,00 ആകും നിശ്വല നക്ഷത്രത്തിന്റെ ആകാശത്തിന്റെ വിസ്തീർണ്ണം. ഈത്

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു നാം മനസ്സിലാക്കിയാതാണ്. അത് എത്രക്കും ശത്രിയാണെന്നു വാണിജമായി പറയുക സാധ്യമല്ല.

എന്നാൽ, വസിഷ്ഠൻ പറയുന്നു: “ബഹുമാണ്ഡം സർവ്വ ആകാശ അഞ്ചെല്ലാം വലയം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. ഈ തുകകളും വിസ്തീർണ്ണവും അതിന്റെ മാത്രമാണ്. സുപ്രസിദ്ധ വ്യാപ്താതാവായ ബലഭദ്രൻ പറയുന്നത്: “ഈ വിസ്തീർണ്ണക്കണക്ക് നമ്മുടെ കണ്ണത്തുനിടത്തെ വസ്തുകളുടേതാണെന്നും നാം കാണാത്ത വസ്തുകളുടെ കണക്കെടുക്കുക നമുക്കു സാധ്യമല്ല” എന്നുമാത്ര.

ആര്യഭാഗ്നി അനുയായികൾ പറയുന്നത്: “നമുകൾ സുരൂരശ്മി എത്തുനിഡത്ത് മതിയാകുന്നതത്തെ. അതിനപ്പോറമുള്ള കണ്ണത്താത്ത സമലത്തെ കുറിച്ചിരിയുക നമുക്കാവശ്യമല്ല. അതു സാധ്യവുമല്ല.” വസിഷ്ഠൻ പ്രസ്താവനയുടെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാണ്: “ബഹുമാണ്ഡം നിശ്വല നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സ്ഥാനമായ എട്ടാം ആകാശത്തെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ബന്ധം ആകാശവുമായതെ. അതിനു മുകളിൽ ഒപ്പതാമതെത ഒരു ആകാശം കൂടി ഉണ്ടെന്നു സ്ഥാപിക്കേണ്ട ആവശ്യം നേരിട്ടുന്നില്ല.” ഒപ്പതാമതെത്തിനെ കുറിച്ച് ആളുകളുടെ ഇടയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. സർവ്വസവും വഹിച്ചു പടിഞ്ഞാറുഭാഗതേതക്ക് അതു ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നു ചിലർ പറയുമ്പോൾ അതു നിശ്വലമായി നിലകൊള്ളുകയാണെന്നു മറ്റു ചിലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ, ആദ്യത്തെ വിഭാഗക്കാരുടെ ലക്ഷ്യം വ്യക്തമാണ്.

പക്ഷേ, അരിസ്സൂട്ടിൽ പറയുന്നത്: “എത്താരു ചലിക്കുന്ന വസ്തു വിനും അതിനു പുറമെയുള്ള ഒരു ശക്തി ഉണ്ടായെ തീരു.” അതിനാൽ ഒപ്പതാമതെത ആകാശത്തിനും പുറമെന്നു ചലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ശക്തി ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ, ഒപ്പതാമതെത ആകാശവും ചലിക്കുന്നത് അതിന്റെ പുറത്തുള്ള ഒരു ശക്തികൊണ്ടാണെങ്കിൽ അതേ ശക്തികൊണ്ടാണ് എട്ട് ആകാശങ്ങളും ചലിക്കുന്നതെന്നും ഒപ്പതാമതെത ആകാശം കൊണ്ടല്ലെന്നു എന്നുകൊണ്ട് ഉള്ളിച്ചുകൂടാ?

എന്നാൽ, രണ്ടാമതെത വിഭാഗകാർ നാം മേലുഭരിച്ച തത്വവും ചലിപ്പിക്കുന്ന ശക്തി നിശ്വലമായിരിക്കണമെന്നും മനസ്സിലാക്കിയതിനാലും വാം ഒപ്പതാമതെത ആകാശം നിശ്വലമാണെന്നും അതിൽനിന്നാണു പശ്ചിമ ഭാഗതേതക്കുള്ള ചലനം ഉടക്കിക്കുന്നതെന്നും പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ, അരിസ്സൂട്ടിൽ ഒപ്പതാമതെത ആകാശം ഒരു ധാതുപദാർത്ഥമാണെന്നു സമർത്ഥിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഗോളരുപം, ആകാശസ്ഥിതി, വലയം ചെയ്യുന്നത്, നിശ്വലമായത് എന്നീ ശൃംഖലകൾ അതിനു കൊടുക്കുമ്പോൾ അതു ധാതുപദാർത്ഥമുള്ളതാണെന്നു വരും. എന്നിരിക്കേം ഇങ്ങനെ ഒരു ആകാശമുണ്ടായിരിക്കുക എന്നത് അസാധ്യമാണെന്നു

വരുന്നു. ഫോളി അൽ മിജസ്റ്റി എന തന്റെ ശ്രദ്ധത്തിൽ പറയുന്നു: ഈ ലോകത്തുള്ള എല്ലാ ചലനങ്ങളുടെയും ഏകകാരണം ഒരേരു ചലനമാണെന്നു നാം കണക്കാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു ചലിക്കാത്തതുമായ ദൈവം മാത്രമാണെന്നു വരാനെ സാധ്യതയുള്ളു. അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതിപാദന ശാസ്ത്രത്തിനു ദൈവിക ശാസ്ത്രം (അഭേദത്താസ്ത്രം) എന്നു നാം പറയുന്നു. ഉപൻ ലോകത്തുടക്കുന്ന ഈ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം പബ്ലീഖിയ ഗോചര വസ്തുകളും ദേതിൽനിന്നു വിപരീതമാണെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം. ഫോളിയുടെ ചലനകാരണമായ ശക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായത്തിൽ പ്രോഫീസിനെ വണിച്ചു ‘യഹർയനഹർവി’ (ബൈജ്ഞാകരനായ യോഹനാൻ) ഫോളിയിൽനിന്ന് ഉൾത്തിച്ചു ആകാശത്തെ കുറിച്ചൊന്നും സുചിപ്പിക്കുന്നില്ല.

എന്നാൽ, പൂര്വേ ഒപ്പതാമതെത ഒരു ആകാശത്തെ കുറിച്ച് അൻഡിരിയുനിലെല്ലാം അതുതനെന്നയാണ് ഫോളിയുടെയും നിലയെന്നും പറയുന്നത് അടിസ്ഥാന രഹിതമതിൽ. എട്ടാമതെത്തയും ആകാശത്തിന്റെയും അപ്പുറം ചലിക്കുന്നതോ ചലിക്കാത്തതോ ആയ വല്ല വസ്തുവും ഉണ്ടെന്നോ ഇല്ലെന്നോ, ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ അൽ അവസാനിക്കുന്നതോ അവസാനിക്കാത്തതോ എന്നോ ഉള്ള സംഗതികൾ നമ്മുടെ പ്രതിപാദന വിഷയത്തിൽ പെട്ടതല്ല.

എന്നാൽ, ബലഭദ്രൻ ആകാശങ്ങൾ സ്ത്രൂല ശരീരമുള്ളതും ഭാരങ്ങളുള്ള തട്ടിനീക്കുന്നതും അവയെ വഹിക്കുന്നതുമാണെന്നും മറ്റും പറയുന്നു. ഇദ്ദേഹം കാഴ്ചയെക്കാൾ കേൾവിക്കാണു കൂടുതൽ സ്ഥാനം നൽകുന്നത്. നമുക്കാണെങ്കിൽ തെളിവു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഏതിഹ്യം അള്ളിൽ വിശസിക്കുക സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ, സത്യം ആരുഭട്ടങ്ങൾ അനുഭാവികൾ പരിഞ്ഞതാണ്. ഇവർ അന്യമായി അനുകരിക്കാതെ ചിന്തിച്ചു കാര്യം പറയുന്നവരാണെന്നു തോന്നുന്നു. അപ്പോൾ ബൈഹാണിയം എന്നത് ലോകത്തിന്റെ മുലമായ അബ്ദശക്തിയാണെന്നു വ്യക്തമാണലോ.

അധ്യായം 21

ഇന്ത്യക്കാരുടെ മതങ്ങളുടെയും അവർക്കിടയിൽ പ്രചാരമുള്ള പ്രതിപ്രാണങ്ങളുമനുസരിച്ചു ഭൂമിയുടെയും ആകാശത്തിന്റെയും വർണ്ണന

ഇന്ത്യക്കാരിൽ ചിലർ തങ്ങളുടെ മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ സൂചന അനുസരിച്ചു ഭൂമി ഒന്നിനു മേൽ ഓന്നായ നിലയിൽ ഏഴു തട്ടുകളായാണെന്നു പറയുന്നു. നമ്മുടെ ജോതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു പോലെ ഒരു ഏഴ് വസ്ത്യങ്ങളാണെന്നോ പേരിഷ്യക്കാർ പറയുന്നതു പോലെ ‘കുശുറാത്ത്’¹ (വൈദികത്തിൽനിന്നു പൊതിയ കരഭാഗങ്ങൾ) ആണെന്നോ അല്ല അവരുടെ അഭിപ്രായം. നാം അവരുടെ മതനേതാക്കളുടെ വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകൾ നിഷ്പക്ഷമായി വിവരിക്കുകയും അവയിൽ മറ്റൊരുവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളുമായി യോജിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളും തത്ത്വങ്ങളും കണ്ണഡത്തുകയും ചെയ്താൽ അവ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയും. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് എത്തെങ്കിലും ഒരു വിഭാഗക്കാരുടെ ആശയങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കാനല്ല. പാരായണം ചെയ്യുന്നവരുടെ ബുദ്ധിവികാസത്തിനും അറിവിനും വേണ്ടിയാണ്.

ഭൂമിയുടെയോ അതിരെ ഉപരിഭാഗങ്ങളുടെയോ എണ്ണത്തിൽ അവർക്ക് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ല. അവയുടെ പേരുകളിലും ക്രമാനുഗതമായ വ്യവസ്ഥയിലും മാത്രമേ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. അവരുടെ ഭാഷ വളരെ വിശാലമായതുകൊണ്ടും അതിൽ ഒരു വസ്തുവിന് ഒന്നിലധികം പേരുകളുള്ളതുകൊണ്ടുമാണ് ഈ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ടായത്. അറിവികൾ സിംഹത്തിന് അസംഖ്യം പേരുകൾ പറയുന്നതുപോലെ ഇവർ സൃഷ്ടി ആയിരത്തൊളം പേരുകൾ പറയുന്നു. ചില പേരുകൾ സൃഷ്ടി വിവിധ സ്ഥിതിഗതികളെ വിവരിക്കുന്നതാണെങ്കിലും മറ്റു ചിലത് സൃഷ്ടി സ്ഥിതിഗതികളുമായി ബന്ധമില്ലാത്തതുമാണ്. ഇവരും മറ്റു പല ഭാഷക്കാരും ഭാഷയുടെ ഇവ സ്വന്വായത്തിൽ

അലിമാനം കൊള്ളുന്നതായി കാണാം. വാസ്തവത്തിൽ ഈ സദ്യ ഭാധം ഏതൊരു ഭാഷയുടെയും നൃനതയായി വേണു കാണാൻ. എല്ലാ സാധനങ്ങൾക്കും അവയുടെ സ്ഥിതിഗതികൾക്കും പ്രയാസമില്ലാതെ ഉപയോഗിക്കാനും അവ മനസ്സിലാക്കാനും മതിയായ വാക്കുകൾ ഉണ്ടോ തിരികുക എന്നതാണ് ഒരു ഭാഷയുടെ ശരിയായ ഗുണം. അപ്പോൾ ആ പേരുകൾ കേൾക്കുന്ന മാത്രയിൽ ആ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന ഏവർക്കും നിഷ്പ്രയാസം കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതും പല തിനും ഒരു പേരു മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നു വരുന്നത് ആ ഭാഷയുടെ അപൂർണ്ണതയെ കുറിക്കുന്നതും അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു കേൾവിക്കാരൻ ചോദിക്കുന്നോൾ മറ്റൊരു കിലും പദങ്ങൾക്കാണ് ഉദ്ദേശ്യം ശ്രദ്ധിപ്പിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നതും മാണ്. അങ്ങനെ പര്യായപദം ഉപയോഗിക്കേണ്ടി വരുന്നതുകാണും ആ പേര് തീരെ സർച്ചുപോകുന്നു.

ഈ ഒരു സാധനത്തിന് ഓനിലയിക്കം പേരുണ്ടാവുകയും ഓരോ പേരും പ്രത്യേക വിഭാഗക്കാരുടെയോ വർഗ്ഗക്കാരുടെയോ അല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നോൾ കൂടുതൽ പേരുണ്ടാവുക എന്നതു കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കുക പ്രയാസകരമാക്കുന്നതാണ്. കൂടുതെ, കുറേ സമയം പാശാക്കാൻ ഹേതുവാകുന്നതുമാണ്. ചില ശ്രമകാരിയായും ചതിത്രകാരിയായും വാചകൾടക്കം വിശദമാക്കാതെ പേരുകളും ഒറവാക്കുകളും മാത്രം വിവരിച്ചതായോ പകർത്തുന്നവർക്കിന്നു വല്ല തെറ്റും വന്നതായോ എന്നിക്കു പല സന്ദർഭങ്ങളിലും തോനിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിക്കു പതിഭാഷ ചെയ്തു കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചുതന്നുവർ ഭാഷയിൽ കഴിവുള്ളവരും വന്നിക്കാത്തവരുമായിരുന്നുവെന്നും എന്നിക്ക് നല്ല ഉറപ്പുണ്ട്.

ഭൂമിയുടെ പേരുകൾ എന്നിക്കു കിട്ടിയതനുസരിച്ച് ഒരു പട്ടിക രൂപത്തിൽ ഇവിടെ വിവരിക്കാം: ആദിത്യപുരാണം ആണ് അതു മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ശരിയായ ആധാരം. അതിൽ ഈ പേരുകൾക്ക് ഒരു നിയമം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോ ഭൂമിയും ഓരോ ആകാശവും സൂര്യൻ്റെ ഓരോ അവയവത്തിലാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. ആകാശങ്ങൾ സൂര്യൻ്റെ മുൻഭാവ് മുതൽ വയറുവരെയും ഭൂമികൾ അതിന്റെ വയറു മുതൽ പാദം വരെയും ആണെന്നാണ് കണക്കാക്കിയത്. ഇങ്ങനെ വരുന്നോൾ ക്രമപ്രകാരമുള്ള വ്യവസ്ഥ വ്യക്തമാവുന്നതാണ്:

ഭൂമിക്ക്	ആദിത്യപുരാണം		വായുപുരാണം
	ഭൂമികൾക്ക് സൂര്യൻ്റെ അവയവങ്ങളുമായുള്ള വസ്തു	വിഷ്ണുപുരാണം	
	ഭൂമികൾക്ക് സൂര്യൻ്റെ അവയവങ്ങളുമായുള്ള വസ്തു	വിഷ്ണുപുരാണം	കേൾവി അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പേരുകൾ

പൊക്കുഴി (പൊക്കിൾ)	താലം	ആതുല്യം	അങ്ങന്തലാം	കൂഷിദ്വീഥി :ഇരുട്ടുഭൂമി	ആനസ
രണ്ടു തൃട രണ്ടു മുട്ടുകാൽ രണ്ടു മുട്ടുകാലിന് രണ്ടു തണ്ടു രണ്ടു മുട്ടുകാലിൻ് രണ്ടു പാദം	സോ താലം പാത്രം അശാ ലം വിശാ ലം മാർ താലം സുതലാം ചാഗർ ലാത്രം	പിതലു നിതലു ഗണ്യ തിമ മഹാഗ്നി മഹാ തലാം സുതലു പുത്രം സുതലു മഹാതലം	അലം നിതലു ഗണ്യ തിമ മഹാഗ്നി മഹാ തലാം സുതലു പുത്രം സുതലു മഹാതലം	ശകലദ്വീഥി :ഇരുട്ടുഭൂമി രക്തദ്വീഥി :ചുവന്ദ്രീഥി പീംഭീഥി :മൺഡീഥി പാഖാന ഭൂമി: മാർ ബിൾ ഭൂമി ഗിലാതലു ഇഷ്ടിക്കഭൂമി സാർബവർണ്ണം സാർബവർണ്ണം	അവർത്താല സകരു ഗുണ്ടതി മാനം മഹാതൻ സുതലു സാതലം

വായുപുരാണമനുസരിച്ചു പ്രസ്തുത ഭൂമികളിലെ നിവാസികളായ ആത്മാക്കളും മറ്റും:

1. ശാവഗർഭാം, കുവന്തു, നിഷ്ഠപാത, ശോലതത്ത്, ലോഹിത, ക്ഷീൻഗു, ശ്രംപദ്യ. (ഇതിലാണ് പാനിരേ ആളുകളുായ ദനങ്ങേവ, കാല്യ)
2. സുരഷ്യ, മഹാചംബു, ഹൈഗ്രത്യു, കൃഷ്ണ, ചന്ദ്രതു, ശകാക്ഷ, കുമക്, ഇതിലാണ് രാക്ഷസമാരായ നീലമൈക, കർതനക്, മഹോഷ്ണിഷ്യ, ഗുന്ധൻ, അശ്വത്ര, ഭക്ഷക.
3. റാൻ, അനന്ദാം, അശ്വിമവ്, താർക്കാക്ഷി, ത്രേശ്വരൻ, ശിശ്മാർ, ഇവിടെയാണ് രാക്ഷസമാരിൽ പെട്ട ചപരൻ, നിന്ദു, വിശാൽ എന്നിവർ വസിക്കുന്നത്. ഇവിടെ വളരെയധികം നാടുകളുണ്ട്.
4. കാലനീമു, കിസകരൻ, ഉച്ചരൻ, ഇവിടെ രാക്ഷസമാരിൽപ്പെട്ട സുമാല, മണ്ണ, വരികവകതർ, ഗരുഡൻ എന്ന പേരിലാറിയപ്പെടുന്ന വലിയ പക്ഷികൾ,
5. ബ്രഹ്മചാർണ്ണ, ചെയന്ത, അശ്വിച്ഛപ്പ, ഹിരണ്യാക്ഷ, ഇവിടെയാണ് രാക്ഷസാരിൽനിന്നുള്ള വിദ്യുചല്പ്, മാമേക, മാർക്കമീർ, ആസപസ, ഗുബേഖ, എന്നിവരുടെ വാസസ്ഥലം.

6. കീസറു, രാക്ഷസമാരിൽ പെട്ട ഉർദ്ദൂജ, ശത്രുഗിരില്ല്, (ഇത് നുറ്റ് തലയുള്ള ഇന്നെൻ്റെ സ്വന്നഹിതനായ ഒരു പിശാചാണ്) വാസു കി, (പാന്പ്) എന്നിവർ ഇവിടെയാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്
7. രാജാചായബൽ, മൻഗുണ്ണം, ഇവിടെ രാക്ഷസമാർക്ക് ധാരാളം വീടുകളുണ്ട്. ഇവിടെ തന്നെയാണ് വിഷംവും പാനിൻ്റെ ആളുായ ശൈലിയും.

ഭൂമിക്കളോടു തൊട്ട് ഏഴ് തട്ടായി ആകാശം നിലകൊള്ളുന്നു. അവയ് കൽ ലോകാത്മ (ലോകങ്ങൾ) എന്നു പറയും. സമേളനം, സദിന്റെ എന്നൊക്കെയാണ് ‘ലോക്’ എന്നതുകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ. ഇതുപോലെ തന്നെ ശ്രീകൃഷ്ണ ആകാശങ്ങളെ സമേളനസ്ഥലങ്ങളായി കണക്കാക്കുന്നു. യഹ്യന്നപർവി (വൈയാകരനായ യോഹനാൾ) ബർക്കൻസിനെ വണിച്ച് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ഗർഭവിസിയാൻ (പാൽ) എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ആകാശത്താണു മനുഷ്യാത്മാക്കളുടെ കേന്ദ്രം.” ഓമിരോന് പറയുന്നു: “നീ പരിശുഖാകാശത്തെ ദേവമാരുടെ നിത്യവൈവനമാക്കി സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കാറ്റ് അതിനെ മൂക്കയോ മശ നന്നക്കുകയോ മന്ത്രു നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. മേലപടലങ്ങളാൽ ആവരണം ചെയ്യപ്പെടാതെ എന്നും തെളിവോടെ ആ പരിശുഖാകാശം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.” എന്നാൽ, പ്ലാറ്റോ പറയുന്നത്: “ദൈവം ഏഴ് പലന നക്ഷത്രങ്ങളോട് ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി: ‘നിങ്ങൾ ദേവമാരുടെ ദൈവങ്ങളാണ്. താനാണ് നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തികളെയും പൂർണ്ണമായ നിലയിൽ സ്വഷ്ടിച്ചു. ഏതൊരു സംയുക്ത സാധനവും വിജീക്ഷപ്പെടാമെങ്കിലും അതിന്റെ സംയോജന വ്യവസ്ഥ സുശക്തമാണെങ്കിൽ അതിനു നാശം അസാധ്യമാണ്.’”

അരിസ്ത്രോടിൽ അലക്സാണ്ടർക്കയുച്ച കത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്: “ലോകം മുഴുവൻ സ്വഷ്ടികളുടെയും ഒരു വ്യവസ്ഥാസമാഹാരമാണ്. എന്നാൽ, ലോകത്തെ വലയം ചെയ്ത അതിന്റെ ഉപരിഭാഗം ദേവമാരുടെ സങ്കേതമാകുന്നു. നാാം നക്ഷത്രങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്ന അവരുടെ ശരീരങ്ങളാൽ ആകാശം നിബിശമാണ്.” പ്രസ്തുത കത്തിന്റെ മറ്റാരു ഭാഗത്ത് അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “ഭൂമി വെള്ളം കൊണ്ടും വെള്ളം വായുകൊണ്ടും വായു തീരകൊണ്ടും തീരാണുകൾക്കൊണ്ടും വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ, മുകളിലേതു ദേവമാരുടെ വാസസ്ഥലമായി. ഏറ്റവും താഴ്ന്ന ഭാഗം ജലജീവികളുടെ വാസസ്ഥലമായും കണക്കാക്കി.”

വായുപുരാണത്തിൽ ഇപ്രകാരമാണു പ്രസ്താവിച്ചു: “ഭൂമിയെ വെള്ളവും വെള്ളത്തെ തീയും തീയെ കാറ്റിനെ ആകാശവും ആകാശത്തെ അതിന്റെ നാമമനും സംരക്ഷിക്കുന്നു.” ഇതും മേൽ

പ്രസ്താവിച്ചതും തമിൽ പരയതക വ്യത്യാസം കാണുന്നില്ല. ആകാ ശങ്കുടെ പേരുകളിൽ ഭൂമികളുടെ പേരുകളുള്ളതുപോലെ അഭി പ്രായദേശങ്ങൾ ഇല്ല. ആകാശങ്കുടെ പേരും മറ്റും വിവരിക്കുന്ന ഒരു പട്ടിക ഇവിടെ ചേർക്കാം:

ആകാശങ്കുടെ എണ്ണം	ആദിത്യപുരാണമനുസരിപ്പ് ആകാശങ്കൾ സുര്യൻ അവധിവജ്ഞങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം	ആദിത്യ പുരാണം, വിഷ ണ്ണ പുരാണം, വായു പുരാണം, ഇവയുടെ അഭി സ്ഥാനത്തിൽ ആകാശങ്കുടെ പേരുകൾ
ഒന്നാമത്തെത്ത്	വയർ	ഭൂര്ലോക്
രണ്ടാമത്തെത്ത്	നെം്പ്	ഭൂബർലോക്
മൂന്നാമത്തെത്ത്	വായ്	സുഹർ ലോക്
നാലാമത്തെത്ത്	പുതികം	മഹർലോക്
അഞ്ചാമത്തെത്ത്	നെറ്റി	ജനലോക്
ആറാമത്തെത്ത്	നെറ്റിയുടെ ഉപരിഭാഗം	തപലോക്
എഴാമത്തെത്ത്	തലമൺ	സത്ത്‌ലോക്

പത്രംജലി എന ഗ്രന്ഥം വ്യാഖ്യനിച്ച് ഒരു പണ്ഡിതരെ അഭി പ്രായം ഷിച്ചാൽ ആകാശത്തെ സംബന്ധിച്ചു മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൽ ഒരു വ്യത്യാസവും കാണുകയില്ല. പിത്രീൻ(പിതാക്കൾ)കളുടെ കേന്ദ്രം പ്രദമണ്ഡലമാണെന്നു ജ്യോതിശാസ്ത്രങ്ങളാൽ പറഞ്ഞതിന്റെ അഭി സ്ഥാനത്തിലുള്ള അഭിപ്രായം കേട്ടപ്പോൾ ഇവരുടെ കേന്ദ്രം ഒന്നാമത്തെത്താ ആകാശമാണെന്ന് അദ്ദേഹം കണക്കാക്കി. പക്ഷേ, ‘ഭൂര്ലോകി’ന്റെ സ്ഥാനത്തായിരുന്നു അദ്ദേഹം അതിനെ (പിത്രീൻ) നിശ്ചയിക്കേണ്ടി തിരുന്നത്. എന്നാൽ, അദ്ദേഹം ‘സുഹർലോക്’ ഷിവാക്കുകയും ആ സ്ഥാനത്ത് ഇതിനെ നിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്തു. സുഹർലോക് വാസ്തവത്തിൽ പ്രതിഫലം നൽകുന്ന മണ്ഡലമാണ്. മറ്റാരു കാര്യം അദ്ദേഹം ചെയ്തത് പുരാണങ്ങളിൽ ‘ബ്രഹ്മലോക്’ എന്നു പറയുന്ന എഴാമത്തെത്ത് ‘സത്ത്‌ലോകി’നെ അദ്ദേഹം ബ്രഹ്മലോകിന്റെ മുകളിലാണെന്നു കണക്കാക്കിയതാണ്. ബ്രഹ്മലോക് വിട്ടുകളയുകയും ‘പിതൃ ലോകി’നെ ഒന്നാമത്തെത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു നിർത്തുകയും സുഹർലോകിനെ ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയുമാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്.

ഇതുവരെ നാം വിവരിച്ചത് ഏഴ് ആകാശത്തെയും ഏഴ് ഭൂമിയെയും സംബന്ധിച്ചാണല്ലോ. ഇന്നി നമുക്കു മേലെയുള്ള ഭൂമിയുടെ വിഭാഗങ്ങൾ വിവരിക്കാം: നാം ജസറി: എന്നു പറയുന്നതിന് അവരുടെ ഭാഷയിൽ ‘ദീപ്’ എന്നു പറയുന്നു. സിറൻദീപിന് ‘സകൻഡീപ്’ എന്നു പറയുന്നു. കൂറേ ദീപുകളുടെ സമുഹത്തിനാണ് ദീപാജാത് എന്നു പറയുന്നത്.

അവധിൽ ചിലത് നശിക്കുകയോ മറ്റുചിലത് തമിൽ വേർപ്പിരിയുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പരക്കുകയോ മറയുകയോ വേരെ ചില പുതിയതു പ്രത്യ കഷമാകുകയോ ചെയ്യുന്നു. പുതുതായുണ്ടാവുന്ന ദീപ് അദ്യം ഒരു മൺസ്കൈനുപോലെ ഇതിക്കുകയും അതു ക്രമേണ വർഖിച്ചുവരികയും ഉയരുകയും വിശാലമാകുകയും ചെയ്യും. നശിക്കാൻ പോകുന്ന ദീപിലെ നിവാസികൾ ഇതിലെക്കു മാറിതാമാസിക്കുക പതിവാണ്. മതഗ്രഹം അളിൽനിന്ന് ഇന്ത്യക്കാർ മനസ്സിലാക്കിയത് ഇങ്ങനെയാണ്: “നാം നിവ സിക്കുന്ന ഇതു ഭൂമി വടക്കിലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനെ ഒരു സമുദ്രം വലയം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആ സമുദ്രത്തെ മറ്റാരു ഭൂമി ചുറ്റിക്കിട ക്കുന്നു. ആ ഭൂമിയെ മറ്റാരു സമുദ്രം വലയം ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ സമുദ്രവും ദീപുകൾ എന്നു പറയുന്നതിന്റെ കരകളും ഏഴ് വീതമായി തെരീരുന്നു. ഓരോ കരയും അതിന്റെ സമുദ്രവും അതിന്റെ ഉള്ളിലുള്ള തിന്റെ ഇരട്ടിയായിരിക്കും. മല്ലയ്ക്കിലുള്ള ഭൂമി ഒന്നാണെങ്കിൽ ഏഴ് ഭൂമിയും കൂടി നൂറ്റ് ഇരുപത്തി ഏഴ് ആയിരിക്കും. മല്ലുള്ളൂമിയെ വലയം ചെയ്ത സമുദ്രം ഒന്നാണെങ്കിൽ ഏഴു സമുദ്രവും അതിന്റെ ഉള്ളിലുള്ള തിന്റെ ഇരട്ടിയായിരിക്കും. ഭൂമിയും സമുദ്രവും എല്ലാകൂടി ചേർന്നാൽ ഇരു നൂറ്റ് അവുത്തി നാല് ആയിരിക്കും. പത്തഞ്ചലിയുടെ വ്യാവ്യാതാവ് മല്ലുള്ളൂമി ഒരു ലക്ഷം യോജനയാണെന്ന് ഉള്ളിച്ച സ്ഥിതിക്ക് ഭൂമിക ഒള്ളിംകൂടി കൂട്ടിയാൽ 127,00,000 ആയിരിക്കും. മല്ലുള്ളൂമിയെ വലയം ചെയ്ത സമുദ്രം രണ്ട് ലക്ഷമാണെന്നും അതിനടക്കത്തുള്ളതു നാലു ലക്ഷമാണെന്നുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുമാനപ്രകാരം ആകെ സമു ദ്രാജുടെ അളവ് 254,00,000 ആയിരിക്കും. അതായത്, സമുദ്രവും കരയും എല്ലാ കൂടിച്ചേർന്നാൽ 38,100,000 ആയിരിക്കുമല്ലോ. ഒന്നായി ചേർന്നാലുണ്ടാകുന്ന സംഖ്യ അദ്ദേഹം വിവിരച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷെ, വായു പുരാണത്തിൽ ദീപുകളുടെ എല്ലാം വ്യാസം 379,00,000 ആണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതാദ്യം പറഞ്ഞതിനോടു യോജിക്കുന്നില്ല. സമുദ്രം ആറേ ഉള്ളു എന്നു കണക്കാക്കിയെങ്കിലും ഇതു ന്യായികരിക്കുക സാധ്യവുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം കരയെ വിവരിക്കലായതു കൊണ്ട് ഏഴുമത്തെ സമുദ്രം അദ്ദേഹം വിട്ടതാവാം. ഓരോ ദീപിനും സമുദ്രത്തിനും പ്രത്യേകം പേരുകളുണ്ട്. ഇതൊരു പട്ടികയായി താഴെ വിവരിക്കുന്നു:

ദീപുകളും സമുദ്രങ്ങളും	മച്ച(മത്സ്യ) പുരാണം		പത്തഞ്ചലിയുടെ വ്യാവ്യാമം വിഷ്ണു പുരാണം		കേൾവിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ	
	ദീപുകൾ	സമുദ്രങ്ങൾ	ദീപുകൾ	സമുദ്രങ്ങൾ	ദീപുകൾ	സമുദ്രങ്ങൾ
ഒന്നാമ തേതത്	ചെവന്ന് ദീപ്	ലവണം (ഉപ്പ്)	ചെവന്ന് (ഒരുമണം)	കുഷം (മുപ്പൊള്ളം)	ചെവന്ന്	ലവണം സമുദ്രം

രണ്ടാമ തേതത്	ശാവ ബീപ്പ്	കഷിരം (പാൽ)	പാൽകൾ (ഒരുമാഠം)	ഇക്സ് (കൾ നിന്ന് നിറ)	ശാവ	ഇക്സ്
മൃന്മാം തേതത്	ഗഫ്പ് ബീപ്പ്	ഐസുതം (നെയ്യ്)	ശാവമല്ല (ഒരുമാഠം)	സുര (കള്ളു)	ഗഫ്പ്	സുര
നാലാമ തേതത്	കരോൺ ബീപ്പ്	ദാഡി (തെതർ)	കഷ് (ഒരു സംസ്കാരം)	സുപ്പർ (നെയ്യ്)	ക്രോൺ	സർപ്പ്
അഞ്ചാമ തേതത്	ശാത്രമല ബീപ്പ്	സുര (മദ്യം)	ക്രോൺ (സംഘം)	ദാഡി (മാൻഡ്)	ശാത്രമല	ദാഡി സാഗർ
ആറാമ തേതത്	ഗോമിംഗ് ബീപ്പ്	ഇക്സ് രണ്ട് (കൾ നിന്ന് നിറ)	ശാവ (ഒരു മാഠം)	കഷീരം (പാൽ)	ഗോമിംഗ്	കഷീരം
എഴാമ തേതത്	വഷ്കർ ബീപ്പ്	സാംക്ര ശ്രൂഖജലം	പുഷ്കർ (ഒരു മാഠം)	സാംക്ര ശ്രൂഖജലം	വഷ്കർ	പാനി

ചിത്രചു തീരുമാനം കാണാൻ കഴിയുന്ന വിഷയമല്ലെല്ലാ മേൽ പറയ്ക്കുന്നത്. വണിയിതമായല്ലാതെ എണ്ണിക്കണക്കാക്കുന്നതുകൊണ്ടാവണം പരിഗണനയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായം വന്നത്. ഏറ്റവും ഉത്തമമായ അഭിപ്രായം മത്സ്യപുരാണത്തിൽ വന്നതാണ്. കാരണം, അതിൽ ദിവ്യക്കളെയും കരകളെയും ഒന്ന് മറ്റാനീനെ വലയം ചെയ്ത നിലയിൽ ക്രമാനുസ്ഥിതം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എത്രാണ് മത്സ്യപുരാണത്തിൽ വിവരിച്ചതിനോടു യോജിച്ച നിലയിലാണ് പത്രങ്ങൾലിയുടെ വ്യാവധാരാവിരുൾ വിവരങ്ങളും. ലോകത്തെ എല്ലാനുന്നതിൽ അടിയിൽനിന്നു മേൽപ്പോൾ ആരംഭിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “എറുവും അടിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന അസ്ഥകാര തതിരുൾ വിസ്താരം 185,00,000 യോജനയാകുന്നു. അതിനു മുകളിലാണ് നരകം. അതിരുൾ വിസ്താരം 13,12,00,000 യോജനയാണ്. പിന്നീട് ഒരു ലക്ഷം യോജന തുരുംബ ഗുഹയാണ്. അതിരുൾ മുകളിലായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന ശ്രീമദ്ഭാഗവതം ഉറച്ച ഭൂമി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. അതിരുൾ വിസ്താരം 34,000 യോജനയാണ്. പിന്നീട് അറുപതിനായിരം യോജനയുള്ള ശർഭഭൂമിയാണ്. അതിനു മുകളിലായി മുച്ചായിരം യോജന വിസ്താരം മുള്ള സർബ്ബഭൂമി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. അതിരുൾ മുകളിലായാണ് ഏഴ് ഭൂമികൾ. അവയിൽ ഒരോന്നിനും പതിനായിരം യോജന വിസ്താരമുണ്ട്. അവയിൽ ഏറുവും ഉയർന്നതിലാണ് സമുദ്രങ്ങളും ദീപകളും ഉള്ളത്. ശുശ്രാവ സമുദ്രത്തിരുൾ അപൂരമായി ജനസ്തന്മായ ‘ലോകാലോക്’ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇതിനു ശേഷമുള്ള സർബ്ബ ഭൂമിയുടെ വിസ്താരം ഒരു കോടി യോജനയാകുന്നു. അതിനു മുകളിലായി 61,34,000 യോജനയുള്ള പിതൃലോക സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ബ്രഹ്മാണിം എന്നു പറയുന്ന ഏഴ് ലോകവും കൂടി പതിനെം്റ് കോടി യോജനയാണ്. അതിനു മുകളിലും ലോകത്തിരുൾ അടിഭാഗം പോലെത്തന്നെ തമു എന പേരിലൻ യപ്പെടുന്ന 185,00,000 യോജന വിസ്താരത്തിലുള്ള ഇരുട്ടാണ്. ഏഴ്

ഭൂമിയും ഏഴ് സമുദ്രവും ഉണ്ടെന്നു വിവരിക്കാൻ നമുക്കു പ്രയാസം തോന്നുമ്പോഴാണ് ഏഴിനും പുറമേ വളരെ അധികം ഭൂമികൾ ഉണ്ടെന്ന് ഇതേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ, വിഷ്ണവുപുരാണത്തിൽ പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: “എശാമത്തെ ഭൂമിയുടെ അടിയിൽ ശിശർ എന്നു പേരായ ഒരു സർപ്പമുണ്ട്. ദേവമാർക്കിടുതിൽ അതിനു വലിയ സ്ഥാനമാണുള്ളത്. അതിന് അനും ഏന്നും പേരുണ്ട്. ആയിരം തലയുള്ള ഈ സർപ്പം ഏഴ് ഭൂമിയെയും യാതൊരു വിഷമവും കൂടാതെ വഹിക്കുന്നു. ഒന്നിനുമേൽ മറ്റൊന്നായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഈ ഭൂമികൾ ക്ഷേമകരവും പ്രകാശിക്കുന്ന രത്നങ്ങളാൽ അലംകൃതവുമാണ്. സുരൂനും ചന്ദ്രനും ഉദിക്കാത്ത ഈ ഭൂതലങ്ങളിൽ രത്നങ്ങൾ പ്രകാശം നൽകുന്നു. ഇവിടെ ശുശ്വരമായ കാറ്റും പുക്കളും പഴങ്ങളും മറ്റും എന്നും മതിയാവോളം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ ഉള്ള ആളുകൾക്ക് രാവും പകലും അവ ചേർന്നു സ്ഥാക്കുന്ന കാലങ്ങളും അറിയുകയില്ല. ഈ ഭൂമികൾ എല്ലാം കുടി ഏഴു പതിനായിരം യോജനയും ഓരോന്നും പതിനായിരം വീതവും ആയിരിക്കും. നാറദമുനി രഥിക്കൽ അവിടത്തെ നിവാസികളായ ദൈത്യർ, ഭാനു, എന്നീ വർഗ്ഗക്കാരെ കണ്ടപ്പോൾ അവരുടെ സുവാദങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് സർഗ്ഗസുവാദങ്ങൾ നിസ്സാരമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അനുഭവപ്പെട്ടുവരെ. അദ്ദേഹം ദേവമാരിലേക്കു മടങ്ങി ചെന്ന് ഈ കമ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയും അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “ശുശ്വര സമുദ്രത്തിന് അപ്പുറം എല്ലാം സമുദ്രങ്ങളുടെയും ദീപുകളുടെയും ഇരട്ടി വിസ്താരമുള്ള ഒരു സർപ്പഭൂമിയുണ്ട്. മനുഷ്യനും പിശാച്ചും അവിടെ ജീവിക്കുന്നില്ല.”

ഈതിനപ്പുറമായി ‘ലോകാലോക്’ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. അത് പതിനായിരം യോജന വീതിയും അതിഭേദം അത്രതന്നെ ഉയരവുമുള്ള ഒരു പർവ്വതമാകുന്നു. അതെല്ലാംകുടി അവത്ര കോടിയാണ്. ഇവ എല്ലാറ്റിനും കുടി ചിലപ്പോൾ ധാതു(എല്ലാറ്റിനെയും ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തുന്നത്) എന്നും, അല്ലെങ്കിൽ വിധാതു (ഒഴിവാക്കി വിടുന്നത്) എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു. സർവ്വ ജീവികളുടെയും വാസസ്ഥലം എന്നും ഇതിനു പറയാറുണ്ട്. ശുന്യപ്രദേശം എന്നൊന്ന് ഉണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നും പറയുന്ന രണ്ട് പക്ഷക്കാരുണ്ട്. ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നവർ ധാതു പദാർത്ഥങ്ങളും അതിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നവും ഇല്ലെന്നു പറയുന്നവർ അങ്ങനെ ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നും വാദിക്കുന്നു.

വിഷ്ണവുപുരാണം ലോകങ്ങളെ കുറിച്ച് തുടർന്ന് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “ചവിട്ടിനടക്കാനും കപ്പലോടിക്കാനും കഴിയുന്നതെല്ലാം ബഹാ(ഡിലോകമാണ്. ഭൂമിയുടെ മുകൾ ഭാഗമാണ് ഇതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. സർഗ്ഗവാസികളായ സിഖമാരും മുനികളും ഗസർവ്വമാരും

സംസാരിക്കുന്നതും ഭൂമിയുടെയും സൃഷ്ടിയും ഇടയിലുള്ളതുമായ വായുമണ്ഡലത്തിന് ഭൂവർലോക് എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഈ മുന്ന് ശക്തി കഴിക്കും കൂടി ‘ത്രിപുത്രി’ എന്നും ഈ ലോകത്തിന്റെ മുകളിലുള്ള ഭാഗത്തിനു വ്യാസ്യമണ്ഡലം (വ്യാസിന്റെ അധികാരപരിധി) എന്നുമാണ് പറയുന്നത്. ഭൂമിയിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിയുമണ്ഡലത്തിലേക്കുള്ള ദുരം ഒരു ലക്ഷം യോജനയാണ്. സൃഷ്ടിയുമണ്ഡലത്തിൽനിന്ന് ചട്ടമണ്ഡലത്തിലേക്കുള്ള ദുരവും അത്രതനെ. ചട്ടമണ്ഡലത്തിൽനിന്ന് ബുധൻ ഗഹനത്തിലേക്ക് രണ്ട് ലക്ഷം യോജനയുണ്ട്. അതിൽനിന്ന് ശുക്രനിലേക്കും ശുക്ര നിൽനിന്ന് ചൊച്ചയിലേക്കും വ്യാഴത്തിലേക്കും അതിൽനിന്ന് ശനിയിലേക്കും ഇതുതന്നെന്നയാണ് ദുരം. (രണ്ട് ലക്ഷം യോജന). ശനിയിൽനിന്നു ധ്യാവനക്ഷത്രങ്ങളിലേക്ക് ഒരു ലക്ഷവും അതിൽനിന്ന് ധ്യാവത്തിലേക്ക് ആയിരു യോജനയുമാണ്. ഇതിന്റെ രണ്ട് കോടി യോജന മുകളിലാണ് ‘മഹർലോക്’ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. അതിന് എട്ട് കോടി യോജന മുകളിലാണ് ‘ചന്ദ്രലോകം.’ അവിടെനിന്നു 486 കോടി യോജന മുകളിലാണ് ‘ഹിത്ര ലോകം.’ അതിനു മുകളിലാണ് ‘സത്തലോക്’ ഉള്ളത്. ഈ വിവരിച്ചത് പത്രങ്ങളിലി വ്യാവ്യാതാവിൽനിന്നു നാം ഉദ്ദരിച്ച തിന്റെ മുന്നിരട്ടിയാകുന്നു. ഇങ്ങനെ കൂത്യമില്ലാതെ പറയുക എന്നത് എല്ലാ ഭാഷയിലുമുള്ള പകർപ്പുകാരുടെ പതിവാണ് എന്നിരിക്കേ പുരാണങ്ങൾ പകർത്തിയവർ പതിവിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തരാണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

അഥ്യായം 22

ധ്യുവങ്ങളും അവരെ സംബന്ധിച്ച ഐതിഹ്യങ്ങളും

ഇന്ത്യക്കാർ ‘ഖൃഷ്ണവി’നു ധ്യുവമെന്നും മിഹർവൻ(അച്ചുതണ്ഡി)ന് സ്നാക്ക് എന്നും പറയുന്നു. ജ്ಯൂതിശാസ്ത്രപ്രതിജ്ഞയാർ ഒഴികെയുള്ള ഭാരതീയരെ ഒരു ധ്യുവത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുന്നതു മത്രമേ ഞാൻ കേട്ടിട്ടുള്ളു. വായുപുരാണത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “ആകാശം പന്നരു പോലെ ധ്യുവത്തിനേലും ധ്യുവം സമലം മാറാത്ത സന്ദരം അച്ചു തണ്ടിനേലും തിരിഞ്ഞെത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആകാശം മുപ്പത് മുഹൂർത്ത ത്തിൽ (ഇരുപത്തിനാലും മണിക്കൂർ) ഒരു വട്ടം പൂർത്തിയാക്കുന്നു.” ദക്ഷിണ ധ്യുവത്തെ കുറിച്ച് ഇന്ത്യക്കാരിൽനിന്നു താഴെ പറയുന്ന കമായല്ലാതെ കുടുതലെലാനും ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല: “സോമദത്ത ഏരോനാരു രാജാവ് സദ്ഗർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു സർഗ്ഗാവകാശിയായി. ശരീരവുമായി വേർപ്പുടാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷടമായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം വസിഷ്ഠം മഹർഷിയുടെ അടുത്തുചെന്ന് ‘ഞാൻ ശരീരത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ശരീരവുമായി വേർപ്പിരിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല’ എന്നറിയിച്ചു. അപ്പോൾ ഭൂലോകത്തുനിന്നു സ്വർഗ്ഗലോക തേതക്ക് ഒരു ശരീരത്തെ കൊണ്ടുവരിക പ്രയാസമാണെന്നു പറഞ്ഞ വസിഷ്ഠം മഹർഷി അദ്ദേഹത്തെ നിരാശനാക്കി. പിന്നീട് അദ്ദേഹം വസിഷ്ഠം മഹർഷിയുടെ സന്താനങ്ങളുടെ മുന്പിൽ ഈ ആവശ്യം ഉന്നയിച്ചപ്പോൾ അവർ അദ്ദേഹത്തെ ആട്ടക്കയ്ക്കു തുപ്പുകയ്ക്കും പരിഹസിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തു. അനന്തരം അയാൾ വിശ്വമിത്ര മഹർഷിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു തന്റെ കമക്കളെല്ലാം പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ മഹർഷിക്കു കോപം വരികയും വസിഷ്ഠം മഹർഷിയുടെ സന്താനങ്ങളുശ്പർശദയയുള്ള ബോഹം നിരീക്ഷാരേ ഒരു വഴിപാടു നടത്താനായി വിളിച്ചുവരുത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം അവരോടിപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “ഞാൻ ഈ നല്ല രാജാവിനു വേണ്ടി ഒരു പുതിയ ലോകവും ഒരു സർഗ്ഗവും ഉണ്ടാക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.” അതുപ്രകാരം അദ്ദേഹം ദക്ഷിണ ധ്യുവവും അവിടേക്കു വേണ്ട

ഡ്രൂവ നക്ഷത്രങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇതറിഞ്ഞു ഭയവിഹാല രായ ഇന്ദനും മറ്റു ഭേദമാരും വിശ്വാമിത്രനും സമീപിക്കുകയും പുതു തായി തുടങ്ങിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിർത്തിവെക്കാനാവശ്യപ്പെട്ടുകൂട്ടും സോമദത്ത രാജാവിനെ ശരീരത്തെടാടു കൂടി സർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടു പോകാമെന്നു വാഗ്ഭാഗമം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ അവർ സർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ വിശ്വാമിത്രൻ തെന്റെ പുതിയ ലോകസൃഷ്ടി നിർത്തിവെച്ചു. അതുവരേക്കും ഉണ്ടാക്കിയതു മാത്രം അവിടെ ശ്രേഷ്ഠചീരിക്കുകയാണ്.”

സപ്തർഷികൾക്ക് ‘ബനാത്തുനാശ’ എന്നും ശനി ശഹരതിന് സുഹയ്ത്ത് എന്നും ആണ് നാം പറഞ്ഞു വരുന്നതെങ്കിലും നമ്മളിൽ ചിലർ ദക്ഷിണ ഡ്രൂവത്തിന്റെ സമീപവും ബനാത്തുനാശ ഉണ്ടെന്നും അവ ആ ഡ്രൂവത്തിനു ചുറ്റും തിരിയുന്നുവെന്നും പറയുന്നു. ഇത് അസാധ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. വിശസ്തരും വിദ്യർഘരുമായ കടക്കയാത്ര കാരിൽനിന്ന് അങ്ങനെ അറിയാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ അതു വിശസിക്കാവുന്നതാണ്. ദക്ഷിണഭാഗത്തു നാം അറിയാത്ര പല നക്ഷത്രങ്ങളും പ്രത്യുക്ഷമാകുന്നുണ്ടോള്ളോ.

ശ്രീപാത്മ ഇങ്ങനെ വാദിക്കുന്നു: “ഉഷ്ണങ്കാലത്ത് മുൻതാനിൽ ഭൂമിയോട്ടുത്തതും ചുകന്തുമായ ‘ശുലം’ എന്നൊരു നക്ഷത്രം ഉദിക്കാറുണ്ട്.” ഇന്ത്യക്കാർ ആ നക്ഷത്രത്തിന്റെ ഉദയം അവലക്ഷണമായി കണക്കാക്കിയിരുന്നു. അതിനാൽ ചട്ടൻ പുരാടത്തിൽ ഉദിച്ചാൽ അവർ തെക്കോടു യാത്ര ചെയ്യാറില്ല. കാരണം, അപ്പോഴാണ് ഈ ശുലനക്ഷത്രം ഉദിക്കുക. അതു ജൈഹാനി തന്റെ ‘മസാഹിക്’ എന്ന ശ്രമത്തിൽ വിവരിക്കുകയാണ്: “ലക്ഷാവാലുണ്ട് എന്ന ദീപിൽ ശൈത്യകാലത്തു പ്രാഥത്തിന് അല്പപാം മുസായി പുർവ്വഭാഗത്ത് കപ്പൽ പാമരത്തിന്റെ ഉയരത്തിൽ ‘ദുർഹ്യമാ’¹ (സി) എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വലിയ നക്ഷത്രം കാണാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അത് ഒരു ചെറിയ കരടിയുടെ വാലിന്റെ രൂപത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നു. ‘ഫാസുൽ റഹാ’ എന്നറിയപ്പെടുന്ന നീളത്തിലുള്ള ചില നക്ഷത്രങ്ങളും അവിടെ കാണാമെത്ര. ബേഹം ശുപ്തൻ അതിനു മത്സ്യത്തിന്റെ പേരാണ് നല്കിയത്. ഇന്ത്യക്കാർ ആ നക്ഷത്രത്തെ നാല്യ കാലുള്ളതും ‘ശാക്ര’ എന്നറിയപ്പെടുന്നതുമായ ഒരു ജീവിയുടെ രൂപത്തിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. ‘ശിശുമാർ’ എന്നും ഇതിനു പറയാറുണ്ട്. ഇതൊന്നും വണിയിതമായ പ്രസ്താവനകളല്ല. ഇന്ന ശിശുമാർ പേരിഷ്യൻ ഭാഷയിൽ ‘സുസ്മാർ’ എന്നറിയപ്പെടുന്ന വലിയ കരടിയാണെന്നു തോന്നുന്നു. രണ്ടും തമ്മിൽ വലിയ സാമ്യമുണ്ട്. മുതല തുടങ്ങിയ ജല ജീവിക്കർക്കു ‘സുസ്മാർ’ എന്നു പറയുന്നു. ഇന്ന വിഷയത്തിൽ ഇങ്ങനെയുമെരുപ്പുണ്ട്. ബേഹമൻ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ തന്റെ ശരീരത്തെ രണ്ട്

പിളർപ്പാക്കുകയുണ്ടായി. വലത്തെത്തിനു ‘വിറാസ്’ എന്നും ഇടത്തെ തിനു ‘മനു’ എന്നും പറയുന്നു. അതുകൊണ്ടാണതെ ബേഹമനു മനേ ദ്രശ്മ എന്നു പറയുന്നത്. മനുവിനു പ്രേയർപ്പിതു, ഉത്താനുപാതു എന്നീ രണ്ട് സന്നാനങ്ങളുണ്ടായി. ഉത്താനുപാതു രാജാവിനു ‘ധൂവ്’ എന്ന പേരിൽ ഒരു മകൻ ജനിച്ചു. പിതാവിരെ ഭാര്യയിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു ചില വിഷമങ്ങൾ നേരിട്ടേണ്ടി വന്നു. അതിരെ പ്രതിഫലമനോന്നാം നക്ഷത്രങ്ങളെ മുഴുവൻ ചലിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവ് അദ്ദേഹത്തിനു നല്കു പെട്ടു. മനേന്റെ ‘സയംഭു’വിലാണ് ആദ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. അദ്ദേഹം അവിടെ തന്നെ തുടർന്നുപോരുന്നു.

കാറ്റാണ് നക്ഷത്രങ്ങളെ ധ്യാവത്തിനു ചുറ്റും ചലിപ്പിക്കുന്നതെന്നും മനുഷ്യർ കാണാതെ എന്നേക്കാണ് ഈ നക്ഷത്രങ്ങൾ ധ്യാവ വുമായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ചക്ക തിരിയുന്നതുപോലെ തിരി ഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും വായുപുരാണത്തിൽ പറയുന്നു. വിഷം്ഗ ധർമ്മത്തിൽ പറയുന്നതിങ്ങങ്ങന്മാണ്: “നാരാധാരൻ സഹോ ദരനായ ബലഭദ്രരെ പുത്രൻ വഴിൽ മർക്കണ്ണേഡയ മഹർഷിയോടു ധ്യാവത്തെ കുറിച്ച് അനോഷ്ഠിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ മറുപടി പറയുകയുണ്ടായി: ബേഹമൻ ലോകം സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ അതു ശൂന്യവും ഇരുള്ളതെന്നതുമായിരുന്നു. അതിനാൽ സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്ന സൃര്യഗംഭൈയും പ്രകാശിക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളും അദ്ദേഹം സൃഷ്ടിച്ചു. അവയിൽനിന്നു പതിനാല് എണ്ണം ശിശുമാരിരെ ആകൃതിയിൽ ധ്യാവ തിനു ചുറ്റും സ്ഥാപിച്ചു. ഇവയാണ് മദുനക്ഷത്രങ്ങളെ ധ്യാവത്തിനു ചുറ്റും ചലിപ്പിക്കുന്നത്. ധ്യാവത്തിരെ മുകളിൽ കൂടി വടക്കോട്ട് ചലിക്കുന്ന ഉത്താനുപാതും, താഴെക്കുടി ചലിക്കുന്ന ജമും, തലഭാഗത്തു കൂടി ചലിക്കുന്ന ധർമ്മം നെമ്മിൽകൂടി (മധ്യത്തിൽകൂടി) ചലിക്കുന്ന നാരാധാരനും ഇരുക്കെക്കളുടെ ഭാഗത്തായി കീഴോട്ടു ചലിക്കുന്ന രണ്ട് അശ്വിനനും (ബൈദ്യൻ) കാലിരെ ഭാഗത്തുകൂടി ചലിക്കുന്ന വർണ്ണവും, പശ്ചിമ ഭാഗത്തെക്കു ചലിക്കുന്ന അർജജമും, പിൻഭാഗത്തുകൂടി ചലിക്കുന്ന മിത്രം, വാലിൽ കൂടി ചലിക്കുന്ന അശ്വിയും മഹോന്റും, മീച്ചും, കഷപും പ്രസ്തുത നക്ഷത്ര സമൂഹങ്ങളിൽ പെടുന്നു. സർജ്ജ വാസിയായ വിഷം്ഗവാണ് ധ്യാവം. അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് ഉണ്ടാക്കുകയും വളർത്തുകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാലം. ഈ വസ്തു ശരിക്കു വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നവരെ കുറുങ്ങശ്ര ദൈവം പൊറുക്കുകയും അവരെ വയസ്സിൽ പതിനാല് കൊല്ലം വർഖിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും അതിലുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാവുന്നത് ഇവർ (ഈ ത്യക്കാർ) ശുശ്വരപ്പിയന്മാരും എന്തും വിശ്വസിക്കുന്നവരുമാണെന്നുമാണ്. ഈ നക്ഷത്രങ്ങൾ അവയുടെ ബന്ധം എങ്ങനെയായാലും ചലിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു. ഇവരെ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു തരുന്ന വല്ലവരെയും

ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഇടയിൽ കണ്ണമുട്ടിയിരുന്നുവെങ്കിൽ അറബികളുടെയും ശ്രീകുകാരുടെയും നക്ഷത്ര രൂപങ്ങളുമായി ഇവയെ താരതമ്പ്യപ്പെടുത്തി വിവരിക്കാൻ എനിക്കു സാധിക്കുമായിരുന്നു.

അഥായം 23

പുരാണങ്ങളുടെയും മറ്റും വിശ്വാസമനുസരിച്ചുള്ള ‘മേരു’ പർവ്വതം

ആദ്യമായി നാം ഈ പർവ്വതത്തിന്റെ കിടപ്പ് വിവരിക്കാം. ഈതു ദീപ്പുകളുടെയും സമുദ്രങ്ങളുടെയും ഇടയ്ക്ക് ‘ചെന്നു’ അഥവാ മലയ്ക്കിൽ സമിതിചെയ്യുന്നു. ബോഹമഗുപ്തൻ പറയുന്നു: “ഭൂമിയെയും മേരുപർവ്വതത്തെയും കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യേക പുരാണങ്ങളും മതഗ്രന്ഥങ്ങളും സയം പറിക്കുകയും ജനങ്ങളെ പറിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കിടയിൽ വളരെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഈ പർവ്വതം ഭൂമുഖത്ത് ഡ്യൂവ നക്ഷത്രത്തിന്റെ കീഴിലും കീഴിലോഗത്തായി വളരെ പൊക്കത്തിൽ സമിതിചെയ്യുന്നുവെന്നും നക്ഷത്രങ്ങൾ അതിന്റെ അടിഭാഗത്തിനു ചുറ്റും ചലിക്കുന്നുവെന്നും ഉദയവും അസ്തമയവും അവിടെനിന്നാണ് ഉണ്ടാകുന്നതെന്നും ഈതു മഹിമയുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ‘മേരു’ എന്ന പേര് ലഭിച്ചതെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. അതിന്റെ കഴിവുകൊണ്ടെത്ര സുരൂനും ചന്ദ്രനും ഉഭിക്കുന്നത്. അവിടെത്തെ നിവാസികളുായ ദേവമാരുടെ പകൽ ആർ മാസവും ആർ മാസം രാവുമാകുന്നു. ‘ജിനു’ (ബുഡ്ധ്) എന്ന ശ്രമത്തിൽ മേരുപർവ്വതം ചതുരാക്കുതിയിലാണ്, വൃത്താക്കുതിയല്ല എന്നു പറയുന്നതായും അദ്ദേഹം ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.”

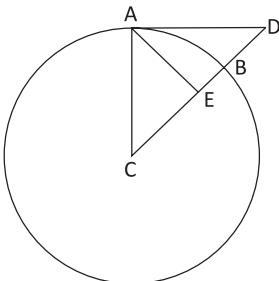
സുപ്രസിദ്ധ വ്യാപ്യാതാവായ ബലഭദ്രൻ പറയുകയാണ്: “ഭൂമി പരന്നതാണെന്നും മേരു പർവ്വതം പ്രകാശിക്കുന്നതാണെന്നും ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. അവർ പറയുന്നതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ മേരു നിവാസികൾക്കു ചുറ്റും ചലന നക്ഷത്രങ്ങൾ സബ്രഹ്മണ്യകയില്ല. അതു പ്രകാശമല്ലതായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഡ്യൂവ നക്ഷത്രം പോലെ അതും കാണബ്ദീമായിരുന്നു. അതു സർപ്പിംകൊണ്ടുള്ളതാണെന്നും അതല്ല രത്നകൊണ്ടുള്ളതാണെന്നും ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്.”

ആര്യഭട്ടൻ അഭിപ്രായത്തിൽ, “അതു വലിയ പൊക്കമുള്ളതല്ല.

വടക്കിൽ ഒരു യോജന മാത്രം പൊക്കത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. അതു ദേവമാരുടെ സാമ്രാജ്യമാണ്. രഘുകളുണ്ടായിട്ടും അതു കാണപ്പെടാതിരിക്കാനുള്ള കാരണം എല്ലാ നാടുകളുടെയും വടക്കുഭാഗത്തായി ശൈത്യമേഖലയിൽ ‘നന്ദനമനു’ എന്ന വിജന പ്രദേശത്തിൻ്റെ മദ്ധ്യ തിരിൽ വളരെ അകലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതാണ്. അതു വളരെ പൊക്ക മുള്ളതാണെങ്കിൽ അറുപത്തി ആർ ഡിഗ്രിയിൽ ദക്ഷിണാധനരേഖ മുഴുവനും കാണുകയും സുര്യൻ അവിടെ എത്തുമോൾ തീരെ അസ്ത്ര മിക്കാത്ത നിലയിൽ പ്രത്യുക്ഷമായിക്കൊണ്ടുതന്നെ സമ്പരിക്കുകയും ചെയ്യുക ഇല്ലായിരുന്നു.”

ബലഭദ്രൻ പറഞ്ഞത് വ്യക്തമല്ല. അദ്ദേഹം ഈതു വിവരിക്കാൻ തുനി എത്തർ എങ്ങനെയാണെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാവുന്നില്ല. മേരു പർവ്വത തിരിൻ്റെ ചക്രവാളത്തിനു ചുറ്റും നക്ഷത്രങ്ങൾ സമ്പരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഭൂമി പരന്നതാകാൻ തരമില്ല എന്നു പറഞ്ഞത് എതാണ്ട് ശരിയാണ്. മാത്രമല്ല, ഭൂമി പരന്നതാണെങ്കിൽ ഈ പർവ്വതത്തിൻ്റെ ഉച്ച രേഖകൾ സമാനരങ്ങളാവുകയും ചെയ്താൽ ചക്രവാളം വ്യത്യാസപ്പെടാൻ നിർവ്വാഹമില്ല. ആ ചക്രവാളം എല്ലായിടത്തും മദ്ധ്യരേഖയിലാക്കേണ്ട തായി വരും. ആരുഭ്രംഗത്തിനിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുന്ന അഭിപ്രായം നമുക്കിങ്ങെന്ന വിവരിക്കാം:

താഴെ കൊടുക്കുന്ന ക്ഷേത്രത്തിൽ AB ഭൂഗോളവും C ഭൂഗോള കേന്ദ്രവും A അറുപത്തി ആർ ഡിഗ്രിയിൽ ഉള്ള സ്ഥലവുമാണെന്നു വിചാരിക്കുക. BA എന്ന വ്യത്യാസം 23.5 ഡിഗ്രിയിൽ മുറിച്ചുട്ടുകൂടു. അപ്പോൾ B എന്നത് ഡ്യൂവ നക്ഷത്രത്തിനു നേരെ വരുന്ന ഒരു ബിംബവായിരിക്കും. അവയിൽ നിന്ന് AD രേഖയെ ഭൂഗോളത്തെ സ്പർശിച്ചു കൊണ്ടു വരയ്ക്കുക. അപ്പോൾ അതു ദൃഷ്ടിയിൽ പെടുന്ന ചക്രവാള മായി കരുതാവുന്നതാണ്. AC തമിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കുക. CB യെ D ലേക്ക് നീട്ടുക. അപ്പോൾ Dയിൽ അത് ADയുമായി കൂട്ടിമുട്ടുന്നതാണ്. AE എന്ന ലംബരേഖ ചേർക്കുക. അപ്പോൾ AE 23.5 ഡിഗ്രിയിടെ വ്യത്യാസ ലാംബരേഖയാണെന്നു തെളിഞ്ഞു.

അപ്പോൾ EB എന്നത് അതിന്റെ സഹം (ലംബവേവമുതൽ വൃത്ത പരിധിവരയുള്ള അർഖവ്യാസത്തിന്റെ ഭാഗം) ആയിരിക്കുന്നതാണ്. EC എന്നത് 66-ാം ഡിഗ്രിയുടെ വൃത്താംശ ലംബവേവയായിരിക്കുന്ന തുമാണ്.

ഈ നമ്പകൾ ആരുട്ടെൻ്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരമുള്ള അളവ് അനുസരിച്ച് തന്നെ വൃത്താംശ ലംബവേവകളെ വരയ്ക്കാം. അപ്പോൾ AE 1397-ലും EC എന്നത് 3140-ലും BE എന്നത് 298-ലും, ആയിരിക്കുന്നതാണ്. CAD സമക്കാണ് ആയതിനാൽ CEയും AE യും തമിലുള്ള ബന്ധം EAയും EDയും തമിലുള്ള ബന്ധത്തോടു തുല്യമാണ്. EA ചതുരശ്ര അളവ് 1,951,609 ആയിരിക്കും. അതിനെ EC കൊണ്ട് ഹിച്ചാൽ 622 കിട്ടുന്നതാണ്. ECയും EB യും തമിലുള്ള വ്യത്യാസം 324 ആകുന്നു. അതുതന്നെയാണ് BD. അതും സമക്കാണ് വൃത്താംശ ലംബവേവയായ (3,438 ആയ) BC തമിലുള്ള ബന്ധം BDയുടെ യോജനയും BCയുടെ യോജനയും തമിലുള്ള ബന്ധം തന്നെയാണ്. അത് ആരുട്ടെൻ്റെ കണക്കു പ്രകാരം 800 ആകുന്നു. അതും മേൽ പറഞ്ഞ മുന്നുറ്റി ഇരുപത്തിനാലും തമിൽ പെരുക്കിയാൽ 2,59,290 കിട്ടും. അതിനെ സമക്കാണ് വൃത്താംശ ലംബവേവയായ 3438കൊണ്ട് ഹിച്ചാൽ 75 കിട്ടും. അത് BDയുടെ യോജനയാണ്. അതു നാഴികയായി കണക്കാക്കിയാൽ അറുന്നുറും കാതമായി കണക്കാക്കിയാൽ ഇരുന്നുറും ആയിരിക്കും. ആ പർവ്വതത്തിൽ സങ്കല്പിക്കപ്പെട്ടുന്ന ലംബവേവ ഇരുന്നു കാതമുണ്ടാക്കുന്ന വന്നാൽ അതിലേക്കു കേരുന്ന മാർഗ്ഗം അതിന്റെ ഇരട്ടിയോളം വരും. മേരു പർവ്വതത്തിൽ ഉയരം ഇരുതയാണെങ്കിൽ തന്നെ അറുപത്തിആറാം ഡിഗ്രിയിലുള്ളവർക്ക് അത് തീരെ അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കും. ദക്ഷിണാഫ്രിക്ക രേഖ അവർക്കു തീരെ അപ്രത്യക്ഷമാവുകയുമില്ല. അറുപത്തിആറാം ഡിഗ്രിയിലുള്ളവർക്ക് ഈ പർവ്വതം അപ്രത്യക്ഷമാണെന്നു വരുന്നോൾ അതിലും താഴെയുള്ള ഡിഗ്രിയിൽ താമസിക്കുന്നവർക്ക് അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ലോ. ഈ അതു സുരൂനെ പോലെ പ്രകാശിക്കുന്നതാണെന്നു വന്നാൽ തന്നെയും ഭൂമിയുടെ അടിഭാഗത്തായതിനാൽ കാണുക സാധ്യമല്ല. ആ പർവ്വതം ദൃശ്യമാവാത്തതു ഹിമം മുടിയിരുത്തുകൊണ്ടോ ദുരേഖ്യായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടോ അല്ല. നേരെ മരിച്ച ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗത്ത് ആയതുകൊണ്ടും ഭൂമി ശോളരുപവും ഭാരമുള്ള സാധനങ്ങളെ അതിന്റെ അന്തർഭാഗത്തെക്കുണ്ടാക്കുന്നവർക്ക് ആകർഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാണ്. എന്നാൽ, അറുപത്തിആറാം ഡിഗ്രിയിൽ ദക്ഷിണാഫ്രിക്ക രേഖ അപ്രത്യക്ഷമാകുകയില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് പ്രസ്തുത പർവ്വതത്തിന്റെ ഉയരം കുറവാണെന്നു പറഞ്ഞ തിന്റെ വാദത്തിനു പറ്റുകയില്ല. കാരണം, ആയന വൃത്തങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതകൾ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടോ കേട്ടിട്ടോ അല്ല. തെളിവു

കൾ കൊണ്ടാണ്. അവിടങ്ങളിൽ ജനവാസമോ ഗതാഗത സൗകര്യ ആണോ ഇല്ല എന്നിരിക്കു പ്രസ്തുത ഡിഗ്രിയിൽ അയന രേഖ പ്രത്യ കഷ്മായിട്ടുണ്ടെന്നു ചിലർ വാദിക്കുന്നോൾ അതിലേറ്റുന്ന വാദിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. അതിനു തടസ്സമായി ഈ പർവ്വതം മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഈ പർവ്വതം ഇല്ലെങ്കിൽ ആ രേഖ മൃച്ഛവനും കാണാമായിരുന്നു. അപേക്ഷ ഈ രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ശരിയായത് എന്തെന്നു നിശ്ചയിക്കുക പ്രയാസമാണാലോ.

കുസുമപുർകാരനായ ആരുട്ടൻ തരെഴ്ച പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു: “മേരു പർവ്വതം ഹിമാലയത്തിൽ ഒരു യോജനയിലധികം ഉയരമില്ലാതെ രൂപത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.” എന്നാൽ, മുഖവുരുയിൽ അതിനു ഹിമാലയത്തെക്കാൾ ഒരു യോജനയിലധികം പൊക്കമില്ല എന്നും കാണുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനൊ സുപ്രസിദ്ധവനായ വലിയ ആരുട്ടനല്ല. അങ്ങേහരിതിന്റെ കുടുകാരിൽ ഒരാളാണ്. ബലദ്വൈൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ഏത് ആരുട്ടനാണെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാവുന്നില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, മേരു പർവ്വതത്തിന്റെ കിടപ്പിനെ സംബന്ധിച്ച വിവരം തെളിവു സഹിതമാണുനമുക്കു കിട്ടിയത്. എന്നാൽ, അതിന്റെ ആകൃതിയെയും പൊക്കത്തെയും കുറിച്ച് അവർക്കു ലഭിച്ച വിവരം-അത് ഒരു യോജനയോ അതിലധികമോ ചതുരാകൃതിയിലോ അഷ്ടഭൂജാകൃതിയിലോ എന്നത്-കേട്ടുകേൾവിയെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി ലഭിച്ചവയാണ്.

ഈ നമ്മക്കു പ്രസ്തുത പർവ്വതത്തെ കുറിച്ചു ജാശിമാരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞത്തിൽ ചിലതു വിവരിക്കാം: മത്സ്യപുരാണത്തിൽ പറയുന്നത് ഇങ്ങനെന്നയാണ്: “ആ പർവ്വതം സർബ്ബമയമായതും പുകയില്ലാതെ തീപോലെ പ്രകാശിക്കുന്നതും നാല് ഭാഗവും നാല് വർഷത്തിലുള്ളതുമാണ്. കിഴക്കുഭാഗം ഭ്രാഹ്മണരപോലെ വെള്ളത്തും വടക്കുഭാഗം ക്ഷത്രിയരപോലെ ചുകന്നതും, തെക്കുഭാഗം വൈഗ്യരെ പോലെ മൺതനിറമുള്ളതും, പടിഞ്ഞാറുഭാഗം ശുദ്ധരപോലെ കരുതത്തുമാണ്. അതിന്റെ ഉയരം 86,000 യോജനയെത്ര. അതിൽനിന്നു ഭൂമിയിലേക്ക് ആണെ ഭാഗം 16,000 യോജനയും, നാല് പാർശ്വങ്ങളിൽ ഒരോന്നും 34,000 യോജനയുമാണ്. അതിൽനിന്നു ശുശ്വലമുള്ള നദികൾ ഒഴുകുന്നുണ്ട്. സർബ്ബമയമായ ചില പരിശുഖ സമലങ്ങളും അതിലുണ്ട്. അവിടെ ദേവമാരും അവർക്കു പട്ടപാടിക്കൊടുക്കുന്ന ഗധയർവ്വനാരും ഭാരൂമാരായ നിലകൊള്ളുന്ന അപ്സരസ്ത്രങ്ങളും താമസിക്കുന്നു. അസുരമാർ, ദൈത്യമാർ, രാക്ഷസമാർ തുടങ്ങിയവരും അവിടെയാണ്. അതിനു ചുറ്റും ‘മാനസം’ എന്നറിയപ്പെട്ടുന്ന ഒരു ജലാശയമുണ്ട്. ഈ ജലാശയത്തിന്റെ നാലുഭാഗത്തുമായി ലോക സംരക്ഷകരായ ലോക പാലമാരും അവരുടെ കുടുകാരും താമസിക്കുന്നു. മേരു പർവ്വതത്തിന് ഏഴ് ശിവരങ്ങളുണ്ട്. അവ വന്നിച്ച പർവ്വതങ്ങളാണ്. അവയുടെ പേര് മഹീനർ, മലേ

ഓസബ്യ്, ശുക്രതവാം, റിക്ഷലാം, ബിന്ദു, പാർശ്വാത്രി എന്നിങ്ങനെന്നയാണ്. എന്നാൽ, ചെറിയ പർവ്വതങ്ങൾ എല്ലിയാൽ അവസാനിക്കുകയില്ല. അവിടെയാണ് ജനവാസമുള്ളത്. മേരു പർവ്വതത്തിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള മഹാ പർവ്വതമായ ഹിമാലയം എല്ലാശും ഹിമാവൃതമാണ്. അതിൽ രാക്ഷ സമാരും, പിശാചുകളും, യക്ഷികളും താമസിക്കുന്നു. സർപ്പമയമായ ഹിമക്കോട്ടെയന പർവ്വതത്തിൽ.... ഗണ്യപർവ്വതത്തിൽ ഗണ്യർവ്വമാരും അപ്സരസ്ത്രികളും നിവസിക്കുന്നു. അതിൽ പെട്ട ‘നിശിത്വ’പർവ്വതം നാഗങ്ങളുടെ (സർപ്പങ്ങൾ) വാസസ്ഥലമാണ്. അവയിൽ ഏഴ് പ്രധാ നികളുടെ പേര് താഴെ ചേർക്കുന്നു. അന്താൻ, വാസുദീ, ഭക്ഷകൻ, കർകുതകൻ, മഹാപദം, കന്ധൻ, അശ്വത്രൻ.” മതിൽപോലെ വിവിധ നിരങ്ങളുള്ളത് നിലയും അവയിൽ പെട്ടതാണ്. ഇതിൽ സിഖരാരും ശ്രീഹർഷികളും നിവസിക്കുന്നു. മറ്റാനായ അർവ്വീതയിൽ ഭേദത്തു കളും ഭാനവുകളും ജീവിക്കുന്നു. അശ്രദ്ധയുടെ എന സ്ഥലത്ത് പിത്രീൻ (ദേവമാരുടെ പിതാമഹരാരും) താമസിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അടുത്ത് വലതുഭാഗത്തായി കുരെ മലയിടുക്കുകളുണ്ട്. അവ രത്നങ്ങൾ ആലും വളരെ കാലം നിലനിൽക്കുന്ന കല്പപ വൃക്ഷങ്ങളാലും നിബിഡമാണ്. ഈ പർവ്വതങ്ങളുടെ മദ്യത്തിലായി ‘ഇലാവർത്ത’ എന ഏറ്റവും പൊക്കം കുടിയ പർവ്വതം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ഇവയെല്ലാംകൂടി ചേർന്ന തിനു പുരുഷ് പർവ്വത് എന്നു പറയുന്നു. ഹിമാലയത്തിന്റെയും അശ്രദ്ധയുന്നതിന്റെയും ഇടയിൽ രാക്ഷസമാരുടെയും അപ്സരസ്ത്രികളുടെയും വിനോദക്കേന്ദ്രമായ കൈലാസം നിലകൊള്ളുന്നു.

വിഷണുപുരാണത്തിൽ പറയുന്നു: ‘ഭൂമിയുടെ മദ്യത്തിലുള്ള ഏറ്റവും വലിയ പർവ്വതങ്ങൾ ശ്രീപർവ്വത്, മലൈപർവ്വത്, മാലിപന്ത്, ബതു, തരകുത്ത്, തുപുരാനക്ക്, കൈലാസ് ഇവയാണ്. അവിടെ ഉള്ള വർ നദികളിലെ ഭൗതിക കുറിച്ച് എന്നും സന്തുഷ്ടരായി ജീവിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവയുടെ ഓരോ ഭൂജത്തിന്റെയും ഉയരത്തിന്റെ അളവിനെന്നും സംബന്ധിച്ചു മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ തന്നെന്നാണ് വായു പുരാണത്തിലും വിവരിച്ചത്. അതിൽ ഇങ്ങനെ തുടരുന്നു: “അതിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തും ചതുരാക്ഷത്തിയിലുള്ള പർവ്വതങ്ങളുണ്ട്. കിഴക്ക് മാലിയന്നും വടക്ക് ആനിലും പടിഞ്ഞാറ് ഗന്ധനാദനനും തെക്ക് നിശ്ചതുവുമാകുന്നു. ആദിത്യപുരാണത്തിലും ഭൂജങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെന്നാണു കാണുന്നത്. പ്രസ്തുത പർവ്വതത്തിന്റെ പൊക്കത്തെ കുറിച്ച് ഇരു പുരാണത്തിൽ ഒന്നും പറഞ്ഞത്തായി കണ്ണില്ല. അതിന്റെ കിഴക്കുഭാഗം സർപ്പവും പടിഞ്ഞാറുഭാഗം ഭവണ്ണിയും തെക്കുഭാഗം ചുകന മാണിക്യവും വടക്കുഭാഗം വിവിധ രത്നങ്ങളുമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഈ പർവ്വതത്തിന്റെ അതിരുകവിഞ്ഞ വലിപ്പം ഭൂമിക്ക് അവർ സങ്കല്പിക്കുന്ന അതിരുകവിഞ്ഞ അളവിന്റെ

അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ ശരിയാവുകയില്ല. സുമാർ പറയുന്നതു കൂടുതലായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ലെങ്കിലും പത്രഞ്ജലിയുടെ വ്യാവ്യാതാവിനെ പോലെയുള്ളവർക്ക് ഉഹപാടിസ്ഥാനത്തിലെക്കിലും ചില അളവുകൾ പറയാനുള്ള വഴി തൃക്കുകയാണ് അതുകൊണ്ടുണ്ടാവുന്നത്. അദ്ദേഹം ആ പർവ്വതം സമചതുരകൃതിയിലാണെന്നത് വിട്ട് ദീർഘ ചതുരകൃതിയിലാണെന്നും അതിൻ്റെ ഒരു ഭൂജം പതിനെം്പ് കോടി ഡോജനയാണെന്നും മറ്റേത് അഥവാ കോടിയാണെന്നും പറയുന്നു. അതിൻ്റെ നാല് ഭാഗങ്ങളെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: കിഴക്കു ഭാഗത്തായി മാലവ പർവ്വതവും സമുദ്രവും രണ്ടിന്റെയും അടിയിലായി ബഹുഭ്രാന്ത് പർവ്വതവും നിലകൊള്ളുന്നു. ഇടത്തുഭാഗത്ത് നീഡൽ, ശീത, സുംഘം ദൽ എന്നീ പർവ്വതങ്ങളും സമുദ്രവും അവയ്ക്കു മദ്ധ്യത്തിൽ റമീക്, ഹരിനമായും, കുരു എന്നീ രാഷ്ട്രങ്ങളും നിലകൊള്ളുന്നു. പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്ത് ഗധമാദൻ പർവ്വതവും രണ്ടിന്റെയും ഇടയിൽ കീരുമാല രാഷ്ട്രവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. തെക്കു ഭാഗത്ത് മറാവർത്ത്, നിശത്, ഹിമ കുത്ത്, ഹിമഗർ തുടങ്ങിയ പർവ്വതങ്ങളും സമുദ്രവും അവയ്ക്കിടയിൽ ഭാരതപരിശ്, കീൻ പരിശ്, ഹർപരിശ് തുടങ്ങിയ രാഷ്ട്രങ്ങളും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ഇന്ത്യക്കാരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്ന് എന്നിക്കു മനസ്സിലായാണ് മേലുഖരിച്ചത്.

ബൃഥമതകാരിന്നിന് നേരിട്ടാനും മനസ്സിലാക്കാൻ എന്നിക്ക് കഴിയാത്തതിനാൽ ഞാൻ അവരെ കുറിച്ചു പറയുന്നത് ഇന്റാൻ ശഹരി മുഖേന കിട്ടിയ വിവരങ്ങളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉഖരണികൾ പരിപൂർണ്ണമല്ല എന്നെന്നിക്ക് ഉറപ്പുണ്ടെങ്കിലും അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ ഞാൻ നിർബന്ധിതനായിരിക്കുന്നു. മെരു പർവ്വതത്തെ കുറിച്ച് അവരുടെ അഭിപ്രായം ഇദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ ഉല്ലരിക്കുന്നു: നാലു ലോകങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ കീഴ്ഭാഗം ചതുരകൃതിയിലും മേൽഭാഗം വൃത്താകൃതിയിലും മാറി 80,000 ഡോജന ഉയരത്തിൽ മെരു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. പകുതിഭാഗം വായുമണ്ഡലത്തിലേക്ക് ഉയർന്നുനിൽക്കുകയും മറ്റൊക്കുതി ഭൂമിയിലേക്ക് താഴ്ന്നകിടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ ലോകത്തോട് ഏറ്റവും തെക്ക് നിൽക്കുന്ന അതിൻ്റെ തെക്കുഭാഗം നീല നിറത്തിലുള്ള മാണിക്യക്ലൂക്കളാണ്. അതെത്ര ആകാശത്തിന്റെ നിറം നീലയാം നൃളി കാരണം. മറ്റൊക്കുതി ചുകന്നതും മണ്ണയും വെള്ളയും മാണിക്യം കൊണ്ടുള്ളതാണ്.”

മേൽ പ്രസ്താവിച്ചത് ഭൂമിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന മെരു പർവ്വതത്തെ കുറിച്ചാണ്. എന്നാൽ, നാം സാധാരണയായി വാഹ്യ എന്നും ഇന്ത്യക്കാർ ലോകജലാക്ക് എന്നും പറയുന്ന ഒരു മഹാപർവ്വതത്തിൽനിന്നും സുര്യൻ മെരു പർവ്വതത്തിന് അഭിമുഖമായി ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിൻ്റെ വടക്ക് ഉൾഭാഗത്തല്ലാതെ സുര്യപ്രകാശം തട്ടു

കയിലു. ഇതുപോലെ തന്നെയാണ് സോറ്റഡിയാനയിലെ സൗരാഷ്ട്ര മതകാർ അർദ്ദിയും പർവ്വതത്തെ കുറിച്ചും വിശ്വസിക്കുന്നത്. ആ പർവ്വതം ലോകത്തെ ചുറ്റിക്കിടക്കുകയാണെന്നും അതിൻ്റെ പുറംഭാഗത്തായി കൃഷ്ണമണിക്കേളപോലുള്ള വും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും അതിൽ എല്ലാ സാധനങ്ങളും ഉദ്ദേശവിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അതിന്പുറം ശുന്ന മണ്ണയലം മാത്രമാണെന്നും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ലോകമവ്യതിജായി എന്നും എന്നൊരു പർവ്വതം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുവെന്തെ. അതു നമ്മുടെ ഭൂവണ്യത്തിൻ്റെയും മറ്റ് ആർ ഭൂവണ്യങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ രാജകീയ സിംഹാസനമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ഈ രണ്ട് വണ്യങ്ങൾക്കുമിടയിൽ കാൽ വൈക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധം ചുടുരിയുന്ന മണൽ പ്രദേശങ്ങളുണ്ട്. ഈ ആർ വണ്യങ്ങളിലും ഗോളങ്ങൾ ആണ് കല്ലുപോലെ തിരിയുന്നതായും മനുഷ്യവാസമുള്ള നമ്മുടെ ഭൂവണ്യത്തിൽ അവ അല്പം ചരിഞ്ഞുകൊണ്ട് ചലിക്കുന്നതായും തോന്നുന്നു.

അഥ്യായം 24

എഴു ദ്രീപുകളുടെ വിശദവിവരങ്ങൾ: പുരാണങ്ങളിലുടെ

പുരാണ കർത്താക്കൾ ഉദരിച്ച പേരുകളിലും തത്രങ്ങളിലും വ്യത്യാസമുണ്ടാക്കിലും അവ ശ്രദ്ധാർഹമല്ല. പേരിലുള്ള വ്യത്യാസം ഭാഷാടിസ്ഥാനത്തിലാകയാൽ അത് എളുപ്പത്തിൽ തീർക്കാൻ സാധിക്കും. തത്രങ്ങളിലുള്ള അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളാണെങ്കിൽ അവയിൽ ചിലതു ശഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും നേട്ടങ്ങളുണ്ടാവാം. ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത വാദഗതികൾ തമിലുള്ള വെരുഡുങ്ങൾക്കിലും ശഹിക്കാം. മദ്യവീപിരൈ സ്ഥിതിയെ കൂടിച്ചു അതിലുള്ള പരിപുത്രത്തെ വിവരിച്ചപ്പോൾ നാം പ്രതിപാദിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ ദ്രീപിനു ചെമ്പുവീപ് എന്നു പറയുന്നു. നുറ്റു യോജന നീളത്തിൽ ശാഖകളുള്ളതായ അവിടത്തെ ഒരു മരത്തിന്റെ പേരാണതെ ഈത്. ഇന്ന് വാസമുള്ള പ്രദേശത്തെയും അതിന്റെ വിഭാഗങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു വിവരിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ പുർണ്ണവിവരം നൽകുന്നതാണ്.

അതിനു ചുറ്റുമുള്ള മറ്റു ദ്രീപുകളെ സംബന്ധിച്ചു ആദ്യം പ്രതിപാദിക്കാം. അവയുടെ പേര് വഴിക്കുവഴിയായി വിവരിക്കുന്നതിനു മത്സ്യ പുരാണത്തെയാണു നാം ആധാരമായി സ്വീകരിക്കുന്നതിന്. മദ്യവീപിനെ സംബന്ധിച്ചു ചില കാര്യങ്ങൾ വായുപുരാണത്തിൽനിന്ന് ആദ്യമായി ഉദരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതിൽ പറയുകയാണ്: മദ്യദേശിൽ രണ്ട് വർഗ്ഗക്കാർ ജീവിക്കുന്നു. ഒരു വർഗ്ഗത്തിനു കയറനപുതുഷ് എന്നാണു പറയുന്നത്. അവരിൽ പുരുഷമാർ സർബ്ബ നിറമുള്ളവരും സ്ത്രീകൾ സൂരിന്യാ എന്നാൽ, അനിയപ്പെടുന്നവരുമാണ്. ഇവർ ദീർഘകാലം ജീവിക്കുന്നു. ധാതീരാവു രോഗവും അവർക്കു പിടിക്കുട്ടുകയില്ല. അവർ കുറ്റം ചെയ്യുകയോ തമിൽ അസുയ കാണിക്കുകയോ പതിവില്ല. മദ്യം എന്ന റിയപ്പെടുന്ന ഇംഗ്രതപ്പനയുടെ പഴം പിണിഞ്ഞടട്ടുത്തുണ്ടാക്കുന്ന പാനി

യമാണ് അവരുടെ മുഖ്യാഹാരം. രണ്ടാമത്തെ വർഗ്ഗം ഹരിപുരുഷ് എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. വെള്ളിനിറമുള്ളവരായ ഈവർ 11,000 കൊല്ലം ജീവിക്കുന്നു. അവർക്കു താടിരോമം മുളകുകയില്ല. അവരുടെ ആഹാരം ചക്രരക്കിന്യാണ്. താടിയില്ല എന്നും സർബ്ബത്തിന്റെയും വെള്ളിയുടെയും നിറമുള്ളവരെന്നും കേൾക്കുമ്പോൾ തുർക്കികളെ യാണ് ഓർമ്മ വരുന്നത്. പക്ഷേ, കരിമും കാരകയുമാണ് അവരുടെ ആഹാരമെന്നിയുമ്പോൾ ചിന്ത തെക്കോട്ടു നീങ്ങുകയാണ്. തെക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് ഈ രണ്ട് നിറം എങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കാനാണ്. നീംഗ്രാ വർഗ്ഗക്കാരിൽ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ചില സാഡവാങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. അവർക്ക് ദുഃപ്രമോ അസുയയോ ഈലും. കാരണം, ഈതു രണ്ടും ഉണ്ടാക്കത്തക്ക യാതൊരു പരിത്യാസിത്തിയും അവർക്കില്ല എന്ന താണ്. മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതു ഇല്ലക്കില്ലും നമ്മുടെ നാടുകാരുടെതിനേക്കാൾ ദിന്മാരു കാലം അവർ ജീവിക്കുന്നു. നീംഗ്രാ വർഗ്ഗത്തിനിടയിൽ സ്ഥാഭാവികമായ മരണം വളരെ ദുർലഭമാണ്. എന്തെങ്കിലും നെന്ത് കുടുങ്ങിപ്പോവുന്തുകൊണ്ട് മാത്രമാണു മരണം സംഭവിക്കുന്നതെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. ഒപ്പ് ആയുധവുംകൊണ്ട് കൊല്ല പ്പെടുക എന്നതൊഴികെ അവർ മരണത്തിനു യാതൊരു കാരണവും കാണുന്നീല്ല.

ഈനി നമുക്ക് സാഗരവിപിനെ കുറിച്ച് അല്പം വിവരിക്കാം. മത്യപുരാണമനുസരിച്ച് ഈ ദിവിൽ വലിയ ഏഴ് നദികളുണ്ട്. അതിൽ ഒന്ന് പരിശുദ്ധതയിൽ ശാശ്വത നദിയോടു കിടപിടിക്കുന്നതാണ്. ഒന്നാമത്തെ തിൽ രത്നങ്ങളുള്ള ഏഴ് പർവ്വതങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതിൽ ദേവമാരും മറ്റു ചിലതിൽ പിശാചുകളും താമസിക്കുന്നു. സർബ്ബമയമായതും പൊകം കൃതിയതുമായ ചില പർവ്വതങ്ങളും അക്കുട്ടത്തിലുണ്ട്. അവയിൽനിന്നു മേഖങ്ങൾ പൊതുകയും പിന്നീട് അവ നമുക്ക് മഴവർഷിപ്പിച്ചുതരികയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റു ചിലതിൽ എല്ലാ തരം മരുന്നുകളും ഉണ്ട്. അവയിൽ നിന്നാണെത്ര നേതാവായ ഇന്ദ്രൻ മഴ പെയ്തിക്കുന്നത്. സോം എന്ന ഒരു പർവ്വതവും അക്കുട്ടത്തിലുണ്ട്. അതിനെ കുറിച്ചുള്ള ഐതീഹ്യം ഇങ്ങനെയാണ്: ക്ഷുദ്രപന്ന് രണ്ട് ഭാര്യമാരുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്ന് സർപ്പങ്ങളുടെ മാതാവായ ക്ഷുദ്രവും മറ്റൊര് പക്ഷികളുടെ മാതാവായ വിനേതായും. അവർ രണ്ടു പേരും മരുഭൂമിയിലുണ്ട് ജീവിച്ചിരുന്നത്. അവിടെ തവിട്ടുനിറ്റിലുള്ള ഒരു കുതിരയുണ്ടായിരുന്നു. സർപ്പമാതാവ് ആ കുതിര കറുത്തതാണെന്നു വാദിക്കുകയുണ്ടായി. അവർ രണ്ടുപേരും അടിമത്തം പന്തയമായി നിശ്ചയിച്ചു തീരുമാനം പിറ്റെ ദിവസത്തേക്കു നീട്ടിവെച്ചു. സർപ്പമാതാവ് രാത്രി തന്നെ തന്റെ കറുത്ത സന്താനങ്ങളെ അയക്കുകയും അവർ കുതിരയുടെ ശരീരത്തെ പൊതിയുകയും അങ്ങനെ അതിന്റെ നിറം കുസ്താണെന്നു തോന്തിക്കു

കയും ചെയ്തു. അതിനാൽ പക്ഷിമാതാവിനു സർപ്പമാതാവിന്റെ അടി
 മയായി കുറച്ചുകാലം ജീവിക്കേണ്ടി വന്നു. പക്ഷിമാതാവിനു രണ്ട് സന്താ
 നങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്ന് സുരൂഗ്രഹവാൻഡേ തേരാളിയായ അദരും, മറ്റൊര്
 ശരൂധൻ മാതാവിനോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: അമേ, നിങ്ങൾ
 ഇടു സപതനിയുടെ സന്താനങ്ങളോട് ഈ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നുള്ള
 മോചനം ലഭിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം അനേകിക്കുക. മാതാവ് അനേകിച്ചു
 പ്ലോൾ ദേവമാരുടെ അടുക്കലുള്ള അമൃതംകൊണ്ട് അതു സാധിക്കു
 നന്താബന്നന് അവർ മറുപടി നല്കി. അപ്ലോൾ ശരൂധൻ ദേവമാരുടെ
 അടുക്കൽ ചെന്ന അത് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അമൃതം മറുള്ളവർക്കു ലഭി
 ച്ചാൽ ദേവമാരെ പോലെ മറുള്ളവരും ചിരംജിവികളായിത്തീരുമെന്നും
 അതുകൊണ്ട് അനുശ്രൂക്ക് അതു കൊടുക്കുകയില്ലെന്നും അവർ പറഞ്ഞു.
 മാതാവു മോചിതയാക്കുംവരെയുള്ളം അതു കൈവശം വക്കാൻ അനു
 വദിക്കണമെന്നു ശരൂധൻ ദേവമാരോടു കേണ്ടേക്കിച്ചു. പിന്നീടു തിരി
 ചുക്കൊടുക്കാമെന്ന് ഏൽക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്ലോൾ ദേവമാരുടെ
 അയാളോടു കരുണ തോന്നുകയും അവർ അമൃതം കൊടുക്കുകയും
 ചെയ്തു. അനന്തരം ശരൂധൻ സോം പർവ്വതത്തിൽ വന്നു മാതാവിന്
 അതു നൽകി അവരെ മോചിതയാക്കി. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം മറുള്ളവരോട്
 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ ഗംഗാ നദിയിൽ പോയി കൂളിച്ചുവരുന്ന
 തുവരെ ഈ അമൃതത്തിൽ തൊടരുത്.” അപ്ലോൾ അവരെല്ലാം ഗംഗ
 യിൽ കൂളിക്കാൻ പോയി. ഈ തക്കം നോക്കി ശരൂധൻ അതു ദേവ
 മാർക്കു തിരിച്ചുനൽകി. അപ്ലോൾ ശരൂധൻ മഹത്വം നേടുകയും പക്ഷി
 കളുടെ രാജാവും വിഷണുവിന്റെ വാഹനവുമാവുകയും ചെയ്തു. ഈ
 പ്രദേശകാർ നല്ലവരും ദിർഘകാലം ജീവിക്കുന്നവരുമെത്ര. അസുരയും
 തർക്കവും കൈവിട്ടതിന്റെ ഫലമായി രാജക്കുമാരുടെ ഭരണം അവർക്ക്
 ആവശ്യമില്ലാതെ വന്നു. അവയുടെ കാലം ധാരതാരു മാറ്റവുമില്ലാതെ
 തേതായുഗം ആയിരുന്നു. അവൻിൽ നാല് വർഷുക്കാരുണ്ടായിരുന്നു.
 ഇവരെല്ലാം വിവിധ നിലയിലാണു ജീവിച്ചിരുന്നത്. അവർ തമ്മിൽ കൂടി
 ജൂലരുകയോ വിവാഹ ബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല.
 അവർ നിത്യസന്തുഷ്ടരാണ്. വിഷണുപുരാണത്തിൽ ഈ നാല് വിഭാ
 ഗക്കാരുടെ പേര് ഇപ്രകാരം കാണുന്നു: അർയുർ, അതാണ് ഏറ്റവും
 ഉയർന്ന വിഭാഗം. കുർഡ, വ്യവസ്ഥ, വിഹാനിശ്വര് ഇവരെല്ലാം തന്നെ
 വാസ്തവേഖന്റെ ആരാധകരാണ്.

മുന്നാമത്തെ ദീപ് കുർഡയാണ്. മത്സ്യപുരാണത്തിൽ പറഞ്ഞതനു
 സതിച്ച് ഇവിടെ രത്നങ്ങളും പഴങ്ങളും പുക്കളും തുളസിച്ചടികളും
 മറ്റ് സസ്യാദികളും ഉള്ള ഏഴ് പർവ്വതങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്ന് ധൂൻ
 എന്നു പറയുന്നു. ഇതിൽ മഹത്തരണങ്ങളായ ചില മരുന്നുകളുണ്ട്.
 പെട്ടെന്നു മുറിവുകൂടുന്ന ‘വിശലീക്കർ’ എന്ന ചെടിയും മൃതദേഹ

അസർക്കു ജീവൻ നല്കുന്ന ‘മൃതത്തജീവൻ’ എന ചെടിയും ഇവയിൽ പെട്ടതാണ്. മറ്റാരു പർവ്വതം ഹരി എന പേരിലരിപ്പെടുന്നു. ഈതു കരുത്ത മോംപോലെയിരിക്കും. ഇതിൽ ‘മഹിശു’ എന പേരിലരിപ്പെടുന്ന ഒരു തരം തീയുണ്ട്. ആ തീ വെള്ളത്തിൽ നിന്നുത്തവിച്ചുതും ലോകാവസാനം വരേക്കും നിലനിൽക്കുന്നതുമാണ്. അതായിരിക്കു മല്ലെ ലോകത്തെ ദഹിപ്പിക്കുന്നത്.

ഈതെ ദൈവിൽ ഏഴ് രാഷ്ട്രങ്ങളും സമുദ്രത്തിൽ പതിക്കുന്ന അസംഖ്യം നദികളുമുണ്ട്. ഇന്നൻ ഇതിൽ നിന്നെന്തുത്തിട്ടാണ് മഴ പെയ്യി കുന്നത്. പാപമോചനം നടത്തുന്ന യോൻ (യമുന) അതിൽ പെട്ടതാണ്. അവിടത്തെ നിവാസികളെ കുറിച്ചു വിഷണുപുരാണത്തിൽ സവി സ്തരം ഒന്നും പറയുന്നില്ലെങ്കിലും അവർ നല്ലവരും കുറ്റം ചെയ്യാത്ത വരും പതിനായിരം കൊല്ലത്തോളം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരും ജനാർദ്ദനനെ ആരാധിക്കുന്നവരും ആശണനും അവരിൽ പെട്ട വിവിധ വർഗ്ഗങ്ങളുടെ പേരുകൾ ദിമന്നൻ. ശുശ്രമിനൻ, സേനൻ, മന്യേഹർ എന്നിപ്പകാരരമാണെന്നും അതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നാലൂമത്തേതതു കവാനു ദൈവാണ്. മത്സ്യപുരാണമനുസരിച്ച് അതിൽ രത്നങ്ങളും ഗംഗാശാഖകളായി നദികളും ശുശ്രമാരും വെള്ള നിറക്കാരുമായ ആളുകളും പല രാഷ്ട്രങ്ങളുമുണ്ട്. വിഷണു പുരാണത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: കവാനു ദൈവിൽ ജനങ്ങൾ ഒരി തന്ത്രകൂടം കൂടി ജീവിക്കുകയാണ്. അവർ തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസം ആളൊന്നുമില്ല. അവരുടെ വർഗ്ഗങ്ങൾ പുഷ്കർ, പുഷ്കൽ, ധനാ, തിരാവ് എന്നിവയാണ്. അവർ ജനാർദ്ദനന്റെ ആരാധകരാണ്.

അഭ്യാമത്തേത് ‘ശാൽമല’ ദൈവാണ്. അതിൽ മത്സ്യപുരാണമനുസരിച്ചു പർവ്വതങ്ങളും നദികളുമുണ്ട്. അവിടത്തെ നിവാസികൾ ശുശ്രമാരും ബുദ്ധിമാനരും ദിർപ്പകാലം ജീവിക്കുന്നവരുമാണ്. അവർ തമ്മിൽ കോപിക്കുകയില്ല. ക്ഷാമബാധ അവിടെ ഇല്ല. കൂഷിയും അദ്ധ്യാത്മവും കുടാതെ യമേഷ്ഠം അവർക്കു ഭക്ഷണം ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. അവർ സന്താനോലപാദനം കുടാതെ തന്നെ നിലനിൽക്കുന്നു. രോഗമോ ദുഃഖമോ അവരെ ബാധിക്കുന്നില്ല. തമ്മിൽ അസുരയേം അനുസരത്തിൽ ആഗ്രഹമോ ഇല്ലാത്തതിനാൽ രേണാധികാരികളുടെ നിയന്ത്രണം അവർക്ക് ആവശ്യമായി വരുന്നില്ല. ഉള്ളതിൽ തുപ്പതിപ്പെട്ടു കയ്യും നല്ലതിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ശുശ്രമത്തെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു സമാധാനപരമായി അവർ ജീവിക്കുന്നു. അവരുടെ വായുമണ്ഡലം സമശീതോഷ്ണമാണ്. അവിടെ മഴ പെയ്യുകയില്ല. വെള്ളം ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഉറവായി വരികയോ മലയിൽനിന്നു കിനിയു കയോ ചെയ്യുന്നു. ഇതുപോലെ തന്നെയാണ് ഇതിന്പുറമുള്ള ദൈവകളുടെയും സ്ഥിതി. അവിടെ ഒരു വർഗ്ഗമേ ഉള്ളൂ. ഒരോരുത്തരും മുപ്പാ

യിരു കൊല്ലം ജീവിക്കുന്നു. വിഷണുപുരാണമനുസരിച്ച് അവർ സുമു പരമാരും ഭഗവത്തെ ആരാധിക്കുന്നവരുമാണ്. അവർ അഗ്രിബാലി നട തിരുത്താൻഡ്. ഓരോരുത്തരം പതിനായിരം കൊല്ലം ജീവിക്കുന്നുവെതെ. അവരിലുള്ള വിവിധ വർഗ്ഗങ്ങളുടെ പേര്: കഹില, അരുണം, പീത, കൃഷ്ണ എന്നിങ്ങനെന്നയാണ്.

ആരാമത്തെത്തു ശ്രോമത്തോപാണ്. അതിൽ മത്സ്യപുരാണമനുസരിച്ച് രണ്ട് ദേഹര പർവ്വതങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നിനു ‘സുമു’ എന്നു പറയുന്നു. അതു കുറുത്തതും പ്രസ്തുത ദീപിതെന വലയം ചെയ്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതുമാണ്. മറ്റൊര് ‘കുമുദ’ പർവ്വതമാണ്. അതു സംഖ്യാമയമായതും പൊക്കം കൂടിയതുമാണ്. അതിൽ എല്ലാതരം മരുന്നുകളുമുണ്ട്. അവിടെ രണ്ട് രാഷ്ട്രങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നു. വിഷണുപുരാണമനുസരിച്ച് ഇവിടെയുള്ളവർ നല്ലവരും വിഷണുവിനെ ആരാധിക്കുന്നവരും ആണ്. ഇവിടെയുള്ള വർഗ്ഗങ്ങളുടെ പേര് മഹാ, മാഖത, മാനസ, മരഗ എന്നിങ്ങനെന്നയാണ്. ഈ ദീപിതെന്റെ പരിഗ്രാമിക്കാൻ സർഗ്ഗലോകത്തിലുള്ളവർ സുഖിക്കാൻ ഇവിടെ ഉഴഞ്ഞായി വന്നു താമസിക്കുന്നു.

എഴാമത്തെത്ത് പുഷ്കരാഡ ദീപിപാണ്. മത്സ്യപുരാണ പ്രകാരം ഇതിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തായി ചിത്രസാൻ എന പർവ്വതം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അതിനു രത്നമയമായ പല ശിവരങ്ങളുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഉയരം 34,000 യോജനയും ചുറ്റുള്ള 25,000 യോജനയുമാണ്. ഇതിന്റെ പട്ടണതാർ ഭാഗത്താണ് ചന്ദ്രികപോലെ പ്രകാശിക്കുന്ന മാനന്ത്വം പർവ്വതം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. കിഴക്കുഭാഗത്ത് രണ്ട് രാഷ്ട്രങ്ങളുണ്ട്. അവിടെത്തെ നിഖാസികൾ പതിനായിരം കൊല്ലം ജീവിക്കുന്നു. അവരുടെ വൈള്ളം ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഉറീവെടുക്കുന്നതോ മലയിൽനിന്ന് കിനിയുന്നതോ ആണ്. അവിടെ മഴ തില്ല, നദികളുമില്ല. ശ്രദ്ധയും ഉഷ്ണവും അവർക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല. അവർ ഒരേ ഒരു വർഗ്ഗമാണ്. അവർക്ക് ക്ഷാമം പിടിപെടുകയോ വാർഡക്കുമുണ്ടാവുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ആത്ര ഹിക്കുന്നതെല്ലാം അവർക്കു ലഭിക്കുന്നു. അങ്ങനെ എല്ലാ വിധേനയും സുവക്രമാധാരാണ് അവർ ജീവിക്കുന്നത്. നല്ലതല്ലാതെ അവർ അറിയുകയില്ല. സർഗ്ഗവാസികളെപ്പോലെ അവർ സുവാത്തിൽ ജീവിക്കുകയാണ്. അവിടെ കൂലി വേലയോ രാജ്യരണ്ടാമോ ഇല്ല. അസുയയും അഭിപ്രായവൃത്ത്യാസവും അവർക്കില്ല. കൃഷിചെയ്തു കഴിഞ്ഞിക്കുകയോ കച്ചവടം ചെയ്തു വിഷമിക്കുകയോ വേണം. വിഷണുപുരാണത്തിൽ പറയുന്നു: പുഷ്കരാഡ ദീപിന് അതിലുള്ള ‘നികുതൻ’ എന ഒരു മരത്തിന്റെ പേരും പറയാറുണ്ട്. ആ മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ശ്രേഹരൂപം വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ രൂപത്തെ ദേവമാരും ഭാനവമാരും വണങ്ങുന്നു. ഈ ദീപിവാസികൾ മനുഷ്യരായി ജീവിക്കുകയാണെങ്കിലും ദേവമാരുടെ കൂടെ ജീവിക്കുകയാണെങ്കിലും തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യസവുമില്ലാത്ത ഒരേ വർഗ്ഗക്കാരായാണു

കരുതപ്പെടുപോരുന്നത്. അതിൽ മാനസുതൻ എന്നൊരു പർവ്വതം മാത്രമേ ഉള്ളു. ദീപുപോലെ തന്ന ഇന പർവ്വതവും വൃത്താക്യതിയി ലാണ്. അതിന് അനുത്തിനായിരം ദ്രോജന ഉയരവും വിതിയും ഉണ്ട്. അതിന്റെ മുകളിൽ നിന്നൊൽ എല്ലാ ദീപുകളും കാണാവുന്നതാണ്.

അഥ്യായം 25

നദികളും അവയുടെ ഉൽപ്പത്തിയും ഗതികളും

വായുപുരാണത്തെ ആധാരമാക്കി ‘മേരു’പർവ്വതത്തിൻ്റെ കൊടുമുഖികളാണെന്നു നാം വിവരിച്ച് പലിയ പർവ്വതങ്ങളിൽ നിന്നുതുവിക്കുന്ന നദികളുടെ പട്ടികയാണു താഴെ കൊടുക്കുന്നത്.

കൊടുമുടികൾ	അവയിൽനിന്നുതുവിക്കുന്ന നദികൾ
മഹീനർ	തൃസാഗ്, രിശ്ചല്ലി, ഇകഷുല, തൃപ്പവ, ആയൻ, ലാകുല, വിസ്ത്രവരൻ
മലവാ	റൂതമാല, താമവർണ്ണൻ, പുഷ്പജാതി, ഉർജ്ജാവിനി,
സിം	ഗോതാവതി, വഹീമുതി, കൃഷ്ണ, വീണ, സവൻ, തയലം, തുംഗദ്രോൺ, സപ്രദയോഗ്, കേവിർ, പായക്ക്
ശക്തവം	റിശുക, വാലോക്, കുമാരി, മദവാഹിനി, കിർപ്പ, പാലിനി
രിക്ഷവം	ശുന, മാഹാദിർ, നർമദ, സുരസ, കിർണ്ണ, മരാകി നി, കരമുത, ചത്രകുത, താസ, വിയല്ല, ശ്രൂണ, ഭശാർണ, വിശാവക, ചിത്രവാലു, മഹാവിക, പഞ്ചലം, ശക്തിമത്ത്, ശകൻ, ബാലുവാഹിമ,
ത്രീഡവ	
ബിംബ	താവി, വിയോരൻ, നർമ്മദ, സിർപ്പ, നിവയം, വിയനം, വത്രർണ്ണി, സിനി, ഹാഹു, ശുമന്തവതം, തുവ, മഹാഗുർ, ദുർഗ്ഗ, അന്തശ്രീൽ
പാർത്യാത	വീതസ്മയത്, വീഽവത്, വിയാലൻ, വർണ്ണന്സ്, നനൻ, സദ്വാൻ, രാമതി, പാറ, ലൃപി, വിതശ, പർണ്ണമേതി

മത്സ്യപുരാണത്തിലും വായുപുരാണത്തിലും പറയുന്നതനുസരിച്ച് ചെന്ന് ദീപിൽ കൂടി ഒഴുകുന്ന നദികൾ എമാലയ പർവ്വതത്തിൽ

നിന്നാണുതേവിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത നദികളുടെ വഴിക്കുവഴിയായ ക്രമം പരിഗണിക്കാതെ അവയുടെ എല്ലം മാത്രമേ കണക്കാക്കിയതായി കാണുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ, പർവ്വതനിരകളാൽ വലയം ചെയ്ത വിശാല മായ അതിർത്തികളാണ് ഇന്ത്യക്കൂളിത്തെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇന്ത്യയുടെ വടക്കുഭാഗത്ത് ഹിമാവൃതമായ ഹിമാലയവും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലായി കാശ്മീരിൽ രാജ്യം കിടക്കുന്നു. ഈ പർവ്വതം തുർക്കിസ്ഥാൻ അതിർത്തികളുമായി ചേരുന്നുണ്ട്. ജനവാസം അസാധ്യമാക്കത്തക രൂപത്തിൽ അത് ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും മെരു പർവതം വരെയും അതിന്റെ ഉയർന്ന ഭാഗം നീണ്ടുകിടക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. ഈ പർവ്വതനിരകൾ നീണ്ടുകിടക്കുന്നതിനാൽ അവയിൽനിന്നു വടക്കോട്ടാഴുകുന്ന നദികൾ തുർക്കിസ്ഥാൻ, തിബറ്റ്, കാസ്പിയൻ, സ്ലാവ് വർഗ്ഗക്കാരുടെ രാജ്യം എന്നവിയിൽ കൂടി കടന്ന് വ്യാഖ്യാനം, തടാകത്തിലും പത്രസ്ത കടലിലും സ്ലാവ് വർഗ്ഗക്കാരുടെ ഉത്തരസമുദ്രത്തിലും ചെന്നുവീഴുന്നു. ഈ പർവ്വതനിരകളിൽനിന്നു തെക്കോട്ടാഴുകുന്നവ ഇന്ത്യൻ പ്രദേശങ്ങളിലും കടന്ന് ഒന്നായോ പിരിവുകളായോ മഹാ സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നുചേരുന്നു. അതിനാൽ, ഇന്ത്യക്ക് വൈള്ളം ഓന്നുകിൽ ശൈത്യമുള്ള വടക്കൻ പർവ്വതങ്ങളിൽനിന്നോ കിഴക്കൻ പർവ്വതങ്ങളിൽനിന്നോ ആണ് ലഭിക്കുന്നത്. അവയിൽ ചിലത് കിഴക്കോട്ടു നീണ്ടുപോവുകയും പിന്നീട് തെക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു മഹാസമുദ്രത്തിൽ ചെന്നുചേരുകയും ചെയ്യുന്നു. ‘രാം’ എന്ന പേരിലിരിയപ്പെട്ടുന്ന അണ കെട്ടിരെ അടുത്ത് അവയുടെ ശാഖകൾ തമ്മിൽ കൂടിച്ചേരുന്നു. ചുട്ടും തണ്ണുപും കൊണ്ടാണതെ അവ തമ്മിൽ വേർപ്പിരിയുന്നത്. പ്രസിദ്ധ ഇന്ത്യൻ നദികളുടെ പേര് ഒരു പട്ടികയായി താഴെ ചേർക്കാം.

സിന്യ് വൈഹാഡു താഴ്വര	ബീതുഃ ദയലംനി	ചന്ദ്രഭാഗഃ ചന്ദ്രാഹ്ന് നദി	വൃഥായാഹഃ പഷ്ഠിമ ലാഹോർ	ഐരാവ തി: പുർവ്വ ലാഹോർ	ശത്രുദി ശത്ലാർ നദി
സർസ്വതി: സ രസതീരശ്ശേ ത്തിൽക്കൂടി പോകുന്നത്	യമുന	ഗംഗാ	സ്രവഃ: സർവ്വനദി	ദേവക	ഗിഹ്യ
ഗ്രോമതി	തുതാം	വിശാത	വാഹുഭാസ്	കൗശിക	നിർജ്ജിര
ഗന്ധിക	ലൃഹിത	ദ്യുക്ഷ്യവദ്യ	താമന്നാരുത്ത്	വർന്നാസ	വേതസ്മർ
വേതസന	ചന്ദ്രൻ	കാവൻ	വാറ	ചർമരു	വിഭിശു
വേനാമതി	സിംഖഃ പാർ യാത്രയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെ ട്ട് ഉജ്ജയിനി യിൽ കൂടിക്കുന്നത്	കർത്തുയ	ശ്രമാഹിന		

‘ഗുരുവന്ത്’ എന്ന പേരിലാറിയപ്പെടുന്ന ഒരു നദി, കാവേരി (കാബുൾ) രാജ്യത്തോടു തൊട്ട് പർവ്വതങ്ങളിൽ നിന്നുത്തുവിക്കുന്നു. ഗുസക് താഴ്വര യിൽ കൂടി ഒഴുകുന്ന ഒരു നദിയും പബ്ലിർ പ്രദേശത്തുകൂടി ഒഴുകുന്ന ഒരു നദിയും ശർവ്വത് നദിയും ലാംബക (ലമഗാൻ) രാജ്യത്തിൽ കൂടി ഒഴുകുന്ന ‘സാവ’യും ‘ഡ്യൂഡ്’കോട്ടക്കു സമീപം (പ്രസ്തുത നദിയുമായി കൂടിച്ചേരുന്നു. ഈതിലേക്ക് നാർ നദിയും വൈവരാത് നദിയും വന്നുചേരുന്നു. ഈതല്ലാകു ടിച്ചേരുന്നു പൈശാവർ രാജ്യത്തിനടുത്ത് ഒരു വൻനദിയായി രൂപപ്പെടുന്നു. ‘മിഞ്ചബർ’ എന്ന പേരിലാണ് അതിന്റെ പുനഃനാമനായി അതു സി സ്വന്നദിയുമായി ചേരുന്നു. അതാണ് സുപ്രസിദ്ധമായ ‘വൈഹാണം.’ ത്യലം, എന്ന പേരിലാറിയപ്പെടുന്ന വിയത്ത് നദിയും ചാരാഹ നദിയും ജപ്പറാവറുമായി ഏകദേശം അഥവ് മെമൽ അടുത്തുവെച്ചു കൂടിച്ചേരുന്നു. അനന്തരം അതു മുതൽത്താനിന്റെ പട്ടണത്താറുഭാഗത്തുകൂടി കടന്നുപോകുന്നു. വ്യാഹർ നദിയാണെങ്കിൽ മുതൽത്താരെ കിഴക്കു ഭാഗത്തുകൂടി ഒഴുകി പ്രസ്തുത നദികളിൽ ലയിക്കുന്നു. വഹിതുൽ പർവ്വതങ്ങളിലൂളി നഗർക്കുത്തിൽ നിന്നുത്തുവിക്കുന്ന ഗജ് നദിയും ഒഴുരാവതിയോടു ചേരുന്ന ശത്രംഭര നദിയും ഈതിൽ തന്നെയാണ് വന്നുചേരുന്നത്. അങ്ങനെ ഇവരെല്ലാംകൂടി മുതൽത്താരെ താഴെയുള്ള ‘പബുന്ദി’ എന്ന സ്ഥലത്ത് ഓന്നായിച്ചേരുവോൾ ഒരു മഹാനദിയായി പരിണമിക്കുന്നു. വേലിയയേറ്റം ഉണ്ടാകുവോൾ പത്തു കാതം വരെ അതിനുവിത്തി കൂടുന്നതുമാണ്. വെള്ളം താങ്കുകൾക്കിടയിലുള്ള മരങ്ങളെല്ലാം വെള്ളത്തിനടക്കിലൂലകുന്നതുമാണ്. വെള്ളം താങ്കുകൾക്കിടയിലുള്ള മരങ്ങളാണുകളിൽ വെള്ളത്തിലെ ചണ്ടികൾ പക്ഷികളുടുകൾ പോലെ തുണ്ടി നിർക്കുന്നതുകാണാം. ഈ നദി സിസിയിൽപ്പെട്ട അരുൾ പ്രദേശത്തുകൂടി കടന്നുപോകുവോൾ മഹറാൻ നദി എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. ശുദ്ധവും വിശാലവും ശാന്തവുമായി പ്രവഹിച്ചു മദ്യപ്രതിൽ ചില ദിവസക്കു തരണം ചെയ്ത് അതു മനസ്സുറാ പട്ടണം വരെ നീണ്ടു കിടക്കുന്നു. അതിന്റെ സമുദ്രപതനം രണ്ട് സ്ഥലങ്ങളിലായാണ്: ഒന്ന് ലുഹാറാനി പട്ടണത്തിന്റെ അടുത്തും മറ്റൊര് അല്പം കിഴക്കോട്ടു ചാണ്ടും ഗജ് പ്രദേശത്തിന്റെ അതിർത്തിയിലും. ‘സിസ്യ സാഗർ’ (സിസ്യ കടൽ) എന്ന പേരിലാണ് ഈത് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഈ നദീസമുഖങ്ങൾക്കു പണ്വന്തികളെല്ലാം പറയുന്നതുപോലെ ഈ പർവ്വതങ്ങളിൽ നിന്നുത്തുവോൾ ഏഴു നദികൾ കൂടി ചേരുകയും സപ്ത് നദികൾ (ഏഴു നദികൾ കൂടിച്ചേരുന്നത്) എന്ന പേരിൽ ഈ സ്ഥലം അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. സഗറിലെ മജുസി

കൾ (പാർസിമതക്കാർ) ഇവ രണ്ടും കൂട്ടിച്ചേര്ത്ത് ഏഴു നദികളുടെ സമുഹത്തിനു 'സിന്യ്' എന്നും അതിൻ്റെ മുകൾഭാഗങ്ങൾക്കു 'പ്രിദേൽ' എന്നും പറയുന്നു. അതിൽ ഇരുങ്ങിനിനു പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തെക്ക് തിരിഞ്ഞെന്നിനാൽ മല്യാദം നേരത്ത് സൃഷ്ടേന വലതുഭാഗത്തായി കാണാം. ഇവിടെ അങ്ങനെ നിന്നൊൽ ഇടതുഭാഗത്തായാണല്ലോ നാം സൃഷ്ടേന കാണുന്നത്. സരസ്വതി നദി സമുദ്രത്തിൽ ചേരുന്നതു സോമ നാമിൻ്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തായി ഒരു വിളിപ്പാടു ദുരൈയാണ്. യമുനാ നദി കനും പട്ടണത്തിൻ്റെ താഴെ ഗംഗാ നദിയുമായി ചേരുന്നു. അതിൻ്റെ പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്താണ് ഈ പട്ടണം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. പിന്നീട് ഈ രണ്ടു 'ഗംഗാസാഗർ' പ്രദേശത്ത് മഹാസമുദ്രത്തിൽ ചെന്നുചേരുന്നു. സരസ്വതി നദിയുടെയും ഗംഗാ നദിയുടെയും മല്യാദത്തിൽ കൂടി നർമ്മദാ നദി കിഴക്കൻ പർവ്വതങ്ങളിൽ നിന്നുത്തവിച്ചു തെക്കു പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗ തേക്കു നീംബാഡുകുകയും ബഹർജുജി പട്ടണത്തിനു സമീപം സമുദ്രത്തിൽ പതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സോമനാഥിൽ നിന്ന് ഏതാണ്ട് അറു പത് യോജന ദുരൈയാണ് ഈ രാജ്യം. ഗംഗാനദിയുടെ പിൻഭാഗത്തായി റഹബ് നദിയും കോയ്തി നദിയും ഒഴുകുന്നു. ഇവ രണ്ടും വാരി ദേശത്തിനുത്ത് സർവ്വാം നദിയിൽ ചെന്നുചേരുന്നു. ഇന്ത്യക്കാരുടെ വിശാം സപ്രകാരം ഗംഗാനദി പുരാതനകാലത്ത് സർവ്വലോകത്തുനിന്ന് ഒഴുകി വന്നതാണതെന്ന്. അതിൻ്റെ ഭൂമിയിലേക്കുള്ള ഒഴുകിനെനക്കുറിച്ചു സവി സ്തരം പിന്നീടു വിവരിക്കുന്നതാണ്. മൺസു പുരാണത്തിൽ പറയുകയാണ്: ഗംഗാ നദി ഭൂമിയിലേക്കു വന്നപ്പോൾ അതിന് ഏഴ് ശാഖകൾ ഉണ്ടായി. അതിൽ മൂന്നെന്നും കിഴക്കോട്ടാണ് ഒഴുകിയത്. അവ: 1. നജി നി, 2. ലാഭിനി, 3. പാവനി. വേറു മൂന്നെന്നും പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തെക്കും ഒഴുകി. അവയുടെ പേര് 1. സീതാ, 2. യക്ഷ, 3. സിന്യ് എന്നാകുന്നു. എന്നാൽ സീതാ നദി ഹിമാലയത്തിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ട് സഖിലി, കർസു ബി, ചെപന, ബർബൻ, തവർ, വഹപുർക്കർ, കുലത, മംഗല, കവറ, സംഗവന്ത എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടി ഒഴുകി പടിഞ്ഞാറേ കടലിൽ ചെന്നുചേരുന്നു. ഇതിൻ്റെ തെക്കു ഭാഗത്തായി യക്ഷ നദി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇത് ചെപന, മർവ, കാലിഗ്, ധൂലിക, തുവാറ, ബർബൻ, കാച, ബർഹവ, വാർവാൽ, ചത്ത് എന്നീ നാടുകൾക്ക് ആവശ്യമായ വെള്ളം നൽകുന്നു.

സിന്യ് നദി സിന്യ് പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടി ഒഴുകി ഭാരത്, വണ്ണാർ, ഭൂറിസ, കുർ, സിവപുർ, ഇന്ദ്ര, മരു, പസാതി, സൈനതവ, കുബത, വഹിമർവർ, മുണ, റിസ്കുദാ തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടി പോകുന്നു. മല്യാഭാഗത്തുള്ള ഗംഗാ നദി ഗന്ധർവ്വ, (പാടുനവർ), കിനർ, യക്ഷ, രാക്ഷസ്, വിദ്വാതർ, ഓഗർ (പാന്യുകൾ), ഗലാബുഗ്രാം (മഹാത്മാകല്ലുടെ ശ്രാമം), കിബുസ്, കഷാനാ (പർവ്വത നിവാസികൾ) കിരാ

ദ, പുരിന്താന (മരുഭൂകളുമാർ) ശ്രൂനാ, ബൈബിഗുത്ത്, പാഞ്ചാലൻ, കൗശക്ക്, മഹാൻ, മഗദാൻ, ബൈഹിപുത്രൻ, താമൽ പുതാൻ എന്നീ വർഗ്ഗക്കാരുടെ പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടി ഒഴുകുന്നു. സജ്ജനങ്ങളും ദുർജ്ജനങ്ങളും വസിക്കുന്ന ഈ നാടുകളിൽ കൂടിരെല്ലാം ഒഴുകി അത് വിന്യാ (ആനകളുടെ കേന്ദ്രം) പർവ്വത താഴ്വരയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും അനന്തരം ദക്ഷിണ സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നുപതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ കിഴക്കെ ശാഖകളിൽ പെട്ട ലാഭിനി നദി നിശ്വ, ഉറപകാണം, യീവർ, പ്രിശക്, നീലമുവ് കീകര, ഉരസ്താ, കർണ്ണൻ, (ചുണ്ണുകൾ ചെവികൾ ഹോലെ മാറിയവർ) വിറാത, കാലീതർ, വിവർണ്ണ (കരുപ്പിന്റെ കാരിന്യത്തിൽ മറ്റു നിറമൊന്നും ഇല്ലാത്തവർ) കുശികൻ, സബർഭൂമി മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടി, ഒഴുകി, കിഴക്കെ സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നു വീഴുന്നു. പാവൻ നദി, കുപതി (പാപരഹിതൻ), ഇന്ദുർഖിമിന്സാരൻ (ഇന്ദുർഖി രാജാവിന്റെ തടാകങ്ങൾ), കർവത, ബൈത്ര, സങ്കുപുൻ എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾക്കു വെള്ളം നല്കുകയും ഉറയാനമുൻ്ന മരുഭൂമി കടന്നു കുർമ്മാവർണ്ണ, ഇന്ദവീപാൻ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടി ഒഴുകി ലവണ സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നുചേരുന്നു.

നജിനി നദി, താമാണ, ഹൻസമാർഗ്ഗ, സമുഹർ, പുർണ്ണ, (ഇവരല്ലാം നല്ലവരും ശുഭമാരുമായ ചില ഗ്രാതകാരരത്ന) എന്നിവരുടെ ദേശങ്ങളിൽ കൂടി കടന്നു ചില മലയോരങ്ങളെ തരണം ചെയ്ത് കർണ്ണ പ്രാവർണ്ണൻ (ചുമൽ വരെ ചെവിയുള്ളവർ), അഷ്വക് (മൃഗമുഖമുള്ള വർ), പർവ്വതമർ (മലകളുള്ള മരുഭൂമികൾ), റൂമീമണ്ഡൽ എന്നീ നാടുകളിൽ കൂടി ഒഴുകി സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നു വീഴുന്നതും മദ്യഭൂമിയിൽ കൂടി ഒഴുകുന്നതുമായ ഏറ്റവും വലിയ നദികൾ അനുതപ്പം, ശിവ, ദിവാപ്, ത്രിഭിവ, കർമ്മ, അമൃത, സുക്രിത എന്നിവയാണ്.

അഥ്യായം 26

ഇന്ത്യൻ ജ്യോതി ശാസ്ത്രജ്ഞത്വാരുടെ ദ്രുഷ്ടിയിൽ ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും രൂപം

ഈ വിഷയത്തിൽ ഇന്ത്യക്കാരുടെ നില നമ്മുടെത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ്. കാരണം, വിശ്വാദ ബുദ്ധന്റെ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും മനുഷ്യ പ്രയത്നങ്ങളുടെ കരസ്ഥമാക്കാൻ കഴിവുള്ളതും തത്ത്വാല്ലാം ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ വിഷമകരങ്ങളായ വ്യാവ്യാനങ്ങൾക്കു വിധേയമാകുമാർ ഒന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. നേരെ മറിച്ച് ഇവരെക്കുറിച്ചും മനുഷ്യർക്കാവശ്യമായ ജീവിത നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചും വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ പോലെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുള്ള ശാസ്ത്രത്തിൽ വിഷയങ്ങൾ ബുദ്ധന്റെ കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്നാൽ, ബുദ്ധന്റെ മഹിക സിഖാന്തങ്ങൾ ദൃശ്യവാ വ്യാനം ചെയ്തു സാധാരണക്കാരെ തെറ്റിയെല്ലാം ചെയ്തു അതിന്റെ ആശയത്തിനെതിരായ ചില അഭിപ്രായങ്ങളും എതിരാളികളിൽ ചിലർ പ്രചരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് സാധാരണക്കാർ വണ്ണിതരാവുകയും അവരെ സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ പകർത്താൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. പൊതുവിൽ പാമരജനങ്ങൾ അനധിശാസനങ്ങളിലും അനാചാരങ്ങളിലും വളരെവേഗം കുടുങ്ങിപ്പോകാറുണ്ടല്ലോ. അതിനും പുറമേ ഇംഗ്ലീഷ് മുഖപദ്ധതിൾ, അബ്ദുൽ ഷാജാ മകൻ അബ്ദുൽ കരീം തുടങ്ങിയ മാനീസ്പുസ്തകങ്ങൾ അനുയായികൾ പൊതുജനങ്ങളെ ഏകരേഖവ വിശാം സത്തിൽ സംശയിപ്പിക്കുകയും ഗുണം ചെയ്യുന്നതിനും ഭോഷം ചെയ്യുന്നതിനും പ്രത്യേകം ദൈവങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചു ദൈവത്തിനിഖാനം പരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ജനയിതാവായ മാനിയുടെ ചരിത്രം അവർ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും തദ്ദാരാ അദ്ദേഹത്തോടുള്ള സ്വന്നഹം ജനങ്ങളിൽ വളർത്തുകയും ചെയ്തു. മാനിയുടെ അജന്തരത്തിന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം പരിമിതമാവാതെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ വിവരങ്ങളിലും കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. ഇതും ഉപരിസുചകമായ തെറ്റി

ജൂരണകളും കാലക്രമേണ ഇൻലാമിന്റെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളായി ദുർവ്വാവ്യാനം ചെയ്യുകയും അവയെ എതിർക്കുകയും പുർണ്ണവേണ്ടി മാറ്റിക്കൊണ്ടാൽ അടിയുറച്ചു വിശസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ നിർമ്മതത്വവാദിയും ധിക്കാരിയും ശിക്ഷാർഹനുമാണെന്നും ഗണിക്കുകയും ചെയ്തു. മാത്രമല്ല, അധികാരിയും സംസാരം കേൾക്കാനോ എഴു തനുകൾ വായിക്കാനോ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഭാർഡാഗ്രൂക്കരമെന്നു പറയുടെ “ഞാനാണ് ദൈവവും ലോകനാമനും” എന്ന ഫറോവാ ചക്രവർത്തിയുടെ വാദം പോലും കേൾക്കാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആ ചുറ്റുപാടിൽ ഏകദേശവ സിഖാനം ശ്രദ്ധിക്കാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ദുഷ്കിച്ച വർഗ്ഗീയതവും സകൂചിത മനസ്ഥിതിയും മനുഷ്യനെ കൊണ്ട് ഇതിലധികവും ചെയ്തിപ്പിച്ചു എന്നു വരും. പക്ഷേ, ദൈവം സത്യത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നവനെ സത്യത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തുക തന്നെ ചെയ്യും.

ഇന്ത്യക്കാരുടെ പുരാണങ്ങളിലും മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അവരുടെ ജ്ಯാതിശാസ്ത്രജ്ഞനാർ സത്യമാണെന്നു സമർത്ഥിച്ച പല തത്യങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായ പ്രസ്താവനകൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അജന്തരായ സാധാരണക്കാരെ ഈ ശാസ്ത്രീയ സിഖാനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിപ്പിക്കാൻ പ്രസ്തുത ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ അവർ പൊതുജനങ്ങളോട് അനുഭാവം അഭിന്നിച്ചു പുരാണങ്ങളിലുള്ള ശാസ്ത്രവിരുദ്ധങ്ങളായ കാര്യങ്ങളെ പുകർത്തുകയും അവ ശരിയാണെന്നു സമർത്ഥമുള്ളുകയും ചെയ്തു. തന്മുലം ശാസ്ത്രീയ സിഖാനങ്ങളും മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ള പ്രസ്താവനകളും കൂടിക്കലരുകയും ക്രമേണ ശാസ്ത്രീയമായ മഹാക്രിക തത്ത്വങ്ങൾ ഏതെന്നു വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസം നേരിട്ടുകയും ചെയ്തു.

ഈ ഗ്രോളിംഗ്സ്ട്രേറെന്റ് സംബന്ധിച്ച അവരുടെ അഭിപ്രായം ഉദ്ദീപിക്കുന്നതും അകാര്യവും ഉപരിലേക്കുവും വൃത്താകൃതിയുള്ളതാണെന്നും ഭൂമി ഗ്രോളിക്കുതിയിലുള്ളതാണെന്നും അവർ വിശസിക്കുന്നു. ഭൂമിയുടെ ഉത്തരാർധം കരയും ദക്ഷിണാർധം വെള്ളവുമാണ്. ഇവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഭൂമിയുടെ ചുറ്റുള്ള ശ്രീക്കുകാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടിരുന്നു. വളരെ കുടുതലാണ്.

പുരാണങ്ങളിൽ സമുദ്രങ്ങളെയും ദീപുകളെയും കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങളും അവയുടെ ചുറ്റുള്ളവയി കൊടുത്ത സംഖ്യാതീതമായ യോജനകളും സമകാലീനമാരായ ജ്യാതിശാസ്ത്രജ്ഞനും ദുഷ്ടിയിൽ സ്വീകാര്യമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, ശാസ്ത്രവുമായി കൂടിമുട്ടാത്ത വിഷയങ്ങളിൽ ഇവർ തന്നെയും പുരാണങ്ങളെ പിന്താങ്ങിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി, മേരുപർവ്വതം ഉത്തര ധ്യുവത്തിനു താഴെയും വരാമും ദീപ് ദക്ഷിണ ധ്യുവത്തിനു താഴെയും നിലകൊള്ളുന്നു എന്ന ഏതൈന്ദ്രം

തന്നെ എടുക്കാം. ആ പർവ്വതം അവിടെയാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും സുരൂൻ്ത് ചലനം അവിടെ ആസാക്കുതിയിലാണെന്നു തെളിയിക്കലാണു പരമോദ്ദേശ്യം. ദക്ഷിണദീപുകൾ കൂറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങളും ഈതു പോലെ തന്നെ ശാസ്ത്രവുമായി എതിർല്ലാത്തവയാണ്. കാരണം, ഭൂമി യുടെ നാല് ഭാഗങ്ങളിൽ എതിരായി നിൽക്കുന്ന രണ്ടു ഭാഗം വെള്ളവും മറ്റൊരു രണ്ടു ഭാഗം കരയുമായിരിക്കേണ്ടതാണെല്ലോ. ഭൂമി ലോകത്തിന്റെ മഖ്യഭാഗത്താണെന്നും ഭാരമുള്ള വസ്തുകൾ അതിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും അവർ വിശദിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ആകാശം ഗ്രോള് മാണന്ന് അവർക്ക് അഭിപ്രായം ഇല്ലാതിരിക്കാൻ തരമില്ല. ഇത്തരം വിഷയങ്ങളിൽ അവരുടെ പ്രസ്താവനകൾ നമുക്കു ലഭിച്ചത് പരിഭ്രാം മുവേന ആയതിനാൽ പേരുകളിലും പ്രയോഗങ്ങളിലും ചില പിശകുകൾ വന്നുപോയിട്ടുണ്ടാവാം. പക്ഷേ, ആശയത്തിനാണെല്ലോ സ്ഥാനം കല്പിക്കേണ്ടത്.

പുത്രൻ സിഖാന്തത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ശ്രീകമുകാരനായ പുലിസാ (Pulisa) ഒരിടത്തു ഭൂമി ഗ്രോളാക്കുതിയിലുള്ളതാണെന്നും മറ്റൊരിടത്ത് അതു പരന്തരാണെന്നും പറയുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഈ രണ്ട് അഭിപ്രായവും ശരിയാണ്. കാരണം, അതിന്റെ മുകൾപരപ്പു വട്ടത്തിലും വ്യാസം നേർരേവെ പോലെയുമാണെല്ലോ. ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച് അതു ഗ്രോളാക്കുതിയിലുള്ളതല്ല എന്ന് അദ്ദേഹം വിശദിക്കുന്നില്ല. ഇതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ യാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്. വരാഹമിഹിരൻ, ആരുഭ്രകൻ, ദേവൻ, ശ്രീകണ്ഠൻ, വിഷ്ണുചന്ദ്രൻ, ബൈഹൻ തുടങ്ങിയ പണ്ഡിതന്മാർ ഭൂമി ഗ്രോളാക്കുതിയിലാണെന്നു വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കാരണം, ഭൂമി ഗ്രോളാക്കുതിയിലല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ വാസസ്ഥലങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അകലം അരപ്പട്ടയുടെ ആകൃതിയിലാവുകയോ ശിതോഷ്ണ കാലങ്ങളിൽ രാപ്പകല്ലുകൾ വൃത്യാസപ്പെടുകയോ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, അനുഭവങ്ങൾ കൊണ്ടു മനസ്സിലാവുന്ന നിലയിലുള്ള നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികളോ അവയുടെ ചലനമാണ് ശ്രദ്ധിക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല.

എന്നാൽ, ഭൂമിയുടെ കിടപ്പ് ലോകത്തിന്റെ മധ്യത്തിലാണ്. അതിൽ പകുതി മണ്ണും പകുതി വെള്ളവുമാണ്. മേരു പർവ്വതം ദേവമാരുടെ സങ്കേതവും ഭൂമിയുടെ കരഭാഗത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതുമാണ്. അതിനു മുകളിലാണ് ഉത്തര യുവം. ജലഭാഗത്തു ദക്ഷിണ യുവത്തിന്റെ ചുവ ദേഹായി ‘വരാമുഖ’ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. അതു വെള്ളത്തിനു മുകളിൽ ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന ഒരു ദീപും മേരുപർവ്വത നിവാസികളായ ദേവമാരുടെ ബന്ധുക്കളായ നാഗം, ദൈത്യരുടെ തുടങ്ങിയ വർഗ്ഗക്കാരുടെ നിവാസസ്ഥാനവുമെത്ര. അതുകൊണ്ട് ഈ ദീപിനു ‘ദൈത്യാന്ത’ എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു.

ഭൂമിയെ കരയാല്ലോ കടലായും ഭാഗിക്കുന്ന രേഖകൾ ‘നളക്കൾ’ (മഡ്യറേവ്) എന്നു പറയുന്നു. ഈ മദ്യറേവയുടെ നാല്പു ഭാഗത്തായി നാല്പു വർഷ പട്ടണങ്ങളുണ്ട്. കിഴക്ക് യമകുത്തും, തെക്ക് ലക്കയും പടി ഞ്ചാരം റൂമകും, വടക്ക് സിഖാപ്പുരും. രണ്ട് ധ്യുവങ്ങൾക്കിടയിലായി നിലകൊള്ളുന്ന ഭൂമിയെ അച്ചുതണ്ണിമേൽ പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സുരൂൻ മേരു പർവ്വതത്തിന്റെയോ ലക്കയുടെയോ നേർക്കുള്ള രേവ തിൽ ഉദിക്കുമ്പോൾ യമകുത്തിലുള്ളവർക്ക് ഉച്ചസമയവും റോമുകാർക്ക് അർഥം രാത്രിയും സിഖാപ്പുർക്കാർക്കു വൈകുന്നേരവും ആയിരിക്കും. ഇതേ പോലെത്തെന്നാണ് ആരുഭട്ടകും പ്രസ്താവിച്ചത്. ബേഹമഗു പ്രത്യേക ബേഹസിഖാന്തത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ഭൂമിയുടെ അകു തിരെ കുറിച്ചു ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളുമുണ്ട്. വിശിഷ്ടം, പുരാണങ്ങളും മതഗ്രന്ഥങ്ങളും പരിക്കുകയും പരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ പലതും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഭൂമി കണ്ണാടി പോലെ സമനിരപ്പാബന്നനാണ് അവരിൽ ചിലരുടെ വാദം. മറ്റു ചിലരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അതു കൂഴിന്തെ പിണ്ഠാണം പോലെയാണ്. മുന്നാമതൊരു കുട്ടർ അതു കണ്ണാടി പോലെ പരന്തും സമുദ്രത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ടതുമാ ബന്നു പറയുന്നു. ആ സമുദ്രത്തെ മറ്റാരു ഭൂമിയും ആ ഭൂമിയെ മറ്റാരു സമുദ്രവും വലയം ചെയ്യുകയും അങ്ങനെ ഭൂമി വെള്ളത്തെയും വെള്ളം ഭൂമിയെയും ചുറ്റി നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. ചുറ്റി നിൽക്കുന്ന ഭൂമിയോ വെള്ളമോ ചുറ്റപ്പെട്ടതിന്റെ ഇരട്ടിയായിരിക്കും. അപ്രകാരം അവസാനത്തെ ഭൂമി മദ്യത്തിലുള്ള ഭൂമിയുടെ അറൂപത്തി നാല്പു ഇരട്ടിയും അവസാന സമുദ്രം ആദ്യത്തെ സമുദ്രത്തിന്റെ അറൂപത്തി നാല്പു ഇരട്ടിയുമായാണു നിലകൊള്ളുന്നത്. എന്നാൽ, ഉദയവും അസ്ത്ര മയവും വ്യത്യാസപ്പെടുകയും യമകുത്തിലുള്ളവർ ഒരു നക്ഷത്രത്തെ പശ്ചിമ പ്രക്രവാളത്തിൽ കാണുമ്പോൾ റോമിലുള്ളവർ അതിനെ അതേ മയം കിഴക്കെ പ്രക്രവാളത്തിൽ കാണുകയും ചെയ്യുന്നത് ആകാശവും ഭൂമിയും ഗോളാകൃതിയിൽ ആയതുകൊണ്ടാണ്. ഇതുപോലെ, മേരുപർവ്വതത്തിലുള്ളവർ ഒരു നക്ഷത്രത്തെ ലക്കയുടെ ഭാഗത്തുള്ള പ്രക്രവാളത്തിൽ കാണുമ്പോൾ അതേ നക്ഷത്രത്തെ അതേസമയം ലക്ഷയിലുള്ളവർ തങ്ങളുടെ തലക്കു മുകളിൽ കാണുന്നതും ആകാശ-ഭൂമി കൾ ഗോളങ്ങളാണ് എന്നതിനു വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യമാകുന്നു. ഗോളങ്ങളാകുന്നതുകൊണ്ടല്ലാതെ ഇത്തരം പ്രത്യേകതകൾ അനുഭവപ്പെടുക സാധ്യമല്ല. അപ്പോൾ അതിനെതിരായ പ്രസ്താവനകൾ എല്ലാം തന്നെ അടിസ്ഥാന രഹിതമാണെന്നതു സ്വപ്നംമാകുന്നു. ആരുഭട്ടൻ ലോകത്തെ കുറിച്ച ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: ‘ലോകം എന്നതു ഭൂമി, വെള്ളം, അശി, വായു എന്നിവയുടെ സമിശ്രമാണ്. ഇവയെല്ലാം ഗോളാകൃതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. വസിഷ്ഠൻ, ലാത്ത് മുതലായവരും പണ്ണ

ഭൂതങ്ങളായ ഭൂമി, വെള്ളം, തീ, അശി, വായു, ആകാശം എന്നിവ ഗോള അളാബന്നനു പറയുന്നു. വരാഹമിഹിരൻ പറയുകയാണ്: വസ്തുകൾ എല്ലാം തന്ന ഗോളങ്ങളായാണ് അനുഭവപ്പെടുന്നത്. മറ്റു ധാതാരു രൂപവും അവയ്ക്ക് കാണപ്പെടുകയില്ല. ആരുടെൻ, പുൽസ്, വസിഷ്ടൻ, ലാത്ത് എന്നിവർ എക്കണ്ണറേന പറയുന്നതു യമകുത്തിൽ ഉച്ചയാ കുഞ്ചുശ്ര രോമിൽ അർദ്ദ രാത്രിയും ലക്ഷയിൽ പ്രഭാതവും നിഖാപ്പു തിൽ സാധാഹനവുമായിരിക്കും എന്നാണ്.

ഗോളാകൃതിയായാലല്ലാതെ ഈതു സാധ്യമല്ല. ഈതുപോലെ തന്ന ശ്രഹങ്ങളും ഗോളമായാൽ മാത്രമേ സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ. ലാത്ത് പറയുന്നു. ഭൂമിയുടെ ഏതു ഭാഗത്തുനിന്നു നോക്കിയാലും ആകാശത്തിന്റെ അർദ്ദഭാഗം കാണാം. വടക്കോട്ടു പോകുന്നേരാറും മെരു പർവ്വതവും ഉത്തര യുവവും ചക്രവാളത്തിനു മീതെ ഉയർന്നു വരുന്നതും കാണാം. ഈതുപോലെ തെക്കോട്ടു പോകുന്നേരാറും മെരു പർവ്വതവും ഉത്തര യുവവും ചക്രവാളത്തിനു നേരെ ഉയർന്നുയർന്നു വരുന്നതും കാണാം. ഈതുപോലെ തെക്കോട്ടു പോകുന്നേരാറും ഈവ രണ്ടും ചക്രവാളത്തിന് അടിയിൽ താഴന്നുപോകുന്നതായും അനുഭവപ്പെടും. ഉത്തരയുവത്രോട് അടക്കുന്നതിനുസരിച്ചു മല്ലുരേവെ തെക്കോട്ടു പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കും. വടക്കോട്ടോ തെക്കോട്ടോ പോകുന്നവർ ആ ഭാഗത്തുള്ള യുവതരു അല്ലാതെ കാണുകയില്ല.

ഈതാക്കെയാണ് ആകാശവും ഭൂമിയും അവയ്ക്കിടയിലുള്ള വസ്തുക്കളും ഗോളരൂപങ്ങളാബന്നനും ഭൂമി ലോക മല്ലുത്തിലാബന്നനും അത് എല്ലാ ഗോളങ്ങളെക്കാളും ചെറുതാബന്നനുമുള്ള വാദ അഭേദ സംബന്ധിച്ച് ഈതുകാർക്കുള്ള അഭിപ്രായം. മിജസ്തിയുടെ കനാം അധ്യാത്മതിലും മറ്റു പുസ്തകങ്ങളിലും പ്രസ്താവിച്ച ഗോളശാസ്ത്ര തത്ത്വങ്ങളും ഈതിനോടു സാമ്യമുള്ളതു തന്നെയാണ്. ഭൂമി വെള്ളത്തേക്കാൾ കനമുള്ളതും വെള്ളം വായുവിനെ പോലെ ഒഴുകുന്തുമാണ്. ഭൂമിയുടെ ഗോളാകൃതി പ്രകൃത്യാ ഉള്ളതാതെ. എന്നാലും ദൈവികമായ പരിപർത്തനങ്ങളുടെ ഫലമായി അതിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വന്നുകൂടായ്ക്കയില്ല. ഭൂമി വടക്കോട്ടു നീങ്ങുകയും വെള്ളം തെക്കോട്ട് മാറിനിൽക്കുകയും.... അങ്ങനെ പകുതിഭാഗം കരയും പകുതിഭാഗം വെള്ളവുമായി മാറിനിൽക്കുക സംഭവ്യമല്ല. എന്നാൽ, നമ്മുടെ പരിശോധനയിൽനിന്നു മനസ്സിലാവുന്നത് വടക്കുള്ള കാൽഭാഗങ്ങളിൽ നന്ന് കരയാബന്നനാണ്. ഈകാരണത്താൽ ഈതിനു നേരെ എതിരിലുള്ള കാൽ ഭാഗവും കരയാവണമെന്നു നമ്മുക്കെന്നുമാനിക്കാം. അതുകൊണ്ടാണ് വരാമുഖ്യ ദീപ് ഉണ്ടാവാമെന്നു നാം സമ്മതിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ, മല്ലുരേവെ നമ്മകു പരിചയമുള്ള നാലിലൊന്നിൽ കരയും ദൈവം സമുദ്രത്തിന്റെയും അതിർത്തിരേവയായി നിലകൊള്ളുന്നില്ല.

കാരണം, കര ചിലപ്പോൾ സമുദ്രത്തിലേക്കു കടന്നുചെന്നു മദ്യരേവ
 യുടെ അപ്പുറമെത്തുന്നു. പടിഞ്ഞാറൻ സുഖാൻ മരുളുമികൾ ഇതിനും
 ഹരണമാണ്. ഇതു സമുദ്രത്തിനുള്ളിലേക്കു കടന്നു ചൂടു പർവ്വതത്തി
 നും നെന്തിനബിയുടെ ഉത്തേവസ്ഥാനത്തിനും അപ്പുറമെത്തുന്നു. ആജു
 കൾ പ്രവേശിക്കാത്തതും പ്രവേശിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതുമായ പ്രദേ
 ശമായതിനാൽ അതിനെ സാംഖ്യിച്ചു വണ്ണിതമായി ഒന്നും പറയാൻ
 സാധ്യമല്ല. അവിടെ പോയി സ്ഥിതിഗതികൾ അനേഷിച്ചു വന
 കപ്പുക്കാരോ നാവിക നേതാക്കങ്ങോ നമുക്കു വിവരം തന്നിട്ടുമില്ല. ഇപ്ര
 കാരം തന്നെ ഇന്ത്യയുടെ ചില ഭാഗങ്ങൾ തെക്കോട്ടു നീങ്ങി മദ്യ
 രേവ കടന്നുപോകുന്നുണ്ടോ എന്നു തോന്തിപ്പോകും. അവയ്ക്കിടയി
 ലായി അരേബ്യയും ധമനും മദ്യരേവയിലേക്ക് എത്താത്ത നിലയിൽ
 കടലിലേക്കു തള്ളി നിൽക്കുന്നുണ്ട്. കര കടലിലേക്കുതള്ളി നിൽക്കു
 നതുപോലെ കടൽ കരയിലേക്കും ചിലപ്പോൾ തള്ളി നിൽക്കുന്നതായി
 കാണാം. അങ്ങനെ കരയിൽ ചെറുതും വലുതുമായ ഉർക്കടലുകൾ
 ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. ഉദാഹരണമായി, അറിവിക്കടലിൽനിന്ന് അരേബ്യ
 യുടെ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തെക്കായി തള്ളിനിൽക്കുന്നതും വൽസം എന്ന
 സമലതയും നന്നെ വീതി കുറഞ്ഞതും അതിനാൽ വൽസം സമുദ്രം എന്ന
 പേരിലറയപ്പെടുന്നതുമായ ഒരു സമുദ്രവും അരേബ്യയുടെ കിഴക്കു
 ഭാഗത്ത് വടക്കോട്ടു തള്ളിനിൽക്കുന്ന പോർഷ്യർ ഉർക്കടലും എടുക്കാം.
 ഇന്ത്യയുടെയും ചെന്നയുടെയും പല ഭാഗങ്ങളിലായി ഇതുപോലുള്ള
 പ്രദേശങ്ങൾ യാരാളമുണ്ട്. അങ്ങനെ കരയുടെ ഭാഗങ്ങൾ ചിലയിടത്ത്
 മദ്യരേവയിലേക്ക് കടന്നുചെപ്പുന്നു. മറ്റു ചിലയിടങ്ങളിൽ മദ്യരേവ
 എത്താത്തയുമാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. നാല്പ് പ്രധാന പട്ടണങ്ങളുണ്ട്
 ചുള്ളി വിവരണം പിന്നീട് വരുന്നതാണ്. ദുമി ഗ്രോളാക്യൂടിയിലുള്ളതും
 ലോകമദ്യത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുമായതിനാലും ഭാരമുള്ള വന്നതു
 കൾ അതിലേക്കാകർഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാണ് അതിൽ ആളുകൾ
 വസിക്കുന്നത്. വായുപുരാണത്തിൽ ഏതാണ്ഡിപ്രകാരം തന്നെ പറ
 ഞതിക്കുന്നു. അമരാവതിയിൽ മദ്യാഹനമാകുമ്പോൾ ദേവസൃഷ്ടിയിൽ
 പ്രഭാതവും സുവായിൽ അർഘ്യരാത്രിയും വീഖനഹായിൽ സാധാപനവും
 ആയിരിക്കും. മത്സ്യപുരാണത്തിൽ മേരു പർവ്വതത്തിന്റെ കിഴക്കു ഭാഗ
 തായി അമാവത്പുർ എന്ന പേരിൽ ഒരു പട്ടണം നിലകൊള്ളുന്നു
 ഒണ്ടനും അതു ദേവേന്ദ്രം നാടായിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 ഭാര്യ അവിടെയാണ് താമസിച്ചിരുന്നതെന്നും പറയുന്നു. അതിനു തെക്കു
 ഭാഗത്തായി സഖിമാൻപുർ എന്ന ഒരു പട്ടണമുണ്ട്. അവിടെയാണ് സുര്യ
 പുത്രനായ യമൻ നിവസിക്കുന്നതും ജനങ്ങൾക്കു രക്ഷാസിക്കം നൽകു
 നതും. അതിന്റെ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തായി സുവാപുർ പട്ടണം സ്ഥിതി
 ചെയ്യുന്നു. അതിൽ വരുണൻ, (വെള്ളം) ഉണ്ട്. വടക്കുഭാഗത്തായി വി

ഭാവനാപൂർ നിൽക്കുന്നു. സുരൂനും മറ്റു നക്ഷത്രങ്ങളും മേരുപർവ്വത തിരിഞ്ഞ് ചുറ്റും സമ്പരിക്കുന്നു. സുരൂൻ അമാവത്പൂരിൽ മല്ലും തിരെലത്തുനോൾ സമ്പിലാൻ പൂരിൽ പ്രഭാതവും, സുവായിൽ അർഖരാത്രിയും വിഭാവനാപൂരിൽ സാധാഹനവുമായിരിക്കും. സമ്പിലാൻ പൂരിൽ ഉച്ചസമയമാകുന്നോൾ സിവായിൽ ഉദയവും അമാവത്പൂരിൽ അന്തമയവും വിഭാവനാപൂരിൽ അർഖ രാത്രിയുമാണ്. ഇപ്പോൾ സുരൂൻ മേരു പർവ്വതത്തിനുചുറ്റും തിരിയുന്നുവെന്നതിരിഞ്ഞെന്നതിനു അർത്ഥം അത് ആസാകുതിയിൽ തിരിയുന്നുവെന്നാണ്. അവിടെ സുരൂനു പ്രത്യേകമായ ഉദയസമലമോ അസ്ഥമയസമലമോ ഇല്ല. പ്രത്യേകമായ ഒരു സമലത്തു നിന്നല്ല ഉദിക്കുന്നത്; അതിനു വിവിധ സമലങ്ങളുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും ഒരു രാജ്യത്തിരിഞ്ഞെന്നതിനു കിഴക്കെന്നും മറ്റു ഭാഗത്തിനു പടിഞ്ഞാറെന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു. അവരുടെ ജോംസുന്നാർ പറിഞ്ഞ നാലു പട്ടണങ്ങൾ മേൽ പ്രസ്താവിച്ചവയാണ്. പക്ഷേ, ആ പർവ്വതത്തിരിഞ്ഞയും അവയുടെയും ഇടയ്ക്കുള്ള ദൂരം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. അവരുടെയതായി മേലുംതിച്ചേരെല്ലാം ധമാർത്ഥ തെളിവുകളും തുടരാം. ഡ്യൂവത്തെ പറ്റി പറയുന്നോൾ മേരു പർവ്വതത്തെ പറ്റി പറയുക അവരുടെ പതിവാകുന്നു. അതിരിഞ്ഞ കീഴ്ഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചുനാം വിശസിക്കുന്നതുപോലെ അതു ലോക മല്ലും എന്നുതനെന്നയാണ് അവരും വിശസിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, തദ്ദീഷയകമായി അവരുടെ പ്രതിപാദന രീതി അവക്കതമാണ്. വിശേഷിച്ചും മഹാമാരായ തത്തച്ചിനക മാർ മാത്രം കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ട വിഷയങ്ങളിൽ ഒന്നാണെല്ലോ ഇത്.

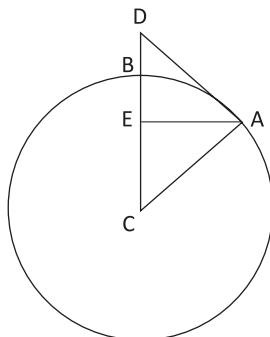
ബൊഹമഗ്യപ്തൻ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: പണ്ഡിതന്മാർ ഭൂമി ഗ്രാളമാണെന്നും അത് ആകാശത്തിരിഞ്ഞ മല്ലുത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുകയാണെന്നും പറയുന്നുണ്ട്. ഭൂമിയിലുള്ള മേരുപർവ്വതം ദേവാന്മാരുടെയും അതിനു കീഴ്ഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ‘വരാമുഖ്’ ദേവ ശത്രുക്കളായ ‘ഭേദത്ത്, ഭാവ’ എന്നിവരുടെയും വാസസമലങ്ങളാണ്. ഇതുകൊണ്ടു പദവിയിൽ താഴെ എന്നായിരിക്കും അവർ ഉദ്ദേശിച്ചത്. കാരണം, ഭൂമി യിലുള്ള എല്ലാ ഭാഗവും ഒരേ നിലയിലാണ്. അതിനേൽക്കേ നിൽക്കുന്ന വർ എവിടെയാണെങ്കിലും മേൽപ്പോട് ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നു. ഭാരമുള്ള സാധനങ്ങളും ഭൂമിയിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു. വെള്ളത്തിരിഞ്ഞ സ്വഭാവം ഒഴുകലും അശ്വിയുടെത് കരിക്കലും കാറ്റിരിഞ്ഞതു ചലിപ്പിക്കലും ഭൂമിയുടെയതു ഭാരമുള്ള സാധനത്തെ ആകർഷിച്ചു പിടിച്ചുനിർത്തലുമാണ്. ഈ ആരൈക്കിലും ഒരു വസ്തു ഭൂമിയെയും വിക്ക് താഴോട് നീങ്ങണമെന്നുദ്ദേശിച്ചാൽ അതു സാഖ്യമല്ല. കാരണം, ഭൂമി തനെന്നയാണ് എറ്റവും താഴനു കിടക്കുന്നത്. വിത്തുകൾ വിതക്കുന്നോൾ ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നില്ല.

വരാഹമിഹിരൻ പറയുകയാണ്: പർവ്വതങ്ങൾ, സമുദ്രങ്ങൾ നദി

കൾ, മരങ്ങൾ, പട്ടണങ്ങൾ, മനുഷ്യർ, ദേവമാർ എന്നിവയെല്ലാം ഭൂഗോ ഉത്തിനു ചുറ്റും സ്ഥിതി ചെയ്യുകയാണ്. യമകുത്തും അതിന്റെ ഏതിൽ വശത്തുള്ള രോമും ഒന്ന് മറ്റൊരിന്റെ താഴേയാണെന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, ഒരോനിന്റെയും നില മറ്റൊരു പോലെ തന്നെയാണ്. ഇതിൽ ഒന്നും തന്നെ മരിഞ്ഞുവീഴാൻ പോകുന്നില്ല. ഓരോനും മുകളിലേക്കു ഗതിയായി നേരെ ഉയർന്നുനിൽക്കുകയാണ്. കദംബ വൃക്ഷത്തിന്റെ കൊമ്പുകൾ പുകളാൽ ആവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടുന്നതു പോലെ ഭൂഗോളം ജനങ്ങളാൽ ആവരം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഓരോ രൂത്തരും അവരവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ മറ്റുള്ളവർഡിനിനു ധാരതാരു വ്യത്യാസവും കൂടാതെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. കാരണം, ഭൂമിയുടെ ഏല്ലാ ഭാഗവും താഴ്ന്നതും ആകാശം അതിന്റെയെല്ലാം മേൽ ഭാഗത്തുമാണ്. അപ്പോൾ ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഈ വിഷയത്തിലുള്ള പ്രസ്താവനകൾ ഗോള ശാസ്ത്രത്തെ കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ പാണ്ഡിത്യത്തിൽ നിന്നുംവിച്ച് താണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. എന്നിരുന്നാലും ഇതിഹാസങ്ങളുടെയും മത നിയമങ്ങളുടെയും അനുയായികളെ പ്രീതിപ്പെട്ടതാനായി അവർ പല തിട്ടും ശ്രമിച്ചതായി കാണാം.

വ്യവസ്ഥാതാവായ ബലഭ്രംബ പറയുന്നു: “ഭൂഗോളത്തെ സംബന്ധിച്ച് അഭിപ്രായങ്ങൾ വളരെ അധികം ഉണ്ടെങ്കിലും അതിൽ ഏറ്റവും ശരിയായതു ഭൂമിയും മേരുപർവ്വതവും രാശിമണ്ഡലങ്ങളും ഗോളാകൃതിയിലാണെന്നതാണ്. പുരാണങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർഡി ചിലർ ഭൂമി ആമയുടെ പുറംഭാഗം പേരെയും താഴ്ഭാഗം ഗോളാകൃതിയാത്തതുമാണെന്നു പറയുന്നു. അവരുടെ ഈ അഭിപ്രായം ശരിയെന്നും ബലഭ്രംബ പറയുന്നത്. കാരണം, ഭൂമി വെള്ളത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലും പ്രത്യക്ഷമായ ഭൂഭാഗം ആമയുടെ പുറംപോലെയുമാണ്. ഭൂമിയെ വലയം ചെയ്ത സമുദ്രം ഗതാഗത യോഗ്യമല്ലാത്തതാണെന്നതു. എന്നാൽ, രാശിമണ്ഡലങ്ങൾ ഗോളാകൃതിയിലാണെന്ന് അനുഭവത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. അദ്ദേഹം ഭൂമിയുടെ മുകൾത്തു ഗോളാകൃതിയിലാണെന്നു സമർത്ഥകയും അനിത്യത്തു ഗോളാകൃതിയിലെല്ലനു പറഞ്ഞതിനെ കുറിച്ചു മുന്നം ദീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്ത് കൊണ്ട് അതുമായി ബന്ധമില്ലാത്ത മറ്റു കാര്യങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയത് അതുകൂടെ കരം തന്നെ. മനുഷ്യദൃഷ്ടിക്ക് അയ്യായിരു യോജന വരുന്ന ഗോളാകൃതിയിലുള്ള ഭൂമിയിൽ നിന്ന് 1/96 ഭാഗം (അവത്തിരണ്ട് യോജന) മാത്രമേ കാണാൻ കഴിയുകയുള്ളതു എന്നും അതിനാൽ ഭൂമി വൃത്താകൃതിയിലാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. തത്തിഷ്യയികമായി അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാവാനുള്ള കാരണവും അതുതന്നെ. പ്രസ്തുത പുരാണകർത്താകൾ ഭൂമിയുടെ മുകൾഭാഗം ഗോളാകൃതിയാലാണെന്നതിനെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല എന്നു

മാത്രമല്ല ആമയുടെ പുറംകൊണ്ട് ഉദാഹരണം നല്കി സ്ഥിരപ്പെട്ടതു കയാണ് ചെയ്തത്. അവർ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം വെള്ളം ഭൂമിയെ ചുറ്റിക്കൊന്നുവെന്നാണെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു ബലഭ്രംഗാണ് യമാർത്ഥത്തിൽ അതിനെ നിശ്ചയിച്ചത്. വെള്ളത്തിൽനിന്നു പൊതിനിൽക്കുന്നതു ഗോളാകൃതിയിലും തല തിരിച്ചുപിടിച്ച് തലച്ചോർ പോലെ പരന്നതു മാക്കാം. എന്നാൽ, ഭൂമി വട്ടത്തിലാണെന്നു കണ്ട് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തത് മനുഷ്യർന്നു ഉയരക്കുറവുകൊണ്ടാണെന്നു പറയുന്നത് ശരിയല്ല. കാരണം, ഒരു മനുഷ്യന് ഏറ്റവും വലിയ പർവ്വതശിവരത്തിന്റെ അത്രയും ഉയരമുണ്ടാവുകയും യത്രാങ്ങളാണും ഉപയോഗിക്കാതെ സുക്ഷ്മദ്വാഷ്ടിയോടെ നോക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ തന്നെ ഭൂമി വൃത്താകൃതിയിലാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ ഈ പ്രസ്താവനക്കു പുതാണകർത്താക്കളുടെ അഭിപ്രായവുമായി എന്തു ബന്ധമാണുള്ളത്? അദ്ദേഹം ഭൂമിയുടെ മുകൾതട്ടുപോലെ തന്നെ അതിന്റെ അടിതട്ടും പരന്നതാണെന്നു പറയ്ക്കിയും അത് ബുദ്ധിപൂർവ്വവും ഉപകാരപ്രദവും ആയിരുന്നേനെ. ഇനി ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഒരു മനുഷ്യനു കാണാൻ കഴിയുന്ന ദൂരം കണക്കാക്കി നോക്കുന്നതിനായി നമുക്ക് ശ്രമിക്കാം.

AB ഭൂഗോളമാണെന്നും C അതിന്റെ മദ്ധ്യവും ആണെന്നും കരുതുക. B യിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഓരാൾ നോക്കുന്നുവെന്നും അനുമാനിക്കുക. BD, നോക്കുന്ന ആളുടെ ഉയരമാണെന്നും കരുതുക. ഇനി D യിൽ നിന്നും A യിലേക്ക് നേർവര നീട്ടുക അപ്പോൾ കാണുന്ന ഭാഗം BA യാണ്. ഇത് $1/96$ ആണെന്നും കരുതുക. ഇപ്പോൾ മുന്നുറി അറുപതിന്റെ മൂന്നേ മുകാൽ ഭാഗമാണ്. മേരു പർവ്വത അഭ്യാധത്തിൽ വിവരിച്ചതുപോലെ, AE യുടെ ചതുരം (50625) EC യിൽ (3431)ൽ ഹരിക്കുക. അപ്പോൾ ED കിട്ടും; അത് BD ആളുടെ ഉയരമായിരിക്കും. കാരണം, CB യിൽ അർഖവ്യാസവും തൊണ്ടിന്റെ വ്യത്താം ലംബരേഖ (3438)യുമാണ്. പക്ഷേ,

ഭൂമിയുടെ അർദ്ധവ്യാസം അതിരെ വടക്കിനുസരിച്ച് എഴുന്നുറി തൊണ്ടുറി അഞ്ച് ആഞ്ച് ആഞ്ച്. അപ്പോൾ BD ഒരു യോജനയും ആർക്കോഗ്രാഫ് 1035 മുഴവും ആയിരിക്കും. BD എന്നതു നാല് മുഴമാണെന്നു കണക്കാക്കിയാൽ പുർണ്ണവ്യത്താംശ ലംബാരേവയായ AE യുമായി അതിരെ ബന്ധം നോക്കുന്ന ആളുടെ നീളമായ 57035 നോട് AE ത്തുള്ള ബന്ധത്തിനു തുല്യമാണ്. അതിനെ നാം എടുത്താൽ AD യും അതിരെ വ്യത്താംശലംബരേവയും അതെതനെ ആയിരിക്കും. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം പരിഞ്ഞതെന്നുസരിച്ചും ഭൂമിയുടെ ഒരു ഡിഗ്രി പതി മുന്ന് യോജനയും എഴ് ക്രൂഡും 333 1/3 മുഴവും ആണ്. അപ്പോൾ ഭൂമിയിൽ നിന്നു ദൃഷ്ടിയിൽ പെടുന്ന ഭാഗം ഇരുന്നുറി തോണ്ടുറി ഒന്ന് 2/3 മുഴമാണ്.

പുലിസാ സിഡാന്തത്തെ ആസ്പത്മാക്കി ബലഭ്രാൻ പരയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: വ്യത്തതിരെ കാലിരെ വ്യത്താംശ ലംബരേവ ഇരു പത്തിനാല് കർഡ് ആയി ഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ കുറിച്ച് അനേകിക്കുന്നവൻ ഒരു കർഡ് ഒരു വ്യത്തതിരെ 1/96 ആണെന്നും അതിരെ വ്യത്താംശ ലംബരേവ 225 ദിവീബിം (രു ദിവീബിം = 1/60 ഡിഗ്രി) ആണെന്നും മനസ്സിലാക്കണം. വ്യത്തവും വ്യത്താംശ ലംബരേവയും ഒരു കർഡിൽ താഴെ വരുന്നോൾ തുല്യമായിരിക്കുമെന്നാണ് അറിയുന്നത്. പുലിസർജ്ജയും ആരുട്ടെരജ്ജയും അഭിപ്രായത്തിൽ മുഴുവൻ വ്യത്താംശ ലംബരേവ വ്യാസത്തിനു മുന്നുറി അറുപതുമായുള്ള ബന്ധ തേതാക് തുല്യമാണെന്നു വന്നപ്പോൾ അതിൽനിന്നു ബലഭ്രാൻ ഉള്ളിച്ചതു വ്യത്തം നേർവരയാണെന്നും, കൂണ്ടും കൂഴിയും മറ്റ് തടസ്സങ്ങൾ തൊന്ത്രം ഇല്ലാതിരുന്നെങ്കിൽ അതു മുഴുവനും കാണാമായിരുന്നുവെ നുമാണ്. ഇതു വലിയ വിടവാണ്. കാരണം, വ്യത്തം ദരിക്കലും നേർവരയാകുകയില്ല. വ്യത്താംശ ലംബരേവ എത്ര ചെറുതായിരുന്നാലും വ്യത്തതേതാടു തുല്യമാക്കുന്നതുമല്ല. എന്നാൽ, പ്രധാനത്തിനു വേണ്ടി ചില ഭാഗങ്ങളിൽ അങ്ങനെ കണക്കാക്കുന്നുവെന്നേയുള്ളൂ. ഭൂമിയെ കുറിച്ചു പുലിസർജ്ജ അഭിപ്രായം അച്ചുതണ്ടാണ് അതിനെ പിടിച്ചു നിർത്തുന്നത് എന്നാണല്ലോ. അതിരെ അർത്ഥം ഭൂമിക്കു യമാർത്ഥ തതിൽ അതിനെ പിടിച്ചുത്തുന്ന ഒരു അച്ചുതണ്ടുണ്ട് എന്നോ അതി ലല്ലകിൽ അതു വീണ്ടുപോകും എന്നോ അല്ല. എന്തെന്നാൽ, ഭൂമിയുടെ ചുറ്റും ജനവാസമുള്ള നാലു പട്ടണങ്ങളുള്ളതായി അദ്ദേഹം സമ്മതി ക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ഭാരമുള്ള ഏതൊരു സാധനവും ഏതു ഭാഗത്തുനിന്നും ഭൂമിയിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു എന്നാണ്. അദ്ദേഹത്തിരെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഗോളത്തിരെ മുകളിലുള്ള സാധനങ്ങളുടെ പലാം കേന്ദ്രബിന്ദു ചാലിക്കാതിരിക്കാനുള്ള കാരണമാണ്. ഒരു ഗോളം രണ്ട് ധൂവത്തിനേരൽ ആയിരിക്കും തിരിയുക. അവ രണ്ടിനുമിടക്കുള്ള

തായി സകല്പിക്കപ്പെടുന്നതാണ് അച്ചുതണ്ട്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിന്റെ ആശയം ഏതാണിങ്ങനെന്നയാണ്: ആകാശത്തിന്റെ ചലനം ഭൂമിയെ അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തുകയും അവിടെനിന്നു തെറ്റാൻ കഴിയാത്ത ഒരു സഭാവം അതിനുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭൂമി പ്രസ്തുത ചലനത്തിന്റെ അച്ചുതണ്ടിയേലും അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലുമാണ്. ഒരു ഗോളത്തിന്റെ എല്ലാ വ്യാസവും അതിന്റെ അച്ചുതണ്ടായി കരുതാവുന്നതാണല്ലോ. ഭൂമി നിശ്ചലമാണെന്നതു ഗോളശാസ്ത്രത്തിലെ വിഷയകരമായ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. ഈ അഭിപ്രായക്കാരും അവ തിലുണ്ട്.

ബേഹമഗുപ്തൻ ‘ബേഹമസിദ്ധാന്തം’ ത്തിൽ പറയുകയാണ്: “ഭൂമിയുടെ ചലനംകൊണ്ടാണ് രാപ്പകലുകൾ ഉണ്ടാകുന്നതെന്ന് വാദിക്കുന്ന ചില രൂണ്ട്.” അവരെ വരാഹമിഹിൻറെ ഇപ്രകാരം വണ്ണിക്കുന്നു: “ചലനം ഭൂമിയുടെതാണെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷിക്കു പടിഞ്ഞാരോടു പറഞ്ഞ് അതിന്റെ കുട്ടിൽ എത്തിച്ചേരാൻ സാധിക്കുകയില്ല.” ഇതു വളരെ ശരിയായ അഭിപ്രായമാകുന്നു. മറ്റാർട്ടത്തു ബേഹമഗുപ്തൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “ആരുട്ടെന്തെ അനുയായികൾ പറയുന്നു ഭൂമി ചലിക്കുന്നതും ആകാശം നിശ്ചലവുമാണെന്ന്. ഈ അഭിപ്രായത്തെ വണ്ണിച്ചു ഭൂമി തിരിയുകയാണെങ്കിൽ കല്ലുകളും മരങ്ങളും എല്ലാം മറിഞ്ഞുവിഴേണ്ടിവരും എന്നു പറഞ്ഞതിനെ ബേഹമഗുപ്തൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അവ അങ്ങനെ മറിഞ്ഞുവിഴേണ്ടെന്നില്ല എന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. ഭാരമുള്ള ഏതു സാധനവും ഭൂമിയുടെ കേന്ദ്രത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന തത്ത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായവനാം അദ്ദേഹം അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്. വിജ്ഞാം അദ്ദേഹം പറയുന്നു:

അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ആകാശത്തിന്റെ ഭവിഷ്യം (വിനാഴിക്കളും കാലപ്രാണങ്ങളും (ശാസങ്ങൾ) തുല്യമാവുകയില്ല. ഇവിടെ പരിഭാഷ തിൽ എന്നോ തെറ്റുപറ്റിയതായി തോന്നുന്നു. കാരണം, ആകാശത്തിന്റെ ഭവിഷ്യകൾ 2,16,000 ആണ്. അവയ്ക്ക് പ്രാണങ്ങൾ (ശാസങ്ങൾ) എന്നു പറയുന്നു) മദ്ധ്യരേഖയുടെ ഓരോ ഭവിഷ്യയും മനുഷ്യരാജ്യത്തിന്റെ യൃതയും സമയംകൊണ്ടാണെത്ര തിരിയുന്നത്. ഈ അഭിപ്രായം ശരിയാണെന്നു തന്നെയാണ് താനും കരുതുന്നത്. ഇതുകൂം ശാസങ്ങളുടെ സമയംകൊണ്ടാണ് ഭൂമി കിഴക്കോട് ഒരു ചുറ്റൽ പൂർത്തിയാക്കുന്ന തന്നും ഇതുതന്നെയാണ് ഒരു മുഴുച്ചുറലിനുള്ള ആകാശത്തിന്റെയും പൂർണ്ണസമയം എന്നും വരുന്നോൾ ആകാശം തിരിയുന്നതുപോലെ തന്നെയാണു ഭൂമിയും തിരിയുന്നത് എന്നു പറയുന്നതിൽ എന്നാണു വിരോധം? ഭൂമി തിരിയുന്ന എന്നു പറയുന്നതിൽ ഭൂഗോളശാസ്ത്രത്തിന്റെ യാതൊരു തത്ത്വങ്ങളാട്ടും എതിരാകുന്നില്ല താനും. ഭൂമി തിരിയുന്നില്ല എന്നു പറയുന്നതു ചില പ്രത്യേക നിലയും പരിഗണനയും

വെച്ചുകൊണ്ടാണ്. അതിനാലതെ ഈതു ശോളശാസ്ത്രത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ വിഷമ പ്രശ്നങ്ങളിലോന്നായത്. ആധുനിക കാലത്തെ പല മഹാ പണ്ഡിതന്മാരും ഈ അഭിപ്രായം സ്ഥാപിക്കുന്നതിലും വണിക കുന്നതിലും വ്യാപ്തതരായിരിക്കുന്നു. താതികമായി ഈ വിഷയത്തെ കുറിച്ചു നാം ‘മിപ്പതാഹുൽ ഇൽമിൽ ഹൈജൻ’ എന്ന ശ്രദ്ധത്തിൽ വേണ്ടതെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അഥ്യാധം 27

ഗോളങ്ങളുടെ രണ്ട് തരത്തിലുള്ള ചലനങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ ജോതി ശാസ്ത്രജ്ഞതരുടെയും പുരാണ കർത്താക്കളുടെയും അഭിപ്രായത്തിൽ

ഇന്ത്യയിലെ ജോതിസ്യമാർ പ്രസ്തുത വിഷയത്തിൽ ഏറ്റവും നമ്മോടു യോജിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ വിഷയത്തിൽ അവരുടെ അഭിപ്രായ അശ്ര ആദ്യമായി ഉല്ലരിക്കാം. അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ചുരുക്കം ചിലതു മാത്രമേ നമ്മക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ. പുൽസ് പറയുകയാണ്. നിശ്ചിയായ നക്ഷത്രങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആകാശത്തെ തിരിക്കുന്നതു കാറ്റും അതിനെ പരിരക്ഷിക്കുന്നതു രണ്ട് ധ്യാവങ്ങളുമാകുന്നു. അതിന്റെ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തുള്ള ചലനം മേരു പർവ്വത നിവാസികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഇടത്തുനിന്നു വലതേനാട്ടും ‘പരാമുഖി’ നിവാസികളുടെ ദശ്വം യിൽ വലത്തുനിന്ന് ഇടത്തുനാട്ടുമാണ്. അദ്ദേഹം മറ്റാർട്ടത്ത് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ചലനം കിഴക്കുനിന്നു പടിഞ്ഞാറോട് ആവാനുള്ള കാരണങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് ആരെങ്കിലും അനേകം കാരണങ്ങൾ അഥവാ ശാഖകളിൽ അയാൾ ഇങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുകൂള്ളൂ ചലനം വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവരുടെ അനുഭവമനുസരിച്ചു വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. ‘മേരു’ പർവ്വത നിവാസികൾക്ക് അവ ഇടത്തുനിന്നു വലതേനാട്ടും ‘പരാമുഖി’ ദീപുകാർക്കു വലത്തുനിന്ന് ഇടത്തേനാട്ടും മദ്യരേഖാം നിവാസികൾക്ക് നേരെ പടിഞ്ഞാറോടും ഇവയുടെ എല്ലാം മദ്യത്തിൽ നിവസിക്കുന്ന വർക്ക് അവയുടെ മദ്യരേഖയുമായുള്ള ഭൂരമനുസരിച്ചു വ്യത്യാസപ്പെട്ടും ആയിരിക്കും. ഈ ചലനം മൊത്തത്തിൽ ആകാശങ്ങളെ ചുറ്റുന്ന കാറ്റിൽനിന്ന് ഉത്തരവിക്കുന്നതാണ്. ഈ കാറ്റാണു നക്ഷത്രങ്ങളെ കിഴക്കുനിന്ന് ഉദിച്ചു പടിഞ്ഞാർ അസ്ത്രമിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സയംചലനം കിഴക്കോട്ടാണ്. അമവാം, അശ്വതിയിൽനിന്നു ഭരണിയുടെ ഭാഗത്തെക്ക്. കാരണം, ഭരണി അശ്വതിയുടെ

കിഴക്കുഭാഗത്താണ്. ചെറുവേൾകളും അതിരെ ചലനരൂപവും അറിയാത്തവർ ചെറുനും സുരൂനുമായുള്ള അടുപ്പവും അകൽച്ചയും ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ അവർക്കു കാര്യം പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാവുകയും നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സ്വയം ചലനം കിഴക്കോട്ടാണെന്നു ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

ബൊമ്പുപ്പത്തൻ പറയുന്നു: “ആകാശം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതു രണ്ട് യുവ തനിന്മേൽ വളരെ വേഗതയിൽ ചലിക്കുന്ന രൂപത്തിലാണ്. ഈ ചലന തനിനു വേഗതക്കുറവോ ക്ഷീണിമോ സംഭവിക്കുകയില്ല. ‘മഹാവിഷ്ണുപ ദത്തി’ ലാണു നക്ഷത്രങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്.”

ബലഭദ്രൻ പറയുന്നതിങ്ങനെന്നാണ്: “ലോകം മുഴുവൻ രണ്ട് യുവ അഞ്ജോടു ബന്ധിതവും വൃത്തത്തിൽ ചലിക്കുന്നതുമാണ്. അതു ‘കല്പ’ തിൽ നിന്നാരിഞ്ചു ‘കല്പ’യിൽ തന്നെ മടങ്ങി എത്തുന്നു. ഏകില്ലും തുടർച്ചയായ ചലനത്തിനാൽ ലോകത്തിന് ആരംഭമോ അവസാനമോ ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ.

ബൊമ്പുപ്പത്തൻ വീണ്ടും പറയുന്നു: ‘മദ്യരേഖ’ അറുപതു ഘട്ടിക മാധാണ് ഭാഗികപ്പെട്ടത്. ഈ മേരുവിലുള്ളവരുടെ ചക്രവാളമാണ്. അവിടെ കിഴക്ക് പടിഞ്ഞാറായി മാറുന്നു. ഇതിന്റെ എതിർഭാഗത്തായി തെക്കോട്ടു നീങ്ങാം ‘വരാമുഖ്’ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. അതിനെ സമുദ്രം വലയം ചെയ്യുന്നുവെതെ. ആകാശവും നക്ഷത്രങ്ങളും ചുറ്റിത്തിരി ഞ്ഞാൽ മദ്യരേഖ ദേവമാരുടെയും ‘രബത്തു’കളുടെയും മിശ്രചക്ര വാളുമാകുന്നതും ഇരുകുട്ടർക്കും ഇരുഭാഗത്തുനിന്നുമായി അതു കാണാൻ സാധിക്കുന്നതുമാണ്. പക്ഷേ, ചലനഗതി ഇരുകുട്ടർക്കും റിപ രീതമായിരിക്കും. ദേവമാർ വലതേനാടു ചലിക്കുന്നതായി കാണുന്നത് ദൈത്യകൾ ഇടത്തോടു ചലിക്കുന്നതായാണു കാണുക. വലതുഭാഗ തുള്ള ഒരു വസ്തുവിനെ വെള്ളത്തിൽകൂടി നോക്കിയാൽ ഇടതുഭാഗ തായി കാണുന്നതുപോലെയാണ് ഇതിന്റെ നില. കൂത്യമായ ഈ ചലനത്തിനു കാരണം നമുക്കെന്നുഭവപ്പെടാത്ത ഒരു തരം പ്രത്യേക സഭാവ തേതാടു കൂടിയ കാറ്റാകുന്നു. നമുക്കെന്നുഭവമാകുന്ന കാറ്റ് ചലിക്കുകയും നിലകുകയും വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലേക്കു നീങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റൊരു ദിക്കല്ലും നിശ്ചലമാവുകയില്ല.

അദ്ദേഹം മറ്റാരിടത്തു പറയുകയാണ്: “ചലിക്കുന്നതും നിശ്ചല വുമായ എല്ലാ നക്ഷത്രങ്ങളും പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തോക്കു തിരിക്കു നീതു കാറ്റാണ്. എന്നാൽ, ചലിക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു കിഴക്കോട്ടായി വേഗതയില്ലാത്ത ഒരുതരം ചലനമുണ്ട്. തിരിയുന്ന പന്നത്തിനേൽ അതിരെ ചലനഗതിക്കെതിരായി സാവധാനത്തിൽ ചലിക്കുന്ന ഒരു അണുപോലെയാണ് അവയുടെ ചലനം. അപ്പോൾ അവയുടെ സ്വയം ചലനം കാണാൻ പ്രായാസം നേരിടുമല്ലോ? ഈ വസ്തുത ‘ലാത്തു’,

ആര്യദേവൻ, വസിഷ്ഠൻ മുതലായവർ എക്കക്കണ്ണേന സമതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭൂമിയാണു ചലിക്കുന്നത്, ആകാശം നിശ്വലമായി നിൽക്കുന്നു എന്നഭിപ്രായപ്പെടുന്ന കുറച്ചാളുകൾ മാത്രമേ ഇതിനെതിരുള്ളു. കിഴക്കുനിന്നു പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തോടുള്ള ചലനം ദേവമാർ ഇടത്തുനിന്നു വലതേതാട്ടും ദൈത്യക്കൾ വലതുനിന്നു ഇടതേതാട്ടുമായാണു കാണുന്നത്. ഇതല്ലോ അവരുടെ പുന്തകങ്ങൾ പാരായണം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞതിൽനിന്ന് എനിക്ക് ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ വസ്തുതകളാണ്. എന്നാൽ, ചലനകാരണമായി അവർ പറയുന്ന ഈ കാറ്റ് കാര്യം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ഒരു സൗകര്യത്തിനായി മാത്രം ഏകാണ്ഡുവരപ്പെട്ടതാണെന്നാണ് താൻ ഉഹപിക്കുന്നത്. ചിറകുകളുള്ള സാധനങ്ങളെ കാറ്റാണല്ലോ ചലിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ കാറ്റിനെ കുറിച്ചു പറയുന്നോൾ സാധാരണ കാറ്റിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് അടിക്കുക തുടങ്ങിയ സഭാവാദങ്ങൾ അതിനില്ലെങ്കിൽ എനവർ പറയാറുണ്ട്. കാരണം, ഈ കാറ്റ് സാധനങ്ങളെ ചലിപ്പിക്കുമെങ്കിലും അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത് അതിന്റെ സന്നം ശക്തികൊണ്ടോ മറ്റാനീനെന്ന സ്പർശിക്കാതെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ എന്നെന്നാൽ, ഇതു പദാർത്ഥമാണ്; ചലനത്തിനു ബാഹ്യമായ കാരണങ്ങളും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു പ്രസ്തുത കാറ്റിനു മറ്റു കാറ്റുകൾ പോലെ നിശ്വലമായിരിക്കുക, വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലേക്കു ചലിക്കുക, വേഗതക്കുറവ് മുതലായ സഭാവാദങ്ങൾ ഇല്ലെന്നു പറയുന്നത്. ധാതുകൾ മാത്രമേ വിവിധ സഭാവാദങ്ങൾ കാണിക്കുകയുള്ളൂ.

എന്നാൽ, ഒരു ധ്യാവങ്ങൾ ആകാശങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം വ്യവസ്ഥയെ സംരക്ഷിക്കുന്നുവെന്നാണ്. വീണ്ടും പോകുന്നതിൽനിന്നു സംരക്ഷിക്കുക എന്നല്ല. പഞ്ചാണികരയ ചില ശ്രീകൾ തത്പരിക്കരാറുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ‘സുഭേകാശം’ ഒരുക്കാം ലത്തു സുര്യുന്നതെന്ന് മാർഗ്ഗമായിരുന്നു. കാലക്രമത്തിൽ അതു സുര്യുനിൽനിന്ന് അകന്നതാണെത്ര. ഈ മാറ്റം ധ്യാവ സംരക്ഷണത്തിന്റെ അധിനത്യിൽ ലോകവ്യവസ്ഥയോടു യോജിച്ചുണ്ടായതാണ്. എന്നാൽ, ബലഭദ്രൻ ഈ ചലനം നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താത്പര്യം ഇതുവരെ സംഭവിച്ച ചലനങ്ങളെ നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു മാത്രമാണ്. കാരണം, എല്ലാം എന്നത് ഒന്നും അതിന്റെ ഇരട്ടികളും കുടിച്ചേരുന്നതാണല്ലോ. അതു ചലനം വഴി ഉണ്ടാകുന്നുവെന്നതിൽ സംശയമില്ല. പകലുകളുടെയും രാത്രികളുടെയും എല്ലാം ലോകം നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അടിക്കാൻ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിലും അവയ്ക്ക് ഒരു ആരംഭമുണ്ട്. എന്നാൽ, ഇപ്രകാരം ആകാശത്തിലുണ്ടാകുന്നതിനെ രാശി നിഷേധിക്കുകയാണെങ്കിൽ രാവും പകലും ഭൂമിയിൽ മാത്രമേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ എന്നും ലോകമദ്ദൃത്തിൽനിന്നു ഭൂമിയെ നീക്കംചെയ്തു എന്ന് അനുമാനിച്ചാൽ പിന്നെ രാവും പകലും

തീരെ ഉണ്ഡാവുകയില്ലെന്നും സമർത്തിക്കേണ്ടിവരുന്നതാണ്.

ബലദ്രോഗ മഹ്യരേവയുടെ ചലനകാരണം പറയാതെ നക്ഷത്ര അസ്രിക്കുള്ള ചലനത്തിന്റെ കാരണങ്ങളാണു പറഞ്ഞത്. അവ ആകാ ശത്രയാണ്, ഭൂമിയെ അല്ല ചലനത്തിന് ആധാരമാക്കിയത്. നക്ഷത്ര അള്ളുടെ സ്വയംചലനം ‘കല്പ’യിൽനിന്നു തുടങ്ങി അവിടെത്തന്നെ അവ സാനിക്കുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. എന്നാൽ, (ബഹമഗുപ്തൻ മഹ്യ രേവ അറുപതായി ഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു നമ്മുടെ ജേയാസ്യമാർ അത് ഇരുപത്തിനാലായി ഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിനു തുല്യമാണ്. നാം ഇരുപത്തിനാല് മൺിക്കുർ എന്നു പറയുന്നോൾ ഇന്ത്യക്കാർ അറുപത് ഘടകികം എന്നു പറയുന്നു. അതിനാ ലഭ്യതെ അവർ രാശികളുടെ ഉദയങ്ങൾ ‘എടികങ്ങൾ’കൊണ്ടു കണക്കുന്നത്. എന്നാൽ, അദ്ദേഹം നിശ്ചലങ്ങളായ നക്ഷത്രങ്ങളെല്ലാം ചലിക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെല്ലാം നിയന്ത്രിക്കുന്നതു കാഠാണ് എന്നു പറഞ്ഞും പിന്നീടു ചലനമുള്ള നക്ഷത്രങ്ങൾ മാത്രം സാവധാനം കിഴക്കോട്ടു നിങ്ങളുണ്ടെവന്നു പറഞ്ഞതും തെറ്റിഖാരണയുണ്ടാക്കുന്ന പ്രസ്താവനകളാണ്. ‘നിശ്ചലങ്ങൾ’ എന്നറിയപ്പെടുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു തീരെ ചലനമില്ല എന്നാണമ്മോ ഇവ പ്രസ്താവന വ്യക്തമാക്കുന്നത്. എന്നാൽ, ഇവ ചലിക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളപ്പോലെത്തന്നെ കിഴക്കോട്ടു സാവധാനം സഖരിക്കുന്നുണ്ട്. തീരെ വേഗതയില്ലെന്നു മാത്രം. വേഗത കുറയുന്നതുകൊണ്ടു ചിലതു ചിലപ്പോൾ പിന്നോടു ചലിക്കുന്നതു കൊണ്ടും അവയുടെ ചലനം വ്യക്തമാകാതിരുന്നേക്കാം. പുരാതന തത്യ ചിത്രകഥാരിൽ ചിലർ വളരെ കാലക്രമത്തിനു ശഷ്മാണ് ഇവയുടെ ചലനം കണ്ണുപിടിച്ചത്. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ചലനത്തെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിച്ച ചില ശ്രമങ്ങളിൽ ഇവയുടെ ചലനത്തെ പറി ഒന്നും പറയാതിരുന്നതും ഇവയുടെ ആവിർഭാവവും തിരോധാനവും സൃഷ്ടനുമായുള്ള അടുപ്പുവും അകലവും കൊണ്ടാണെന്നുമുള്ള പ്രസ്താവനയും അവ തീരെ ചലിക്കുന്നില്ല എന്ന ഉള്ളാഗതെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നാൽ, മഹ്യരേവയുടെ ദക്ഷിണേതര ചലനവും ഉത്തരേതര ചലനവും മഹ്യരേവം വാസികൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുകയില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം സമർത്ഥിച്ചതു രണ്ടു ധ്യാവങ്ങളുടെയും താഴ്ഭാഗത്തു താമസിക്കുന്നവർക്ക് ഏതു ഭാഗത്തെക്കു തിരിഞ്ഞാലും ചലിക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെ കാണാൻ സാധിക്കുന്നുവെന്നതുകൊണ്ടാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നു തുടങ്ങി മറ്റാരുഭാഗത്തെക്കു ചലിക്കുന്നതായാണ് അവർക്കുന്നുഭവപ്പെടുന്നത്. കണ്ണാടിയിലും വെള്ളത്തിലും വസ്തുകളുടെ വലതുഭാഗം ഇടതുഭാഗമായും ഇടതുഭാഗം വലതുഭാഗമായും കാണുന്നതുപോലെയാണു ധ്യാവനിവാസികൾക്കു വലതുമുള്ള ഇടതേംബാധി തോന്നുന്ന ചലനം മറ്റൊരു ധ്യാവനിവാസികൾക്ക് ഇടതുമുള്ള വലതേംബാധി തോന്നുന്നതാണ്. ഈത

കുപോലെ, മദ്യരേഖയുടെ ഇടത്തും വലത്തും നിവാസിക്കുന്നവർ നക്ഷത്രങ്ങൾ ഇടത്തോടും വലത്തോടും ചലിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. അപ്പോൾ മേരുപർവ്വത നിവാസികളുടെയും വരാമുഖ നിവാസികളുടെയും ദൃഷ്ടിയിൽ ചലനങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെട്ടു തോന്നുന്നതുപോലെ തന്നെ ധ്യാവ നിവാസികൾക്കും വ്യത്യാസപ്പെട്ട നിലയിലാവും അനുഭവപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ, മദ്യരേഖാ നിവാസികൾക്കു നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ചലനം തലയുടെ നേരേയാവും, ഇടത്തോടും വലത്തോടും ആയിരിക്കില്ല. സുക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ അല്പപം തെക്കുഭാഗത്തെക്കും വടക്കുഭാഗത്തെക്കുമായി നക്ഷത്രങ്ങൾ ചലിക്കുന്നതായി അവർക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നതാണ്. നേരെ മുകളിൽ കൂടി ചലിക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ മാത്രമാണ് തെക്കോടും വടക്കോടും ചലിക്കുന്നത് എന്ന പ്രസ്താവനക്കാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ടത്.

പുരാണകർത്താക്കളുടെ പ്രസ്താവനകളിൽ ആകാശത്തെ ഒരു ഗ്രാഫുരമായും ഭൂമിയെ നിശ്ചലമായും നക്ഷത്രങ്ങളെ സ്വയം കിഴക്കു നിന്നു പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തെക്ക് ചലിക്കുന്നവയുമായാണ് വിവരിച്ചത്. അപ്പോൾ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ കിഴക്കോട്ടുള്ള ചലനത്തെ സംബന്ധിച്ച് അവർക്ക് ഒരു പിടിയും കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നു വ്യക്തമാവുന്നു. ഒരു വസ്തു അതിരേൾ്ലെ സ്വയം ചലനംക്കാണ് രണ്ടു ഭാഗത്തെക്കു നീങ്ങുക എന്നത് അസാധ്യമല്ലോ. തദിഷ്യകമായി ബന്ധമുള്ള പുരാണങ്ങളുടെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ഉൾക്കൊം:

മച്ചു(മത്സ്യ) പുരാണത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: സുരൂനും നക്ഷത്രങ്ങളും വളരെ വേഗതയിൽ തെക്കോടു ചലിക്കുന്നു. അവ മെരു പർവ്വതത്തെ ചുറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒറ്റും കത്തുന മരക്കഷ്ണത്തിരേൾ്ലെ രൂപത്തിലാണു സുരൂരേൾ്ലെ ചലനം. അതു വേഗതയിൽ വടക്കത്തിൽ തിരിച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്ന രൂപമാത്ര സുരൂചലനംക്കാണ് കാണിക്കുന്നത് അനുഭവപ്പെടുന്നത്. സുരൂനു സ്വയമേവ അസ്തമയമില്ല. നേരെ മരിച്ചു പ്രസ്തുത പർവ്വതത്തിരേൾ്ലെ നാലു ഭാഗവുമുള്ള പർവ്വതനഗരങ്ങളിലെ ചില നിവാസികൾക്കു ചില മുൻപറഞ്ഞ തടസ്സങ്ങളാൽ അവ കാഴ്ചയിൽനിന്നു മറയുന്നുവെന്നേ ഉള്ളൂ. സുരൂൻ ആ പർവ്വതത്തിനു ചുറ്റും ലോകം ലോക പർവ്വതത്തിരേൾ്ലെ വടക്കുവശമായി ചലിക്കുന്നു. ഈ പർവ്വതത്തിരേൾ്ലെ തെക്കുഭാഗത്തു സുരൂപ്രകാശം ഏതുകയും സുരൂൻ അതിരേൾ്ലെ വടക്കുഭാഗത്ത് എത്തുകയോ സുരൂൻ അതിരേൾ്ലെ അപ്പുറ തേതക്കു കടന്നുപോകുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. രാത്രി സുരൂനെ കാണാതിരിക്കുന്നത് അത് അകന്നുപോകുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ആയിരം യോജന അകലെയുള്ള സാധനങ്ങൾ അവരെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാതെയും പോകുന്നു. ആയിരം യോജന അകലെ വസ്തുക്കൾ തന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ മനുഷ്യനു ഗ്രാചരമാകുമ്പോൾ വളരെ അടുത്തുള്ള ചില ചെറിയ സാധന

അംഗൾ അവരെ ദ്വാഷ്ടിയിൽ പെടാതെ പോകുന്നു. സുരൂൻ പുഷ്കർ ദീപിപിനു നേരെ വരുമ്പോൾ 3/5 മൺക്കുറിൽ ഭൂമിയുടെ 1/30 ദ്വാരം ചലിക്കുന്നു. ഈ ദ്വാരം ഇരുപത്തിഒന്ന് ലക്ഷ്യത്തി അവധിനായിരം യോജന ആയിരിക്കും. പിന്നെ വടക്കോട്ടു ചായുമ്പോൾ അതിന്റെ ഗതി മുമ്പ് തെത്തിന്റെ മുന്നിരട്ടി ആവുകയും പകൽ വലുതാവുകയും ചെയ്യുന്നു. സുരൂൻ തക്ഷിനായനത്തിലാവുമ്പോൾ ഒമ്പതുകോടി പതിനായിരത്തി നാൽപത്തി അഥവാ യോജനയും ഉത്തരാധനത്തിലാവുകയും കഴിഞ്ഞ മുദ്രത്തിലൂടെ സമ്പരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം മൂന്നു കോടി ഇരുപത്തിഒന്ന് ലക്ഷം യോജനയും ആകും. ഈ പ്രസ്താവനകളെല്ലാം വിരുദ്ധവും വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലാത്തതും ആണ്. കാരണം, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ചലനത്തെ കൂറിച്ചു പറയുന്നത് അബ്യുപോലെ വളരെ വേഗത്തിൽ പോകുന്നുവെന്നാണെല്ലാ? സാധാരണക്കാരനു മനസ്സിലാക്കാൻ വേണ്ടി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതാണെങ്കിൽ തന്നെയും സുരൂൻ്റെ ചലനം തെക്കോട്ടു മാത്രം കൂടുതലാവാൻ കാരണമില്ല. ഉത്തരധ്യുവമാണ് ലോകത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഭാഗമെന്നും തെക്കേ ഭാഗം ഏറ്റവും താഴെയുള്ള ഭാഗമാണെന്നും നക്ഷത്രങ്ങൾ ഉത്തരധ്യുവത്തിലേക്കു ചുറ്റിക്കയറുകയാണെന്നുമുള്ള പുരാണ വിശ്വാസത്തിനു തെളിവാണ് മെൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. ഈ ചലനംകാണ്ക നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സ്ഥാനം ചലനമാണ് ഉദ്ഘാടനത്തെക്കിൽ അതു തെറ്റാണ്. കാരണം, സ്ഥാനം ചലനംകാണ്ക നക്ഷത്രങ്ങൾ മേരുപർവ്വതത്തെ ചുറ്റുന്നില്ല. അതിന്റെ ചക്രവാളത്തിൽനിന്ന് ഏതാണ്ക് ഒരു മുഴുവൻ ചുറ്റിന്റെ 1/12 ഡിഗ്രി ചർമ്മത്താണ് പ്രസ്തുത നക്ഷത്രങ്ങൾ ചലിക്കുന്നത്. സുരൂനും മഹാരാജാമായി അതിൽ പറഞ്ഞത് ‘അറ്റം കത്തുന ഒരു മരക്കൈഷണം പോലെ’ എന്നാണെല്ലാം. ഒരു വൃത്തമുണ്ടാക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമാണ് അതുകൊണ്ക് ഉദ്ഘാടനത്തെക്കിൽ കത്തുന മരക്കൈഷണം എന്നു പറഞ്ഞതിൽ പ്രത്യേക അർത്ഥമാനുമില്ല. കല്ലുകൈട്ടിയ ഒരു നൂല് ചുറ്റിയാലും ഉത്തരത്തിലുള്ള ഒരു വൃത്തമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുമെല്ലാം. ചിലർക്ക് സുരൂനുംകുമ്പോൾ മറ്റു ചിലർക്ക് സുരൂൻ അശ്വതമിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു മെൽ പാണ്ട അടിസ്ഥാനത്തിലാല്ലെങ്കിലും ഏററുക്കുറേ ശരിയാണ്. ലോകാലോക് പർവ്വതത്തെക്കുറിച്ച് അതിന്റെ ജനവാസക്കേന്മായ വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ സുരൂരശ്മി എത്തുമെന്നും തെക്കുഭാഗമായ ശുന്നുപ്രദേശത്തു സുരൂപ്രകാശം എത്തുകയില്ലെന്നുമുള്ള വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു വിവരിച്ചതു പ്രസ്തുത വിശ്വാസം തെറ്റാണെന്നതിനു തെളിവാകുന്നു. രാത്രിയിൽ സുരൂനെ കാണാതിരിക്കുന്നത് അത് അകന്തുകാണുമ്പോൾ ഭൂമി അതിനെ മറച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. ഭൂമി അല്ല മേരു പർവ്വതമാണു മറക്കുന്ന തന്നും സുരൂൻ്റെ ചലനമാർഗ്ഗം ആ പർവ്വതത്തിന്റെ ചുറ്റുമാണെന്നും പറ്റരാണികർ കണക്കാക്കിയിരുന്നു.

എന്നാൽ, മെത്തകാടുത്ത സംഖ്യകൾ തെറ്റാണെന്നാണു എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. വടക്കുഭാഗത്തു സുരൂനുള്ള ചലനം തെക്ക് ഭാഗത്തു ഇതിന്റെ മുന്നിരടിയാണെന്നാണെല്ലാ പരാബികൾ പറയുന്നത്. പകൽ ദീർഘമാകാനും ചുരുങ്ങാനുമുള്ള കാരണം അതാണെന്ത്. വാസ്തവാ തിൽ, രാവും പകലും കൂട്ടിനോക്കിയാൽ എപ്പോഴും സമമായിരിക്കും. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നാൽപ്പരി അഞ്ച് നാഴിക വരെനീളുമുള്ള ഉഷ്ണംകാലത്തെ പകലും പതിനഞ്ച് നാഴിക മാത്രമുള്ള ശീതകാലത്തെ പകലുമായിരിക്കും. വടക്കുഭാഗത്തു സുരൂനു വേഗത കുടുമ്പന്തിനു പ്രത്യേക കാരണം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായത്, വടക്ക് സുരൂൻ വേഗത്തിൽ ചലിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവിടത്തെ സുരൂന്റെ ചലന മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇടുങ്ങിപ്പോകുന്നതാണ്. എന്തെന്നാൽ അവ യെല്ലാം ധ്യാവുമായി വളരെ അടുത്താണെല്ലാ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. തെക്കുഭാഗത്തെ ചലനരേഖകൾ മദ്ദുരേവയുമായി അടുത്തതിനാൽ വിശാലമാകുകയും ചെയ്യേണ്ടിവരും. കുറഞ്ഞ ദൂരം വളരെ വേഗത്തിൽ സുരൂൻ ചലിക്കുകയാണെങ്കിൽ കാലം കുറയുകയും അധികാടുരും ചലിക്കുകയാണെങ്കിൽ കാലം കുടുകയുമാണെല്ലാ വേണ്ടത്. എന്നാൽ, ഇവിടെ കാലം കുറഞ്ഞതായാണ് ഈ വിവരങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. പുഷ്പകൾ ദീപിൽകൂടി സുരൂൻ ചലിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഉത്തരാധന രേഖയിൽ കൂടി സുരൂൻ ചലിക്കുന്നുവെന്നാണ്. അവിടെ പകൽ കുടുതൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ മൊത്തത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ പ്രസ്തുത പ്രസ്താവനകളെല്ലാം തന്നെ അവധിക്കരിക്കാം.

വായുപുരാണത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “സുരൂൻ ദക്ഷിണാധനത്തിൽ ആയിരിക്കുവോൾ പകൽ പത്രങ്ങൾ മുഹൂർത്തങ്ങളും ഉത്തരാധനത്തിലായിരിക്കുവോൾ പതിനേഴ് മുഹൂർത്തങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. സുരൂൻ ദക്ഷിണാധനത്തിന്റെയും ഉത്തരാധനത്തിന്റെയും ഇടയിൽ നൂറ്റ് എൺപത്തി മൂന്ന് ദിവസങ്ങളിലായി 17,221 യോജന ദൂരം സഞ്ചരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു ദിവസം തൊണ്ട്രൂപി നാല് യോജന വീതം തെറ്റാണുന്നതാണ്. ഒരു മുഹൂർത്തം ഒരു മൺക്കുറിന്റെ $\frac{4}{5}$ ആണ്. ഇതും ബാധിക്കുന്നത് ഏറ്റവും ദീർഘപിച്ച പകൽ 14 * $\frac{2}{5}$ മൺക്കുറി വരുന്നതു ദൂരത്തിൽ നിവസിക്കുന്നവരെയാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ യോജനകൾ സുരൂൻ മദ്ദുരേവയിൽനിന്നു തെറ്റാന അവസരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഇരുപത്തി നാല് ഡിഗ്രിയുടെ ഇരട്ടിയാണ്. അപ്പോൾ ആകാശത്തിലെ വൃത്തം 129,157* $\frac{1}{2}$ യോജനകാനും സുരൂനും മദ്ദുരേവക്കും തമിലുള്ള ഏറ്റവും വലിയ ദൂരത്തിന്റെ ഇരട്ടി സഞ്ചരിക്കുന്നതിനു സുരൂന് ആരു മാസം വേണ്ടിവരികയും ചെയ്യുന്നു. വായുപുരാണത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: “സുരൂൻ ഉത്തരാധനത്തിലാകുവോൾ പകൽ സാവധാന

അതിലും ഒക്ഷിണായനതിലാവുമ്പോൾ സമ്പാദം അതിനു വിപരീത വുമാണ്. അതുകൊണ്ടാണതെ ഉത്തരാധനകാലത്ത് പകലിന്റെ ഭേദർ ഐസ് പതിനേന്ക് മുഹൂർത്തം വരുന്നത്.” കിഴക്കോട്ടുള്ള ഗതിയെ കുറിച്ച് എന്നും മനസ്സിലാക്കാത്തവരുടെയും പകൽ സുരൂൻ സമ്പരിക്കുന്ന വു തശ്ശകലം നോക്കി കണക്കാക്കാൻ കഴിയാത്തവരുടെയും പ്രസ്താവ നകളാണിൽ.

‘വിഷ്ണുധർമ്മ’ തതിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ഡ്യൂവ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സമ്പാദരേവെ ഡ്യൂവത്രേതാടു തൊട്ടാണ്. അതിന്റെ അടുത്തായി സുഹരേദരിൽ (ശനി) ശ്രഹം ചലിക്കുന്നു. പിന്നീട് മുൻതരി (വ്യാഴം) ശ്രഹവും അതിനു തൊട്ട് മിരിവ് (ചൊവ്യ), ശംസ് (സുരൂൻ), സുഹർി (ശുക്രൻ), അതാരിൽ (ബുധൻ), വമർ (ചന്ദ്രൻ) എന്നീ ശ്രഹങ്ങളും ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈവ കിഴക്കുഭാഗത്തേക്ക് ആസിന്റെ ആകൃതിയിലാണ് തിരിയുന്നത്. ചിലതു വേഗതയുള്ളതും മറുപിലതും വേഗതകുറഞ്ഞ തുമാണെന്നു മാത്രം. മുൻകാലങ്ങളിൽ ആയിരമായിരം പ്രാവശ്യം ഇവയ്ക്കു ജനനവും മരണവും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.” സുക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ പ്രസ്താവന തെറ്റാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. കാരണം, ഡ്യൂവം ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഭാഗമാണെന്നു വരുമ്പോൾ ഡ്യൂവനക്ഷത്രങ്ങൾ മേരു നിവാസികളുടെ തലക്കു താഴെ ആയിരിക്കുന്നതാണ്. ഇത്തേപ്പറം പറഞ്ഞതു വാസ്തവമാണെങ്കിലും ചലനഗ്രഹങ്ങളെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞത് അബുദ്ധമാണ്. അവിടെ ‘താഴെ’ എന്നുപയോഗിച്ചതു ഭൂമിയുമായുള്ള അടുപ്പവും ദുരവും കണക്കാക്കിയാണ്. അതു ശരിയാണെന്നു വരുമ്പോൾ മല്ലെ രേഖയുമായി ഏറ്റവും അകന്തു ശനി ശ്രഹവും പിന്നെ വ്യാഴഗ്രഹവും ആണെന്നു വരും. അങ്ങനെ ഓരോനും മറ്റൊരിന്റെ അടുത്തായി മല്ലെ രേഖയുമായി ദുരം കുറഞ്ഞതു കുറഞ്ഞുവരുന്നുവെന്നുമാകും. എന്നാൽ, വാസ്തവം അങ്ങനെന്നയല്ല. നിശ്ചല നക്ഷത്രങ്ങൾ ചലനത്രൈ അങ്ങൾക്കു മീതെയാണല്ലോ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഡ്യൂവം അതിന്റെ മേലെ വരുമ്പില്ല. ആസിന്റെ ആകൃതിയിലുള്ള ഈ ചുറ്റൽ മല്ലെ രേഖയിലുള്ള പാഠം എന്താറു ഭാഗത്തേക്കാണു സംഭവിക്കുന്നത് എന്നല്ലാതെ സ്വയം ചലനം കൊണ്ടല്ല. പ്രസ്തുത പുരാണമനുസരിച്ചു നക്ഷത്രങ്ങൾ ഉന്നത പദവി കരസ്ഥമാക്കിയ മഹാത്മാക്കളെത്തെ. ഭൂലോക ജീവിതത്തിനു ശേഷം അവർ അങ്ങോട്ടുയർന്നതാണ്. ആയിരക്കണക്കിനുള്ള ജീവിതവും മരണവും അവയ്ക്കു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം സാദ്ധ്യതയിൽനിന്നു പ്രവർത്തനീയ തത്ത്വത്തിലേക്കു വന്നതായ അവസരങ്ങൾ എന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നു നശിച്ചതിനു ശേഷം മറ്റാനു വരുന്നുവെന്നോ ആവാം.

അഥ്യായം 28

പത്രു ഭാഗങ്ങളുടെ നിർണ്ണയം

എത്തൊരു സാധനവും വികസിക്കുന്നത് അതിന്റെ മുന്നു ഭാഗങ്ങൾ കൂടിയാണ്. അതായത് നീളം, വീതി, ഉയരം. ഒരു വസ്തുവിന്റെ വികസനം പ്രായോഗികമായി (അനുമാനത്തില്ല) നിർണ്ണയിക്കാവുന്ന താണ്. ഈ മുന്നു ഭാഗങ്ങൾക്കായി വിചാരിക്കുന്ന രേഖകൾ അവസാന നിച്ചാൽ പ്രസ്തുത വസ്തുവിന് ആർ അറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാവുന്നു. അതെത്ര വശങ്ങൾ. ഈ കൂടിച്ചേരുന്നിടത്ത് ഇവയിൽ ഒന്നിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഒരു ജീവിയെ നാം സകൽപ്പിക്കുക. അപ്പോൾ ഈ രേഖകൾ അതിന്റെ മുന്നും പിന്നും വലത്തും ഇടത്തും കീഴും മേലും ആയി രിക്കുന്നതാണ്. ഇവയെ ലോകത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളായി കണക്കാക്കു നേരാൾ മറ്റു ചില പ്രേരകളിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഉദയവും അസ്ത്ര മയവും ചാക്രവാളത്തിലായതുകൊണ്ടും മല്ലുരേവയുടെ ചലനം ഉദയം സ്തമ്യങ്ങളാൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ടും ഈ ഭാഗങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നല്കുന്നു. അങ്ങനെ പൂർവ്വഭാഗം, പത്രിമലാഗം, ഉത്തരഭാഗം, ദക്ഷിണഭാഗം എന്നിങ്ങനെ പ്രസിദ്ധമായി. ഓരോ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളുടെയും ഇടയ്ക്കു വിചാരിക്കാവുന്ന ഭാഗങ്ങൾ തീരെ അപ്രസക്തമാവുകയും ചെയ്തു. അവയുംകൂടി ചേർക്കുന്നേരാൾ ഭാഗങ്ങൾ എട്ടാകുന്നു. മേൽഭാഗവും കീഴഭാഗവും കൂടി ചേർന്നാൽ പത്രാകുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണൻ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഉദയാസ്തമയങ്ങൾ മുവേന ഭാഗങ്ങൾ കണക്കാക്കുകയും പിന്നീട് അവയെ കാറ്റുകളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു ഭാഗങ്ങൾ പതിനാറാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ, അറബികൾ അവയിലൂടെ വീശുന്ന കാറ്റുകൾക്കാണാണ് കണക്കാക്കുന്നത്. രണ്ടു ഭാഗത്തിനീടയിലൂടെ വീശുന്ന കാറ്റിനു കൊടുക്കാറുള്ള എന്ന് അവർ പറയുന്നു. ഇന്ത്യക്കാർ ഭാഗങ്ങളെ കാറ്റുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നില്ല. അവർ നാല് ഭാഗങ്ങൾക്കു നാല് പേരു നൽകുകയും പിന്നീട് അവയ്ക്കിടയിൽ വരുന്ന ഭാഗങ്ങൾക്ക് അവയെത്തുടർന്നുള്ള

പേരുകൾ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ ചാക്കവാളുത്തിൽ, ഈ പട്ടികയിൽ കൊടുത്തതുപോലെ എട്ട് ഭാഗങ്ങളുണ്ടാകുന്നതാണ്.

തെക്കുകിഴക്ക്		തെക്ക്	തെക്കുപടിഞ്ഞാർ	
കിഴക്ക്	അഗ്നി	ഭക്ഷിണം	ഒന്നതിം (പുതമി)	
	പുർണ്ണം	മധുദേശം	പശ്വിമം	പടിഞ്ഞാർ
	ഇഷന്റ്	ഉത്തരം	വായു	
വടക്കുകിഴക്ക്		വടക്ക്	വടക്കുപടിഞ്ഞാർ	

രണ്ട് ധ്യുവങ്ങൾ രണ്ടു ഭാഗവും, അതായത്: 1. മുകൾ ഭാഗം, 2. കീഴ്ഭാഗം. മുകൾഭാഗത്തിന് ‘ഉപ്പർ’ എന്നും താഴ്ഭാഗത്തിന് ‘അയഃ’, ‘താല’ എന്നിങ്ങനെന്നയും പറയുന്നു. ഇവയും മറ്റൊരു വരുടെ ഭാഗങ്ങളെല്ലാം കൂട്ടുമായി ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഗങ്ങൾ സകല്പിക്കാമല്ലോ. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ അസംഖ്യം വ്യാസങ്ങളുടെ രണ്ട് അറ്റങ്ങളിലായി അസംഖ്യം ഭാഗങ്ങളും ഉണ്ടാകാം. എന്തെങ്കിലും ഒരു സാധനത്തെ കുറിച്ച് അവർ ഉപരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിനെ ഒരു വ്യക്തിയായി സകല്പിക്കുകയും ആ വ്യക്തിയെ വേരൊന്നുമായി ഇണ ചേർക്കുകയും അവയിൽ നിന്നു സന്താനങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നു എന്നു സകല്പിക്കുകയും പതിവാണ്.

‘വിഷണുധർമ്മ’ത്തിൽ പറയുന്നതു നോക്കുക: “ധ്യുവ നക്ഷത്രം നാലു ഭാഗങ്ങളുമായി വിവാഹ ബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടുകയും അതിൽ നിന്നു ചട്ടൻ ജനിക്കുകയും ചെയ്തു.” മരുബാരിടത്ത് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ഭക്ഷ (പ്രജാപത്) തന്റെ പത്ത് പെൺമക്കളെ ധർമ്മവുമായി വിവാഹം നടത്തി. അവയശ്രീ ആ പത്തു ഭാഗങ്ങൾ. അതിൽ ഒന്നിൽപ്പേര് ‘വസു’ എന്നാണ്. അതിനു ധാരാളം സന്താനങ്ങളുണ്ടായി. അവ ത്തക്ക് ‘വസുണ്ണ’ എന്നു പറയുന്നു. അതിൽ ഒന്നാണു ചട്ടൻ.” ചട്ടനും മറ്റും പ്രസവിച്ചുണ്ടായതാണെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ആളുകൾ

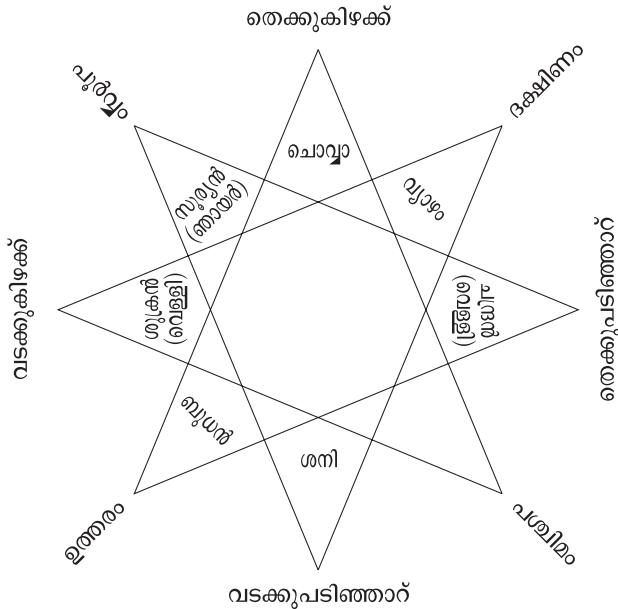
ചിരിച്ചുപോയേക്കാം. അവരുടെ ഇത്തരത്തിലുള്ള രസാവഹമായ മറ്റു ചില പ്രസ്താവനകൾ ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ദരിക്കാം.

സുരൂൻ കഴുപിരേൾ മകനും അതിരേൾ മാതാവ് ആദിത്യനുമാണ്. മനേജർ ആറാമൻ്റെ കാലത്തു വിശാവം ഞാറുവേലയിലാണു ജനിച്ചത്. ചന്ദൻ ‘ധർമ്മ’ത്തിരേൾ മകനാകുന്നു. ‘കാർത്തിക’ ഞാറുവേലയിലാണ് അതിരേൾ ജനനം. ചൊഡ്യം നക്ഷത്രം പ്രജാപതിയുടെ പുത്രനാണ്. അതു ജനിച്ചതു പുരാടം ഞാറുവേലയിലാതെ. ബുധൻ ചന്ദൻ്റെ പുത്രനാണ്. അത് അവിടം ഞാറുവേലയിൽ ജനിച്ചു. വ്യാഴം നക്ഷത്രം അക്കണ്ടയുടെ മകനാണ്. ജനനം പുർണ്ണമാർഗ്ഗം (പുരം) ഞാറുവേലയിൽ. ശുക്രൻ ‘ഹികി’യുടെ പുത്രനാണ്. പുയം ഞാറുവേലയിൽ ജനനം. ശനി നക്ഷത്രം സുരൂരേൾ പുത്രൻ. ജനനം രേവതി ഞാറുവേലയിൽ. വാൽനക്ഷത്രം ‘യമൻ’ (കാലൻ)രേൾ മകനും, ആയില്പം ഞാറുവേലയിൽ ജനനം. ‘രാഹു’ ജനിച്ചതു രേവതി ഞാറുവേലയിലും. എട്ട് ഭാഗങ്ങൾക്ക് എട്ട് നാമനാരെ അവർ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ ഒരു പട്ടികയായി താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

നാമനാർ ദിക്ക്:പാലമാർ	ഭാഗങ്ങൾ	നാമനാർ ദിക്ക്:പാലമാർ	ഭാഗങ്ങൾ
ഇന്ദൻ	കിഴക്ക്	വർഷം(വരുൺ)	പടിഞ്ഞാർ
അഗ്നി	തെക്കുകിഴക്ക്	വായു	വടക്കുപടിഞ്ഞാർ
യമൻ	തെക്ക്	കുംഖവേരൻ	വടക്ക്
പൂതമ്പി	തെക്കുപടിഞ്ഞാർ	മഹാദേവൻ	വടക്കുകിഴക്ക്

അവർക്ക് എട്ട് ദിക്കുകളുടെ രൂപാക്കാണ്ടു കളിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേകസ്വനായം ഉണ്ട്. ആ രൂപത്തിനു ‘രാഹുചക്രം’ എന്നു പറയുന്നു. അതിരേൾ ചിത്രമാണ് അടുത്ത പേജിൽ.

ഈപ്പയോഗിക്കേണ്ട ക്രമം ഇപ്രകാരമാണ്: നിരേൾ ദിവസത്തിരേൾ നാമനെ ആദ്യമായി അറിയുക, പിന്നീട് ഈ ചിത്രത്തിൽ ആ നാമത്തേൾ പേരേഴുതിയ സ്ഥലം മനസ്സിലാക്കുക. തുടർന്നു പകലിരേൾ ഏത് അഷ്ടാംശത്തിലാണു നീ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതെന്ന് അറിയുക. അഷ്ടാംശങ്ങളെ നാമനുള്ള സ്ഥലം മുതൽ തുടർച്ചയായി എണ്ണുക. കിഴക്കു നിന്നു തെക്കോട്ടും പടിഞ്ഞാറോട്ടുമാക്കണം എണ്ണേണ്ടത്. അപ്പോൾ നീ നിരേൾ അഷ്ടാംശ നാമനിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. ഉദാഹരംണായി: വ്യാഴായ്ച അഞ്ചാം അഷ്ടാംശത്തിരേൾ നാമനെ നാം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അന്നത്തെ നാമൻ വ്യാഴം നക്ഷത്രമായിരിക്കുമ്പോം. അവിടം മുതൽ തെക്കോട്ട് എണ്ണുക.

അവിടെനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന രേഖ വടക്കുപടിഞ്ഞാറായി പോകുന്നു. അപ്പോൾ ഒന്നാം അഷ്ടാംശത്തിൽന്നേ നാമൻ വ്യാഴവും രണ്ടാമതേതതി രീതിയും മുന്നാമതേതതു സൃഷ്ടിക്കും (ശായറും) നാലാമതേതതു ചട്ടിക്കും (തികർ) അമ്പാമതേതതു ബുധക്കും, ഇങ്ങനെ തുടരും. നീ ഏത് അഷ്ടാംശത്തിലാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയാൽ അത് ‘രാഹു’ ആണെന്നു ശഹിച്ച് അതിനെ പുറകിലാക്കി ഇരുന്നുകൊണ്ടു കളി തുട അനിയാൽ നീ വിജയിക്കുന്നതാണ്. ഇതെത്ര തദ്ദിഷയകമായി അവരുടെ വിശ്വാസം.

അഥ്യായം 29

ഭൂമിയിലെ ജനവാസയോഗ്യമായ പ്രദേശങ്ങളുടെ നിർബ്ലായം ഇന്ത്യക്കാരുടെ ദ്വഷ്ടിയിൽ

‘ജീഷി ഭൂവനശ്ലോഷ്’ എന്ന ശ്രമത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു: “ഭൂമിയിൽ ജനവാസമുള്ള ഭാഗം ഹിമാലയം മുതൽ തെക്കോട്ടാണ്. ഇതിനു ‘ഭാരതവഷം’ എന്നാണു പേര്. ഭരതൻ എന്ന രാജാവിന്റെ പേരാണ് ഇതിനു നല്കിയത്. അദ്ദേഹം അവരെ ഭരിക്കുകയും പാലി കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ ഭൂവിഭാഗത്തിൽ വസിക്കുന്നവർക്കു മാത്ര മാണ് രക്ഷയും ശിക്ഷയും ലഭിക്കുന്നത്. ഇതിനെ ഒപ്പതായി ഭാഗിച്ചിരി ക്കുന്നു. ഇവക്കെല്ലാംകൂടി ‘നവവണ്ണധ്യാദാമം’ (പ്രമമമായ ഒപ്പതു ഭാഗം) എന്നു പറയുന്നു. ഇവയിൽ ഓരോ രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾക്കിടയിൽ സമുദ്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഈ സമുദ്രങ്ങൾ കടന്ന് ഇതര കരകളിലേക്കു പോകാൻ കഴിയും. ജനവാസമുള്ള പ്രദേശം വടക്കുന്നിനു തെക്കോട്ട് ആയിരു യോജന നീണ്ടുകിടക്കുന്നു.”

ഈവിട ‘ഹിമാലയം’ എന്ന പറഞ്ഞത് ജനവാസം അവസാനിക്കുന്ന വടക്കുഭാഗത്തെ പർവ്വത നിരകളെയാണ്. ‘ഈവിട ഉള്ളവർക്കു മാത്രമേ രക്ഷാ ശിക്ഷകൾ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ’ എന്നതിന്റെ സാരം മറ്റൊളവരാറും അവയ്ക്ക് അർഹരാല്ലെന്നാണ്. അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത് ഒന്നുകിൽ അവർ മനുഷ്യപദവിയിൽനിന്ന് ഉയർന്നു ദേവനാരായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു നാതുകൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യപദവിയിൽനിന്നു തരംതാണു ബൃഥിശൃംഗരായി, മുഗ്രഹായരായി പോകുന്നതുകൊണ്ടോ ആയിരിക്കും. ‘ഭാരതവർഷ്’ എന്നത് ഇന്ത്യ മാത്രമാണെന്നും അതുതന്നെന്നയാണ് ഭൂലോകമനും അവിടത്തെ നിവാസികൾ മാത്രമാണ് മനുഷ്യർ എന്നു മുള്ള ഇന്ത്യക്കാരുടെ വിശാസം സത്യമല്ല. കാരണം, ‘ഭാരതം’ എന്നത് ഇന്ത്യക്കു പുറമെ മറ്റു ചില പ്രദേശങ്ങളും കൂടിച്ചേർന്നതായിരുന്നു. ഇന്ത്യയെയും മറ്റു വണ്ണങ്ങളെയും തമിൽ വേർത്തിരിക്കുന്ന സമുദ്രം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ ഭൂവാസികൾ എല്ലാം തന്നെ പ്രസ്തുത ശ്രമ

തതിലെ പ്രസ്താവന അനുസരിച്ച് ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ ഒരു പോലെ യായാറുന്നു.

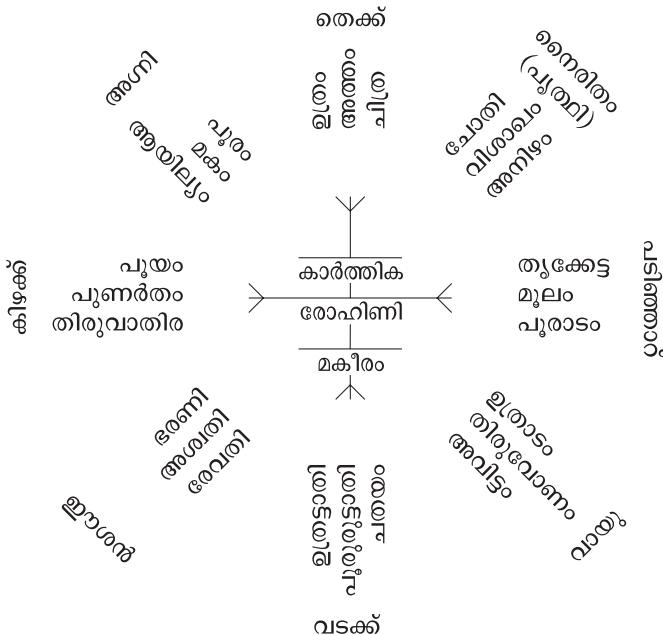
ഈ വിഭാഗങ്ങൾക്ക് ‘പ്രധാന’ എന്നു പേരുപറയുന്നത് ഈന്ത്യയെ അവർ വേബേയും ഭാഗങ്ങളായി തിരികുന്നതുകൊണ്ടാണ്. അവയ്ക്ക് ‘രണ്ടാം ഭാഗം’ എന്നാണു പേര്. അവരുടെ ജോലിസ്ഥലം രാഷ്ട്രങ്ങൾ അനുസരിച്ചും ഈന്ത്യയെ ഭാഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനു ‘മുന്നാം ഭാഗം’ എന്നു പറയുന്നു. ഗുണങ്ങാശമനുസരിച്ചാണു വിജേന്റം. ഈന്ത്യപോലെ തന്നെ യാണ് ‘വായുപുരാണ’ത്തിലും പറയുന്നത്. അതായത്: ചെമ്പുഡിപിരീഞ്ഞ മഖ്യഭാഗത്തിനു ‘ഭാരതവർഷം’ എന്നു പറയുന്നു. അതിന്റെ അർത്ഥമാണ് അവിടെ ഉള്ളവരാണ് ആഹാരം കഴിക്കുന്നവരും ആരാധന ചെയ്യുന്ന വരും രക്ഷാശിക്ഷകൾക്ക് അർഹരും എന്നതേ. ഹിമാലയ പർവ്വതം ഇതിന്റെ വടക്കുവരം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഒപ്പത് ഭാഗമായി അതു ഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയ്ക്കിടയിൽ ജനപ്രവേശമുള്ള സമുദ്രങ്ങൾ ഉണ്ട്. പർവ്വതത്തിന്റെ നീളം 9,000 ദേഹങ്ങളും വീതി ആയിരം ദേഹങ്ങളും മാണം. ഈ പ്രദേശങ്ങൾക്കു ‘സമ്പാദം’ എന്നു പേരുള്ളതിനാൽ ഈവിഭാഗത്തിനു ഭാഗമായിക്കാർക്കുമുണ്ട് അതേ പേരുതന്നെ പറയുന്നു. പ്രസ്തുത ഒപ്പത് ഭാഗങ്ങളുടെ രൂപം ഈപ്രകാരമാണ്:

താമസവർണ്ണം		തെക്ക്	നാഗദീപ്	
കീഴെ	വുംബ്രതമാൻ			
കുശിന്ദി	കുശിന്ദി	അന്തർദ്ദീപ് അതാണ് മദ്യദേശം	സവുമ്മ	പട്ടണങ്ങൾ
നാഗർജ്ജുതി		ഗാന്ധർവ്വ		
		വടക്ക്		

പിന്നീട് അതു മദ്യപ്രദേശത്തുള്ള വടക്കുകിഴക്കായ പർവ്വതങ്ങളെ കുറിച്ചും അവയിൽ നിന്നുത്തവിക്കുന്ന നദികളെ കുറിച്ചും വർണ്ണിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു നോക്കിയാൽ ആ പ്രദേശം മാത്രമേ ജനവാസയോഗ്യമായുള്ളു എന്നു തോന്നും. അതിൽ മറ്റാരിടത്ത് ഈതിനു വിരുദ്ധമായി

ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ചെമ്പുഡിപ് നവവണ്ണപ്രമാണതു മദ്യലാഗമാണ്. മറ്റൊരുതെതല്ലാം അതിന്റെ എടു ഭാഗങ്ങളിലായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അവിടങ്ങളിൽ ദേവമാരും മനുഷ്യരും ജീവികളും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്.” അപ്പോൾ ഈവിടെ ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു ദീപുകളെ ആയിരിക്കാം. ജനവാസമുള്ള ഒരു പ്രദേശത്തിന്റെ വിതി ആയിരം യോജനയാണെങ്കിൽ ഇതിന്റെ നീളം ഏകദേശം രണ്ടായിരത്തി എന്നും യോജനയാകേണ്ടതാണ്. പിന്നീട് എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള നാടുകളെയും പ്രദേശങ്ങളെയും അതു വിവരിക്കുന്നു. ഇതിലെ (വായുപുരാണം) പ്രസ്താവനയോടൊപ്പം മറ്റൊരുതുവയും പ്രസ്താവനകളും കൂടിച്ചേർത്തുള്ള വിശദമായ ഒരു പട്ടിക പിന്നാലെ ചേർക്കുന്നുണ്ട്. ജനവാസമുള്ള ഭാഗം ആമയുടെ മുതുകുപോലും ലുംഭി വ്യത്യസ്തതയിലും വരുത്തിയിരിക്കുന്നു പൊന്തിനിന്നും നിലയിലുമാണെന്നു നാം വിവരിച്ചാലോ. അവരുടെ ജോതിശാസ്ത്രങ്ങളുമാർ ദിക്കുകളെ താറ്റുവേലകൾക്കുസരിച്ചു വിഭജിക്കുകയും അപ്പോൾ നാടുകളും അതിനുസരിച്ചു ഭാഗികപ്പെട്ടുകയും അതെല്ലാം കൂടി ആമയുടെ രൂപത്രൈം തുല്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും നാതുകൊണ്ടാവാം അതിനു ‘കുർമ്മപത്രം’ (ആമവ്യത്തം) എന്നു പറയുന്നത്.

വരാഹമിഹിരൻ്റെ സംഹിതയിലും ഇപ്രകാരമാണുള്ളത്:

നവവണ്ണയത്തിൽ ഓരോ ഭാഗത്തിനും വർദ്ധം എന്നു പേരുകൊടുത്തു വരാഹമിഹിരൻ പറയുകയാണ്. “വർദ്ധാടിസ്ഥാനത്തിൽ ഭാരത വർഷം (അർഖലോകം) ഒൻപത് ഭാഗങ്ങളാണ്. അവ മദ്യം, ദക്ഷിണം, പുർണ്ണം എന്നീ ഭാഗങ്ങളിലായി വ്യപിച്ചുകിടക്കുന്നു.” ഇതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയെ മാത്രമാണ് ഉദ്ഘശിക്കുന്നതെന്നതിനു തെളിവ് അദ്ദേഹത്തിൽ താഴെ പറയുന്ന പ്രസ്താവനയാണ്:

“ഓരോ വർദ്ധത്തിനും പ്രത്യേക പ്രദേശങ്ങളുണ്ട്. ശുന്നകാലം ബാധിക്കുമ്പോൾ ആ പ്രദേശത്തെ രാജാവ് കൊല്ലപ്പെട്ടുന്നു. ഒന്നാം വർദ്ധത്തിനു മദ്യദേശത്തുള്ള പാശ്വാലം; രണ്ടാമത്തേതതിനു മഗധം; മൂന്നാമത്തേതതിനു കലിംഗം; നാലാമത്തേതതിന് അവനി (ഉരേജജൻ); അഞ്ചാമത്തേതതിന് ആനദം; ഏറ്റാമത്തേതതിനു സിംഗവും സോപീരും. ഏഴാമത്തേതതിനു ഹർബാരം; എട്ടാമത്തേതതിന് മദ്വാ; ഒമ്പതാമത്തേതതിന് കോലിന എന്നാണു പേരുകൾ.” ഇവയെല്ലാം ഇന്ത്യയുടെ മാത്രം ഭാഗങ്ങളാകുന്നു. ഈ നാടുകൾ അധികവും ഉപരിസൂചിതമായ പേരുകളിലാണ് അറിയപ്പെട്ടുന്നത്. ‘സംഹിത’യ്ക്കു കാർമ്മിക്കാരനായ ഉഷ്ണത്തിൽ എന ആൾ ഒരു വ്യാവ്യാമം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “സമാജങ്ങളുടെ പേരുകൾ വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ‘മുത്തതാൻ’ എന പ്രദേശത്തിനു മുമ്പ് കാഷപുപുർ എന്നും പിനീടു ഹർസ്സപുർ എന്നും തുടർന്നു വഗപുർ എന്നും അനന്തരം സാമപുർ എന്നും ടട്ടവിൽ മുലസ്ഥാൻ എന്നും മറ്റൊരു മറ്റൊരു പേരുകൾ മാറി വന്നിട്ടുണ്ട്.”

അന്നുനാടുകാരും ഇതര ഭാഷകാരും ഒരു ദേശത്തെത്തുകയും അവിടെ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പേരുകൾ അവരുടെ ഭാഷയ്ക്ക് യോജിക്കാതെ വരും. അപോൾ തങ്ങളുടെ ഭാഷക്കുന്നാരിച്ച് അവയ്ക്കു പേരുകൾ മാറ്റുക പതിവാണ്. ഈങ്ങ നെന്നയാണ് അധിക പേരുകളും മാറിയത്. ഇതുതന്നെന്നയായിരുന്നു ശ്രീകൃഷ്ണ കാരുടെയും പതിവ്. പേരുകളുടെ അർത്ഥം ശ്രഹിച്ച് അതിനെന്നുസ്വീകരിക്കുന്നതിൽ പുതിയ പേരുകൾ അവൻ സ്വീകരിക്കുന്നു. ‘ശാശ്’ എന പദം അതിനുഭാഹരണമാണ്. തുടർക്കി ഭാഷയിലുള്ള താഴ്വാണ്ഡ് (കൽ പ്രദേശം) ആണിത്. ഭൂമിശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഇതിൽ പേര് ബുർജുൽ ഹിജാര (കൽപ്രദേശം) എന്നാണു കൊടുത്തത്. ഇപ്രകാരം അർത്ഥം മാത്രം നോക്കി പുതിയ പേരുകൾ നിർമ്മിക്കുമ്പോൾ മാറ്റം ഉണ്ടാകും. അറബികളും നാടുകളുടെ പേരുകൾ മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. ‘പുശക്’ എന്നതിനു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ‘പുസബ്ബ്’ എന്നും ‘സകൽക്കര’ എന്നതിനു ‘മാർഹസ്’ എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇവയ്ക്കു തമിൽ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. എന്നാൽ, ഒരേ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന ഒരേ സമുദ്രാധികാരിയിൽ തന്നെ പ്രയോഗങ്ങളിൽ ഇത്തരം മാറ്റം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു കാണാം. ചില

പ്രത്യേക വ്യക്തികൾക്കല്ലാതെ അതു തരംതിരിച്ചു മനസ്സിലാക്കുക സാധ്യമല്ല. ഇന്ത്യക്കാരാബന്ധിൽ ഒരേ സാധനത്തിനു തന്നെ വിവിധ നാമങ്ങൾ നൽകുക അഭിമാനമായി കരുതുന്നു. എന്നാൽ, വായുപുരാണത്തിൽ നാല് ദിക്കിലുള്ള ദേശങ്ങളുടെ പേരുകൾ മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. സംഹിതയിൽ അഷ്ടദിക്കുകളുടെ പേരുകൾ കാണുന്നുണ്ട്. അവയുടെ വിശദമായ പട്ടികയാണിത്.

വായു പുരാണമനുസരിച്ചു നാല് ദിക്കുകളിലുള്ള നാടുകളും ഭാഗങ്ങളും താഴെ ചേർക്കാം:

മജുഡാമാ: ക്രൂണ, പാഞ്ചാല, സാല, ചങ്കുല, ശുരസേന, ഭദ്രകാല, മുത്ര, പാതച്ചറ, മച്ചയ, കുസ്തു, കുല്ലയ, കുത്തളഗാശ, കൗസല, അർത്ത്യശ്യ, ഷുളിക, മരക, പ്രക.

പുർണ്ണ ഭാഗം: അന്ത, ബാഗുദീർഗ, പ്രാത്രഗിരി, ബഹിർഗിരി, ചർത്തക, ബംഗ്ര, മാളവ, മാളവർത്തിക, രാക്ഷ്യ തിശ, മുന്തി, ആവിക, താമലിപ്പതിക, മല്ല, മരയ, ശുനന.

ക്ഷീണ ഭാഗം: പാണ്യു, കേരള, ചോള, കുല്ല, സീത്ത, മുശിക, റുമൻ, വനവാസക, മഹാരാഷ്ട്ര, മഹിശ, കലിംഗ, അഭീര, ഇഹശിക, അദ്വയ, ശവര, പുലിന, പിന്തമുലി, വിദർഭ, ദനക്ക്, മുലിക അശ്മക, നൈതിക, ഭൂഗവർഖൻ, കുത്തല, ആദ്ര, ഉർവ്വിര, നാലക, അലക, ദാക്ഷണാത്ത, വൈദേശ, ശുർവ്വാരിക, കാൽവൻ, ദൃഢ്ര, തില്യത, ഹില്യ, ക്രാല, രൂപക, താമസത്തുവണ, കറസകര, നാസിക, ഉത്തരനർമ്മദ, ഭാർദ്ദവ, മാഹി സരസവ, കച്ചി, സുരാഷ്ട്ര, ആനർദ്ദ, ഹൃദവുദ.

പശ്ചിമ ഭാഗം: മദ്ദ, ക്രൂശ, മകീല, ഉഹതല, ഇഹതമാർണ്ണ, വശർണ്ണ, ഭേച്ച, കിശ്കിന, കോൺ, ത്രിപുര, വൈദിശ, തർവ്വുര, തുന്യുര, ശുത്തുമാന പത, കർണ്ണപ്രാവർണ്ണ, ഹൃന, ദർബ, ഹൃഹൃക, തിർക്കർത്ത, മാളവ, വീറത്ത, താമര.

ഉത്തരഭാഗം: ബാഗലിത, ബാത, ബാന, ആഭീര, കാൽത്തുയക, അവരാന, ഭല്യവ, യർമ്മഗന്ധിക, കസ്യാർ, യവണ, സിസ്യ, സവിര മുശ്ര്താൻ, യഹർബാർ, മദുര, ശവ ധഹാല, ലിത്ത, മല്ല, കുതർ ആത്രി വാരത, യാകല, ദശീരക, ലവക, താലക്രുന, സിലിക, യാഗുർ, കൃക, പാർഡാത്ര, ഓദന്യുല, കവിശ്രതല, ശയ.

വരാഹമിഹിരന്ത്ര സംഹിത അനുസരിച്ചുള്ള നാടുകൾ

മല്ലുഭാഗം: ഭ്ര, ആരി , മീറ, മരഡ, സാല്പ്പ, പുജഹാൻ, മർവ, വദ സ, എഡബ, വാഖ്യയവൻ, സർസത, മത്സ, മരതുറ, കൃപ, ചുതബ, ധർമ്മരാന, ശുരബേസന്, ഗൗരഗ്രീ ശമിയമ, ഉള്ളയുക്ക്, പാണ്യു, താനേശവർ, അശത, ചാഞ്ചല, സാകേരിത, ഗംഗ, കൃതു (താനേശവർ) കാലകൃത്ത് (കല്പക്കത്ത)

പുർണ്ണഭാഗം: അബൈ, വിർബ, ബദ്യ, പതമതുല്ല, വ്യാഘ്രമുഖ്, സുമ്മഹർ, കർവത, ചന്ദ്രപുര, ശുരവകർണ്ണ (മാൻ ചെവി യുള്ളവർ), വശ, മഹയ, ശിരഗിര, മിൽ, സമത്ത, ഉള്ള, അശഭേൻ (ജന്മമുഖമുള്ളവർ) ദാതുര, (പല്ലു നീണ്ടവർ) പ്രാകയുക്തിക, ലുഹിത, കൈര, സമുദ്ര(പാൽ സമുദ്രം) പ്രവാത്, ഇദയഗർ (സുരേന്ദ്രാദയ പർവ്വതം) ഭ്ര, കൃക, ചാത്ര, ഉത്തികല, ഗാർ, മീഗല, അവശ്യമം, ഏകപദ, (രൂകാലുള്ള) താമര ബുദക്, കൗസലക്, പ്രമാന.

അശിരാഗിയിലുള്ള ഭാഗ (തെക്കുകിഴക്ക്)

കൗസല, കലിംഗ, വക, ഉത്പവക, ചത്ര, അങ്ക, സുലിക, വിതർഡ, വത്സ, ആദ്രൈ, തുലിക, ഉത്തരിഡകർണ്ണ (ചെവി മേൽപ്പോട്ടായവർ), പിർവ്വ, നീലഗിര, അർമ്മ ദീപ്, ജബൽ, വിന, ത്രിപുര, ശുമശ്രേഷ്ഠർ, ഹിമാലയ്, വ്യാളക്രീമ (മാർഗ്ഗിം പാന്യുകൾ പോലെ ആയവർ), മഹാക്രീമം, (മാർഗ്ഗിം വിശാലമായവർ) കിഷ്കിന്ത (കുരങ്ങമാരുടെ സൂലം), ഗനധക, സൂല, നാശാത, രാഷ്ട്ര, ഭാശാർണ്ണ, പുരിക, നഗന്പർണ്ണ, ശമര.

ക്ഷീണി ഭാഗം: ലക്ഷ, കാലിജൽ, സോറക്കീൻ, താലികത, കിറിക്കര, മലയ, ദർഭുര, മഹീറ, മിളിന, ബഹർഗജ്, കകന, തകന, വനവാന് (കടൽത്തീരം), ശുഭിക, പർഗൻ, ആഭിര, കൊക്കൻ(സമുദ്രത്തിനടുത്ത്), ആകര, വീണ (ആന നബി), അവന്തി (ഉഖെജഞ്ചൻ), ദശപുർ, കുനന, കേരളക, കർണ്ണാടക, മഹാതീവ, ചിത്രകുട, നാസിക, കൊല്ലിഗ്ര, ചോള, ശർവ്വജൈ ദീപ്, ജതാത്ര, കാവിർജം. റിഷിമുഖ, വൈറുർജ്ജ, സംല, മുകിത, ആദ്ര, പാർജൻ, യർമ്മപത്തൻ, ദീപ്, കനരാജ്, കൃഷ്ണാബൈറുർജ്ജ, ശിബിക, സർധാത്ര, ക്ഷമനക, തുനവന, കർമ്മനി

യക്ക, യാമുദ്ദെ, തപസ്ശ്രമ, റിവ, കാണി, സ്മയപട്ടൻ, ദീവാർഡ, ശകല, രാഖവ, ബലദേവ് പട്ടണ, ദണ്ഡകാവന, തികളാസന, ഭദ്ര, കുച്ച, കുമ്മുക്കാര, താമ്രവർണ്ണം.

നേർദിക്ക് (തെക്ക് പടിഞ്ഞാർ)

കാൺബുജ്ജ്, സിന്യു, സവീര(മുർട്ടാനും ജഹംറാനും), വരാമുവ്, അർവാൻ പഷ്ട, കവില, വാർഷ (പേർഷ്യ), ശദ, കീറാത്ത, ബർവ്വാര, കസ്യ, ക്രബ്ബ, ആഡിരു, യുബുഗ്. ഹിമഗിർ, സിന്യു, കാലക്ക, രേവതക്ക, സൗരാഷ്ട്ര, വാദര, ദർമിര, മഹാർഹവ, നാരീമുവ്, (സ്ത്രീകളുടെ മുവത്തെടുകുടിയവർ = തുർക്കികൾ), മാർഗ്ഗ, ഗർണ്ണി പരാവരൻ, ആനന്ദ, പെനഗീര, യവന(ഗ്രീക്കുകാർ)

പശ്ചിമ ഭാഗം: മാരിമാൻ, മേഘാൻ, പനോവ്, അസ്തഗിര (സുര്യാ സ്ഥാനത്തെ സ്ഥലം), അപാരക, ശാന്തിക, ഹൈഹായ്, പർഷ്ടാദർ, പുർണ്ണാൻ, പഞ്ചനദി, മതര, ധാരത, താര ക്രൂത, സിറിങ്ക, വൈശ, കനക, ശാല, അമീലഗ് (അറബികൾ)

വായുദിക്ക് (വടക്കു പടിഞ്ഞാർ ഭാഗം)

മാണ്ഡാവ, തുവാര, താല്പഹല, മദ്ര, അർമക, കുലു തർഹര, സ്ത്രീരാജ്ഞ, (ഇവർ സ്ത്രീകളാണ്; അവർക്കിടയിൽ പുരുഷനാർ അര വർഷത്തിലേറെ ജീവിക്കാറില്ല) നരസിംഹവന (സിംഹമുഖമുള്ളവർ), കസ്ത (മരത്തിനേലാണ് അവർ പ്രസവിക്കുന്നത്. അനന്തരം പൊക്കിളിലായി അതിനേൽ തുങ്ങിക്കിടക്കും) വിമന മത, വർക്കുല്യ്, കുലും, മർക്കുയ, യർമരക് (ത്രക്കിനേൽ വിവിധ നിറമുള്ളവർ), എക്കലോചന (ഒറ്റക്കുള്ളൻ), സുപ്പിക, ദീർഘാക്രിയം (മാർഗ്ഗിടം നീണ്ടവർ), ദീർഘക്കേൾ (കേൾം നീണ്ടവർ)

ഉത്തര ഭാഗം: കൈലാസ്, ഹിമാലയം, വസുമന്ത, ശിരി, ധനുമുഖം (വില്ലാജികൾ), കർവണ്ണ്, മീരു, കുറവ, ഉത്തരകുറവ, ശ്രൂഡര മീന, കേരീക, വസാതി, യാമുന(ഗ്രീക്കുകാരിൽ ഒരു വർഗ്ഗം), ബഹുകൗരസ്ത്വം, അർജുനനേരം അഗ്നിയത്ത്, ആദർശ, അസ്യർദ്ദിപ്, തുകർത്ത, തുകാനൻ (അശമുഖികൾ), ശാമുവ്, കിശേയർ, ചിപിത

നാസിക (മുക്ക ഒട്ടിയവർ) ഭാസീര, കൊന്തഹാന, ശത്രാന, നടക്കില, (മാരീകല) ഭൂകുലാവത (പുകല), കൈലാവത കുന്തധാന, അമ്പര, മദ്രക, മാർവ, പഞ്ചബ്, കജാറ, ദന്യ, ചിക്കലക, മാനഹല, ഹൃന, കോഹല, ശാതക മാന്യവ, ഭൂതപുര, ശസ്യാർ, ജസുപത, ഹേമതാൽ, രായന, ശജർ, ചോദി, ഭാസമി, ശ്യാമകി, ശ്രീമതുപാർത്ഥ.

ഇന്നനദിക്ക് (വടക്കു കിഴക്ക് ഭാഗം)

കനഷ്ട്രാജ്, പശുവാൻ, കീരകശ്മീർ, ആട, ശാരഡ, തകന, കുല്യത, ശ്രേര, രാഷ്ട്ര, ബ്രഹ്മപുര, ഭാർദ, ഭാമര, വനരാജ, കിരാത, ജൈന, കോനിത, ഭേദ, ഘലുല, കുജിക, ഏകചരൻ (രൂക്കാലൻ), അനുവിശ, സർഖണ്ണഭൂമി, അവുർസ്തന്റെ, നന്ദവിഷ്ട, പഞ്ചവ, ജൈനവിസ്നന, ത്രീം (മുക്കണ്ണമാർ), പുഞ്ചാന്മ, ഗസർവ്വ.

എന്നാൽ, ഇന്ത്യൻ ജ്യോതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ജനവാസമുള്ള കര പ്രദേശങ്ങളെ ലക്ഷ്യ ആസ്പദമൈട്ടുതിയാണു കണക്കാക്കിയത്. അതിന്റെ നടുക്ക് മദ്യരേവയും കിഴക്ക് യമകോട്ടയും പടിഞ്ഞാർ റൂക്കും നേരെ എതിർഭാഗത്തുള്ള കരയായി സിഡാപുരുമാൻ അവർ പരിഗ്രനിക്കുന്നത്. ഉദയാസ്തമയത്തെ കുറിച്ച് അവർ പറഞ്ഞ കണക്കു നോക്കിയാൽ യമകോട്ടക്കും രോമാക്കും മദ്യ നൃസി എൻപത് ഡിഗ്രി യൂണിറ്റുകൾ കാണാം. അവർ പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങൾക്കല്ലോ കൂടിയാണു രോമ എന്നു പറഞ്ഞതെന്നു തോന്തുനു. എന്തെന്നാൽ, രോമൻനാടു പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്ത് മാത്രമല്ല ഉള്ളത്. അതു വളരെ അധികം വടക്കോട്ടു നീണ്ടുകിടക്കുന്നു. അതിന്റെ എല്ലാ ഭാഗവും മദ്യരേവയുമായി വളരെ അകന്നാണു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. അതിനാൽ, അവർ പറയുന്നതു പോലെ ആ പ്രദേശം മദ്യരേവയിലായിരിക്കാൻ നിർവ്വാഹമില്ല. ലക്ഷ്യ കുറിച്ചു നാം കുറേയേരെയെല്ലാം വിവരിച്ചു വള്ളോ. എന്നാൽ, യമകോട്ടയെ സംബന്ധിച്ചു യങ്ങവും ഫിസാരിയും പറയുന്നത് അതു സമുദ്രത്തിലുള്ള ‘തരപ്’ എന്ന പട്ടണമാണെന്നാണ്. ഇന്ത്യക്കാരുടെ ശ്രമത്തിൽ ഈ പേരിനു ധാരതാര്ത്തിസ്ഥാനവും എനിക്കു കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. കുടാതെ കോട എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം കൊട്ടാരമെന്നും യമൻകാണിഞ്ഞുള്ള വിവക്ഷ കാലൻ എന്നുമാണ്. അത് കേക്കാരവും സമുദ്രത്തിന്റെ അപ്പുറം (യമ) കിഴക്കെ അറ്റത്തു നിർമ്മിച്ച തായി പേരിഷ്യകാർ പറയുന്ന ശംഗാദം നിർമ്മിച്ച കൊട്ടാരമാണെന്നു തോന്തുനു. തുർക്കിക്കാരനായ പ്രാസിയാബിനെ പിന്തുടർന്നു കേവ

സുന്ദര അവിടേക്കു സന്ധ്യാസി ആയി പോവുകയും ഭരണം കൈവെച്ചി യുകയും ചെയ്തുവെന്നും പേരിഷ്യുക്കാർ പറയുന്നുണ്ട്. കാരണം, ദശ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം പേരിഷ്യുൽ ഭാഷയിൽ കോട്ട എന്നാണ്. അബുമ ഹശർ അൽ ബത്തി തന്റെ പദ്മാംഗത്തിന്റെ അതിരായി വിവരിച്ചത് ഈ പ്രദേശമാണ്. സിഡ്വാപുരിനെ കൂറിച്ച് അവർക്കു കിട്ടിയ വിവര സാങ്കേതികസ്ഥാനത്തിലാണെന്ന് എന്നിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധി ശ്രീടില്ല. ജനവാസമുള്ള പ്രദേശങ്ങളുടെ അപൂരം ജനപ്രവേശനമില്ലാതെ സമുദ്രങ്ങളുണ്ടെന്നതിൽ നാമും യോജിക്കുന്നു. ഓരോ നാട്ടിന്റെയും അകലെത്തെ കൂറിച്ചു കണ്ണിക്കായ ഒരു പ്രസ്താവന അവർക്കിന്ന് എന്നിക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ഭൂഗ്രഹിത്തിന്റെ പകുതി ഭാഗമാണു ജനവാസ യോഗ്യമായത് എന്നു പൊതുവേ പറയാറുള്ളതാണ്. ജനവാസ പ്രദേശത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ കൂറിച്ചു മാത്രമാണ് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുള്ളത്. ഈയു കാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽനിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലായിട്ടേതാളം ഉരെപ്പജൻ പട്ടണമാണ് അതിന്റെ ആരംഭ സ്ഥലം. ജനവാസ പ്രദേശമുള്ള ആരുടെത്തെ $1/4$ കിഴക്കെ അറൂത്തും രണ്ടാമത്തെ $1/4$ ന്റെ അതിരില്ലും പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗത്തിന്റെ അടുത്തുമായാണ് ഇതിനെ അവർ നിശ്ചയിച്ചത്. പാശ്ചാത്യരുടെ അഭിപ്രായം രണ്ടു തരത്തിലാവുന്നു:

1. മഹാസമുദ്രത്തിന്റെ കരയിൽനിന്നു തുടങ്ങി ബത്തിലായുടെ അടുത്തായാണ് ആ കാൽ ഭാഗം അവസാനിക്കുന്നത്. ഇതിൽ വേറെയും ചില പ്രദേശങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തതിനാൽ ശപുർഖാനും ഉരെപ്പജനും ഒരേ അർഭവിന രേഖയിൽമേൽ വന്നു. ഈ അഭിപ്രായം യാമാർത്ത്യവുമായി വളരെ അകന്നാണു നിലകൊള്ളുന്നത്.
2. സുഅദാൻ ദിപുകളിൽനിന്നൊണ്ട് ഇത് ആരംഭിക്കുന്നത്. അപൂർണ്ണ ആ $1/4$ ഭാഗം ജർജാൻ, ഗൈസാപുർ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ അവസാനിക്കുന്നു. ഈ രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളും ഇന്ത്യക്കാരുടേതുമായി ഒരു വിധത്തിലും യോജിക്കുന്നില്ല. ഇതിന്റെ കൂടുതൽ വിവരണം പിന്നീടു വരുന്നതാണ്. ആയുസ്സ് ബാക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ ഗൈസാപുരിനെ സംബന്ധിച്ച് പുർണ്ണമായ ഒരു പുന്നതകം എഴുതാൻ താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

അഥ്യായം 30

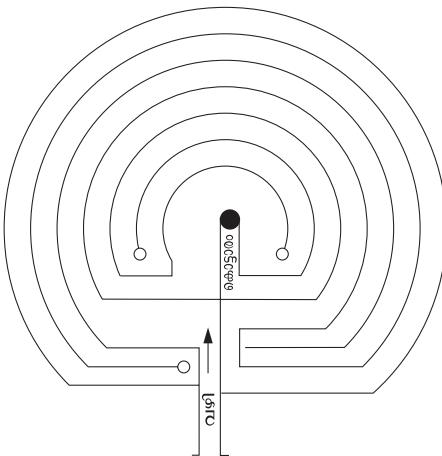
ലക്ഷാ അമവാ ഭൂമണ്ഡപം

മദ്യരേഖയിൽ ജനവാസമുള്ള പ്രദേശത്തിൻ്റെ ഏതാണ്ടു മദ്യഭാഗത്തുള്ള പ്രദേശമാണ് ‘ഭൂമണ്ഡപം’ എന്ന പേരിൽ ജേയാതി ശാസ്ത്രജ്ഞനാർക്കിടയിൽ അറിയപ്പെട്ടുന്നത്. ദ്രോവത്തിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച് അതിൻ്റെ അർഭഭിന്ന രേഖയിൽ കുടി പുറപ്പെടുന്ന വൃത്തത്തിനു ‘മണ്ഡപം’ എന്നും അവർ പറയുന്നു. ഭൂമിയെ അതിൻ്റെ പ്രാക്കൃതരൂപത്തിൽ വീക്ഷിച്ചാൽ അതിൻ്റെ ഏതു ഭാഗത്തിനും ‘മണ്ഡപം’ എന്നു പറയാവുന്നതാണ്. അതിനു കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ജനവാസപ്രദേശങ്ങളുമായി അതിൻ്റെ ദുരം സമായത്തിനാലാവാം അതിനു മണ്ഡപം എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നത്. പക്ഷേ, ഇന്ത്യക്കാർ മണ്ഡപം എന്ന് അർത്ഥംവരുന്ന പദമല്ല ഇതിനുപയോഗിച്ചു കാണുന്നത്. അവർ പറയുന്നതു ‘ലക്ഷ’ എന്നാണ്. മദ്യരേഖയിൽനിന്ന് അധികം അകലയല്ലാതെ ജനവാസയോഗ്യമായ പ്രദേശങ്ങളുടെ മദ്യത്തിൽ ലക്ഷ നിലകൊള്ളുന്നു.

ഒഴുക്കു മഹാരാജാവിൻ്റെ പുത്രനായ രാമൻ്റെ ഭാര്യയെ മോഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടുപോയ രാവണൻ്റെ കൊട്ടാരം അവിടെയാണ്. അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ വൃത്താകൃതിയിൽ കുടിച്ചേർന്ന കൊട്ടാരത്തിനു ‘തക്കതവ്യത്ത്’ എന്നു പേരു പറയുന്നു. ഇതിനു നമ്മുടെ നാട്കുകാർ ‘യാവൻകമ്’ എന്നാണു പറയാറുള്ളത്. ഈ കൊട്ടാരം രോമയിലുള്ളതാണ് എന്നും പറയാറുണ്ട്.

രാമൻ സമുദ്രം കടന്ന് അവിടെ എത്തി. സേതുബന്ധ (സമുദ്രപാലം) എന്ന സ്ഥലത്ത് നുറ്റ് യോജന ദുരത്തിൽ ഒരു ചിറകട്ടി. അതുവഴി അദ്ദേഹം അവിടെ പ്രവേശിച്ചു. സറിനീപിൻ്റെ കിഴക്കും ഭാഗത്താണു ചിറകട്ടിയത്. രാമൻ രാവണനെ യുദ്ധംചെയ്തു കൊല്ലപ്പെട്ടതി. രാമൻ്റെ സഹോദരൻ രാവണൻ്റെ സഹോദരനെയും കൊന്നു. ഈ കമ്മ രാമാധനത്തിൽ വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് രാമൻ അനേക്കം ആ പാലം പത്ത് സ്ഥലങ്ങളിൽ പൊട്ടിച്ചു.

കോട്ടാരത്തിന്റെ രൂപം ഇതാണ്

ഇന്ത്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ലക്ഷ രാക്ഷസമാരുടെ കോട്ടയാണ്. ഭൂനിർപ്പിൽനിന്ന് അതിന്റെ ഉയരം മുപ്പ് ദേശങ്ങന്നാണ്. (എടക്കാതം) കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറായി അതിന്റെ നീളം ആർ ദേശങ്ങന്നും അകലം ഉയരത്തിന്റെ അത്രതന്നെന്നുമാണ്. ലക്ഷ കോട്ടയും വാരാമുഖ് ദീപ്യും കാരണമായി തെക്കുഭാഗം ശുന്നുമായി അവർ കണക്കാക്കുന്നു. പുണ്യകർമ്മങ്ങൾക്കോ വഴിപാടുകൾക്കോ ആ ഭാഗം അവർ ഉപയോഗിക്കുകയില്ല. തെറ്റായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാൻ മാത്രം അവർ ആ ദിക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നു. മേരു പർവ്വതത്തിന്റെയും ലക്ഷയുടെയും ഇടയിൽ അനുമാനിക്കാവുന്ന നേർബേദ്യിമേലാണു മർവാ അതിർത്തിയിലുള്ള ഉഖ്രെജൻ പട്ടണവും മുശ്ക്രാൻ അതിർത്തിയിലുള്ള രോഹ്നതക് കോട്ടയും (ഇതിപ്പോൾ സിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്) നിലകൊള്ളുന്നത്. ആ രേവതാനേശൻ, യമുന, ഹിമാലയം മുതലായവയിൽക്കൂടി കടന്നുപോകുന്നു. അതിന്പുറമാണ് ഉഖ്രെജൻ പട്ടണവും മേരുപർവ്വതവും (ഉഖ്രെജൻ പട്ടണത്തിനു പഞ്ചാംഗങ്ങളിൽ നാം ‘അസീൻ’ എന്നുപയോഗിച്ചുവരുന്നു) അതിനും കടൽത്തീരത്തിനും തമിൽ ഏതാണ്ടു നൃർ ദേശങ്ങ ദുരമുണ്ട്. ഈ സ്ഥലം പക്ഷമതികളില്ലാത്ത നമ്മുടെ ജ്യോതിംഗ്രമാർ പറയുന്നതുപോലെ ജോസ്ജാൻ സംസ്ഥാനത്തിലെ ഷബ്ദരിപ്പാർ അർദ്ധഭാഗത്തിലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ആ പ്രദേശത്തിന്റെ വളരെ കിഴക്കായാണ്. പ്രസ്തുത കോട്ടയെ സംബന്ധിച്ചിട്ടേതാണെന്നുവരെ കടൽയാത്ര ചെയ്തവരായും തന്നെ അവരുടെ മേൽഅഭിപ്രായത്തെ ബലപ്പെട്ടുതുന്ന ധാരതാരു വിവരവും നമ്മക്കു നല്കിയിട്ടില്ല. ലക്ഷ എന്ന പേരു

കേൾക്കുന്നോൾ എനിക്കു മറ്റാരു കാര്യമാണ് ഓർമ്മ വരുന്നത്. ശ്രാവ്യം വിനു ‘ലവംഗം’ എന്ന പറയാറുണ്ട്. ലക്ഷ്യിൽനിന്ന് ഇരക്കുമതി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ് ആ പേരുവന്നത്. ലക്ഷ്യിലേക്കു നാണ്യങ്ങളും ഉപ്പം ചില വസ്ത്രങ്ങളും മറ്റും വാഹനങ്ങളിൽ കയറ്റി കൊണ്ടുപോവുകയും അതു തീരതിരിക്കി ഉടമസ്ഥരുടെ പേരെഴുതി തോലിൽ സുക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു കടൽ വ്യാപാരികൾ പറയാറുണ്ട്. തുടർന്നു പിറ്റേ ദിവസം പ്രസ്തുത തോലുകളിൽ അവയിലുണ്ടായിരുന്ന സാമാജികങ്ങളുടെ വിലയായി ശ്രാവ്യവും കാണാം. അന്നത്തെ നിലവാരമനുസരിച്ചും അതിൻ്റെ തോത് കുടുകയും കുറയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ ഇടപാടു നടക്കുന്നതു ഭൂതങ്ങളുമായാണെന്നു ചില ഏതിൽ ഹ്യങ്ങളുണ്ട്. ഇതിൻ്റെ അടുത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ നിവസിക്കുന്ന ഇന്ത്യക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നതു മസുരി ആത്മാക്കലെ അപഹരിക്കാൻ വേണ്ടി ലക്ഷ്യിൽനിന്നു വിശുന്ന ഒരു കാറ്റാണെന്നാണ്. ചിലർ ഈ കാറ്റിൻ്റെ ഉത്തരവാൽ കുറിച്ചും അതു വിശുന്ന സമയം, സ്ഥലം മുതലായവയെ കുറിച്ചും അറിയുകയും അതു മുൻകൂട്ടി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. മസുരി പിടിപെട്ടാൽ ചില അടയാളങ്ങൾ മുഖ്യമാണ് അതു നാശകരമോ വിനാശകരമോ എന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു. നാശകരമാണെങ്കിൽ ജീവാപായം കുടാതെ കഴിക്കാൻ ശ്രാവ്യവും സർബ്ബപ്രാണിയും കുട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു മരുന്നു സേവിക്കുന്നു. പുരുഷരാൽ ഇന്ത്യ പ്ലാക്കുരു പോലുള്ള ശ്രാവ്യ കഴുത്തിൽ കെടുന്നു. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന വരിൽ പത്തിലൊന്നു മാത്രമേ അപായപ്പെടുന്നുള്ളൂ. ഇതിൽനിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നത് ഇന്ത്യക്കാർ പറയുന്ന ലക്കാരാജ്യം അതുതന്നെയാണെന്നതു. പക്ഷേ, അതിന് അവർ പറയുന്ന വിവരങ്ങളിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഈ ദീപിൽ വിദേശികൾ പ്രവേശിക്കാറില്ല. വല്ല കച്ചവടക്കാരും അവിടെ പെട്ടാൽ പിന്ന കാണാറില്ലെന്നാണ് ഏതിഹ്യം. ‘സിസി’നപ്പേരിൽ നരഭൂക്തുകളായ ഒരുതരം ആളുകൾ ജീവിക്കുന്നുവെന്നു രാമാധനത്തിൽ പറഞ്ഞത് ഈ ഏതിഹ്യത്തിനു ബന്ധം നല്കുന്നു. ലക്ഷ ബാലുസാഃ ദീപുകാർ ഒരുപ്പുട്ടു കാടമാരായി ജീവിക്കേണ്ടി വന്നത് അവർ മനുഷ്യരെ ഭക്ഷിക്കാറുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നു തീരപ്രദേശക്കാർക്കിടയിൽ സംസാരമുണ്ട്.

ରଣ୍ଡାଳ ଭୋଗ

അഥ്യായം 31

രാജ്യങ്ങൾ തമിലുള്ള അന്തരം (ധ്യുവകാന്തരം)

ഈ വിഷയത്തെപറ്റി വണ്ണിതമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഏതെന്നരാള്ളും രണ്ടു നാടുകളുടെ അർഭവിന രേഖകൾക്കുള്ള ‘ത്രേണവ്യുത’ അണി യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, നമ്മുടെ ആളുകൾ മല്ലുരേവകൊണ്ടാണ് രണ്ടു മല്ലുരേവകൾ കണക്കാക്കുന്നത്. രണ്ട് അർഭവിന രേഖകളുടെ ഇടയിലായി മല്ലുരേവയിൽനിന്നു വരുന്ന വ്യത്യാംശംകൊണ്ട് അവ ഓരോനിനും മറ്റെതിൽനിന്നു ദുരം കണക്കാക്കുന്നപോലെ തന്നെ മല്ലു രേവയുടെ സമാനരാരേവകൾക്കുള്ള വ്യത്യാംശം കൊണ്ടും കണക്കാക്കുന്നു. കാരണം, ഈവർ ഏതൊരു നാടിന്റെയും കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറു ദുരം ജനവാസ പ്രദേശത്തിൻ്റെ ഏറ്റവും പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുള്ള അർഭവിന രേവയിൽ നിന്നാണു ഗണിക്കുന്നത്. ഒരു വ്യത്യത്തിൻ്റെ പരിവർത്തന ന ദുരം മുന്നുറ്റി അറുപത് ഡിഗ്രിയെന്നോ അറുപതു നാഴിക എന്നോ അല്ലെങ്കിൽ വ്യത്യത്തിനുസരിച്ചുള്ള കാത്തങ്ങൾ എന്നോ യോജനകളെന്നോ കണക്കാക്കിയാലും അതിനുസരിച്ച് ഈ ദുരം എടുക്കുന്നതിനു പ്രയാസമില്ല. ഇന്ത്യക്കാർക്ക് ഈ ദുരം കണക്കാക്കുന്നതിനു പല മാർഗ്ഗങ്ങളുമുണ്ട്. നമുക്കു കിട്ടിയതനുസരിച്ച് അവയെല്ലാം വ്യത്യസ്തവും ധാമാർത്ഥ്യവുമായി അകന്നതുമാണെന്നാണു മനസ്സിലാക്കുന്നത്. നാം ഒരോ നാടിന്റെയും കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറു ദുരം കണക്കാക്കുന്നോ അവർ ഉഭയജിനി പടണത്തിൻ്റെ അർഭവിന രേവയിൽനിന്ന് ഓരോ നാടിന്റെയും ദുരം യോജനകളായി പരിഗണിക്കുന്നു. ഒരു നാട് ഉഭയജിനിൻ്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്താണെങ്കിൽ രണ്ടിന്റെയും ഇടയില്ലെങ്കിൽ ദുരവും കൂടി കൂടുകയും കിഴക്കുഭാഗത്താണെങ്കിൽ കിഴക്കുകയും ചെയ്തു രണ്ടും തമിലുള്ള കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറു ദുരം കണക്കാക്കുന്നു. അതിനു ‘ദേശന്തർ’ (രാജ്യങ്ങൾ തമിലുള്ള കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറു ദുരം) എന്ന് അവർ പറയുന്നു. ഈ ദുരങ്ങൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു നക്ഷത്രം ഒരു ദിവസം സമ്പരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പെരുക്കിക്കിട്ടിയ തുകയെ നാലു

തിരത്തി എല്ലുറുക്കാണ്ടു ഹരിച്ചാൽ ആ നക്ഷത്രത്തിന് അന്ന് രണ്ടു നാടുകൾക്കിടയിൽ സമ്പരിക്കാൻ വേണ്ടിവരുന്ന ദൂരം ലഭിക്കുന്നതാണ്. പ്രസ്തുത ഹാരകം ഭൂമിയുടെ ചുറ്റളവായ യോജനകളാണ്. എന്തെന്നാൽ രണ്ടു നാടുകൾക്കേയും അർബദിന രേഖകൾക്കുള്ള ‘അമ്മാവുത’ അളവുടെ ദൂരവും ഭൂമിയുടെ ചുറ്റളവും തമിലുള്ള ബന്ധം രണ്ടു നാടുകൾക്കിടയിൽ ആ നക്ഷത്രത്തിനു സമ്പരിക്കേണ്ടി വരുന്ന ദൂരവും ഒരു ദിവസത്തെ പരിവർത്തനത്തിൽ ഭൂമിക്കു ചുറ്റും സമ്പരിക്കുന്ന ദൂരവും തമിലുള്ള ബന്ധം പോലെയാണ്. ചുറ്റളവും നാലായിരത്തി എല്ലുറ്റ് അഞ്ച് എന്നു വരുമ്പോൾ വ്യാസം ആയിരത്തി അഞ്ചുറ്റി ഇരുപത്തി ഏഴ് ആയിരിക്കും; പുൽസഗ്രേ അഭിപ്രായത്തിൽ പറയുന്നത് ആയിരത്തി അറുനുറ്റ് ആയിരിക്കും. എന്നാൽ, ബൈഹരുപ്പത്തിൽ പറയുന്നത് ആയിരത്തി അഞ്ചുറ്റി എൺപത്തി ഓ യോജനകളാണെന്നാണ്. ഒരു യോജന എട്ട് മെത്ര എന്ന തോതിലാണു ഈ കണക്ക്. ആർക്കണ്ടിക്സിലേ പദ്ധാംഗത്തിൽ ആയിരത്തി അപേത് എന്നാണു നിർണ്ണയിച്ചത്. ഈ തുക ഇംഗ്ലീഷ് താരീഖ് ഉദ്ദരിച്ചതനുസരിച്ച് ഭൂമിയുടെ അർബ വ്യാസ തിന്റെ അളവാണ്. മുഴുവൻ വ്യാസവും രണ്ടായിരത്തി ഒരുനുറ്റ് ആയിരിക്കും. ഒരു യോജന ഒരു മെത്ര എന്ന കണക്കു പ്രകാരമാണ് ഈ അഭിപ്രായം. ഭൂമിയുടെ ചുറ്റളവ് 6596 (9/25) ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ, ബൈഹരുപ്പത്തിൽ ‘കണ്ണകാതിക’ എന്ന പദ്ധാംഗത്തിൽ ചുറ്റളവും നാലായിരത്തി എല്ലുറ്റ് ആണെന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ, അദ്ദേഹം ശുശ്വരികരിച്ചുതിയതിൽ ഭൂമിയുടെ ചുറ്റളവ് പുൽസഗ്രേ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ചുമാണു രേഖപ്പെടുത്തിയത്. അതു കണ്ടുപിടിക്കുന്ന വഴി ഇങ്ങനെയാണ്. ഭൂമിയുടെ ചുറ്റളവായ യോജനകളെ മദ്യരേഖ തിനിന് ആ സ്ഥലത്തെക്കുള്ള ദൂരത്തെ തൊല്ലുറിൽനിന്നു കിഴിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന സംഖ്യക്കാണ്ടു പെരുക്കുകയും കിട്ടിയ തുകയെ മുഴുവൻ വൃത്താംശം ലംബാരേഖക്കാണ്ടു ഹരിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നാൽ, ഭൂമിയുടെ ആ സ്ഥലത്തുള്ള ചുറ്റളവുകിട്ടും. അതു നാടിൽ കൂടി പോകുന്ന മദ്യരേഖയുടെ സമാനര രേഖകളുടെ ചുറ്റളവാണ്. ഇതിനു ചിലപ്പോൾ ‘തൊപ്പുൽ മദാർ’ എന്നും നാം പറയാറുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നു ഉള്ളാം കഴിയുന്നതു നാലായിരത്തി എല്ലുറ്റ് എന്നത് ഉജൈജയിൽ പട്ടണത്തിന്റെ ശരിയായ ചുറ്റളവാണെന്നാണ്. പക്ഷേ, നാം അതു കണക്കിലെടുത്താൽ ഉജൈജിൽ പട്ടണത്തിനു മദ്യരേഖയിൽനിന്നു വടക്കോട്ടുള്ള ദൂരം 16 (1/4) ആക്കേണ്ടി വരും. വാസ്തവത്തിൽ ഉജൈജയിനിലേക്കുള്ള ദൂരം 24 ആണ്. ‘കരണ്ടിലക്’ (കർണ്ണതിലകം) എന്ന പദ്ധാംഗത്തിന്റെ നിർമ്മാതാവ് അതിൽ പറയുന്നതു ഭൂമിയുടെ വ്യാസത്തെ 12 കൊണ്ടു പെരുക്കുകയും അതിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ഉത്തരത്തെ ആ നാടിന്റെ ഉച്ച നിശ്ചയക്കാണ്ടു ഹരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ്. ഒരു

സാധനത്തിന് അതിന്റെ നിശ്ചലമായുള്ള ബന്ധം ആ നാട്ടിന്റെ മദ്ദുരേ വയുടെ സമാനര രേഖകളുടെ കേന്ദ്രവും ചക്രവാളവും തമിലുള്ള ഭൂരതത്തിനും ആ നാട്ടിന്റെ അകലത്തിനും വൃത്താംശ ലംഭാരേവയുമായുള്ള ബന്ധം പോലെയാണ്. ഇദ്ദേഹം ‘വ്യാസമ ഭ്രതിക’ എന്നു പറയുന്ന ഇന്ത്യയുടെ വ്യാസം ശരിയാണെന്നു സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. ഈ കണക്കു സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ അവരുടെ ഒരു സാധാരണാദാഹരണം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഒരു വേദ്യയുടെ പ്രതിഫലം പതിനഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിൽ പത്ത് ദിർഹമാണെങ്കിൽ നാൽപതാമത്തെ വയസ്സിൽ അവളുടെത് എത്രയായിരിക്കും? അതു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള വഴി ഇങ്ങനെയതെ. ആദ്യത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും സംഖ്യകൾ തമിൽ പെരുക്കി മുന്നാമത്തെതുകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്നതായിരിക്കും ഉത്തരം.

ഉദാ: $15 \times 10/40 = 3$ (3/4) നാണ്യം

ഈതുപോലെ ഉച്ചനിശ്ചയ നാട്ടിന്റെ അകലമനുസരിച്ച് അധികമാകുകയും സമാനര രേഖയുടെ കേന്ദ്രവും ചക്രവാളവും തമിലുള്ള ഭൂരവും കുറയുകയും ചെയ്യുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ ഈ ഏറ്റവുംകുറച്ചില്ലെങ്കിൽ ബന്ധമുണ്ടാകുന്ന അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അതുകൊണ്ടാണ് ഉച്ചനിശ്ചയ അധികമാകുന്നതിനുസരിച്ചു സമാനരരേവയുടെ കേന്ദ്രവും ചക്രവാളവും തമിലുള്ള ഭൂരം കുറഞ്ഞുവരുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം കണക്കാക്കിയത്. പുത്രസൻ രണ്ട് നാട്ടിന്റെ ഇടയ്ക്കുള്ള ഭൂരം ചരിഗ്രഹണം മുഖേന മനസ്സിലാക്കുകയും അവിടെ ശ്രദ്ധണം അനുഭവപ്പെടുന്നതിനു വേണ്ടിവരുന്ന സമയത്തെ ഭൂമിയുടെ ചുറ്റുള്ളവും കൊണ്ടുപെരുക്കുകയും അതിന്തന്നിനു കിട്ടുന്ന ഉത്തരത്തെ അറുപത് കൊണ്ടുപാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു ദിവസത്തെ ചുറ്റലിനു വേണ്ടി വരുന്ന മിനുട്ടുകൾ കിട്ടുന്നതും അങ്ങനെ അവയ്ക്കു തമിലുള്ള യോജന ഭൂരം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണ്. ഈ കണക്കു ശരിയാണെങ്കിലും ഇതുകൊണ്ടു കിട്ടുന്നതു ലക്ഷ്യിക്കുടി പോകുന്ന മദ്ദുരേവയുടെ ചുറ്റുള്ളവകും. ബേഹമഗ്രഹപ്തന്ത്ര ചെയ്യുന്നതും ഇങ്ങനെ തന്നെയാണ്. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം നാലായിരത്തി എണ്ണുറുകൊണ്ടാവും പെരുക്കുക എന്നു മാത്രം. ഇതിന്റെ പുർണ്ണ വിവരം മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചുവെള്ളു. ഇതുവരെ കൊടുത്ത കണക്കുകളിൽ അവ ശരിയായാലും അല്ലെങ്കിലും അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യവും ലക്ഷ്യവും മനസ്സിലാക്കാൻ നമുക്കു കഴിയുന്നതാണ്.

രണ്ടു നാടുകളുടെ മദ്ദുരേവയുമായുള്ള അകലത്തിൽനിന്നു ദേശാന്തര കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ചു മിസാറി തന്റെ പഞ്ചാംഗത്തിൽ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: രണ്ടു നാടുകളുടെയും മദ്ദുരേവയുമായുള്ള ഭൂരതത്തിന്റെ വ്യത്താംശ ലംഭാരേവയുടെ രണ്ട് സമചതുരം തമിൽ

കൂട്ടി അതിന്റെ വർഗ്ഗമുലം കാണുക. ഈ രണ്ട് വിത്താംശ് ലംബരേവൈകൾ തമിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിന്റെ ചതുരശ്ര അളവ് പ്രസ്തുത വർഗ്ഗമുലംവുമായി കൂട്ടിച്ചേർത്ത് അതിനെ എടുക്കാണ് പെരുക്കി കിട്ടിയ ഉത്തരത്തെ മുന്നുറ്റി എഴുപത്തി എഴുകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ ഈ രണ്ട് നാടുകൾക്കിടയിലുള്ള കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറു ദുരം കിട്ടുന്നതാണ്. രണ്ട് നാടുകളുടെയും മദ്യരേവയുമായുള്ള അകലാനിന്റെ വ്യത്യാസത്തെ ഭൂമിയുടെ ചുറ്റുവായ യോജനകൊണ്ടു പെരുക്കി മുന്നുറ്റി അറുപത്യു കൊണ്ടു ഹരിക്കുക.” മുകളിൽ കൊടുത്ത കണക്ക് രണ്ട് നാടിന്റെയും മദ്യരേവയുമായുള്ള ദുരവ്യത്യാസമായ ഡിഗ്രിനാഴികകളെ യോജന കളാക്രിമാറ്റുക മാത്രമാണു ചെയ്തത്. പിന്നീട് അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്: “ഈ കിട്ടിയ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറു ദുരത്തിന്റെ ചതുരത്തിൽനിന്ന് ആദ്യം കിട്ടിയ ചതുരത്തിന്റെ ദുരത്തെ കിഴക്കുകയും ശിഷ്ടമുള്ളതിന്റെ വർഗ്ഗമുലം കാണുകയും ചെയ്താൽ രണ്ട് നാടുകൾക്കിടയിലുള്ള സുതര രേവയുടെ യോജന കണക്കിലുള്ള ദുരം കിട്ടുന്നതാണ്.” ഈ പറഞ്ഞ തെല്ലാം ആ നാടിന്റെ രേവയുടെ ചുറ്റുവാണ്. പ്രസ്തുത കണക്കുകൾ ഈന്തുക്കാരുടെ പഞ്ചാംഗങ്ങളിലും നാം പ്രസ്താവിച്ചതിനോടു യോജിച്ച നിലയിൽ തന്നെ കാണാം. ഒരു കാര്യത്തിൽ മാത്രമേ വ്യത്യാസമുള്ളു. അതായത്, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഖ്യ രണ്ടു നാടിന്റെ മദ്യരേവയിൽനിന്നുള്ള ദുരത്തിന്റെ വ്യത്യാശ ലംബരേവയുടെ ചതുരാംശ് അശ്ര തമിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിന്റെ വർഗ്ഗമുലം ആണെന്നു പറഞ്ഞതു കണക്ക് നാം എങ്ങനെ ശരിയാക്കിയാലും അത് വാസ്തവത്തിനു വിരുദ്ധമാണ്. ഈതെല്ലാം നമ്മുടെ പല പുസ്തകങ്ങളിലും വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. മദ്യരേവയിൽ നിന്നുള്ള അകലം അറിയുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം പ്രസ്തുത നാടുകൾ തമിലുള്ള അകലവും കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറു ദുരവും അറിയുക സാധ്യമല്ല. ഈവ രണ്ടിൽനിന്നും ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് അറിഞ്ഞെങ്കിൽ മാത്രമേ മറ്റേത് അറിയാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന വസ്തുത മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. ചെയ്തിരാവ് അറിയാതെ ഈ കണക്കിന്റെ രൂപം ഇപ്പകാരമാണ്. “രണ്ട് നാടുകൾ തമിലുള്ള ദുരത്തെ ഒന്നത് കൊണ്ടു പെരുക്കുകയും കിട്ടിയ ഉത്തരത്തെ അതിന്റെ ചതുരശ്ര അളവും ഇരുന്നാട്ടിന്റെയും അക്ഷ ദുരത്തിൽ വരുന്ന വ്യത്യാസത്തിന്റെ ചതുരശ്ര അളവും തമിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിന്റെ വർഗ്ഗമുലംകൊണ്ടു ഹരിക്കുകയും ചെയ്യുക. പിന്നീട് അതിനെ അറുകൊണ്ട് ഹരിക്കണം. കിട്ടുന്ന ഉത്തരം ഇരു നാടുകളും തമിലുള്ള ഡ്രൂവകാലത്തിന്റെ മിനുട്ടുകളായിരിക്കും. ഇതിൽനിന്ന് നമുക്കിങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാം: ആദ്യം പറഞ്ഞതു ദുരമായി കണക്കാക്കുകയും പിന്നെ അതിനെ വ്യത്യാസത്തിന്റെ ചുറ്റുളവായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യുക. പക്ഷേ, വലിയ വ്യത്യാസത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളെ നാം യോജനകളായി മാറ്റുക

യാണകിൽ മുവ്വായിരത്തി ഇരുന്നു് കിട്ടുന്നതാണ്. ഇതു നാം മുമ്പ് ആർക്കണ്യനിൽനിന്ന് ഉദ്ദരിച്ചതിൽനിന്നു നുറ്റ് യോജന കുറവാണ്. പക്ഷേ, ഇതിന്റെ ഇരട്ടിയായ ആറായിരത്തി നാന്നു് ഇവ്വനു താരീഫ് ഉദ്ദരിച്ചതിനോട് ഏതാണ്ട് യോജിക്കുന്നുണ്ട്. ഇരുന്നു് യോജനയുടെ കുറവു് മാത്രമേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ.

ഈ നമ്മക്ക് ലക്ഷ്യസ്ഥിതിം കിട്ടിയ വിവരങ്ങളുണ്ടു് ചില നാടുകൾക്കു മല്ല രേഖയുമായുള്ള അകലം വിവരിക്കാം. ഇന്ത്യക്കാരുടെ പഞ്ചാംഗങ്ങളിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളാണു് താഴെ വിവരിക്കുന്നത്.

ലക്ഷ്യുടെയും മേരു പർവ്വതത്തിൽനിന്നും ഇടയിലുള്ള പ്രദേശങ്ങളെ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറായി സമത്തിൽ ഭാഗിച്ച് ഉഭേജജനി പട്ടണം, റോഹ്റക്ക് കൊട്ടാരം, യമുനാ നദി, താനേശ്വർ മരുഭൂമി, ശൈത്യ പർവ്വതങ്ങൾ എന്നിവ കടന്നുപോകുന്നു. ഈ രേഖയിൽനിന്നാണു നാടുകളുടെ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറ് ദുരം കണക്കാക്കുന്നത്. ‘കുസുമപുർ’കാരനായ ആരുഭ്രംഗൻ പറഞ്ഞതൊഴിച്ചാൽ ഇന്ത്യക്കാരുടെ പുന്നതകങ്ങളിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ലാത്ത നോൺ എന്നാൽ, അദ്ദേഹം പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: താനേശ്വർ മരുഭൂമി ലക്ഷ്യിൽനിന്നു മേരു പർവ്വതത്തിലേക്ക് ഉഭേജയിൽ പട്ടണത്തിലുണ്ട് പോകുന്നതായി വിചാരിക്കുന്ന രേഖയിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് എന്നു പുത്രൻിൽനിന്നു് ഉദ്ദരിച്ചു ചിലർ പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ, പുത്രൻ ഈ തെറ്റായ അഭിപ്രായം പറയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കാരണം, ശഹണ സമയങ്ങൾ ഈ വസ്തുതയെ നിഷ്പയിക്കുന്നുണ്ട്.

പുത്രനാഥി പറയുന്നത്: “ഈ സ്ഥലത്തിന് ആ രേഖയുമായി നൂറ്റ് ഇരുപത് യോജന ദുരമുണ്ടാണെന്ന്. എന്നാൽ, അഞ്ചുവും ഇവ്വനു താരീഫ് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് ‘തർക്കിബുൽ അഫലാവ്’ എന്ന ശ്രമത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: ഉഭേജജനി പട്ടണത്തിൽനിന്ന് അകലം 4 (3/5) ആണ്. ഇതു തത്ക്കൊ വടക്കോ എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നില്ല. പിന്നീട് അതേ ശ്രമത്തിൽ തന്ന അദ്ദേഹം അത് 4 (2/5) ആണെന്ന് ആർക്കണ്യനിൽനിന്നു് ഉദ്ദരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ആർക്കണ്യിൽ നാം കണ്ണത് ഉഭേജയിനിൽനിന്നും മൻസുരയുടെയും ദുരം ഏകദേശം ഒരുപോലെ യാണെന്നാണ്. അവ രണ്ടിനും അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ച പേരു ബ്രഹ്മ സാഖാദ എന്നാണ്. ഉഭേജജനിയുടെ അകലം ഇരുപത്തി രണ്ട് ഡിഗ്രിയും ഇരുപത്തി ഓഡ നാശികയുമാണ്. ‘ലോഹാർനി’ എന്ന പ്രദേശത്തിൽനിന്ന് ഉച്ചനിശ്ചലിനെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പറയുന്നത് 5 (3/5) അംഗുലമാണെന്നാണ്. പഞ്ചാംഗങ്ങളുടെ ഏകകക്കണ്ണം ഉണ്ടെന്നുള്ള അഭിപ്രായമുണ്ടാണെന്നും സുരൂൻ ഉത്തരയുവത്തിൽ വരുന്നോൾ ആ നാടിനു നേരെ

മുകളിലായി സമ്പരിക്കുന്നുവെന്നുമാണ്. വ്യാപ്താതാവായ ബലഭ്രംഗം കനുജിന്റെ അകലം ഇരുപതിനും ഒരു ഡിഗ്രി-മുപ്പത്തി അഞ്ച് നാഴികയും താനേശൻ പ്രദേശത്തിന്റെ അകലം മുപ്പത്തി ഡിഗ്രി-പ്രതിശ്രീ നാഴികയും ആണെന്നു പറയുന്നു. ‘അബുഅഹ്മദ് ബന്നു ജൈലക്കതകീൾ’ എന്ന പണ്ഡിതൻ ‘കർണ്ണി’ പട്ടണത്തിന്റെ അകലം മുപ്പത്തി ഏട്ട് ഡിഗ്രിയാണെന്നു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. ആ രണ്ടു നാടുകൾ തമിൽ മുന്ന് കാതം ദുരമുണ്ട്. ഈ വ്യത്യാസത്തിന്റെ കാരണമെന്താണെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാവുന്നില്ല. ‘കർണ്ണസാരം’ എന്ന പഞ്ചാംഗത്തിൽ കാർശമീ തിന്റെ അകലം ഇരുപതിമൂന്ന് ഡിഗ്രി ഒന്നത് നാഴികയെന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ലാഹൂർ കോട്ടയുടെ അകലം മുപ്പത്തിനാല് ഡിഗ്രി - പത്ത് നാഴികയാണെന്നും ഏനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെന്നിനു കാർശമീതിന്റെ തലസ്ഥാനത്തെക്ക് അവത്തി ആർ നാഴികയുണ്ട്. ആ പ്രദേശത്തിന്റെ അർദ്ധം ഭാഗം താഴ്വരയും മറ്റൊരു ഭാഗം മല സ്വദേശവുമാണ്. ഏനിക്കു ദുരദർശിനി മുവേന മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞുസാരിച്ചു ഗസ്താ പട്ടണത്തിന്റെ അകലം മുപ്പത്തിമൂന്ന് ഡിഗ്രി-മുപ്പത്തി അഞ്ചും, കാബുളിന്റെ അകലം മുപ്പത്തിമൂന്ന് ഡിഗ്രി-നാൽപ്പത്തിഎഴും, കിസ്തിയുടേതു മുപ്പത്തിമൂന്ന് - ഡിഗ്രി അവത്തി അഞ്ചും ദിവുറിന്റെതു മുപ്പത്തിനാല് ഡിഗ്രി-ഇരുപതും, ലഘു ഗാനിന്റെതു മുപ്പത്തിനാല് ഡിഗ്രി-നാൽപ്പത്തി മൂന്നും, പെഷാവരിന്റെതു മുപ്പത്തിനാല് ഡിഗ്രി-നാൽപ്പത്തിനാലും, പേവിനിന്റെതു മുപ്പത്തിനാല് ഡിഗ്രി-മുപ്പതും, ജലത്തിന്റെതു മുപ്പത്തിമൂന്ന് ഡിഗ്രി- ഇരുപതും നൃനാശകോട്ടയുടേതു മുപ്പത്തിരിഞ്ഞും ആണ്. ഇതിനും മുത്തതാൻ പട്ടണത്തിനും തമിൽ ഏതാണ്ട് ഇരുന്നുവും മെത്ത ദുരമുണ്ട്. സിയാൽകോട്ടി നേര്ത്തു മുപ്പത്തിരണ്ട് ഡിഗ്രി-അവത്തിഎടുക്കും മനക്ക് കൂറിരുത്തു മുപ്പത്തിനെന്ന്-ഡിഗ്രി അവത്തും, മുത്തതാനിന്റെതു മുപ്പത്തി ഒന്നത് ഡിഗ്രി-നാൽപ്പതും ആകുന്നു. നാടുകളുടെ മദ്യരേഖയിൽനിന്നുള്ള അകലവും അവ തമിലുള്ള ദുരവും മനസ്സിലായാൽ മെത്ത പ്രസ്താവിച്ച വഴി അനുസരിച്ച് അവയ്ക്കിടയിലുള്ള കിഴക്കു പടിഞ്ഞാർ ദുരം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ഇന്ത്യയിൽനിന്നും മെത്ത പ്രസ്താവിച്ച സഹായങ്ങളുടെ അകലങ്ങൾ മാത്രമേ ഏനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. അവരുടെ ശ്രമങ്ങളിൽനിന്നു മറ്റാനും ലഭിച്ചിട്ടില്ല.

അധ്യായം 32

പൊതുവിൽ ലോകത്തിന്റെ തുടർച്ചയും കാലവും അതിന്റെ ഉർപ്പത്തിയും അവസാനവും

‘മുഹമ്മദ് ബിൻ സകർിയ അൽ അൽ-റാസി’ ശ്രീക്കൃഷ്ണനിന്ന്
ഉഖരിച്ച അഞ്ച് വസ്തുകൾക്ക് ആദിയില്ലെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

1. ഇഷ്വരൻ
2. ആത്മാവ്
3. അരുപ് പദാർത്ഥം
4. കാലം
5. സ്ഥലം (മരുഭൂമായി ബന്ധപ്പെടാത്ത നിലയിൽ സത്ത്രമായത്).

അദ്ദേഹം തന്റെ അഭിപ്രായത്തെ ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണു പ്രകാശിച്ചത്: കാലവും സമയവും തമ്മിൽ അദ്ദേഹം വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്നു. കാലം എല്ലിക്കെന്നകാക്കാൻ കഴിയാത്തതും സമയം അപ്രകാരം കഴിയുന്നതുമാണെന്നെന്നു. ഇതുപോലെത്തെന്നയാണ് മറ്റു പല തത്തച്ചിനകക്കാരും സമയം എന്നത് ആദിയും അന്ത്യവും ഉള്ളതും കാലം ആദ്യവും അന്ത്യവും ഇല്ലാത്തതുമാണെന്നു പറഞ്ഞത്.

അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: “ഈ അഞ്ചു വസ്തുകളും ലോകത്ത് അനിവാര്യമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ഇവയിൽ അരുപ് പദാർത്ഥങ്ങൾ കൂടി ചേർക്കാണു രൂപമുള്ള ധാതുകൾ ഉണ്ടാവുന്നത്. ഇവയ്ക്കു നിലകൊള്ളാൻ സ്ഥലം വേണ്ടിവരുന്നു. എന്നാൽ, അവയ്ക്ക് സ്ഥിതി മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതു കാലത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്കാണാണ്. തദ്ദീരം ചിലത് മറ്റു ചിലതിനു മുമ്പും വേറെ ചിലത് അവയുടെ പിന്നും ചില സാധനങ്ങൾ ഒരേ സമയത്തും ഉണ്ടാവുന്നു. ആൽ, അനാദി, പുതിയത്, പഴയത് എന്നീ ഗുണങ്ങളെല്ലാം കാലംകൊണ്ടാണു നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. ലോകത്തു ജീവിക്കുള്ളതിനാൽ ആത്മാവു വേണ്ടിവരുന്നു. അവയിൽ ബുദ്ധിജീവികളും ഉണ്ട്. സുഖത്തമായ ഒരു വ്യവസ്ഥ അനുസരിച്ചാണു

ലോകം നടന്നുവരുന്നത്. സുഷ്ടാവും നിയന്താവുമായ ഒരു സർവ്വാധി നാമദശ്രൂതം അപരിത്യാജിതയാണ് ഇതു തെളിയിക്കുന്നത്. ആത്മാവും ബുദ്ധിയുമെല്ലാം അവനിൽനിന്ന് ഇന്ന ലോകത്തിലേക്കു ബഹിർഘടിക്കുകയാണ്. ചിന്തകനാരിൽ ചിലർ കാലം നിർണ്ണായകമാണെന്നും മറ്റു ചിലർ കാലവും ലോകത്തിൽനിന്ന് പലനവും നിർണ്ണായകമാണെന്നും മുന്നാമതാരു കൂടുർ ലോകത്തിൽനിന്ന് ഭ്രമണം ശാശ്വതമാണെന്നും അതിനാൽ ചാലിക്കുന്ന വസ്തുകൾ ശാശ്വതമാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നും അതുവഴി അവ പുണ്യം നേടുന്നുവെന്നും പറയുന്നു. ഇവയുടെ എല്ലാം പലനഗ്രഹതു സ്വയം ചാലിക്കാത്തവനും മറ്റുള്ളവരെ എല്ലാം ചാലിപ്പിക്കുന്നവനുമായ ഇന്നശരിനാണ്. ഇതു വളരെ അഗാധവും വിഷമകരവുമായ ഒരു വിഷയമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രസ്തുത വിഷയത്തിൽ ചിന്തകനാരെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുള്ളവരായി കാണുന്നത്. ചിലർ കാലത്തിൽനിന്ന് അസ്തിത്വത്തെ തനെ നിശ്ചയിക്കുണ്ടോൾ മറ്റുചിലർ അത് സ്വയം നിലനിൽപ്പുള്ള മൂല പദാർത്ഥമാണെന്നു വാദിക്കുന്നു. അതിന്റോടെ ‘അസ്മാഉത്തവാജി’ എന്ന ശ്രമത്തിൽ ഏതൊരു ചാലിക്കുന്ന വസ്തുവിനും ചാലിപ്പിക്കുന്ന മറ്റാരു ശക്തി ആവശ്യമായി വരുമെന്ന തത്ത്വത്തിനു തെളിവുകൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട് എന്ന് ആദ്ദോ-എഷ്യക്കാരനായ അലക്സാണ്ടർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇതിനെ കുറിച്ചു ഗാലൻസ് പറയുന്നത് അങ്ങനെ അതിന്റോടെ തെളിവു കൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നു മറ്റുമല്ല, ശരിയായ ഒരു വിവരണം പോലും നല്കിയിട്ടില്ലെന്നുമാണ്.

എന്നാൽ, ഇന്ത്യക്കാർക്ക് ഈ വിഷയത്തിൽ വണ്ണിതമായ ഒരു അഭിപ്രായം കാണുന്നില്ല. വരാഹമിഹിരിൻ തെള്ളി സംഹിതയുടെ ആരംഭത്തിൽ ‘അനാദി’ എന്ന വിഷയം പ്രതിപാദിക്കുന്നിടത്ത് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “പുർവ്വിക ശ്രമങ്ങളുന്നതിച്ചു ഏറ്റവും പുരാതനമായ വസ്തു ഇരുട്ടാണ്. (കറുത്തത് എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഇരുട്ട്) അതായത് നിബ്രാഹാഹിത്യം എന്നതുപോലുള്ളതു ഒരു അവസ്ഥ എന്നു വിവക്ഷിപ്പിനീട് ഇന്നശരിൽ ബൈഹരിളി വേന്മായ ഈ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു. അതിനെ ഉപരിഭാഗം, അധ്യാഭാഗം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ഭാഗമാക്കുകയും അതിൽ സുരൂവാനയും ചുന്നുനെയും സഞ്ചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു”. കുപിലൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ഇന്നശരിനും ലോകവും മുന്നേ ഉള്ളതാണ്. പക്ഷേ, ഇന്നശരി ലോകത്തിൽനിന്ന് കാരണഭൗതനാണെന്നു മാത്രം.” കുംഭക്ക് പറയുകയാണ്: “ലോകം എന്നതു മഹാത്മുത്തങ്ങളാണ് (പഞ്ചാഭൂതങ്ങൾ) ചിലർ അനാദിത്വം കാലത്തിനും മറ്റുചിലർ പ്രകൃതിക്കും സകൽപിക്കുന്നു.” ഒരു സഖ്യം പണ്ണിത്തമാർ ലോകത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതു കർമ്മമാണെന്നു വാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘വിഷണുധർമ്മ’ത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: വജ്രൻ മർക്കണ്ണേഡയനോടു കാലം എന്നതെന്നും നിർവ്വചിക്കാനാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ

അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: “കാലം എന്നത് ‘ആദിമ പുരുഷ’ ആണ്. പിനീട് അദ്ദേഹം കാലത്തിന്റെ ശാപകളെ കുറിച്ചും അവയുടെ നിയന്താക്കരെ കുറിച്ചും വിവരിക്കുകയുണ്ടായി. അവയെയെല്ലാം പല അധ്യായങ്ങളിലായി നം വിവരിക്കുന്നതാണ്. ഇന്ത്യക്കാർ കാലത്തെ രണ്ടായി ഭാഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഒന്ന്, ലോകചലനത്താൽ അനുഭവപ്പെടുന്നതു നംതും മറ്റൊരു ചലനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉച്ചവികാസപ്പെടുന്നതു മാണ്. ഇവശരവൻ കാലം ഈ രണ്ടാമത്തെത്തിൽ പെട്ടാണ്. കാരണം, ഇവശരൻ അനാഭിയയതുകൊണ്ട് അവൻ കാലത്തിനു പരിധി നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയില്ല. നമ്മുടെ അറിവനുസരിച്ച് ഈ വിഷയത്തിൽ അവർക്കുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ പിന്നിട്ടു വിവരിക്കുന്നതാണ്.

ലോകോല്പനത്തിന്റെ അവർക്കുള്ള അഭിപ്രായവും വണ്ണിതമാണ്. ഈ ലോകത്തിന്റെ മുലപദാർത്ഥം അനാഭിയാബന്ന് അവരുടെ അഭിപ്രായം മുന്ന് നാം വിവരിച്ചുവെള്ളോ. അപ്പോൾ ഈ ലോകം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു എന്നതുകൊണ്ട് തീരെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, പിനീട് ഉണ്ടായതാണ് എന്നല്ല അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. പക്ഷേ, ലോകത്തുള്ള വിവിധ രൂപങ്ങളായ വസ്തുകളെല്ലാം നിന്നുണ്ടായതാബന്നാണ് അവരുടെ ആശയം. അതുകൊണ്ടാണവർത്തെ സൃഷ്ടികർത്താക്കൾ പിശാചുകളും ദേവമാരും എന്നല്ല, മനുഷ്യൻ തന്നെയും ആബന്ന് അവർ വിശ്വാസിക്കുന്നത്. സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം അനുശ്രാന്തിക്കാനുള്ള തങ്ങളുടെ കടമ നിർവ്വഹിക്കുകയോ മറുള്ളവരോടുള്ള അസുയക്കൾ ശമനം വരുത്തുകയോ ആകും. ജീശികളിലോരാളായ വിശാമിത്രനാണു മനുഷ്യരുടെ സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി ഏറുമകളെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്ന് അവർ പറിയുന്നു. ഇതു പ്രാദേഹ തെമ്മാവുസിനെ കുറിച്ചു പറിഞ്ഞതുപോലെയാണ്. അതായത്, മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള കർത്തവ്യം ഏറ്റെടുത്തിരുന്ന ദേവഭാരാട് അതു നിർവ്വഹിക്കാനായി അവരുടെ പിതാവ് കല്പിച്ചപ്പോൾ വൈള്ളവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത ആത്മാവിനെ അവർ സപ്തിക്കുകയും അതിനെ ശരിപ്പെടുത്തിയ ശേഷം വൈള്ളവുമായി ബന്ധമുള്ള ശരിരത്തെ അതിനു നല്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കാലാലട്ടത്തിനു നമ്മുടെ ആളുകൾ ഇന്ത്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു ലോകസംവത്സരങ്ങൾ ഏന്നു പറയുന്നു. അപ്പോൾ ഈ സംവത്സരങ്ങളുടെ ഒറ്റത്തു നിർമ്മാണവും മറ്റൊരു അറ്റത്തു നാശവുമുണ്ടെന്ന് ഉഹാറിക്കാമല്ലോ. പക്ഷേ, ഇന്ത്യക്കാരുടെ ആശയം അതല്ല. ബൈഹരിപ്പു പകലും തുടർന്നുവരുന്ന റാവുമാണ് ഇവർ ഇതുകൊണ്ട് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. കാരണം, ബൈഹാവാണ് നിർമ്മാണപരമായ കാര്യങ്ങളുടെ അധികാരി. നിർമ്മാണമെന്നതു നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന സാധനത്തിൽ മറ്റാരുശക്തിയിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ചലനമാണ്. ഈ ചലനത്തിന്റെ ബാഹ്യമായ കാരണങ്ങൾ നക്ഷത്രങ്ങളാകുന്നു. അവയ്ക്കു കീഴ്ഭാഗത്തുള്ള

സാധനങ്ങളിൽ അവ ചലിച്ചുകില്ലാതെ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഇതു ബേഹമൾ പകലിൽ മാത്രമേ സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ. അവരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം നക്ഷത്രങ്ങളും അവ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആകാശങ്ങളും വ്യവസ്ഥാപിതമായ നിലയിൽ ബേഹമൾ പകലിലാണു ചലിക്കുന്നത്. ബേഹമൾ രാത്രിയിൽ നക്ഷത്രങ്ങളും ആകാശങ്ങളും എല്ലാം തന്നെ നിശ്ചലമായിരിക്കും. തന്മിത്തം ഭൂമിയിൽ സ്ഥിതിഗതികളല്ലാം ഒരേ നിലയിലാവേണ്ടിവരും. അപ്പോൾ ബേഹമൾ രാത്രിയിൽ പ്രവർത്തനങ്ങളും ചലനങ്ങളും എല്ലാം നിലക്കുകയും പദ്ധതിക്കുന്നതാൽ വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ സാധനങ്ങളുടെ ചലനവും വളർച്ചയും നിന്നുപോകുന്നു. അങ്ങനെ പുതുതായി വരുന്ന പകലിൽ പുതിയ ഒരു ലോകം ഉടലെടുക്കാൻ തയ്യാറാവുകയും ചെയ്യും. ബേഹമൾ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ ഇപ്രകാരം കാര്യങ്ങൾ നടക്കുമത്രെ. ഇതിനെ കുറിച്ചു പിന്നീടു പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ ഉത്തരവും നാശവും ലോകത്തുണ്ടാകുന്നത് ഇല്ലാത്ത ഒരു സാധനത്തിൽ നിന്നല്ല. നേരെ മരിച്ച് ഉള്ള സാധനങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്ന ചില പരിവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നാണ്. സാധാരണക്കാരോട് ഇന്ത്യ റണ്ടു കാലത്തെ കുറിച്ചും അതു ബേഹാവിമൾ ഉറക്കവും ഉണർച്ചയും കൊണ്ടുണ്ടാവുന്നു എന്നാണ് അവർ പറഞ്ഞുകൊടുക്കാറുള്ളത്. ഇത് ലോകത്തിന് ആദ്യവും അന്ത്യവുമുണ്ടാകുന്ന സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രയോഗമായതു കൊണ്ട് ആരും ഇതു നിഷേധിക്കാറില്ല. ബേഹാവിമൾ ആയുഷ്കാലം ചലനവും നിശ്ചലവുമായി നിലകൊള്ളുകയാണ്. ബേഹാവ് മരിച്ചാൽ ലോകത്തുള്ള സാധനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ മാറുകയും ലോക പ്രകൃതിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനു ‘പുരുഷ വിശ്രമം’ എന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. സാധാരണക്കാർ പുരുഷ രാത്രിയേഠകു ബേഹാവിമൾ രാത്രിയും കൂടിച്ചേരിക്കുന്നു. കാരണം, പുരുഷൻ എന്നത് ഉറക്കവും ഉണർച്ചവും ഉള്ള ഒരാളെന്ന് അവർ സകല്പവിക്കുന്നതിനാൽ ലോകം നിർക്കുമ്പോൾ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ കുർക്കം വലിക്കുന്നതാണ്. ഈ കുർക്കം വലിയാണു ലോകത്തിന്റെ ബന്ധം വേർപ്പെടുത്തുന്നതും അതിന്റെ ജീവനാധി അറുത്തുകളയുന്നതും; ആളുകളെല്ലാം മുങ്ങിപ്പോകാൻ മാത്രം വിയർപ്പുണ്ടാക്കുന്നതും. ബുദ്ധിക്കും യുക്തിക്കും യോജിക്കാത്ത ഇത്തരം ധാരാളം അഭിപ്രായങ്ങൾ അവർക്കിടയിലുണ്ട്. പക്ഷേ, അവരുടെ കൂടുതലിൽ കാര്യവിവരമുള്ളവരും പണ്ഡിതന്മാരും ഇത്തരം പാമരാഭിപ്രായങ്ങളോടു യോജിക്കുന്നില്ല. കാരണം, ഉറക്കത്തിന്റെ ധാമാർത്ഥവും ശരീരം വിശ്വേശനിയങ്ങളോടു കൂടിയതാണെന്നും അതിനു വിശ്രമം ആവശ്യമാണെന്നും അതിന്റെ നിലനിൽപ്പിനു ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങൾ കൂടിയേക്കഴിയു എന്നും മനുഷ്യനു സന്താനപരമ്പര നിലനിർത്താൻ കാമവി

കാരാദികൾ ആവശ്യമാണെന്നും ഇവർക്കു നന്നായിരാം. പരമാണു ക്ഷേമക്കും അവയുടെ മേലയായി നിലകൊള്ളുന്ന നിസ്തൃല്യനായ ഇഷ്വരനും മെൽ പറഞ്ഞ ഗുണങ്ങളുമായി ധാതോരു ബന്ധവുമുണ്ടാ വാൻ പാടില്ലെന്നും അവർക്കു ഭോധ്യമുണ്ട്.

ലോകത്തിന്റെ നാശത്തെ കുറിച്ച് അവർ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: പ്രത്യേക മാസങ്ങളിലായി ചാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രത്യേക സുരൂഹാർ സമേഖിക്കുകയും അവയുടെ ചുടിരെ കാരിന്തുതാൽ ഭൂമി കത്തിനശി കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നീടു നാല് തരത്തിലുള്ള മഴ എനിച്ചു പെയ്യു കയും ഭൂമി ധാരാളം വെള്ളം കുടിക്കുകയും ചെയ്യും. അനന്തരം ഭൂമി യുടെ പ്രകാശം മാത്രം ഇരുട്ടും നാശവും എങ്ങും വ്യാപിക്കും.

മച്ചു(മത്സ്യ) പുരാണത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ലോകത്തെ ദഹി പ്ലിക്കാനുള്ള തീ വെള്ളത്തിൽനിന്ന് ഉത്തഭിച്ചു കുശദാപിലെ ‘മഹാൾ’ പർവ്വതത്തിൽ ലോകനാശം വരേയ്ക്കും ഒളിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ആ തീ പ്രസ്തുത പർവ്വതത്തിന്റെ പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്”. വിഷണു പുരാണത്തിലുള്ളത് ഇപ്രകാരമാണ്: “മഹർലോർ ഡ്യൂവത്തിന്റെ മുക ത്രിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. അവിടത്തെ താമസ കാലത്തിനു ‘കല്പ’ എന്നു പറയുന്നു. കാരണം, മുന്ന് ലോകങ്ങളും കത്തിനശിച്ചാൽ അവർ ഉയരുകയും ജനലോഗിലേക്കു നിങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിടത്താണു ബൈഹരെ ആദി സന്താനങ്ങൾ താമസിക്കുന്നത്. അവർ ശക്തി, സന്നാന ദാൻ, സന്നാനദനാമാൻ, അസുരൻ, കപില, ഭോധി, പഞ്ചരിവൻ എന്നി വരാണ്. ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നത് ഈ നാശം കല്പപയുടെ അവസ്ഥാനിലാണ് എന്നാണ്.

വെള്ളപ്പൂക്കത്തെ കുറിച്ച് അബുമഹീശരിന്റെ അഭിപ്രായം: നക്ഷത്രങ്ങൾ സമേഖിക്കുവോണ്ടാണ് അതു സംഭവിക്കുക എന്നാണ്. ഓരോ ചിത്രയുഗത്തിന്റെ അവസാനത്തിലും കല്പപയുഗത്തിന്റെ ആദ്യവുമാണ് അതു സംഭവിക്കുക. അപ്രോൾ ഈ വെള്ളപ്പൂക്കം പരിപൂർണ്ണം നാശത്തിനു ഹേതുവാക്കണമെന്നില്ല. ഈ വിഷയങ്ങളിൽ ചിന്തിക്കുന്നേരാറും ആശയങ്ങൾ കൂടുതൽ വ്യക്തമാവുകയും പേരും പദ്ധതേയാഗങ്ങളും മനസ്സിലാവുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള അനവധി ഏതിഹ്യങ്ങൾ ബുദ്ധമതകാരിൽനിന്ന് ഇരാൻ ശഹർി ഉഭരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിലോന്നാണ് മേരു പർവ്വതത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി നാല് ലോകങ്ങൾ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുവെന്നും ജനവാസവും നാശവും അവിടെ ഒന്നായി സംഭവിക്കുന്നുവെന്നുമുള്ളത്. ഒരു സുരൂഹെ പിന്നാലെ മറ്റാരു സുരൂഹെ ഉദിക്കുവോഡാൾ അതിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്ന തീ ആ പ്രദേശത്തെ കരിക്കുകയും നടികളിലെ വെള്ളം വറ്റിക്കുകയും അങ്ങനെ ജീവിക കൈല്ലാം നശിച്ചുപോവുകയും ചെയ്യുന്നതു കൊണ്ടാണ് അവിടെ നാശം സംഭവിക്കുന്നത്. അതു കഴിഞ്ഞത്തോഴെപ്പം കരിനമായ കാറ്റു വീശുകയും

തണ്ടുത്ത മേലാങ്ങൾ വന്നു മഴ വർഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ ആ പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം സമുദ്രമായിത്തീർന്നു വെള്ളത്തിന്റെ ഉളരിക്കു ടിയ നൃതയിൽനിന്ന് ഒരു തരം ചിപ്പികൾ ഉണ്ടാകുന്നു. പിന്നീട് ഈ ചിപ്പികളിൽ ജീവൻ ഉത്ഭവിക്കുകയും വെള്ളം വറ്റുമ്പോഴേക്ക് അവ തിൽനിന്നു മനുഷ്യർ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

മറ്റു ചിലരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ നാശത്തിനു ശേഷം ആ ലോക തേതക്കു മറ്റാരു ലോകത്തുനിന്ന് ഒരു മനുഷ്യൻ വരികയും അവിരു ഏകാന്ത ജീവിതം നയിക്കുകയും ചെയ്യും. ആ ദുരവസ്ഥയിൽ ദുഃഖിത നായ അദ്ധ്യഹത്തിന്റെ ചിന്തയിൽനിന്ന് ഒരു ഭാര്യ ജനിച്ച് അവർത്തിനിന്നു മനുഷ്യസന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു.

അഥ്യായം 33

വിവിധ ഭിവസങ്ങൾ - രാഷ്ട്രകല്പകൾ

സാധാരണായായി നാമും ഇന്ത്യക്കാരും മറ്റു സമുദായക്കാരും ‘ദിവസ’മെന്നു പറയുന്നതു സൃഷ്ടിയ്ക്ക് ഒരു പുർണ്ണ ചുറ്റലിന് ആവശ്യമായ സമയത്തിനാണ്. ദിവസം എന്നതു കാഴ്ചയിൽ രാവും പകലും ചേർന്ന താണ്ടല്ലോ? കാഴ്ചയിൽ പെടുന്ന നിലയിൽ സൃഷ്ടൻ സഖ്യരിക്കുന്നോൾ ‘പകൽ’ എന്നും കാഴ്ചയിൽ പെടാതെ നിലയിൽ സൃഷ്ടൻ സഖ്യരിക്കുന്നോൾ ‘രാവ്’ എന്നും പറയുന്നു. ഉദയവും അസ്തമയവും ഒരോ പ്രദേശത്തുകാർക്കും ഓരോ സമയത്തായതിനാൽ അത് ആപേക്ഷികമാണ്. മദ്യരേഖക്കാരുടെ ചട്ടകവാളത്തിന് ഇന്ത്യക്കാർ അകലാമില്ലാത്ത പ്രദേശമെന്നു പറയുന്നു. മദ്യരേഖയുടെ സമാനര രേഖകളെ ഈ ചട്ടകവാളം സമാഗ്രങ്ങളായി ഭാഗിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് മദ്യരേഖാ പ്രദേശക്കാർക്കു രാവും പകലും എന്നും സമമാകാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. മദ്യരേഖയിൽനിന്നു വടക്കോ തെക്കോ അകലമുള്ള നാടുകളുടെ ചട്ടകവാളങ്ങൾ പ്രസ്തുത സമാനര രേഖകളെ ചെറിച്ചും വലുതുമായ രണ്ടു വിലാഗങ്ങളാക്കുന്നു. അതിനാൽ, ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ സൃഷ്ടൻ മദ്യരേഖയിൽ വരാത്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ രാവും പകലും വ്യത്യാസപ്പെടും. പക്ഷേ, മെരു പർവ്വതവും വരാമുഖ ദീപ്പും രണ്ട് ധ്യുവത്തിലായതിനാൽ തദ്ദേശവാസികൾക്കും രാവും പകലും സമമാകുന്നതാണ്. പകലിക്കേൾ ആരംഭം സൃഷ്ടോദയം മുതൽക്കും രാത്രിയുടെ ആരംഭം സൃഷ്ടാസ്ത്ര മയം മുതൽക്കും ആണ്ടല്ലോ.

ഇന്ത്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഒരു ദിവസം തുടങ്ങുന്നതു പകലിക്കേൾ ആരംഭത്തോടെയാണ്. അപ്പോൾ ദിവസത്തിന്റെ രാവ് അതിന്റെ ഏതാട്ടുശേഷം വരുന്നതായിരിക്കും. അതിനാലാണ് ദിവസത്തിന് അവർ ‘സാവന’ (ഉദയദിവസം) എന്നും ‘മനുഷ്യപ്രോരാത്ര’ അതായത്, പൊതു ജനങ്ങളുടെ ദിവസം എന്നും പറയുന്നത്. ഈ ദിവസത്തെ നാം മറ്റുള്ള തിന്റെ മുലവും മാനദണ്ഡവുമായി കണക്കാക്കുന്നു. പൊതുജന ദിവ-

സാത്രാട്ടുത്ത് പുർണ്ണപിതാക്കളുടെ ദിവസമായ ‘പിത്രീൻ ഹോ രാ ത്ര’യാണ്. ഈ പിതാക്കളുടെ ആത്മാക്ഷേൾ ചന്ദ്രഗോളത്തിൽ സ്ഥിരിച്ചയുന്നുവെന്നാണ് ഇന്ത്യക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നത്. ഈ ദിവസത്തിൻ്റെ രാവും പകലും ഉണ്ണാകുന്നത് ഇരുട്ടും പ്രകാശവും കൊണ്ടാണ്. ഉദയം സ്തമ്യം കൊണ്ടാണ്. ചന്ദ്രൻ്റെ പ്രകാശം അവരുടെ മേൽഭാഗത്താണെന്ന കിൻ്റെ അത് അവർക്ക് പകലും കീഴ്ഭാഗത്താണെന്നിൽ അവർക്ക് രാത്രിയുമാണ്. അപ്പോൾ സുരൂനും ചന്ദ്രനും കൂടിച്ചേരുവോഴാണ് അവരുടെ മദ്യാഹനം എന്നും സുരൂനും ചന്ദ്രനും നേരെ എതിരിൽ അഭിമുഖമായി നിൽക്കുവോഴാണ് അർദ്ധരാത്രി എന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അപ്പോൾ അവരുടെ ഒരു ദിവസം ഒരു ചന്ദ്രമാസം മുഴുവനുമാണ്. പകലിൻ്റെ തുടക്കം ചന്ദ്രൻ്റെ പകുതിയിൽ കൂടുതലായി പ്രകാശിക്കാൻ തുടങ്ങുവോഴും രാത്രിയുടെ ആരംഭം പകുതിയിൽനിന്നു കുറയാൻ തുടങ്ങുവോഴുമാണ്. സുരൂനെ കൊണ്ടാണുകൂന രാപ്പകലുകളോടു സാമ്യമായ നിലയിലാണ് ഇതിനെ വിവരിച്ചത്. ചന്ദ്രൻ്റെ പകുതി പ്രകാശിക്കുവോൾ അതു സുരൂരെ അർദ്ധഗോളം ഉഭിക്കുന്നതുപോലെയാണല്ലോ. അപ്പോൾ പിതാക്കളുടെ പകൽ ചന്ദ്രമാസത്തിൻ്റെ $1/4$ മുതൽ അടുത്ത മാസത്തിൻ്റെ $1/4$ വരെയും രാത്രി ബാക്കി ഭാഗവുമാണ്. ഈ രണ്ടും കൂടിച്ചേരുന്നതാണ് അവരുടെ ഒരു ദിവസം. ഈ ഒന്നും വിഷ്ണുധർമ്മത്തിൽ വിവരിച്ചത്.

പിന്നീട് അതിൽത്തനെ ദിനത്ത് ഇതിനെതിരായ നിലയിൽ ഇപ്പോൾ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്: പിതാക്കളുടെ പകൽ ചന്ദ്രമാസത്തിൻ്റെ കുറത്തു പകുതിയാണ്. അത് സുരൂനും ചന്ദ്രനും അഭിമുഖമായി നിൽക്കുന്ന അവസ്ഥ മുതൽ രണ്ടും കൂടിച്ചേരുന്ന അവസ്ഥ വരെയുള്ള കാലമാത്രം. അവരുടെ രാത്രി വെളുത്ത പകുതിയും. ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചതാണു വാസ്തവം. സുരൂനും ചന്ദ്രനും സമേളിക്കുന്ന ദിവസം പിതാക്കൾക്കു ഭാഗ്യാർധമങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ഒരു പതിവ് ഇന്ത്യക്കാർക്കുണ്ട്. മദ്യാഹനം അവരുടെ ആഹാരസമയമായതിനാൽ അപ്പോൾ ധർമ്മം ചെയ്യുകയാണെന്നിൽ അതവർക്ക് ലഭിക്കുമെന്ന് ഇന്ത്യക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

മുന്നാമത്തെത്തു ദേവമാരുടെ ദിവസമായ ‘ദിവ്യഹോരാത്ര’യാണ്. ഡ്യൂപ്രദേശത്തു ജീവിക്കുന്നവരുടെ ചക്രവാളം മദ്യരേവയാണെന്നതിനു സംശയമില്ലല്ലോ. കാണപ്പെട്ടുന്ന ചക്രവാളവും യമാർത്ഥ ചക്രവം ഇവും തമ്മിൽ അല്പപം വ്യത്യാസമുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെത്തു ആദ്യത്തെ തിൽനിന്നു കുറച്ചു താഴെയാവും. അതു (മദ്യരേവ) മേരു പർത്തത്തിൻ്റെ അടിവാര നിവാസികളുടെ കാണപ്പെട്ടുന്ന ചക്രവാളത്തക്കാർ അല്പപം താഴെയും പർവ്വതത്തിൻ്റെ കൊടുമുടിയിലോ അതിൻ്റെയും മദ്യ തിലിൻ്റെയും അടിവാരത്തിലോ നിൽക്കുന്നവരുടെ കാണപ്പെട്ടുന്ന ചക്രവാളമോ അതിലും അല്പപം മേലെ രാശിമണ്ഡല വൃത്തം മദ്യരേവ

ചേരഡിക്കുന്നു. അതിനാൽ, അതിന്റെ പകുതി ചക്രവാളത്തിനു താഴെയും പകുതി മീതെയുമാകും. സുര്യൻ വടക്കെ രാശിമണ്ഡലങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നോൾ അതു ചക്രവാളത്തിൽനിന്ന് അപ്പാല്പമായി ഉയർന്ന് ഇരുപത്തിമൂന്നര ഡിഗ്രി വരെ മെൽപ്പോട്ടു ചുറ്റിപ്പോകുന്നതായി കാണാം. അപ്പോൾ ഉത്തര ദ്രോവത്തിലുള്ളവർക്കു വടക്കെ രാശിമണ്ഡലത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സുര്യൻ എപ്പോഴും കാണാൻ കഴിയുന്ന താണ്. ഈ സമയമല്ലാം കൂടുന്നതാണ് അവരുടെ ഒരു പകൽ. സുര്യൻ തെക്കെ രാശിമണ്ഡലത്തിലാവുമ്പോൾ ചക്രവാളത്തിന്റെ കീഴ്ഭാഗത്തായിരിക്കുന്ന കാലമല്ലാം അവർക്കു രാത്രിയാവുന്നതാണ്. ഉത്തര ദ്രോവ നിവാസികൾക്കു പകലായിരിക്കുന്നോൾ ദക്ഷിണദ്രോവത്തിലുള്ള വർക്കു രാത്രിയാകും. രണ്ടു ദ്രോവത്തിലും ദേവന്മാരുടെ പ്രദേശങ്ങൾ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇതിനു ‘ദേവന്മാരുടെ ദിവസം’ എന്നു പറയുന്നത്.

ആര്യഭടൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ദേവന്മാർ സുരൂവർഷത്തിന്റെ പകുതി കാണുന്നോൾ ഭാനവന്മാർ സുരൂവർഷത്തിന്റെ മറ്റൊരു പകുതി കാണുന്നു. പിതാക്കൾ ചന്ദ്രവർഷത്തിന്റെ പകുതി കാണുന്നോൾ മനുഷ്യർ ചന്ദ്രമാസത്തിന്റെ മറ്റൊരു പകുതിയും കാണുന്നു. അപ്പോൾ സുര്യൻ ആ സമയലത്തിൽ ഒരു രാത്രിയും പകലും കൂടി പ്രദക്ഷിണം പൂർത്തിയാക്കുന്നതായി ദേവന്മാർക്കും ഭാനവന്മാർക്കും അനുഭവപ്പെടുന്നു. ഈതു രണ്ടും കൂടിപ്പേരുന്നോൾ അവർക്ക് ഒരു ദിവസമാകുന്നു എന്നാകുന്നോൾ നമ്മുടെ ഒരു വർഷം ‘ദിവ്യദിവസ’മാണ്. പക്ഷേ, അതിലെ രാഞ്ചകലുകൾ സമമല്ല. കാരണം, സുര്യൻ ഉത്തരരായന രേഖയിലാവുമ്പോൾ വളരെ ഉയരത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ആ സമയത്തുണ്ടാകുന്ന പകൽ രാത്രിയെക്കാൾ ദിർഘമാകുന്നതാണ്. ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവർ ഭൂമാവണ്ണനിനു കുറേ ഉയരത്തിലാണല്ലോ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അതു കാരണാധികാരി രാഞ്ചകലുകൾ വ്യത്യാസപ്പെടും.”

ഒരു വിശ്വാസമനുസരിച്ചു മേരു പർവ്വതത്തിനു വളരെ അധികം ഉയരമുണ്ടാകുന്നു വരുന്നു. ഈതു മതപരവും അവർക്കിടയിൽ തന്നെ അഭിപ്രായ ഏരുക്കുമില്ലാത്തതുമായ വിഷയമല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇതിന്റെ ശരിയായ കണക്കു പരിശോധിച്ചുനോക്കാമായിരുന്നു. സുര്യൻ മഹ്യരേവയുടെ വടക്കാവുമ്പോൾ ദക്ഷിണദ്രോവ നിവാസികൾക്ക് ഒരു കൊല്ലത്തിന്റെ പകുതി രാവും പകുതി പകലുമാകുന്നുവെന്ന വന്തുത കേട്ട ചില സാധ്യാരണക്കാർ ഈ ദിവസത്തിന്റെ പകൽ സുര്യൻ മേലോട് ഉയരുന്നോഴ്ചും രാവു കീഴോട്ടിരിങ്ങുന്നോഴ്ചുമാണെന്നു ധരിക്കുകയും അതു ചില പുസ്തകങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ‘വിഷണുധർമ്മ’ത്തിന്റെ കർത്താവ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “മകരരാശിമുതൽ സുര്യൻ സഞ്ചരിക്കുന്ന സമയം അസുരമാരുടെ പകലാണ് (അ

വരത്രെ ഭാനവന്മാർ). അവരുടെ രാവിൻ്റെ ആരംഭം കർക്കിടക്ക രാശിമു തലാകുന്നു.” മെടം ആദ്യം മുതൽ ആരംഭിക്കുന്ന പകുതി ദേവമാരുടെ പകലാണെന്ന് അതിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ട് പ്രസ്താവനകളും പരസ്പര വിരുദ്ധമാകുന്നതു കൂടുതൽ ചിന്തി ക്കാത്തതുകൊണ്ടാണും. അശാധമായി ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രാളിശാസ്ത്ര ജനങ്ങൾ ഈ വാസ്തവിക സമ്മതിക്കുകയില്ല.

നാലാമത്തെ ദിവസം ബൈഹാവിൻ്റെ ദിവസമായ ‘ദിവ്യഹോരാത്ര’ യാണ്. ഈതു പ്രകശത്തിൽനിന്നോ ഇരുട്ടിൽനിന്നോ ഉണ്ടായതല്ല. നേരു മരിച്ച്, രാത്രിയും പകലും നിശ്ചലവും ചലവുമാകുന്ന സാധനങ്ങളുടെ സഭാവം നിർബന്ധയിക്കാൻ വേണ്ടിവന്ന കാലമാണ്. ഒരു ‘ബൈഹ ദിവസം’ നമ്മുടെ 864,00,00,000 കൊല്ലുങ്ങളാകുന്നു. ഈതിൻ്റെ പകുതിയായ പക ലിലാണ് അണ്ണുകൾ ചലിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതും ഭൂമി ജനവാസ യോഗ്യ മാകുന്നതും വസ്തുക്കളുടെ ഉത്തരവും നാശവും ഉണ്ടാവുന്നതും. മറ്റാരു പകുതിയായ രാത്രിയുടെ സഭാവം വിപരീതമാകും. ആ രാത്രിയിൽ ഭൂമി യുടെ സമിതി വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതല്ല, അപ്പോൾ ചലിക്കുന്ന ശക്തികൾ വിശ്രമിക്കുകയും തദ്ദീര പുതിയൊരു ലോകം ജനമെടുക്കാനുള്ള സാഹ ചര്യം ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ബൈഹാവിൻ്റെ രാവും പകലും കൂടിയ തിന് ‘കല്പ’ എന്നു പറയുന്നു. ഈതിനു നമ്മുടെ ആളുകൾ പറയുന്നതു ‘സിനിയ് ഹിന്ത്’ വർഷം എന്നാണ്. ഈകുടാതെ ആത്മാവിൻ്റൊരായ് ‘പുരുഷപ്പോരാത്ര’ എന്നാരു ദിവസവും കൂടി അവർക്കുണ്ട്. അതിനു ‘മഹാ കല്പ’ എന്നു പറയുന്നു. ഈതാരു സാങ്കല്പിക ദിവസം മാത്രമാണ്. പകൽ, രാവ് എന്നിങ്ങനെ ഇതിനെ വിജ്ഞിക്കാറില്ല. ആത്മാവും പദാർത്ഥം വുമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന കാലത്തിനു ‘പകൽ’ എന്നും ബന്ധം, വേർപ്പെടുന്ന കാലത്തിനു ‘രാത്രി’ എന്നും പറയും.

‘വിഷ്ണുധർമ്മ’ത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: “ബൈഹൻ്റെ ആയു ഷക്കാലമാണ് ‘പുരുഷ ദിവസം.’ ബൈഹൻ്റെ ആയുഷ്കാലം അദ്ദേഹ തിന്റെ കൊല്ലുമനുസരിച്ചു നുറാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു വത്സരം നമ്മുടെ 3,11,040,00,00,000 കൊല്ലുമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നുറു കൊല്ലം ഈ സംഖ്യയോടു രണ്ട് പുജ്യംകൂടി ചേർത്താൽ ലഭിക്കും. അപ്പോൾ പുജ്യം പത്തായി. അതെത്ര ഒരു ‘പുരുഷപകൽ.’ ഈതിൻ്റെ ഇരട്ടിയാണ് ഒരു പുരുഷദിവസം. അതായത് 622,08,000,00,00,000 വർഷം.” പുതിന് സിഖാന്തത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ബൈഹൻ്റെ ആയുഷ്കാലം പുരുഷ ദിവസത്തിന്റെ പകൽ ആകുന്നു. പുരുഷ പകലിനു ‘പരാർത്ഥകല്പ’ എന്നും പറയും. പരാർത്ഥകല്പ എല്ലാറിന്റെയും പ്രാഥമ കാരണങ്ങുത രായ ‘കാര’(ബിനു)യുടെ പകലാണെന്നും അവർ പറയുന്നു. സംഖ്യാ സ്ഥാനങ്ങളിൽ പതിനെട്ടാമതായാണ് ഈതിനെ(കല്പ) നിശ്ചയിച്ചത്. ഈതിൻ്റെ ആർത്ഥം ‘അർഖാകാശം’ എന്നതേ. ഈതിൻ്റെ ഇരട്ടിയായാൽ

ആകാശം മുഴുവനാകുമല്ലോ. അതത്രെ ഒരു പുർണ്ണദിവസം. അപ്പോൾ ഒരു ‘കാര’ ദിവസം നമ്മുടെ വർഷങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് 864-നോട് ഈരു പത്തിനാല് പുജ്യം കൂടിച്ചേര്ത്താലുണ്ടാവുന്ന സംഖ്യയാണ്.

അഥ്യായം 34

ദിവസത്തിന്റെ ചെറിയ വിഭാഗങ്ങൾ

ഒരു ദിവസത്തെ കുലക്കഷ്മായി പല വിഭാഗങ്ങളായും വിവിധ രൂപങ്ങളായും സങ്കല്പിച്ചതുമുലം അവർക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടായി. ഏതെങ്കിലും രണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പാരായണം ചെയ്യുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടുപ്രേരാട് അനേകശിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ഉത്തരം വിവിധ രൂപത്തിലാവും. ചിലർ ഒരു ദിവസത്തെ അറുപതായി ഭാഗിക്കുകയും (1/60)-ന് ‘എടി’ (നാഴിക) എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. കാർഡ്മീറക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചുതിയ ‘സർവ്വമുഖം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “വ്യാസം പത്രം വിരലും റബനം അറുവിരലും ആയി കൂഴിച്ച് ഒരു മരവട്ടിയിൽ മുന്ന് മനാ (സുമാർ ആർ റാതൽ) വെള്ളം കൊള്ളുന്നതാണ്. അതിന്റെ അടിയിൽ ഒരു യുവതിയുടെ ആർമുടി മുഴ കൊള്ളുത്തക്കെ ഒരു ഭാരമുണ്ടാക്കിയാൽ, അതിലുടെ ആ വെള്ളം മുഴുവൻ ലെഡിച്ചുപോകാൻ ഒരു നാഴിക വേണ്ടിവരും. ഓരോ നാഴികയും അറുപത് വിനാഴികയായി ഭാഗിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഒരോ അംശത്തിനും ‘ചഷകം’ എന്നു പറയുന്നു. ഈ വിനാഴികയിൽനിന്ന് ഓരോനും ആറായി ഭാഗിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന അംശത്തിനു ‘പ്രാണം’ (ശ്വാസം) എന്നു പറയുന്നു.”

‘സർവ്വമുഖം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വീണ്ടും ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചുകാണുന്നു: രോഗിയോ, മലമുത്രവിസർജ്ജനത്തിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവനോ വിശനവനോ എന്നെങ്കിലും ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നവനോ ദേഹപ്രാംശവനോ അല്ലാതെ സാധാരണ ഒരാളുടെ സമനിലയിൽ ഉറങ്ങുന്ന ഒരാളുടെ ശാസ്ത്രമാണ് ഈ ശാസ്ത്രകാണ്ഡ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. രോഗാദിവിഷമാവസ്ഥകളുള്ള ആളുടെ ശാസ്ത്ര പ്രക്രൃത്യാനുസൃതമാകാതെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോം. ഒരു ‘പ്രാണാന്ത്രം’ കാലയളവു നാം ഈ പരിഞ്ഞുപോലെ ഒരു നാഴികയുടെ (1/360) ഭാഗമായി ഗണിച്ചാലും ഈ കണക്കു ശരിയാവും. ഇത്തരും കാര്യങ്ങളിൽ അവർക്കിടയിൽ ഭിന്ന

ഭിപ്രായം കാണുന്നില്ല. ഉണ്ടക്കിൽ തന്നെ അതു പേരിൽ മാത്രമാവും. ബൈഹഗ്യപത്രൻ വിനാഴികക്ക് (ചഷകകം) ‘വിനാധി’ എന്നു പറയുന്നു. കുസുമപുർക്കാരനായ ആരുട്ടുകൾ പറഞ്ഞതും ഇപ്രകാരം തന്നെ. പക്ഷേ, ഇദ്ദേഹം നാഴികക്കു ‘നാധി’ എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഗ്രോള്ളേ ഇടുക (1/60) ഡിഗ്രിക്കു ‘പ്രാണൻ’ എന്നും ഇവർ രണ്ടാള്ളും പറയുന്നു എങ്കിൽ, ഗ്രോള്ളേജ്ഞിൽ കല്പിക്കുന്ന 21,600 നാഴികകൾ സമന്വയ കാരണാന്തരം ഒരു മനുഷ്യൻ ശ്രാവണങ്ങളാടു തുല്യമാണെന്നനാണു പുൽസർ പറയുന്നത്. അപ്പോൾ ഗ്രോള്ളം ഒരു നാഴിക ചരിക്കുന്നോൾ ഒരു ശ്രാവണിട സമയം കഴിയുന്നു എന്നർത്ഥം. നാഴികയുടെയും വിനാ ശികയുടെയും ഇടയിൽ ‘ക്ഷണം’ (കാൽനാഴിക) എന്നൊരു വിഭാഗം ഉണ്ടെന്ന് അവർ പറയുന്നു. ഇതിനെ പതിനഞ്ചായി ഭാഗിക്കുകയും ഓരോ ഭാഗത്തിനും ‘കല’ (നാഴികയുടെ 1/60) എന്നു പേരു കൊടുക്കു കയ്യും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ വിഭാഗങ്ങളുടെ താഴ്യായി മുന്ന് വിഭാഗ അള്ളുടെ പേരു കാണാം. ഇതിന്റെ ക്രമത്തിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ല. ഇവയിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്നത് ‘നിമിഷ’മാണ്. (സ്വാഭാവികമായും കണ്ണു തുറക്കുന്ന സമയം) അതിനു താഴെ ‘ലവം’, ഒക്കവിൽ ‘ധ്യാധി’ (ഒരു വിരൽ പൊടിക്കുന്ന സമയം)യുമാണ്. ഇവ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം രണ്ട് ധ്യാധി = ഒരു ലവം; രണ്ട് ലവം = ഒരു നിമിഷം എന്നാണെന്ന് അവർ പറയുന്നു. നിമിഷം എന്നതു പതിനഞ്ചാണെന്നും മുപ്പത്രാണെന്നും ഇവയിൽ ഓരോനും എട്ടാണെന്നും പറയുന്നവരുണ്ട്. ഇങ്ങനെ തന്നെയാണ് ‘സർവ്വമായിലും പറഞ്ഞത്. അവരുടെ സുപ്രസിദ്ധ ജോസ്റ്റുസ്കാര ശർമ്മയും ഈ അഭിപ്രായകാരനാണ്. അദ്ദേഹം ധ്യാധിയുടെ താഴ്യായി ‘അനം’ എന്നൊരു ഭാഗം കൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്നു എങ്കിൽ. ഇതു ധ്യാതിയുടെ (1/8) ആണ്.

ഈ നിമിഷത്തിനു മുകളിലുള്ള ഭാഗങ്ങൾ ‘കാഷ്ട, കല’ എന്നിവ നോക്കാം. ഒരു കല = മുപ്പത് കാഷ്ടതയും, ഒരു കാഷ്ട= പതിനഞ്ച് നിമിഷവും, ഒരു നിമിഷം = രണ്ട് ലവവും, ഒരു ലവം= രണ്ട് ധ്യാധിയും അണെന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ അതല്ല, കല നാഴിയുടെ (2/60)ലോ അത് ഓരോനും മുപ്പത് കാഷ്ടതയും; ഒരു കാഷ്ട മുപ്പത് നിമിഷവും മുന്ന് ലവവും ആണെന്നും പറയുന്നു. വായുപുരാണത്തിൽ ഒരു മുഹൂർത്തം മുപ്പത് കലയും ഒരു കല മുപ്പത് കാഷ്ടതയും ഒരു കാഷ്ട പതിനഞ്ച് നിമിഷവുമാണെത്ര. ഇതിനു താഴോട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങൾ എട്ട് വിതം വ്യത്യാസപ്പെട്ട നിലയിൽ ഉള്ളപ്പെട്ട ശർമ്മയും, പറഞ്ഞതാണു കൂടുതൽ നന്നായി തേണ്ടാനുന്നത്. അപ്പോൾ ഒരു പ്രാണൻ എട്ട് നിമിഷവും ഒരു നിമിഷം എട്ട് ലവവും ഒരു ലവം എട്ട് ധ്യാധിയും ഒരു ധ്യാധി എട്ട് അനംവും ആകുന്നു. ഇതിന്റെ പട്ടിക താഴെ ചേർക്കാം:

പേര്	ചെറിയ വി ഭാഗങ്ങൾ	ഒരുവിവസത്തിന് ഇവയോരോ നിന്മം വേണ്ടിവരുന്ന ഭാഗങ്ങൾ
എലി, നാഡി (നാഴിക)	60	60
കഷണം	4	240
ചപ്പകം, വിനാധി, കല	15	3,600
പ്രാണൻ	6	21,600
നമിഷം	8	1,72,800
ലവം	8	13,82,400
ധൂധി	8	1,10,59,200
ആന	8	8,84,73,600

സാധാരണക്കാർ ഒരു ദിവസത്തെ ഏട്ടായി ഭാഗിച്ച് ഓരോ ഭാഗ തന്നെ പ്രഹാരം' (ഉള്ളമായി പാറാവു നിൽക്കുന്ന സമയം) എന്നു പറയുന്നു. ചില നാടുകളിൽ വാറ്റ് യന്ത്രംകൊണ്ടു വെള്ളം തുള്ളിയായി വീഴ്ത്തി ഒരു ദിവസത്തെ ഏട്ടായി ഭാഗിക്കുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യാറുണ്ട്. അതിൽ ഒരു ഭാഗം കഴിഞ്ഞാൽ (ഏഴു നാഴിക) ചെണ്ട കൊടുക്കയോ ശംഖു വിളിക്കുകയോ ചെയ്യും. പുർഷോർ എന്ന നാടിൽ ഇന്ന് പതിന് താൻ കണ്ണിട്ടുണ്ട്. ഈ കണക്കു പ്രകാരമാണ് സമയവും അതനുസരിച്ചുള്ള ജോലിയും നിശ്ചയിക്കാൻ. ഒരു ദിവസം മുപ്പത് മുഹൂർത്തങ്ങളായും ഗണിക്കാറുണ്ട്. 'മുഹൂർത്തം' എത്രയാണെന്നത് അവ്യക്തമാണ്. ചിലപ്പോൾ മുഹൂർത്തങ്ങൾ സമഭാഗങ്ങളാണെന്നു തോന്നും. നാഴികയായി കണക്കാക്കുന്നോൾ ഒരു മുഹൂർത്തം രണ്ട് നാഴികയാകും. ഉള്ളമായി കണക്കാക്കുന്നോൾ ഒരു ഉള്ളം 3 (3/4) മുഹൂർത്തമാണെന്നു പറയുന്നുണ്ടു്. പകേശ, ഈ സമയാംശങ്ങൾ മദ്യ രേഖയുടെ ഓരോ സമാനര രേഖകളിലും സുരൂൻ വരുന്നോൾ അല്ലപോല്പമായി വ്യത്യാസപ്പെടും. പകൽസമയം രാത്രിയേക്കാൾ കൂടുകയോ കുറയുകയോ ചെയ്യും. ഓരോ രാത്രിയും പകലും പതിനെവ്വേ മുഹൂർത്ത അള്ളായാണ് അവർ കണക്കാക്കുന്നത്. ഉച്ചനിശ്ചൽ കിഴിച്ച് ഓരോ സാധ നത്തിന്ത്യും നിശ്ചൽ വിരുദ്ധകൊണ്ട് അള്ളന് മുഹൂർത്തങ്ങളെ കണക്കാക്കുന്ന സദ്ബന്ധം മേൽ പ്രസതാവിച്ച അഭിപ്രായത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനെ പറി അവരുടെ പദ്യങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കിയ തന്നുസരിച്ച് ഒരു പട്ടിക ഇവിടെ കൊടുക്കാം:

ഉച്ചക്കു മുമ്പുകഴിത്തെ മുഹൂർത്തങ്ങൾ	1	2	3	4	5	6	7	
ഉച്ച നിശ്ചലിൽ കൂടിച്ചേർന്ന നിശ്ചൽ	86	60	12	6	5	3	2	☒
ഉച്ചക്കുശേഷം കഴിഞ്ഞ മുഹൂർത്തങ്ങൾ	14	13	12	11	10	9	8	

പുൽസ് സിഡാനത്തിൻ്റെ വ്യാവ്യാതാവ് ഈ അവസാനത്തെ അഭിപ്രായത്തെയാണ് അംഗീകരിച്ചത്. ഒരു മുഹൂർത്തം രണ്ടു നാഴികയാണെന്നു വണിയിതമായി പറഞ്ഞവരെ അദ്ദേഹം നിശ്ചിതമായി വിമർശിക്കുന്നു. പകലിലെ നാഴിക കൊല്ലുത്തിൽ വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു. മുഹൂർത്തം അങ്ങനെ വ്യത്യാസപ്പെടുന്നിരുന്നുന്നതാണ് അദ്ദേഹം അതിനുപറഞ്ഞ കാരണം. പക്ഷേ, മുഹൂർത്തഗണനയെപറ്റിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ വൈരുദ്ധമുണ്ട്. ഒരു മുഹൂർത്തം 720 പ്രാണൾ ആണെന്നും അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ മതം. ഒരു ശാസം ഒരു ആപാണം(ശാസംവലിക്കൽ)വും ഒരു പ്രാണനും (ശാസം വിടൽ) കൂടിച്ചേർന്നതാണ്. ഈ രണ്ടിനുമായി നിശ്ചാസം എന്നും ഉള്ളാശം എന്നും പറയുന്നു. പക്ഷേ, ദിവസം എന്നു പറയുന്ന സോൾ (പകലും) രാത്രിയും എന്നർത്ഥമാക്കുന്നതുപോലെ ഈ രണ്ടിൽ എത്ര പറഞ്ഞാലും മറ്റെത്രും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. അപ്പോൾ അതു മുന്നുറ്റി അറുപത് പ്രാവശ്യം ശാസോച്ചാശാസം ചെയ്യുന്നതെ സമയമാകുന്നു. ഈതുകൊണ്ടെത്ര ഒരു നാഴികയെ രണ്ടിൽ ഒരു വകുപ്പുകൊണ്ടു കണക്കാക്കി മുന്നുറ്റി അറുപത് ശാസമാണെന്നു പൊതുവിൽ പറഞ്ഞത്. മുഹൂർത്തം ശാസം കൊണ്ടു കണക്കാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു നാഴികയുടെയും സമയം ശാഖയുടെയും തോതനുസരിച്ചാകും. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം അതിനോടു യോജിക്കുന്നിരുന്നു മാത്രമല്ല, മദ്യരേഖയിൽ നിൽക്കുന്ന ആൾക്ക് ഒരു പകൽ പതിനെവ്വേം മുഹൂർത്തമാണെന്നു വാദിക്കുന്നവരെ വിമർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ പകലിലെ മുഹൂർത്തം വിവിധ രൂപത്തിലാണെങ്കിൽ അർബദിനത്തിൻ്റെതും വ്യത്യാസപ്പെടും. വ്യാസൻ യുഡിഷ്ടിരൻ്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ ഈ അങ്ങനെ പറയുന്നു: “അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ ജനനം വെളുത്ത പക്ഷത്തിൽ ദിനാർഥം എട്ടാമത്തെ മുഹൂർത്തത്തിലാണ്.” എതിരാളി ഈതിൽനിന്ന് അതു മദ്യരേഖയിൽ സൃഷ്ടന്ന കുഞ്ചാണെന്ന് ഉച്ചപിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ മർക്കണ്ണാഡയൻ പറഞ്ഞതുമായി അതു യോജിക്കുന്നില്ല. ചെത്രമാസത്തിലെ പുർണ്ണച്ചന്ദ്ര ദിവസത്തിലേ അങ്ങനെ വർക്കയുള്ളൂ എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ‘ഭാദ്ര’ മാസത്തിലെ എട്ടാമത്തെ പക്ഷത്തിലെ എട്ടാമത്തെ ഭാഗം കഴിഞ്ഞ അശയത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. ഈതും മദ്യരേഖയിൽ സൃഷ്ടന്ന സ്ഥിതിചെയ്യുന്നോണെന്ന അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്നില്ല. അശയത്തിലാണ് വസുദേവൻ കംസൻറെ സഹോദരിപുത്രനായ ശിശുപാലനെ വധിച്ചതെന്നു വസിഷ്ഠൻ പറയുന്നു. ഈ കമ അവർ ഇങ്ങനെ ഉഖരിക്കുന്നു:

നാല്യ കയ്യോടുകൂടി ഒരു കൂട്ടി ജനിച്ചു. അതിൻ്റെ മാതാവ് ആകാശത്തുനിന്ന് ഈങ്ങനെ ഒരു അശിരിരിൽ കേടു. “ഈ കൂട്ടിയെ ആരു സ്പർശിക്കുന്നോണ് അതിൻ്റെ അധികമുള്ള കൈ അടർന്നു വീഴു

അത് അവനാവും ആ കൂട്ടിയെ വധിക്കുക.” അങ്ങനെ ഈ കൂട്ടിയെ
അവിടെ വരുന്നവരുടെ മടിയിലെല്ലാം വെക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരിക്കൽ
അക്കുട്ടത്തിൽ വാസുദേവനും ഉണ്ടായിരുന്നു. വാസുദേവൻ ഈ കൂട്ടിയെ
സ്പർശിച്ചപ്പോൾ പ്രസ്തുത കൈകൾ അടന്നുവീണു. അപ്പോൾ തന്റെ
അമ്മാവി (കൂട്ടിയുടെ അമ്മ) ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “നിഃസംശയം നീയാണ്
എണ്ണേ കൂട്ടിയെ കൊല്ലുന്നവൻ.” അപ്പോൾ കൂട്ടികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ
നിൽക്കുകയായിരുന്ന വാസുദേവൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ഈവൻ മന
പ്ലീർവ്വം കൊല്ലുക്കുമ്പോന്നാകുന്ന കുറ്റം ചെയ്യുകയും അത് പത്ത്
പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുണ്ടാൾ മാത്രമേ താൻ അവനെ
വധിക്കുകയുള്ളൂ.”

കുറിച്ചു കാലം കഴിഞ്ഞ യുധിഷ്ഠിരൻ അശനിബെലി നടത്തുന്ന
തിലേർപ്പട്ടിക്കവെ അവിടെ ഗണനിയരായ സർവ്വതും സന്നിഹിതരാ
യി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒരു താലത്തിൽ പനിനീരും വെള്ളവും കൊണ്ടു
വന്ന ഈ സംഗതി ചെയ്യാൻ ഏറ്റവും അർഹൻ ഈ സന്നിധിയിൽ
ആരാണന്നു വ്യാസനോട് ആലോചിച്ചു. അപ്പോൾ വ്യാസൻ വാസു
ദേവനെ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു. അവിടെ ഹാജരുള്ളവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം
ഹത്തിരേണ്ട് അമ്മാവിയുടെ മകനുമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കേടപ്പോൾ
അയാൾക്ക് കോപം വന്നു. ഈ ഉന്നത സ്ഥാനത്തിന് അർഹൻ താനാ
ണന്ന് അദ്ദേഹം ശരിച്ചു. അങ്ങനെ അവിടെ ഒരു വഴക്കുണ്ടാവുകയും
വാസുദേവൻ പിതാവിനെ അയാൾ ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തു.
അയാളുടെ കുറ്റങ്ങൾ ഓരോന്നും അള്ളുകൾ എല്ലാം സാക്ഷ്യം വഹി
ക്കാൻ തുടങ്ങി. അതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വാസുദേവൻ ആ താലമെടുത്ത്
അയാളുടെ തലക്കെറിയുകയും തല പൊളിയുകയും ചെയ്തു.

ഈ കമ തെളിവായി ഉഖരിച്ചതു ശരിയാവണമെങ്കിൽ ‘അശതി’
അർഖം തിന്തിലും എടുക്കുമ്പോൾ മുഹൂർത്തത്തിലേണ്ട പകുതിയിലും വരു
മെന്നു സ്ഥാപിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ വരുന്നില്ലെങ്കിൽ മദ്യം
വയുമായി അകലമുള്ള ഇന്ത്യൻ പ്രദേശങ്ങളുടെ മുഹൂർത്തങ്ങൾ
അർഖിന്തിലേണ്ട വിവിധ വേളകളിൽ ആയേക്കും. ഈ തെളിവിലേണ്ട
പരാജയത്തെ വ്യക്തമാക്കുന്ന മറ്റാന്നാണ് ‘ഗർഭിൽ’നിന്ന് അദ്ദേഹം
ഉഖരിച്ചത്. അശതിയിൽ സൃഷ്ടി മദ്യം രേഖയിൽ വരുണ്ടാൾ നിശ്ചൽ
ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. എല്ലായ്പോഴും നിശ്ചൽ ഇല്ലാതിരിക്കുക സാധ്യമാ
ണില്ല. മുഹൂർത്തങ്ങളും അവയുടെ നാമമാരുടെ പേരുകളും ഉൾക്കൊ
ള്ളുന്ന ഒരു പട്ടികയാണിത്.

മുഹൂർത്തങ്ങൾ	പകലിലുള്ള മുഹൂർത്തങ്ങൾ നാമങ്ങൾ	രാത്രിയിലുള്ള മുഹൂർത്തങ്ങൾ നാമങ്ങൾ
1	ശ്രിവൻ (മഹാദേവൻ)	രജുവൻ (മഹാദേവൻ)

2	ഭൂത്യഗു(പാന്യ)	അജ (കുളവൃത്ത സർവജിവികളും ദെയും നാമൻ)
3	മിത്രു	അഹർഭദ്ധൻ (ഉദ്ഗതാ പിത്യുപതി)
4	പിത്രു	പറഷ്ട (രേവതിയുടെ നാമൻ)
5	വാസ്യു	ദസ (അശതിയുടെ നാമൻ)
6	ആഖ്യ് (വൈദ്യുതം)	അനധക (കാലൻ)
7	വിശ്വ	അശൻ
8	വൃഥാവ്യ് (ബ്രഹ്മൻ)	ധാതാർ (സംരക്ഷകനായ ബ്രഹ്മാവ്)
9	കുശാർ (മഹാദേവൻ)	ബോമൻ (മകീരത്തിന്റെ നാമൻ)
10	ഇളിരാകൻ	ഗുരു (വ്യാഴഗ്രഹം)
11	ദേവദേവൻ	ഹരി (നാരായണൻ)
12	നീശാകർ(ചന്ദ്രൻ)	രവി(സൂര്യൻ)
13	വരുണൻ(മേഘനാമൻ)	യമൻ (കാലൻ)
14	അരുമൻ	ദക്ഷ(തനൻ) (ചെച്ചതനാമൻ)
15	ഭാഗ്യോർ	അനിലം(കാറ്റ്)

മൺിക്കുറുക്കളെയും അവയുടെ അധിനാമരയും കുറിച്ച് ഈന്തു യിലെ ജോതി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ മാത്രമേ പറഞ്ഞുകാണുന്നുള്ളു. പക്ക പിരിഞ്ഞും രാത്രിയുടെയും അധിനാമൻ ഒന്നുതന്നെയായാണ് അവർ കാണക്കാക്കുന്നത്. പകലിന്റെ അംശങ്ങളായി മൺിക്കുറുക്കളോടാണ് അവരുടെ നാമമാരയും യഥാക്രമം അവർ കണക്കാക്കുന്നത്. ‘ഹോർ’ എന്നാണു മൺിക്കുറിന് അവർ പറയുന്നത്. ഈ പേര് സമമ്പാത്ത നിലയിൽ ഭാഗികപ്പെട്ട മൺിക്കുറുകൾക്കും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. അർദ്ധരാശികൾക്കും ഹോർ എന്നു പറയാറുണ്ട്. രാപ്പുകൾ ദാരാനിലിലും ആൻ രാശികളാണ് ഉദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. 1/2 രാശി ഒരു മൺിക്കുറായി കണക്കാക്കുകയാണെങ്കിൽ രാവും പകലും പ്രതിബംധിക്കും വിതമാകും. ‘കർണ്ണതിലികം’ എന്ന പദ്ധാംഗതതിൽ വിജയാനന്ദൻ പറഞ്ഞത് ഈ വസ്തുതയെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നു. മാസത്തിന്റെയും കൊല്ലത്തിന്റെയും അധിനാമമാരെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ഹോരദേവത (മൺിക്കുറിന്റെ നാമ)യെ ഇപ്പകരം കണക്കാക്കണം. അതായത്, രാവിലെ മുതൽ ആദ്യമായി ഉദിക്കുന്നതു നാഴികയായി കണക്കാക്കുക. എന്നിട്ടിവരെ 900 കൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഉത്തരംകൊണ്ട് അനന്തത അധിപൻ തൊട്ടു യഥാക്രമം കീഴപോക്ക് എല്ലാിയാൽ ആ മൺിക്കുറിന്റെ നാമനെ കണ്ണുപിടിക്കാം.” ഉത്തരത്തിൽ ഒന്നുകൂടി ചേർക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഉദിച്ച സമയങ്ങളെ കണക്കിലെടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ സമഭാഗങ്ങളായ മൺിക്കുറുകൾ ലഭിക്കുമായിരുന്നു. അസംഖ്യങ്ങളായ മൺിക്കുറുകൾ ഒരു പട്ടി

കയിൽ ഇവിടെ വിവരിക്കാം ഈതു ‘സർവ്വമു’യിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരമാ സൗന്ദര്യം എന്നേ വിശദാസം:

മൺിക്കു രൂക്കൾ	പകലിഞ്ചേ മൺിക്കു രൂക്കളുടെ പേരുകൾ	ശുഭം അശുഭം	രാത്രിയുടെ മൺിക്കു രൂക്കളുടെ പേരുകൾ	ശുഭം അശുഭം
1	രുദ്ര	അശുഭം	കാളിരാത്രി	അശുഭം
2	സൗമ്യം	ശുഭം	രോധനി	ശുഭം
3	ക്രാല	അശുഭം	വൈരമ	ശുഭം
4	സ്ത്രേം	ശുഭം	ത്രാസനി	അശുഭം
5	വേഹം	ശുഭം	ഗുഹനി	ശുഭം
6	വിശാല	ശുഭം	മായാ	അശുഭം
7	മൃത്യുസാരി	അശുഭം	ഭേരി	ശുഭം
8	ശുഭ	ശുഖം	ജീവഹാരനി	അശുഭം
9	ക്രൂര	ശുഖം	ശുശ്രനി	അശുഭം
10	ചന്താലി	ശുഖം	വർഷ്ണണി	ശുഖം
11	കൃതിക	ശുഖം	ധരി	അശുഭം
12	അമ്മിതം	ശുഖം	ചാന്തിമം	ശുഖം

വിഷ്ണുധർമ്മത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: “പാദ്യുകളുടെ കൂട്ട തതിൽ ‘നാഗകുലിക’ എന്നൊരു സർപ്പമുണ്ട്. ചില നക്ഷത്ര സമയങ്ങളിൽ അവ അശുഭസുചകങ്ങളായിരിക്കും. അപ്പോൾ അവയുടെ വിഷം ഒരു വിധത്തിലും ഇരഞ്ഞുകയില്ല. എത്രു മുത്രവും വിഹലമാവുകയേ ഉള്ളൂ. ‘കൂറി’ എന്നു ചൊല്ലിയാണല്ലോ മന്ത്രം ജപിക്കാൻ. ഈ അശുഭ സമയങ്ങളിൽ ഇതിനൊന്നും ഒരു ഫലവും കാണുകയില്ല. ആ നക്ഷത്ര സമയങ്ങൾ 150 ആയാണ് ഭാഗികപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ആ സമയങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന ഒരു പട്ടിക ഇവിടെ കൊടുക്കാം.

സമയങ്ങളുടെ നാമമാർ	ണ്ണായർ	തിങ്കൾ	ചൊവ്വ	ബുധൻ	വ്യാഴം	വെള്ളി	ശനി
കുലികയുടെ ഉഴംഗം വരെ കഴിഞ്ഞ സമയം	67	71	17	144	86
അതിനുശേഷം വരുന്ന കുലികയുടെ സമയങ്ങൾ	16	8	37	2	2 1 2	6	64

അഥ്യായം 35

മാസങ്ങളുടെയും കൊല്ലങ്ങളുടെയും ഗണങ്ങൾ

സുര്യനും ചന്ദ്രനും ഒരു പ്രാവശ്യം സമേച്ഛിച്ചതു മുതൽ രണ്ടാം മത്തെ സമേചനം വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിന് ഒരു ‘പ്രകൃതിമാസം’ എന്നു പറയുന്നത് വസ്തുക്കളുടെ ആരംഭം, അവസാനം, ഉത്തരവം, നാശം, ഉയർച്ച, താഴ്ച, നിശ്ചലത, ചലം തുടങ്ങിയ പ്രകൃതിസഹചരായ സാഭാരം ചന്ദ്രനും അതിരെ പരിവർത്തനങ്ങൾക്കും ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ്. ഈ ചന്ദ്രമാസത്തിന് ‘പ്രകൃതിമാസം’ എന്നു പറയുന്നത് ചന്ദ്രരെ പ്രകാശം കരുതവാവുസമയത്തു കാണാതിരിക്കുകയും പിന്നെ അല്പാല്പമായി കണ്ണുകുഞ്ഞുകയും അനന്തരം പൂർണ്ണ ചന്ദ്ര നാവുകയും അതിനുശേഷം പൂർവ്വസ്ഥിതിയിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതു കാരണമാണ്.

കരുതവാവുന്ന ചന്ദ്രൻ ഉദിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം എല്ലാ വർക്കും വ്യക്തമായി അറിയാം. എന്നാൽ, നിരിഞ്ഞുഡിക്കുന്ന ദിവസങ്ങൾ അതിരെ പ്രകാശം കുറയാനുള്ള കാരണം പലർക്കും അവധിക്കരിക്കാം. ചില പ്രത്യേക ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു മാത്രമേ അതു കണ്ണിൽ താൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ചന്ദ്രൻ സുര്യനെക്കാൾ വളരെ ചെറുതായതിനാൽ സുര്യപ്രകാശം ചന്ദ്രരെ പകുതിയിലിയിക്കം ഭാഗത്തും പതിയുമോ. അതാണ് മേൽ പറഞ്ഞതിനുള്ള കാരണം എന്ന് അവർ പറയുന്നു. ചന്ദ്രൻ പല നിലയിലും ഭൂമിയിലുള്ള വസ്തുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. വേലിയേറ്റു ചന്ദ്രരെ ഉദയാസ്തമയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നു കാൽക്കര യാത്രക്കാർക്കും നല്ലപോലെ അറിയാവുന്ന യാമാർത്ഥമാണ്. ചില രോഗികളുടെ പ്രകൃതി വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതിലും ബുദ്ധിയുടെ സ്ഥിതി മാറുന്നതിലും ചന്ദ്രന് അനിശ്ചയമായ പകുതിക്കുന്നു വെദ്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ സമർത്ഥിക്കുന്നു. ജന്തുകളിലും സസ്യങ്ങളിലും ചന്ദ്രരെ പ്രതിഫലനങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നു

ബന്ധനു പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞതയാരും പറയുന്നു. ചേതൻ്റെ, തലച്ചോറ്, മുട്ട്, പാനിയാവഗിഷ്ഠം, ചട്ടപ്രകാശത്തിൽ ഉറങ്ങുന്ന വരൾച്ച മസ്തിഷ്കം, ചന്ദ്രിക പതിക്കുന്ന ചണ വസ്ത്രങ്ങൾ മുതലായവയിൽ അതിന്റെ പ്രതിഫലനങ്ങൾ ഏറെയുണ്ടാകുന്നു എന്നു ഗവേഷണ വിദ്യയാരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. വെള്ളരി, ബത്തക്ക, കുമ്പളം മുതലായവ കൂഷി ചെയ്യുന്നതിലും ചട്ടൻ്റെ രേഖി പാദം ശക്തിയായി പ്രതിഫലിക്കുന്നു കൂഷി വിദ്രഘ്യമാർ ഉദ്ദേശ്യാഷിക്കുന്നു. വിത്തം കൊയ്ത്ത് മുതലായവയുടെ സമയം ചട്ടോദയം അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് അവർ നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. പ്രത്യേകം മാസമാവും ബോൾ ഒരു കൊല്ലുമാവും. അതിനു ‘ചട്ടമാസം’ എന്നു പറയുന്നു. സുരൂൻ രാശിമണ്ഡലങ്ങളിൽ ഒരു വട്ടം ചുറ്റി ഏതുനും കാലഘട്ടത്തിനു ‘പ്രകൃതിവർഷം’ എന്നാണു പേര്. ഒരു കൊല്ലുത്തിലെ നാല് കാലാവസ്ഥകളിലെ കൂഷി, ഉല്പാദനം മുതലായവയ സുരൂനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ കൊല്ലുത്തിനു ‘സുരൂവർഷം’ എന്നു പറയുന്നു. ചട്ടമാസത്തിലെ ഒരു മാസം അതിന്റെ 1/12 ആയതുപോലെ സുരൂവർഷത്തിലെ ഒരു മാസവും അതിന്റെ 1/12 ആയിരിക്കും. ഇതു സുരൂവർഷ മിതമായ സഖാരമനുസരിച്ചുള്ള കണക്കാണ്. വ്യത്യസ്ത സഖാ രത്തത ആസ്പദമാക്കി പറയുകയാണെങ്കിൽ അത് ഒരു രാശിത്രണംചെയ്തു തീർക്കുന്ന കാലഘട്ടമാണ് ഒരു മാസം.

സുരൂനും ചട്ടനും കുടി സമേജിക്കുന്ന സമയത്തിന് ‘അമാവാസി’ എന്നും അവ രണ്ടും അഭിമുഖമായി നിൽക്കുന്ന സമയത്തിനു ‘പാർശ്വമി’ എന്നും ഇന്ത്യക്കാർ പറയുന്നു. രണ്ടിനുമിടയിൽ ഒരു വൃത്തത്തിന്റെ കാൽ ദുരം വരുമ്പോൾ ‘ആത്മ’ എന്നാണു പേര്. ചട്ടവർഷത്തിനു ചട്ട മാസത്തെയും ചട്ട ദിവസത്തെയുമാണു സാധാരണ ഗണിക്കാനുള്ളതെങ്കിലും ചിലർ സുരൂമാസങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. രാശിയുടെ ആരംഭം മുതലാണ് അവർ ആ മാസം കണക്കാക്കുന്നത്. ഒരു രാശിയിൽനിന്നു മറ്റാരു രാശിയിലേക്കുള്ള നീക്കത്തിനു ‘സാർക്കമും’ എന്നു പറയുന്നു. ഇത് ഏതാണ്ട് അനുമാനമാണ്.

ചട്ടമാസം കണക്കുകൂടുന്നവർ സുരൂവർജ്ജയും ചട്ടവർജ്ജയും സമേളം മുതൽക്കു കണക്കാക്കുന്നു. അതുതന്നെന്നയാണു തുപ്പത്തികരബും. പാർശ്വമി ദിനം മുതൽ മാസത്തിന്റെ ആരംഭം കണക്കുകൂടുന്നവരുമുണ്ട്. വരാഹമിഹിന്ദൻ ഇപ്രകാരമാണു ഗണിച്ചതെന്നു താൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങളിൽനിന്നു വണ്ണിതമായി ഈ കാര്യം എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള കണക്കുകൂടൽ പൂരാതന കാലത്തു തന്നെ നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു കാണാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്.

വേദത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “പുർണ്ണ ചട്ടൻ ഉദിച്ചു, അതോ

எது மாஸவும் அவசரானிட்டு ஏற்று ஸாயாரள ஜனஅடீ பரியாரு ண்க. ஹத் ஏற்ற ஸஂவயாயிட்டு அவர்களுக்கு அஜதை கொள்ளான். காரளா, ஸெஷ்டாந் லோகம் ஸ்பூஷ்டிக்காநாரலிட்டுது வெழுத பக்க திலாள். கருத பக்கத்திலவிடு.” ஹதும் அவரித் தில அதுகூகு ஒடுக் கூட அல்பிராயமாவா. ஸமேகநத்தினு ஶேஷம் மாஸம் துடனை அதுபேறத விவசனைக்கு ‘பெ’ ஏற்று பரியுனு. புர்ண்ணமியுடை ஶேஷமுக்கு விவசத்தினும் பிட ஏற்றானு பேர்.

புர்ண்ணமியுடை முஸும் பிடியும் பிடுகிலுக்கு ஹருடுகும் பெகாஶவும் ஒரே நிலதித் வழுதாஸப்பூகொள்ளிரிக்கு. அதுபக்கத்திலுக்கு உடயவும் ரணா பக்கத்திலுக்கு அச்சத்தமயவும் அரியான் அவர்க்க ஒரு ஸள்ளமுண்க. சாரை விவசனைதை-பதினஷி கூடியதோ கூர எத்தோ-அதுக்கா. அது ராத்தியுடை நாஷிககொள்ளு பெருக்குக. கிடுகு மலதேநாடு ரண்டுகூடி கூடி அதிரை பதினஷுகொள்ளு ஹரிக்குக. அபோர் கிடுகுநது ராவிரெந் அதும் முதல் பிடுக் கூட்ட மிகுந்துவரெயுக்கு நாஷிகக்கணோ (வெழுத பக்கத்தில்) ராவிரெந் அதும் முதல் பிடுக் குடிக்கான் வேள்விவருந நாஷிகக்கணோ (கருத பக்கத்தில்) அவும். ராத்தியித் ஹு காலத்திரெந் வழுதாஸம் ரண்டு நாஷிகயாள். ஒரு ராத்தி முப்புத் நாஷிகயதெ. சிலபோர் அல்பா கூடுக்கரும் கூரியுக்கரும் செய்யாருண்க. பக்க முப்புத் நாஷிகயாயி கள்க்காகிகிடுகு ஸஂவயை அதிரெந் பகுதிகொள்ளு ஹரிக்கு கரும் செய்தாக் கோனினும் ரண்க நாஷிக கிடுகுநதாள். அது ராத்தி யுடையும் ஓனாமதை ராத்தியுடையும் அதுகையுக்கு நாஷிகயுடை பகுதிகொள்க ஹரிசுாத் ஹு கள்க்கு கூடுதல் கூடுமாயிரிக்கு நதும் ரண்க நாஷிக கூடி கூடுக்கூட அவசம கூடி ஹஸ்திரிக்குந்து மாள். காரளா, அதாளைலோ பிடுக்கல உடிசூக்கானும் காலங்கா. மாஸனை உள்ளகுந்து விவசனைச் சேர்க்காகுந்துகொள்க விவசனைதை ஸ்திதியங்குஸரிசுவும் மாஸனைதை நில. ஓரே மாஸவும் முப்புத் விவசமாள். ஏற்காத், உடயதை அதுப்பாக்கி கூடுக்கரு ளைக்கித் ‘கல்ப’யிலுக்கு பிடுமாஸமங்குஸரிசு ஹருபத்தி வெத் விவசவும் 189,005/356,226 அதிரிக்குமதெ. கல்பத்திலெ விவசனைதை பா ழுமாஸனைச் கொள்க ஹரிசுாத் கிடுகு உத்தரமாள் ஹவிரத கொடு தத்த. பிடுமாஸத்திரெந் விவசனைச் முப்புத் அதாளு கள்க்கா களியத. ஒரு மாஸத்தினாயி நிஶுத்திசு விவசனைச் முப்புதை ஒரு கொ ஸ்திதிநாயி நிஶுத்திசு விவசனைச் முந்துளி அரைபதை ஏற்காதாள் ஹதிரெந் பிடுமாஸத்தினால் ஏற்காத காரளா. ஏற்காத், உடயதை அதுப்பாக்கி நோ க்குவோர் முப்புத் விவசவும் 13,62,987/31,30,400 வும் அளவ். ஒரு ‘பிடுமாஸ’ நம்புதை முப்புத் மாஸம் கூடியதாள். அது மாஸத்திரெந்

ഉദയ ദിവസങ്ങൾ 885,163,410 / 178,111 ഉം ആകുന്നു. ദേവമാരുടെ ഒരു മാസം നമ്മുടെ മുപ്പത് വർഷമാണ്. അതിന്റെ ഉദയദിവസങ്ങൾ 10957 241/320 ആകുന്നു. ബൈഹമമാസം അറുപത് കല്പമാണ്. അതിന്റെ ഉദയ ദിവസങ്ങൾ 94,674,987,000,000 ആകുന്നു. പുരുഷമാസം ഇരുപത്തി ഓൺ ലക്ഷത്തി അറുപതിനായിരു കല്പവും. ഈത് ഉദയദിവസങ്ങൾ അനുസരിച്ച് 3,408,299,532-നോട് ഒപ്പ് പുജ്യവും കൂടിച്ചേർത്താൽ കിട്ടുന്ന ദിവസങ്ങളാണ്. ‘കഅ’മാസത്തിലെ ഉദയദിവസങ്ങളുടെ സംഖ്യ 94,674,987-നോട് ഇരുപത്തിമൂന്ന് പുജ്യം കൂടിച്ചേർത്താൽ ലഭിക്കും. ഈ മാസങ്ങളിൽ ഓരോന്നിനെയും പത്രണക്ക് കൊണ്ടു ഗുണിച്ചാൽ കിട്ടുന്നത് അവയുടെ കൊല്ലുമായിരിക്കും.

ചന്ദ്രവർഷത്തിലെ ഉദയ ദിവസങ്ങൾ 354 65364/17811 ആണ്. സുര്യ വർഷത്തിലെ ദിവസങ്ങൾ 365 827/3200. പിതൃക്കാലം മുന്നുറി അറുപത് ചാന്ദ്രമാസവും ഉദയദിവസങ്ങൾ 10631 1699/178111 -ലും ആകുന്നു. ‘ദേവവർഷം’ നമ്മുടെ മുന്നുറി അറുപത് കൊല്ലം കൂടിയതും അതിലെ ഉദയദിവസങ്ങൾ 132,493 3/80-ലും ആകുന്നു. ‘ബൈഹമവർഷം’ 720 കല്പവാണ്. അതിലെ ഉദയ ദിവസങ്ങൾ 1,136,099,844-നോട് ആർ പുജ്യം കൂടിച്ചേർക്കുന്നോൾ കിട്ടും. ‘പുരുഷവർഷം’ 25,920,000 കല്പവും അതിന്റെ ഉദയ ദിവസങ്ങൾ 40,899,594,384-നോട് ഒപ്പ് പുജ്യം കൂടി ചേർക്കുന്നോൾ കിട്ടുന്ന സംഖ്യയുമാകുന്നു. 1,136,099,844- നോട് ഇരുപത്തി മൂന്ന് പുജ്യം കൂടിച്ചേർത്താൽ കിട്ടുന്ന സംഖ്യയാണു ‘കഅ’വർഷത്തിലെ ഉദയദിവസങ്ങൾ. പുരുഷ ദിവസങ്ങൾ കൂടിച്ചേർത്തു വർഷങ്ങളും മറ്റും കണക്കാരാറില്ലെന്ന് അവരുടെ ശ്രമങ്ങളിൽ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. പുരുഷൻ അനാദ്യതനകാണ്. മറ്റൊരു എല്ലാ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട ദിവസങ്ങൾ കൂടിച്ചേർത്തു മാസങ്ങളും കൊല്ലുങ്ങളും കണക്കുന്നു. പുരുഷൻ പരിശുദ്ധനായതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിവസങ്ങൾ കൂടിച്ചേർത്തു യാതൊന്നും അവർ ശണിക്കാറില്ല. പുരുഷനെ സംഖ്യയിച്ച് ഇവർക്കുള്ള പോലെ തന്നെയാണു ചില സുഫീവരുമാർ വിശ്വസിക്കുന്നതും. അദ്ദേഹം അനാദ്യതനകാണുന്ന അവരുടെയും മതം. ഭൂതലാവികളുടെ ഗണന വരും ഉള്ളറം അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. അപ്പോൾ അതേ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെയാവും കൊല്ലുങ്ങളും മാസങ്ങളും കണക്കാക്കുക. ഉത്തവംകൊണ്ടു തുടങ്ങി നാൾക്കാണ് അവസാനിക്കുന്ന ഈ കാലങ്ങൾ നാൾമില്ലാത്ത ദൈവത്തിനു യോജിച്ചത്രം.

അനിവാര്യമല്ലാത്ത ചില കാര്യങ്ങളെ കുറിച്ചു ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസവും അതു സംഖ്യയിച്ചു ഭിന്നമായ പ്രസ്താവന കളും ഉണ്ടാവുക എന്നതു സാധ്യാരണയാണല്ലോ. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പെട്ട താണ് ചില ഇന്ത്യക്കാരിൽനിന്നും ഞാൻ കേടു താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന വിവ

രണം. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം എന്ന് ഓർക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യരുടെ 33,000 കൊല്ലം ഡ്യൂവനക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഒരു കൊല്ലവും അവരുടെ തന്നെ മുപ്പത്തി ആറായിരു വർഷം ബൈഹാമിന്റെ ഒരു കൊല്ലവും, 99,000 കൊല്ലം ഡ്യൂവത്തിന്റെ ഒരു കൊല്ലവും ആവുന്നു. യുദ്ധത്തിനായി നിരന്ന രണ്ട് അണിയുടെ മദ്യത്തിൽ വാസുദേവൻ അർജ്ജുനനോടു പറഞ്ഞു: ‘ബൈഹമൾ ഒരു ദിവസം രണ്ടു ക്രമപത്രങ്ങളും തുല്യമാണെന്നുണ്ട്. ‘ബൈഹമസിഖാന’ത്തിൽ വ്യാസനിൽനിന്നും സ്മരിയിൽനിന്നും ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിച്ചു കാണുന്നു: “കല്പം എന്നതു ദേവകിന്റെ (ബൈഹമർ) ഒരു പകലാണ്. അതെന്നെന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാത്രിയുമുണ്ടാവും.” ഈ അഭിപ്രായം അടിസ്ഥന രഹിതമാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. 36,000 കൊല്ലം കൊണ്ടാണു നിശ്വലങ്ങളായ നക്ഷത്രങ്ങൾ രാശി മണ്ഡലത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം ചുറ്റുന്നത്. അതിനാൽ, നുറുക്കൊല്ലം കൊണ്ട് അവ ഒരു ഡിഗ്രി ചുറ്റുന്നുവെന്നും ഡ്യൂവ നക്ഷത്രങ്ങൾ ഇക്കുട്ടത്തിൽ പെട്ടതാണെന്നും വരുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, അവരുടെ ക്രമകളിൽ ഡ്യൂവന ക്ഷത്രങ്ങളെ മറ്റു നിശ്വല നക്ഷത്രങ്ങളിൽനിന്നും വേർത്തിരിച്ചാണു കാണിക്കുന്നത്. ഭൂമിയിൽനിന്നുള്ള ഇവയുടെ അകലം മറ്റു നക്ഷത്രങ്ങളുമായി വ്യത്യാസപ്പെട്ട നിലയിലും അവർ വിവരിക്കുന്നു. അപേക്ഷ ഡ്യൂവനക്ഷത്രങ്ങളുടേതായി അവർ പറയുന്ന ചലനം അനുഭവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തെറ്റാണ്. ചന്ദ്രമില്ലാത്ത അവയ്ക്കു കൊല്ലം കണക്കാക്കിയതിൽ അവർ പിഴച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ലോ. ഈ പ്രസ്താവന ചെയ്ത മനുഷ്യനു ശാസ്ത്രവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമുണ്ടാവാൻ വഴിയില്ല. എക്കിലും ജേയതിശാസ്ത്രത്തിൽ നിപുണനാണെന്നു വരുത്താൻ അദ്ദേഹം കെട്ടിച്ചുമാറ്റു പറഞ്ഞതാവാം അതെന്നാണ് എന്ന് ഉള്ളിക്കുന്നത്.

അഥ്യായം 36

‘മാനം’ എന്നപേരിൽ ഇന്ത്യയിൽ അറിയപ്പെടുന്ന കാലത്തിന്റെ നാലുതരം വിഭാഗങ്ങൾ

‘മാനം’ അമ്ബവാ ‘പ്രമാനം’ എന്നാൽ ആളവ്, അബ്ലൂഷിൽ വിഭാഗം എന്നാണർത്ഥം. ‘തർക്കിബുൽ അഹ്‌ലാക്’ എന്ന ശന്മ ത്തിൽ തയ്യാർച്ചുവും പിൻ താരിവ് വണിയിൽമല്ലാതെയും വിഭിന്നമായ രീതിയിലും പറഞ്ഞതാണ് ഈ നാലു വിഭാഗങ്ങൾ. അവ:

1. സാരൂമാനം (സൃഷ്ടി അളവ്)
2. സാവനമാനം (ഉദയ അളവ്)
3. ചന്ദ്രമാനം (ചന്ദ്ര അളവ്)
4. നക്ഷത്ര മാനം (നോറുവേല അളവ്)

ഈവ ഓരോനിൽക്കിനും അതിന്റെ സ്വന്തമായ ദിവസങ്ങളുണ്ടാകുന്നു. ഒരോനും മറ്റൊനിനോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ ദിവസങ്ങളുടെ അളവുകളിൽ വ്യത്യാസമുള്ളതായി കാണാം. മുന്നുറ്റി അറുപത് എന്നത് ഈവ ഓരോനിലും പൊതുവായ സംഖ്യയാണ്. ഉദയ ദിവസങ്ങൾ മറ്റുള്ള ദിവസങ്ങളെ നിർണ്ണയിക്കാനുള്ള അടിസ്ഥാനമാണ്. ഒരു ‘സാരമാന’ത്തെ ഉദയദിവസംകൊണ്ട് കണക്കാക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് 365 $\frac{827}{3,600}$ ദിവസം ആകുന്നു. ഇതിനെ മുന്നുറ്റി അറുപതുകൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ, അബ്ലൂഷിൽ പത്ത് വിനാഴിക്കൊണ്ട് പെരുക്കിയാൽ 1 $\frac{5,609}{384,000}$ ഉദയദിവസം കിട്ടുന്നു. ഇതാണ് ഒരു ദിവസത്തിന്റെ അളവ്.

‘സാവനമാനം’ എന്നതു വാരദിവസങ്ങളെ കണക്കാക്കാനായി നിശ്ചയിച്ച ഒരു ദിവസമാണ്. ചന്ദ്രമാസത്തിനു ‘തിമി’ എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു. അതിന്റെ വർഷത്തെ മുന്നുറ്റി അറുപതുകൊണ്ഡാണതിന്റെ മാസത്തെ മുപ്പതുകൊണ്ഡാണെന്നു ഹരിച്ചാൽ ഒരു ചന്ദ്രദിവസം, അമ്ബവാ സുര്യദിവസത്തിന്റെ $10,519,443 / 10,686,660$ ആണെന്നു കിട്ടു. ആ സംഖ്യയാണ് സൃഷ്ടിനുമായി അകന്നുന്നിൽക്കുന്നോൾ ചന്ദ്രനെ

കാണാൻ വേണ്ടി വരുന്നതെന്നു വിഷ്ണുധർമ്മത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

‘നക്ഷത്രമാനം’ എന്നതു ചുദാൻ അതിരെ ഇരുപത്തി ഏഴ് താറു വേലകൾ തരണം ചെയ്യുന്ന കാലമാണ്. അത് 27 11,259/35,002 ദിവസമാണ്. അതായത്, കല്പ ദിവസങ്ങളെ അതിലെ ചുദാൻ ശതി കൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന സംഖ്യ. ഇതിനെ ഇരുപത്തി ഏഴ് കൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ ഒരു താറുവേല തരണം ചെയ്യാൻ അതിന് 1,417/35,002 ദിവസം വേണ്ടി വരുമെന്നു കാണാം. ഇതിനെ പ്രത്യേകം കൊണ്ടു പെരുക്കിയാൽ ഉദയ ദിവസമനുസരിച്ച് 327 15,051/17,501 എന്നു കിട്ടും. ചുദാൻ താറുവേലകളെല്ലാം തരണം ചെയ്തു തീരുക്കുന്ന കാലത്തെ മുപ്പത്തു കൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ ഉദയ ദിവസത്തിരെ 318,771/350,020 ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഈതാണ് താറുവേല അനുസരിച്ചുള്ള ദിവസത്തിരെ ചുദാൻ അളവ്. ഇതിനും പുറമേ, വിഷ്ണുധർമ്മത്തിരെ കർത്താവു പറയുന്നത്: ഒരു നക്ഷത്ര മാസം ഇരുപത്തി ഏഴ് ദിവസമാണെന്നും മറ്റുള്ള അളവുകളുടെ മാസങ്ങൾ മുപ്പത്തു ആണെന്നും ഇതിനോട് ഒരു കൊല്ലം കൂടുകയാണെങ്കിൽ 327 15,051/17,501 ദിവസം ആകുമെന്നുമാണ്.

കല്പപത്രതയും ചതുർത്യുഗങ്ഗങ്ങളെല്ലായും കണക്കാക്കാനാണ് ‘സാരമാനം’ ഉപയോഗിക്കാൻ. ജനനത്തീയതികൾ, മദ്യവേദവയിലും ഉത്തരായന, ദക്ഷിണാധന രേഖകളിലും സൃഷ്ടി എത്തുന്ന സമയം, രാപ്പകല്യാളിലും വ്യത്യാസം മുതലായവ കണക്കാക്കാനും സൃഷ്ടവർഷങ്ങളും മാസങ്ങളും ദിവസങ്ങളുമാണ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്. പതിനൊന്ന് ‘കർണ്ണങ്ങൾ’ കണക്കാക്കാനും മാസത്തിരെ കുറവു മനസ്സിലാക്കാനും കുറഞ്ഞ ദിവസങ്ങളുടെ ആക്രമണത്തുക അറിയാനും വാവ്, ശ്രഹണം, തുടങ്ങിയവയുടെ സമയം കൂറിക്കാനും ‘തിമി’ എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ചുദാവർഷങ്ങളും ദിവസങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. വാരം (ആഴ്ച), ചതുർദ്ദിനങ്ങൾ, മരങ്ങൾ നടക്ക, പ്രതമനുഷ്ഠാനകൾ മുതലായവയൽക്കൂള്ളും സമയം, സ്ത്രീകളുടെ ആർത്ഥവ കാലം, മരിച്ചവരുടെ വിട്ടുകളും പാത്രങ്ങളും അശുദ്ധമാകുന്ന കാലം, മരുന്നു സേവിക്കാൻ വെവ്വേറും നിശ്ചയിക്കുന്ന സമയം, ബ്രാഹ്മണമാർദ്ദിശമായി വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രായശ്ശിത്തത്തിനുള്ള ദിവസം ഇവ ‘സാവനമാനം’ കൊണ്ടാണു നിശ്ചയിക്കാൻ. ഓരോ കാലഘട്ടങ്ങളുടെയും ദിവസങ്ങൾക്ക് വിവിധ പേരുകൾ പറയാറുണ്ട്. കാലത്തിരെ വിഭാഗങ്ങളെ അവർ പലരുപത്തിൽ കണക്കാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ പ്രധാനമായവ സംക്ഷിപ്തമായി മേലുഭരിച്ച നാല് വിഭാഗങ്ങളാണ്.

അഥവായം 37

കൊല്ലങ്ങളുടെയും മാസങ്ങളുടെയും പേരുകൾ

രാശിമണ്ഡലങ്ങളിലുടെയുള്ള സൃഷ്ടേൻ്റ് ഒരു പ്രാവശ്യത്തെ ചുറ്റൽ കൊണ്ടാണ് ഒരു കൊല്ലം തികയുന്നതെന്നു വരുമ്പോൾ രാശിമണ്ഡല വിഭാഗമനുസരിച്ച് ഒരു കൊല്ലവും വിഭക്തമാകുന്നു. ‘ഉത്തരാധന ബി ഓ’കൊണ്ടും ‘ദക്ഷിണാധന ബി ഓ’കൊണ്ടും രാശികളെ രണ്ടായി വിഭാഗിക്കയും അതനുസരിച്ചു കൊല്ലവും രണ്ട് വിഭാഗമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓരോ വിഭാഗത്തിനും ‘അധനം’ എന്നാണു് പറയുന്നത്. തെക്കെ അധനവിനു് കടനുകഴിഞ്ഞാൽ സൃഷ്ടൻ വടക്കെ യുവത്തിലേക്കു ചരിക്കുകയും ഈ കാലാവധിത്തിന് ‘ഉത്തരാധനം’ എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. മകരാശി മുതൽ ആർ രാശികളെല്ലാം സൃഷ്ടൻ ഈ ഘട്ടത്തിൽ തണ്ടം ചെയ്യുന്നത്. അതിനാൽ, ഈ വിഭാഗത്തിന് ‘മകാരാഡി’ (മകരം മുതൽ ആരംഭിക്കുന്ന കാലാവധി) എന്നാണ് പേര്. സൃഷ്ടൻ വടക്കെ അധനവിനു് കടനുകഴിഞ്ഞാൽ തെക്കെ യുവത്തിനു നേരെ ചരിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ആ കാലാവധിത്തിന് ‘ദക്ഷിണാധന’മെന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. കർക്കിടകം മുതൽ ആർ രാശിയിലാണ് ഈ അവസരത്തിൽ സൃഷ്ടൻ ചരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, ‘കർക്കിടാഡി’ (കർക്കിടകം മുതൽ ആരംഭിക്കുന്ന) എന്ന പേരാണ് ഈ കാലത്തിന്.

സൃഷ്ടൻ അധനവിനുകളിൽനിന്നു മഞ്ഞിവരുന്നതു നേരിട്ടു കാണാവുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈഞ്ഞനെ ഒരു കൊല്ലത്തെ രണ്ട് കാലാവധിമായി സാധാരണക്കാർ കണക്കാക്കിയത്. രാശി മണ്ഡലങ്ങൾ മദ്യവേദയുടെ വടക്കും തെക്കുമായി നിലകൊള്ളുന്നതനുസരിച്ചും കൊല്ലം വിജേങ്കരിപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഈ വിജേങ്കം സാധാരണക്കാർക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമുള്ളതാകയാൽ ഇതിന് അവർക്കിടയിൽ പ്രചാരമില്ല. ഇവയിൽ ഓരോ വിഭാഗത്തിനും ‘കുലം’ എന്നു പറയുന്നു. മദ്യവേദക്കു വടക്കായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വിഭാഗത്തിന് ‘ഉത്തരകുലം’മെന്നും ‘മേടാഡി’ (മേടം മുതൽ ആരംഭിക്കുന്നത്) എന്നും പറയുന്നു. മദ്യവേദയുടെ

തെക്കായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വിഭാഗത്തിനു ‘ദക്ഷിണകൂലമെന്നും’ ‘തുലാദി’ (തുലാം മുതൽ ആരംഭിക്കുന്ന) എന്നുമാണ് പേര്. ഈ രണ്ടുതരം വിഭജനത്താൽ രാശിമണ്ഡലം നാലു വിഭാഗമാകുന്നു. അവ യത്രെ നാല് ഇതുകൾ. (വസന്തം, ഹോമന്തം, ശ്രീഷ്ഠം, ശിശിരം) ഈ യുടെ രാശികളും അതേ പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ, ഈയു കാരി ഒരു കൊല്ലിത്തെ ആർ ഇതുകളായി കണക്കാക്കുന്നു. ഓരോ ഇതുവും രണ്ട് സുരൂമാസങ്ങൾ കൂടിയതാണ്. അവയുടെയും അവയി ലോരോന്നിൻ്റെ പാലകൾമാരുടെയും പേരുകൾ കാണിക്കുന്ന ഒരു പട്ടിക താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

സോമനാമത്തിലെ അതിർത്തി പ്രദേശക്കാർ ഒരു കൊല്ലിത്തെ മുന്ന് ഇതുകളായി ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഓരോ ഭാഗവും നാലു മാസം വിത്തമാണ്. ആദ്യത്തെത്ത് വർഷകാലം, അത് ആഷ്യാധമാസം മുതൽ ആരംഭിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെത്ത് ശ്രീതകാലവും മൃനാമത്തെത്ത് ഉഷ്ണകാലവുമാണ്.

ദേവമാരുടെ ഉത്തരാധന കാലം	ഇതുരാശികൾ	മകരം കുടം	മീനം മേടം	എടവം മിഥുനം
	ഇതുകളുടെ നാമങ്ങൾ	ശിശിരം	വസന്തം (കുസ്മാകരം)	(ശ്രീഷ്ഠം (നാഭഗ്രം))
	ഇതുപാലകൾ	നാരദൻ	അശ്വി	ദേവേന്ദ്രൻ

മിത്രമാരുടെ ദക്ഷിണാധന കാലം	വൃശ്ചികം യന്നു	കനി തുലാം	കർക്കിടകം ചിങ്ഗം	ഇതുരാശികൾ
	ശിശിരം	വസന്തം (കുസ്മാകരം)	(ശ്രീഷ്ഠം (നാഭഗ്രം))	ഇതുകൾ
	നാരദൻ	അശ്വി	ദേവേന്ദ്രൻ	ഇതുപാലകൾ

അവർ രണ്ട് അയനബിന്ദുവിൽ ചേരുന്ന വ്യാസത്തെ ആറായി ഭാഗിക്കുകയും അതനുസരിച്ചു വരുന്ന വൃത്താംശങ്ങളെ ഇതുകളായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നാണ് താൻ ഉഹപിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, മാസങ്ങളെ അവർ രണ്ടായി ഭാഗിക്കാറുള്ളതു സുരൂരേണ്ടയും സമേളനാവ സ്ഥയും അഭിമുഖവസ്ഥയും കണക്കാക്കിയാണ്. ഓരോ അർദ്ധമാസത്തിനും ഓരോ പാലകനുള്ളതായി ‘വിഷ്ണുധർമ്മ’-ത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ഒരു പട്ടികയായി അതിവിടെ വിവരിക്കാം:

മാസങ്ങൾ	വെളുത്തപക്ഷപാലകന്മാർ	കറുത്തപക്ഷ പാലകന്മാർ
1. ചെച്ചത്രം	ദുവർത്തരൻ	യമ്മു
2. വൈശാഹം	ഇന്ദ്രാശി	അഷ്ടി
3. ജൈഷ്ഠം	ഗുട്ടകൻ	രൂദ്രൻ
4. ആഷ്യാധിം	വിശദേവൻ	സർപ്പം
5. ശ്രാവൺം	വിഷണു	പിതൃ
6. ഭാദ്രം	ആച്ചി	സാനിത്
7. ആഷ്വീനം	ആരുപുൻ	മദ്യഗ്രന്ഥം
8. കാർത്തികം	ഇന്നു	ചട്ടകം
9. അഗ്രഹായൺം	സോം	നാരദൻ
10. പാഠം	ജീവ്	വിഷണു
11. മാഘം	പിതൃ	വർണ്ണൻ
12. ഫാൽഗുനം	ഭർ	പാഠം

അഥ്യായം 38

ബേഹാവിശ്വർ ആയുഷ്കാല സമാപ്തം വരെയുള്ള ദിവസങ്ങളുടെ ഘട്ടിത്തം

ഇന്ത്യക്കാർ ‘നഹാറി’ന് ദിവസമെന്നും ‘രാത്രിയെന്നും പറയുന്നു. രണ്ടും കൂടിയതിന് ‘അഹോരാത്രി’ എന്നും ഒരു മാസത്തിൻ്റെ പകുതിക്ക് ‘പക്ഷം’ എന്നും ആദ്യത്തെ പകുതിക്ക് ‘വെള്ളുത്തപക്ഷം’ (ശുക്ലപക്ഷം) എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഈ പക്ഷത്തിലെ രാത്രിയുടെ ആദ്യഭാഗങ്ങളിൽ ചാന്ദൻ (പ്രകാശിക്കുകയും അതു പ്രതിശിനം അധിക മായും ഇരുട്ട് കുറഞ്ഞുവരികയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ് ആ ഭാഗ ത്തിന് ‘വെള്ളുത്തപക്ഷം’ എന്നു പേരുണ്ടായത്. മറ്റൊരു പകുതിക്ക് ‘കരുത്തപക്ഷം (ക്രഷ്ണപക്ഷം) എന്നും പറയുന്നു. കാരണം, ഈ പക്ഷത്തിലെ രാത്രിയുടെ ആദ്യഭാഗങ്ങളിൽ ഇരുട്ട് കൂടി വരികയും ദിനം തോറും ചാന്ദപ്രകാശം കുറഞ്ഞുവരികയും ചെയ്യുന്നു.

രണ്ട് മാസം കൂടിയതിന് ‘ഇതു’ എന്നു പറയുന്നു. ആർ ഇതുവാണ് ഒരു സൃഷ്ടവർഷം. ജനങ്ങൾ എല്ലാവരുന്ന മുന്നുറ്റി അറുപത് വർഷം ദേവമാരുടെ ഒരു വർഷമാണ്. ഇതിന് ‘ദിവ്യപൂർണ്ണ’ എന്നും പറയാറുണ്ട്. ദേവമാരുടെ പത്രീരായിരം വർഷം ഒരു ‘ചതുർജ്യാഗ’മാണ്. ഇതിൽ അഭി പ്രായ വൃത്യാസമില്ലക്കില്ലും അവയുടെ നാല്യ വിഭാഗങ്ങളില്ലും അവയുടെ ഇരട്ടി കൂടിച്ചേർന്നുണ്ടാകുന്ന ‘മനേഖ’ത്തിലും ‘കല്പ’ത്തിലും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. രണ്ടു കല്പം ബേഹാവിശ്വർ ഒരു ദിവസമാണ്. രണ്ട് കല്പം എന്നും പറഞ്ഞാലും ഇരുപത്തി എട്ട് മനേഖം എന്നു പറഞ്ഞാലും അതിന്റെ മുന്നുറ്റി അറുപത് ഇരട്ടി ബേഹാവിശ്വർ ഒരു കൊല്ലത്തോടു തുല്യമായിരിക്കും. അത് എഴുന്നുറ്റി ഇരുപത് കല്പമോ പതിനായിരത്തി എൺപത് മനേഖമോ ആയിരിക്കും. പിന്നീട് ബേഹാവിശ്വർ ആയുഷ്കാലത്തെ കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു കാണുന്നു: ബേഹാവിശ്വർ ആദ്യപത്തിന്റെ നൂറ്റ് കൊല്ലമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയുസ്സ്. അപ്പോഴത്

എഴുപത്തിരണ്ടായിരം കല്പമോ ഒരു ലക്ഷത്തി എട്ടായിരം മനേം്പമോ ആയിരിക്കും. ഈതു മാത്രമേ ഈ വിഷയത്തിൽ നാം ഇവിടെ ഉദ്ദരിക്കുന്നുള്ളു.

‘വിഷ്ണുധർമ്മ’ത്തിൽ മാർക്കൺഡയനിൽനിന്ന് ഇങ്ങനെ ഉദ്ദരിച്ചു കാണുന്നു: “കല്പ എന്നതു ബൈഹാവിരെ ഒരു പകലാണ്. അതുത സന്ധാണ് അദ്ദേഹത്തിരെ രാത്രിയും.” അപോൾ എഴുന്നൂറി ഇരുപത് കല്പമാണ് അദ്ദേഹത്തിരെ (ബൈഹാവിരെ) ഒരു കൊല്ലം. ഈ രൂപത്തിലില്ലെങ്കിൽ നൃർ കൊല്ലുമാത്രെ ബൈഹാവിരെ ആയുഷ്കാലം. ഈ നൃർ കൊല്ലം പുരുഷരെ ഒരു പകല്ലും ഒരു രാത്രിയും ഉത്തരയും കാലമുണ്ടായിരിക്കും. ഗംഗാനദിയുടെ മനൽത്തരികളും വെള്ളത്തുള്ളികളും കണക്കാക്കാൻ കഴിയുന്നവന്നല്ലാതെ ബൈഹമരെ മുസ്യ കഴിഞ്ഞുപോയ കാലം നിർബന്ധയിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.”

അഥായം 39

ബൈഹാറിന്റെ ആയുസ്സിനേക്കാൾ ദീർഘമായ കാലഘട്ടങ്ങൾ

വ്യവസ്ഥാപിതമല്ലാത്തതും ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചതിനോട് എതിരായി കാണുന്നതുമായ ഒന്നിനെ സാഭാവികമായിത്തന്നെ ജനം വെറുക്കുകയും പുച്ചരസത്തോടെ വകിഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. വളരെ അധികം പേരുകളെ സംബന്ധിച്ച് അവർ ‘അനാറി,’ എകം എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുകയും പിന്നീട് ആ പേരുകളെല്ലാം വിവിധ വസ്തുക്കളുടെ തായി സങ്കല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ അവയുടെ ആയുഷ്കാലം പലരുപത്തിലും പല കണക്കിലുമായി നിർണ്ണയിക്കുകയും സംഖ്യാ എത്രയും കുടിപ്പിയുകയും ചെയ്യുന്നതായി കാണാം. ഏങ്ങനെ പറഞ്ഞാലും സംഖ്യാ തീരുകയില്ലാണോ. ഈ വക പ്രസ്താവനകളിലാനും തന്നെ അവരുടെ ഇടയിൽ ഏകും കാണുകയില്ല. അതിനാൽ, ഏകാഭിപ്രായ വിഷയങ്ങൾ അവതിൽനിന്ന് ഉള്ളരിക്കാൻ തുല്യം കുറവാണ്. അതിനൊരു ഉദാഹരണമാണ് ദിവസത്തിന്റെ ‘ശ്വാസ’ത്തെ കാശ് ചെറിയ വിഭാഗങ്ങളുടെ കല്പനാ:

ഉപലിന്റെ ‘സർവ്വമാംസം’ എന്ന ശ്രമത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം: ‘മനേന്നേൻ’ എന്നതു ദേവേന്നേൻ ആയുഷ്കാലമാണ്. ഇരുപത്തി എട്ട് മനേന്നേൻ (മനനതരം) ബൈഹാറിന്റെ ഒരു ദിവസവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയുഷ്കാലം നൂർ കൊല്ലുവുമാണ്. ഇതത്ര കേശവൻറെ ഒരു ദിവസം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയുഷ്കാലവും നൂർ കൊല്ലുമാണ്. ആ നൂർ കൊല്ലും ദേവൻറെ ഒരു ദിവസവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയുഷ്കാലം അതു പ്രകാരം നൂർ കൊല്ലുവുമാണ്. അത് ഇഴഞ്ഞരും ഒരു ദിവസവും അത് നൂസൻചുള്ള നൂർ കൊല്ലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയുസ്സുമാണ്. ഇതെല്ലാം കൂടി സദാശിവന്റെ ഒരു ദിവസമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ആയുഷ്കാലം ഇപ്രകാരമുള്ള നൂർ കൊല്ലുമതെ. ഇതെല്ലാംകൂടി അനാദ്യന്നന്നായ വിരേ

என்ஜினீர் ஏரு திவாஸமாகுங்கு.

பெஹாவிரீட் அறியுஷ்க்காலம் ஏடுப்பதற்காக்கிற கல்பமா எண்கு முடியு பிரஸ்தாவிசூவலோ. நா ஹை பரிணததெல்லா கல்ப ஸங்பூக்குதான். இது அறியுஷ்க்காலம் கேஶவரீட் ஏரு திவாஸமா எண்கு வருபோார் ஏரு கொல்லி முடிந்து அரூபத் திவாஸமா எண்கு கள்க்கு பிரகாரம் கேஶவரீட் ஏரு கொல்லி 25,920,000 அடுக்கு. இதில் ஒன்பது பூஜூ கூடி சேர்த்தால் அபேபாத்திரீட் அறியுஷ்க்காலம் லாக்குகு தான். இது காலம் மஹாபேவரீட் ஏரு திவாஸமா எண்கு வருபோார் மஹாபேவரீட் அறியுஷ்க்காலம் 93(3)3,12-நோக் கெபத் பூஜூ சேர்த்தா லூஸ்டாக்குங் ஸங்பூயாக்கு. இதெல்லா கூடி இதாக்கு இதெல்லா கூடி திவாஸமா எண்கு வாாத ஹைக்கரீட் அறியுஷ்க்காலம் நிர்ணயிக்கான் 3,359,232 நோடு பிரதீங்க பூஜூ சேர்க்கேள்வி வரு. இதெல்லா கூடி ஸாஸிவரீட் ஏரு திவாஸமா எண்லோ. அபேபார் அபேபாத்திரீட் அறியுஷ்க்காலம் 120,982,352-நோக் பதினாற்பது பூஜூ சேர்த்தாலூஸ்டாக்குங் ஸங்பூயாக்கு. இதெல்லா கூடிசூர்த்தால் விரேந்ஜரீட் ஏரு திவாஸமாகுங்கு.

‘பொர்த்தகல்ப’ இதிரீட் செரிய ஏரு விளாசங் மாத்ரமான். தாமார்த்தமூ ஏண்டென்யாயாலும் இது வழவுபொருப்பிதமாய ஏரு பிரஸ்தாவுக்காலம். திவாஸவும் நூற்றாண்டும் அதனுபுரிசூதூத வழத்தாஸ மானலோ மேல் பிரஸ்தாவிசூ ஓரோனிலும் காணுகின்ற. பகேச, மரு சிலர் திவாஸத்திரீட் செரிய ஭ாஸங்கெகாள்ளான் ஓவங்காருடை திவாஸவும் அறியுஷ்க்காலவும் கள்க்காக்குகின்ற. அதுகொள்க அவருடை ஹடியித் தெளிப்பாயவுத்தாஸ வனிக்குங்க. அதிக் ஏரு உபாபாரணம் ஹவிடெ ஹலுகிக்கா: ஏரு ஐடி = 16 கலயும் ஏரு குல = 30 காஷ்டும், ஏரு காஷ்ட் = 30 மிலிஷவும், ஏரு நிமிஷம் = 2 லாவவும், ஏரு லாவம் = 2 யூயியும் அன்ன. ஹண்டென ஭ாஸிக்காங்குதூத காரணம் ஶிவரீட் திவாஸம் இது தரத்திலுதூத விளாசங்கெல் கூடிசூர்த்து கொள்ளாள்கான் அவர் பாயுக்கின்ற. பெஹாவிரீட் அறியுஷ்க்காலவும் வாஸுஒவரீட் ஏரு ஐடியும்-அபேபாத்திரீட் அறியுஷ்க்காலமாய நூர்கொல்லவும்-மஹா ஓவரீட் ஏரு கலயும் அபேபாத்திரீட் அறியுஷ்க்காலமாய நூர்கொல்லவும் ஹாஸரரீட் அறியுஷ்க்காலம். இதெல்லா கூடி ஸாஸிவரீட் ஏரு நிமிஷவும் ஹபேபாத்திரீட் அறியுஷ்க்காலம் அதனுபுரிசூதூத நூர்கொல்லவும் ஹதெல்லா கூடி சேர்க்கு ‘ஶக்தி’யூடை ஏரு லாவவும், அண்டென்யுதூத நூர்கொல்லும் அபேபாத்திரீட் அறியுஷ்க்காலவும், அது ஶிவரீட் ஏரு ‘யூதி’யுமான். பெஹாவிரீட் அறியுஷ்க்காலம் ஏடுப்பதற்காலை கல்பமா எண்கு வருபோார் நாராய்க்காரீட் வழில்

15,552,00,00,000-ലും രൂദരെൽ വയസ്സ് 5,37,47,712-നോടു പതിനൊന്ന് പുജ്യം ചേർത്താലുണ്ടാകുന്ന സംഖ്യയും ഇവശരെൽ വയസ്സ് 55,725,62,78,016 ലേക്ക് പതിനൊൻ്ന് പുജ്യം ചേർത്താലുണ്ടാകുന്ന സംഖ്യയും സദാശി വരെ 173,32,89,927,14,09,664-നോട് ഇരുപത്തി രണ്ട് പുജ്യം ചേർത്താലുണ്ടാകുന്ന സംഖ്യയുമാണ്. ശക്തിയുടെത് 1,07,82,449,97,87,585,23,78,112 -നോട് ഇരുപത്തി എഴ് പുജ്യം ചേർത്താലുണ്ടാകുന്ന സംഖ്യയുമാണ്. ഈ തുക ഒരു ഡ്യൂറിയാബന്നു ഗണിച്ച് അതിൽനിന്ന് ഒരു ദിവസം നിർണ്ണയിച്ച് 3,726,41,47,126,58,94,581,87,55,072- നോട് മുപ്പത്തി ഒന്ന് പുജ്യം ചേർത്താലുണ്ടാകുന്ന ദിവസങ്ങളാണ് ശിവരെൽ ഒരു ദിവസം. ശിവൻ ആദിയില്ലാത്തവനും ജനിക്കുകയോ ജനിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തവനും സ്വഷ്ടികൾക്കുള്ള എല്ലാ ഗുണങ്ങൾക്കും അധിനന്നുമാബന്നനാണ് അവർ വിവരിക്കുന്നത്. മേൽ കൊടുത്ത സംഖ്യയുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ അസ്ത്രി ആർ ആണ്. ഈ വിവരണ കർത്താക്കൾ ശരിയായ കണക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇതെല്ലാം സ്ഥാനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരുമായിരുന്നില്ല.

അഥ്യായം 40

സമയ വിഭാഗങ്ങൾ തമിലുള്ള സന്ധി

രാവിന്റെയും പകലിന്റെയും ഇടയിലുള്ളതാണ് അടിസ്ഥാനപരമായ ‘സന്ധി.’ പ്രഭാതത്തിന് ‘ഉദയസന്ധി’ എന്നും അസ്തമയത്തിന് അസ്തമയ സന്ധി എന്നുമാണ് അവർ പറയുന്നത്. ഈ സന്ധികൾക്ക് അവർ മതപരമായ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രസ്തുത സമയങ്ങളിലാണു ബ്രഹ്മണ്ഡം സ്ഥാനം ചെയ്യുന്നത്. ഭക്ഷണ സമയം ഈ രണ്ടിന്റെയും ഇടയ്ക്കുള്ള മദ്യാഹ്ന സമയത്തായതിനാൽ അതിനെ മുന്നാമത്തെ സന്ധിയായി സാധാരണക്കാരിൽ ചിലർ കണക്കാക്കാറുണ്ട്. കാരുവി വരമുള്ളവർ മേലുഭരിച്ച രണ്ട് സന്ധി മാത്രമാണു പരിശീലനക്കുന്നത്. ദൈത്യ വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട ഹിരണ്യക്ഷിപ്പു എന്ന രജാവിനെ കുറിച്ചു പൂരാണങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു ഏതിനിഹ്യം കാണുന്നു. അദ്ദേഹം ദൈവ ഭക്തിയിലും ആരാധനയിലും മുഴുകിയതിന്റെ ഫലമായി ഉന്നത സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കുകയും പ്രാർത്ഥനകൾ ഉത്തരം ലഭിക്കുന്ന മഹാനാവുകയും ചെയ്തു. തനിക്ക് ശാശ്വതജീവിതം ഈ ലോകത്തുതനെ തരാൻ അദ്ദേഹം ദൈവത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയുഷ്യകാലം നീട്ടിക്കൊടുത്തു. കാരണം, ശാശ്വതത്വം ദൈവത്തിന്റെ മാത്രം ശുണ്മാണ്. ശാശ്വത ജീവിതം ഇല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യരെന്തെയും ഭൂത തനിന്റെയും ദേവന്റെയും കൈകൊണ്ടാവരുത് തന്റെ മരണമെന്നും മാത്ര മല്ല അത് ആകാശത്തും ഭൂമിയിലും രാത്രിയിലും പകലിലുമാവരുതെന്നും അദ്ദേഹം ദൈവത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷ ദേശംമനായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അതു നിരവേറ്റാമെന്നു ദൈവം ഏറ്റു. ആദ്യപിശാച് (ഇബ്ലീസ്) അവസാന നാൾവരെ തന്റെ ആയുസ്സ് നീട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അങ്ങനെ ആകാമെന്നു ദൈവം ഉറപ്പുകൊടുത്തുവെന്നതു പോലെയാണിത്. ആ രാജാവിനു പ്രഹർജ്ഞാദൻ എന്നൊരു പുത്രനുണ്ടായിരുന്നു. പറിക്കുവാനായി അവനെ അദ്ദേഹം ശുരൂനാമരെന്തെ അടുക്കൽ അയക്കുകയുണ്ടായി. കുറേ

പരിച്ചു മിടുകനൊയപ്പോൾ പിതാവ് അവനെ വിളിച്ചു പരിച്ചതിനെ കുറിച്ച് അനേകശിച്ചു. അപ്പോൾ കൂട്ടി ‘വിഷ്ണുവല്ലാതെ എന്നുമില്ലോ നശരമാണ്’ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഒരു പദ്യം ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം വിഷ്ണുവിനെ വെനുത്തിരുന്നു. അതിനാൽ പ്രസ്തുത ഗുരു നാമനെ മാറ്റാൻ അദ്ദേഹം കല്പിക്കുകയും ശത്രുമിത്രങ്ങോ മനസ്സിലാക്കാൻ അവനെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. കൂറിച്ചു നാൻ കഴിഞ്ഞു വിണ്ടും അദ്ദേഹം മകനെ വിളിച്ച് അനേകശിച്ചു. കൂട്ടി ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തോടു പറിഞ്ഞു: അവിടുന്ന് കല്പിച്ചപോലെയെല്ലാം ണാൻ ചെയ്തു. പക്ഷേ, അതൊന്നും എനിക്ക് ആവശ്യമില്ല. സ്വന്നഹത്തിൽ എല്ലാവരും എനിക്കു സമമാണ്. എനിക്കാരോടും വിദേശമില്ല. ഈതു കേടപ്പോൾ പിതാവു കോപിക്കുകയും മകനെ വിഷം കുടിപ്പിക്കാൻ കല്പന കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഇളംരനെയും വിഷ്ണു വിനെയും കീർത്തനം ചെയ്തു കൂട്ടി അതു കുടിച്ചു. അതുകൊണ്ട് അവനു യാതാരു ദോഷവും പറ്റിയില്ല. നിനക്കു മാരണവിദ്യ അറിയാമോ എന്നു പിതാവ് കൂട്ടിയോടു ചോദിച്ചു. ‘അല്ല, അങ്ങനെയെ സൃഷ്ടിച്ചു വളർത്തിയ ദൈവം എന്നെ രക്ഷിക്കുന്നു’ എന്നു കൂട്ടി മറുപടി നല്കി. അപ്പോൾ പിതാവ് പുർവ്വാധികം കോപാകുലനാവുകയും കൂടിയെ ആഴ മുള്ളു സമുദ്രത്തിലേക്കെന്നും കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സമുദ്രം കൂടിയെ കരകടുപ്പിക്കുകയും അവൻ സുരക്ഷിതനായി തിരിച്ചുവരികയും ചെയ്തു. പിനെ അവനെ കത്തിജ്വലിക്കുന്ന തീയിൽ ഇടപ്പോൾ പൊള്ളലേൽക്കാതെ അവൻ നിലകൊണ്ടു. അശൻ മദ്യത്തിൽനിന്നു കൊണ്ട് ദൈവത്തിൽന്നെല്ലാം കഴിവിനെ കുറിച്ചും മഹത്വത്തെ കുറിച്ചും പിതാവുമായി കൂട്ടി വാദപ്രതിവാദം നടത്തുകയും വിഷ്ണു സർവ്വവ്യാപിയാണെന്നു വാദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഗോപുരത്തിൽന്നെല്ലാം തുണിലുമുണ്ടാ എന്നു പിതാവ് ചോദിച്ചപ്പോൾ കൂട്ടി ഉണ്ട് എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. തസ്മയം പിതാവ് അതിനേതൽ ചാടിക്കയറി അതു തച്ചടച്ചു. അപ്പോൾ മനുഷ്യ ശരീരത്തിൽ സിംഹത്തിൽന്നെല്ലാം തലയുള്ളതും എന്നാൽ മനുഷ്യ ഏല്ലായോ ഭൂതത്തിൽന്നായോ ദേവതയുടെയോ രൂപമില്ലാത്തതുമായ നരസിംഹം അതിൽനിന്നു പുറത്തുചാടി. രാജാവും സേവകനാരും അതിനെ പിടികൂടി. അപ്പോൾ പകൽ ആയിരുന്നതിനാൽ സംസ്കാരം അവനെ ചെറുത്തുന്നു. രാവം പകലുമല്ലാത്ത ത്രിസന്ധ്യക്ക് അതു രാജാവിനെ പിടിച്ചു വായുമണ്ഡലത്തിലേക്ക് ഉയർത്തുകയും ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലുമല്ലാത്ത നിലയിൽ അവിടെ അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു. മകനെ തീയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തി പിതാവിൽന്നെല്ലാ സ്ഥാനത്തു രാജാവായി വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു.

ജോസ്യൂമാർക്ക് ഈ രണ്ട് സന്ധികൾ വലിയ പ്രാധാന്യമുള്ളവയാണ്. പ്രസ്തുത സമയങ്ങളിൽ ചില നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു വലിയ ശക്തിയും

ഇരുതായി അവർ കരുതുന്നു. അതിനെ കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങം മറ്റാർ ടത്തു വരുന്നതാണ്. അതിൽ ഓരോനിന്റെയും സമയം ഒരു മുഹൂർത്തം (രണ്ടു നാഴിക)മായി അവർ കണക്കാക്കുന്നു. സുപ്രസിദ്ധ ജ്യോതിംഗം വരാഹമിഹിൻ പകലും രാവുമല്ലാതെ സാധാരക്കാർ പറയുന്ന സന്ധിയെ വിവരിക്കുന്നില്ല. സുരൂരെ കേന്ദ്രവിന്റു ചക്രവാളത്തിൽ എത്തുന്ന സമയത്തിനാണ് വാന്പത്വത്തിൽ സന്ധി എന്നു പറയുന്ന തെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നു. മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതിനു പുറമെ മറ്റു ചില സന്ധികൾകൂടി ജ്യോതിശാസ്ത്രജ്ഞത്താർ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. സുരൂൻ ഉയരുകയും താഴുകയും ചെയ്യുന്ന അയന ബിനുകളജിൽ ഓരോനിനും സന്ധി എന്നു പേരു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഈ സന്ധി ഏഴ് ദിവസത്തോളം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ കണക്കിനു വളരെ കുടുതൽ പഴ കമ്മില്ല. അലക്സാഡ്രിന്റെ കാലത്തിനു ശേഷം 1,300 കൊല്ലം കഴിത്തെ ഈ സന്ധിയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദനം ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള എന്നാണ് താൻ ഉള്ളാക്കുന്നത്.

‘മാനസ’ എന്ന ശ്രമത്തിൽ അതിന്റെ കർത്താവായ പുനിച്ചൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ‘ശുഗകാലം’ 854-ൽ അയനബിനു അതിന്റെ കേന്ദ്ര ത്തിൽനിന്ന് ആർ ഡിഗ്രിയും അവത് നാഴികയും മുമ്പോടു നീങ്ങിയ തായി അനുഭവപ്പെട്ടു. ഭാവിയിൽ ഓരോ കൊല്ലവും ഒരു നാഴിക വീതം ഇങ്ങനെ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ ശർയായ വീക്ഷണം അനുസരിച്ചു ഗണിച്ചതാണ്. മറ്റു പലരും ഈ സംഗതി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നതിൽ സംശയമില്ല. മഹ്യാഹ നാഴികകൾ നോക്കിയാണ് അവർ ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയത്. അതിനാൽ, കാർമ്മിക്കാരനായ ഉപ്പൽ ഈ അഭിപ്രായം സീകരിക്കുകയും അനുകരിക്കുകയും ചെയ്തു. കൊല്ലത്തിന്റെ 1/6 ഭാഗങ്ങളിലാണ് സന്ധിയുണ്ടാകുന്ന തെന്നും രാശി മണ്ഡലങ്ങൾ ഇരുപത്തി മൂന്ന് ഡിഗ്രി മുതൽക്കാണ് അവയുടെ ആരംഭമെന്നുമുള്ള അവരുടെ അഭിപ്രായം ഈ അനുമാനത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. യുഗങ്ങൾക്കിടയിലും മനേജ്മെന്റകൾ ടയിലും ചില സന്ധികൾ ഉണ്ടെന്ന് അവർ പറയുന്നു. അവയെ കുറിച്ചു യഥാ സന്ദർഭം വിവരിക്കുന്നതാണ്.

അഡ്യറായം 41

കല്പം, ചതുരയുഗം എന്നിവയുടെ വിവരങ്ങളും അതിൽ ഒന്നിനെ മൈറ്റാനുകൊണ്ട് നിർബ്ബന്ധിക്കുന്ന വിധവും

പത്രം അദ്ദേഹിരം ‘ദിവ്യവർഷം’ ഒരു ‘ചതുരയുഗ’വും ആയിരം ചതുരയുഗം ഒരു ‘കല്പം’വുമാണ്. കല്പപത്യുഗം ആരംഭിക്കുന്നേണ്ടാണും അവ സാനിക്കുന്നേണ്ടാം മേടരാശിൽക്കിൽ കാർത്തിക നക്ഷത്രം സമേജിക്കുന്നു. കല്പപ ദിവസങ്ങൾക്കു ‘കല്പപ അഹരകൻ’ എന്നു പറയുന്നു. അതായത്, കല്പപ ദിവസങ്ങളുടെ സമൂഹം. ‘ആഹർ’ എന്നാൽ ദിവസം എന്നും ‘അഹരകൻ’ എന്നാൽ സമൂഹം എന്നും ആണ്ടാലെ അർത്ഥം. ഈവ ഉദയ ദിവസങ്ങളാകയാൽ ‘ഭൂമിദിവസങ്ങൾ’ എന്നും പറയാറുണ്ട്. കാരണം, ഉദയം ചക്രവാളത്തിൽ നിന്നും ചക്രവാളം ഭൂമിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുന്നതു മാണഡ്ലോ. നമ്മുടെ ആളുകൾ ഈ ദിവസങ്ങൾക്കു ‘സിന്യ് ഹിന്ദ്’ ദിവസ അദൾ എന്നും ‘ലോകദിവസങ്ങൾ’ എന്നും പറയുന്നു. അവ 1,57,791,64,50,000 ദിവസമാകുന്നു. അതായത്, സുര്യവർഷമനുസരിച്ച് 4,45,27,75,000 കൊല്ലിം മുന്നുറ്റി അറുപത് ഉദയ ദിവസപ്രകാരമുള്ള വർഷമാണെങ്കിൽ 4,38,31,01,250 കൊല്ലിം ദിവ്യവർഷമാണെങ്കിൽ 1,20,00,000 കൊല്ലിം.

ആദിത്യപുരാണത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: കല്പം എന്നതു ‘കൽ’ (ലോകോല്പത്തി), ‘വന’(ലോകനാശം) എന്നീ രണ്ട് വാക്കുകൾ കൂടി ചേർന്നതാണ്. അപ്പോൾ ലോകോല്പത്തി മുതൽ ലോകാവസാനം വരെ യുള്ള കാലത്തിനു കല്പം എന്നു പറയുന്നു. ബേഹമഗുപ്തതൻ പറയുകയാണ്: “സാരയുമവും മനുഷ്യരും ബേഹമദിനത്തിഞ്ചേ ആദ്യത്തി ലാണുണ്ടായത്. അവയുടെ നാശം അതിന്റെ അവസാനത്തിലുമാണ്.” അതിനാൽ, ഈ ദിവസത്തെയാണു നാം കല്പപമായി കണക്കാക്കേണ്ടത്. അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറയുന്നു: “ആയിരം ചതുരയുഗം ദേവരെൾ, അതായത് ബേഹമാവിഞ്ചേ, ഒരു പകല്യും അത്രതനെ അദ്ദേഹത്തിഞ്ചേ രാവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.” അപ്പോൾ ബേഹമാവിഞ്ചേ ഒരു ദിവസം

ഉണ്ടായിരുന്ന ചതുർധ്യുഗമായിരിക്കും. പരാശരുടെ മകൻ വ്യാസനും ഇങ്ങ് നെയ്യാണു പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. ബൈഹാവിൻ്റെ രാഘുകലിൽ ഓരോനും ആയിരുന്ന ചതുർധ്യുഗമാണെന്നു വിശദിക്കുന്നവനു മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തെ അറിയാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. കല്പപത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഓരോ തൊണ്ട്രി ഒന്ന് ചതുർധ്യുഗത്തിനും ‘മനു’ (മനോന്ദ്രൻ) എന്നു പറയുന്നു. പതിനൊല്ല മനു ഒരു കല്പപമാകും. എഴുപത്തി ഒന്നിനെ പതിനൊല്ല കൊണ്ടു പെരുക്കിയാൽ മനോന്ദ്രങ്ങൾക്കു വേണ്ടിവരുന്ന 994 ചതുർധ്യുഗങ്ങൾ ലഭിക്കും. ഇനി ഒരു കല്പപം തികയുന്നതിന് ആർച്ചതുർധ്യുഗങ്ങളാണു സ്ഥാക്കിയുള്ളത്. പക്ഷേ, അവരെ പതിനൊല്ല കൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ $\frac{2}{5}$ കിട്ടുന്നതാണ്. കാരണം, തുടർച്ചയായി ഉണ്ടാകുന്ന സാധനങ്ങളെ അവരെ ഇരുണ്ടാഗതത്തുനിന്നും വലയം ചെയ്യുന്ന വസ്തുകളുടെ എണ്ണം ആ സാധനങ്ങളുടെ എണ്ണത്തെക്കാൾ ഒന്നുകൂടിയതായിരിക്കും എന്നതാണ്.

അപ്പോൾ, നാം പ്രധാന മനോന്ദ്രൻ മുതൽ ആരംഭിക്കുകയും അതിൻ്റെ മുമ്പായി ചതുർധ്യുഗത്തിന്റെ $\frac{2}{5}$ നിശ്ചയിക്കുകയും അങ്ങനെ ഓരോ രണ്ട് മനോന്ദ്രങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ മനോന്ദ്രങ്ങൾ അവസാനിക്കുന്നതോടെ ഈ ഭാഗങ്ങളും തീരുകയും മനോന്ദ്രങ്ങൾക്കു മുമ്പായി നാം നിശ്ചയിച്ച് $\frac{2}{5}$ അവസാനവും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്ന താണ്. ഇതെത്ര അവർക്കിടയില്ലെങ്കിൽ സന്ധി. ഇതോടെ ഒരു കല്പപത്തി നാവധ്യമായ ആയിരുന്ന ചതുർധ്യുഗം പുർത്തിയാകുന്നു. കർപ്പത്തിൻ്റെ വ്യവസ്ഥകളിൽ ഓരോനും മറ്റാനീനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. അതിൻ്റെ ആദി വസന്തകാലത്തിൻ്റെ ആരംഭത്തിൽ തായാറുച്ച ദിവസം ശ്രദ്ധ അർഹ സമ്മേളിക്കുന്നേണ്ടാണ്. അതു രേവതിയിലോ അശാതിയിലോ അല്ല. അവ രണ്ടിന്റെയുംിടക്കും ചെച്ചതു മാസത്തിൻ്റെ ആദ്യത്തിലും ലക്ഷയിൽ ഉള്ളിക്കുന്നതോടൊപ്പവുമാകും. ഈ വ്യവസ്ഥകളിൽനിന്ന് ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് വ്യത്യാസപ്പെട്ടാൽ മറ്റുള്ള വ്യവസ്ഥകളും വികലമാകും.

കല്പപയുഗത്തിലെ ദിവസങ്ങളും കൊല്ലങ്ങളും വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞു വല്ലോ. അതിൽനിന്നു ചതുർധ്യുഗത്തിന്റെ ദിവസങ്ങൾ കല്പപത്തിൻ്റെ $\frac{1}{1000}$ ആണെന്നും മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. അപ്പോൾ ചതുർധ്യുഗത്തിൻ്റെ ദിവസങ്ങൾ 1,57,79,16,450 ആണെന്നും അതിൻ്റെ വർഷങ്ങൾ 43,20,000 ആണെന്നും വ്യക്തമായി. അതോടെ കല്പപയുഗത്തിൻ്റെയും ചതുർധ്യുഗത്തിൻ്റെയും ഇടയ്ക്കളും ബന്ധവും അതിലേണ്ടാനു മനസ്സിലായാൽ മറ്റൊരു മനസ്സിലാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗവും വ്യക്തമായി. മേലുംരിച്ചതെല്ലാം ബൈഹഗുപ്തത്തിൽ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചുള്ളതാണ്.

എന്നാൽ, വലിയ ആരുടെനും പുത്രസന്നും ഒരു മനോന്ദ്രൻ എഴുപത്തി രണ്ട് ചതുർധ്യുഗം കൂടിച്ചേരുന്നതും കല്പപം അങ്ങനെയുള്ള പതിനൊല്ല മനോന്ദ്രൻ കൂടിച്ചേരിന്നതുമാണെന്നും പറയുന്നു. അവയ്ക്കിട

യിൽ സന്ധികളിലും അപ്പോൾ ഈവർ രണ്ടുപേരുടെയും അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു കല്പപത്തിന്റെ ചതുർത്യുഗങ്ഗൾ 1,008 ആണ്. കല്പപവർഷങ്ങൾ ‘ദിവ്യപവർഷ’മനുസരിച്ച് 1,20,96,000 കൊല്ലുവും ‘മനുഷ്യപവർഷ’മനുസരിച്ചു 4,35,45,60,000 കൊല്ലുവുമാകുന്നു. ചതുർത്യുഗത്തിന്റെ ഉദയ ദിവസങ്ങൾ 1,57,79,17,800 ആണെന്നുന്നതെ പുത്രസന്നിഹിതം പറയുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു കല്പപദിവസങ്ങൾ 1,59,054,11,42,400 ആണ്. ഈഞ്ചെന്തെന്നു അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചുകാണുന്നത്.

എന്നാൽ, ആരുട്ടെന്റെ ശ്രമങ്ങളിൽ ഈ അഭിപ്രായം ഉള്ളതായി താൻ കണ്ണിട്ടിലും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് എന്നിക്കു കിട്ടിയതെല്ലാം ബൈഹം ശുപ്പതൻ ഉദാരിച്ചതു വഴിയാണ്. ‘പഞ്ചാംഗനിരുപണം’ എന്ന ശ്രമത്തിൽ ആരുട്ടു ഇങ്ങനെ ഉദാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ചതുർത്യുഗത്തിന്റെ ദിവസങ്ങൾ 1,57,79,17,500 ആണ്. ഈതു പുത്രസന്നിഹിതം 300 ദിവസം കുറവാണ്. ഈതനുസരിച്ചു കല്പപദിവസങ്ങൾ 15,90,54,08,40,000 ആവുമെല്ലാം. അവർ രണ്ടുപേരുടെയും അഭിപ്രായത്തിൽ കല്പപയുഗത്തിന്റെയും ചതുർത്യുഗത്തിന്റെയും ആരംഭം അർഥരാത്രി മുതല്ക്കാണ്. ബൈഹമഗുപ്തത്തെന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം അവ രണ്ടിന്റെയും ആരംഭം പകലിയെന്റെ ആദ്യസമയം മുലതക്കാണ്. വലിയ ആരുട്ടെന്റെ അനുയായികളിൽ ഒരാളായ കുസുമപുർക്കാരനായ ആരുട്ടു തന്റെ ചെറുശ്രമത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “1,008 ചതുർത്യുഗം ബൈഹമാവിയെന്റെ ഒരു പകലാകുന്നു. ഈതിന്റെ ആദ്യഭാഗമായ 504-ന് ‘ഉത്തരപനം’ എന്നു പറയുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ സുരൂൻ മേല്പോട്ടു കയറിക്കാണ്ടിരിക്കും. മറുഭാഗത്തിന് ‘ആവസ്ത്രപ്പനം’ എന്നാണു പറയുന്നത്. അപ്പോൾ സുരൂൻ കീഴോട്ടു താഴനുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ രണ്ടിന്റെയും അറ്റമായ മദ്യാന്തത്തിനു ‘സമം’ എന്നും ഈ ഭാഗങ്ങൾക്കും ‘അമ്രമം’ എന്നും പറയുന്നു.” സുരൂൻ ഉത്തരപനം താഴച്ചയും ഒഴികെ മററല്ലോ വിഷയങ്ങളിലും പകലിയെന്റെയും കല്പത്തിന്റെയും ഇടയിൽ സാമ്യം കാണാം. ‘സുരൂൻ’ എന്ന പദംകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ നമ്മുടെ ദിവസത്തിൽ കാണുന്ന സുരൂനാശങ്കിൽ അതിന്റെ വിവരണം അദ്ദേഹം കൊടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ബൈഹമാവിയെന്റെ പകലിനുമാത്രമുള്ള സുരൂനാണ് ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ അദ്ദേഹം നമുക്കതിനെ മനസ്സിലാക്കിത്തരികയോ അതിനെ സംബന്ധിച്ച വിവരണം നല്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. സുരൂൻ ഉത്തരപനം താഴച്ചയും കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചതു ‘ബൈഹമിന്’ത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയും പുരോഗമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ്. മറ്റൊരു പകുതിയിൽ അവ അധികാരിക്കുകയും മറ്റൊരു പകുതിയിൽ അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു താൻ ഉറപിക്കുന്നു.

അഡ്യോയം 42

ചതുർധനത്തിന്റെ നാല് ഭാഗങ്ങളും അവയെകുറിച്ചുള്ള വിവിധ അഭിപ്രാധാരങ്ങൾ

‘വിഷണുധർമ്മ’-തിൽ പറയുകയാണ്: “ദിവ്യധനത്തിന്റെ ആയി രത്തി ഇരുന്നു കൊല്ലുങ്ങൾക്കു ‘ദിസ്ത്രീ’ എന്നും അതിന്റെ ഇരട്ടിക്കു ‘ദാപർ’ എന്നും മുന്നിരട്ടിക്കു ‘ത്രതം’ എന്നും നാലിരട്ടിക്കു ‘കൃതം’ എന്നും ചരയുന്നു. ഇതിന്റെ ആകെ തുകയായ പത്രങ്ങളായിരം കൊല്ല മാണ് ഒരു ചതുർധനം. എഴുപത്തി ഒന്ന് ചതുർധനം ഒരു മനേജ്രവും സംസ്ഥികളുടെ പതിനാല് മനേജ്രൻ ഒരു കല്പത്രതാടു തുണ്ട്രവുമാണ്. രണ്ട് കല്പപം ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഒരു ദിവസവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയു ഷ്കാലം ഇപ്രകാരമുള്ള നൂർ കൊല്ലവുമാണ്. അത് അനാദ്യനന്നായ പൂരുഷന്റെ ഒരു പകലാണ്.

ഭാരമമെന്തെന്നും രാമനോട് വരുണ്ണൻ വളരെ മുഖ്യ പറഞ്ഞ കാര്യ മാണിത്. അദ്ദേഹത്തിന് ഇതു വേണ്ടപോലെ അറിയാമായിരുന്നു. അതുപോലെ മാർക്കൺസ്യയന്നും (ഭാർഗ്ഗവൻ) ഈ വിഷയത്തെകുറിച്ചു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന് എല്ലാം, കാലം ഇവയെ കുറിച്ചും അണി ശേഖ്യമായ അറിവുണ്ടായിരുന്നു. ബൈഹഗ്യപത്രൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “സമ്മതി” പ്രകാരം നാലായിരം ദിവ്യവർഷവും (ഒരു കൃതാധ്യം) സംസി ഉൾപ്പെടെ നാനൂർ കൊല്ലവും നാനൂർ സിഖാംശവും കൂടിയത് (നാലായി രത്തി എല്ലാം) ഒരു കൃതവും ത്രേതാധ്യാഗതത്തിന്റെ മുപ്പായിരം വർഷവും മുന്നൂർ സംസിയും മുന്നൂർ സിഖാംശവും കൂടിയത് (മുപ്പായിരത്തി അറു നൂർ) ഒരു ത്രേതവും പിന്നെ ‘ദാപർ’ യുഗത്തിന്റെ രണ്ടായിരം വർഷവും ഇരുന്നൂർ സംസിയും ഇരുന്നൂർ സിഖാംശവും (രണ്ടായിരത്തി നാനൂർ) ചേർന്നാൽ ഒരു ദാപരവും കലിയുടെ ആയിരം വർഷവും നൂർ സംസിയും നൂർ സിഖാംശവും (ആയിരത്തി ഇരുന്നൂർ) കൂടുന്നോൾ ഒരു കലിയുഗ വുമായിത്തീരുന്നു. ദിവ്യവർഷങ്ങളെ മനുഷ്യവർഷങ്ങളാക്കി മാറ്റണമെ കിൽ അവയെ മുന്നുറ്റി അറുപത് കൊണ്ടു പെരുക്കണം. അപ്പോൾ മനു

ഷ്യവസ്തுരमനുസരിച്ചു ചതുർയുഗത്തിന്റെ കാലം താഴെ പറയുന്നതു പ്രകാരമാകുന്നു.

ഒരു കൃതായുഗം 17,28,000 വർഷമാണ്. അതായൽ 14,40,000 കൊല്ലവും 1,44,000 വീതം സന്ധിയും സിഖാംഗവും കൂടിയ സംഖ്യ. ഒരു ദ്രോതായുഗം 10,80,000 വർഷവും സന്ധി, സിഖാംഗം എന്നിവ ഓരോനിനോടും 1,08,000 കൂടിച്ചേർന്നാൽ കിട്ടുന്ന 12,96,000 വർഷവുമാണ്. ഒരു ദ്രോതായുഗം 7,20,000 വർഷവും സന്ധി, സിഖാംഗം എന്നിവ ഓരോനും 72,000 വീതവും കൂടിച്ചേർന്ന് 8,54,000 കൊല്ലവുമാണ്. എന്നാൽ, കലിയുഗം 3,60,000 വർഷവും സന്ധി, സിഖാംഗം എന്നിവ ഓരോനും 36,009 വീതവും കൂടിക്കിട്ടുന്ന 4,32,000 വർഷവുമാണ്. അപ്പോൾ കൃതവും ദ്രോതവും കൂടിച്ചേരുന്നോൾ 30,24,000-ലും അതോട് ദ്രാപരവും കൂടിച്ചേര്ത്താൽ 38,88,000-ലും ലഭിക്കുന്നതാണല്ലോ. ബേഹം ഗൃഹപ്തൻ ആരുഭ്രാന്തിനിന് മുങ്ങേന ഉദ്ധരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം നാല് യുഗങ്ങളെ കുറിച്ച് അവ ചതുർയുഗത്തിന്റെ നാല് തുല്യഭാഗങ്ങളാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതു സ്ഥൂതിയിൽനിന്നും നാല് ഉദ്ധരിച്ചതിനോടു വിരുദ്ധമാണല്ലോ. അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറയുന്നു: “പുത്രസൻ സ്ഥൂതിയിൽ വന്ന അഭിപ്രായത്തോട് എത്തിരാകാതിരിക്കാൻ കൃതായുഗത്തിന്റെ 4800 വർഷത്തിൽ നിന്നും അതേപോലെ മറ്റൊരു യുഗങ്ങളും ഒന്നും ആകെത്തുകകളിൽ നിന്നും 1/4 വീതം കുറക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അതിനാൽ, അദ്ദേഹം കണക്കാക്കിയ യുഗവർഷങ്ങൾ സ്ഥൂതിയിൽ പറഞ്ഞതിനോടു യോജിച്ചു. പക്ഷേ, സന്ധി, സിഖാംഗം എന്നിവയെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.”

രോമകാർ സ്ഥൂതിയുടെ കണക്കുപോലെ യുഗം, മനേന്റെ, കല്പം മുതലായവകൊണ്ടല്ല കാലത്തെ നിർണ്ണയിക്കുക. എന്നാൽ, ചതുർയുഗ വർഷങ്ങളെ സംഖ്യയിച്ചു പൊതുവേ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ല. അപ്പോൾ ആരുഭ്രാന്തി അഭിപ്രായത്തിൽ ഓരോ യുഗത്തിന്റെയും കാലം ദിവ്യവർഷമനുസരിച്ചു മുപ്പായിരവും മനുഷ്യവർഷമനുസരിച്ചു പത്ത് ലക്ഷത്തി എണ്ണപതിനായിരവും ആകുന്നു. ദിവ്യവർഷമനുസരിച്ചു രണ്ട് യുഗത്തിന്റെ കാലം ആറായിരവും മനുഷ്യവർഷമനുസരിച്ചു മൂന്ന് യുഗങ്ങളുടെ കാലം ഒന്നതിനായിരവും കൊല്ലവുമാകുന്നു. മനുഷ്യവർഷം 32,40,000 ആണ്.

തന്റെ സിഖാന്തത്തിൽ പുത്രസൻ ഈ കണക്കുകൾക്കല്ലാം പല നിയമങ്ങളും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചിലത് സീക്കാര്യവും മറ്റൊരു ലത് അസ്വീകാര്യവുമാണ്. അദ്ദേഹം യുഗങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന സംഖ്യായയ 48-നെ നിശ്ചയിച്ച് അതിൽനിന്നു കാല്പങ്കിനെ കിഴിച്ചു പ്ലോർ ബാക്കി മുപ്പത്തി ആറ് ലഭിച്ചു. പ്രസ്തുത സംഖ്യയെ തന്നെ അദ്ദേഹം (പത്രം) കിഴിക്കാനുള്ള അടിസ്ഥാനമായി നിശ്ചയിച്ച് അത്

മുപ്പത്തി ആറിൽനിന്നു കുറച്ചപ്പോൾ ഇരുപത്തി നാല് കിട്ടി. വീണ്ടും അതു തന്നെ ഇരുപത്തി നാലിൽനിന്നു കിഴിച്ചു ബാക്കി പത്രങ്ങൾ ആയി. ഇന്ന ബാക്കിയെ നുർക്കാണ്ക പെരുക്കിയാൽ ദിവ്യ വർഷമനുസരിച്ചുള്ള യുഗങ്ങളുടെ കൊല്ലാങ്ങൾ കിട്ടുന്നതാണ്. അധിക കാര്യങ്ങളുടെയും മുല മായ അറുപതിനെ അടിസ്ഥാന സംഖ്യയായി സീകരിച്ച് അതിന്റെ അഭിലോന്നിനെ കിഴിക്കാനുള്ള അടിസ്ഥാനമായി കണക്കാക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ തുടർച്ചയായി ഭിന്നിതങ്ങളെ അറുപത് മുതൽ കീഴ്പ്പോടു കിഴിച്ചുവരികയോ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ (അതായത്, അറുപതിൽ അതിന്റെ അഭിലോന്നും ബാക്കി വരുന്നതിൽനിന്നു നാലിലോന്നും പിന്നീടു ബാക്കി വരുന്നതിൽനിന്നു മുന്നിലോന്നും ശേഷമുള്ളതിൽ നിന്നു രണ്ടിലോന്നും കിഴിക്കുക.) ആദ്യം ലഭിച്ചതുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിക്കുമായിരുന്നു. ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെല്ലാത്ത വല്ല അഭിപ്രായവും ഉദ്ധരിച്ചതാവാനും വഴിയുണ്ട്. ശാസ്ത്രീയ വിവരങ്ങൾക്കാർ വിശാസ ആചാരങ്ങൾക്കാണ് കുടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകിയതെന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുന്നതകം മുഴുവനും അഭിവിക്കുന്നു പരിഭ്രാഷ്ടപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായിട്ടില്ല.

ബേഹാവിൻ്റെ വയസ്സിൽനിന്നു നാം പ്രസ്താവിച്ച കല്പത്യുഗത്തിനു മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയ കൊല്ലാങ്ങളെ നമ്മുടെ കൊല്ലാങ്ങളാക്കി മാറ്റാൻ ഉദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ മേലുഭരിച്ച നിയമത്തിൽനിന്നു പുത്രസൻ തെരുക്ക യാണു ചെയ്തത്. ബേഹാവർഷങ്ങളെ കൊല്ലിവും അഭ്യ മാസവും നാല് മാസവുമായാണു അദ്ദേഹം കണക്കാക്കുന്നത്. ഇത് കല്പത്യുഗം കൊണ്ടു കണക്കാക്കുയാണെങ്കിൽ ആറായിരത്തി അറുപത്തി എട്ട് കൊല്ലാലുമായിരിക്കും. ആ സംഖ്യയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിലുള്ള കല്പത്തിന്റെ ചതുർഭൂജങ്ങളായ ആയിരത്തി എട്ട് കൊണ്ടു പെരുക്കി തപ്പോൾ 61,16,544 കിട്ടുകയും പിന്നീട് അതിനെ നാല് കൊണ്ടു പെരുക്കി യുഗങ്ങളാക്കി മാറ്റിയപ്പോൾ 2,44,66,176 കിട്ടുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായ പ്രകാരമുള്ള ഒരു യുഗത്തിന്റെ വർഷ സം ഖ്യയായ 10,80,000 കൊണ്ടു പെരുക്കിയപ്പോൾ 26,42,347,00,80,000 ലഭിച്ചു. ഇതാണ് നമ്മുടെ കല്പ യുഗത്തിനു ബേഹാവിൻ്റെ വയസ്സിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയ കൊല്ലാങ്ങൾ. (ബേഹമഗുപ്തരെ അനുയായികളിൽ പലരും അദ്ദേഹം ചതുർധ്യങ്ങളെ യുഗങ്ങളാക്കി മാറ്റുകയല്ല ചെയ്തതെന്നും അവരെ നാലായി ഭാഗിക്കുകയും അവയിൽ ഓരോ ഭാഗ തെരുയും നാലിലോന്നിന്റെ കൊല്ലംകൊണ്ടു പെരുക്കുകയുമാണ് ചെയ്തതെന്നും ഉപരിക്കാനിടയുണ്ട്. ചതുർധ്യഗതത നാല് ഭാഗങ്ങളാക്കാനുള്ള കാരണത്തെ കുറിച്ചു നാം അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെ പെരുക്കേണ്ടി വരുന്ന ഒരു ഭിന്നവും ആ സംഖ്യയിലില്ലപ്പോൾ. ശരിയായ യുഗങ്ങളുടെ എൺ്റെത്തെ ഭിന്നത്തിന്റെ

വർഷ സംഖ്യയായ 43,20,000 കൊണ്ടു പെരുക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇതെല്ലാം ദൈർഹ്യം കൂടാതെ കഴിക്കാമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം നമ്മുടെ കല്പ വർഷങ്ങളിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയ പുർണ്ണ മനോന്മാഡം യുഗങ്ങളെ എഴുപത്തി ഒഞ്ചേ കൊണ്ടു പെരുക്കുകയും കിട്ടിയ സംഖ്യയെ ചതുർധാര തിബിൽ കൊല്ലുങ്ങൾ കൊണ്ടു പെരുക്കുകയും തദ്ദാരാ 186,62,40,000 കൊല്ലം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ, ഭിന്നതയുള്ള മനോന്മാഡം ആളിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയ പല പുർണ്ണ ചതുർധാരങ്ങളെല്ലാം അവ യിൽ ഒന്നിൽ കൊല്ലുങ്ങൾ കൊണ്ടു പെരുക്കിയപ്പോൾ 11,66,40,000 കിട്ടി. ഭിന്നതമുള്ള ചതുർധാരങ്ങളിൽനിന്നു മുന്ന് യുഗങ്ങളാണു കഴിഞ്ഞത്. അതായത്, 32,40,000 വർഷം ഇതു ചതുർധാര കൊല്ലുങ്ങളുടെ നാലിൽ മുന്ന് ആണ്. മുൻ പറഞ്ഞ നിയമങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം വിശദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആവശ്യമുള്ളിടത്ത് അദ്ദേഹം അത് ഉപയോഗിക്കുകയും മുന്ന് യുഗങ്ങൾ ചതുർധാരത്തിൽ പത്തിൽ ഒന്നത് ഭാഗമായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യാം ആശ്രിതമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആരുഭ്രതനിൽനിന്ന് ഉല്ലിച്ചതിനു യാതൊരടി സ്ഥാനവുമില്ലെന്ന് ഇപ്പോൾ വ്യക്തമായില്ലോ. ആരുഭ്രതനോടുള്ള വെറുപ്പു കാരണമാവാം അദ്ദേഹം അത് അവഗണിച്ചത്. ആരുഭ്രതനും പുൽസന്നും ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരേ അഭിപ്രായക്കാരാണ്. അതിനൊരു തെളിവാണ് അദ്ദേഹത്തിൽ താഴെ പറയുന്ന പ്രസ്താവന:

“ആരുഭ്രന്ന ചന്ദ്രരിൽ ഉയരവും അതിൽ ചലനവും കുറിച്ചു കണക്കാക്കിയതിനാൽ ശ്രദ്ധാരണം സ്ഥിതിത്തികളും പ്രവർത്തനങ്ങളും പിശകായിപ്പോയി.” അദ്ദേഹത്തിൽ വിസ്തിരിച്ചതിന് ഇങ്ങനെ ഒരു ഉദാഹരണമാണ് പറയുന്നു: ഒരു പുഴു മരം തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ പല അക്ഷരങ്ങളുടെ രൂപങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ അതിൽ പിതിഞ്ചേക്കാം. പക്ഷേ, പ്രസ്തുതാക്ഷരങ്ങളെ കുറിച്ചു പുഴു യാതൊന്നും അറിയുകയില്ലോ. ഇതുപലെയാണെത്ര മേൽക്കാടുത്ത പ്രസ്താവനയിൽ ആരുഭ്രന്ന നില. പക്ഷേ, യാമാർത്ഥ്യം വേണ്ട പോലെ മനസ്സിലാക്കിയിവർ അദ്ദേഹവനയും വിഷണു ചന്ദ്രനയും ആരുഭ്രനയും നേരിടുകയും മാനിക്കേണ്ട നേരെ സിംഹം നിർക്കുന്നതുപോലെ അവരെ ചെറുതുനിർക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇവർക്ക് അവരുടെ നേരെ മുവം കാണിക്കാനോ തലാളയർത്താനോ കഴിഞ്ഞില്ലതെ.”

ചതുർധാരത്തിന് ഈ മുന്ന് ആളുകളുടെയും അഭിപ്രായപ്രകാരമുള്ള ഉദയ ദിവസങ്ങൾ നാം പറഞ്ഞുവല്ലോ. അപ്പോൾ ശ്രദ്ധഗൃഹ്യത്തിൽ അഭിപ്രായത്തെക്കാൾ പുൽസന്നും അഭിപ്രായത്തിൽ അധികം വന ദിവസങ്ങൾ ആയിരത്തിമുന്നുണ്ടി അവത് ആണ്. പക്ഷേ, ചതുർധാരത്തിൽ കൊല്ലുങ്ങളുടെ തുക രണ്ടാള്ളുകളുടെയും അഭിപ്രായത്തിൽ ഒന്നുതന്നെയാണ്. അപ്പോൾ പുൽസന്നും അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു സൃഷ്ടവർഷത്തിൽ

ദിവസങ്ങൾ ബേഹമഗുപ്തരെ അഭിപ്രായത്തെക്കാൾ കൂടുതലാകുന്നു. ആരുട്ടുനിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം ഉള്ളിച്ചതു പ്രകാരം പുത്രസന്ധ്യ അഭിപ്രായത്തിലുള്ള ദിവസങ്ങളുക്കാൾ മുന്നുർ ദിവസം കുറവാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരമുള്ളത്. ബേഹമഗുപ്തരെത്തിനേക്കാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെത്തിന് ആയിരത്തി അമ്പത് ദിവസം കൂടുതലുണ്ട്. അപ്പോൾ ആരുട്ടരെ അഭിപ്രായത്തിൽ സൃഷ്ടവർഷങ്ങളുടെ ദിവസങ്ങൾ ബേഹമഗുപ്തരെത്തിനേക്കാൾ കുടുതലും പുത്രസന്ധ്യത്തിനേക്കാൾ കുറവുമാണ്.

അഥ്യായം 43

നാല് യുഗങ്ങളുടെയും നാലാം യുഗത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്ന സംഭവ വികാസങ്ങളുടെയും വിവരണം

ഭൂഗോളത്തിനു സംഭവിക്കുന്ന സ്ഥിതിവിശ്വാഷങ്ങളെ കൂടിച്ചു ഗ്രീക്കുകൾ പലതും വിശദിച്ചിരുന്നു. അതിലൊന്ന് ഭൂമിയിൽ മാറി മാറി മുകളിലും താഴെയുംനിന്ന് അളവിലും ആകൃതിയിലും വ്യത്യാസമുള്ള പല ആക്സ്‌മികാപായ അളവും ഉണ്ടാകുമെന്നതാണ്. അവയിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയോ രക്ഷനേടുകയോ സാധ്യമല്ല. ചിലപ്പോൾ ഭൂമിയെ ആക്മാനം ഈ വിപത്ത് കൂടിയെന്നു വരും. ദേക്കര വൈള്ളപ്പാക്ക അർശ്, ദേഹക്കമായ ഭൂകമ്പങ്ശർ, സർവ്വവ്യാപിയായ അഗ്നിഖാധകൾ, അഗ്നിപർവ്വതങ്ങളുടെ പൊട്ടിത്തറിക്കൽ, ഭൂമിയെ പിളർക്കുന്ന ദേക്കര ഇടമുഴക്കങ്ശൾ, കൊടുക്കാറുകൾ, മഹാവ്യാധികൾ ഇവയെല്ലാം ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. വിശാലമായ ഒരു പ്രദേശം ഈ ആപത്തു ഏണ്ടു നശിക്കുകയും അവിടെയുള്ള ആളുകളെല്ലാം ചതുരാടുങ്ങുകയും ചെയ്താൽ പർവ്വതശിവരങ്ങളിലും ശുഗ്രക്കളിലും മറ്റും ഒളിഞ്ഞുജീവിക്കുന്ന കാടമാർ ഈ സമലതേക്കു താമസം മാറ്റുകയും അവിടെ അവർ ക്രമേണ സംസ്കാര സന്ധനരാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ശത്രുക്കളോയും മനുഷ്യരെയും മറ്റു ജീവികളെയും അവർ എതിർത്തു പരാജയപ്പെടുത്തി അനേകാന്‍ഡും സഹായിച്ചു സാമുഹിക ജീവിതം ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരും.

സുവജീവിതത്തിൽ ആറാടിക്കാണ്ഡിക്കവെ അഹങ്കാരം, അസുയ, വിദ്യേഷം മൃതലായ ദുർഗ്ഗാണങ്ശർ അവരെ പിടിക്കുടുകയും തദാരാ അവർ പല വർഗ്ഗക്കാരായി പിരിയുകയും ചെയ്യും. ഓരോ വിഭാഗക്കാരും അറിയപ്പെടുന്നത് ഈ സമലതയു വന്നു താമസമുറപ്പിച്ച ആദ്യപിതാവിരേണ്ട് പേരിലാണ്. പ്ലാറ്റോ തന്റെ ‘നബാമംസ്’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ വസ്തുത വിവരിച്ചു ഗ്രീക്കുകാരെ സ്കൂളി(വ്യാഴഗ്രഹം)രേണ്ട് പേരിലാണ്

നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഹിപ്പോകാറ്റസിന്റെ വംശം ചെന്നവസാനിക്കുന്നതും ആ പേരിലാതെ. ശ്രമാവസാനത്തിൽ അദ്ദേഹം അതു പ്രസ്താവിക്കു നുണ്ട്. പക്ഷേ, പ്ലാറ്റോ വിവരിച്ച പരമര വളരെ ചെറിയതാണ്. അതു പ്രകാരമുള്ള പതിനാല് പരമര താഴെ ചേർക്കുന്നു. ഹിപ്പോകാറ്റസ്, ശിനുസിഭിക്കുസ്. സബ്വുസ്, സസ്ത്രാറ്റസ്, സ്യൂഡോസ്, ക്ലോമാത്താട സ്, വലീസാമസ്, ദർഭനാസ്, നസ്ത്രാസ്, ഇഉലോസോസ്, അപ്പോജോ, സ്യൂസ്, ക്രോസ് (ശനിഗ്രഹം)

ചതുർധിയുഗത്തെ കുണ്ഠിച്ച് ഇന്ത്യക്കാരുടെ കമകളും ഏതാണ്ടിതു പോലെ തന്നെയാണ്. സമാധാനം, ക്ഷേമം, ഗുണം ആരോഗ്യം, വിദ്യം ഭ്രാന്തം, അഭിവ്യഖ്യി, ബ്രാഹ്മണരുടെ വർദ്ധനം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ചതുർധിയുഗത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗമായ ദ്രോതായുഗത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലും ഒന്നും അവർ പറയുന്നു. ഈ കാലാലഭ്യം ഗുണവും പ്രതിഫലവും നിറഞ്ഞതാണ്. ആളുകൾ നാലായിരു കൊല്ലം ജീവിക്കുന്നു. പിന്നീട് ഈ നിലയ്ക്കു മാറ്റു വന്നു ദുർഗ്ഗാജ്ഞാൻ കടന്നുകൂടുമെന്നും മറ്റു മാണം അവർ വിശസിക്കുന്നത്. ദ്രോതായുഗത്തിന്റെ ആദ്യത്തിൽ ഗുണം ദോഷത്തിന്റെ മുന്നിരട്ടിയും പ്രതിഫലം നാലിൽ മൂന്ന് ഭാഗവുമാകുന്ന തുമാണ്. ഈ യുഗത്തിൽ ബ്രാഹ്മണരേകാൾ ക്ഷത്രിയർ വർദ്ധിക്കും. വിഷണുധർമ്മത്തിൽ ഇതു സവിസ്തരം പറയുന്നുണ്ട്. പ്രതിഫലം കുറഞ്ഞതിനുസരിച്ചു ഗുണവും കുറയേണ്ടതാണല്ലോ.

അതിൽ തുടർന്നു പറയുന്നു: “അഗ്നിബലി നടത്തുന്ന അവസരത്തിൽ ജന്മുക്കേണ്ട കൊല്ലുകയും ചെടികൾ മുരിക്കുകയും ചെയ്യുക അവരുടെ പതിവാണ്.” മുമ്പ് അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നില്ല. അതുപോലെ ദോഷങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു ദാപര യുഗത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഗുണദോഷങ്ങൾ സമമാവുകയും പ്രതിഫലം നേർ പകുതിയാവുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഈ യുഗത്തിൽ ആഗ്രഹങ്ങളും ആശയങ്ങളും വിഭിന്നമാകുകയും കൊലയും കൊള്ളേയും വർദ്ധിക്കുകയും മതങ്ങൾ വിവിധങ്ങളാകുകയും ആയുഷ്മകാലം ചുരുഞ്ഞി നാനുറ് മാത്രമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

കലിയുഗത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ദോഷം ഗുണത്തിന്റെ മുന്നിരട്ടിയായി വർദ്ധിക്കും. ദ്രോതാ യുഗത്തിലും ദാപര യുഗത്തിലും സംഭവിച്ചതാണെന്നു പറയുന്ന പല ഏതിഹ്യങ്ങളും ഇന്ത്യക്കാർക്കിടയിൽ സർവ്വത്ര പ്രചാരിക്കുന്നുണ്ട്. രാവണനെ വധിച്ച രാമൻ്റെ കമയും കഴിൽകിട്ടുന്ന ക്ഷത്രിയരെയെല്ലാം വധിച്ചിരുന്ന പരശുരാമൻ്റെ കമയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹം ആകാശത്തിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും ഇരു പത്തി ഒന്ന് പ്രാവശ്യം ഭൂമിയിൽ വനിക്കുണ്ടെന്നും ഇനിയും വരുമെന്നും ഇവർ വിശസിക്കുന്നു. പാണ്ഡവ-കന്തവ പുത്രരാർ തമിൽ നടന്ന യുദ്ധവും ഈ യുഗങ്ങളിലെ സംഭവങ്ങളിൽ പെടുന്നു.

കലിയുഗത്തിൽ നാശം ക്രമേണ വർദ്ധിച്ച് അവസാനം അതു മാത്രം അവഗ്രഹിക്കുകയും ഗുണം നിശ്ചേഷം നശിച്ചുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഭൂനിവാസികളെല്ലാം ഒന്നായി നശിക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ പർവ്വതങ്ങളിലും മലകളിലും മറ്റും ആരാധനയിൽ മുഴുകി ജീവിച്ചിരുന്നവരും മനുഷ്യപിശാചുകളിൽനിന്ന് ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടവരുമായ സജ്ജനങ്ങൾ മടങ്ങി വന്നു സന്നാനോല്പാദന പുനരാരഥിക്കും. അതി നാൽ, ഈ ഘട്ടത്തിനു ‘കൃതായുഗം’ (ആരാധനകളിൽ നിന്ന് ഒഴിവായി ഭൂമിയിലേക്കു യാത്രക്കായി രൂപങ്ങി നിൽക്കുന്ന കാലാലട്ടം) എന്നു പറയുന്നു. ബൈഹാദിൽനിന്നു ശുക്രൻ ഉദ്ദിഷ്ട ഏതിഹ്യത്തിൽ, ഒദവം അദ്ദേഹത്തോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായി കാണുന്നു:

“കലിയുഗം വന്നാൽ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ഗുണം പരത്താൻ ആ നല്ല മനുഷ്യനായ ശുഭേഖാദനങ്കേ മകൻ ശുഭേഖാധനനെ താൻ അയക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് അനുയായികൾ ഉയരുകയും ബോഹമണംമാരുടെ നിലവാരം കുറയുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ വേലക്കാരായ ചണ്ണാലമാരും ശുദ്ധരും അവരുടെ മേൽ ആധിപത്യം ചെലുത്തി അവരുമായി എല്ലാ ഉന്നത പദ്ധതികളിലും മത്സരിക്കും. ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ മുഴുവൻ സ്വത്ത് ശേഖരിക്കുന്നതിലും അവ സുക്ഷിക്കുന്നതിലും കേന്ദ്രീകരിക്കും. തെറ്റുകളും കുറ്റങ്ങളും ചെയ്യുന്നതിൽ അവർക്കു യാതൊരു സങ്കോചവും ഉണ്ടാവുകയില്ല. ചെറിയവൻ വലിയവനെയും സന്താനങ്ങൾ പിതാക്കളെല്ലയും വേലക്കാർ യജമാനമാരെയും നിന്തിക്കുകയും അവരുടെ കല്പനകൾക്ക് എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. വർഗ്ഗങ്ങൾ കൂടിക്കലർന്നു തറവാട് നശിച്ചു നാല്പ് വർഗ്ഗങ്ങൾ എന്ന വേർത്തിരിവ് ഇല്ലാതാക്കും. മതങ്ങളും ആശയങ്ങളും വർദ്ധിച്ചു വരും. അവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ധാരാളം പുന്നതകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കും. ഐക്യത്തിൽ ജീവിച്ചു വന്നിരുന്ന ഭൂതിപക്ഷം ജനങ്ങളും അങ്ങനെ ചെറുസംഘടനകളായി പിരിഞ്ഞു തമ്മിൽ ഭിന്നിക്കും. ദേവാലയങ്ങളും വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും നശിച്ച് അനീതിയും അക്ക്രമവും കൊള്ളയും നാട്ടിൽ നടമാടും. രാജാക്കന്നാർക്കിടയിൽ നിന്തിന്നുയായ ബോധം നിശ്ചേഷം നശിക്കും. സ്വത്തിനുള്ള ആശഹരി കാരണമായി മനുഷ്യർ പരസ്പരം തിനുകയാണെന്നു തോനുമാർ ക്രൂരമായ ചുഷണത്തിലേർപ്പെടുന്നതാണ്. ദോഷം ചെയ്യുന്നവരുടെ ആയുഷ്ക്കാലം ചുരുങ്ങിപ്പോകുമെന്നും മാറാവ്യാധികൾ പിടിപെടുമെന്നും ഉള്ള വസ്തുത വക്കവെക്കാതെ അവർ ജീവിതം നയിക്കും. ഈ യുഗത്തിൽ ജേയാസ്യപ്രവചനങ്ങൾ പിച്ചുപോകും. അന്നു കളവുപറയാൻ ആളുകൾ മടിക്കുകയില്ല”. ഇതൊക്കെയൊരു കലിയുഗ ലക്ഷണങ്ങൾ. മാനിയും ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ച് ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

“ലോകത്തിന്റെ നിലകളെല്ലാം മാറിക്കഴിഞ്ഞു. ആകാശം മാറിയ

തിനാൽ ഗണിതശാസ്ത്രവും വ്യത്യാസപ്പെട്ടു. ഈനു ഗണിതശാസ്ത്ര അനുമാർക്ക് അവരുടെ പിതാക്കളെപ്പോലെ ജേയാതിഷം മനസ്സിലാക്കുക സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടുവർ കളഭവുപറഞ്ഞു വണ്ണിക്കുകയാണ്. ഈവർ പറഞ്ഞതു ചിലപ്പോൾ സംഭവിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കാണാം.” ‘വിഷ്ണുധരമ്’ത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്: “അന്ന് ആളുകൾക്കു രക്ഷയും ശിക്ഷയും സംബന്ധിച്ച് അൻവു തിരേ ഇല്ലാതാവുകയും ദേവമാർ യാമാർത്ഥ്യം അറിയുമെന്ന വന്നതുത് അവർ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈവരുടെ ആയുഷ്ക്കാലം വിവിധ നിലയിലായിത്തീരും. ചിലർ ശർഭസ്ഥരായിരിക്കുന്നേരും തന്നെയും മറ്റുചിലർ കുട്ടിപ്പായത്തിലും യഞ്ചുന്നത്തിലും മരിച്ചുപോകുന്നതാണ്. നല്ല ആളുകൾ ആദ്യമാദ്യം മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഡിക്കാരികളും ദുഷ്ടപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവരും കുടുതൽ കാലം ജീവിക്കുമ്പത്ര. അന്നത്തെ രാജാക്കന്നാർ ശുദ്ധവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരായിരിക്കും. അവർ ചെന്നായ്ക്കളെപ്പോലെ ജനങ്ങളുടെ സ്വത്തുകൾ അപഹരിക്കുകയും കൊള്ളയടക്കവുകയും ചെയ്യും. ബ്രാഹ്മണരും ഇവരെപ്പോലെ ജീവിതം നയിച്ചുതുടങ്ങുന്നതാണ്. ശുദ്ധരും കളഞ്ഞരും വർഖിച്ചു വരും. ബ്രാഹ്മണരെ അവകാശങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കപ്പെടുകയും അഭ്യാസം കൊണ്ടു സമ്പാദിച്ചു ജീവിക്കുന്നവരും ആരാധനയിൽ മുഴുകുന്നവരും നിന്നിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

വിഷ്ണുക്കേതരമാരെ ആശ്വര്യത്തോടെ വിക്ഷീകരാൻ തുടങ്ങും. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ സമാർഗ്ഗ ജീവിതം നയിക്കുന്നവരുടെ പ്രാർത്ഥന ഫലിക്കും. മാത്രമല്ല അല്ലപ്പായ സദ്ധവ്യത്തിക്കുപോലും ധാരാളം പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. അവസാന ഘട്ടത്തിൽ ദോഷം അങ്ങേയറ്റം വർഖിച്ചു ബ്രാഹ്മണരായ ‘യശോവിശ്രീ’ മകൻ ‘ഗർഭ്’ വരുന്നോണ് ഈ നാലാം യുഗത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരുന്നാരു പേരായ കലിയിൽനിന്നും കലിയുഗം എന്ന നാമം നടപ്പാവുന്നത്. ഇദ്ദേഹത്തെ എതിർക്കുവാൻ ആർക്കും സാദ്യമല്ല. അക്കാലത്തു നടപ്പിലിരിക്കുന്ന എല്ലാ ദുഷ്ക്രിച്ച ശക്തികളെയും പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ഭൂമിയിൽ നിന്തിയും സമാധാനവും നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുകയായിരിക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃത്യം. അങ്ങനെ ദ്രോഹത്തായുഗം മടങ്ങി വരികയും ഗുണവും നന്നയും സർവ്വവ്യാപകമാവുകയും ചെയ്യും. ഇതാണു മാറി കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചതുർധനങ്ങളുടെ നില.

‘ചരകം’ എന്ന ശ്രമത്തിൽ അലിയും സൈനുത്തവർത്തിയിൽ നിന്ന് ഇങ്ങനെ ഉള്ള രിച്ചു കാണുന്നു: “ഭൂമി ആദ്യ കാലത്തു ധനസമ്പദിയും ഫലപുഷ്ടിയും ക്ഷേമവുമുള്ളതായിരുന്നു. മഹാഭൂതങ്ങൾ മിതമായ നിലയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. ജനങ്ങൾ അന്വേഷം സ്വന്നഹത്തിലും മമതയിലും ജീവിച്ചിരുന്നു. വിദേശം, അസൂയ എന്നു മാത്രമല്ല ആത്മാവിനും ശരീരത്തിനും ദോഷകരമായ ഒന്നും തന്നെ

ഇവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കാലാന്തരത്തിൽ അവർക്കിടയിൽ അസുരക്കനുകൂടിയപ്പോൾ ആർത്ഥിക്കുന്നതിലൂള്ള വ്യാമോ റവും വർദ്ധിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ വിഷയത്തിൽ അവർ ചിന്തിക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി അഭ്യാസിക്കുകയും സാർത്ഥകതാല്പര്യം വളരുകയും ചെയ്തപ്പോൾ യുഖം, വഞ്ചം, കളവ് എന്നീ ദുർഗ്ഗാണങ്ങൾ അവരെ പിടിക്കുട്ടുകയും ഹൃദയം കറിന്മാക്കുകയും സ്വഭാവം ചീതയാക്കുകയും രോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും ദൈവാരാധനയിൽ നിന്നുകല്ലുകയും ചെയ്തു. വിദ്യക്കു പ്രോത്സാഹനമില്ലാതെ അജന്തയും നാശങ്ങളും സർവ്വത്ര വ്യാപിക്കാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ സജ്ജനങ്ങൾ അവരുടെ സന്ധ്യാസി യായ ആധരത്തിൽ മകൾ ക്രിസ്ത്യുദ അടക്കത്തെ ചെന്നുകുട്ടുകയും അദ്ദേഹം അവരുമായി മലകയറുകയും ചെയ്തു. അവിടെ ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ വൈദ്യശാസ്ത്രം പരിപ്പിച്ചു.

ഹ്രതിനോടു തുല്യമായ പല പ്രസ്താവനകളും ശ്രീകൃഷ്ണകാരിൽ നിന്നു നമുക്ക് ഉദ്ധരിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. അരാട്ടസ് ഏഴാമത്തെ രാശിമ സ്ഥലങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള സൂചനകളും പരിവർത്തനങ്ങളും വിവരിച്ചിട്ടു പറയുന്നു: “ഉത്തരഭാഗത്തെക്കു തിരിഞ്ഞു നീ ചിന്തിക്കുകയാ കിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന ഒരു ‘ചിത്ര’കുലയുമേൽ വരുന്ന ഒരു തരുണിയെ കാണാം. അവർ പുരാതന നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പിതാവെന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന നക്ഷത്രവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ നമുക്കിയാതെ ഏതോ വർഗ്ഗ തതിൽ പെട്ടോ ആണ്. പൊരാണിക കാലത്തു മനുഷ്യർക്കിടയിൽ തന്നെ പുരുഷമാരോടു കുടിക്കലാതെ അവർ പവിത്രമായൊരു ജീവിതം നയിച്ചിരുന്നു. ‘നീതി’ എന്നാണ് അവർ അവരെ വിളിച്ചിരുന്ന ത്. വ്യഘ്രമാരെയും സാധാരണക്കാരെയും തെരുവുകളിലും മെമ്പാന അള്ളിലും വിളിച്ചുകൂട്ടി അവർ അവരെ സത്യമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ആഹാരം ചെയ്യുകയും അവർക്ക് ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യാൻഡായിരുന്നു. ധാരാളം ധനം ഭാനമായി നൽകുകയും അവകാശങ്ങൾ വക്കെപ്പു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആ കാലാവള്ടത്തിൽ ഭൂമി ‘സർബ്ബ ഭൂമി’ എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. അന്ന് ഭൂ നിവാസികളാരും തന്നെ തർക്കം, കലഹം, ഭിന്നപ്പ്, ആസുയ, വെറുപ്പ് തുടങ്ങിയ ദുർഗ്ഗാണങ്ങൾ എന്നാണെന്നു പോലും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. സമുദ്രം ഉപയോഗ ശുന്ന മായിരുന്നു. കപ്പൽയാത്രകളും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പശുകളുണ്ട് ഭക്ഷണങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നത്. അനന്തരം സർബ്ബ വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കാലം കഴിയുകയും വെള്ളി വർഗ്ഗം വരികയും ചെയ്തപ്പോൾ ഈ തരുണി അവരുമായി അകലുകയും പർവ്വതങ്ങളിൽ പോയി രഹസ്യജീവിതം നയിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് അവർ വലിയ വലിയ പട്ടണങ്ങളിൽ ഇടയ്ക്കിടെ പ്രത്യുക്ഷപ്പെടുകയും അവിടത്തെ നിവാസി കർക്ക താക്കീതു നൽകുകയും അവരുടെ ദുഷ്പ്രവർത്തികളെ വിമർശി

കമുകയും ‘സർബ്ബപിതാക്കൾ’ വിശിഷ്ടവർഗ്ഗത്തെ ദുഷിപ്പിച്ചതിൽ അവരെ ആക്രഷപിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവരെക്കാൾ നീചമാം രാധ ഒരു വർഗ്ഗം വരികയും രക്തപക്ഷിലമായ യുദ്ധങ്ങളും ഭയകര നാശ അഭ്യും ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും അവർക്കു മുന്നറിയിപ്പ് നല്കിയിരുന്നു. ഉപദേശം കഴിഞ്ഞാൽ അവൾ പർവ്വതങ്ങളിലേക്കു തന്നെ തിരിച്ചുപോവും. അനന്തരം വെള്ളിവർഗ്ഗം നശിച്ച് ‘ചെന്നുവർഗ്ഗം’ വരികയും അവർ വാളുപയോഗിച്ചു യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ആദ്യമായി പശു മാംസ ഭോജനം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവർ അവരുമായുള്ള ജീവിതം വെറുത് ആകാശത്തെക്കു പാനുപോയി.

ആരാട്ടസിന്റെ പുസ്തകങ്ങളുടെ വ്യാപ്യാതാവ് ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: ഈ തരുണി സൃഷ്ടിന്റെ പുതിയാണ്. ഇവർ സമേളനങ്ങൾിലും പൊതുസ്ഥലങ്ങളിലും ചെന്ന ജനങ്ങളെ പൊതുനിയമങ്ങളെ കുറിച്ചുപറ്റേണ്ടിക്കുന്നു. അന്നു ജനങ്ങൾ ഭരണാധികാരികൾക്കു കീഴ്ചപ്പെട്ടു ജീവിക്കുകയും ഭിന്നപ്പോ കലഹമോ അവരുടെ ഇടയിൽ തീരുമല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അസുയ്യും ദുഷ്ടമനസ്തിതിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ കൂഷി ചെയ്താണു ജീവിതം നയിച്ചിരുന്നത്. കച്ചവടത്തിനായി അവർ സമുദ്രയാത്ര ചെയ്തിരുന്നില്ല. അവരുടെ ഹൃദയം സർബ്ബം പോലെ പരിശുഖമായിരുന്നു. പിന്നീട് അവർ ഈ നല്ല സഭാവം കൈവെടിയുകയും സത്യത്തെ സംരക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തുതുട അറിയപ്പോൾ നീതി അവരെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞുവെകിലും പർവ്വതങ്ങളിലും മറ്റും ഒളിഞ്ഞിരുന്ന് അവരെ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വല്ലപ്പോഴും അവരുടെ സദസ്യുകളിൽ എത്തിയാൽ അവൾ അവരെ ഉപദേശിക്കുയും അവർക്കു താങ്കീതു നല്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവരാണെങ്കിൽ താങ്കളുടെ പിതാക്കളെപ്പോലെ അവരെ കരുതുകയും അവളുടെ ഉപദേശം ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. ആരൈക്കിലും ക്ഷണിച്ചാൽ അവിടെ പോകുന്ന മുൻപതിന് അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല.

വെള്ളിവർഗ്ഗക്കാരുടെ കാലം കഴിഞ്ഞു ചെന്നു പർഗ്ഗക്കാരുടെ കാലം വന്നപ്പോൾ അനേകാനും യുദ്ധവും നാടാകെ സംഘർഷാവസ്ഥയും നടമാടി. അപ്പോൾ അവരുടെ കുടെ ജീവിക്കാൻ ഇഷ്ടമില്ലാതെ അവൾ ആകാശത്തെക്കു പോയി. ഈ തരുണിയെ കുറിച്ചു പല അഭിപ്രായങ്ങളുമുണ്ട്. കയ്യിൽ ചിത്രകലയുള്ളതു കൊണ്ട് അവൾ ‘ദമീറർ’ ആണെന്നു ചിലരും സാഡാഗൃതിക്കുന്നും ഏഴുരുത്തിക്കുന്നും ദേവതയാണെന്ന് അരാട്ടസും പറയുന്നു.

പ്ലാറ്റോ ‘നിയമങ്ങൾ’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ മുന്നാം അധ്യായത്തിൽ ‘അൽഅസീനി’യിൽ നിന്നുഖരിച്ചു പറയുന്നു: “ഭൂമിയിൽ പല വെള്ളപ്പുരക്കങ്ങളും പല രോഗങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവയെക്കാണ്ണുള്ള നാശത്തിൽനിന്ന് അപഹരണമോ വശനയോ അറിയാത്ത ആട്ടിയയാരും

പർവ്വത നിവാസികളുമല്ലാതെ ആരും രക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അത് അക്ക് നൃസി (ക്സോഷ്യൻ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു; ആരംഭ ദശയിൽ അവർ അനേകാനും ആത്മാർത്ഥതയോടെ സ്വന്നഹിച്ചും ലോകനാശ തതിൽ വെറുപ്പു പ്രകടിപ്പിച്ചും ജീവിച്ചിരുന്നു. താമസ സൗകര്യങ്ങളുടെ ധന്യത കൊണ്ടും ജീവിത താത്പര്യങ്ങളുടെ മിത്തും കൊണ്ടും ദാരിദ്ര്യം, പുഞ്ചിവെപ്പ്, ലൃഖ്യത, മൃതലായ യാതൊരു ദുർഘട്ടനങ്ങളും അവർല്ലാഡിരുന്നില്ല. അവർക്കിടയിൽ വെള്ളിയും സർബ്ബവും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ കുബേര കുചേല വ്യത്യസവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലതെ. ഇവരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്ക് അവരെ കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ഇനിയും ലഭിക്കുമായിരുന്നു.

അഥ്യായം 44

മനോന്രാജശ്ര

എഴുപത്തീരായിരം കല്പയുഗങ്ങൾ ബൈഹാവിരെൻ്റെ ആയുഷ്കാലമായി കണക്കാക്കുന്നതു പോലെ മനുവിരെൻ്റെ ഉറച്ചമായ മനോന്രാജം ഇന്ദ്രരെൻ്റെ ആയുഷ്കാലമായും ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ യുഗം കഴിയുന്ന തോടെ ഇന്ദ്രരെൻ്റെ നേതൃത്വം അവസാനിക്കുകയും വേഗാരാൾ ആ പദവിയിലേക്കുയരുകയും അങ്ങനെ പുതിയൊരു മനോന്രാജയുഗത്തിൽ ലോകത്തിനു നേതൃത്വം നല്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

ബൈഹാവ്യപ്തൻ പറയുന്നു: രണ്ട് മനോന്രാജശ്രക്കിടയിൽ സന്ധിക്കി ശ്രീഖ്യാനു പറയുകയും ഒരു മനോന്രം എഴുപത്തി അഞ്ച് ചതുർബന്ധങ്ങളായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു കല്പപത്യുഗത്തിരെൻ്റെ കാലം ആർ ചതുർബന്ധം കുറിവായിരിക്കും. കല്പപത്യുഗത്തിൽ ആയിരത്തേക്കാൾ കുടുകയോ കുറയുകയോ ചെയ്യുന്നതു സ്ഥൂതിയിൽ പറഞ്ഞതിനോടു വിപരിതമാണെല്ലോ. ആരുഭ്രതൻ തന്റെ ‘ദശഗതിക്’ ‘ആരുചഷ്ട്’ എന്നി രണ്ട് ശ്രമങ്ങളിലും ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ഒരു മനോന്രം എഴുപത്തി രണ്ട് ചതുർബന്ധമാണ്. ഇതനുസരിച്ച് ഒരു കല്പം ആയിരത്തി എട്ട് ചതുർബന്ധമായിരിക്കും.” വിഷണുധർമ്മത്തിൽ ‘വജ്രൽ’ മർക്കണ്ണേഡയനു നല്കിയ മറുപടിയിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു. പുരുഷൻ എല്ലാ യുഗങ്ങളുടെയും നാമനും ലോകനാമനായ ബൈഹാവ് കല്പം തനിക്കു നാമനും മനു മനോന്രത്തിരെൻ്റെ നാമനുമാണ്. പതിനാല് മനോന്രമാരുടെയും അവർത്തനിന്നുണ്ടായ രാജാക്കന്നാരുടെയും പട്ടികയാണു താഴെ ചേർക്കുന്നത്:

1	സാധ്യംകുടി	സാർവ്വദാ	സാധ്യംകുടി	സാധ്യംകുടി	വിഷ്ണുവിഹാരം മനൗസത്തിൽ പ്രഭാവം ആശാനമായാണ് താഴെ നിന്നേ അപ്പുള്ളതിന് ഭൂമിയിലുണ്ടായ വജ്രഭാരാജാക്കഹാൾ
2	സാർവ്വദാ	സാർവ്വദാ	സാർവ്വദാ	സാർവ്വദാ	മനുഞ്ഞയിക്കാറെന്നിൽ വളരുമ്പോൾ ഇന്ദ്രാനി തൈരീയഃ അപ്പേരാന്തിന് ആരും എക്കുകാർണ്ണഭാതിക്കുകയുണ്ട്.
3	ഉത്തമൻ	ഉത്തമൻ	ഉത്തമൻ	ഉത്തമൻ	സുഖിപ്പ്
4	നംതമിഷ്ട്	നംതമിഷ്ട്	ഉത്തമിഷ്ട്	ഡിവ	സാത്തൻ
5	ഒരവത	ഒരവത	ഒരവത	ഉത്തമൻ	ബാൽവാനൻ
6	യക്ഷി	യക്ഷി	യക്ഷി	മഹാജന്സ്	ബാലുവാൻ
7	വ്യവസ്ഥ	വ്യവസ്ഥ	വ്യവസ്ഥ	ബാരാരാഡ്രൻ	അഭയദർശനൻ
8	സാംബരണ്ണൻ	സാംബരണ്ണൻ	സാംബരണ്ണൻ	ബാലി(ബാണിക്കൂപ്പ് റജാൻ)	നിമഗ്നം
9	ദക്ഷരണ്ണൻ	വിഷ്ണന്നാധനം	ശ്രീമഹാവിത്രൻ	മഹാവീരൻ	പ്രകാശനിന്മാർ
10	ശ്രീമഹാവർണ്ണന്നൻ	ധർമ്മന്ന	വിഷ്ണുവിവൃതൻ	ശ്രാംകി	സുചന്തരൻ
11	ധർമ്മനാശവർണ്ണന്നൻ	രൂദ്രവിത്രൻ	രൂദ്രവിത്രൻ	വർണ്ണം	സാർവ്വത്രീകർ
12	രൂദ്രവിത്രൻ	രക്ഷ	രക്ഷ	രാമധാരം	വിജാസ്വാരം
13	ഓരോപ്പൻ	ഓരോപ്പൻ	ഓരോപ്പൻ	ഓരോപ്പൻ	വിപ്പിത്രാദ
14	ഭൂത	ഭൂത	ഭൂത	ഭൂത	ബാധ്യമനാം

എഴാമത്തെത്തിനു ശേഷം ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞ മനോന്ദരങ്ങളുടെ പേരുകൾ മുന്ഹ് ദീപുകൾ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞതുപോലെ ക്രമം പാലി കാതെ കുറേ പേരുകൾ പറയണമെന്നു മാത്രമേ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന നൂളും എന്നാണു മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഇവിടെ വിഷ്ണുപുരാണത്തിൽ വന്നത് അവലംബമായി സിക്കിച്ചുണ്ടു മെല്ലുഭരിച്ചത്. യുഗങ്ങളുടെ പേരും വിവരങ്ങങ്ങളുമെല്ലാം എതാണ്ട് യഥാക്രമമായാണ് അതിൽ ഉൾച്ചെത്ത്. വലിയ ഫലമൊന്നുമില്ലാത്തതു കൊണ്ടാണു നാം അവയെ സവി സ്വന്തരം ഇവിടെ ചേർക്കാത്തത്.

അതിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: കഷ്ടത്തിയനായ ‘മെത്രി’ രാജാവ് വ്യാസൻ്റെ പിതാവായ പരാശരിനോടു കഴിഞ്ഞതും വരാനിരിക്കുന്നതും മായ മനോന്ദരങ്ങളെ കുറിച്ചു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം അപോൾ നാം മേല്യുഖരിച്ച പട്ടികയിൽ വിവരിച്ച പ്രകാരമുള്ള ഓരോ മനുവിനെയും കുറിച്ചു വിവരിക്കുകയും മനുക്കളുടെ സന്താനങ്ങളാണു ഭൂമിയിൽ ഭരിക്കുന്നതെന്നു പറയുകയും അവരുടെ ആദ്യ രാജാക്കരണാരൂപം പേരുകൾ നാം വിവരിച്ചതുപോലെ പറഞ്ഞതുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടും മൂന്നും നാലും അഞ്ചും മനോന്ദരങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്നവർ പുരാവർത്തിയുടെ സന്താനങ്ങളിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു. വിഷ്ണുദേവനുമായി വളരെ അടുപ്പം സിദ്ധിച്ച ഒരു ജീഷി ആയതിനാൽ സത്സന്താനങ്ങൾക്ക് ഇതു ഉയർന്ന പദവികളെല്ലാം കരസ്ഥമാവുകയുണ്ടായി എന്നും അദ്ദേഹം മറുപടി പറയുകയുണ്ടായി.

അഡ്യോയം 45

സ്പതർഷികളെ കുറിച്ചുള്ള വിവരണം

നാം ‘ബനാത്തുനാശ’ എന്നു പറയുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾക്ക് ഇന്ത്യ കാർ ‘സപ്തർഷികൾ’ എന്നു പറയുന്നു. (എഴ് ജഷികൾ) ഇന്ത്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അവർ, അനുവദനിയമായ മാർഗ്ഗത്തിലുടെ ആഹാരം സ്വാദിച്ചു ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ത്യാഗികളായ സന്ധാസി മാരാകുന്നു. അവരുടെ കുറെ ‘സഹീ’ എന്നു പേരായ ഒരു പരിശുദ്ധ സ്ത്രീ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അവർ ജലാശയത്തിൽനിന്നു താമര ത്തണ്ണുകൾ ആഹാരമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനായി പൊടിച്ചു. അപ്പോൾ അവരുടെ മതപരമായ നിർദ്ദേശം അതിൽനിന്ന് അവരെ വിലക്കുകയും ഓരോരുത്തരും ലജ്ജിതരാവുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം മതാനുസ്വരൂപം തമായ സത്യം ചെയ്തതിനാൽ അവർ ഉന്നത പദ്ധതിലേക്ക് ഉയർന്നു.

ഇന്ത്യക്കാരുടെ ശ്രമങ്ങൾ പദ്യരൂപത്തിലാണെന്നും ഭാവനാപര മായ കമകളും സ്ത്രീകളും മറ്റും അവയിലൂണ്ടെന്നും നാം പ്രസ്താവിച്ചുവാളും. വരാഹമിഹിരൻ്റെ ‘സംഹിത’യിൽ സ്പതർഷികളെ കുറിച്ച് അവരാരാണെന്നു പറയുന്നതിനു മുമ്പ് ഇങ്ങനെ പർശ്ചിക്കുന്നുണ്ട്:

“അവർ വടക്കുഭേഗത്ത് വെള്ളത്താമരകാണ്ഡുള്ള ആഭരണങ്ങളും മുത്തുമാലകളും ധരിച്ച സ്ത്രീകളെപ്പോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മാത്രമല്ല, അവർ ഉത്തരയുവത്തിനു ചുറ്റും അതിരൻ്റെ ആജന അനുസരിച്ചു നടക്കളെപ്പോലെ നൃത്തം വെക്കുകയാണ്.”

ഒരു പുരാതന പണ്ഡിതനായ ‘ഗർഭിലി’ൽനിന്ന് ഉഖരിച്ച് എനിക്ക് ഇപ്രകാരം പറയാൻ കഴിയും: യുധിഷ്ഠിരൻ്റെ ഭൂമി ഭരിച്ചിരുന്ന കാലത്ത്, സപ്തർഷികളായ ഈ ഏഴു നക്ഷത്രങ്ങൾ ചട്ടെൻ്റെ പത്രാമത്തെ ഞാറ്റുവേലയായ ‘മക്കയിലായിരുന്നു ‘സുവംകാർ’ ഉണ്ടായത് അതിനു രണ്ടായിരത്തി അഞ്ചുറ്റി ഇരുപത്തി ആറ് കൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷമാണ്. അവ ഓരോ ഞാറ്റുവേലയിലും അറുന്നുറ് കൊല്ലും നിലകൊള്ളുന്നു. കിഴക്കുനിന്നാണ് അവയുടെ ഉദയം. അപ്പോൾ അവയിലെ കിഴക്കുഭാഗത്തെ നക്ഷത്രം ‘മീച്ചും’ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തെത് ‘വസിഷ്ഠം’വും

ആകുന്നു. മറ്റൊള്ളവ ‘അകർ, അത്രം, പുലിസ്ത്, വുൾ, അഗ്രതം,’ എന്നി വയാണ്. വസിഷ്ഠൻറെ അടുത്തായി ‘അരുധതി’ എന്നു പേരായ ഒരു പരിശുല്പ സ്റ്റ്രീയും നിൽപ്പുണ്ട്. ഈ പേരുകൾ ചിലപ്പോൾ അനേകാനും മാറിപ്പോകാറുള്ളതു കൊണ്ട് അവ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കാം:

മീച്ചി അതിൻറെ ഞാറുവേലയുടെ ഇരുപത്തി ഏഴാമത്തെ ഡിഗ്രി ലില്ലും വസിഷ്ഠ് ഇരുപത്തി ആറാമത്തെ ഡിഗ്രിയില്ലും, അകർ ഇരുപത്തി അഞ്ചാമത്തെ ഡിഗ്രിയില്ലും, അത്രം പതിനെട്ടാമത്തെത്തില്ലും, അഗ്രതം പതിനാറാമത്തെത്തില്ലും, വുൾ പതിനേഴാമത്തെത്തില്ലും, പുലിസ്ത് പത്താവധാമത്തെത്തില്ലും നിലകൊള്ളുന്നു. ഈ നക്ഷത്രങ്ങൾ നമ്മുടെ കാലത്ത് (സുവർക്കാൽ ഉണ്ടായി തൊള്ളായിരിക്കി അവയിൽ എട്ട് കൊല്ലമായപ്പോൾ) ചിങ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഒന്നും മുന്നിലെണ്ണും ($1^{1/3}$) ഡിഗ്രി മുതൽ കനിയിൽനിന്നു പതിമൂന്നര ഡിഗ്രി ($13^{1/2}$) വരെയും സബ്രഹ്മണ്യമുണ്ടും. നിശ്വലാങ്ങളായ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു നാം കാണുന്ന ചലനമനുസരിച്ചു യുഡിഷ്ടിരൻറെ കാലത്തു മിമുനത്തിൻറെ എട്ടും മുന്നിൽ രണ്ട് ഡിഗ്രി മുതൽ കർക്കിടകത്തിൻറെ ഇരുപതും ആറിൽ അഞ്ച് ഡിഗ്രിവരെയും ദോളമിയുടെയും മറ്റും പല പാരാണിക ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും കണക്കെന്നുസരിച്ചു ഇവ അക്കാദമിയിൽ മിമുനത്തിൽനിന്നു ഇരുപത്തി ആറര ഡിഗ്രി മുതൽ കനിയുടെ എട്ട് മുന്നിൽ രണ്ട് ഡിഗ്രി ($8^{2/3}$) വരെയും നിലകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ ഞാറുവേല ചിങ്ഗത്തിൻറെ ആദ്യം മുതൽ എണ്ണുറ്റ് നാഴിക പുർത്തിയാവുന്നതുവരെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്നു. അപ്പോൾ സപ്തർഷികൾ മകരാശിയിലാണെന്നു പറയാൻ കൂടുതൽ അർഹതയുള്ള കാലം ഇതാണ്. ചിങ്ഗത്തിൻറെ മദ്യത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങുകയാണെങ്കിൽ അതു കർക്കിടകത്തിലേക്കു നീണ്ടുപോയെക്കൂം. ശർഗ്ഗിൻറെ ഈ പ്രസ്താവനയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനപരമായി ധാരാത്രാരുന്നായവും കാണുന്നില്ല. നോക്കിക്കണ്ടിട്ടോ, മന്ത്രങ്ങൾ മുഖ്യമായോ, നക്ഷത്രങ്ങളെ അവയുടെ രാശിയുടെ ഡിഗ്രികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല, എന്നാണ് ഈ പ്രസ്താവന തെളിയിക്കുന്നത്. ‘സുവർക്കാൽ മുതൽ തൊള്ളായിരത്തി അസ്വത്തി ഒന്ന് (951)വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തെ കാണിക്കുന്ന ഒരു പഞ്ചാംഗത്തിൽ ഞാൻ ഇങ്ങനെ കാണുകയുണ്ടായി: “ഈ സപ്തർഷികൾ എഴുപതേത്തു കൊല്ലമായി ‘ഉത്രാട്’ എന്ന ഞാറുവേലയിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഈ ഞാറുവേല വൃഥാതി രാശിയുടെ മുന്ന് മുന്നിലെണ്ണ് ($3^{1/3}$) ഡിഗ്രി മുതൽ പതിനാറ് മുന്നിൽ രണ്ട് ($16^{2/3}$) ഡിഗ്രിവരെയാണ്. സപ്തർഷികൾ ഈ ഞാറുവേലകൾ ഇരുപത് ഡിഗ്രി അടുത്തു നിലകൊണ്ടുന്നു.”

ഈ വിധത്തിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു കാര്യം വണ്ണിക്കായി മനസ്സിലാക്കുക പ്രയാസകരമാണെല്ലോ. എന്നാൽ, ആദ്യമായി ശർഗ്ഗിൻറെ അഭിപ്രായം ശരിയാണെന്ന് ഉറപ്പിക്കാം. അദ്ദേഹം ‘മക്’ ഞാറു

വേലയുടെ ഏതു ഭാഗത്താണ് ഈ നക്ഷത്രങ്ങൾ എന്നു വിവരിക്കാത്ത സമിതിക്ക് അതിശേഷം ആദ്യത്തിലാണെന്നു വേണും വിചാരിക്കാൻ. അതു ചീങ്ങത്തിശേഷം ആദ്യമാണ്. യുധിഷ്ഠിരം കാലം മുതൽ അലക്കം സംഭവിശേഷം ആയിരത്തി മുന്നുറ്റി നാല്പത്താം (1340) ആണ്ടായ നമ്മുടെ കാലം വരെ മുപ്പായിരത്തി നാനുറ്റി ഏഴുപത്തി ഒമ്പത് (3479) കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഓരോ നാറ്റുവേലയിലും ഈ നക്ഷത്രങ്ങൾ അനുനുറ്റെ കൊല്ലം വീതം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്ന വരാഹമിഹിരിശേഷം അഭിപ്രായവും നമ്മക്കു സ്ഥിരീകരിക്കാം.

അപ്പോൾ ഈ കണക്കനുസരിച്ചു പ്രസ്തുത നക്ഷത്രങ്ങൾ ‘തുലാ’ രാശിയുടെ ആർ ഡിഗ്രി പതിനേഴ് നാഴികയിലായിരിക്കും നമ്മുടെ ഈ കാലത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അതായത് ‘അശതി’ നാറ്റുവേലയുടെ പത്ത് ഡിഗ്രി മുപ്പത്തി എട്ട് നാഴിക. ‘മകം’ നാറ്റുവേലയുടെ പകുതി റിലാം അവ ഉള്ളടത്തന് അനുമാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവ ഇപ്പോൾ ‘വിശാവം’ നാറ്റുവേലയുടെ മുന്ന് ഡിഗ്രി അമ്പത്തി എട്ട് നാഴികയിലായിരിക്കണം.

‘മക’യുടെ അവസാനത്തിലാണെന്നു സങ്കല്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ അവ ‘വിശാവ’ത്തിശേഷം പത്ത് ഡിഗ്രി മുപ്പത്തി എട്ട് നാഴിക യായിരിക്കും. അതിനാൽ, കാശ്ശമീർ പദ്മാംഗത്തിൽ പറഞ്ഞതു സംഘി തയിൽ പറഞ്ഞതുമായി ഒരു വിയത്തിലും യോജിക്കുന്നില്ല. ഈതു പോലെത്തന്നെ അവയുടെ സ്ഥലം പദ്മാംഗമനുസരിച്ചു നാം സങ്കല്പിക്കുകയും അവിടെനിന്ന് അവ പിന്നോട്ടു ചലിച്ചതായി കരുതുകയും ചെയ്താൽ ‘മക’യിലെത്താൻ യാതൊരു സാധ്യതയുമില്ല.

നിശ്വലങ്ങളായ നക്ഷത്രത്തങ്ങളുടെ ഇന്നുള്ള വേഗതയും കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലെ വേഗതക്കുറവും നമ്മുടെ അതുകൂടാതെപ്പട്ടാതുനുണ്ട്. ഗ്രോളിംഗ്സ്ട്രൈറ്റിനിൽ നാം അതിശേഷം കാരണങ്ങൾ ആരാൺതുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അവയുടെ ചലനം അനുപത്തി ആർ സുരൂവർഷം കുടുമ്പോൾ അത് ഒരു ഡിഗ്രിമാത്രമാണ്. അതനുസരിച്ചു വരാഹമിഹിരിശേഷം നില വളരെ അതുകൂടാവഹരം തന്നെയാണ്. അദ്ദേഹ തിശേഷം കണക്കനുസരിച്ചു നാൽപത്തി അഞ്ച് കൊല്ലം കുടുമ്പോൾ അത് ഒരു ഡിഗ്രി ചലിക്കുമ്പെടെ. അദ്ദേഹത്തിശേഷം കാലം നമ്മുടെ കാലത്തിന് അഞ്ഞുറ്റി ഇരുപത്തി അഞ്ച് കൊല്ലം മുമ്പാണ്. ‘കർണ്ണസാരം’ എന്ന പദ്മാംഗത്തിൽ തൽകർത്താവ് ‘സപ്തർഷി’കളുടെ ചലനവും അവയുടെ സ്ഥാനവും അറിയാൻ ഇപ്രകാരം ഒരു മാർഗ്ഗം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു: ‘സുവർക്കാൽ’ കൊല്ലങ്ങളിൽനിന്ന് എല്ലാറ്റി ഇരുപത്തി (821) ഒന്ന് കിഴക്കുകു. എന്നാൽ കിട്ടുന്നത് കലിയുഗത്തിശേഷം ആരംഭം മുതൽ നാലായിരം കൊല്ലങ്ങതേക്കാൾ കുടുതൽ വരുന്ന സംഖ്യയായ മുലസം പ്രയായിരിക്കും. അതിനെ നാൽപത്തി ഏഴ് കൊണ്ടു പെരുക്കി കിട്ടുന്ന

സംവ്യ കൊണ്ട് അറുപത്തി എണ്ണായിരം ചേർത്തു കിട്ടുന്നതിനെ പതി നായിരം കൊണ്ടു ഹരിക്കുക. എന്നാൽ രാശികളും നാറുവേലകളും സപ്തർഷികളുടെ സ്ഥാനവും കിട്ടുന്നതാണ്. അധികമുള്ളത് ആരംഭ കാലത്ത് ഈ നക്ഷത്രങ്ങൾ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന സ്ഥലമാണ്. അതിനെ പതിനായിരം കൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്നത് ആർ രാശിയും ഈരുപത്തി നാല് ഡിഗ്രികളുമാകും. നാലു പതിനായിരത്തെ നാൽപത്തി ഏഴ് കൊണ്ടു ഹരിച്ചുവെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുവെല്ലോ. അപ്രകാരം ഹരിച്ചപ്പോൾ മലം ഇരുന്നുറി പത്രങ്ങൾ കൊല്ലുവും ഒന്ത് മാസവും ആർ ദിവസവും (സുരൂക്കാലാ) ആണെന്നും മനസ്സിലായി. ഒരു ഡിഗ്രി ചലിക്കുന്നതിൽ ഏഴുകൊല്ലുവും ഒരു മാസവും മൂന്ന് ദിവസവും വേണ്ടിവരുന്നു. ഒരു രാശി മുഴുവൻ ചലിക്കാൻ തൊണ്ടുറി നാല് കൊല്ലം ആർ മാസം ഈരു പത്ര ദിവസം വേണം. അപ്പോൾ, വരാഹമിഹിരരൈസ്റ്റയും വിദ്യേശരരൈസ്റ്റയും അഭിപ്രായങ്ങൾക്കിടയിൽ അജഗജാനത്രമുണ്ട്. ഇനി, ഉഖാരണത്തിൽ വല്ല പിശവും പറ്റിയതാവാനും വഴിയുണ്ട്. നമ്മുടെ കൊല്ലുന്നതിനും ഈ കണക്ക് ഉപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഉത്രാടം നാറുവേലയിൽ ഒന്ത് ഡിഗ്രി പതിനേഴ് നാഴിക ഉള്ളതായി കാണാം. സപ്തർഷികളുടെ ചല നമനുസരിച്ചു നുറ്റ് കൊല്ലം കൊണ്ടാണ് ഒരു നാറുവേല, അവ ചലി കാരുള്ളതെന്നു കാശ്മീർകാർ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. അവരുടെ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പഞ്ചാംഗത്തിൽ നുറ്റ് കൊല്ലം തികയാൻ പതിമൂന്ന് കൊല്ലം ഇനിയും വേണ്ടിവരുമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെല്ലോ.

ഇതെല്ലാം ശാസ്ത്രത്തെങ്ങളും ഗ്രാളങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികളും ശരി കരിയാത്തതിനാലും അവയെ മതപരമായ ഐതിഹ്യങ്ങളുമായി കൂട്ടി കലർത്തിയതിനാലും വന്നുകൂട്ടിയ അബ്യങ്ങളാണ്. മതവിശാസിക ഇൽക്ക് ചിലർ സപ്തർഷികൾ നിശ്വല നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സ്ഥാനങ്ങളെ കാശർ ഉപരിയായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. അവർ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു കേൾക്കാം: ഓരോ മനേം്ക്ര തുഗത്തിലും ഓരോ പുതിയ മനു വരികയും അവരുടെ സന്നാനങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ രാജാക്ക മാരാവുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ ഇന്ത്രനു പുതുതായി നേത്യത്രം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുപോലെ തന്നെയാണ് ദേവമാരുടെയും സപ്തർഷികളുടെയും നില. എന്നാൽ, ദേവമാരുടെ ആവശ്യം ജന അഞ്ച് അവർക്കു ബലിയർപ്പിക്കുകയും അവരുടെ ഓഹരികളെ തീയി ലിട്ടു കരിക്കുകയുമാണ്. പക്ഷേ, സപ്തർഷികൾ അവർക്കു വേദങ്ങൾ പുനരുത്ഥരിച്ചുകൊടുക്കാനാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. അതുകാരണം ഓരോ മനേം്ക്രയുഗത്തിന്റെയും അവസാനം വേദങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നു. ഈ അധ്യായം വിഷ്ണുപുരാണത്തിൽ നിന്നെടുത്തതാണ്. അതിൽനിന്നു തന്നെ ഉലതിച്ച ഓരോ മനേം്ക്രയുഗത്തിലുമുള്ള സപ്തർഷികളുടെ പേരുകളുള്ള ഒരു പട്ടിക താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

ദോജോ മന്ദിരങ്ങളുടെയും സാമ്പത്തികകൾ						
മന്ദിരം	ഒരു ജോലി	1	2	3	4	5
1	മുന്നയുഗത്തിൽ ഇട്ടേന്നു സാമ്പത്തികങ്ങും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മനുഷ്യരുടെ ഉണ്ടായിരുന്നത്.					7
2	ഉന്നശ്വജസ്തമ്പി	പുരാണി	ക്രിസ്തൻ	നീറ്റിശ്വബി	നിരാവി	സൗഖ്യവർദ്ധിക്കുക
3	വസ്തിക്കംബന്റെ സാമ്പത്തികങ്ങൾ					
4	പ്രോത്തി	ധാരം	പ്രത്യേകി	കൂറി	ഭേദപത്രം	വരുൾ
5	ഹാർഡ്വെർ	ഡോഡ്ശി	റൂറ്റവും	അപാർ	ഡോഡ്ശി	സ്ക്രീം
6	സൗഖ്യം	പിരുമ്പി	ഹാരിപ്പം	ഈഡ്	ആതിച്ചിട്ട്	സുഗന്ധപ്പണം
7	വസ്തിക്കംബന്റെ	കേരളം	കൂട്ടുരു	യുവരംഗ	വിസ്താരവും	ഭരതവാസം
8	ഡേവലപ്മെന്റ്	ഗാലാപ്പ്	ക്രീം	ഫ്രെഞ്ചുൾഡ് മക്കി അണ്ട്രം	പാശൻ	അന്തേറിയിരുന്നു വ്യാഘ്രാശി ഇഷ്ടിരുക്കുന്നതു
9	സംബന്ധം	ദുരിതിക്കാർ	ഡീഓ	പരമാശ്	ഫോറ്മാറ്റി	ക്ഷീരക്ക്രഷ്ണ സാതു
10	വസ്തിക്കംബന്റെ	സുകൃതി	സാരേതുവർ	അപാർഡിന്റെ	നാഭർ	സ്പാദമാവൽ
11	വില്ലാർ	അപാർ	സ്റ്റൈലോവാർ	പിംബാ	അരുപ്പാർ	സുഖി
12	തൃപ്പാം	സംഗ്രഹം	തൃപ്പാംഗം	തൃപ്പാംഗം	തൃപ്പാംഗം	നാബന്ധം
13	നിമ്മാസ	തൃപ്പാംഗം	നിമ്മാസക്രി	നിമ്മാസക്രി	നിമ്മാസക്രി	സുരഥപ
14	അപാർ	ഡൈച്ചർ	മഹുകാർ	മഹുകാർ	കമൈഡി	എക്കത്തന്ത

അധ്യായം 46

'നാരായണനും' അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമങ്ങളും, ഭിന്ന കാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗമനവും

'നാരായണൻ' എന്നത് ഇന്ത്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം ഒരു മഹാശക്തിയാണ്. നല്ലതിനെ കൂടുതൽ നല്ലുതുകൊണ്ടും, ചീതയെ ചീത കൊണ്ടും നേരിട്ടുന്ന സ്വന്വദായം അദ്ദേഹത്തിന് ഇല്ല. ചീതയെ കഴിയുന്നതെ തചയുക എന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം. നാശ തേതക്കാർ നമക്കാണ് അദ്ദേഹം എപ്പോഴും മുൻഗണന നല്കുക. ഇതിനു കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ചിലപ്പോൾ നാശത്തെ നാശം കൊണ്ട് നേരി ദേണി വരാറുണ്ട്. ഒരു കൂഷിവയലിന്റെ മദ്യത്തിൽ പ്രവേശിച്ച അശ ഭേദം താൻ ചെയ്ത അവിവേകം ഓർത്ത്, ആ തെറ്റ് തിരുത്താൻ ശ്രമി ക്കുകയാണെങ്കിൽ അശാത്തെ പിരുങ്കോട്ട് ഓടിക്കുകയും പ്രവേശിച്ച സ്ഥലത്തു കൂടി തന്നെ പുറത്തുപോകുകയുമല്ലാതെ അയാൾക്കു ഗത്യ തരമില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ സംഭവിച്ചതുപോലെയോ അതിലധികമോ നാശം കൂഷിക്കു സംഭവിച്ചേക്കാൻ വഴിയുണ്ട്. പക്ഷേ, അത് ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു തിരഞ്ഞാണല്ലോ.

ഈ ശക്തിയുടെയും (നാരായണൻ) ലോകോൽപ്പത്തിയുടെ പ്രാഥമ കാരണഭൂതമായ 'ശക്തി'യുടെയും ഇടയിൽ അവർ വലിയ വ്യത്യാസം കല്പിക്കാറില്ല. ചിലപ്പോൾ ഈ കഴിവ് (നാരായണൻ) ലോകത്തുവരി കയും, മനുഷ്യരെ ഉടലും നിറവും സീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവതാരങ്ങളിൽ ഒന്ന്, ആദ്യത്തെ മനേന്ദ്രയും അവസാന നികുദ്ധന്മാർ, ലോകനേതൃത്വം പിടിച്ചെടുക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വാൽക ദിയിൽനിന്നും നേതൃത്വം പിടിച്ചെടുത്തു നുറാമത്തെ ബലി നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ക്ഷക്കുതിയെ ഏൽപ്പിക്കാനും തദ്ദാരാ അദ്ദേഹത്തെ ഇന്ന

നായി നിശ്ചയിക്കാനുമാണ്.

മറ്റാണ്, ആരാം മനേജ്രേയുഗത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ‘വൈള്ളി ഗ്രഹത്ത്’ മന്ത്രിയാക്കി ലോകം അടക്കി ഭരിച്ച ബലി (വിരേചനയ്ക്ക് പുത്രൻ)യെ നശിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയതെന്തെ. മഹാബലി തന്റെ മാതാവിൽ നിന്നു തന്റെ കാലഭര്ത്തകാൾ പിതാവിൻ്റെ ഭരണകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന വിശേഷങ്ങൾ അറിയുകയുണ്ടായി. കൃതായുഗത്തിന്റെ ആദ്യത്തിൽ പിതാവ് ദേവമാരുമായി വളരെ അടുത്ത ആള്ളായിരുന്നു. അന്നു ജനങ്ങൾ സുഖത്തിലും സന്തോഷത്തിലും ജീവിച്ചിരുന്നു.

ഈ വാർത്തകളും മാതാവിൽനിന്ന് അറിഞ്ഞ മഹാബലി ശുണ്ണവും ഭാന്യർമ്മങ്ങളും വഴിപാടുകളും നടത്താൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെ നുറ്റ് ധാരം തികച്ചും നടത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം ഈ ലോകത്തി ഏറ്റയും സർവ്വ ലോകത്തിനെറ്റയും അധിപനായിത്തീരും. അദ്ദേഹം നുറാ മത്തെ ധാരം നടത്താൻ ഒരു ദൈവപ്രക്രമാർ ദേവമാർ തങ്ങളുടെ നിലപാടുകളെ കുറിച്ചു ഭയപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ തങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങളും ബന്ധവും മേലിൽ മുൻ്നതുപോകുമെന്ന ധാരണ ഡിൽ നാരാധാരനെ സമീപിച്ചു അവർ സകടം ബോധിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ അതിനു വഴി താനുണ്ടാക്കിത്തരാമെന്നു പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം വാമനരെ രൂപത്തിൽ ഭൂമിയിലേക്ക് ഇരഞ്ഞി വന്നു. (രൈക്കാലുകൾക്കു ശരീരത്തി നന്നുസരിച്ചു നീളമില്ലാത്ത ഒരു വിരുപിയാണു വാമനൻ). ഈ അവതാരപ്പുരുഷൻ മഹാബലിയുടെ അടുത്തു ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം നുറാ മത്തെ ധാരത്തിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പുകളിൽ ലയിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ചുറ്റും ക്രതിജ്ഞലിക്കുന്ന അഗ്നികുണ്ണയത്തിന്റെ അരികെ ബ്രഹ്മംനരും മഹാബലിക്ക് അരികെ മന്ത്രി ശുക്രനും (വൈള്ളിഗ്രഹവും) ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഭാന്യർമ്മങ്ങൾക്കായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരങ്ങൾ തുറന്നുവെക്കുകയും തന്ത്രങ്ങളും സർവ്വീവും വേണ്ടുവോളം പ്രവഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വാമനൻ ബ്രഹ്മംനരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പോയി വേദപാരാധാരം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. ഇന്നു നാം ‘സാമവേദം’ എന്നു പറഞ്ഞു വരുന്ന ഭാഗംമുതൽ നല്ല രാജത്തിൽ അദ്ദേഹം വായിച്ചു. അദ്ദേഹം തതിന്റെ വായന രാജാവിനു വളരെ രസിച്ചു. രാജാവിൻ്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അതു കൂടുതൽ പ്രോത്സാഹനം നൽകി. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ ഇത്യാർ നാരാധാരനാബന്നും രാജാവിൻ്റെ ഭരണം പിടിച്ചുപറ്റാനായി വന്നതാബന്നുമുള്ള വസ്തുത സകാരുമായി ശുക്രൻ അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. വായനയിൽ ലയിച്ചുപോയ രാജാവ് ഉപദേശം വക്കവു കാതെ വാമനനോട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവശ്യം എന്നതാബന്നും അനേകിച്ചു.

“എന്നിക്കു ജീവിക്കാനായി അങ്ങയുടെ ദേശത്തു നിന്നു നാല് കാലടി സമലം വേണം” എന്നു വാമനൻ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെ

ടത്ത യമേഷ്ടം എടുത്തുകൊള്ളാൻ രാജാവ് അനുമതി നല്കി. അപ്പോൾ ഈ വാർദ്ദാനം പുർത്തിയായി എന്നറിയിക്കാൻ വേണ്ടി അവരുടെ പതി വനുസരിച്ചു നടത്താറുള്ള കൈക്കഴുകലിനു വെള്ളം ആവശ്യപ്പെട്ട്. അപ്പോൾ വെള്ളം നിറച്ച് ഒരു കലശം മഹാബലി അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്തു. രാജാവിനെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്വന്നപ്പിച്ചിരുന്ന ശുക്രൻ ആ പാതയിൽനിന്ന് വായ്പുല്ലിൽ പൊതിഞ്ഞെ മോതിരവിൽ കൊണ്ട് അടച്ചുപിടിച്ചു. വെള്ളം വരാതിരുന്നപ്പോൾ വാമനൻ ശുക്രൻ കണ്ണിൽ കരടുവാരിയിട്ട് ആയാളെ മാറ്റി നിർത്തി. അങ്ങനെ വെള്ളം ഓലിക്കുകയും വാർദ്ദാനം പുർത്തിയായുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം വാമനൻ കിഴക്കുഭാഗത്തേക്ക് ഒരു കാലടിയും പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തേക്കു മറ്റാരുകാലടിയും വെച്ചു ഭൂമി മുഴുവൻ അളന്നെടുത്തു. മുന്നാമത്തെ കാലടി മുകൾ ഭാഗത്ത് സുഫർ ലോകം വരെ എത്തിയിരുന്നു. നാലാമത്തെ അടിവെക്കാൻ ഈടം കിട്ടിയില്ല. അപ്പോൾ മഹാബലി തന്റെ ചുമൽ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. വാമനൻ ആ ചുമലിൽ ചവിട്ടി അദ്ദേഹത്തെ പാതാളിലോകത്തിലേക്കു താഴ്ത്തിക്കുള്ളണ്ടു. അങ്ങനെ ലോക നേതൃത്വം പിടിച്ചട്ടത്തെ വാമനൻ പുരേണനെ ഏലപിച്ചുകൊടുത്തു.

വിഷ്ണുപുരാണത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “മെമ്പ്രതരാജാവ് പരാശരനോടു യുഗങ്ങാളെ കുറിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം മറുപടി നല്കി. വിഷ്ണു പല അവതാരങ്ങളായി ഈ യുഗങ്ങളിൽ വെളിപ്പെടുന്നതാണ്. കൂതായുഗത്തിൽ വിദ്യ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ കപിലയുടെ രൂപത്തിലും ത്രേതായുഗത്തിൽ തെമ്മാടിക്കൈ അടിച്ച മർത്താൻ യീരത പ്രകടിപ്പിച്ചു രാമരെ രൂപത്തിലും വരും. ദാപർശ്യം യുഗത്തിൽ വേദത്തെ നാലായി ഭാഗിക്കാനും അവയുടെ ശാഖകൾ വിവരിക്കാനുമായി വ്യാസരെ രൂപത്തിലും ദാപരിരെ അവസാന ത്തിൽ ധിക്കാതിക്കൈ സർപ്പിക്കാൻ വാസ്തവാദവെൻ്റെ രൂപത്തിലും അവതരിക്കുന്നതാണ്. കലിയുഗത്തിൽ ഏല്ലാവരെയും നശിപ്പിച്ചു പുതിയൊരു ഉദ്ധം ഉദ്ധംഭാനം ചെയ്യാൻ ബ്രഹ്മണനായ കലിയുടെ രൂപത്തിലും വരും.

ഈതെ ശ്രമത്തിൽ മറ്റാരു സ്ഥലത്ത് ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്: വിഷ്ണു എന്നറിയപ്പെടുന്ന നാരായണൻ എല്ലാ ദാപർശ്യം യുഗത്തിന്റെ അവസാനത്തിലും വേദം നാലായി ഭാഗിക്കാൻ അവതരിക്കുന്നതാണ്. വേദം മനസ്സിലാക്കാനും അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ജനങ്ങളുടെ കഴിവുകേടും കാരണമായാണ് ഇങ്ങനെ നാലായി ഭാഗിക്കേണ്ടി വരുന്നത്. വ്യാസരെ രൂപത്തിലായിരിക്കും അദ്ദേഹം അവതരിക്കുക. ചിലപ്പോൾ പേരുകൾ വ്യത്യാസപ്പെടുമെന്നു മാത്രം. ഏഴാമത്തെ ഈ മനേഖയുഗത്തിന്റെ ചതുർത്യുഗങ്ങളിൽ വരുന്ന പേരുകളെ അദ്ദേഹം ഉഖരിച്ചത് ഒരു പട്ടികയിൽ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1	സ്വയംഭു	11	ത്രീവർത്തു	21	ഉറതം
2	(പ്രചാപതി	12	ഭരത് വാസ്	22	ഹർജാതം
3	ഉഷണൻ	13	അന്തർക്കുശു	23	ബൈഞ്ചവ്യാസ്
4	ബേഹസ്പതി	14	വൈവരി	24	ബാസൽവ്
5	സവിത്ര	15	ത്രീയരുണൻ	25	സുമിശ്രശ്വമം
6	മുരിൽ	16	ധന്യേവ്	26	ഭാർഗ്ഗവ
7	ഇന്ദ്രൻ	17	ക്രിത്തജ്ജ	27	വാതമീകി
8	വസിഷ്ഠൻ	18	റഞ്ചിത്	28	കൃഷ്ണ
9	സരസ്വതി	19	ഭരതവാസ്	29	ദ്രോണൻ്റെ പുത്രൻ
10	ദ്രീമം	20	കൃതം		അശ്രതം

കൃഷ്ണനെവൈപായനൻ എന്നതു പരാശരുടെ മകൻ വ്യാസനാകുന്നു. ഈപത്തി ഒമ്പതാമത്തെത്തിനു ശേഷം ഒന്നുമില്ലാത്തതായും ഭാവിയാണ്.

‘വിഷ്ണുധർമ്മ’ ത്തിൽ ഇപ്രകാരം വിവരിക്കുന്നു: ‘ഹർ’ അതായത് നാരായണന് വിവിധ യുഗങ്ങളിൽ നാമങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുക്കും. വാസുദേവൻ, ശക്രകൃഷ്ണൻ, പ്രമമൻ, അനിരുദ്ധ് എന്നിങ്ങനെയായിരിക്കും. എന്നാൽ, ഈ പേരുകൾ ഉദ്ദരിച്ചതിൽ ശ്രൂമകർത്താവ് കാലക്രമം ഗൗത്രിക്കിട്ടില്ലെന്നാണു തൊന്തുമിക്കുന്നത്. കാരണം, നാല് യുഗങ്ങളുടെ അവസാനത്തിലാണു വാസുദേവനായി അവതരിക്കുക.

‘വിഷ്ണുധർമ്മ’ ത്തിൽ തൃടർന്നു പറയുന്നു: അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിന്നും വ്യത്യാസപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കും. കൃതായുഗത്തിൽ വൈദിക്യം ത്രേതായുഗത്തിൽ ചുകപ്പും ഭാപർയുഗത്തിൽ മൺതയും (ഇതിലാണതെ അദ്ദേഹം ആദ്യമായി മനുഷ്യരുപം അവതരിക്കുന്നത്) കലിയുഗത്തിൽ കറുപ്പും ആയിരിക്കും. ഈ വർണ്ണങ്ങൾ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച മൃന്മാർക്കും ശക്തികൾ അനുസരിച്ചാണു മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുക. ‘സൈത്’ വെള്ളനിറത്തിലും, ‘രജു’ ചുകപ്പുനിറത്തിലും ‘തമ’ കറുപ്പുനിറത്തിലും മാണണന് അവർ പറയുന്നു.

അഥ്യായം 47

വാസുദേവനും ഭാരത യുദ്ധവും

കൃഷി, സന്താനോല്പനാദനം മും കൊണ്ടാണു ലോകം വളരുന്നത്. അതിൻില്ലാതെ വർദ്ധിക്കുന്ന സഭാവമാണ് സന്താനോല്പനാദനത്തിന്റെത്. പക്ഷേ, ലോകത്തിന് അതിർത്തിയുണ്ട്. എന്നാൽ, ഉത്തരവിശുംഖാശവും പെട്ടെന്നാവില്ല സംഭവിക്കുന്നത്. ഒന്ന് നശിക്കുന്നോൾ അതിന്റെ വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട പലതും ഉത്തരവിക്കുന്നു. അങ്ങനെ വർദ്ധിച്ചു വർദ്ധിച്ചു ഭൂമിയിൽ അവയ്ക്ക് ഇടമില്ലാതായിത്തീരും. കൃഷിക്കാർ തങ്ങളുടെ കൃഷിയെ വേണ്ടപോലെ പരിപാലിക്കുക പതിവാണ്. തോട്ടക്കാരൻ ചെടികളിൽ മുട്ടിച്ചുവ നശിപ്പിച്ചു നല്ലതെല്ലാം വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരും. തേനീച്ച പ്രവർത്തിക്കാതെ ഭക്ഷിച്ചുമാത്രം അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഇംച്ചകളെ നശിപ്പിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം പ്രകൃതി ചില തിനെ നശിപ്പിക്കുകയും മറ്റു ചിലതിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക അതിന്റെ സഭാവമാണ്. പക്ഷേ, സാധനങ്ങൾ തമ്മിൽ വകതിരിക്കാതെയാകും പ്രകൃതിയുടെ പ്രവർത്തനം. ചിലപ്പോൾ മരങ്ങളുടെ ഇലയും പഴവും കൊഴിച്ചു, അവയെ ഫലശൃംഖലാക്കി പ്രകൃതി നശിപ്പിക്കുന്നു എംലോ. ഇങ്ങനെ ലോകം ആളുകളെ കൊണ്ടും വസ്തുക്കളെ കൊണ്ടും ശ്വാസം മുട്ടി വിഷമിക്കുന്നോൾ അതു കുറക്കാൻ ചില ശക്തികളെ പ്രകൃതി അങ്ങാടയകുന്നു. അവയുടെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടു പെരുപ്പും കുറക്കുകയും നാശബീജങ്ങൾ നശിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇക്കുട്ടത്തിൽ പെട്ട ഒരു ശക്തിയാണ് വാസുദേവൻ എന്നതെ ഇന്ത്യക്കാർ പറഞ്ഞുവരുന്നത്.

അദ്ദേഹം അവസാനത്തെ പ്രാവശ്യം അടക്കമികൾ ഭൂമിയിൽ തേർവാച്ചപ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ വാസുദേവൻ എന്ന പേരോടുകൂടി ഭൂമിയിൽ അവതരിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അന്നു ലോകം വർദ്ധനവു കൊണ്ടു ചായുകയും ചരിയുകയും ശ്വാസം മുട്ടുകയും ചെയ്യുകയായി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ മദ്ദരാപട്ടണത്തിൽ അതിന്റെ അധിപനായിരുന്ന

കംസരാജാവിശ്രേഷ്ഠ സഹോദരിയിൽനിന്നു വാസുദേവരെ പുത്രനായി അദ്ദേഹം ജനിച്ചു. ഇവർ കനുകാലികളെ മേയ്ക്കുന്ന ‘യദി’ വിഭാഗ ത്തിൽ പെട്ട ശുദ്ധരായിരുന്നു. സസഹോദരിയുടെ വിവാഹവേളയിൽ കേട് ഒരു അശറീരിയിൽനിന്നു തണ്ടേ ഏതക്കൻ ഇള കുട്ടിയാകുമെന്നു കംസൻ മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ അവൾ പ്രസവിക്കുന്ന കുട്ടികളെ (അഞ്ചുകുട്ടിയായാലും പെൺകുട്ടിയായാലും) കൊന്നുകളയുക അദ്ദേഹത്തിൽപ്പെട്ട പതിവായി. അതുകൊണ്ട് ബലദ്രോഹം ജനിച്ചപ്പോൾ നന്ദൻ ഭാര്യയായ യസു (യശോദ) ആ കുട്ടിയെ കൊണ്ടുപോയി വളർത്തുകയും രാജാവിശ്രേഷ്ഠത്തുകൂടിയിരുന്നു പല തത്ത്വങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചു കുട്ടിയെ മരിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തു. പിനെ എടുമാത്രതു പ്രസവത്തിലാണു വാസുദേവൻ ജനിച്ചത്. അതു ഭാദ്രമാസത്തിൽ കരുതൽ പക്ഷത്തിൽപ്പെട്ട എടും ദിവസം മഴപെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഇരുളന്തു ഒരു രാത്രിയിലായിരുന്നു. അപ്പോൾ രോഹിണി താറ്റുവേലയിലായിരുന്നു ചുറൻ. ഗാധനിദയിൽ ആഞ്ഞുപോയ കാവൽക്കാർ ജനനവിവരം അറിഞ്ഞില്ല. ഈ തക്കത്തിൽ പിതാവ് കുട്ടിയെ എടുത്ത് മമുരക്കെടുത്തുള്ള നന്ദാലയത്തിൽ കൊണ്ടു പോയി. ഇടയ്ക്ക് യമുനാനദി കടക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. വാസുദേവനെ പ്രസവിച്ചു സമയത്തു തന്നെ നന്ദനും ഒരു പെൺകുട്ടി ജനിച്ചിരുന്നു. അവളെ വാസുദേവനു പകരം കൊണ്ടുപോയി വാസുദേവനെ ഐപ്പിച്ചു. ആ കുട്ടിയെ അവർ കംസനു കൊടുത്തു. കംസൻ അവരെ വധിക്കാൻ ശ്രമിച്ച പ്ലോൾ അവൾ ആകാശത്തേക്കു പറിന്നുപോയി. അങ്ങനെ വാസുദേവൻ വളർത്തമയായ യസുവിശ്രേഷ്ഠനുകൾ വളർന്നു. അതു തണ്ടേ കുട്ടിയല്ലെന്ന വന്തുത ആ സ്ത്രീക്കു പോലും അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, കംസൻ ഈ കുട്ടിയുടെ കമ്മനസ്സിലാക്കുകയും കുട്ടിയെ ചതിക്കാനുള്ള എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചുനോക്കുകയും ചെയ്തു. അതെല്ലാം വിഫലമാവുകയാണുണ്ടായത്. അവസാനം തണ്ടേ മുന്പിൽ വെച്ചു മല്ല യുദ്ധം നടത്താനായി കുട്ടിയെ വിടുതരണമെന്നു മാതാപിതാക്കളോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതനുസരിച്ചു കംസൻ മുന്പിൽ വാസുദേവൻ കാണിച്ച ചില വീരപരാക്രമങ്ങൾ താൽ അദ്ദേഹം വിശ്രൂതനായി. അനന്തരം അദ്ദേഹം കംസൻ സരസ്സിലെ താമരചേടികൾ കാക്കുന്ന സർപ്പത്തിൻ്റെ മുകിൽ കടിന്താണിട്ട് അതിനെ വശപ്പെടുത്തുകയും മർപ്പിടുത്തത്തിന് ആവശ്യമായ വസ്ത്രം നല്കാതിരുന്ന കംസൻ അലക്കുകാരനെ വധിക്കുകയും മല്ല യോഖാക്കശ്ശേകൾ ചന്ദന പുശ്രാൻ നിയുക്തയായ സ്ത്രീയിൽനിന്നു ചന്ദന പിടിച്ചുപറ്റുകയും തന്നെ വധിക്കാനായി തയ്യാർ ചെയ്തപ്പെട്ടു ആനന്ദ കൊണ്ടുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം കണ്ടു സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ കുപിതനായ കംസൻ മർമ്മദേനം മുലം മരിച്ചു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിൽപ്പെട്ട സഹോദരിപുത്രൻ വാസുദേവൻ അധികാരത്തിൽ വന്നു.

ഓരോ മാസത്തിലും വാസുദേവനു പ്രത്യേകം പേരുകളുണ്ട്. അഗ്രഹാ യഥ മാസംകാണ്ടാണ് അത് ആരംഭിക്കുക. ഓരോ മാസത്തിന്റെ പതി നൊന്നാമത്തെ ദിവസം മുതൽക്കാണു പേരു മാറുക. ആ ദിവസമായി രൂപുവന്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുറപ്പാട്:

മാസങ്ങൾ	വാസുദേവൻ പേരുകൾ	മാസങ്ങൾ	വാസുദേവൻ പേരുകൾ
അഗ്രഹായനം	കേശവൻ	ജേയിഷ്ഠം	തിരുവിക്രമൻ
പിഞ്ചം	നാരായണൻ	ആഷാധം	വാമനൻ
മാഘം	മാധവൻ	ശ്രാവണം	ശ്രീയരൻ
ഫാൽഗുനം	ഗോവിന്ദൻ	ഭാദ്രം	ജ്ഞാനീകേശൻ
ചൈത്രം	വിഷ്ണു	അശ്വിനം	പാർമ്മാഭരൻ
വൈശാഖം	മധുസൃംഗൻ	കാർത്തികം	ദാമോദരൻ

ഈ നില കണ്ണപ്പോൾ കംസൻ മരുമകൻ (മകളുടെ ഭർത്താവ്) കൂപിതനായി മധുരയിൽ ചെന്നു വാസുദേവനിൽനിന്ന് അധികാരം പിടി ചെടുത്തു. വാസുദേവനെ അയാൾ കടൽത്തിരപ്പേശാതേക്കു നാടു കടത്തി. അപ്പോൾ അവിരെ സർബ്ലിംഗമയമായ ‘വാറുയ’ എന്ന കൊട്ടാരം ദൃശ്യമാവുകയും അദ്ദഹം അതിൽ താമസമുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കൗരവ സന്താനങ്ങൾ അവരുടെ പിതൃവ്യപ്പുത്രനാരുമൊത്ത് (പാണ്ഡി വർ) അവിരെ താമസിച്ചുവരികയായിരുന്നു. അയാൾ അവരെ സല്ലക്ക രിക്കുകയും അവരുമായി ചുതുകളിയിൽ ഏർപ്പെട്ട് അവരുടെ എല്ലാ സ്വത്തുകളും കൈവശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അവസാനം അയാൾ പത്തുകൊല്ലിതേക്കു നാടുവിട്ടുപോകാനും അതുകഴിഞ്ഞ് ആരും അൻ യാത്ര വിധത്തിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കാനും കല്പിച്ചു. ഈ നിശ്ചയം പാലി കുന്നിശ്ശേഷിൽ പിന്നെയും പത്തുകൊല്ലം നാടുവിട്ടുപോകേണ്ടി വരു മെന്നും കല്പനയുണ്ടായിരുന്നു.

അവർ അപ്രകാരം തന്നെ ചെയ്തു. അങ്ങനെ അവർ പ്രത്യേകശപ്പെടേണ്ട സമയമായപ്പോൾ ഓരോ വിഭാഗക്കാരും ഒരു ഭയങ്കര സമരം നട താനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പുകൾ തുടങ്ങി. താനേരുൾ മരുഭൂമിയിൽ അസംഖ്യം ആളുകൾ തടിച്ചുകൂടി. അവരിൽ പതിനെട്ട് അക്ഷയഹിണി സംഘങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ വിഭാഗക്കാരും വാസുദേവനോട് സഹായം അല്പർത്ഥമിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം താനൊറുക്ക് ഒരു കക്ഷി യേയും തന്റെ സഹോദരൻ ബലദ്വാരൻ കുറേ സെസന്യങ്ങളും കൂടി മറ്റൊരു കക്ഷിയെയും സഹായിക്കാമെന്നേറ്റു. അപ്പോൾ പാണ്ഡിവിന്റെ സന്താനങ്ങൾ വാസുദേവനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അവർ അഞ്ചു പേരാണ്:

1. അവരുടെ നേതാവായ യുധിഷ്ഠിരൻ
2. ഭീമസേനൻ
3. അർജ്ജുനൻ
4. സഹദേവൻ
5. നകുലൻ

ഇവരുടെ കുടെ ഏഴ് അക്ഷയഹിനി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അവരുടെ ശത്രുകളാണെങ്കിൽ കുടുതൽ ശക്തമാരായിരുന്നു. വാസു ദേവൻറെ തന്റവും യുദ്ധവിജയത്തിനാവശ്യമായ പരിശീലനം നല്കലും ഉണ്ടായിരുന്നിരെല്ലുകിൽ അവർ വിജയിക്കുമായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ ആ സമുഹങ്ങളെല്ലാം നശിക്കുകയും ആ അഞ്ചു സഹോദരരാർ മാത്രം അവഗണശിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം വാസുദേവൻ തന്റെ ആസ്ഥാ നത്തെക്കു തിരിച്ചുപോയി. അദ്ദേഹവും തദ്ദംശരും ആ അഞ്ചു സഹോദരരാർം അതേ വർഷം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ മരിച്ചവസാനിച്ചു. പ്രസ്തുത യുദ്ധത്തിനു ശ്രേഷ്ഠം ഒരു ശൃംഗുകാലം നടമാടുകയുണ്ടായി.

വാസുദേവനും അർജ്ജുനനും തമിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. ഇടത്തെ കണ്ണും ഇടത്തെ ചുമലും തുടിച്ചുകണ്ടാൽ അതു വാസുദേവൻ എന്നെങ്കിലും ആപത്ത് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതിന്റെ ലക്ഷണമായിരിക്കും എന്ന്. അക്കാലത്ത് ഭൂർവാസ് എന്ന ഒരു മഹർഷി ഉണ്ടായിരുന്നു. വാസുദേവൻറെ വംശകാർ വലിയ തെമ്മാടികളും കോമാളി കളുമായിരുന്നു. അവരിലൊരുവൻ തന്റെ വസ്ത്രത്തിനുള്ളിൽ ചീന ചുട്ടി വെച്ചുകൈട്ടി പരിഹാസസരത്തിൽ താൻ ഗർഭം ധരിച്ചതിനെ കുറിച്ച് അനേകംചു. അപ്പേൾ മഹർഷി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: നിന്റെ വയറ്റിൽ നിന്റെയും നിന്റെ കുടുംബത്തിന്റെയും നശികരണ ഹേതുവായിത്തൊരുന്ന ഒരു വസ്തുവുണ്ട്. അതു കേടപ്പോൾ വാസുദേവൻ വലാതെ ദൃഢിച്ചു. കാരണം, മഹർഷികൾ സത്യമേ പറയു എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അഭിയാമായിരുന്നു. അപ്പേൾ അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത ചീനചുട്ടിരെ തച്ചുടച്ചു പൊടിയാക്കി വെള്ളത്തിൽ എറിയാൻ കൽപിച്ചു. പൊടിയാക്കിയപ്പോൾ ചെറിയ ഒരു കഷ്ണം പൊടിയാതെ ശേഷിച്ചിരുന്നു. അതും പൊടിയോടുകൂടി വെള്ളത്തിൽ ഇട്ടു. ആ കഷ്ണം ഒരു മത്സ്യം വിശ്വാസി. അതെതാരു മീൻ പിടുത്തകാരൻറെ വലയിൽ പെടുകയും അയാൾ അതിന്റെ വയറ്റിൽ കണ്ണ ഇരുവുകഷ്ണം പുറത്തെടുത്ത് അതുകൊണ്ട് അസുഖാക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ഇരിക്കെ വാസുദേവൻ കടൽക്കരയിൽ, ഒരു മരത്തണ്ണലിൽ കാലിനേരെ കാലും കയറ്റിവെച്ച് ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. തത്സമയം പ്രസ്തുത മനുഷ്യൻ വേട്ടക്കായി അവിടെ വന്നു. വാസുദേവനെ ദുരന്തിനു കണ്ണപ്പോൾ അത് ഒരു മാനാണ്ണനു തെറ്റി ദിച്ചു. അയാൾ അദ്ദേഹത്തിനു നേരെ അവ്യ തൊടുത്തുവിട്ടു. അതു വാസുദേവൻറെ വലതു കാൽപാദത്തിനേറ്റു. ആ മുൻവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ

മരണത്തിനിടയാകി. അർജ്ജുനരെ ഇടത്തെ കല്ലും ചുമലും തസ്വ മയം പിടയ്ക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ അർജ്ജുനരെ സഹോദരൻ സഹദേവൻ അദ്ദേഹത്തോട് ഇങ്ങനെ ഉപദേശിച്ചു. “താങ്കളെ ചുംബി കാൻ അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിക്കരുത്. അനുവദിച്ചാൽ താങ്കളുടെ ശക്തി അദ്ദേഹം അപഹരിച്ചു കളയും.” അർജ്ജുനൻ വാസുദേവരെ അരികെ ചെല്ലുകയും തന്ന ചുംബിക്കാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ വാസുദേവൻ തന്റെ അസ്ത്രം ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തന്റെ ശക്തി പരിശോധിച്ചു. അവസാനം അദ്ദേഹം തന്റെയും കുടുംബക്കാരുടെയും ശവശരീരങ്ങൾ ദഹിപ്പിക്കണമെന്നും തന്റെ സ്ത്രീകളെ കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നു നീക്കണമെന്നും കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തൽക്കഷണം മരിക്കുകയും ചെയ്തു.

വെള്ളത്തിലെറിഞ്ഞ ഇരുസ്യപൊടി കരയ്ക്കടിഞ്ഞു താങ്ങണ്ണപ്പും സ്വായി മുളയ്ക്കുകയുണ്ടായി. വാസുദേവരെ ഗോത്രക്കാരായ യാദവ നാർ ആ പുല്ലിൻകെട്ടു ശേഖരിച്ചു അതിലിരുന്ന് കുടിച്ചു രസിച്ചുതുട അഭിം. അവരിൽ ഇരു ദുഃസ്വഭാവം വർദ്ധിച്ചു. ഏകക്കു അവർ തമിൽ വിലിയ കലഹമുണ്ടായി. അന്യോന്യം ഇരു പുല്ലുക്കാണ്ക സമരം ചെയ്തു അവർ നശിച്ചു. ഇരു സംഭവങ്ങളെല്ലാം നടന്നതു സോമനാമ ത്തിനടുത്ത്, സരസ്വതീ നദി സമുദ്രത്തിൽ പതിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന് ദുതാണ്. അർജ്ജുനൻ തന്നെ ഏല്പിച്ചു കാരുങ്ങെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ചു. സ്ത്രീകളെ കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നു കൊണ്ടുപോകും വഴി കളഞ്ഞാർ അവരെ ആക്രമിച്ചു. അവ്യ അയക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അർജ്ജുനൻ അതു സാധ്യമായില്ല. തന്റെ ശക്തി കഷയിച്ചേന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം തലയ്ക്കു ചുറ്റും അസ്ത്രം ചുറ്റിക്കാൻ തുടങ്ങി, അതിരെ വ്യത്തത്തിൽ കീഴിൽ ഉൾപ്പെടുവരെല്ലാം രക്ഷപ്പെടുകയും അതിൽനിന്നു പുറത്തായവരെല്ലാം കളഞ്ഞാർക്ക് അധിനിരവുകയും ചെയ്തു. അർജ്ജുനനും സഹോദരയാരും ഇനി ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടു ഫലമില്ലെന്നു കരുതി മണ്ണതുരുക്കാതെ പർവ്വതപ്രാന്തങ്ങളിലേക്കു തിരിച്ചു. കരിനമായ ശൈത്യം മുലം യുധിഷ്ഠിരമലായത മറ്റൊരുവരും മുതിയട എന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ മഹത്യം കാരണം ഉടലോടെ സർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. സർഗ്ഗത്തിലെത്തുന്നതിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹത്തിനു നരകത്തിലുടെ പോകേണ്ടതായി വന്നു. കാരണം, തന്റെ സഹോദരനും വാസുദേവനും പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു അദ്ദേഹം ഏകക്കു ഒരു കളവു പറയുകയുണ്ടായി. അതായത്, ബ്രാഹ്മണനായ ദ്രോണർ കേൾക്കത്തക നിലയിൽ അശവത്താമാവ്-ആന-ചത്ര എന്നു യുധിഷ്ഠിരൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ രണ്ടു പദങ്ങൾക്കിടയിൽ അല്പപ നേരം മഹം ദീക്ഷിക്കുകയും അതിനാൽ, തന്റെ മകനാണു മരിച്ചതെന്ന ദ്രോണർ തെറ്റിഡിക്കുകയും ചെയ്തു. നരകത്തിൽ കൂടി കടന്നുപോകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട ദേവമാരോടു

യുധിഷ്ഠിരൻ ഇപ്രകാരം ആവശ്യപ്പെട്ട്: “അങ്ങനെ ചെയ്തെ തീരു എന്നുണ്ടക്കിൽ നരകനിവാസികൾക്കായി തന്റെ ശുപാർശ സ്വീകരി ക്കുകയും അവരെ മോചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം.” അപ്പോൾ ദേവമാർ പ്രസ്തുത അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ സർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു.

അരധ്യാധ്യം 48

അക്ഷതപിണിയുടെ ക്രമവും വലിപ്പവും

ഒരു അക്ഷതപിണി=പത്ത് അനീജപനിയും ഒന്നീജപനി=മുന്ന് ജമവും, ഒരു ജമം=മുന്ന് പർത്തനനും, ഒരു പർത്തൻ=മുന്ന് വാഹനനും, ഒരു വാഹൻ=മുന്ന് ലബനവും, ഒരു ലബനം= മുന്ന് ശുലവും, ഒരു ശുലം= മുന്ന് സേനനമുവും, ഒരു സേനനമുവ്= മുന്ന് പത്തയുമാണ്. ഓരോ പത്തയിലും ഒരു രഫമുണ്ടാവും. ചതുരംഗത്തിൽ അതു ‘തേര്’ എന്നാണു പറയാറുള്ളത്. ശ്രീകൃഷ്ണ ഇവയ്ക്കുല്ലാം കൂടി യുദ്ധവാഹനങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഏമാൻസ് പട്ടണത്തിൽ വെച്ചു മംഗാലും എന്ന ആളാണ് ഈത് ആരംഭിച്ചത്. ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യമായി ഈ വാഹനങ്ങളിൽ കയറിയവർ തങ്ങളാണെന്ന് ഏമാൻസ് നിബാസികൾ അവകാശ പ്പെടുന്നു. ഏന്നാൽ, അതിനു മുമ്പുതന്നെ ഇത്യുക്കാരായ ആദ്യമാദി സ്ന്യസ് ഇംജിപ്പത് പിടിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവിടെ ഈ വാഹനങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു ‘തുഫാൻ’ എന്നറിയപ്പെട്ടുന വെള്ളപ്പോക്കത്തിൽന്റെ ഏതാണ്ട് 900 വർഷത്തിനു ശേഷമാണ്. രണ്ട് കൂതിരകൾ വലിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്ന രഫമാണ് അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചത്.

ശ്രീകൃഷ്ണരുടെ ഒരു എത്രീപ്പുത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ഹൈമാന്ത്ര്യാസ്, ഏതൻസ്യ എന്ന ശ്രീക്ക് കന്യകയെ പ്രേമിച്ചു. അദ്ദേഹം അവശ്രേഷ്ഠ സമീപിച്ചപ്പോൾ അവൾ അഭിമാനം രക്ഷിക്കുവാനായി ഒളിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഹൈമാന്ത്ര്യാസ് ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന അവശ്രേഷ്ഠ പിടികൂടിയപ്പോൾ ഏതൻസ്യ ഒരു കൂത്തം കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ കുത്തിമാറ്റി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് ഇട്ടിയ സ്വഭാവമുണ്ടായി. തത്പരലമായി ഭൂമിയിൽ വീണ ഒരു തുള്ളി ശുള്ളത്തിൽനിന്ന് ഏതിക്കേതൊന്നും ജനിച്ചുവരെതെ. അദ്ദേഹം കടിഞ്ഞാൻ പിടിച്ച ഒരു കൂടുകാരനോടു കൂടി സുരൂരമം പോലെയുള്ള ഒരു വാഹനം കയറി വരുന്നതായാണു ആശ്യ നായത്. നമ്മുടെ കാലത്തു യുദ്ധകളുള്ളത്തിൽ കാണുന്ന തേരോടും, ചാട്ടം

എന്നിവയെല്ലാം മേൽ പ്രസ്താവിച്ചവയോടു സാമ്യമുള്ളവയാണ്. അതിൽ ഒരാനയും മുന്ന് കുതിരയും അഞ്ച് കാലാർപ്പടയും ഉണ്ടാകും. ഒസന്യങ്ങളെ പല വകുപ്പുകളായി തിരിക്കാനും യുദ്ധഭൂമിയിലേക്ക് ഇറങ്ങാനും നീങ്ങാനും വേണ്ടിയാണ് ഈങ്ങനെ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത്. 21,870 തേരും അത്രതനെ ആനയും 65,610 കുതിരയും 1,09,350 കാലാർപ്പടയും കുടിയതാണ് ഒരു അക്ഷയഹിനി. പക്ഷേ, ഓരോ തേരില്ലും നാല് കുതിരയും അവയുടെ നായകനും വാഹനനേതാവും, അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുന്ന രണ്ട് കുന്തവാഹകരും ഒരു പിന്നണി കാവൽക്കരാനും ഒരു വാഹനപാലകനും ഉണ്ടാകും. ഓരോ ആനപു റത്തും അതിന്റെ നേതാവും തൊട്ടട്ടുത്തു സഹായിയും കുടാരത്തിനു പുറകിലായി പാപ്പാനും നേതാവിന്റെ ഇരു വശങ്ങളിലായി രണ്ട് കുന്ത വാഹകരും ഇതിക്കും. മുമ്പിൽ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വിനോദകനും കാണും. അപ്പോൾ തേരുകളും ആനകളും കാരണമായി ആളുകൾ 2,84,323 ആയി വർദ്ധിക്കുകയും കുതിരകളുടെ സംഖ്യ 87,480 ആകയും ചെയ്യും. ഈ കണക്കനുസരിച്ച് അക്ഷയഹിനിയിൽ 21,870 ആനയും അത്രയും തേരുകളും 1,53,090 കുതിരകളും 4,59,283 ആളുകളും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. അപ്പോൾ ഒരു അക്ഷയഹിനിയിലുണ്ടാകുന്ന ജീവികളുടെ എണ്ണം 6,34,243 ആകും. അങ്ങനെ പതിനെട്ട് അക്ഷയഹിനിയിലും കുടി 1,14,16,374 ജീവികളുണ്ടാകും. ഇതത്രെ അക്ഷയഹിനിയുടെ വലിപ്പവും കുമാവും.

അഥവായം 49

ഇന്ത്യയുടെ ഇതിഹാസ കാലങ്ങൾ

ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ കൊണ്ടാണല്ലോ കാലങ്ങളും യുഗങ്ങളും അൻ കഴിയുന്നത്. ഇന്ത്യക്കാർ പൊതുവിൽ സംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിച്ചു കാണി കുന്നതിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നവരാണെങ്കിലും ഉപയോഗത്തിൽ അതു ചുരുക്കിക്കാണിക്കാൻ അവർ നിർബന്ധിതരാകാറുണ്ട്. അവരുടെ ചരിത്രങ്ങളിൽ പ്രധാനമായവ:

1. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഉത്ഭവം
2. ബ്രഹ്മദിനത്തിന്റെ ആരംഭമായ കല്പപത്തിന്റെ ആരംഭാലട്ടം
3. ഏഴാം മനേശ യുഗത്തിന്റെ ആരംഭ ഘട്ടം
4. ഇരുപത്തി എട്ടാമതെത്ത ചതുർത്യുഗത്തിന്റെ ആരംഭം
5. കലികാലം (കലിയുഗം എന്നാണ് ഈ യുഗത്തിനു പറയാറുള്ളത്)
6. പാണ്ഡവ കാലം. (ഭാരതയും നടന കാലമാണിത്)

ഈ ചരിത്രങ്ങളെല്ലാം വളരെ പുരാതനവും ആയിരക്കണക്കിനു കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പുള്ളതുമാണ്. ജേയാതിശാന്തത്തജ്ഞമാർക്കും മറ്റും ഇരു വർഷഗണങ്ങൾ വളരെ വിഷമമായി തോനിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ചരിത്ര കൊല്ലങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നതിനു യഞ്ചജിർഡിന്റെ നാനുറാമാണ്ഡത്തെ ഇന്ത്യൻ സംവത്സരം നമ്മക്കു മാത്യുകയായി സ്വീകരിക്കാം. അതിൽ ഏകങ്ങളും ദശങ്ങളും ഇല്ല. ലോകസിംഹമായ സൃഷ്ടത്താൻ മഹർമ്മ ദിനെ പോലെയുള്ളവരുടെ പതനകാലമായതിനാൽ അതു പ്രസിദ്ധവും മായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ, ഭാരതീയ വർഷം ആരംഭിക്കുന്നതു നാശാന്ത പരത്തണ്ട് ദിവസം മുമ്പും സൃഷ്ടത്താൻ മഹർമ്മിന്റെ മരണത്തിനു പത്ത് മാസം ശ്രദ്ധവുമാണ്. വിഷ്ണുധർമ്മത്തിൽ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: വജ്രൻ മാർക്കന്ദേശയന്നാടു ബ്രഹ്മാവിന്റെ വയസ്സിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞു പോയ കാലത്തെ കുറിച്ചുനോക്കുക ബ്രഹ്മാവിന്റെ വയസ്സിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞു പോയ കാലത്തെ കുറിച്ചുനോക്കുക അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: “എടുക്കാലവും അഞ്ച് മാസവും നാല് ദിവസവും ആറു മനോ ശ്രദ്ധവും ഏഴ് സന്ധികളും ഇരുപത്തി ഏഴ് ചതുർത്യുഗങ്ങളും ഇരുപത്തി

എട്ടാമതേതതിൽ നിന്നു മുന്ന് യുഗങ്ങളും താങ്കൾ നടത്തിയ അശമേധം വരെയുള്ള പത്ര ദിവ്യവർഷങ്ങളുമാണ്.” അദ്ദേഹം തുടർന്നു: “ഈതിന്റെ വിശദ വിവരങ്ങൾ ഒരാൾ ശരിക്കും ഗ്രഹിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം ഒരു തിക്കണ്ണ പണ്ണിത്തനായിത്തിരുന്നതാണ്. അങ്ങനെയുള്ള പണ്ണിത്തനേ ഏകദേശവരെതെ ആരാധിക്കുകയും ദൈവസാമീപ്യമെന്ന പരമപദം കരസ്ഥമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുകയുള്ളു.

മേലുഭൂതിച്ചതു ശരിക്കും ഗ്രഹിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ബ്രഹ്മാവിന്റെ വയത്തിനിന്നു നാം ഉദാഹരണ വർഷമായി നിശ്ചയിച്ച കൊല്ലം വരെ കഴിഞ്ഞുപോയതു നമ്മുടെ കൊല്ലംകൊണ്ടു കണക്കാക്കിയാൽ 26,21,573,29,48,132 കൊല്ലവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പകലാകുന്ന കല്പവർഷം മുതൽ 197,29,48,132 കൊല്ലവും ഏഴാമതെത്ത മനേഖയും മുതൽ 12,05,32,132 കൊല്ലവുമാണെന്നു തെളിയും. ഇതുതന്നെന്നയാണ് മഹാബുലിയെ തക്കിലാക്കിയ കാലവും. കാരണം, ആ സംഭവമുണ്ടായത് ഏഴാമതെത്ത മനേഖയുശത്തിന്റെ ചതുർയുഗാരംഭത്തിലായിരുന്നു. ഇതേവരെ നാം പറഞ്ഞതും ഇനി ചതുർവർഷങ്ങളുായി നാം പറയാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതും പുർണ്ണവർഷങ്ങളുാണ്. കാരണം, ഇന്ത്യക്കാർക്കിടയിൽ ഭിന്നിതങ്ങളുള്ള കൊല്ലങ്ങളെ ചതിരെ സംഭവങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കുന്ന പതിവു കാണുന്നില്ല.

വിഷണുധർമ്മത്തിൽ വജ്രന്റെ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരമായി മാർക്ക സേഖയൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി കാണുന്നു: “എൻ്റെ ഈ കാലം വരു ആർ കല്പ വർഷവും, ഏഴിൽനിന്ന് ആർ മനേഖ യുഗവും ഇരു പത്തിമുന്ന് ദ്രോതായുഗവും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇരുപത്തിനാലീൽ ആൺ രാമൻ രാവണനെ വധിച്ചത്. രാമൻ്റെ സഹോദരനാണ് രാവണൻ്റെ സഹോദരൻ കുംഭകർണ്ണനെ കൊന്നതെന്നും ഏതിഹ്യമുണ്ട്. അവർ രണ്ടുപേരും കൂടി രാക്ഷസമാരെ മുഴുവനും കീഴടക്കി. അനന്തരം വാൽമീകി മഹർഷി രാമായണ കമ ഏഴുതി. ആ ചതിരെ സംഭവത്തെ ശാശ്വതമാക്കി. ഞാൻ ഈ കമ ‘കാവുക’ വന്നതിൽ പാണ്ഡ്യവിന്റെ മകൻ യുധിഷ്ഠിരനോടു പാഠത്തിട്ടുണ്ട്.

അദ്ദേഹം ദ്രോതായുഗത്തെ ഏടുത്തുപറയാനുള്ള കാരണം പ്രസ് തുത സംഭവങ്ങളും ഉണ്ടായത് അതെ യുഗത്തിൽ ആയതുകൊണ്ടാണ്. ദ്രോതായുഗത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗമാണ്, ആദ്യഭാഗത്തേക്കാൾ ഈ സംഭവവുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടത്. രാമൻ്റെയും രാമായണ തിന്റെയും തിയ്യതി അവർ ചതിരവർഷങ്ങൾക്കുപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇരുപത്തിമുന്ന് ചതുർയുഗം 9,93,60,000 വർഷവും ദ്രോതായുഗത്തിന്റെ അവസാനമാകുന്നോടു 10,23,084,000 വർഷവുമാകുന്നതാണ്. *****മനേഖയുഗത്തിന്റെ തിയ്യതി. നമ്മുടെ കൊല്ലം വരെ യുള്ള ചതിരെ കാലത്തിൽനിന്ന് ഈ തുക കിഴിച്ചാൽ 181,48,132 കൊല്ല

മായി ശേഷിക്കുന്നതാണ്. ഇതാണ് അനുമാനമനുസരിച്ചു രാമൻ ചരിത്രകാലം. വിശവസിക്കത്തക്കതായ യാത്രാരു പ്രസ്താവനയും ഈ വിഷയത്തിൽ എനിക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇരുപത്തട്ടുംതെ ചതുർത്യുഗത്തിൽനിന്നു കിഴിക്കുകയാണെങ്കിൽ 38,92,132 വർഷവും ലഭിക്കും.

ഈതല്ലാം ബൈഹമഗുപ്തരെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചുള്ളതാണെതെ. അദ്ദേഹവും പുൽസനും യോജിച്ചിങ്ങെന പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “ബൈഹമാ വിരെ കല്പവർഷങ്ങൾ നമ്മുടെ കല്പത്തിനു മുമ്പായി 6068 ആകുന്നു. അവർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായമവ്യത്യാസമുള്ളത് അതിരെ ചതുർത്യുഗ അള്ളിൽ മാത്രമാണ്.” പുൽസരെ അഭിപ്രായത്തിൽ ചതുർത്യുഗം 61,16,544-ലും ബൈഹമഗുപ്തരെ അഭിപ്രായത്തിൽ 48,544-ലും ആണ് മനേ ഗ്രായുഗങ്ങൾ. സന്ധികൾ കൂടാതെ എഴുപത്തിരണ്ട് ചതുർത്യുഗമാണെന്നും ഓരോ യുഗവും അതിരെ നാലിലെണ്ണം ആണെന്നുമുള്ള പുൽസരെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു നാം ഉദാഹരണമായി എടുത്ത സമയം വരേയും ബൈഹമാ വിരെ വയസ്സിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞത് 26,42,545,66,00,000 വർഷവും 198,61,24,132 കല്പവും 11,98,84,132 മനേ ഗ്രാവും 32,44,132 ചതുർത്യുഗവും ആകുന്നതാണ്. എന്നാൽ, കലിയുഗത്തിനു ശേഷമുള്ള കൊല്ലങ്ങളിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. കലിയുഗം അവരിവരുടെയും ആഭിപ്രായത്തിൽ 4132 വർഷമായിട്ടുണ്ട്. ഇതെത്ര കലികാലം. ‘പാണ്ഡ്യകാലം’ എന്നിയപ്പെടുന്നത് ഭാരതയുഖം മുതൽ മുപ്പത്താറിൽ എഴുന്നൂളി നാൽപ്പത്തി ഒമ്പത് (3749) വർഷമാണ്. ഇന്ത്യക്കാർക്ക് ‘കലയാവണം’ എന്നാരു ചരിത്ര നിർണ്ണയമുണ്ട്. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് എനിക്ക് കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷേ, അതു ചെറിയ ദാപർ യുഗത്തിരെ അവസാനത്തിലാണെന്ന് അവർ പറയുന്നു. അവരുടെ നാടു പിടിച്ചടക്കുകയും അലങ്കാലപ്പട്ടണങ്ങളുകയും ചെയ്ത ദുഷ്കിച്ച ഒരു ഭരണാധികാരിയായിരുന്നുവെതെ യവൻൻ. ഇരു ചരിത്ര കാലങ്ങളല്ലോ സംഖ്യ കൂടുതലും വളരെ മുമ്പുമുതൽ തുടങ്ങി വരുന്നതുമായതിനാൽ ഇന്ത്യക്കാർ അവ ഉപേക്ഷിച്ചു ശ്രീഹർഷൻ, വിക്രമാദിത്യൻ, ശകൻ, വളഭൻ, ഗുപ്തരൻ എന്നിവരുടെ കാലംകാണ് ചരിത്രവർഷം കണക്കാക്കാൻ തുടങ്ങി.

ശ്രീഹർഷൻ ഭൂമിയിൽ ശവേഷണം നടത്തി അതിലുള്ള വസ്തുകൾ മനസ്സിലാക്കി അതു പുറത്തെടുത്തു തന്റെ പ്രജകളുടെ വിഷമാ വസ്തു പരിഹരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഇന്ത്യക്കാർ വിശവസിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിരെ കാലം ചരിത്രവർഷമായ മഥുരയിലും കനുജ്ജ പ്രദേശങ്ങളിലും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. ആ പ്രദേശത്തുകാരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിരെ കാലം മുതൽ വിക്രമാദിത്യരെ കാലം വരെ നാനുറ് കൊല്ലുമാണ്. എന്നാൽ, വിക്രമാദിത്യരെ കാലത്തിനു ശേഷം

അരുന്നുറി അരുപത്തി ഏഴ് (67) കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാണ് അദ്ദേഹം ജീവി ചീരുന്നതെന്ന് ഒരു കാർഷമിരീ പദ്മാംഗത്തിൽ താൻ കാണുകയുണ്ടായി. അതിനാൽ, ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇന്ത്യയുടെ ഒക്സിന പ്രദേശങ്ങളിലും പശ്ചിമ പ്രദേശങ്ങളിലും വിക്രമാദിത്യരെ ചരിത്രകാലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ മുന്നുറി നാൽപത്തി രണ്ടിനു മുന്നുകോണ്ട് പെരുക്കിക്കിട്ടിയ ആയിരത്തി ഈ പത്തി ആറിനോടു കഴിഞ്ഞ ശദാബ്ദവും കൂട്ടി വിക്രമാബ്ദം കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. മഹാദേവവർഗ്ഗേ ‘സർവ്വമു’ എന്ന ശ്രമത്തിൽ ഈ കൊല്ലത്തിനു ‘ചന്ദ്രവിർ’ എന്നു പേര് കൊടുത്തതായി താൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മുന്നുറി നാൽപത്തി രണ്ടിനു പകരം ആയിരത്തി ഇരുപത്തി ആറാണ് ആദ്യമേതനെ അവർ കണക്കാക്കിയിരുന്നതെങ്കിൽ വിഷമം കുറയുമായിരുന്നു. ശകവർഷം (ശകകാലം) വിക്രമാദിത്യകാലത്തിനു നൂറി മുപ്പത്തി അഞ്ചു കൊല്ലം ശേഷമാണ്. ശകൻ സമുദ്രത്തിന്റെയും സിന്ധ്യുനദിയുടെയും ഇടയ്ക്കുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ കീഴടക്കുകയും മദ്യപ്രദേശത്തെ ആരു പ്രത് എന്ന സമലം കേന്ദ്രമാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ശകവർഷമുക്കാർ അല്ലാത്തവരുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നതിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം അവരെ (സംപ്രജകക്കുള്ളൂ) നിരോധിച്ചിരുന്നു. ചിലർ അദ്ദേഹം മൻസുറി നഗരവാസിയായിരുന്ന ശുദ്ധോന്നാണന്നും മറ്റു ചിലർ അദ്ദേഹം ഇന്ത്യക്കാരന്നല്ല, പശ്ചിമ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും വന്നവനാണന്നും പറയുന്നു. വിക്രമാദിത്യൻ അദ്ദേഹത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തി വധിക്കുന്നതുവരെ ജനങ്ങൾക്ക് അയാളിൽനിന്നും വളരെ ക്ഷേണം അനുഭവിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം അഞ്ചു വിക്രൈ വന്നു. മുത്തതാനിന്റെയും ലോനി കോട്ടയുടെയും ഇടയ്ക്ക് കറുർ എന്ന പ്രദേശത്താണ് അദ്ദേഹം പരാജിതനായി വധിക്കപ്പെട്ടത്. അതിനാൽ, എല്ലാവരും പ്രത്യേകിച്ചു ജോസ്യൂമാർ, സന്തുഷ്ടരാവുകയും അവിടം മുതൽ ചരിത്രകാലം കണക്കാക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ബഹുമാന സൃചകമായി വിക്രമാദിത്യൻ പേരോടുകൂടി ‘ശ്രീ’ എന്ന പദം അവർ ചേർത്തുപറയാൻ തുടങ്ങി. വിക്രമാദിത്യൻ അറിയപ്പെടുന്ന ചരിത്രകാലത്തിന്റെയും ശകൻ വധിക്കപ്പെട്ട കാലത്തിന്റെയും ഇടയിലുള്ള ദൈർഘ്യം നോക്കുമ്പോൾ വിധികർത്താവിന് അദ്ദേഹമല്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് പ്രസ്തുത സംഭവത്താടു ചേർത്തുപറയാൻ തുടങ്ങിയതാണെന്നുമാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.

ഹൽവാരക്ക് മുപ്പത് യോജന തെക്കായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വള്ള നഗരിയുടെ അധിപനായ വള്ളഭര്ണ പേരിലായപ്പെടുന്ന വർഷം ശകവർഷം ഇരുന്നുറി നാല്പ്പത്തി ഒന്നിനു ശേഷമാണ് ആരംഭിച്ചത്. ശകകാലത്തിൽനിന്ന് ആറിന്റെ ഐനമാനവും അഞ്ചിന്റെ ചതുരശ്രവും കിഴച്ചാൽ കിട്ടുന്നത് വള്ള കാലമായിരിക്കുമെന്ന് അവർ പറയുന്നു.

ഗുപ്തകാലത്തെ കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ഗുപ്തരാഖ്യാ

ମାରୁଂ ଶକତିମାରୁମାଯିରୁଣ ଏବୁ କୁଡ଼ିଂ ଭରଣୀଯିକାରିକଳ୍ପିତୀରୁଣ୍ୟ ।” ଅବସର ଗଲିଛୁ କାହାଂ ମୁତରେ ଏବୁ ଚରିତ୍ରେଵର୍ଷଷଂ ଆରଂଭିଛୁ । ବଞ୍ଚିଲେ ଅବରିତେ ଅବସାନରେତର ଭରଣୀଯିକାରିତାଯିରୁଣ୍ୟବେଳେ ଦେତାଣ୍ୟ ନୁ । କାରଣୀ, ଗୁପ୍ତକାଳର ଶକବର୍ଷଷଂ ହରୁନ୍ତର୍ମୁଖ ନାତ୍ରେପୁତ୍ରି ଓଣିନ୍ଦ୍ର ଶେଷମାଣୀ । ଜ୍ୟୋତିଷକାଳର ଶକବର୍ଷଷଂ ଆଶେତ୍ତୁର୍ମୁଖ ଏଣ୍ଠିପତତି ଏବୁ ଶିର୍ଷ ଶେଷମାଣୀ କଣକାଳିବୈରୁଣ୍ୟରେ । ବୈମନିଧ୍ୱାପତନ ତଥେ ‘କଣ୍ୟକାତିକ’ ଏବୁ ପଣ୍ଡାଂଶ ନିରଣ୍ଣତ୍ୟିଷ୍ଟ ହୁଏ କଣକନ୍ଦୁସର୍ବିଦ୍ୱାକୁଣ୍ୟ । ପ୍ରସରିତ ପଣ୍ଡାଂଶ ‘ଆରମ୍ଭବ୍ୟୋ’ ଏବୁ ପେରିଲୁଣ୍ୟ ଅରିଯାପ୍ରଦ୍ୱାନ୍ତ ।

ଆପ୍ରେଶ ନାଂ ନିଶ୍ଚଯିଷ୍ଟ ଉତ୍ତାପଣର ବର୍ଷଷଂ ଆଯିରତତି ନାନ୍ଦୁର୍ମୁଖ ଏଣ୍ଠିପତତି ଏକବୁଦ୍ଧି, ବିକରମାତିତ୍ୟ ବର୍ଷଷଂ ଆଯିରତତି ଏଣ୍ଠିପତତି ମୁଣ୍ୟ, ଶକବର୍ଷଷଂ ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ସାଧିରତତି ଅର୍ଥିପତତି ମୁଣ୍ୟ, ବଞ୍ଚିଲେପର୍ଷଷଵୁଂ ଶୁଦ୍ଧିକାଳର କାଳବର୍ଷଷଵୁଂ ଏତୁନ୍ତର୍ମୁଖ ପରିଣାମବୁଂ କଣ୍ୟକାତିକ ପଣ୍ଡାଂଶବର୍ଷଷଂ ମୁଣ୍ୟର୍ମୁଖ ଅର୍ଥାପତତିଅର୍ଥାତ୍ ବରାହମହିନୀରକ୍ଷେତ୍ର ପଣ୍ଡିତିବ୍ୟାହବର୍ଷଷଂ ଅର୍ଥ ପତତିଅବ୍ୟାହ ଆଯିରିକଣ୍ଠୁଣତାଣ୍ୟ । ପ୍ରସରିତ ପଣ୍ଡାଂଶ ବର୍ଷଷଙ୍କାଳେ କଣକକଳ ଶରୀରାକାଳେ ଅବ୍ୟାହ କରିତାକରି ଉପର୍ଯ୍ୟାମିଷ୍ଟ ।

ସାଧାରଣ ହୃଦୟକାର ଶବ୍ଦାବ୍ୟଙ୍କାଳୀଯାଣ୍ୟ ବର୍ଷଷଙ୍କାଳେ କଣକାଳ କାରୁତ୍ତିଲେ । ଅତାଯତ୍, ଏବୁ ନୃତ୍ୟ କୋଣ୍ଠାଳୀ କଣ୍ଠିନେତାତି ଆତୁଵିକ୍ଷ ଆଦୁତର ନୃତ୍ୟ ମୁତରେ ଅବସର ଏଣ୍ଠିନ୍ଦ୍ରିୟ । ହୃଦୟର ଏଣ୍ଠିନ୍ଦ୍ରିୟରିକୁ ‘ଲୋକ କାଳ’ (ପୋତୁଜଗଙ୍କାଳୁରେ ବର୍ଷଷଂ ଏବୁ ପାରାଗୁଣକ) ହୁଏ କଣ କଣିକର ପାଦୀ ଅବ୍ୟାହ ହୃଦୟରେ ଅଭିପ୍ରାୟ ବୃତ୍ତାନ୍ମାତ୍ରତିକାଳେ ତମାରିମେ ରୂପ ମନ୍ଦିରାକାଳେ ଏଣ୍ଠିକଣ୍ଠେ କଣ୍ଠିନେତିଷ୍ଟ । ଅତୁପୋଲେ ତତନେନ ବର୍ଷଷତିର୍ମୁଖ ଆରଂଭବ୍ୟ ଅବସାନବ୍ୟ ନିଶ୍ଚଯିକଣ୍ଠୁଣତିଲ୍ୟ । ଅବରକିଟିଯିତେ ଅଭିପ୍ରାୟ ବୃତ୍ତାନ୍ମାତ୍ରକ । ଶକବର୍ଷଷଂ ଉପର୍ଯ୍ୟାମି କଣ୍ଠୁଣ ଜ୍ୟୋତିଶାଳୀପ୍ରତିଜ୍ଞାନମାର ଚେତ୍ରମାସଂ ମୁତଲାଣୀ ବର୍ଷଷଂ ଆରଂଭିକଣ୍ଠୁଣତ । ଏଣ୍ଠାଳେ, କାଶ୍ମୀରିନକ୍ତତ୍ତ୍ଵର୍ତ୍ତମାନ କଣ୍ଠିର ନିବାସିକରି ଭୋଗମାସଂକାଳୀଣୀ ଆରଂଭିକଣ୍ଠୁଣତ । ଅବ୍ୟାହ ଚରିତ୍ର ବର୍ଷଷଂ ନମ୍ବର କାଳାବ୍ୟର ଏଣ୍ଠିପତତିକାଳୁ କୋଣ୍ଠାଳୀଣ୍ୟ । ବର୍ତ୍ତିର୍ଯୁବ୍ୟାହର୍ଯୁ ‘ମାତିଶୁଦ୍ଧିଲାତତିର୍ମୁଖ୍ୟ ମହୁତିତିର ନିବାସିକଣ୍ଠୁଣବର କାରିତାକମାସଂ କୋଣକ ଆରଂଭିକଣ୍ଠୁଣତ । ନମ୍ବର କାଳତେକଳ ଅବ୍ୟାହ ଚରିତ୍ର ବର୍ଷଷଂ ନୁହିପତତ କୋଣ୍ଠାଳୀଣ୍ୟ । ମାତିଶୁଦ୍ଧିଲାତତିର୍ମୁଖ୍ୟ ମହୁତିତିର ନିବାସିକଣ୍ଠୁଣବର ‘ଆଶ୍ରମାଣୀ’ ମୁତଲାଣୀ ବର୍ଷଷଂ ଆରଂଭିକଣ୍ଠୁଣତ । ଅବ୍ୟାହ ଚରିତ୍ରବର୍ଷଷଂ ନୁହିଲେ ଏବୁ ଏହି ଆକୁଣ୍ୟ । ଲାଙ୍ଘାର ନିବାସିକଳୁକ ଲାଙ୍ଘାର ନିବାସିକଣ୍ଠୁଣବର ‘ଆଶ୍ରମାଣୀ’ ମୁତଲାଣୀ ବର୍ଷଷଂ ଆରଂଭିକଣ୍ଠୁଣତ । ଅବସର ‘ଆଶ୍ରମାଣୀ’ ମୁତରେ ବର୍ଷଷଂ ଆରଂଭିକଣ୍ଠୁଣବେଳେ ପିଣ୍ଡିକ

അവർ കാർമ്മീർക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തിലേക്കു മാറി ചെച്ചതും മുതൽ
 ആരംഭിക്കാൻ തുടങ്ങി എന്നും മുൻ്താൻകാർ പറയുന്നു. ഇപ്പോൾ
 അവരുടെ ചരിത്രവർഷങ്ങളിൽ ഭിന്നത ഉള്ളതിനാൽ കൂത്യുമായ കണക്ക്
 ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നു താൻ മുമ്പ് പറഞ്ഞതല്ലോ. ഇതിനും പുറമേ, സോനാമ
 കോട്ടയുടെ വർഷമായ നാനുറി പതിനാറ് ഐജ്ഞികൊല്ലും (ശകകാലം
 തൊള്ളായിരത്തി നാൽപത്തി ഏഴ്) അഭിയുന്നതിന് അവർ ആദ്യമായി
 ഇരുന്നും നാൽപത്തി രണ്ടും അതിനു താഴെ അരുന്നും ആരും അതിനു
 താഴെ തൊണ്ടുറി ഒപ്പതും ഏഴുതികുടുന്നു. അപ്പോൾ ശകകാല വർഷം
 തൊള്ളായിരത്തി നാൽപത്തി ഏഴ് ലഭിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ഇരുന്നും
 നാൽപത്തി രണ്ട് എന്നത് നൂറുകൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്നതിൽ വരുന്ന ക്രമ
 വ്യത്യാസങ്ങളിൽനിന്ന് ഉണ്ടായതാണെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്.
 അവർ ഗൃഹ്യതകാലം മുതൽക്കാണ് ആരംഭിക്കാറുള്ളത്. അരുന്നും ആർ
 എന്നത് നൂറ് പൂർത്തിയാവാൻ വേണ്ടിവരുന്ന സംഖ്യകൾ ചേർന്നുള്ളതാം
 ബന്ധു തോന്നുന്നു. ഓരോ നൂറിലധികം ദണ്ഡു വീതം അവർ നിർബന്ധമായും
 ചേർക്കുന്നു. തൊണ്ടുറി ഒപ്പത് എന്നത് കഴിഞ്ഞുപോയ അപൂർണ്ണ വർഷ
 അങ്ങുടെ തുകയായിരിക്കാം. ഈ വസ്തുതയെ മുൻ്താൻകാരനായ ദുർഘ്ഗ
 ഭൻ രചിച്ച പദ്ധാംഗം തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്.

അദ്ദേഹം അതിൽ പറയുന്നു: “എണ്ണുറി നാൽപത്തി ഏട്ടിലേക്ക്
 ‘ലോകകാലവർഷം’ ചേർത്താൽ ‘ശകകാലവർഷം’ ലഭിക്കും. നമ്മുടെ
 കാലംവരെയുള്ള ശകകാലവർഷകാലമായ തൊള്ളായിരത്തി അസ്വത്തി
 മുന്നിൽനിന്ന് എണ്ണുറി നാൽപത്തി ഏട്ട് കിഴിച്ചാൽ ശകവർഷമായ നൂറി
 അഞ്ച് ലഭിക്കും.” അപ്പോൾ സോമനാമകോട്ടയുടെ വർഷം തൊണ്ടുറി
 ഏട്ട് ആയിരിക്കുന്നതാണ്. അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറയുന്നു: “അഗ്രഹം
 യഥാം മുതൽക്കാണ് വർഷാരംഭം. പക്ഷേ, മുൻ്താൻ ചെച്ചതും മുതൽ
 ആരംഭിക്കുന്നു.” തുർക്കികളായ ചില രാജാക്കന്മാർ കാണുളിൽ ദേ
 ണാധികാരം നടത്തിയിരുന്നു. ഇവരുടെ ഉള്ളവരെതകുറിച്ച് ഇങ്ങനെ
 ഒരു എത്തിപ്പും കാണുന്നുണ്ട്: അവർ തിബെൽ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു
 വന്നവരായിരുന്നു. ഇവിൽ പ്രധമനായി വരഹത്ശീൻ കാണുളിലെ ഒരു
 ഗുഹയിൽ പ്രവേശിച്ചു. കിടന്നിശ്ശെന്തുകൊണ്ടല്ലാതെ ആ ഗുഹയിൽ
 പ്രവേശിക്കുക സാദ്യമായിരുന്നില്ല. അതിൽ വെള്ളവും കുറേ ദിവ
 സന്തേക്കുള്ള ക്രഷണ സാധനങ്ങളും അദ്ദേഹം സുകഷിച്ചിരുന്നു. ഇന്ന്
 ആ ഗുഹ ‘ബഹർ’ എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ചിലർ
 പുണ്യസ്ഥലമാണെന്നു കരുതി അതിൽ പ്രവേശിക്കുകയും വളരെ
 വിഷമിച്ചിട്ടുള്ളൂ അതിൽനിന്ന് അല്പം വെള്ളം എടുത്തു തീർത്തു
 മായി ഉപയാഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ഗുഹയുടെ പ്രവേശന വഴി
 യിൽ ഒരു സംഘം കർഷകർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു
 നേതാവിന്റെ നേതൃത്വത്തിലല്ലാതെ ഇത്തരം സംഗതികൾ നടക്കാറില്ല.

ഇതിനു നേത്യത്വം വഹിക്കുന്നവർ രാവും പകലുമായി ഉള്ളഫലം അവിടെ ജോലിചെയ്യാൻ ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ ആ സ്ഥലം നിർജ്ജനമാകാതിരുന്നു. അവരിലെബാധാർ ആ ഗൃഹത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകയും കുറേ നാൾ കഴിഞ്ഞു ജനമല്ലത്തിൽ പ്രത്യുക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ പ്രസവിച്ച കുട്ടിയെപോലെ പരിശുദ്ധനായി ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കരുതും. തുർക്കികളുടെ വേഷത്തിൽ നീം കുപ്പായവും തൊപ്പിയും കാലുറയും ആയുധവും ധരിച്ചാകും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യാഗമനം. അപ്പോൾ ആ പ്രദേശത്തുകാർ പുനരുത്ഥിച്ച് ആ മനുഷ്യരെ പബ്ലോമാനിക്കുകയും അദ്ദേഹം അവരുടെ ഭരണാധികാരിയായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുക ആളായി കണക്കാക്കുകയും ആ പ്രദേശത്തിന്റെ അധിപത്യം അദ്ദേഹത്തിൽ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കാബുൾശാഹ് എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തെ വിളിക്കാറുള്ളത്. അറൂപത് നുറ്റാണ്ട് കാലത്തോളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളിൽ രാജാവാഴ്ച തുടർന്നുപോന്നു.

ഈയുക്കാർ വ്യവസ്ഥാപിതമായും കൃത്യമായും ഏകക്കൺഡോന യും ചരിത്ര കമകളും രാജവംശങ്ങളുടെ ചരിത്രവർഷങ്ങളും വിവരിക്കുന്നതിൽ അശ്രദ്ധ കാണിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈനിയും അവരിൽ ചില വിഭാഗങ്ങാർ പറഞ്ഞ ചില സംഭവങ്ങൾ താൻ ഇവിടെ ഉഭരിക്കുമായി രുന്നു. ഈ കുടുംബത്തെ സംബന്ധിച്ചു കുടുതൽ വിവരങ്ങൾ നാശർ കോട്ടയിലെ കൊട്ടാരത്തിലുള്ള ഒരു പട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായും താൻ കേട്ടു. ഈവിടെ ചെന്ന് അതു മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു നോക്കിയെങ്കിലും പല സംഗതിവശാലും സാധിച്ചില്ലോ ആ ഭരണാധികാരികളുടെ കുടുതലിൽ പെട്ട ഒരാളായിരുന്നുവെന്തെ കനിക്ക് രാജാവ്. പെഷാവറിലുള്ളതു വഹാർ പ്രദേശം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലായപ്പെടുന്നു. അതിനു കനിക്കജ്ഞിത്ത് എന്നു പേരുണ്ട്.

ഒരു ഏതിഹ്യം ഇപ്രകാരമാണ്: കനുജ്ജ രാജാവ് അദ്ദേഹത്തിനു നല്കിയ പാരിതോഷികങ്ങളുടെ കുടുതലിൽ കൗതുകമേറിയ വിലാപി ടിച്ചു ഒരു വസ്ത്രമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അതുകൊണ്ട് ഭംഗിയുള്ള ഒരു കുപ്പായം ഉണ്ടാക്കണമെന്നാഗ്രഹിച്ചു ഒരു തുന്നൽക്കാരനെ സമീപിച്ചു. ഈ വസ്ത്രത്തിൽ ഒരു കാലടിയുടെ രൂപമുണ്ടായിരുന്നു. താൻ എങ്ങനെ ശ്രമിച്ചാലും അത് രണ്ട് ചുമ്മലിനിടയിലല്ലാതെ വരികയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു തുന്നൽക്കാരൻ പിന്നാറി. കനുജ്ജ രാജാവ് തന്നെ നിന്മിക്കുകയും നിസ്സാരനാക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെന്ന് അദ്ദേഹം (കനിക്ക്) മനസ്സിലാക്കുകയും ഉടനേതനെ വലിയൊരു സെസന്റും ശ്രവിച്ചു അദ്ദേഹത്തോടു സമരം ചെയ്യാൻ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കനുജ്ജ രാജാവ് പരിശ്രാനതനായി. കനികിനെ നേരിടാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ലോ. മന്ത്രിയോട് ആലോച്ചിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം മറുപടി നിൽക്കി. ആവശ്യമില്ലാത്തതിൽ കൈകയിട്ട് നിശ്ചബ്ദനായി

രിക്കുന ഒരാളെ അങ്ങ് ഇളക്കിവിട്ടു. ഏതായാലും അവിടുന്ന് എൻ്റെ മുക്കും ചുണ്ടും മുറിച്ച് എന്ന അംഗഭംഗപ്പെട്ടതുക. അതുമുവേദ എനിക്ക് ചില കുത്തന്തങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാൻ സാധിച്ചേക്കും. അല്ലാതെ അയാളുമായി നേരിൽ എതിർക്കുക സാധ്യമല്ല. അപ്പോൾ രാജാവ് മന്ത്രി ആവശ്യപ്പെട്ടതുപോലെയെല്ലാം ചെയ്തു. മന്ത്രി വികൃതരുപനായി രാജ്യാ തിർത്തിയിൽ പോയി കിടന്നു. ശത്രുസേന മന്ത്രിയെ കണ്ടപ്പോൾ ആളെ മനസ്സിലാക്കുകയും കനികകൾ അരികിലേക്കു കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു. കനിക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദയനിയാവസ്ഥയെ കുറിച്ച് ആരാ ഞതപ്പോൾ മന്ത്രി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ഞാൻ കനുഝ് രാജാവായ താങ്കളെ അനുസരിക്കുകയാണ്, എതിർക്കുകയെല്ലാം എന്നു പല പ്രാവശ്യം ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം തെറ്റിപ്പിക്കുകയും ഇപ്പ കാരം അംഗഭംഗപ്പെട്ടതുകയുമാണു ചെയ്തത്. അനന്തരം കനിക നെയ്യും കൂട്ടി ദുർഗ്ഗടമായ ഒരു പ്രദേശത്തെക്കു പോയി. മന്ത്രി അദ്ദേഹ തേതാടിങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “കുറേ ദിവസത്തെക്കുള്ള വെള്ളവുമായി പോയെങ്കിലേ നമ്മുടെ മുനിലുള്ള മരുഭൂമി കടക്കാൻ നമുക്കു സാധ്യ മാവുകയുള്ളൂ.” ഇതു പ്രയാസമുള്ള കാര്യമല്ലെന്നു പറഞ്ഞു രാജാവ് വെള്ളത്തിനുള്ള ഏർപ്പാട് ചെയ്യുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ധാത്ര തുടരുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ മന്ത്രി കരകാണാത്ത ഒരു മരുഭൂമി യിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. നടന്നുനടന്ന് ദിവസങ്ങൾ വളരെ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും വഴി അവസാനിച്ചില്ല. രാജാവ് മന്ത്രിയോട് ഭയാനകമായ ഈ നിലയെ കുറിച്ച് അനേകിച്ചപ്പോൾ അയാൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “എൻ്റെ യജമാ നന്ന രക്ഷിക്കുന്നതിനും ശത്രുവെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനും ഞാൻ ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു പ്രവൃത്തിയും ആക്ഷേപപാർഹമല്ലല്ലോ. ഈ മരുഭൂമിയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടണമെങ്കിൽ ഇങ്ങനൊടു വന്ന വഴിയിൽകൂടി തിരിച്ചുപോവുക അല്ലാതെ വഴിയില്ല.” ഉടനെ കനിക തന്റെ കുതിരപ്പുറത്തു കയറി ഒരു താഴ്വരയിലേക്ക് കുതിരയെ ഓടിച്ചു. ആ താഴ്വരയിൽ തന്റെ കുന്നം കൊണ്ട് കുത്തിയപ്പോൾ അവിടെനിന്നു വെള്ളം ധാരാളമായി ഉറവെടുത്തു. ദൈസന്യം വെള്ളം കുടിച്ചു ദാഹരം തീർത്തു. അപ്പോൾ മന്ത്രി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ഞാൻ ചതി പ്രയോഗിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുത് ദേവമാരുടെ നേർക്കല്ലു, മരിച്ച് കഴിവില്ലാത്ത മനുഷ്യരുടെ നേർക്കാണ്. അതി നാൽ, അങ്ങ് എൻ്റെ യജമാനന്റെ കാര്യത്തിൽ എൻ്റെ ശൃംഗാരശ സീക രിച്ച് അനുഗ്രഹിച്ചാലും.” അപ്പോൾ കനിക ഇപ്പകാരം പറഞ്ഞു: “ഞാൻ മരുഭൂമിയിൽനിന്നു തിരിച്ചുപോകാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. നിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നാം പുർത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. നിന്റെ യജമാനു വേണ്ട ശിക്ഷയും നാം നല്കിക്കണം നിലയിൽനിന്നു.” അങ്ങനെ രാജാവ് തിരിച്ചുപോയി. എന്നാൽ, മന്ത്രി തന്റെ യജമാനന്റെ അടുത്തേക്കു തിരികെ ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേ ഹത്തത രണ്ട് കയ്യും കാല്യും വേർപ്പെട്ട നിലയിലാണു കണ്ടെത്തിയത്.

കനിക തബർ കുന്നം ഭൂമിയിൽ താഴ്ത്തിയ സമയത്തായിരുന്നുവത്ര അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകാലുകൾ വേർപെട്ടത്.

പ്രസ്തുത രാജവംശത്തിലെ അവസാനത്തെ ആർ ലഗ്രൂരമൻ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബ്രാഹ്മണ മന്ത്രി കല്ലർ എന്ന ആർ പരിസ്ഥിതികൾ അനുകൂലമാകുകയും പെട്ടെന്നു കുറേ നിധി കിട്ടുകയും അതുകാരണമായി അദ്ദേഹം കഴിവും കരുത്തുമുള്ള അരാളാവുകയും ചെയ്തു. ക്രമേണ രാഷ്ട്രം അതിന്റെ രേണാധികാരിയിൽനിന്നു വിട്ടുതുടങ്ങി. ലഗ്രൂരമൻ സഭാവം ദുഷ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദുഷ്പപ വൃത്തികളെക്കുറിച്ചു മന്ത്രിക്ക് ധാരാളം ആവലാതികൾ കിട്ടിത്തുടങ്ങി. അപ്പോൾ മന്ത്രി ലഗ്രൂരമനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി മര്യാദ പരിപ്പിക്കാനായി ജയിലിലാട്ചു. അനന്തരം മന്ത്രിതന്നെ നേരിട്ട് രേണകാര്യങ്ങൾ നടത്തി വന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം ബ്രാഹ്മണരായ സാമന്ത, കമലു, ഭീമ, ജയപാൽ, അനന്ദപാൽ, തൃജപാൽ തുടങ്ങിയവർ പരസ്വരയായി ഭരണം നടത്തി. ഈ അവസാനത്തെ ആർ ഭരിച്ചത് ഹിജ്രി വർഷം നാനുറ്റ് പത്രത്തായ ഭീമപാൽ അധികാരത്തിലിരുന്നു. അതോടെ ഇന്ത്യൻ ഷാഹി ഭരണം അവസാനിച്ചു. പിന്നീട് കുടുംബത്തിൽനിന്ന് ആരും തന്നെ രേണാധികാരികളായിട്ടില്ല. അവർ സാമ്പത്തികമായി വളരെ പുരോഗതിയും അനുശൂലം ഉള്ളവരായിരുന്നു. സൽസഭാവം, നീതി, വാർദ്ധാനപാലനം തുടങ്ങിയ ശുണ്ണങ്ങളും അവരിൽ പ്രകാശിച്ചിരുന്നു.

അമീർ മഹ്രൂദിൻ അനന്ദപാൽ അയച്ച ഒരു എഴുത്ത് (അവർ തമിൽ തിരേ സരച്ചേർച്ച ഉള്ളവരായിരുന്നില്ല) എന്നിക്കു വളരെ നന്നായി തോനിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഉള്ളടക്കം ഇതാണെന്ന്: “തുർക്കികൾ താങ്കളുടെ നേരെ സമരത്തിനു പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അവർ വുറാസാനിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും ഞാൻ കേട്ടു. എന്നാൽ, താങ്കൾ ആവശ്യപ്പെട്ടുക യാണെങ്കിൽ അയ്യായിരും അശാഖയാരും അതിലിരട്ടി കാലാൾ പടയും നൂർ ആനയുമായി വരാൻ ഞാൻ ഒരുക്കമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ, അതിന്റെ ഇടക്കി ഒരുക്കങ്ങളോട് കൂടി ഏതെങ്കിൽ മകനെ അങ്ങോട്ടയക്കാനും ഞാൻ തയ്യാറാണ്. ഈ പ്രയാസമുള്ള കാര്യമായി തോനുന്നില്ല. ഞാൻ നിങ്ങൾ കാരണമായി ദുഃഖവും വേദനയും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു കയാണ്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഞാന്മല്ലാതെ മറ്റാരാളും താങ്കളെ അക്രമിച്ചു കീഴടക്കുന്നതു ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുന്നില്ല.”

രാജാവിന്റെ ഒരു മകനെ അമീർ ബന്ധനസ്ഥനാക്കിയതു മുതൽ മുന്സലിംകളോട് അദ്ദേഹത്തിനു ശക്തിയായ വെറുപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽനിന്നു വളരെ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനായ തൃജപാലിന്റെ നില.

അഥവാ 50

കല്പത്തിലും ചതുർയ്യുഗത്തിലുമെള്ള

നക്ഷത്ര മണ്ഡലങ്ങൾ

சில பொன்னால் மேடராஸியைத் தூய்த்தித் தூர்ணமாயி யோஜி கூகு என்ற கல்பப்புறநிலைகளே பிரதேகத்தகவு வெளானான். அபேர்ஸ் கல்பதிவசனங்களில் ஓரோ பூர்வையை பெற வேண்டுமாயிருக்கிறு. அதீமிஸாரியுடையும் யன்வூஸ் விளித் தாலிவிருப்பியை பறைங்கை தீர்த் தெருங்களுடைய விவரம் ஹிச்சிவர்ஷம் நூர் அப்பதித் தொலித் தமிழ்ஸுர ராஜாவிருப்பு அடுக்கலேக்கு ஒன்று தீர்த் தொகூபோய் ஏரு பள்ளித் தொல்லியலை அமர்த்தின்னினு மாண்புமாகான் கடினத்தை வென்னு கருதுகின்றார்கள். அபேர்ஸ்திருப்பு பிரஸ்தாவநயமும் ஒன்று ஒன்று கொர்க்கிடத்தில் பொருமூலக் காலிபோய்களும் தமிழ்த் தலை அயிகங் வழியான காலங்களாக அதிகை காரணம் பிரஸ்துத பறைங்கைகள் விஶவீகரித்திருக்கின்றன வரை பிரஸ்கோ ஒன்றுக்கால் பரிணமநுகோடுத்ததில் வரை பிழவோ, அதைல் பொம்புப்பதங்கு மற்று திருத்தியதில் வரை விழ்ச்சலே என்றாலென்று எனிக்கு கரிக்கூடுகிறார்களைத்துக்கூடா.

എത്രായാലും മുഹമ്മദ് ബിൻ ഇസ്മാവീൽ അൽ സർവസി-നെ
പോലെ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഉമേഷവുമുള്ള പണ്ഡിതരാർ നക്ഷത്രങ്ങളിലും
മറ്റും കാണുന്ന ചില ചലന മാറ്റങ്ങളെ കുറിച്ചു ശരിക്കു ചിന്തിച്ച് അവ
യുടെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. ശനി
നക്ഷത്രത്തിന്റെ കണക്കിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ കണക്കേപ്പാർ അതിനെ
കുറിച്ച് അദ്ദേഹം നടത്തിയ ശവേഷണത്തിന്റെ ഫലമായി ആ വ്യത്യാ
സങ്ങൾ വന്നതു ചില ഭ്രമണങ്ങൾ കണക്കാക്കാത്തതുകൊണ്ടാണെന്നു
കണക്കുപിടിക്കുകയും അതുവഴി കണക്ക് ശരിയാക്കുകയും തന്റെ പഞ്ചാം
ഗതിൽ അതു രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കല്പത്തിൽ ചന്ദ്രൻ
അതിന്റെ ഉപരിമണ്ഡലത്തിലും അധ്യാമണ്ഡലത്തിലുമുള്ള ചലനകാലം
ആരുട്ടുക്കേതായി ബന്ധഗ്രാഫ്റ്റിൽ വിവരിച്ചതിൽ ചില വ്യത്യാസം കണ്ടി

ട്ടുണ്ട്. അത് അങ്ങനെ തന്നെ ഇവിടെ വിവരിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന പ്ലാറ്റേ പ്രസ്തുത വിഷയം എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. കല്പപത്തിൽ ചലന നക്ഷത്രങ്ങൾക്ക് ഇരുമണ്ഡലങ്ങളിലുമുള്ള സഖ്യം രത്തിന്റെ പുർണ്ണ പട്ടികയാണ് അടുത്ത പേജിൽ ചേർക്കുന്നത്. :

ഗ്രഹങ്ങൾ	കല്പപയുഗത്തിൽ അവയുടെ ചലനം	ഉപരിമണ്ഡലത്തിൽ അവയുടെ ചലനം	അഥവാമണ്ഡലത്തിൽ അവയുടെ ചലനം	
ശ്രദ്ധാർ	സൂര്യൻ	432,00,00,000	480	ഇല്ല
	ശ്രവംഗുപത്രൻ			23,23,11,128
	ഔർഹിസാരി			23,23,12,138
	ആര്യോട്ടൻ		48,82,19,000	23,23,16,000
ശ്രദ്ധാർ	ശ്രവംഗുപത്രൻ എൻ അഭിപ്രായ ത്തിൽ ചാദ്രൻ മാത്രമുള്ളത്	5,775,33,00,000	5,726,51,94,142	ചാദ്രൻ പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള അതിന്റെ ഉപാഠി മണ്ഡല ത്തിലെ നിലയന്നുസരിച്ചു ണ് നിലകൊള്ളുന്നത്
	ചൊബാ	229,68,28,522	292	267
ബുധൻ	1,793,69,98,984	332	521	
വ്യാഴം	36,42,26,455	855	63	
വൈളളി (ശുക്രൻ)	702,38,94,92	653	893	
ശ്രദ്ധാർത്ഥം	ഔർഹി ഹിസാരിയുടും രിയുടും	146,56,92,84	41	584
	ശ്രവംഗുപത്രൻ	14,65,67,298		
	“സർവ്വല്ലി” തിരുത്തിയൽ	14,65,69,238		
നിശ്വല നക്ഷത്രങ്ങൾ	120,000	ഇത് ഹിസാരിയുടെ ഉദ്യാനമനുസരിച്ചുള്ളതാണ്		

ഈ മണ്ഡലങ്ങളെല്ലാം നിർണ്ണയിച്ചതു മിതമായ ചലനമനുസരിച്ചുണ്ട്. ശ്രവംഗുപത്രൻ ഔർഹിപ്രായത്തിൽ ചതുര കല്പപയുഗത്തിന്റെ ആയി രത്തിലെലാനായതിനാൽ ഈ ചലനങ്ങളുടെ ആയിരത്തിലോന്ന് 1/1000 ചതുരയുഗത്തിന്റെ ചലനമായി നമുക്കു കണക്കാക്കാം. കലിയുഗം ചതുരയുഗത്തിന്റെ പത്തിലോന്ന് (1/10) ആയതുകൊണ്ട് ഇവയുടെ പതിനായിരത്തിലോരു (1/10000) ഭാഗം കലിയുഗത്തിന്റെ ചലനമായും വിചാരിക്കാം. ഇവയിലുള്ള ഭിന്നിത്തങ്ങളും ഈ നിലയിൽ തന്നെ കണക്കാം.

കേരളത്താണ്. മനോന്ദമങ്ങളല്ലാത്ത മറ്റൊരു യൂഗങ്ങളുടെയും ചലനങ്ങൾകുടെ ഒരു പട്ടിക താഴെ ചേർക്കുന്നു:

പേരുകൾ	ചതുർബഹം			കലിയുഗം		
	ചലനങ്ങൾ ഭിന്നിൽ	വർദ്ധം	ചലനങ്ങൾ ഭിന്നിൽ	വർദ്ധം		
സുര്യൻ	43,20,000	432000
ഉപരിമണ്ഡലത്തിൽ	12	25	60	1250
ചന്ദ്രൻ	57,73,300	5,77,330
ശ്രീ വിശ്വാസ് സ്കോളി	ബൈമഹുപത്രൻ	4,88,105	429	500	48,810	2929
	ആര്യഭട്ടൻ	4,88,219	48,821	9
ചന്ദ്രൻ പ്രത്യേകമായ	57265,194	71	500	57,26,519	2071	5000
ശ്രീ	ബൈമഹുപത്രൻ	2,32,312	21	125	125	292
	അംഗ്കഹിസാരി	2,32,312	69	500	23231	1069
	ആര്യഭട്ടൻ	2,32,316	23,231	3
ചൊവ്വം	22,96,828	261	500	229,682	4261	5000
അതിശ്രീ ഉപരിമണ്ഡലത്തിൽ	73	250	73	2500
അധ്യാത്മാ മണ്ഡലത്തിൽ	267	1000	267	10000
ബൃഥൻ	17936,998	123	125	17,93,699	1123	1210
അതിശ്രീ ഉപരിമണ്ഡലത്തിൽ	83	250	83	2500
അധ്യാത്മാ മണ്ഡലത്തിൽ	521	1000	521	10,000
വ്യാഴം	364,226	91	200	36,422	1291	2000
അതിശ്രീ ഉപരിമണ്ഡലത്തിൽ	171	200	171	2000
അധ്യാത്മാ മണ്ഡലത്തിൽ	63	1000	63	10000
വെള്ളി	70,22,389	132	250	702,238	2373	2500
അതിശ്രീ ഉപരിമണ്ഡലത്തിൽ	653	1000	653	10000
അധ്യാത്മാ മണ്ഡലത്തിൽ	893	1000	893	10000
ശനി	146,567	149	500	14,656	3649	5000
അതിശ്രീ ഉപരിമണ്ഡലത്തിൽ	41	1000	41	10000
അധ്യാത്മാ മണ്ഡലത്തിൽ	73	125	73	1250
ശ്രീ	അംഗ്കഹിസാരിയുടെ ഉദ്ഘാരണം	146,569	71	250	14,656	2321
	സർവസ്ഥിയുടെ തിരുത്ത്	146,569	119	500	14,656	4619
നിശ്വല നക്ഷത്രങ്ങൾ	120	12

ബേഹമഗ്രപ്തരൻ്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് കല്പത്തിലുള്ള ചതുർധ്യുഗ ത്വിലെയും കലിയുഗത്വിലെയും നക്ഷത്രചലനങ്ങൾ നാം വിവരിച്ച് പോലെ തന്നെ. പുത്രസന്ദർഭ അഭിപ്രായപ്രകാരമുള്ള ചതുർധ്യുഗത്വിലെ നക്ഷത്ര ചലനങ്ങളും (ഒരു കല്പം ആയിരം ചതുർധ്യുഗമെന്ന നിലയ്ക്കും പതിനായിരത്തി എട്ട് ചതുർധ്യുഗമെന്ന നിലയ്ക്കും) താഴെ വിവരിക്കുന്നു:

പേര്	പുത്രസന്ദർഭ അഭിപ്രായത്വിൽ യുഗങ്ങൾ		
	ചതുർധ്യുഗത്വിലെ ചലനങ്ങൾ	1000 എന്ന നിലയിൽ കല്പത്തിലെ ചലനങ്ങൾ	1008 എന്ന നിലയിൽ കല്പത്തിലെ ചലനങ്ങൾ
സൃഷ്ടി	43,20,000	432,00,00,000	435,45,60,000
ചന്ദ്രൻ	577,53,336	5,775,33,36,000	58,21,53,62,688
ചന്ദ്രത്വാർഥി ഉപത്രിമണ്ഡലം	488,219	48,82,19,000	49,21,24,752
ഉത്തരൻ ഭാഗം	232,236	23,22,26,000	32,40,83,808
ചൊറി	22,96,824	229,68,24,000	231,51,98,592
ബുധൻ	179,37,000	1793,70,00,000	1,808,04,96,000
വ്യാഴം	3,64,220	36,42,20,000	36,71,66,760
വൈദ്യുതി (ശുക്രൻ)	70,22,388	702,23,88,000	707,85,67,104
ശനി	146,564	14,65,64,000	14,77,36,512

പ്രസ്തുത ചലനങ്ങളെ കുറിച്ച് അൽഫിസാരിയും ധാര്മ്മിക്കും ആഖ്യാനങ്ങളും പണ്ഡിതനിൽനിന്നു കേട്ടത് മഹാസിഖാനത്വത്വിലെ കണക്കു നുസരിച്ചായിരിക്കാം. എന്തെന്നാൽ, ആരുട്ടെന്നു കണക്കു പ്രകാരം അത് ആയിരത്തിൽ ഒന്നാകുന്നു ($1/1000$). പക്ഷേ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് അവർക്കും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാവാത്തതിനാൽ ആരുട്ടുകൾ എന്നത് ആയിരത്തിൽ ഒന്ന് ($1/1000$) എന്ന വിഭാഗത്വിന്റെ പേരാണെന്നു തെറ്റി ദാരിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയതായിരേതാനുണ്ടു്. ഇന്ത്യക്കാർ, ‘s’ എന്ന അക്ഷരം ‘ബ’ യുടെയും ‘റ’ യുടെയും മഖ്യത്വത്വായാണ് ഉച്ചരിക്കാറുള്ളത്. അങ്ങനെ ആ വാക്ക് ‘ആരും’ എന്ന് അറബിക്കൾ ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും പിന്നീടുള്ള ഉപയോഗത്വിൽ ആദ്യത്തെ ‘റ’ യും ‘സ’ ആവുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ ഈ വാക്ക് ഇന്ത്യക്കാർ കേട്ടാൽ അവർക്കുതു തീരെ മനസ്സിലാവുകയില്ല. അതുകൂടി അതു വികൃതമായി തന്മുൻ അബ്ദി ഹസൻ അഹർവാസി ആരുട്ട് വർഷങ്ങളിൽ (ച

തുർ യുഗങ്ങളിൽ) നക്ഷത്രങ്ങൾക്കുള്ള ചലനങ്ങളെ കുറിച്ചു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈകും പ്രസ്തുത പണ്ഡിതന്റെ വിവരങ്ങമാണെന്നാണു തോന്തു നന്ത്. ഒരു പക്ഷേ. ഈ വിവരങ്ങം ആര്യദക്ഷൻ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു മാവാം. അവയിൽ ചിലത് ബൈഹാഗ്യപ്തത്രങ്ങൾതായി നാം ഉദ്ധരിച്ച ചലനങ്ങളോടു യോജിക്കുന്നവയും മറുചിലത് അതിനോടു യോജിക്കാത്തവയുമാണ്. ചിലത് പുത്രസംഗ്രഹിതാം യോജിക്കുന്നതായും വേരെ ചിലത് അവർ രണ്ടു പേരുടെയും അഭിപ്രായത്രൈക്ക് യോജിക്കാത്തവയായും കാണാം. കുലക്കഷ്മായി ചിന്തിച്ചാൽ ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ എല്ലാം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്.

പേര്	അഖ്യാതി ഹസ്താന്തരവാസി യൂട്ട് ഉദ്ദാരണമനുസരിച്ച് ചതുർയ്യഗതിില യുഗങ്ങൾ	പേര്	അഖ്യാതി ഹസ്താന്തരവാസി യൂട്ട് ഉദ്ദാരണമനുസരിച്ച് ചതുർയ്യഗതിില യുഗങ്ങൾ
സുരൂൻ	43,20,000	ബുധൻ	179,37,020
ചന്ദ്രൻ	577,53,336	വ്യാഴം	3,64,224
ഔപരി മൺസിലാ	488,219	വെള്ളി (ശുക്രൻ)	70,22,388
ശ്രീവരം	232,226	ശനി	146,564
ചൊം	22,96,828		

അഥായം 51

ആദിമാസം, ഉറന്നരാത്രി, അഹരംഗണം, മുതലായ വ്യത്യസ്ത മാസങ്ങളും ദിവസങ്ങളും

ഭാരതീയ മാസങ്ങൾ സൃഷ്ടവർഷങ്ങളിലുള്ള ചട്ടെ മാസങ്ങളായതിനാൽ സൃഷ്ടവർഷത്തേക്കാൾ ആ വർഷത്തിന്റെ (ചാദ്രം) ആരംഭം എല്ലാ ആണ്ടിലും മുന്നോട്ടു നീങ്ങി നിൽക്കുന്നതാണ്. അത് ഒണ്ട് ജല ദശാളങ്ങളുടെയും വർഷത്തിലുള്ള വ്യത്യാസമനുസരിച്ചാവും. ഇങ്ങനെ കുറഞ്ഞുവരുന്ന ദിവസങ്ങൾ ചേരുന്ന പ്രസ്തുത വ്യത്യാസം ഒരു മാസ വുമാവുന്നോൾ ജുത്തയാരും അരബികളും ചെയ്തതുപോലെ തന്നെ ഇന്ത്യക്കാരും ആ കൊല്ലം പതിമുന്ന് മാസങ്ങളുള്ളതായും അതിൽ ആദ്യത്തെ മാസം ആവർത്തിച്ചതായുമാണു് കണക്കാക്കുക. അങ്ങനെ യുള്ള കൊല്ലത്തിന് ‘മലമാസം’ എന്നാണു സാധാരണ പറഞ്ഞുവരുന്നത്. മലിന വസ്തുക്കരണ എറിണ്ടുകളയുന്നതുപോലെ ഈ മാസ തെത്തയും കണക്കിൽനിന്നു നീക്കുന്നു എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ‘മല മാസം’ എന്നു പറയുന്നത്. എന്നാൽ, ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഇതിന് ‘ആദ്യമാസം’ എന്നാണു പേര്. പത്ത് മാസം വരുന്നോൾ ആദ്യത്തെ മാസത്തിന്റെ പേര് ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നതും രണ്ടാമതെത്തതിന്റെ കുടെ ‘ഘര’ എന്നു ചേർക്കുന്നതുമാണ്. ഉദാഹരണമായി, ആഷാധമാസമാണ് ആവർത്തിച്ചതെങ്കിൽ ആദ്യത്തെത്തതിന് ‘ആഷാധം’ എന്നും രണ്ടാമതെത്തതിനു ‘ഘരാഷാധം’ എന്നും പറയുന്നു. അതിൽ ആദ്യത്തെത്ത അഖണ്ഡവും ശൂന്യവുമായി കണക്കാക്കുകയും അക്കാലത്തു മറ്റു മാസങ്ങളിൽ ചെയ്യാറുള്ള യാതൊരു പ്രവർത്തനവും നടത്താതിരിക്കലെും പതിവാണ്. അതിന്റെ അവസാന ദിവസമായി ഏറ്റവും ശുന്നമായുള്ളത്. വിഷ്ണുയർഹമത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

“ചട്ടെ വർഷത്തിനു സാവർണ്ണ വർഷത്തിനേക്കാൾ ഉണ്ടാവുന്ന കുറിവ് ആർ ദിവസമാണ്. ഇതിന് ‘ഉറന്നരാത്രി’ എന്നു പറയുന്നു. സൗര വർഷം ചട്ടെ വർഷത്തേക്കാൾ പതിനൊന്ന് ദിവസം കുടുതലാണ്.

അപ്പോൾ രണ്ട് കൊല്ലവും ഏഴ് മാസവുമാവുന്നോൾ ‘രു ആദിമാസം’ ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ ‘ആദിമാസം’ മുഴുവനും ശുന്നുമാണ്. ഇക്കാലത്തു യാതൊരു നല്ല കാലവും ചെയ്യാൻ പാടില്ല. അതായത്, ചട്ടവർഷം മുന്നുറ്റി അറുപത് ദിവസവും സുരൂവർഷം അതേ ദിവസങ്ങൾക്കൊണ്ട് തന്നെ മുന്നുറ്റി ഏഴുപത്തി എന്നും നാന്നുറ്റി ഏൺപതിൽ മുപ്പത്തിനും (31/480) ആകും. ഈ രണ്ടും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം പരിശീലനക്കുന്നോൾ തൊള്ളായിരത്തി ഏഴുപത്തി ആറു (976 4156/477990 നാൽപത്തി ഏഴാം തിരതി ഏഴുന്നുറ്റിതൊള്ളുറ്റി ഒപ്പതിൽ നാലായിരത്തി ഒരുന്നുറ്റി അനുത്തി ആർ ചട്ട ദിവസം കുടുന്നത് മുപ്പത് ദിവസമുള്ള രു ആദി മാസമാണെന്നു വരുന്നു. അതായത്, രണ്ട് കൊല്ലവും ഏട് മാസവും പതിനാറ് ദിവസവും നാം മുഖ്യ പറഞ്ഞ ഭിന്നിതവും. പ്രസ്തുത ഭിന്നിതം സുമാർ അബ്ദം നാഴികയും പതിമുന്ന് വിനാഴികയുമാണ്. മതപരമായി ഈ വിഷയത്തെ കുറിച്ച് അനേഷിച്ചപ്പോൾ വേദത്തിൽനിന്ന് ഏന്നെന്ന ഇങ്ങനെ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുകയുണ്ടായി: സുരൂൻ രു രാശിയിൽ നിന്നു മറ്റൊരു രാശിയിലേക്കു തെറ്റാത്ത നിലയിൽ സുരൂ ചട്ടരാർ രു ദിവസം സമേളിക്കുകയും (ഈതാൻ ചട്ടമാസത്തിൽന്ന് ആദ്യത്തെ ദിവസം) പിറ്റേ ദിവസം സുരൂൻ രാശിമാറുകയും ചെയ്താൽ ഇതിനു നേരെ മുസ്യുകൾഡിന്തുപോയ മാസം കണക്കിൽ കുടുകയില്ല. എന്നാൽ, ഈ അഭിപ്രായം ശരിയാവാൻ സാധ്യതയില്ല. ഒരുപക്ഷേ, പരിഭാഷപ്പെടുത്തി തന്ന ആർ അബദ്ധം പറഞ്ഞതാവാം.

ചട്ട ദിവസങ്ങൾക്കൊണ്ട് രു മാസം ഏന്നുവരുന്നോൾ അത് ഈ ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളം സുരൂവർഷത്തിൽന്ന് പ്രത്യേകിൽ ഒന്ന് മുപ്പത് (1/12/30) ദിവസവും അയ്യായിരത്തി ഏഴുന്നുറ്റി അറുപതിൽ അയ്യായിരത്തി മുന്നുറ്റി പതിനൊന്നും (5311/5760) അയിരിക്കുന്നതാണ്. ഈ ദിവസങ്ങളുടെ നാഴികകൾ അനുസരിച്ച് അനുത്തിഅഥ്- പത്രതാസ ത്-ഇരുപത്തിരണ്ട്-മുപ്പത് (55, 19, 22, 30) ആകുന്നു. ഉദാഹരണത്തി നായി രാശിയുടെ ആദ്യത്തിൽ സുരൂനും ചട്ടനും സമേളിക്കുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുക. എന്നിട്ട് ഈ ഭിന്നിതങ്ങൾ സമേളന സമയത്തോടു പല പ്രാവശ്യം ചേർക്കുകയും ചെയ്യുക. അപ്പോൾ സുരൂൻ അടുത്ത രാശിയിലേക്കു നീങ്ങുന്ന സമയം വ്യക്തമാവുന്നതാണ്. അതിനു പുറമെ, സുരൂമാസത്തിൽന്നും ചട്ടമാസത്തിൽന്നും ഇടയിലുള്ള വ്യത്യാസം ഒരു ദിവസത്തെക്കാൾ ചുരുങ്ഗിയ ഭിന്നിതമാണല്ലോ. അതിനാൽ, സുരൂൻ രാശിമാറും കൂടാരെ ഒരു ദിവസം കഴിയുക അസാധ്യമാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഒരു ദിവസത്തിൽ തന്നെ തുടർച്ചയായി രണ്ട് രാശിമാറുവും ഉണ്ടാവാം. അത് ആദ്യത്തെ ദിവസത്തിൽ നാല്പ്-നാല്പ്-മുപ്പത്തി ഏഴ്-മുപ്പത് (4, 4, 37, 30) എന്നിവയിലും ചുരുങ്ഗിയ നിലയിൽ സുരൂൻ വരുന്നോണാണ്. എന്നാൽ, അടുത്ത ദിവസം ഇതുപോലെയുള്ള ഭിന്നി

തത്തിൽ ഒരു പുർണ്ണ ദിവസമാകുന്നില്ല. അപ്പോൾ വേദത്തിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടതു ശരിയല്ല എന്നു വ്യക്തമായില്ലോ. എനിക്കു മനസ്സിലായത നുസരിച്ച് ഇതിന്റെ ശരിയായ രൂപം ഇങ്ങനെന്നയാണ്: സൃഷ്ടി രാശിമാറ്റമില്ലാതെ ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞാൽ ആ മാസം കണക്കിലെടുക്കുകയില്ല. എന്തൊന്നാൽ, ഇരുപത്തി ഓപ്പതാമത്തെ ദിവസത്തിൽ സൃഷ്ടി നാല്-നാൽപത്-മുപ്പത്തില്ലോ- മുപ്പത് (4, 40, 37, 30) എന്നിവയിൽ താഴെയുള്ള ഒരു സമയത്തു രാശിമാറ്റിയാൽ സൃഷ്ടി രാശിമാറ്റം അടുത്ത മാസത്തിനു മുമ്പ് വരുന്നതാണ്. രണ്ടാമത്തെ രാശിമാറ്റം മുന്നാമത്തെ മാസത്തിന്റെ ആദ്യത്തിലാഖ്യം സംബന്ധിക്കുക. ഈ രൂപത്തിൽ സൃഷ്ടി നാലു ഏറ്റെയും ചട്ടങ്ങളെയും തുടർച്ചയായുള്ള രാശിമാറ്റത്തെ സംബന്ധിച്ചും സമേളനത്തെ സംബന്ധിച്ചും പരിശോധിച്ചാൽ മുപ്പത്തിമുന്നാമത്തെ മാസത്തിലുള്ള സമേളനം ഇരുപത്തിഓപ്പതാം ദിവസത്തിന്റെ മുപ്പതിലും ഇരുപതിലും അതിനുകൂടുതൽ സമേളനം മുപ്പത്തി അഥവാമത്തെ മാസത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ദിവസത്തിൽ ഇരുപത്തി അഞ്ച്-ഇരുപത്തി ഓപ്പത്- ഇരുപത്തിരണ്ട്-മുപ്പത് (25, 29, 22, 30) എന്നിവയിലും ആകുന്നതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഈ മാസം ശുന്നുമാണെന്നു കരുതാനുള്ള കാരണവും ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാവുന്നുണ്ട്. അതായത്, പ്രതിഫലവും പുണ്യവും ആശിക്കാവുന്ന ധാരാരാ സമയവും ഈ മാസത്തിലില്ല.

എന്നാൽ, ‘ആദിമാസം’ കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ ഓന്നാമത്തെ മാസം എന്നാണെന്നീകിലും യങ്ങവും വിജയിയുടെയും അൽപ്പിസാരിയുടെയും ഗ്രഹം അഭ്യിൽ ഇതിനു ‘പത്’ എന്നു പറഞ്ഞുകാണുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ മാസത്തിന് ഇന്ത്യക്കാർ ഈ രണ്ട് പേരും പറയാനുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാലും ഇവർ രണ്ടുപേരുക്കും ലഭിച്ച വിവരങ്ങളിൽ ചില ക്രമങ്ങേടുകൾ വന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ ഉഖാരണവും അതു വിശദം സായോഗ്യമല്ല. ഈ രണ്ട് മാസങ്ങളിലും അവസാനത്തെത്തിന് ഏറെയുള്ളതു എന്ന് പുൽസന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. എന്നാൽ, ഒരു ചട്ടമാസം സൃഷ്ടി ചട്ടനുമായി വിശ്വാസിത്തിനു ശേഷം ചട്ടങ്ങൾ വിശദം ആ സ്ഥലത്തുതനെ എത്തുന്നതുവരെയുള്ള സമയമാണ്. അപ്പോൾ കല്പയുഗത്തിലുള്ള സൃഷ്ടി സമ്പാദം ചട്ടങ്ങൾ സമ്പാദിക്കാനു കിഴിച്ചാൽ കല്പപ്യുഗത്തിലെ ചട്ടമാസങ്ങൾ ലഭിക്കും. കല്പപ്യുഗത്തിലെ മുഴുവൻ ചലനങ്ങൾക്കും പുർണ്ണ ചലനമെന്നും അംഗങ്ങൾക്ക് ഭാഗിക ചലനമെന്നും വിവരണ സഹകര്യത്തിനു വേണ്ടി പേരുകൊടുക്കുക. ഒരു സൃഷ്ടി പ്രതിജ്ഞയാൽ മാസങ്ങൾ പ്രതിജ്ഞയാൽ ആണ്. ചട്ടവർഷത്തിന്റെ മാസങ്ങളും അതുപോലെ പ്രതിജ്ഞയാൽ ആകുന്നു. സൃഷ്ടി വർഷവും ചട്ടവർഷവും അതുപോലെ വ്യത്യാസമുള്ളതിനാൽ ‘ആദിമാസം’ വരുന്ന കൊല്ലത്തിൽ പതിമുന്ന് മാസങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും. സൃഷ്ടി ഏറ്റെയും ചട്ട

ଗେଣ୍ଟ୍ୟୁଣ୍ଡ ମାସଅଞ୍ଚଳକିଣିତିଲୁହୁ ପୁରୀ ପଲାନଙ୍ଗଜୁରେ ବୃତ୍ତାବଳୀ ଲୁହ ଏବେଳୁହୁ ମାସଅଞ୍ଚଳଙ୍କୁ ଅବ୍ୟାପ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ପୁରୀ ଅଭିମାସାଞ୍ଚଳି.

ଆପ୍ରେସାର୍ ସୁରୂରେ ପୁଣ୍ଡି ମାସଅତ୍ୟ 5,184,00,00,000-ଲୁ ଚାନ୍ଦରେ
ପୁଣ୍ଡି ମାସଅତ୍ୟ 5,343,33,00,000-ଲୁ ହୀବ ରଣ୍ଜିକୁ ତମିଲୁଙ୍କ ବୃତ୍ୟା
ସମାଯ ଆଉମାସଅତ୍ୟ 159,33,00,000-ଲୁ ଆଯିରିମକୁଁ. ହୀବ ଓରୋଗ୍ନୁ
ମୁପ୍ତତୁରେକାଳେ ପେରୁକିଯାଇ ବିଵସାୟର ଲାଲିକୁଣ୍ଣୁ. ଆପ୍ରେସାର୍ ସୁରୂ
ବିଵସାୟର 155,520,00,00,000-ଲୁ ଚାନ୍ଦବିଵସାୟର 160,299,90,00,000-ଲୁ
ଆଉମାସଅତ୍ୟରେ ବିଵସାୟର 4,779,90,00,000-ଲୁ ଆକୁଣ୍ଣ. ହୀବ ସଂବ୍ୟ
ଚୁରୁକଣୋମାନ୍ ଉଦ୍ଦେଶିକିବୁକର୍ଯ୍ୟାଳେଖିତ ହତିଲେଲ୍ଲୁବୁ ରୈପୋଲେ
ଆନ୍ଦରୁକୁ ମର୍ଦ୍ଦାରୁ ସଂବ୍ୟକେଳାଙ୍କ ଚେଗୁତାକାଳି ଭାଗିକାବୁଣ୍ଟାଳାଙ୍କ.
ଆ ସଂବ୍ୟ 90,00,000 ଆକୁଣ୍ଣ. ଆଜେବେ ଚେଗୁତାକାଳି ଭାଗିଚ୍ଛାତ ସୁରୂ
ମାସଅତ୍ୟରୁ ବିଵସାୟରୁ 172,800-ଲୁ ଚାନ୍ଦମାସଅତ୍ୟରୁ ବିଵସାୟରୁ 178,111-ଲୁ
ଆଉମାସଅତ୍ୟରୁ ବିଵସାୟରୁ 5311-ଲୁ ବିତା ଆକୁଣ୍ଣ. ହୀନି
ସୁରୁଵରିଷ ବିଵସାୟରୁ ଉତ୍ସବରିଷ ବିଵସାୟରୁ ପୁଣ୍ଡିମାଯି ନାଂ
ଏଇକୁତେ ପୁଣ୍ଡି ଆଉମାସଅତ୍ୟ କୋଳି ହାତିଚ୍ଛାତ ଓରୋ ମାସବୁ
ପୁଣ୍ଡରତିଯାକୁଣ୍ଟିକ୍ରିଙ୍କ ଆତିରେ ବର୍ମୁତିକିଣ୍ଟିକ୍ରିଙ୍କ ଆଵସ୍ୟମାଯ ବିଵ
ସାୟରୁର ତୁକ କିଟକୁଣ୍ଟାଳାଙ୍କ. ଆପ୍ରେସାର୍ ସୁରୁଵରିଷତିରେଣ୍ଟି
ତତ୍ତ୍ଵାୟିରତି ଏଥୁପରି ଆରୁ୦, ଚାନ୍ଦରିଷତିରେଣ୍ଟି ଆଯିରତି
ଆରୁ୦ ଆକୁଣ୍ଣ. ହୀବ ଓରୋନୀରେଣ୍ଟିଯୁ କୁଟ 464/5311 ଏଗୋରୁ
ଲିଙ୍ଗବୁ ଉଣ୍ଠାକୁଁ. ଏଗୋରୀ, ଉତ୍ସବରିଷତିରେଣ୍ଟି
ତତ୍ତ୍ଵାୟିରତି ତତ୍ତ୍ଵାୟିରତି 3663/10622 ଲୁ ଆଶଙ୍କ. ହୀବ ପଠନତତ୍ତ୍ଵରେଣ୍ଟି
କଲ୍‌ପରତ କୁରିଛୁ ଆତିରେ ଚଲନତତ କୁରିଛୁ ଆଭିପ୍ରାଯାପ୍ରେସାର୍
କଣକାନ୍ତୁରାମାରିଚ୍ଛାତ.

എന്നാൽ, പുത്രസഭയെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് ചതുരധൂഗത്തിൽ സുരൂമാസങ്ങൾ 85,18,40,000-ലും ചട്ടമാസങ്ങൾ 8,534,33,336-ലും ആദി മാസങ്ങൾ 15,93,336-ലും ആകുന്നു. സുരൂമാസ ദിവസങ്ങൾ 155,52,00,000-ലും ചട്ടമാസ ദിവസങ്ങൾ 160,30,00,080-ലും ആദിമാസ ദിവസങ്ങൾ 478,00,080-ലും ആണ്. ഇവയുടെ മാസങ്ങൾ ഇരുപത്തിനാലുംകൊണ്ട് ചെറുതാക്കിയാൽ സുരൂമാസങ്ങൾ 21,60,000-ലും ചട്ടമാസങ്ങൾ 22,26,389-ലും ആദിമാസങ്ങൾ 66,389-മാകും. ഇവയുടെ ദിവസങ്ങൾ എഴു നൂറി ഇരുപത് (720) കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ സുരൂദിവസങ്ങൾ 21,60,000-ലും ചട്ടദിവസങ്ങൾ 22,26,389-ലും ആദിദിവസങ്ങൾ 66,389-ലും ലഭിക്കും. ഇവിടെയും മുമ്പു കണക്കാക്കിയതുപോലെ ചെള്ളുകയാണെങ്കിൽ ആദി മാസം പുർത്തിയാകാൻ സുരൂദിവസങ്ങളിൽനിന്ന് തൊള്ളായിരത്തി എഴുപത്തി ആറും (976) ചട്ടദിവസങ്ങളിൽനിന്ന് ആയിരത്തി ആറും (1006) വേണ്ടിവരുന്നു. പ്രസ്തുത ഓരോ സംബന്ധങ്ങാടു കൂടെയും 4336 / 66389 എന്ന ഭിന്നവും കുടണം. എന്നാൽ, ഉദയ ദിവസങ്ങളിൽനിന്ന്

990 21461/66389 ദിവസമാണ് വേണ്ടത്. ആദിമാസം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ചില മുലതത്താഞ്ചോൺ മേൽ പ്രസ്താവിച്ചവയെല്ലാം.

കുറവുദിവസങ്ങളിയേണ്ട ആവശ്യകത എന്തെന്നാൽ ഒന്നൊ അതി ലയികമോ കൊല്ലാണെങ്കിൽ നാം അനുമാനിക്കുകയും അതിൽ ഓരോ കൊല്ലത്തിനും പത്രങ്ങൾ മാസങ്ങൾ കണക്കാക്കുകയും ചെയ്താൽ അതിലുള്ള സുരൂമാസങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതും അവയെ മുപ്പുതുകൊണ്ട് പെരുക്കിയാൽ അവയുടെ സുരൂദിവസങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതുമാണ്. അപ്പോൾ ചുരുമാസങ്ങളും ചുരുദിവസങ്ങളും ഇത്രതനെ എല്ലാവും അല്ലപം കുടുതലുമണ്ണായിരിക്കും. അങ്ങനെ കുടുതൽ വരുന്നവ ചേർന്ന് ആദിമാസം ഉണ്ടാകുന്നു. ഈനി അനുമാനവർഷങ്ങളുടെ ആദി മാസങ്ങളിൽനിന്നു പുർണ്ണ സുരൂമാസങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന അധിക ദിവസങ്ങൾ പുർണ്ണ ആദിമാസത്തിനോടു ചേർത്താൽ (അതായത് മാസ അൾഫർ മാസങ്ങളോടും ദിവസങ്ങൾ ദിവസങ്ങളോടും ചേർത്താൽ) ആ വർഷങ്ങളുടെ അപൂർണ്ണ ചുരുദിവസങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ഇവിടെ ആവശ്യമായത് ആ കൊല്ലാണ്ടുടെ ഉദയദിവസങ്ങളിൽത്തെ. ഈവ ചുരുദിവസങ്ങളുടെക്കാൾ എല്ലാത്തിൽ ചുരുക്കമാണെല്ലാ. കാരണം, ഉദയദിവസം ചുരുദിവസത്തുകാൾ വലുതാണ്. അപ്പോൾ ഉദിഷ്ട സംഖ്യ ലഭിക്കുന്നതിന് അതിരെ എല്ലാത്തിൽനിന്നു കിഴിക്കേണ്ടിവരും. അങ്ങനെ കിഴിച്ചാൽ വരുന്ന കുറവിനാണ് ‘ഉറന്നരാത്’ എന്നു പറയുന്നത്. അപൂർണ്ണ ചുരുദിവസങ്ങളുമായി അതിനുള്ള ബന്ധം പുർണ്ണ ഉദയദിവസങ്ങൾക്ക് പുർണ്ണ ചുരുദിവസങ്ങളുടെ വരുന്ന കുറവിനു പുർണ്ണ ചുരുദിവസങ്ങളുള്ള ബന്ധം അനുസരിച്ചാവുന്നതാണ്. പുർണ്ണ ചുരുദിവസങ്ങൾ 160,299,9,0000,000-ലും പുർണ്ണ ഉദയദിവസങ്ങളുടെക്കാൾ വരുന്ന കുടുതൽ 2,50,8,25,50,000-ലും ആകുന്നു. ഈതാണ് പുർണ്ണമായ ഒരു ‘ഉറന്നരാത്.’ ഈവയെ 450,000-കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ പുർണ്ണ ചുരുദിവസങ്ങൾ 5,620 എന്നും പുർണ്ണ ഉറന്നരാത്രെ 55737-ലും എന്നും ലഭിക്കും.

എന്നാൽ, പുത്രസ്വർഗ്ഗ അഭിഹ്രയപ്രകാരം ചതുർത്യഗതിലുള്ള ചുരുദിവസങ്ങൾ 160,30,00,080-ലും ഉറന്നരാത്ര ദിവസങ്ങൾ 25,08,22,280-ലും ആണ്. ഈവ രണ്ടിലും കുറഞ്ഞക്കാണുള്ള സംഖ്യ 260 ആണ്. അപ്പോൾ ഇത് സംഖ്യ കുറിച്ച് അവയെ ചുരുക്കിയാൽ ചുരുദിവസങ്ങൾ 44,52,778-എന്നും ഉറന്നരാത്രദിവസങ്ങൾ 69,673 എന്നും കിട്ടും. ഈതാണ് ‘ഉറന്നരാത്’ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള അടിസ്ഥാനം. പിന്നാലെ ‘അഹർഗണ’ത്തെ കുറിച്ചു വിവരിക്കുമ്പോൾ ഇത് വിവരണം ആവശ്യമായിവരുന്നതാണ്.

‘അഹർഗണം’ എന്നത് ‘ആഹ്’ (ദിവസം) ‘ഗണം’ (കുടം-സമുഹം) എന്നീ രണ്ട് വാക്കുകൾ കൂടിച്ചേർന്നതാണ്. യങ്ങൾവും ബിന്ന് താരിവ്

സുര്യദിവസങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നതിൽ പിഡിച്ചിട്ടുണ്ട്. കല്പയുഗത്തിൽ സുര്യനുള്ള ചുറ്റലിനെ പുർണ്ണാദയ ദിവസങ്ങളിൽനിന്നു കിഴിച്ചാൽ പ്രസ്തുത ദിവസങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതാണ് എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം ശരിയാവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, സുര്യ ഫ്രെമണംതെ പ്രതിബന്ധക്കാണ്ട് പെരുക്കി മാസങ്ങളാക്കുകയും അവയെ മുപ്പതുകൊണ്ടു പെരുക്കി ദിവസങ്ങളാക്കുകയും ചെയ്യുകയോ അല്ല കീൽ, സുര്യഫ്രെമണംതെ മുന്നുറ്റി അറുപതുകൊണ്ട് പെരുക്കുകയോ ആണു ചെയ്യേണ്ടത്. എന്നാൽ, ചന്ദ്രദിവസങ്ങൾ കണ്ണുപിടിക്കുന്നതിനു സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗത്തിൽ അദ്ദേഹം പിഡിച്ചിട്ടില്ല. ആ മാസങ്ങളെ മുപ്പതുകൊണ്ട് പെരുക്കുക തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. അതിനു ശേഷം ഉറന്നരാത്ര ദിവസങ്ങൾ കണ്ണുപിടിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വീണ്ടും പിഡിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ചന്ദ്ര ദിവസങ്ങളിൽനിന്നു സുര്യദിവസങ്ങളെ കിഴിച്ചാൽ പ്രസ്തുത ദിവസങ്ങൾ ലഭിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പറയുന്നു. എന്നാൽ, യമാർത്ഥത്തിൽ ചന്ദ്ര ദിവസങ്ങളിൽനിന്ന് ഉദയ ദിവസങ്ങളെല്ലാണു കിഴിക്കേണ്ടത്.

അഥ്യായം 52

അഹർഗണം- കൊല്ലങ്ങളും, മാസങ്ങളും,
ദിവസങ്ങളായി പിരിക്കാനും ദിവസങ്ങളും മാസ
ങ്ങളും കൊല്ലങ്ങളാക്കി മാറ്റാനുമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

ഉത്തിനുള്ള പൊതുമാർഗ്ഗം പുർണ്ണ കൊല്ലങ്ങളെ പത്രണങ്ങുകൊണ്ട്
പെരുക്കി അതിലേക്ക് അപുർണ്ണ കൊല്ലത്തിൽനിന്നു കിഴിന്തുപോയ
മാസങ്ങളെയും അപുർണ്ണ മാസത്തിലുള്ള ദിവസങ്ങളെയും കൂട്ടി
ചേർക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ ‘സഹരാഹർഗണം’ ലഭിക്കുന്നു. അതാ
യത്, മൊത്തത്തിലുള്ള അപുർണ്ണ സൃഷ്ടിവസങ്ങൾ ഇവയെ രണ്ടിട
തതായി എഴുതുകയും ഓനിനെ 5311 (അതായത്, ഇതു പുർണ്ണ ആദിമാ
സങ്ങളുടെ ദിവസങ്ങളുടെ തുകയാണല്ലോ) കൊണ്ട് പെരുക്കി കിട്ടുന്ന
സംഖ്യയെ 172,800 (പുർണ്ണ സൃഷ്ടിവസങ്ങളുടെ തുക) കൊണ്ട് ഹരി
ക്കുകയും ചെയ്താൽ കിട്ടുന്ന പുർണ്ണ ദിവസങ്ങളെ മറ്റിൽത്ത് എഴുതിയ
സംഖ്യയോടു കൂട്ടിയാൽ ‘ചട്ട അഹർഗണം’ (അപുർണ്ണ ചട്ടവിവസ
ങ്ങളുടെ മൊത്തസംഖ്യ) ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഈ ഉത്തരവെൽക്കുന്നതെന്നു
തതായി എഴുതുകയും ഓനിനെ 55,739 (പുർണ്ണ ഉന്നരാത്ര ദിവസങ്ങൾ)
കൊണ്ട് പെരുക്കുകയും ഉത്തരവെൽക്കുന്നതെന്നു 35,62,220 (പുർണ്ണ ചട്ടവിവസ
ങ്ങൾ) കൊണ്ട് ഹരിക്കുകയും ചെയ്താൽ കിട്ടുന്ന പുർണ്ണ ദിന
സംഖ്യയെ ആദ്യം എഴുതിയ സംഖ്യയിൽനിന്നു കിഴിക്കുക. അപ്പോൾ
‘സാവന അഹർഗണം’ ലഭിക്കും. (ഉദ്ദിഷ്ട ഉദയ ദിവസങ്ങളുടെ മൊത്ത
സംഖ്യ) പക്ഷേ, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച കണക്ക് ആറുമാസവും ഉന്നരാത്ര
ദിവസങ്ങളും ഭിന്നിതം കുടാതെ പുർണ്ണ ദിവസങ്ങളാകുന്ന സമയവും
അസ്പദമാക്കി നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതാണ്. നിർണ്ണയ വർഷങ്ങൾ ‘കല്പ
ചതുർബ്യഗം’, ‘കലിയുഗം’ എന്നിവയുടെ ആരംഭം മുതൽ കൂടുകയാ
ണ്ണകിൽ ആ കണക്ക് ശരിയാകും. ഇനി അതു മറ്റേതെങ്കിലും സമയം
മുതൽ ആരംഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ ചിലപ്പോൾ മാത്രം ശരിയായെക്കും.

ആദിമാസത്തിന്റെ ആഗമനം മനസ്സിലാവുകയും ചെയ്യും. അതല്ലാത്ത നിലയിൽ ഈ കണക്ക് ശരിയാവണമെങ്കിൽ ഈ മുന്നു വിധത്തിലുള്ള കൊല്ലുങ്ങുടെ കിടപ്പ് മനസ്സിലാക്കുകയും അതിനു പ്രത്യേകമായ ഗണന രൂപങ്ങൾ കൈകൊള്ളുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിനു ശക്കാലം 953-ൽ ആരംഭിക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ വർഷാരംഭം-ഉദാഹരണത്തിനായി നമുക്കേടുക്കുകയും ബൊഹമഗ്രഹപ്രതാരണ കണക്കുന്നുണ്ടോ ബൊഹമാവിന്റെ വയസ്സിന്റെ ആരംഭം മുതൽ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വയസ്സിൽനിന്നു നമ്മുടെ ‘കല്പവ്’ത്തിനു മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയത് 3068 കല്പവയും ഒരു ഓരോ ദണ്ഡം പ്രസ്തര വിച്ഛുവ ലേഡോ. കല്പവദിവസം ഓരോ ആദിവസം 95,74,70,701,86,00,900 ആകുന്നു. ഇവയെ നാം ആംഗീചകളാക്കി മാറ്റിയാൽ അഞ്ച് ദിവസം ബാക്കിവരും. ആ ദിവസങ്ങൾക്കും നമ്മുടെ കല്പത്തിന്റെ നേരെ മുമ്പുള്ള കല്പത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ദിവസമായ ശനിയാഴ്ച മുതൽ പിന്നോടെള്ളിയാൽ ചൊല്ലാഴ്ചയിലെത്തുന്ന താണ്. അതെത്ര ബൊഹമവയസ്സിന്റെ ആരംഭം.

ചതുർത്യുഗത്തിന്റെ ദിവസങ്ങൾ ഇതിനുമുമ്പു നാം ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ‘കൃതായുഗം’ അതിന്റെ പത്തിൽ നാല്യ (4/10) ആണെന്നും വിവരിച്ചുവെള്ളോ. അതിന്റെ ദിവസങ്ങൾ 63,11,66,580 ആണ്. മനോന്ദ്രയുഗം അതിന്റെ ഏഴുപത്തി ഒന്ന് ഇരട്ടിയാണെന്നു വരുമ്പോൾ അതിന്റെ ദിവസങ്ങൾ 11,203,20,67,950 ആകും. ആർ മനോന്ദ്രങ്ങളുടെയും അതിന്റെ സന്ധികളായി വരുന്ന ഏഴ് കൃതായുഗങ്ങളുടെയും ദിവസങ്ങൾ 67,661,05,73,760 ആകുന്നു. ഇവയെ ആംഗീചകളാക്കി മാറ്റിയാൽ 2 ദിവസം ബാക്കിവരും. അപ്പോൾ ഇവയുടെ അവസാനം തികളാഴ്ചയും 7-മത്തെ മനോന്ദ്രയുഗത്തിന്റെ ആരംഭം ചൊല്ലാഴ്ചയും ആകുന്നതാണ്. അതിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയത് ഇരുപത്തിഎഴ് ചതുർത്യുഗങ്ങളാണ്. ദിവസങ്ങൾ 4,260,37,44,150 ആകുന്നു. പ്രസ്തുത ദിവസങ്ങളെ ആംഗീചകളാക്കി മാറ്റുമ്പോൾ രണ്ടു ദിവസം ബാക്കിവരുന്നു.

അപ്പോൾ ഇരുപത്തി എട്ടാമത്തെ (28) ചതുർത്യുഗത്തിന്റെ ആരംഭം ചൊല്ലാഴ്ചയാണ് ഇതനുസരിച്ചു കഴിഞ്ഞ യുഗങ്ങളുടെ ദിവസങ്ങൾ 142,01,24,805 ആയിരിക്കും. അപ്പോൾ കലിയുഗത്തിന്റെ ആരംഭം വെള്ളിയാഴ്ചയാഞ്ചേരിയാണു വരുന്നു. ഏന്നാൽ, നമ്മുടെ ഉദാഹരണ വർഷം കൊണ്ടു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ കല്പത്തിനു മുമ്പ് അതിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയ വർഷങ്ങൾ 197,29,48,132 ആകുന്നു. ഈ സംഖ്യയെ പ്രതിബന്ധക്കാണ്ട് പെരുക്കിയാൽ കിട്ടുന്ന മാസം 23,367,53,77,584 ആണ്. ഈ മാസങ്ങളെ മുപ്പുതുകൊണ്ട് പെരുക്കിയാൽ 710,26,13,27,520 ദിവസങ്ങൾ കിട്ടും. ഇവിടെ ലിനമില്ലാത്തതിനാൽ വർഷങ്ങൾപ്പുരുത്യെ മുന്നുറി അറൂപത് (360) കൊണ്ട് പെരുക്കിയാലും ഈ ദിവസങ്ങൾ കിട്ടുന്നു. ഇവ ‘അപൂർണ്ണ സുരൂദിവസങ്ങളും’ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനും മുന്നുറി പതി

எனான் (5311) கொள்க் பெருக்கிகிடுந ஸஂபுயை 172,800 கொள்க் காலி சூத் அ அுமிமாஸத்திரை விவசங்குாய 218,29,84,908 நூற்றுப்பதில் நூற்று மூன் (103/120) லடிக்கூ. நா ஹரிக்குநது பெருக்குநது மாஸங்கொள்ளங்கில் கிடுநத் ‘அுமிமாஸங்குா’ யிரிக்கூ. அவைய முப்புதுகொள்க் பெருக்கியாத் மேல் கொடுத்த விவசங்கீத தெள லடிக்கூநு. வினாக் நா அுமிமாஸத்விவசங்குாக் அபுள்ள ஸுருபிவசங்கீத குடிசேஷ்ரத்தாத் 73,209,11,76,538 கிடுந. அதை அபுள்ள பிழவிவசங்கீத. ஹவை 55,739 கொள்க் பெருக்கியாத் கிடுந ஸஂபுயை 3562220 கொள்க் காலி பிழுாத் அபுள்ள உடனரை அங்கீத விவசங்குாத ஸஂபு 1,145,52,24,575 17,47,541/17,81,110 ஏநு காளா. ஹதிரை தினங் ஜிசுஉத் ஸஂபுயை அபுள்ள பிழமாஸ ங்குநிகூ கிசிசுாத் 72,06,35,951,963 ஶேஷிக்கூநு. ஹது நம்முத உடாஹரண வர்ஷங்கமங்குநதிசுஉத் உடனரை விவசங்குாள். ஹவ அஷ்ச கத்தாக்கி மாடியாத் நாலு விவசங் வாக்கி வருநு. அவ ஹ விவச ங்குாத அவசாநத்தைத்தான். அபோஶ் ‘ஓரத வர்ஷாநாங்’ வழாந்த முதலாளைநு மந்திலாவுநு.

ஹனி நா ‘அுமிமாஸ’ த்திரை ஸமிதி அரியாநுடேஶிக்குக்கா ளைக்கில் ‘ஓரதவர்ஷ’ த்தை முப்புதுகொள்க் காலி பிழுாத் மதி. அபோஶ் 74,76,61,633 ஏநு கிடுந. ஹது கஶின்துபோய் ‘அுமிமாஸங்குாத ஏந்துமாள். தினமாயி அதிரை கூட ஶேஷிக்கூநத் 28-51-30 அக்கு நு. அதும் அ வர்ஷத்திரை மாஸங்குநிகூ கஶின்துபோய்தா ள். ஹ ஸஂபுயிலேக்கு மூப்புத் விவசங் திக்கான் வேள்விவருநத் 1-8-30 அக்குநு. கல்பத்தில் கஶின்துபோய் காலத்திலுஉத் ஸுரு விவசங்கீதயு பிழவிவசங்கீதயு அுமிமாஸங்கீதயு உடனரை விவசங்கீதயு நா உபயோகிசு மந்திலாக்கிசென்று. ஹப்கா ராதென சதுர்யுஶத்தில்கூநு கஶின்த காலங்குநிகூ நமுக்கு செய்யாவுநத்தாள். அவயில்கூநு கல்பத்திகூ வேள்விவருந கொல்ல ங்கீதயு சதுர்யுஶத்திகூ வேள்விவருந கொல்லங்கீதயு நமுக்கு உபயோகிக்கா. ஒரே அலிப்பாய்ப்பகார உபயோகிக்குக்காலங்கீத ரெபாயாலு மலா எனுதென்யாவுமென்தில் ஸஂஶயமில். பெரு க்குந ஸஂபுக்கல்க் ‘குளக்காரல்’ ஏநு பிரிக்குந ஸஂபுக்க் ‘ஓர ஓரல்’ ஏநு பயிற்கூநு. அபுதெத்திகூ பேர்ஷ்யுஶ பஞ்சாங்கை தில் ‘கண்மால்’ ஏநு ரெபாமதெத்திக் ‘பங்ஜால்’ ஏநு மாளு பேர். பெம்முப்பத்திரை அலிப்பாய்மங்குநதிசு சதுர்யுஶத்திக் உடாஹரண கொடுக்குநத்திக் அத்தமில். காரணம், அபேஹத்திரை ஶளையில் சதுர்யுஶம் கல்பத்திரை அதிரத்தில் எனாக்குநு (1/1000). அபோஶ் நா பரித்ததெனக்கால் ஹ துக்கயில் மூன் புஜ்ய குரிவாயிலி

കും. അതിനാൽ, പുൽസർ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചാണു നാമിവിടെ വിവരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ചതുർധനത്തെ കുറിച്ചാണെങ്കിലും കല്പത്തിൽ ചെയ്തതിനോട് അതിനു സാമ്യമുണ്ട്. നാം ഉദാഹരണത്തിനായി എടുത്ത സമയം വരെ - അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ - ചതുർധനത്തിൽ നിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയ കൊല്ലങ്ങൾ 32,44,132 ആണ്. അതിന്റെ സുരൂവാതിവസങ്ങൾ 116,78,87,520 ആകുന്നു. ഇതിന്റെ മാസങ്ങളെ ചതുർധനത്തിലെ ആദിമാസങ്ങളോടു പെരുക്കി കിട്ടുന്ന തുകയെ അതിലുള്ള സുരൂമാസങ്ങൾക്കാണ് ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ആദിമാസ സംഖ്യയായ 19,61,525 44837/45000 എന്നതനുസരിച്ചു ചുറ്റിവസങ്ങൾ 120,37,83,270 ആയിരിക്കും. ഇതിനെ നാം ചതുർധനത്തിലെ ഉറന്നരാത്ര ദിവസങ്ങൾ കൊണ്ട് പെരുക്കിക്കിട്ടുന്ന തുകയെ ചുറ്റിവസങ്ങൾ കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ ഉറന്നരാത്ര ദിവസ സംഖ്യയായ 1,88,35,700 598055/2226389 കിട്ടുകയും അതനുസരിച്ചു ചതുർധനത്തിന്റെ ആദ്യം മുതൽക്കുള്ള ഉദയ ദിവസങ്ങൾ 118,49,47,570 ആണെന്നു വ്യക്തമാവുകയും ചെയ്യും. പുൽസ് സിഖാന്തത്തിൽനിന്ന് ഇതിനോടു യോജിച്ചതായ കണക്ക് ഉഖരിച്ചു നോക്കാം. അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്: നമ്മുടെ കല്പത്തിനു മുമ്പായി ബേഹാവിഡ്രീ വയസ്സിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയ 6,068 കല്പയുഗങ്ങളെ എടുത്ത് അവരെ ഒരു കല്പത്തിലുള്ള ചതുർധനസംഖ്യയായ 1008 കൊണ്ട് പെരുക്കിയാൽ 61,16,544 കിട്ടും. പിന്നീട് ആ സംഖ്യയെ ചതുർധനത്തിലെ യുഗങ്ങളുടെ എല്ലാമായ നാലുക്കാണ്ക് പെരുക്കിയാൽ 24,466,176 എന്നും ആ സംഖ്യയെ ഒരു യുഗത്തിന്റെ വർഷ സംഖ്യയായ 10,80,000കൊണ്ട് പെരുക്കിയാൽ 26,42,347,00,80,000 എന്നും കിട്ടുന്നതാണ്. ഇതുകൂടെ നമ്മുടെ കല്പത്തിനു മുമ്പുള്ള ബേഹാവിഡ്രീ കൊല്ലാണുള്ളൂടെ കണക്ക്. ഇതിനെ പ്രയാജ്യകാണ്ക് പെരുക്കിയാൽ 3,17,08,164,09,60,000 കിട്ടും. അതിനെ രണ്ടിടത്തായി എഴുതുകയും അവയിൽ ഒന്നിനെ ചതുർധനത്തിലുള്ള ആദിമാസ സംഖ്യയായ 15,93,336 കൊണ്ട് പെരുക്കി ഫലത്തെ ചതുർധനത്തിലെ സുരൂമാസ സംഖ്യയായ 578,40,000 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ 974,570,97,50,784 ആദിമാസങ്ങൾ ലഭിക്കും. മറ്റേത് എഴുതിയ സംഖ്യയിലേക്ക് ഇതു കൂട്ടിയാൽ 326,82,735,07,10,784 കിട്ടും. ഈ സംഖ്യയെ മുപ്പത്തുകാണ്ക് പെരുക്കിയാൽ 98,04,820,52,13,23,520 ആകുമ്പോം. അത് ചുറ്റിവസ സംഖ്യയാകുന്നു. ഈ സംഖ്യയെ ഒണ്ട് സ്ഥലത്തായി എഴുതി ഒന്നുകൊണ്ട് ചതുർധനത്തിലെ ഉറന്നരാത്ര ദിവസങ്ങളെ (ഉദയ ദിവസങ്ങളുടെയും ചുറ്റിവസങ്ങളുടെയും ഇടയിലുള്ള വ്യത്യാസം പെരുക്കി കിട്ടുന്ന സംഖ്യയെ) അതിന്റെ ചുറ്റിവസംകാണ്ക് ഭാഗിച്ചാൽ 153,41,686,92,40,320 ആകും. അതാണ് ഉറന്നരാത്ര ദിവസങ്ങളുടെ എല്ലാം. ഈ സംഖ്യയെ മറ്റേ സ്ഥലത്ത് എഴുതിയ സംഖ്യ

യിൽനിന്നു കിഴിച്ചാൽ 96,51,40,365,20,83,200 കിട്ടുന്നു. ഇതരെ നമ്മുടെ കല്പത്തിനു മുമ്പായി ബൈഹാവിരെ വയസ്സിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയ ദിവസങ്ങൾ. അതായത്, ഒരു കല്പത്തിൽ 159,054,11,42,400 ദിവസങ്ങൾ എന്ന തോതിൽ 6068 കല്പത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ദിവസങ്ങളുടെ ആകെ തുക. അവയെ ആഴ്ചകളാക്കി മാറ്റിയാൽ ഒന്നും ബാക്കി വരുന്നതല്ല. അപ്പോൾ ശനിയാഴ്ചക്കാണ്ക് ആ യുഗം അവസാനിച്ചതായും അടുത്ത യുഗം തായറാഴ്ചക്കാണ്കു തുടങ്ങുന്നതായും മനസ്സിലാക്കാം. ബൈഹാ വിരെ വയസ്സാരംഭം തായറാഴ്ച മുതല്കാണ്ണനും ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാവുന്നു. പുതിൻ സിദ്ധാന്തം തുടർന്നു പറയുന്നു:

ഭിന്നങ്ങളുടെ കല്പത്യുഗത്തിൽനിന്ന് ആർ മനേന്റെങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ ഓരോന്നും രണ്ട് ചതുർധുഗങ്ങളും ഒരു ചതുർധുഗം 43,20,000 കൊല്ലവുമാണ്. അപ്പോൾ അവയുടെ ആകെ കൊല്ലങ്ങൾ 18,662,40,000 ആയിരിക്കും. മേൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരമെല്ലാം ഇതിലും ചെയ്താൽ ആർ പൂർണ്ണ മനേന്റെ യുഗങ്ങളുടെ ദിവസങ്ങൾ 68,166,04,89,600 ആണെന്നു കാണാം. അവയെ ആഴ്ചകളാക്കിയാൽ ആർ ബാക്കി വരും. അങ്ങനെ അവ വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസംക്കാണ്ക് അവസാനിച്ച് ഏഴാമത്തെ യുഗം ശനിയാഴ്ചക്കാണ്കാണ് ആരംഭിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അതിൽനിന്ന് ഇരുപത്തി ഏഴ് ചതുർധുഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. മേൽ കൊടുത്ത കണക്കുസതിച്ച് അവയുടെ ദിവസങ്ങൾ 4,260,37,80,600 ആയിരിക്കും. അവയുടെ അവസാനത്തെ ദിവസം തികളാഴ്ചയും ഇരുപത്തി ഏട്ടാമത്തെ ചതുർധുഗാരംഭം ചൊരുയുമാകും. അതിൽനിന്നു മുന്ന് യുഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ ആകെ കൊല്ലങ്ങൾ 23,40,000 ആകുന്നു. മേൽ കാണിച്ച കണക്കുസതിച്ച് അവയുടെ ആവയുടെ ദിവസങ്ങൾ 1,134,38,350 ആകും. അവ വ്യാഴാഴ്ചക്കാണ്ക് അവസാനിച്ച് കലിയുഗം വെള്ളിയാഴ്ച ആരംഭിക്കും. അപ്പോൾ കല്പത്തിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയ ദിവസങ്ങൾ 72,544,77,08,550-ലും ബൈഹാ വിരെ വയസ്സിൽനിന്നു നമ്മുടെ കലിയുഗത്തിന്റെ ആരംഭം വരെ കഴിഞ്ഞുപോയ ദിവസങ്ങൾ 96,52,12,909,97,91,750 ആകുന്നതാണ്.

ഈനി ആര്യഭക്തിയിൽനിന്ന് ഉലരിച്ചതനുസരിച്ച്-അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങളിൽ കണ്ടതല്ല. ചതുർധുഗത്തിന്റെ ദിവസങ്ങൾ 15,779,17,500 ആണെങ്കിൽ കല്പത്തിൽനിന്നു കലിയുഗത്തിന്റെ ആരംഭം വരെ കഴിഞ്ഞത് 72,544,75,70,625-ലും നമ്മുടെ ഉദാഹരണ ദിവസം വരെ 72,544,90,79,845-ലും ആയിരിക്കും. അപ്പോൾ നമ്മുടെ കല്പത്തിനു മുമ്പായി ബൈഹാവിരെ വയസിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞത് 96,51,40,181,71,20,000 ദിവസങ്ങളാകുന്നു. ഇതാണ് കൊല്ലങ്ങളെ മാസങ്ങളായും ദിവസങ്ങളായും പിരിക്കുന്നതിനുള്ള ശരിയായ മാർഗ്ഗം. പൂർണ്ണ സൃഷ്ടിവസങ്ങളും പൂർണ്ണ ഉറന്നരാത്ര ദിവസങ്ങളും കണ്ണുപിടിക്കുന്ന മാർഗ്ഗത്തിൽ യങ്ങവും പിശച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു

നാം സുചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. ഭാരത പണ്ഡിതനിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം കണക്ക് ഉള്ളതിച്ചുവക്കിലും അതിന്റെ കാരണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. പ്രസ്തുത പണ്ഡിതരും അഭിപ്രായം ആരാധുകയോ നില പരിശോധിക്കുകയോ മാത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു തോന്നുന്നു. യങ്ങളും തരൻ ശ്രമത്തിൽ ‘അഹർഗണം’ വിവരിക്കുന്നിടത്ത് കൊല്ലാഞ്ചർ പിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ വിശദിക്കിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, താഴെ കൊടുക്കുന്ന തരൻ പ്രസ്താവനയിൽ അദ്ദേഹം പിഴച്ചുപോയിരിക്കുന്നു: ഉള്ളിഷ്ടകൊല്ല അഭ്യുടെ മാസങ്ങൾക്കൊണ്ട് നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സമയം വരെയുള്ള ആദിമാസങ്ങളുടെ സംഖ്യയെ പെരുക്കുക. പെരുക്കിയ സംഖ്യയെ കിട്ടിയ സുരൂമാസ സംഖ്യക്കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ത് നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സമയം വരെയുള്ള ആദിമാസങ്ങളും അതിന്റെ ഭാഗങ്ങളുമായി തിക്കും. കേവലം പകർത്തി എഴുതുന്ന ആൾക്കുതന്നെ ഇതിലെ തെറ്റു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. അപ്പോൾ ശരിക്ക് കണക്കു ചെയ്തുനോക്കുന്ന ആളുക്കുറിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമത്തിൽ കൊല്ലാഞ്ചർ ഹരിക്കുന്നതിനു വേറെ യഥാരു നല്ല മാർഗ്ഗം ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്: കൊല്ലാഞ്ചളുടെ മാസങ്ങൾ കിട്ടുകയും അതിനെ ചുറ്റം സാമാജിക്കൊണ്ട് പെരുക്കി കിട്ടിയ സംഖ്യയെ സുരൂമാസങ്ങൾക്കൊണ്ട് ഹരിക്കുകയും ചെയ്താൽ കൊല്ല അഭ്യുടെ മാസങ്ങളോടുകൂടെ ആദിമാസങ്ങളും ലഭിക്കുന്നതാണ്. അതിനെ മുപ്പുതുകാണ്ട് പെരുക്കുകയും കഴിഞ്ഞുപോയ ഭിന്നഭിവസ്യങ്ങളെ അഭ്യു അതിലേക്കു ചേർക്കുകയും ചെയ്താൽ ചുറ്റം ഭിവഭിവസ്യങ്ങൾ കിട്ടുന്നതാണ്. ഈനി ആ മാസങ്ങളെ മുപ്പുതുകാണ്ട് പെരുക്കി ആ മാസത്തിൽ നിന്നുകഴിഞ്ഞുപോയ ഭിവസ്യങ്ങളെയും ചേർത്താൽ ആ പുർണ്ണ സുരൂഭിവസ്യങ്ങൾ ലഭിക്കും. അതിനുശേഷം മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതു പോലെ ചെയ്താൽ സുരൂഭിവസ്യങ്ങളോടു കൂടെ ആദിമാസ ഭിവസ്യങ്ങളും ലഭിക്കും. കാരണം, മേൽ പറഞ്ഞതുപോലെ പുർണ്ണ ആദിമാസങ്ങൾക്കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ ആദിമാസങ്ങൾക്കൊണ്ട് പെരുക്കേണ്ട സംഖ്യയാണല്ലോ ലഭിക്കുക. സുരൂമാസങ്ങളും ആദിമാസങ്ങളും കൂടിച്ചേർന്ന താണല്ലോ ചുറ്റംമാസങ്ങൾ. അപ്പോൾ അതുകൊണ്ട് പെരുക്കുകയും ഹരിക്കുകകയും ചെയ്താൽ കിട്ടുന്നതും ചുറ്റം ഭിവസ്യങ്ങളായിരിക്കും. ഇവയെ പുർണ്ണ ഉറന്നരാത്രിവസ്യങ്ങൾക്കൊണ്ട് പെരുക്കി പുർണ്ണ ചുറ്റം ഭിവസ്യങ്ങൾക്കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ ഉറന്നരാത്രിങ്ങളുടെ ആകെ തുക ലഭിക്കുമെന്നു മുമ്പ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. പക്ഷേ, കല്പത്തിലെ ഉദയഭിവസ്യങ്ങൾ ചുറ്റം ഭിവസ്യങ്ങളുടെ ഉറന്നരാത്രെ ഭിവസ്യങ്ങളുടെ തോതനുസരിച്ചു കൂടിയുന്നതാണ്. അപ്പോൾ പ്രസ്താവ്യ ചുറ്റം ഭിവസ്യങ്ങളിൽനിന്ന് അതിലുള്ള ഉറന്നരാത്രിങ്ങൾ കിഴിച്ചു പുർണ്ണ ചുറ്റം ഭിവസ്യങ്ങൾക്ക് അതിൽനിന്നു പുർണ്ണ ഉറന്നരാത്രിവസ്യങ്ങൾ കിഴിച്ചു ബാക്കിവരുന്നതിന്

ഉദയ ദിവസങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം പോലെ തന്നെയാണ്. ഈനി നമ്മുടെ പകലുള്ള ദിവസങ്ങളെ പുർണ്ണ ഉദയദിവസങ്ങൾക്കാണ് പെരുക്കി കിട്ടിയ സംഖ്യയെ പുർണ്ണ ചുറ്റിവസങ്ങൾക്കാണ് ഹരിച്ചാൽ ഉദ്ദേശിച്ച ചരിത്രകാലത്തിൻ്റെ ഉദയദിവസങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഉദയദിവസങ്ങൾക്കാണ് പെരുക്കുകയും അതുപോലെതന്നെ ചുറ്റിവസങ്ങൾക്കാണ് ഹരിക്കേണ്ടിട്ടെത്തല്ലാം 35,62,220 കൊണ്ട് ഹരിക്കുകയും ചെയ്താൽ മതി. ഈന്തു കാർക്ക് ഇതു വിഷയത്തിൽ മറ്റാരു മാർഗ്ഗം കുടിയുണ്ട്. അതായത്, കല്പവത്തിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞ കൊല്ലങ്ങളെ 12 കൊണ്ട് പെരുക്കിക്കിട്ടുന്ന തിലേക്ക് കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിലുള്ള പുർണ്ണ മാസങ്ങളുയും കുട്ടി, ഫലത്തെ 69120 എന്ന സംഖ്യയുടെ മുകളിലായി എഴുതുകയും മൊത്ത സംഖ്യയെ മല്ല സംഖ്യയിൽനിന്നു കിഴിക്കുകയും ചെയ്ത് ബാക്കിയുള്ളതിൻ്റെ ഇരട്ടിയെ അരുപ്തത്തിലുകൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ ആ പുർണ്ണ ആദി മാസങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതാണ്. ആ മാസങ്ങളുടെ തുകയെ മുകളിലെഴുതിയ സംഖ്യയിലേക്കു കുട്ടി മൊത്തസംഖ്യയെ മുപ്പുതുകൊണ്ട് പെരുക്കി കഴിഞ്ഞ മാസങ്ങളുയും അതിനോടു ചേർത്താൽ പുർണ്ണ സുരൂദിവസങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു. ഈ സംഖ്യയെ രണ്ടിടത്തായി എഴുതി താഴെ ഉള്ളതുകൊണ്ട് പെരുക്കിക്കിട്ടിയ ഉത്തരവെന്നെ അതിൻ്റെ താഴെയായി എഴുതുകയും പിന്നീട് അതിനെ 4,03,963 കൊണ്ട് ഹരിക്കുകയും ചെയ്തു കിട്ടുന്നതിനെ മധ്യസംഖ്യയിൽ കുടുകയും ചെയ്യണം. ആ കൈയുള്ളതിനെ എഴുന്നുറ്റിമുന്നുകൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ അപൂർണ്ണ ഉറന്നരം ത്രെഡിവസങ്ങൾ കിട്ടും. ഇതിനെ മുകളിലുള്ള സംഖ്യയിൽനിന്നു കിഴിച്ചാൽ ഉദയ ദിവസങ്ങളും കിട്ടുന്നു. കാരണം, പുർണ്ണ സുരൂമാസങ്ങളെ പുർണ്ണ ആദിമാസങ്ങൾക്കാണ് ഹരിച്ചാൽ ആദിമാസത്തിൻ്റെ തുക ലഭിക്കും. അവയിലോന്ത് 32 8544/15933 മാസം ആയിരിക്കും. ഈതിൻ്റെ ഇരട്ടി 65 1155/15933 ആണ്. ഇതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ച കൊല്ലങ്ങളുടെ മാസങ്ങളുടെ ഇരട്ടിയെ പെരുക്കിയാൽ അപൂർണ്ണ ആദിമാസങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഭിന്നിതമുള്ള സംഖ്യക്കാണും ഹരിക്കുന്നതെങ്കിലും, ബാക്കിയുള്ളതു പുർണ്ണ സംഖ്യക്കാണും മാത്രമായിരിക്കും ഹരിക്കപ്പെടുക. ഹരിക്കപ്പെടുന്ന പുർണ്ണസംഖ്യക്ക് അതിന്റെ ഭിന്നിതവുമായുള്ള ബന്ധം ഹാരക സംഖ്യക്കു വിച്ച സംഖ്യയുമായുള്ള ബന്ധംതോടു തുല്യമാണ്. നമ്മുടെ ഉദാഹരണത്തിലെ ഹരിക്കപ്പെടുന്ന സംഖ്യയെ വർഗ്ഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ 10,36,800-ലും ഭിന്നിതം 1155-ലും ലഭിക്കും. ഈവ രണ്ടിന്റെയും ശേഷം പതിനെം്പതും കുട്ടി ഉണ്ടായിരിക്കും. അപ്പോൾ ആദ്യത്തെത് 69120-ലും രണ്ടാമത്തെത് 77-ലും ആകുന്നു. ഈ കണക്ക് തന്നെ ഒറ്റ ആദിമാസത്തിലും ചെയ്യാം. ഇരട്ടയിലല്ല, കാരണം, അപ്പോൾ ശിഷ്ടമുള്ളതിനെ

ഇരട്ടിയാക്കേണ്ടിവരുന്നതാണ്. ഇവിടെ അദ്ദേഹം സംഖ്യ ചുരുക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെ തോന്തുനു. കാരണം, എനിലുള്ള ഭിന്നം 8,554-ലും അതിരെ വർഗ്ഗമുലം 5,18,400-ലും ആകുന്നു. 96 കൊണ്ട് ഹരിചുഡൽ രണ്ടും തീരുന്നതാണ്. അപോൾ ആദ്യത്തേത് 89-ലും രണ്ടാമത്തേത് 5400-ലും ആയിരത്തിരുന്നു. ഈ കണക്കിൽ അദ്ദേഹം കാണിച്ച യുക്തികൊണ്ട് അപുർണ്ണ ചുറവിവസങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാനും പെരുക്കുന്ന സംഖ്യയെ ചുരുക്കി കാണിക്കാനും സാധിച്ചു. ഉള്ളരാത്രിവസങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിൽ മാർഗ്ഗം ഇതാണ്.

പുർണ്ണ ചുറവിവസങ്ങളെ പുർണ്ണ ഉള്ളരാത്രിവസങ്ങളെ കൊണ്ട് ഹരിചുഡൽ അറുപത്തിമൂന്ന് ദിവസവും 506663/55739-ലും എന്നു കിട്ടു. ഇത് ഉള്ളരാത്രിവസങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു ദിവസം പുർത്തിയാക്കുള്ള ചുറവിവസങ്ങളിലെ ഒരു ഭാഗമാണ്. ഇനி ‘നാമധാരി’ പതിനേന്നാണ എന്നു വിചാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ എല്ലായാൽ 55642/50739 ആയിരിക്കും. ഇത് നാഴിക അനുസരിച്ച് 59,94 ആകുന്നു. ഈ ഭിന്നിതം പകുതി റിലധികം ആയതുകൊണ്ട് 10/11 എന്ന് അവർ കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഉള്ളരാത്രിവസങ്ങളിലെ ഒരു ദിവസം 6310/11 ചുറവിവസങ്ങൾക്കാണ് പുർത്തിയാവുന്നതാണ്. ഇതിനെ വർഗ്ഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ 703/11 എന്നു വരും. എന്നാൽ, ചുറവിവസങ്ങൾ അതിരെ നേരേയുള്ള ഉള്ളരാത്രിവസങ്ങളെ 63 50563/55739 കൊണ്ട് പെരുക്കുമ്പോൾ ധാമാർപ്പിതോടു യോജ്യമായി കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ അവരെ 63 10/11 കൊണ്ട് പെതിക്കിയാൽ കിട്ടുന്ന സംഖ്യ, തീർച്ചയായും കൂടുതലായിരിക്കും. ചുറവിവസങ്ങളെ 703 കൊണ്ട് ഹരിചും കിട്ടുന്ന സംഖ്യ ആദ്യത്തെത്തിനോടു സമമാക്കാമെന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിനോട് ഏകദേശ കണക്കിനുള്ള ഒരു ഭാഗവും ചേർക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. കാരണം, പുർണ്ണ ഉള്ളരാത്ര ദിവസങ്ങളെ 703കൊണ്ട് പെരുക്കിയാൽ 1,76,330,26,50,000 കിട്ടുന്നു. അതു പുർണ്ണ ചുറവിവസങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതലുണ്ട്. ഇതിനെ പതിനേന്നാണ് കൊണ്ട് പെരുക്കിയാൽ കിട്ടുന്നത് 1,73,298,90,00,000 ആയിരിക്കും. ഈ രണ്ട് സംഖ്യയുടെയും വ്യത്യാസം 436,50,000 ആകും. പുർണ്ണ ചുറവിവസങ്ങളെ പതിനേന്നുകൊണ്ട് പെരുക്കി കിട്ടിയതിനെ മേൽ കൊടുത്ത സംഖ്യകൊണ്ട് ഹരിചുഡൽ 403963 കിട്ടുന്നു. അതാണ് അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ച സംഖ്യ. ഇതിൽ ശിഷ്ടമാനുമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ മാർഗ്ഗം ശരിയാകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, 405/4365 ബാക്കിവരുന്നുണ്ട്. അതിനെ 9/97 ആയി ചെറുതാക്കാം. ഇത് അദ്ദേഹം വിട്ടുകളിൽ തുകയാണ്. ഇതുംകൂടി ഭിന്നിതം കൂടാതെ ഏടുത്ത് അതുകൊണ്ട് അപുർണ്ണ ചുറവിവസങ്ങളെ പതിനേന്നുകൊണ്ട് പെരുക്കി കിട്ടിയ തുകയെ ഹരിച്ചാൽ പ്രസ്തുത അധികസംഖ്യ കിട്ടുന്നതാണ്. ബാക്കിയുള്ള വഴികൾ

വ്യക്തമാണെല്ലാം.

ഈത്യുറിലെ ഭൂതിപക്ഷം ആളുകൾക്കും അവരുടെ കൊല്ലങ്ങൾക്കാംക്കുന്നതിന് ആദിമാസത്തെ കൂറിച്ചു വിവരിക്കേണ്ടിവരുന്നു. കാരണം, ഈ വർഗ്ഗത്തെ അവർ വിശദമായി വിവരിക്കുകയും അതിനും കാലങ്ങളെ മാത്രം കണ്ണുപിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നല്ലാതെ ഉന്നരാത്രിവസ്തുക്കളോ മൊത്തം ദിവസങ്ങളോ അവർക്കാണിയേണ്ടി വരുന്നില്ല. കല്പത്തിരണ്ടേയോ ചതുർധ്യുഗതിരണ്ടേയോ കലിയുഗതിരണ്ടേയോ കൊല്ലങ്ങളറിയാൻ ആ കൊല്ലങ്ങളെ മുന്നിടത്തായെഴുതുന്നു. പിന്നീട് ആദ്യത്തെ സംഖ്യയെ പത്തുകൊണ്ടും മദ്യസംഖ്യയെ 2481 കൊണ്ടും ഒട്ടവിലത്തെത്തിനെ 77139 കൊണ്ടും പെരുക്കുകയും മദ്യ സംഖ്യയെയും അന്ത്യസംഖ്യയെ 9600 കൊണ്ട് ഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ മദ്യസംഖ്യയിൽനിന്നു ദിവസങ്ങളും അന്ത്യസംഖ്യയിൽനിന്ന് ‘അവ’മും കിട്ടുന്നു. ഈ രണ്ട് സംഖ്യയും കൂട്ടി അതിനെ ആദ്യത്തെ സംഖ്യയോടു ചേർത്താൽ കഴിഞ്ഞ പുർണ്ണ ആദിമാസങ്ങൾ കിട്ടുന്നതാണ്. മറ്റു രണ്ടിടത്തും ശിഷ്ടമുള്ളതും ഭിന്നിതമായിരിക്കും. ഈ പ്രസ്തുത ദിവസങ്ങളെ മുപ്പുതുകൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ മാസങ്ങളായിത്തീരുന്നു. യങ്ങളും ഈ മാർഗ്ഗങ്ങൾ വിവരിച്ചതു തന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു ശരിയായിട്ടുണ്ട്. കല്പയുമം 197,29,47,132 വർഷം ആകുമ്പോഴുള്ള കാലത്തിരുത്തു ഉദാഹരണം അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു:

“ഈ സംഖ്യയെ മുന്നിടത്തായി എഴുതി ആദ്യത്തെത്തിനെ പത്തു കൊണ്ട് പെരുക്കി വലതുഭാഗത്ത് പുജ്യം ചേർക്കുക. പിന്നീട് മദ്യ സംഖ്യയെ 2481 കൊണ്ട് പെരുക്കുക. അപ്പോൾ 489,488,43,15,492 കിട്ടുന്നു. അവസാനത്തെ സംഖ്യയെ 2739 കൊണ്ട് പെരുക്കിയാൽ 15,26,864,55,93,548 കിട്ടും. അവയിൽ ഓരോന്നിനെയും 9600 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ മധ്യസംഖ്യയിൽനിന്നു കിട്ടുന്നത് 50,98,83,772-ലും ശിഷ്ടം 8292-ലും ആണ്. അന്ത്യസംഖ്യയിൽനിന്ന് 1590483915 ശിഷ്ടം 9548-ലും കിട്ടുന്നു. ശിഷ്ടംവന്ന സംഖ്യകൾ രണ്ടും കൂട്ടിയാൽ 17840 കിട്ടുന്നതും അതിൽനിന്നൊരു പുർണ്ണസംഖ്യ ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതാണ്. അപ്പോൾ മുന്നു സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പുർണ്ണസംഖ്യകൾ കൂട്ടിയാൽ 2,182,98,49,018 ആയിത്തീരും. ഇതായെ ആദ്യമാസങ്ങളുടെ ദിവസസംഖ്യ. അതിൽ ഭിന്നമായി ബാക്കിയുള്ളത് 103/120 ആണ് ഈ ദിവസങ്ങളെ നാം മാസങ്ങളാക്കുകയാണെങ്കിൽ 72,76,61,633 മാസങ്ങളും ഇരുപത്തെട്ട് ദിവസങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കും. ഇതിന് ‘ശുഭ്’ എന്നു പറയുന്നു. ‘ചെച്ത’യുടെ ആരംഭത്തിരണ്ടും വസന്തകാലത്തിരണ്ടും ഇടയിലാണ് ഈ ദിവസങ്ങളുള്ളത്. മദ്യസംഖ്യയിൽനിന്നു കിട്ടിയതിനെ കൊല്ലങ്ങളോടു കൂട്ടി ചേർത്താൽ 248,23,31,914 ആകുകയും അവയെ ആഴ്ചപകളാക്കി മാറ്റിയാൽ മുന്ന് ബാക്കിവരികയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ സുര്യൻ ഈ കൊല്ല

അതിന്റെ മേടരാശിയിലെതുന്നതു ചൊവ്വാഴപ ദിവസമായിരിക്കും. മദ്യ സംഖ്യയെയും താഴെയുള്ള സംഖ്യയെയും പെരുക്കാൻ നാമുപയോഗിച്ച് സംഖ്യയിൽ സുരൂൻ്തെ ചുറ്റലുകൾക്കാണുള്ള കല്പത്തിന്റെ ഉദയ ദിവസങ്ങളെ ഹരിച്ചാൽ അവധിൽനിന്നു കൊല്ലുത്തിനു വേണ്ടിവരുന്ന തുക ലഭിക്കുന്നതാണ്. അതിൽ മുന്നുറുപതിനേക്കാൾ കൂടുതലുള്ളത് 5 1116,450,000/4320,000,000 ദിവസം ആകുന്നു. രണ്ടില്ലും അടങ്കുന്ന സംഖ്യയായ 450,000 കൊണ്ട് ചെറുതാക്കിയാൽ 2481/9600 വരുന്നതാണ്. മുന്ന് കൊണ്ട് ഈ സംഖ്യയെ വീണ്ടും ചെറുതാക്കാൻ കഴിയും. പക്ഷേ, അവ രണ്ടും അതിനു ശ്രേഷ്ഠമുള്ളതും ഓരോ വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടതാവണ മെന്നു കരുതിയാണ് ഈ നിലകുത്തനെ എഴുതണമെന്നുദ്ദേശിച്ചത്. ‘പുർണ്ണ ഉള്ളരാത്രെ’ ദിവസങ്ങളെ കല്പത്തിൽ ‘സുരൂകൊല്ലാൻഡ്’കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ ഒരു കൊല്ലുത്തിന്റെ ഭാഗമായ 5 3482,550,000/432,000,000 ദിവസം കിട്ടും. മേൽ പറഞ്ഞപോലെ ഈ സംഖ്യയെയും ചെറുതാക്കിയാൽ 7739/9600 ആകും. സുരൂന്തെയും ചുറ്റന്തെയും ചലനങ്ങൾ 860-ലും പക്ഷേ, അവയുടെ ഉദയദിവസങ്ങൾ ഒന്നിന്തെ കൂടുതലവും മറ്റെത്തെ കൂറിവുമാകുന്നതാണ്. ഒരു ഭാഗത്ത് ഉപയോഗിക്കുന്നത് ചുറ്റവർഷവും മറ്റൊരുത്ത് ഉള്ളിഷ്ടംമായത് സുരൂവർഷവുമാണ്. മുമ്പുകിട്ടിയ രണ്ട് സംഖ്യയെയും കൂട്ടിയാൽ കിട്ടുന്നത് ഈരു വർഷത്തിന്തെയും ഇടയ്ക്കുള്ളതരതെ. ഭിന്നിതമല്ലാത്ത ദിവസങ്ങളിൽ മുകളിലെ സംഖ്യയെ പെരുക്കുകയും ഓരോ ഭിന്നത്തിലും മദ്യസംഖ്യയെയും താഴെയുള്ള സംഖ്യയും പെരുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈനിസംകേഷപരമായി വിവരിക്കാൻ നാം ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ മദ്യസംഖ്യയെയും അടിയിലുള്ള സംഖ്യയെയും പെരുക്കിക്കിട്ടുന്ന സംഖ്യകളുടെ തുകയായ 10,220-നെ അതിലേക്ക് ‘നാമധാരി’യെ 10 കൊണ്ട് പെരുക്കിക്കിട്ടുന്ന 9600-ന്റെ കൂടെ 106,220 ഉണ്ടാകുന്നു. അതിനെ ചെറുതാക്കിയാൽ ‘എണ്ണധാരി’ 5311-ലും ‘നാമധാരി’ 480-ലും ആകും. ദിവസങ്ങളെ 5311-കൊണ്ട് പെരുക്കി ഫലത്തെ 1,72,800-കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ ആദിമാസ ദിവസങ്ങൾ കിട്ടുന്നതാണ്. ദിവസങ്ങൾക്കു പകരം കൊല്ലുങ്ങൾക്കാണ് പെരുക്കുകയാണെങ്കിൽ കിട്ടുന്നത് ദിവസങ്ങൾക്കാണുണ്ടാവുന്ന 360-ന്റെ ഒരു ഭാഗമായിരിക്കും. ഈനി മുമ്പു ഹരിച്ചുകിട്ടിയ ഉത്തരം തന്നെ ഇപ്പോൾ കിട്ടണമെന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ മുമ്പു നാം ഹരിച്ച 480-നെ 1/360 കൊണ്ട് ഹരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈങ്ങനെ തന്നെയാണ് പുൽസന്തെയും അഭിപ്രായം. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: അപൂർണ്ണ മാസങ്ങളെ രണ്ടിടത്തായി എഴുതുകയും അവധിൽ ഒന്നിനെ 1111 കൊണ്ട് പെരുക്കുകയും ചെയ്തതാൽ കിട്ടുന്ന ഉത്തരത്തെ 67,500 കൊണ്ട് ഹരിക്കുകയും ആ ഉത്തരത്തെ മറ്റൊരു സംഖ്യയിൽനിന്നു കിഴിക്കുകയും ശിഷ്ടമുള്ളതിനെ മുപ്പത്തിരണ്ടുകൊണ്ട് ഹരിക്കുകയും

ചെയ്താൽ ‘ആദിമാസങ്ങൾ’ കിട്ടുന്നതാണ്. ബാക്കിവരുന്നത് ഭിന്നിത വുമാണ്. അവയെ മുപ്പുതുകൊണ്ട് പെരുക്കിക്കിട്ടുന്ന സംഖ്യയെ 32 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ അതിന്റെ ദിവസങ്ങളും ലഭിക്കും. കാരണം, ചതുർത്തു ഗതിലെ സുരൂമാസങ്ങളെ അതിലുള്ള ആദിമാസങ്ങൾ കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ 32 35552/66389 എന്നു കിട്ടുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് മാസങ്ങളെ ഹരിച്ചാൽ ചതുർത്തുഗതിൽ നിന്നോ കല്പപതിനേൻ നിന്നോ കഴിഞ്ഞുപോയ പുർണ്ണ ആദിമാസങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതാണ്. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം ഭിന്നിതമ ലാത്ത സംഖ്യകൊണ്ട് മാത്രം ഹരിക്കണമെന്നാണ് ഉദ്ദേശിച്ചത് അപ്പോൾ ഹരിക്കപ്പെട്ടുന്ന സംഖ്യയിൽ കൂറവു വരുത്തേണ്ടി വന്നു. നമ്മുടെ ഉദാഹരണത്തിൽ വന്ന ‘നാമധാരി’യുടെ ല.സാ.ഗു 21,60,000-വും ഭിന്നിതം മാത്രം 35,552-ലും ആണ്. ഇവ രണ്ടിനെയും മുപ്പുതി രണ്ടുകൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ ആദ്യത്തെത്ത് 67,500-ലും രണ്ടാമത്തെത്ത് 1111-ലും ആകും.

പുർണ്ണാണ് ഈ കണക്ക് വിവരിച്ചതു മാസങ്ങൾക്കു പകരം സുരൂ ദിവസങ്ങൾക്കൊണ്ടാണ്. അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്: “ഈ ദിവസങ്ങളെ രണ്ടിന്ത്യായി എഴുതി ഓനിനെ 271 കൊണ്ട് പെരുക്കി കിട്ടിയ സംഖ്യയെ 40,50,000 കൊണ്ട് ഹരിച്ചു ഫലത്തെ മറ്റിടത്ത് എഴുതിയ സംഖ്യ യിൽനിന്നു കിഴിച്ചു സാക്കിയുള്ളതിനെ 974 കൊണ്ട് ഭാഗിച്ചാൽ ആദിമാസങ്ങളും അതിനോടുകൂടെയുള്ള ദിവസങ്ങളും സമയങ്ങളും കിട്ടുന്നതാണ്.” പിന്നീട് അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “ചതുർത്തു ദിവസങ്ങളെ ആദിമാസങ്ങൾക്കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ 976 ദിവസങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതും 104,084 ശിഷ്ടമുണ്ടാകുന്നതുമാണ്. ഇതിനെയും നാമധാരിയെയും 384 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ 20,50,000-271 എന്നാകും.” ഈ പ്രസ്താവനയുടെ പകർപ്പിലോ പരിഭ്രാംയിലോ ക്രമക്കേടുകൾ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു എന്ന കരുതുന്നത്. കാരണം, പുർണ്ണാണ് ഇത്തരം വിഷയത്തിൽ പിഴവോ മറവിയോ വരുത്തിയെന്നു കരുതാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതായത്, ആദിമാസങ്ങളെ ഹരിക്കേണ്ടത് സുരൂമാസങ്ങൾക്കൊണ്ടാണ്. ഭിന്നവും അതിന്റെ നാമധാരിയും ഇരുപത്തിനൊല്ലാകൊണ്ട് ചുരുക്കാവുന്നതും അപ്പോൾ ഭിന്നം 4336/66,389 ആകുന്നതുമാണ്. മാസങ്ങളെ കൂറിച്ചു മുമ്പുപറഞ്ഞപോലെ ചെയ്യുകയും ആദിമാസത്തിന്റെ തുകയുടെ ല.സാ.ഗു കാണുകയും ചെയ്താൽ 47,800,000 ആകും. ഇതും ഭിന്നവും പതിനാറുകൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ പെരുക്കപ്പെട്ടുന്നത് 271-ലും നാമധാരി 28,00,000-ലും ആകും. എന്നാൽ, ഹരിക്കാനായി അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ച 384 കൊണ്ട് ഈ സംഖ്യയെ പെരുക്കിയാൽ 155,52,00,000-ലും കിട്ടുന്നതാണ്. അതെത്ര ചുർജ്ജുഗത്തിലെ സുരൂദിവസങ്ങൾ.

ബേഹമഗ്രഹപ്തത്തിന്റെ വഴികളുന്നസരിച്ച് ഈ കണക്ക് ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ പുർണ്ണ സുരൂമാസങ്ങൾ ആദിമാസങ്ങൾ കൊണ്ട് ഹരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആദിമാസത്തിന്റെ ഇരട്ടി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽ

കിട്ടിയതുപോലെ ഉത്തരം കിട്ടും. ഈ മാർഗ്ഗം ‘ഉന്നരാത്ര’ദിവസങ്ങൾ കാണുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കാം. അപ്പോൾ അപൂർണ്ണ ചട്ടമിവസങ്ങളെ രണ്ടിടത്തായി എഴുതുകയും അവയിൽ ഓനിനെ 50,773 കൊണ്ട് പെരു കുകയും ഗുണനപ്പലത്തെ 35,62,220 കൊണ്ട് ഹരികുകയും ചെയ്തു കിട്ടുന്ന സംഖ്യയെ മറ്റൊരു സംഖ്യയിൽനിന്നു കിഴിച്ചു ബാക്കിവരുന്നതിനെ അനുപയോഗിക്കാം ഹരികേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ, ദൈർഘ്യമുള്ളതും ‘അവം’ എന്നു പറയുന്ന ‘അപൂർണ്ണ ഉന്നരാത്ര’ ഭിന്നങ്ങൾ വരുന്നതുമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ അനുകരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

കൊല്ലാൻഡർ മാസങ്ങളായും ദിവസങ്ങളായും പിരിക്കുന്നതിന് ഇതു വരെ പറഞ്ഞ മാർഗ്ഗങ്ങൾ മനസ്സിലായാൽ മാസങ്ങളും ദിവസങ്ങളും കൊല്ലാൻഡരാക്കി മാറ്റുന്ന രൂപവും എഴുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, സുക്ഷ്മമതകായി അതും ഇവിടെ വിവരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. കൊല്ലാൻഡരാക്കി മാറ്റുന്നതു ദിവസങ്ങളാണെങ്കിൽ അവ ഉദയദിവസങ്ങളായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതു ചുറ്റെ കൊല്ലാൻഡരുടെയും അവയുടെ ഉന്നരാത്രങ്ങളുടെയും ഇടയിലുള്ള വ്യത്യാസമാകുന്നു. ഈ വ്യത്യാസത്തിന് അതിരെ ഉന്നരാത്രവുമായുള്ള ബന്ധം പൂർണ്ണ ചുറ്റെ ദിവസങ്ങളുടെയും പൂർണ്ണ ഉന്നരാത്ര ദിവസങ്ങളുടെയും ഇടയ്ക്കുള്ള വ്യത്യാസമായ 1,57,791, 64,50,000 നു പൂർണ്ണ ഉന്നരാത്രങ്ങൾവിവസള്ളുമായുള്ള ബന്ധംപോലെയാണ്. (പ്രസ്തുത ഉന്നരാത്ര ദിവസങ്ങൾ 35,06,481 ആശാനന്നു നമുക്കുന്നുമാനിക്കാം) ഈ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സംഖ്യയെ 55,739 കൊണ്ട് പെരുക്കിക്കിട്ടിയതിനെ 35,06,481 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ അപൂർണ്ണ ഉന്നരാത്ര ദിവസങ്ങൾ ലഭിക്കും. ഇതിനെ ഉദയദിവസങ്ങളാക്കുടുച്ചേര്ത്താൽ അവ ചുറ്റെ ദിവസങ്ങളായി മാറുന്നതാണ്. അതായത്, അപൂർണ്ണ ആദിമാസങ്ങളും അപൂർണ്ണ സുരൂദിവസങ്ങളും ചേർന്നത്. ഈ സുരൂദിവസങ്ങൾക്ക് അതിലെ ആദിമാസങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം പൂർണ്ണ സുരൂദിവസങ്ങളുടെയും ആദിമാസ സദിവസങ്ങളുടെയും മൊത്തസംഖ്യയായ 16,029,99,00,000-നു പൂർണ്ണ ആദിമാസങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം പോലെയാണ്. (പ്രസ്തുത പൂർണ്ണ ആദിമാസവിവസങ്ങൾ 178,111 ആശാനന്നുവെക്കാം) പൂർണ്ണ ചട്ടമിവസങ്ങളെ 5311 കൊണ്ട് പെരുക്കിക്കിട്ടുന്ന സംഖ്യയെ 178,111 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ അപൂർണ്ണ ആദിമാസദിവസങ്ങൾ ശേഷിക്കും. അപ്പോൾ അവയെ മുപ്പതുകൊണ്ട് ഹരിച്ചു മാസങ്ങളും മാസങ്ങളെ പത്രണ്ടു കൊണ്ട് ഹരിച്ചു കൊല്ലാൻഡരാക്കാം. നാം ഉദയദിവസത്തിനെടുത്ത സമയം വരെ അപൂർണ്ണ ഉദയദിവസങ്ങൾ 72,063,59,51,903 ആകുന്നു. ഇതിനെ ഇന്ത്യൻമാസങ്ങളും കൊല്ലാൻഡരാക്കാക്കി മാറ്റണമെങ്കിൽ 55,739 കൊണ്ട് പെരുക്കിക്കിട്ടുന്ന സംഖ്യയെ 35,06,481 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ 1,145,52,24,575 ഉന്നരാത്ര ദിവസങ്ങൾ അഭ്യന്തരിച്ചാണ്.

രാത്രിവസങ്ങൾ ലഭിക്കും. അവയെ ഉദയദിവസങ്ങളോടു ചേർത്താൽ 73,209,11,76,538 ചന്ദ്രദിവസങ്ങൾ കിടുന്നതും അവയെ 5311 കൊണ്ട് പെരുക്കിക്കിടുന്നതിനെ 178,111 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ 2182,98,49,018 ആദിമാസദിവസങ്ങൾ കിടുന്നതും ചന്ദ്രദിവസങ്ങളിൽനിന്നു കിഴിച്ചാൽ ബാക്കിവരുന്ന 71,026,13,27,520 അപൂർണ്ണ സുരൂദിവസങ്ങളാകുന്നതുമാണ്. അതിനെ മുപ്പതുകൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ 236,75,37,7583 സുരൂമാസം പഭിക്കുന്നതും പിന്നീട് അതിനെ പ്രത്യേകം ഹരിച്ചു കൊല്ലുമാകുകയാണെങ്കിൽ 187,29,48,132 ഇന്ത്യൻ വർഷങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഈതുതന്നെയാണെല്ലാ ആദ്യം കണക്കാക്കിയത്.

ഈ കണക്കിന് യഞ്ചുംപ് മറ്റാരു മാർഗ്ഗം ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്. അതായത്, ഉദയദിവസങ്ങളെ പൂർണ്ണ ചന്ദ്രദിവസങ്ങൾക്കൊണ്ട് പെരുക്കി കിടുന്ന സംവ്യയെ പൂർണ്ണ ഉദയദിവസങ്ങൾക്കൊണ്ട് ഹരിച്ച ഫലത്തെ രണ്ടിടത്തായി എഴുതുക. അവയിലെലാനുകൊണ്ട് പൂർണ്ണ ആദിമാസങ്ങളുകൊണ്ട് പെരുക്കി കിടുന്ന സംവ്യയെ പൂർണ്ണ ചന്ദ്രദിവസങ്ങൾക്കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ ആദിമാസങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു. പ്രന്തതുത ആദിമാസങ്ങളെ മുപ്പതുകൊണ്ട് പെരുക്കിയ തുകയെ മറ്റിടത്ത് എഴു തിയ തുകയിൽനിന്നു കിഴിച്ചാൽ അപൂർണ്ണ സുരൂദിവസങ്ങൾ കിടുന്നതും പിന്നീടവയെ മാസങ്ങളും കൊല്ലുണ്ടാകുമായും മാറ്റാവുന്നതുമാണ്. കാരണം, നാം ഉപയോഗിച്ച ദിവസങ്ങൾ ചന്ദ്രദിവസങ്ങളുടെയും അതിലെ ഉന്നരാത്രദിവസങ്ങളും ഇടയിലുള്ള വ്യത്യാസമാണെന്നും പൂർണ്ണ ഉദയദിവസങ്ങൾ, പൂർണ്ണ ചന്ദ്രദിവസങ്ങളും പൂർണ്ണ ഉന്നരാത്രദിവസങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തോടു തുല്യമാണെന്നും നാം മുമ്പ് പറഞ്ഞുവെല്ലോ. അപ്പോൾ ആ രണ്ട് സംവ്യക്കളും തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെട്ടവ ആകയാൽ അതുവഴി അപൂർണ്ണ ചന്ദ്രദിവസങ്ങൾ കിടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവ സുരൂദിവസങ്ങളും ആദിമാസദിവസങ്ങളും കൂടിയ മൊത്തം തുകയോടും പൂർണ്ണ ചന്ദ്രദിവസങ്ങൾ, പൂർണ്ണസുരൂദിവസങ്ങളും ആദിമാസദിവസങ്ങളും കൂടിയ മൊത്തം തുകയോടും സമായിരിക്കും. അപൂർണ്ണ ആദിമാസങ്ങളും പൂർണ്ണ ആദിമാസങ്ങളും അവ രണ്ടും കൂടിയ മാസങ്ങളായാലും ദിവസങ്ങളായാലും അവ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ല.

എന്നാൽ, അപൂർണ്ണ ഉന്നരാത്രദിവസങ്ങളെ, അപൂർണ്ണ ആദിമാസങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാനായി യഞ്ചുംപ് ഉപയോഗിച്ച മാർഗ്ഗം ഇപ്രകാരമാണ്: ആദിമാസങ്ങളിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞതിനെ പൂർണ്ണ ഉന്നരാത്ര ദിവസങ്ങളും ആദിമാസദിവസങ്ങളും കൂടിയ മൊത്തം തുകയോടും ചേർക്കുക. അപ്പോഴത് കഴിഞ്ഞുപോയ ഉന്നരാത്രദിവസങ്ങളുടെ എല്ലാ മായിരിക്കും. ഈതു ശരിയായ അറിവനുസരിച്ചു പറഞ്ഞത്തെല്ലാണ്

எதான் உறவிக்குடின். காரணம், நான் உடலாகவரளத்தின் ஏடுத்த ஸமயம் வரை - பழக்கமென்ற அளிப்பாய்வுகளிச் - பதைத்துஶ்ரத்தில்கின் 1196,525 1337/1500 அடுபிமாஸமாகும். அபோரஸ் ஹத ஸஂவய பதைத்துஶ்ரத்தினெடுநாட்டும் கொள்க பெருக்கியால் 30,001,160,00,68,626 51/125 கிடூநதான். அதினெடுருமாஸமங்கொள்க ஹரிச்சால் 5789,946-ஹத அதினெடுபிமாஸதோடு சேர்த்தால் 17,75,471 -ஹத கிடூநதான். பகேச, ஹதலூ கிடேஷ்ட்டு. ஏதைகொள்க்கால், உடனநாட்டுப்பிவசனையில் 1,88,25,700 அடுக்கும். ஹது முப்புதூகொள்க பெருக்கேஷ ஸஂவயத்துமல். ஏதால், அது ஸஂவய 5,32,64,130 அடுக்கும். அதைகொள்க மேலுமலிப்பு ரள்க மார்ட்டுக்கேலும் யாமார்த்தமுதோடு யோஜிச்சுதல்.

അഥായം 53

കൊല്ലങ്ങളെ ചില പ്രത്യേക സമയങ്ങളായി മറുന്ന് മാർഗ്ഗങ്ങൾ

ദിവസങ്ങളായി ഭാഗിക്കാറുള്ള ചരിത്രകാലങ്ങളുടെ ആരംഭം പബ്ലിക് ഗങ്ങളിൽ ചിലപ്പോൾ ഉന്നരാത്രിവസനങ്ങളും ആദിമാസവും പുർത്തി യാകുന്ന സമയം മുതൽക്കായിരിക്കുകയില്ല. പബ്ലിക് നിർമ്മാതാക്കൾ ചില നിശ്ചിത എണ്ണങ്ങൾ കൂടുന്നതിനോ കുറയ്ക്കുന്നതിനോ നിർബ്ബ സിതരാകുന്നു. അവരുടെ പബ്ലിക്കേഷൻ എനിക്കു മനസ്സിലാ കാണു കഴിഞ്ഞ ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇവിടെ വിവരിക്കാം: ആദ്യമായി ‘കണ്ഠം കാതിക’ എന്ന പബ്ലിക്കേഷൻ താനെടുക്കുന്നത്. അത് അവർക്കി ടയിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതും ജൈവാസ്യമാർ വളരെ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നതുമാണ്. ബൈഹിഗപ്പത്രി പറയുന്നു:

ശകകാലത്തിൽനിന്ന് 587 കിഴിക്കുകയും ബാക്കിവരുന്നത് 12 കൊണ്ട് പെരുക്കുകയും അതിലേക്കു കൊല്ലുത്തിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയ പുർണ്ണമാസങ്ങളെ കൂടുകയും പിന്നീട് ആ സംവ്യയെ മുപ്പുതുകൊണ്ട് പെരുക്കിക്കിട്ടിയതിനോട്, മാസത്തിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയ ദിവസങ്ങളെ ചേർക്കുകയും ചെയ്താൽ അപൂർണ്ണ സുരൂദിവസങ്ങൾ കിട്ടുന്നതാണ്. അതിനെ മുന്നു സ്ഥലത്തായി എഴുതുകയും മദ്യസംഖ്യയിലും താഴെയുള്ള സംവ്യയിലും അഞ്ച് വിതം കൂടുകയും ചെയ്ത് താഴെയുള്ള സംവ്യയെ 14,945 കൊണ്ട് ഹരിച്ചുകിട്ടിയതിനെ മദ്യസംഖ്യയിൽനിന്നു കിഴിക്കുകയും ബാക്കിവരുന്നതിനെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. പിന്നീടു മദ്യസംഖ്യയെ 976 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്നത് പുർണ്ണ ആദിമാസങ്ങളായിരിക്കും. ശിഷ്ടമുള്ളത് ആദിമാസത്തിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞ ഭിന്നങ്ങളുമാണ്. പ്രസ്തുത മാസങ്ങളെ മുപ്പുതുകൊണ്ട് പെരുക്കിക്കിട്ടിയതിനെ മുകളിലുള്ള സംവ്യയോടു കൂട്ടിയാൽ അപൂർണ്ണ ചുരുദിവസങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു. ഈ സംവ്യയെ മുകളിൽ തന്നെ വിട്ട് അതെയും സംവ്യയെ മദ്യസ്ഥാനത്തോടു ചേർത്തു പതിനൊന്നു

കൊണ്ട് പെരുക്കിക്കിട്ടുന്ന സംഖ്യയോട് 498 കൂട്ടിയാൽ കിട്ടുന്നതിനെ താഴെ എഴുതുകയും പിനെ മൊത്തം കൂട്ടിക്കിട്ടിയ ഉത്തരവെന്ന് 1,11,573 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്നതിനെ മദ്യസംഖ്യയിൽനിന്നു കിഴിക്കുകയും ബാക്കിവരുന്നതിനെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. പിനീക് മദ്യസംഖ്യയെ 703 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ ഉള്ളറാത്രിവസങ്ങൾ കിട്ടും. ശിഷ്ടമുള്ളത് ‘അവ’മാണ്.

ഉള്ളറാത്രിവസങ്ങളെ മുകളിലെ സംഖ്യയിൽനിന്നു കിഴിച്ചാൽ ഉദയതിവസങ്ങൾ ശേഷിക്കുന്നു. ഇതിന് ‘അഹർഗണ കണ്ഠകാതിക’ എന്നു പറയുന്നു. ഇവയെ ആഴ്ചപകളാക്കി മാറ്റിയാൽ ആഴ്ചയിൽനിന്നു ദിവസത്തിൻ്റെ കിടപ്പ് മനസ്സിലാക്കാം. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഉദാഹരണ കാലവുമായി അതിനെ ഇങ്ങനെ ബന്ധിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. ശകകാലം 953 ആബന്നു സകലപിച്ച അതിൽനിന്ന് 587 കിഴിച്ചാൽ 366 ശേഷിക്കുകയും, അതിനെ പത്രണകുകൊണ്ട് 30നെ പെരുക്കിയാൽ കിട്ടുന്ന മൊത്തസംഖ്യയിൽ പെരുക്കുകയും ചെയ്യുക. അപ്പോൾ 131, 760 കിട്ടുന്നതാണ്. അത് സുരൂദിവസങ്ങളാകുന്നു. ഈ സംഖ്യയെ മുന്നു വരിയിലായി എഴുതുകയും താഴെ രണ്ട് വരികളിൽ ഒരോന്നിനോടും അഞ്ചുകൂടുകയും ചെയ്താൽ ഓരോനും 131, 765 ആകും.

അനന്തരം താഴെയുള്ള സംഖ്യയെ 14,945 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന എട്ട്-നെ മദ്യസംഖ്യയിൽനിന്നു കിഴിക്കുകയും അപ്പോൾ 131,757 ബാക്കിവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഹരിച്ചു ശിഷ്ടംവരുന്നതിനെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതുമാണ്. പിനീക് മദ്യസംഖ്യയെ 979 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ 134 മാസങ്ങൾ കിട്ടുകയും 973/976 ശേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മാസങ്ങളെ മുപ്പതുകൊണ്ട് പെരുക്കിയാൽ 4020 കിട്ടുകയും അതിനെ സുരൂദിവസങ്ങളാം കൂട്ടിയാൽ 135,780 ചൈദിവസങ്ങളായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. പിനീക് അതിനെ താഴെ എഴുതി 11 കൊണ്ട് പെരുക്കി കിട്ടുന്നതിനോട് 497 കൂട്ടിയാൽ 14,94,077 ലഭിക്കുന്നതും പ്രസ്തുത സംഖ്യയെ അതിനു താഴെ എഴുതി. 111,573 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ പതിമൂന്ന് കിട്ടുകയും ശിഷ്ടം വരുന്ന 4 628 ഭിന്നത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഈ ഉത്തരവെന്ന മദ്യസംഖ്യയിൽ നിന്ന് കഴിച്ചാൽ 14,94,064 ലഭിക്കും. അതിനെ 703 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ 2125 കിട്ടുകയും 189/703 അവം ശേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കിട്ടിയതിനെ ചൈദിവസങ്ങളിൽനിന്നു കിഴിച്ചാൽ ഉദ്ദിഷ്ട ഉദയദിവസങ്ങളായ 133,655 ബാക്കിയാവും. ഇവയെ ആഴ്ചകളാക്കി മാറ്റിയാൽ നാല് ദിവസം ശേഷിക്കുകയും ചെയ്തമാസത്തിൻ്റെ ആരംഭം ബുധനാഴ്ചയിലായി വരികയും ചെയ്യുന്നു. ‘യസ്വജിർദ്ദ്’ കാലത്തിന്റെ ആരംഭം പ്രസ്തുത തിയ്യതിക്കു മുമ്പാണ്. അവ രണ്ടിന്റെയും ഇടയിൽ 11968 ദിവസങ്ങളുണ്ട്. അപ്പോൾ യസ്വജിർദ്ദ് കാലദിവസങ്ങൾ 145,623 ആകുന്നതും അതിനെ പേരിഷ്യകാരുടെ കൊല്ലുങ്ങങ്ങൾക്കാണ്ഡും

മാസങ്ങൾക്കാണ്ഡും ഹരിച്ചാൽ അത് യസ്തജിർഡ് കാലത്തിന്റെ 399-ാം വർഷം ഇപ്പോന്താർ മാസം പതിനേട്ടാം ദിവസത്തിനോടു യോജിക്കുന്ന നതുമാണ്. ആദിമാസം പതിനേട്ടാം ദിവസത്തിനോടു യോജിക്കുന്ന തുമാണ്. ആദിമാസം മുപ്പത് പുർത്തിയാവാൻ രണ്ട് മൺകുർ മാത്രം വേണ്ടി വരും. അപ്പോൾ ആ കൊല്ലം അധിവർഷമായിരിക്കും. ചെച്രൈ മാസം ആവർത്തിച്ചുവരുന്നതുമാണ്. എന്നാൽ, ഈ വിവരങ്ങൾ തന്നെ ‘ആർക്കണോഡ് പരബാംഗ്’ ത്തിൽ ഇപ്പോരം വന്നിരിക്കുന്നു: ‘അഹർ ധർണാം’ അറിയാനുദ്ദേശിച്ചാൽ 90-നെ ആറുകൊണ്ട് പെരുക്കി അതിനോട് എടും സിന്യരാജാവിരുൾ വർഷവും കൂടിച്ചേർത്താൽ, അതായത്, പിംജി: വർഷം 117 സഹർമ്മാസം വരെയും 109 ചെച്രൈമാസം വരെയും കിട്ടുന്ന മൊത്ത സംഖ്യയിൽനിന്നു 587 കിഴിക്കുവോൾ, ബാക്കികിട്ടുന്നത് ശകവർഷമായിരിക്കും. പ്രസ്തുത ഫലം സിദ്ധിക്കാൻ എളുപ്പമാർഗ്ഗം ഇങ്ങനെയാണ്: യസ്തജിർഡിരുൾ പുർണ്ണ വർഷങ്ങളിൽനിന്നു 33 കിഴിച്ചാൽ ശകവർഷം ലഭിക്കുന്നതാണ്. അബ്ലൂക്കിൽ, ആർക്കണോഡ് യവർഷത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ തൊണ്ടുറിനെ ആറുകൊണ്ട് പെരുക്കിക്കിട്ടിയ സംഖ്യയിലേക്ക് പതിനാലും യസ്തജിർഡിരുൾ വർഷങ്ങളിൽ കൂടിച്ചേർത്ത് അതിൽനിന്ന് 587 കിഴിച്ചാൽ ശകവർഷം കിട്ടും. പക്ഷേ, തമാർത്ഥത്തിൽ പ്രസ്തുത തിയ്യതികൾ ശകവർഷത്തിയുള്ളിട്ടും യോജിക്കുന്നില്ല. നേരെ മരിച്ച ദിവസങ്ങളായി പിതിക്കുന്ന ഗുപ്തകാലത്തോടു കൂടുതൽ യോജിപ്പു കാണിക്കുന്നുമുണ്ട്. 90-നെ ആറുകൊണ്ട് പെരുക്കി അതിനോട് എടും കൂടിച്ചേർത്ത് 548 ആക്കിയുള്ള മാർഗ്ഗമാണു സൗകര്യപ്രദമായത്. മേൽ പറഞ്ഞ സഹർമ്മാസം യസ്തജിർഡ് വർഷം 103 ‘ഭീമാഹ്’ മാസം എടും ദിവസമാക്കുന്നതാണ്. ഇതുകൊണ്ടാണ് ചെച്രൈമാസത്തിന്റെ നില ‘ഭീമാഹി’-ലെ ചര്ചപ്പിറിവിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, പേരിഷ്യൻ മാസങ്ങൾ അതിലുള്ള 1/4 ദിവസം അവഗണിച്ച് അതിനെക്കാൾ കൂടുതലായി. അതനുസരിച്ച് സിന്യർ രാജാവിരുൾ വർഷം യസ്തജിർഡ് വർഷത്തിനെക്കാൾ ഏഴ് കൊല്ലം മുമ്പാകേ സ്ഥിവരുന്നതാണ്. അപ്പോൾ സിന്യരീകാലങ്ങൾ നമ്മുടെ ഉദാഹരണക്കാലത്തെക്ക് 505 ആയിരിക്കും. ആർക്കണോഡ് യവർഷമായ 548 കൂടി ചേർത്താൽ 953 ആകുന്നതുമാണ്. അതെത്ര ‘ശതകാലം’ അതിൽനിന്ന് ആദ്യഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു കിഴിച്ചാൽ ‘ഗുപ്തകാലം’ ലഭിക്കുന്നതാണ്. കൊല്ലങ്ങൾ ഹരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും ‘കണ്ഠംകാതിക’-യിൽനിന്നു നാമുഖരിച്ചതുപോലെ തന്നെ. അതിരുൾ ചില പകർപ്പുകളിൽ 976-നു പകരം 100-കൊണ്ട് ഹരിക്കണമെന്നു കാണുന്നുണ്ട്. അതു പകർപ്പീൽ വന്ന പിശവാണ്ണനതിനു സംശയമില്ല. വിജയാന്വനരുൾ ‘കർണ്ണതിലകം’ എന്ന പരബാംഗത്തിൽ ഇപ്പോരം വന്നിരിക്കുന്നു: ശകകാലത്തിൽനിന്ന് 888 കിഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതിനെ പറ്റണ്ഡു കൊണ്ട്

പെരുക്കി ആ തുകയോടു കൊല്ലുത്തിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയ പുർണ്ണമാസങ്ങളുടെ സംഖ്യ കൂടിക്കിട്ടുന്ന സംഖ്യയെ രണ്ട് സ്ഥലത്തായി എഴുതുക. അതിലെബനിനെ 900 കൊണ്ട് പെരുക്കി ഉത്തരത്തോട് കൂടി മൊത്ത സംഖ്യയെ 29,282 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ ആദിമാസങ്ങൾ കിട്ടും. അതിനെ മറ്റേ സംഖ്യയോടു ചേർത്ത് ആ സംഖ്യയെ 30 കൊണ്ടു പെരുക്കിക്കിട്ടുന്ന ഉത്തരത്തോടു മാസത്തിലെ ബാക്കി ദിവസങ്ങളെല്ലാം കുട്ടിച്ചേർക്കുമ്പോൾ ചട്ടവിവസങ്ങൾ കിട്ടുന്നതാണ്. അതിനെയും രണ്ടി തന്നായി എഴുതി ഒന്നിനെ 8300 കൊണ്ട് പെരുക്കി അതിനോട് 64,109-ലും കുട്ടിക്കിട്ടുന്ന മൊത്ത സംഖ്യയെ 21,090 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ ‘ഉറന്നരാത്’ ദിവസങ്ങൾ കിട്ടുകയും ‘അവം’ ശേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നീട് ഉറന്നരാത്രിവസങ്ങളെ ചട്ടവിവസങ്ങളിൽനിന്നു കിഴിച്ചാൽ അർദ്ധരാത്രിമുതൽ ആരംഭിക്കുന്ന ‘അഹർഗണം’ ബാക്കിവരുന്നതാണ്. നമ്മുടെ ഉദാഹരണകാലവുമായി അതിനെ താഴെ പറയും പ്രകാരം വിവരിക്കാം: ശകകാലത്തിൽ നിന്ന് 888 കിഴിച്ചാൽ 56 ശേഷിക്കുന്നു. അതിന്റെ മാസ അൾ 710 ആണ്. അതിനെ രണ്ടിടത്തായി എഴുതി ഒന്നിനെ 900 കൊണ്ട് പെരുക്കി 661-ലും കൂടി കുട്ടിക്കിട്ടിയതിനെ 29,282 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ 23 ആദിമാസങ്ങളും 29175/29282 ഭിന്നവും ലഭിക്കുന്നു. അതിനു ശേഷം പ്രസ്തുത മാസങ്ങളെ നമ്മുടെ കുടൈയുള്ള മാസത്തോടുകൂടി 30 കൊണ്ട് പെരുക്കിയാൽ 24060 ചട്ട ദിവസങ്ങൾ കിട്ടും. അതിനെ താഴെ സ്ഥലത്തായി എഴുതി ഒന്നിനെ 3300 കൊണ്ട് പെരുക്കിയാൽ 793,98,000 കിട്ടുകയും അതിനോട് 64,106 കുട്ടിച്ചേർത്താൽ 794,62,104 കിട്ടുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെ 2,10,902 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ 376 162,952/210,902 ഉറന്ന രാത്രിവസങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു. ഈ സംഖ്യയെ മറ്റേ സ്ഥലത്തുള്ള ചട്ട ദിവസങ്ങളിൽനിന്നു കിഴിച്ചാൽ 2384 ‘ഉദയാഹർഗണം’ കിട്ടുന്നതാണ്.

വരാഹമിഹിന്റെ ‘പണ്ഡിതഭാന്ത്’ത്തിൽ പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: ശകകാല വർഷത്തിൽനിന്നു 472 കിഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതിനെ പട്ട സ്കൂകൊണ്ട് പെരുക്കി മാസങ്ങളാക്കി പിന്നീട് ആ സംഖ്യയെ രണ്ട് വരിയായി എഴുതി ഒന്നിനെ ഏഴുകൊണ്ട് പെരുക്കി ഫലത്തെ 228 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ ആദിമാസങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഇതിനെ മറ്റേ സ്ഥലത്തുള്ള സംഖ്യയോടുകൂടി ഉത്തരത്തെ 30 കൊണ്ട് പെരുക്കിയതു കൊണ്ട് മാസത്തിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയ ഭിന്നങ്ങളെല്ലാം കുട്ടിക്കിട്ടുന്ന സംഖ്യയെ രണ്ട് സ്ഥലത്തെഴുതുകയും താഴെയുള്ളതിനെ പതിനൊന്നു കൊണ്ട് പെരുക്കി 514-ലും കൂടി കുട്ടി കിട്ടുന്നതിനെ 703 കൊണ്ട് ഹരിക്കുകയും ഉത്തരത്തെ മറ്റിടത്തുള്ള സംഖ്യയിൽനിന്നു കിഴിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഉദയിവസങ്ങൾ ലഭിക്കും. രോമക്കാരുടെ സിഖാന്തത്തിന്റെ മാർഗ്ഗവും ഇതുതന്നെയാണ്. നമ്മുടെ ഉദാഹരണകാലവുമായി അതിന്റെ താരതമ്യേന ബന്ധം ഇപ്രകാരമാകുന്നു. ശകകാലത്തിൽനിന്നു 427 കിഴി

ചൂൽ 526 ബാക്കി കിട്ടും. അതിരെ മാസങ്ങൾ 6312 ആണ്. അതിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ആദിമാസങ്ങൾ 193 15/19 ആകുന്നു. ഈ മാസ അങ്ങൾ തമിൽ കൂട്ടിയാൽ 6505-ലും അതിരെ ചാദ്രിക ദിവസങ്ങൾ 195,150-ലും ആയിരിക്കും. ഭിന്നിത്തതിരെ തോതനുസരിച്ച് കണക്കിരെ മാർഗ്ഗങ്ങളും ഏണ്ണങ്ങളും വർദ്ധിക്കും. ഏഴുകൊണ്ട് പെരുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞത് സംഖ്യ ഏഴിലെഡാനായി (1/7)തോം വേണ്ടിയാണ്. അതിനാൽ, നാമധാരി സംഖ്യ ഒരു ആദിമാസത്തിരെ ഏഴിലെ (1/7) ഭാഗ മാണ്. ഇതിനെ നമുക്ക് ഏകദേശം മുപ്പത്തിരുണ്ട് മാസവും പതിനേഴ് ദിവസവും എട്ട് നാഴികയും മുപ്പത്തിനാല് ‘പശക’വുമായി കണക്കാക്കാം. അനന്തരം ചന്ദ്രിവസങ്ങളെ രണ്ട് വരിയായി ഏഴുതി താഴെയുള്ള സംഖ്യയെ പതിനൊന്നുകൊണ്ട് പെരുക്കി ഉത്തരത്തിൽ 514 കൂട്ടിയാൽ 21,47,164 കിട്ടുന്നതും അതിനെ 703 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ ഉണ്ടാക്കിവ സങ്കേതം 3054202/307 കിട്ടുന്നതുമാണ്. ഈ ദിവസങ്ങളെ മറ്റൊന്നുല്ല തന്മുള്ള സംഖ്യയിൽനിന്നു കിഴിച്ചാൽ 192,092 ലഭിക്കും. അതാണ് പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം രചിച്ച തിരുതി വരെയുള്ള ഉദയദിവസങ്ങൾ. ആദിമാസത്തെ കുറിച്ചു പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ വന്ന അഭിപ്രായം ബൈഹി ഗൃഹപ്തത്തിൽ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്നുണ്ട്. കാരണം, ഇവിടെയുള്ള ശിഷ്ടം 15/19 ആണ്. കല്പത്തിരെ ആദ്യം മുതൽ നാം ചെയ്ത കണക്കിലുണ്ടായിരുന്ന ശിഷ്ടം 103/120 ആയിരുന്നല്ലോ. അതു ചുരുക്കിയാൽ ഏകദേശം 15/17 ആയിവരും.

‘അൽഹർക്കൻ’ എന്നൊരു മുസ്ലിം പഞ്ചാഗത്തിൽ പ്രസ്തുത മാർഗ്ഗം യന്സദജിർദ് വർഷമായ 40,081-യെ ആരംഭത്തിരെ മുമ്പുള്ള ഒരു ചരിത്രത്തിലൂടെ കൊണ്ട് ആരംഭിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. അതനുസരിച്ച് ഇന്ത്യാവർഷാരംഭം യന്സദജിൽ വർഷം 110, ഭീമാഹ് മാസം 21, എഥരാഴ്ച യാവും. അതിരെ രൂപം ഇങ്ങനെ വിവരിക്കാം: ഏഴുപത്തി രണ്ടിനെ പ്രതിഞ്ചുകൊണ്ട് പെരുക്കി മാസങ്ങളാക്കിയാൽ 864 കിട്ടും. അതിൽ പിംജി: 197 ശാശ്വതബാഹി മാസം ആദ്യം മുതൽ വർത്തമാനമാസം വരെ കഴിഞ്ഞുപോയ മാസങ്ങളെ ഈ സംഖ്യയോടു ചേർക്കുകയും രണ്ട് വരിയായി ഏഴുതുകയും ചെയ്യുക. താഴെ വരിയെ ഏഴുകൊണ്ട് പെരുക്കി 228 കൊണ്ട് ഹരിച്ചുകൂടിട്ടുന്നതിനെ മേൽ വരിയിലെ സംഖ്യയോടു ചേർത്തുകിട്ടുന്ന മൊത്തം തുകയെ മുപ്പത്തുകൊണ്ട് പെരുക്കി വർത്തമാനമാസത്തിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയ ദിവസങ്ങളെല്ലാം അതിലേക്കു കൂട്ടുക. ഉത്തരത്തെ രണ്ട് വരിയായി വിശദും ഏഴുതി താഴെയുള്ളതിനോടു മുപ്പത്തുകൂട്ട് കൂട്ടി കിട്ടുന്ന സംഖ്യയെ പതിനൊന്നുകൊണ്ട് പെരുക്കി ഏഴുനൂറി മൂന്നുകൊണ്ട് ഹരിച്ചു ഘലിക്കുന്നതു മേലെയുള്ള തിൽനിന്നു കിഴിച്ചാൽ മുകളിൽ ഉദയ ദിവസങ്ങളും താഴെ ‘അവ’മും ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഇതിലേക്ക് ഒന്ന് കൂട്ടുകയും ആഴ്ചകളളാക്കി മാറ്റു

കയും ചെയ്താൽ ആഴ്ചയിൽനിന്നു വർത്തമാനമാസത്തിന്റെ മാതൃക കിട്ടും. ഈ കണക്ക് ശരിയാകണമെങ്കിൽ പ്രസ്തുത വർഷത്തിലുള്ള മാസങ്ങൾ ചാലുമായിരിക്കണം. പക്ഷേ, അവ സുരൂമാസങ്ങളാണെന്നു മാത്രമല്ല. തദ്ദൊരു ഏകദേശം ഇരുപത്തി ഏഴ് മാസങ്ങൾ മേൽ പറഞ്ഞ 964 നെക്കാൾ കുടുതലുണ്ടാവുന്നതുമാണ്. നമ്മുടെ ഉദാഹരണ കാല മനുസാരിച്ച് ഈ കണക്കുപ്രകാരം ചെയ്യാം: ഹിജ്ര 422 റബീഇൽ അവുൽ മാസം മുതലെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ മേൽ പറഞ്ഞ ശഅബാൻ മാസാദ്യം മുതൽ പ്രസ്തുത കാലത്തേക്ക് 2695 മാസങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും. അതിലേക്ക് മേൽ സകല്പിച്ച മാസങ്ങൾകൂടി ചേർത്താൽ 3559 ആയിത്തീരുന്നു. അതിനെ രണ്ട് സ്ഥലത്തായി എഴുതി ഒന്നിനെ എഴു കൊണ്ട് പെരുക്കി 227 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ 109 അധിമാസങ്ങൾ ലഭിക്കും. അങ്ങനെ മറ്റിടത്തുള്ള സംഖ്യയിലേക്കു ചേർത്തുകിട്ടുന്ന 3668 നെ മുപ്പതുകൊണ്ട് പെരുക്കിയാൽ 110,040 കിട്ടുകയും ആ സംഖ്യ രണ്ട് വരിയായി എഴുതി താഴെയുള്ള സംഖ്യയോടു മുപ്പത്തുട്ടും കുടിയാൽ കിട്ടുന്ന 110,078 നെ 11 കൊണ്ട് പെരുക്കി അതിന്റെ ഉത്തരത്തെ 703 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ 1722-ഉം 292 അവമും കിട്ടുന്നു. ഈ സംഖ്യയെ മേലെ സംഖ്യയിൽനിന്നു കിഴിച്ചാൽ 108,318 ശേഷിക്കുന്നു. അവയശ്രീ ഉദയദിവസങ്ങൾ. അപ്പോൾ ശങ്കബാന്ധു ആദ്യം വരെയുള്ള കാലം 25,958 ദിവസങ്ങളും 876 അറബിമാസങ്ങളും (73 കൊല്ലവും 2 മാസ വും) ആണെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഉദാഹരണ കാലം അനുസാരിച്ച് ഈ മാസങ്ങളോടു ശങ്കബാന്ധു ആരംഭം മുതൽ റബീഇൽ അവുലിന്റെ ആരംഭം വരെയുള്ള മാസങ്ങളും കുടിയാൽ 357 മാസങ്ങളും അതിലേക്ക് ആദിമാസങ്ങളും കുടി കുടിയാൽ 3680 മാസങ്ങളായിത്തീരുന്നതാണ്. ഇവയുടെ മൊത്തദിവസങ്ങൾ 110,400 ആകുന്നു. അതിൽ ഉന്നനാലത്തിവസങ്ങൾ 1.28 കിഴിച്ച് 319 അവം ബാക്കി വരുന്നു. അപ്പോൾ ഉദയദിവസങ്ങൾ 108,673 ആയിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ, നമ്മുടെ ഉദാഹരണത്തിലുള്ളതുപോലെ അതിൽ ഒന്ന് കിഴിച്ചു ബാക്കി യുള്ളതിനെ ആഴ്ചകളാക്കി മാറ്റിയാൽ നാല് ശേഷിക്കും.

മുൻത്താൻകാരനായ ദുർഘ്ഗിന സീകരിച്ച മാർഗ്ഗം ഇങ്ങനെയാണ്: 848 സകല്പിച്ച് അതിലേക്ക് ‘ലോകകാല’ത്തെ കുടിയാൽ ശകകാലം കിട്ടുന്നു. അതിൽനിന്ന് 854 കിഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതിനെ മാസങ്ങളാക്കുകയും അതിനെ കൊല്ലങ്ങളിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയ മാസങ്ങളോടു കുടി മുന്ന് സ്ഥലങ്ങളിലായി എഴുതി താഴെയുള്ള സംഖ്യയെ എഴുപത്തിപ്പുള്ളുകൊണ്ട് പെരുക്കി 69,120 കൊണ്ട് ഹരിച്ചുകിട്ടിയതിനെ മല്ല സംഖ്യയിൽനിന്നു കിഴിച്ചു ബാക്കിവരുന്നതിനെ ഇരട്ടിയാക്കി അതിലേക്ക് ഇരുപത്താമതും കുടി കുടി കിട്ടിയതിനെ 65 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ ആദിമാസങ്ങൾ കിട്ടുന്നു. അതിനെ മുകളിലെ സംഖ്യയോടു

ചേര്ത്തു മൊത്തം കിട്ടിയ ഉത്തരവെൽ മുപ്പുതുകോൺ പെരുക്കി മാസ തിരിക്കിനും ശിഷ്ടമുണ്ടായിരുന്ന ദിവസങ്ങളെല്ലാം കൂട്ടി രണ്ടിടങ്ങളിലായി എഴുതുക. പിന്നീട് താഴെയുള്ള സംഖ്യയെയും 11 കോൺ പെരുക്കി 686-ലും കൂടി കൂട്ടി കിട്ടിയതിനെ അതിന്റെ താഴെ എഴുതി 403,963 കോൺ ഹരിച്ചുകുടിയതിനെ മല്ലിസംഖ്യയോടു കൂട്ടി ഉത്തരവെൽ 703 കോൺ ഹരിച്ചുകുടിയതിനെ കിടുന്നതാണ്. ഇതിനെ മുകളിലെ സംഖ്യയിൽനിന്നു കിഴിച്ചാൽ ‘അഹർഗണ’വും ലഭിക്കുന്നു. ഈ മാർഗ്ഗം മൊത്തത്തിൽ മുമ്പ് പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്.

എന്നാൽ, ‘കർണ്ണസാരം’ എന്ന ശ്രമത്തിൽ വന്നതിവിടെ വിവരിക്കാതിരുന്നത് അതിന്റെ കർത്താവ് കൊല്ലുങ്ങളെല്ല മാസങ്ങളും ദിവസങ്ങളുമായി മാറ്റുന്നതിനു മറ്റാരു വഴി സീകരിച്ചതിനാലും അതിന്റെ പരിഭ്രാംഗത്തിൽ ചില കുഴപ്പങ്ങൾ വന്നതുകൊണ്ടുമാണ്. അതിരിക്കിനു സ്വപ്ഷമായി മനസ്സിലാഡയാരു ഭാഗം മാത്രം ഇവിടെ ഉഖരിക്കാം. ശക്കാലത്തിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം 821 കിഴിച്ചപ്പോൾ നമ്മുടെ ഉദാഹരണ സമയത്തെക്ക് 132 ശ്രേഷ്ഠിച്ചു. അതിനെ മുന്നിടങ്ങളിലായി എഴുതി. ഒന്നാമതേതിന് 132 ഡിഗ്രികൊണ്ട് പെരുക്കി കിട്ടിയാൽ നമ്മുടെ ഉദാഹരണകാലം വരെയുള്ളത് 18,466 എന്നു കിടുന്നു. രണ്ടാമതേതത്തിനെ 46 നാഴികയിൽ പെരുക്കിയാൽ 6072 കിടുകയും മുന്നാമതേതത്തിനെ മുപ്പത്തിനാലുകൊണ്ട് പെരുക്കിയാൽ 4488 കിടുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെ 50കോൺ ഹരിച്ചാൽ നാഴികകളും അവയുടെ വിലാഘങ്ങളായ 89-46 ഇവയും കിടുന്നതാണ്. അതിനുശേഷം മുകളിൽ എഴുതിയ ഡിഗ്രിലേക്ക് 112-ലും കൂടി ചേര്ത്തു കിട്ടിയ സംഖ്യയെ തിരുത്തികളാക്കുകയും തിരുത്തിക്കളെ പൂർണ്ണ ചലന വൃത്തങ്ങളായി സങ്കല്പിക്കുകയും ചെയ്താൽ 48 ചലന വൃത്തങ്ങളുടെ കുടെ 328-41-46 എന്നിവ കിടുന്നതാണ്. അത് സുര്യൻ മേരാഞ്ഞിരിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോഴുള്ള ചന്ദ്രന്റെ മല്ലപലനത്തുകയാണ്. ഇന്ന ചന്ദ്രന്റെ മല്ലപലനങ്ങളെല്ല 12 കോൺ ഹരിച്ചാൽ ദിവസങ്ങൾ കിടുന്നതും ശിഷ്ടമുള്ളത് 60 കോൺ പെരുക്കുകയും ചന്ദ്രന്റെ മല്ലപലനനാഴികകൾ അതിനോടു കൂടുകയും ആ സംഖ്യയെ പ്രതിബന്ധകൊണ്ട് ഹരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ‘ഘടി’കളും ലഭിക്കുന്നതാണ്. (ശേഷമുള്ളവയ്ക്കും ഇതേ മാർഗ്ഗം സീകരിക്കണം) ഹരിച്ചു കിട്ടിയ തുകകളായ 27-23-28 എന്നിവ ആദിമാസദിവസങ്ങളാകുന്നു. ഇവ വർത്തമാന ആദിമാസത്തിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയ ദിവസങ്ങളാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. അദ്ദേഹം നാം പ്രസ്താവിച്ച ചന്ദ്രമാസങ്ങളായ 132-46-34 എന്നിവയെ 12 കോൺ ഹരിച്ചപ്പോൾ 11-3-52-50 കോല്ലുങ്ങളും 55-19-24-10 മാസങ്ങളും ലഭിച്ചു. ഈ തുകകളിൽനിന്നു മുപ്പത് ദിവസം വീതം എടുക്കുകയാണെങ്കിൽ രണ്ട് കോല്ലുവും എട്ട് മാസവും പതിനാറ് ദിവസവും നാല് ഘടിയും നാൽപത്തി അഞ്ച് ചപ്പ

കവും ലഭിക്കും. പിന്നെ അടിസ്ഥാന സംഖ്യയെ ഇരുപത്താവത് കൊണ്ട് പെരുക്കിയാൽ 3828 കിട്ടുന്നതും അതിലേക്ക് ഇരുപതുകൂടി കൂടി ഫലഭൗത മുപ്പെത്തട്ടുകൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ 106 8/9 ഉള്ളരാത്രെ ദിവസങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതുമാണ്. ഈ കണക്കുകൾക്ക് ശ്രദ്ധകർത്താവ് സ്വീകരിച്ചു മാർഗ്ഗങ്ങൾ ശരിയായി മനസ്സിലാബാത്തിനാൽ അതേപടി പകർത്തുകയാണു എന്ന് ചെയ്തത്. അതനുസരിച്ച് ഉള്ളരാത്രെ ഡിൽനിന്ന് ഒരു ആദിമാസത്തിന്റെ ഓഫറി 157887/10622 ദിവസമാണ്.

അഥ്യായം 54

ഗഹാങ്ഗളുടെ മദ്യസ്ഥാന നിർണ്ണയം

കല്പത്തിലെയോ ചതുർധനത്തിലെയോ ഗഹാങ്ഗളുടെ വ്യത്തസ്ഥാനങ്ങൾ അറിയുകയും അവയിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയതു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്താൽ അവയിലുള്ള മുഴുവൻ ദിവസങ്ങൾക്കു മൊത്തം വൃത്തസ്ഥാനവുമായുള്ള ബന്ധം അവയിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയ ദിവസങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞുപോയ വ്യത്തസ്ഥാനവുമായുള്ള ബന്ധം പോലെ തന്നെയാണെന്നു തെളിയും. അതു കണ്ണുപിടിക്കുന്ന തിനു പൊതുവായുള്ള ഒരു വഴി താഴെ ചേർക്കുന്നു:

കല്പത്തിൽനിന്നോ ചതുർധനത്തിൽനിന്നോ കഴിഞ്ഞുപോയ ദിവസങ്ങളുടെ സഖാര വ്യത്തങ്ങളിലോ, അതിലും അവയുടെ ഉപരിമണ്ഡലത്തിലോ താഴ്മണ്ഡലത്തിലോ പെരുക്കി, ഉത്തരത്തെ കല്പപത്രിയേം ചതുർധനത്തിയേം മുഴുവൻ ദിവസങ്ങൾക്കും ശിഖാം പോയതു കിട്ടുന്നതാണ്. ബാക്കിവരുന്നതിനെ 12 കൊണ്ട് പെരുക്കി ഉത്തരത്തെ മുഴുവൻ ദിവസങ്ങൾ കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ, രാശികൾ കിട്ടുന്നതും ശിഷ്ടത്തെ മുപ്പുതുകൊണ്ട് പെരുക്കി മുഴുവൻ ദിവസങ്ങൾക്കും ഹരിച്ചാൽ ധിഗ്രികൾ കിട്ടുന്നതുമാണ്. അതിൽ ബാക്കിയുള്ള തുകരെ അറുപതുകൊണ്ട് പെരുക്കി മുഴുവൻ ദിവസങ്ങൾക്കും ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്നത് നാശികകളായിരിക്കും. അതിനുശേഷമുള്ള ഏത് കണക്കു കാണാനും ഇതേ മാർഗ്ഗം തുടർന്നാൽ മതിയാകും. അതനുസരിച്ചു നിശ്ചിത ഗഹാത്തിരേൾ മദ്യസ്ഥാനം അറിയാൻ കഴിയും. ഈ വസ്തുത പുത്രസന്നി മദ്ദോരു രൂപത്തിലാണു പറഞ്ഞത്. അതായത്, പുർണ്ണ വ്യത്ത സഖാരങ്ങൾ കിഴിച്ചു ബാക്കിവരുന്നതിനെ 13,14,93,150 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ മദ്യചലനമനുസരിച്ചുള്ള രാശികൾ കിട്ടുന്നു. ബാക്കിവരുന്നതിനെ 43,83,105 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ ധിഗ്രികൾ കിട്ടുന്നതും ശിഷ്ടംവരുന്നതിനെ നാലിട്ടിയാക്കി 292,207 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ

നാഴികകൾ കിട്ടുന്നതുമാണ്. പിന്നീട് ബാക്കിവരുന്ന സംഖ്യയെ 60 കൊണ്ട് പെരുക്കി ഉത്തരവെൽ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ സംഖ്യകൊണ്ട് ഹരി ചുംബൻ വിനാഴികയും കിട്ടുന്നു. ഈ മാർഗ്ഗം തന്നെ ഉപയോഗിച്ചാൽ അതിൽനിന്ന് ഉദ്ദേശിച്ച ഏതൊരു ഭാഗവും കണ്ണുപിടിക്കാൻ സാധിക്കും. ശേഷമുള്ള വൃത്തസഞ്ചാരങ്ങളെ പത്രണ്ണകൊണ്ട് പെരുക്കുകയും ഉത്തരവെൽ ചതുർബിഹത്തിലെ ദിവസങ്ങൾക്കൊണ്ട് ഹരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിനു പകരം അദ്ദേഹം ചതുർ യൂഗ ദിവസങ്ങളെ പത്രണ്ണകൊണ്ട് ഹരിചുകിട്ടിയ ഫലംകൊണ്ട് ഈ വൃത്തസഞ്ചാരങ്ങളെ ഹരി കുകയാണ് ചെയ്തത്. രാശികളിൽനിന്നു ശിഷ്ടമുള്ളതിനെ മുപ്പുതു കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പെരുക്കി. എന്നിട് ഉത്തരവെൽ മുമ്പ് ഹരിചു സംഖ്യ കൊണ്ട് ഹരിക്കുന്നതിനു പകരം ഓന്നാമത്തെ സംഖ്യയെ മുപ്പുതു കൊണ്ട് ഹരിചു. പിന്നെ ഹരിബന്ധലംകൊണ്ട് അവയെ ഹരിചു. ഇതെ നിലയിൽത്തന്നെ ഡിഗ്രികളിൽനിന്നു ശിഷ്ടമുള്ളതിനെ രണ്ടാംസംഖ്യയെ അറുപതുകൊണ്ട് ഹരിചുകിട്ടിയ ഉത്തരവെൽ ഹരികാനാണുദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചത്. പക്ഷേ, ഇപ്രകാരം ഹരിചുപ്പോൾ കിട്ടിയത് 73,051-ലും ശിഷ്ടം വരുന്നത് 3/4-ലും ആണ്. പിന്നെ ഈ സംഖ്യ മുഴുവനും നാലുകൊണ്ട് പെരുക്കി ദിനം തീർക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഇതിനു തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം ശിഷ്ടമുള്ളതിനെ നാലുകൊണ്ട് പെരുക്കിയതും എന്നിട്ടും സംഖ്യ തീരാതെ വന്നപ്പോൾ പിന്നെയും അറുപതുകൊണ്ട് പെരുക്കാൻ നിർബന്ധിതനായതും.

ഈ പ്രൊഫൈലുപ്പത്തെന്തെന്ന് അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു കല്പത്തിൽ ഈ വഴി ഇങ്ങനെ ചെയ്യാവുന്നതാണ്: വൃത്തസഞ്ചാരങ്ങളെ ഹരിക്കുന്ന പ്രമുഖ സംഖ്യ 13,149,30,37,500 ആവണം. ശിഷ്ടമുള്ള രാശികളെ ഹരിക്കേണ്ട രണ്ടാംസംഖ്യ 437,31,01,250-ലും മുന്നാമത്തെ സംഖ്യ 370,51,687-ലും ആവേണ്ടതാണ്. അപ്പോൾ 1/2 ബാക്കിവരുന്നതിനാൽ ഈ സംഖ്യയെ ഇരട്ടിയാക്കേണ്ടിവരുന്നതും അങ്ങനെ 14,61,03,375 എന്നാകുന്നതുമാണ്. ഇതുകൊണ്ട് ശിഷ്ടമുള്ളതിന്റെ ഇരട്ടിയെ ഹരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ദിവസങ്ങൾക്ക് അധികരിച്ചതിനാൽ പ്രൊഫൈലുപ്പത്തെ കല്പപത്തെയും ചതുർബിഹത്തെയും വിട്ട് കലിയുഗം എടുക്കുകയാണു ചെയ്തത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞ മാർഗ്ഗമനുസരിച്ചു കലിയുഗത്തിന്റെ ദിവസങ്ങളെ കല്പപത്തിലൂള്ള ശ്രദ്ധാങ്കങ്ങളുടെ വൃത്തസഞ്ചാരങ്ങളിൽ പെരുക്കുകയും അതിലേക്കു കലിയുഗത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്ന വൃത്തസഞ്ചാരങ്ങളെ കൂടുകയും ഉത്തരവെൽ, കലിയുഗത്തിന്റെ ഉദയദിവസങ്ങളായ 15,77,91,645 കൊണ്ട് ഹരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അതിന്റെ പുർണ്ണവും വൃത്തസഞ്ചാരങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതാണ്. പിന്നീട് ശിഷ്ടമുള്ളതുകൊണ്ട് മുൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്താൽ ആ യുഗത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധത്തിന്റെ മശ്യസ്ഥാനം ലഭിക്കും.

എന്നാൽ, ഹരിക്കേണ്ട മഹലികസംഖ്യകൾ ചൊവ്വാഗ്രഹത്തിന്റെ 430,87,68,000-ലും ബുധഗ്രഹത്തിന്റെ 428,88,96,000-ലും വ്യാഴത്തിന്റെ 431,45,20,000-ലും ശുക്രന്റെ 430,44,48,000-ലും ശനിയുടെ 430,53,12,000-ലും സൃഷ്ടന്റെ ഉപരിമണ്ഡലത്തിലായിരിക്കുന്നോൾ 15793,31,20,000-ലും ചന്ദ്രന്റെ ഉപരിമണ്ഡലത്തിലായിരിക്കുന്നോൾ 183,85,92,000-ലും ശിവിരത്തിലായിരിക്കുന്നോൾ 183,85,92,000-ലും ആയിരിക്കുന്നതാണ്. സൃഷ്ട എൻ്റെയും ചന്ദ്രഭേദയും മദ്യചലനം അവ മേരാൾക്കുടെ മദ്യത്തിലെ തന്ത്രങ്ങളാണ്. അപ്പോൾ ആദിമാസത്തിന്റെ ഉന്നതരാത്ര ദിവസങ്ങളോ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

നാം മുമ്പുപറിഞ്ഞ പണ്ഡാംഗങ്ങളുടുസരിച്ച് ഓരോ ഗ്രഹത്തിന്റെയും ദിവസങ്ങളെ ഒരു നിശ്ചിതമായ തുകകൊണ്ട് പെരുക്കി മറ്റാരു നിശ്ചിത തുകകൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ പുർണ്ണ വ്യത്ത സഞ്ചാരങ്ങളും ഗ്രഹങ്ങളുടെ മദ്യസ്ഥാനങ്ങളും കിട്ടുന്നതാണ്. ചിലപ്പോൾ ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ ഉദ്ദേശ്യം പുർത്തിയാവും. അല്ലെങ്കിൽ, വീണ്ടും പ്രസ്തുത ദിവസങ്ങളെ അതേപടി ഹരിക്കുകയോ മേൽ പറഞ്ഞതുപോലെ ഒരു നിശ്ചിത സംഖ്യയെ മറ്റാരു നിശ്ചിത സംഖ്യകൊണ്ട് പെരുക്കി ആദ്യത്തോടു ചേർത്തശേഷം ഹരിക്കുകയോ വേണ്ടിവരും. ചിലപ്പോൾ ഒരു മുലസംഖ്യ സങ്കല്പിച്ചു കൂടുകയും കുറക്കുകയും ചെയ്ത് അതുമുലം മേരാൾക്കുടെ ആദ്യത്തിൽ ഗ്രഹങ്ങളുടെ മദ്യസ്ഥാനം കാണാവുന്നതാണ്. ഇതുതന്നെയാണ് ‘കൺകാതിക’-യിലും ‘കർണ്ണതില’-ത്തിലുമുള്ളത്. കർണ്ണസാരത്തിൽ വന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: മേരാൾക്കുടെ മദ്യസ്ഥാനം കണ്ടുപിടിച്ചാൽ ‘അഹർഗണം’ കിട്ടും. ഈ വിഷയത്തിൽ ധാരാളം അപൂർണ്ണ മാർഗ്ഗങ്ങളും വിപുലമായ വിശകലനങ്ങളും ഉണ്ട്. അതൊന്നും ദൈർഘ്യം ഭയന് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. പണ്ഡാംഗങ്ങളും അവയിലെ വിശദീകരണങ്ങളും നമ്മുടെ വിഷയത്തിൽ പരമലക്ഷ്യവുമല്ലല്ലോ.

അഥ്യായം 55

ഗഹാഞ്ജലുടെ ക്രമം, പലുപ്പം, അന്തരം

ലോകങ്ങളെ കുറിച്ച് മുസു പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ വിഷണുവിനെ ഉദ്ദീപ്തിച്ചു പുരാണത്തിൽനിന്നും പത്രങ്ങൾ ചെയ്തു താഴേയായാണു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതെന്നു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടോ. ഇത് ഇന്ത്യക്കാരുടെ മതപരമായ വിശ്വാസമാണ്. പുരാണത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ആകാശത്തിനു ഭൂമിയുമായുള്ള ദുരം ഭൂമിയുടെ അർദ്ധവ്യാസത്തോടു തുല്യമാണ്. സുരൂൻ എല്ലാ ഗഹാഞ്ജലുടെയും താഴേയാണു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. അതിനു മീതയായി ചുദന്നും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. താറുവേലകളും അവയുടെ നക്ഷത്രങ്ങളും ചുദന്നും മുകളിലും നിലകൊള്ളുന്നു. ഇവയുടെ മീത അടിക്കടിയായി ബുധൻ, ശുക്രൻ, ചൊവ്ര, വ്യാഴം, ശനി എന്നീ ഗഹാഞ്ജലും പിന്നീട് സപ്തരിഷികളും അതിനു മുകളിലായി ഡ്രവവും നിൽക്കുന്നു. ഡ്രവത്തിൽ നിലആകാശത്തോടു ചേർന്നാണ്. നക്ഷത്രങ്ങളെ എല്ലാം തിട്ടപ്പെടുത്താൻ മനുഷ്യനു സാധിക്കുകയില്ല. ഈ അഭിപ്രായത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നവരുടെ വാദം സുരൂൻ്റെ പ്രകാശത്തിൽ വിളക്കിൻ്റെ പ്രകാശം ശോഭിക്കാത്തതുപോലെ സുരൂനുമായി അടുക്കുമ്പോൾ ചുദന്നെന്ന കാണാതാവും നിന്നുവെന്നാണ്. സുരൂനുമായി അകലുമ്പോഴാണ് ചുദൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. ഈ അഭിപ്രായക്കാരുടെ ശ്രമങ്ങളിൽനിന്നു ഗഹാഞ്ജലെ സംബന്ധിച്ച ചില ഏതിഹ്യങ്ങൾ ഉദ്ദീപ്തി ശേഷം ജേയാതിശാസ്ത്രപ്രണാളിയായാണെന്നു അഭിപ്രായങ്ങൾ ചുരുക്കത്തിൽ ഇവിടെ വിവരിക്കാം:

വായുപുരാണത്തിൽ പറയുന്നു: സുരൂൻ ശോഭാകൃതിയിലുള്ളതും അശനി പ്രകൃതിയോടു കൂടിയതുമാണ്. അതിന് ആയിരം രശ്മികളുണ്ട്. അവയിൽനിന്ന് നാനുറ് രശ്മികൾക്കാണ് മഴ വർഷിപ്പിക്കുന്നു. മുന്നുറ് രശ്മികൾക്കാണ് മണ്ണുപ്പാതിപ്പിക്കുന്നു, ബാക്കിയുള്ള മുന്നുറ് രശ്മികൾക്കാണ് അന്തരീക്ഷം പാകപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈതെ ശ്രമത്തിൽനിന്നു മറ്റാരിടത്ത് ഇങ്ങനെ കാണാം: “ഈ രശ്മി

കളിൽ ചിലത് ദേവമാരുടെ സുവജീവിതത്തിനും മറ്റുചിലത് ജനങ്ങൾ സാഹ്യത്തിനും വേറോ ചിലത് പിതാക്കളുടെ ആവശ്യത്തിനും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്.” മറ്റാരിടത്ത്: സുരൂരശ്മികളെ കൊല്ലുത്തിരെ ആറിലോന്ന് (1/6) ഭാഗങ്ങളിനുസരിച്ചു ഭാഗിച്ചു ശ്രദ്ധകാരൻ പറയുന്നു: “മീനം ആദ്യം മുതൽക്കൂള്ളു മുന്നിലോന്ന് (1/3) വിഭാഗത്തിൽ മുന്നുർ രശ്മികൾക്കാണ് ഭൂമിക്കു പ്രകാശം നല്കുകയും അതിനടുത്ത മുന്നി ലോന്ന് (1/3) ഭാഗകാലത്തു നാനുർ രശ്മികൾ കൊണ്ട് മഴ വർഷിപ്പിക്കുകയും ബാക്കിയുള്ളു മുന്നിലോന്ന് (1/3) വിഭാഗത്തിൽ മുന്നുർ രശ്മികൾക്കാണ് മഞ്ഞാല്പുംപിക്കുകയും ശൈത്യം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ശ്രദ്ധകാരൻ തുടർന്നു പറയുകയാണ്: സുരൂരശ്മിയും കാറ്റും സമുദ്രത്തിൽനിന്നു വെള്ളത്തെ സുരൂനിലേക്ക് ഉയർത്തുന്നു. സുരൂരെ അടുത്തുനിന്നു വെള്ളം ഇറ്റിവിച്ചുകയാണെങ്കിൽ അതു ചുടുള്ളതായിരിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. പക്ഷേ, സുരൂൻ ആ വെള്ളത്തെ ചുറന്നിലേക്കു വിടുകയും അവിടെനിന്ന് അതു തന്നുത്തു വർഷിക്കുകയും തദ്ദാരം ലോകം ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രസ്തുത പുരാണത്തിൽ വീണ്ടും പറയുന്നു: സുരൂരെ ചുടും വെളിച്ചവും തീയുടെ ചുടിരേഖയും വെളിച്ചത്തിരേഖയും നാലിലോന്ന് ആകുന്നു. സുരൂൻ വടക്കുശാന്തരായി രാത്രിയിൽ വെള്ളത്തിൽ വീച്ചുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അതിൽ ചുകപ്പുവർണ്ണം കാണുന്നത്.

ഇതിൽ മറ്റാരിടത്ത് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: പണ്ട് ഭൂമിയും വെള്ളവും കാറ്റും ആകാശവും മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത്. അപ്പോൾ ബുദ്ധാവ് ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു തീപ്പൂരി കാണുകയും അതിനെ പുറത്തെടുത്തു മുന്നായി ഭാഗിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിലോരു ഭാഗമാണ് നാമിന് ഉപയോഗിക്കുന്നതും വെള്ളങ്കാണ്ട് കെടുപോകുന്നതുമായ തീ. മറ്റാരുഭാഗം സുരൂനും മുന്നാമത്തെ ഭാഗം മിനലുമാണ്. ജീവികളിലും തീയുണ്ട്. പക്ഷേ, അതു വെള്ളം കൊണ്ട് കെടുപോകുന്നില്ല. കാരണം, സുരൂൻ വെള്ളത്തെ ആകർഷിക്കുന്നു. മിനൽ മഴക്കിടയിലൂടെ പ്രകാശിക്കുന്നു. ജീവികളിലുള്ള തീയുടെ അംശം ഇർപ്പമുള്ള വസ്തുക്കളിലായി സ്ഥിതി ചെയ്യുകയും. അതുമുഖേന ജീവികൾ ആഹാരം കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അരിസ്സാടൽ ചില സമുദ്രാധാരങ്ങളിൽനിന്ന് ഉഖാരം ചുതുപോലെ ‘നീരാവികൊണ്ട് ഉപരിലോകങ്ങൾ ആഹാരങ്ങൾ കഴിക്കുന്നു’വെന്ന് ഇവർക്കും അഭിപ്രായമുള്ളതായി കാണുന്നു.

വിഷണുധർമ്മത്തിൽ വ്യക്തമായും ഇപ്രകാരം പറയുന്നുണ്ട്: സുരൂൻ ചുറന്നും മറ്റു നക്ഷത്രങ്ങൾക്കും ആഹാരം നല്കുന്നു. സുരൂൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ നക്ഷത്രങ്ങളോ ദേവമാരോ മനുഷ്യരോ ഒന്നും തന്നെ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. ഇന്ത്യക്കാരുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം നക്ഷ

ത്രാദാളല്ലാം വെള്ളത്ത ശോഭാദാളാണ്. അവയ്ക്ക് സ്വയം പ്രകാശമില്ല. ഇവയുടെ കുട്ടത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സൃഷ്ടി അണി രൂപത്തിലുള്ളതും സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്നതും മറ്റൊള്ളവരെയുള്ളതിനോട് അഭിമുഖമായി നിൽക്കുമ്പോഴെല്ലാം-പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതുമാകുന്നു. കാഴ്ചയിൽ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ കുട്ടത്തിലും എന്നാൽ, ധമാർത്ഥത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങളും തന്നെത്തുമായ ചില രൂപങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവ പ്രതിഫലം നേടി ഉന്നതപദവിയിലെത്തിയ ചില മഹാത്മാക്കളുടെ പ്രകാശ രൂപങ്ങളാണ്. ഇവർ ആകാശത്തിൽ പള്ളക്കുക്കേണ്ടെങ്കളിൽ ഇരിക്കുന്നു.

വിഷണുധർമ്മത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: നക്ഷത്രങ്ങൾ വെള്ളത്താകുതിയിലുള്ളവയാണ്. സൃഷ്ടരംഗമികൾ രാത്രിയിൽ അവയ്ക്കുപ്രകാശം നല്കുന്നു. മഹാത്മാക്കൾ തങ്ങളുടെ സങ്കർമ്മങ്ങൾ കാരണമായി ഉപരിലോകത്ത് ഉന്നത സ്ഥാനം നേടുന്നതും അനന്തരം പ്രകാശിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ കുട്ടത്തിൽ എണ്ണപ്പെടുന്നതുമാണ്. ഇവർക്ക് ‘താര’മെന്നു പറയുന്നു. ‘തരണം’ എന്ന പദത്തിൽനിന്ന് എടുത്തതാണിവാക്ക്. അതായത് നാശങ്ങളെല്ലാം തരണം ചെയ്തുസുവലോകത്ത് എത്തിച്ചേരുന്നതുകൊണ്ടാണെത്ര അവയ്ക്കു താരങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നത്. നക്ഷത്രങ്ങൾ വായുമണ്ഡലത്തെ ചുറ്റി തരണം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് അവക്കും താരകങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നു. നക്ഷത്രം എന്ന വാക്ക് താരുവേല നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു മാത്രമേ പറയാറുള്ളൂ. ആ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കുല്ലാം കുടി നിശ്ചല നക്ഷത്രങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. നക്ഷത്രം എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ഏറുകയോ കുറയുകയോ ചെയ്യാത്തത് എന്നാണ്. എന്നാൽ, താനുഹിക്കുന്നത് ഈ കുട്ടതല്ലും കുറവും എണ്ണ തിലിലും ദുര തിലിലും ആണെന്നാണ്. പക്ഷേ, ശ്രദ്ധകർത്താവ് അതു പ്രകാശത്തിലാണെന്നു വരുത്തി ഉദാഹരണത്തിനായി പറയുന്നത് ചട്ടങ്ങൾ ഏറ്റക്കുറച്ചിലിനെയാണ്. പിന്നീട് അദ്ദേഹം മർക്കണ്ണേയയന്നോടുള്ള സംബന്ധംത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “കല്പം പൂർത്തിയാകുന്നതിനു മുമ്പു നശിച്ചുപോകാതെ നക്ഷത്രങ്ങൾ ഏകദേശം 100,00,00,00,000 ആണ്. കല്പം പൂർത്തിയാവുന്നതിനു മുമ്പായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളുടെ എണ്ണം അസാഖ്യങ്ങളാകുന്നു. കല്പംയും മുഴുവനും ഉപരിലോകത്തു നിവസിക്കുന്നവർക്കുല്ലാതെ അവയുടെ എണ്ണം കൂപ്പത്തമാക്കുക സാധ്യമല്ല. വജ്രൻ മർക്കണ്ണേയയന്നോട് ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: “താങ്കൾ ആർ കല്പപ്രകാലം ജീവിച്ച് ഇപ്പോൾ ഏഴാമത്തേതിലേക്കു പ്രവേശിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ. എന്നിട്ടും താങ്കൾക്കനേരം അതിനെ കുറിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തത്?” അദ്ദേഹമിങ്ങെന മറ്റൊരു പടി പറഞ്ഞു: “അവ വിത്യാസപ്പെടാതെ ഒരേ സ്ഥിതിയിൽ ഇതുവരെ നിലനിന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, മഹാമാരിൽ ഓരോരുത്തർ മേല്പോട്ടു കയറുകയും കിഴപ്പോട്ടു

ഇരങ്ങുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ എനിക്ക് അവയെ കൂപ്പത് മായി അറിയാൻ സാധിക്കുന്നില്ല.”

സുരുവൻ്റെയും ചെന്നെറ്റെയും അവയുടെ നിശ്ചയകളുടെയും വ്യാസം അഭൈ കുറിച്ചു മല്ലപുരാണത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “സുരു ഗോളത്തിന്റെ വ്യാസം 90,000 യോജനയാണ്. ചെന്നെറ്റെ വ്യാസം ഇതിന്റെ ഇരട്ടിയും. എന്നാൽ, ശിവിരത്തിന്റെ വ്യാസം ഇതു രണ്ടും കൂടിയതാണ്.” ഇങ്ങനെത്തെന്നെത്തെ വായുപുരാണത്തിലും പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ, ശിവിരത്തെ കുറിച്ച് അതിൽ പറയുന്നത്: “സുരുനോടു കൂടെയാണെ കിൽ അതിന്റെ ഇരട്ടിയു്”മാണുന്നാണ്. മറ്റു ചിലരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ശിവിരം അവതിനായിരും യോജനയാണ്. ചലനമുള്ള മറ്റു ശ്രദ്ധാജീവനും വ്യാസങ്ങളുടെ മല്ലപുരാണത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: “വെള്ളി (ശുക്രൻ) ശ്രദ്ധത്തിന്റെ വ്യത്തം ചുരു വ്യത്തതിന്റെ പതി നാറിലോന്നാണ് (1/16). കാരണം, വ്യാഴ നക്ഷത്രത്തിന്റെ വട്ടം ശുക്രവർ ത്തിന്റെ നാലിൽ മൂന്ന് (3/4)ആകുന്നു. ശനി, ചൊവ്വ എന്നീ രണ്ടു ശ്രദ്ധ അഭൈൽ ഓരോന്നിന്റെയും വട്ടം വ്യാസനക്ഷത്രത്തിന്റെ നാലിൽ മൂന്ന് (3/4) ആണ്. ബുധൻറെ വൃത്തം ചൊവ്വയുടെയെന്റെ നാലിൽ മൂന്ന് (3/4) ആണ്. വായു പുരാണത്തിലും ഇങ്ങനെ തന്നെയാണ് പറയുന്നത്. നിശ്ചല നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയതിന്റെ വട്ടം ബുധവട്ടത്തിനു തുല്യമാണെന്നും അവയിൽ ഏറ്റവും ചെറുതിന്റെ വട്ടം 500 യോജനയാണെന്നും അതു വിശദം ചെറുതായി ഇരുന്നു വരെ എത്തുനുബെന്നും നൂറുപതിൽ ചുരുങ്ങിയ നക്ഷത്രം അക്കുട്ടത്തിൽ ഇല്ലെന്നും അതിൽ കാണുന്നു. മല്ലപുരാണത്തിലും ഉള്ളത് ഇതുതന്നെയാണെങ്കിലും നൂറുവരെ അതു ചെറുതാകുമെന്നും അവയിൽ അര യോജനയേക്കാൾ കുറഞ്ഞത് ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല എന്നും അതിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ പകർപ്പിൽ തെറ്റു വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്.

വിഷ്ണുധർമ്മത്തിൽ മർക്കണ്ഡേയയനിൽ നിന്നും ദിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: അഭജ, ആർദ്ര, രോഹിണി, പുനർവസ്, വിഷ്ണു, രേവതി, അഗസ്ത്യ, വായു, നമ്പൻ, അഹർബ്രഹ്മൻ, വസിഷ്ഠൻ തുടർന്നും അഖ്യയും യോജന വീതവും മറ്റുള്ളവ നാലു യോജന വീതവുമാണ്. ദുരം കണക്കാക്കപ്പെടാത്തവയെ കുറിച്ച് എനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാം. അവ നാലുയോജനക്കു താഴെ രണ്ട് മെത്തൽ വരെയായിരിക്കും. ഇതിലും ചെറിയ നക്ഷത്രങ്ങൾ ആളുകൾക്കു കാണാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അവയെ ദേവമാർ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ.

നക്ഷത്രങ്ങളുടെ അളവുകളെ കുറിച്ചു പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഇന്ത്യ കാരുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. അവയുടെ എല്ലാം കർത്താക്കളെ വ്യക്തമായി അറിയാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. അവയിലോന്നിരാൻ. സുരുവൻ്റെയും ചെന്നെറ്റെയും വ്യാസം 67 യോജന വീതവും ശിവിരത്തിന്റെ

നുറും ശുക്രന്ദ്രത് പത്തും വ്യാഴത്തിന്ദ്രത് ഓവതും ശനിയുടെത് എട്ടും ചൊരുയുടെത് ഏഴും ബുധൻ്ദ്രത് ആറും ആകുന്നു. ഇങ്ങനെന്നാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ കൂട്ടിക്കലർത്ഥപ്പെട്ട കണക്കുകളിൽനിന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്. ഈ ഇന്ത്യൻ ജോതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിലെ ചിലതു വിവരങ്ങാണ്:

നമ്മുടെയും അവരുടെയും ഇടയിൽ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ വഴിക്കുവച്ചി ക്രമത്തിലും സുരുൻ അവയുടെ നടുവിലും ശനിയും ചന്ദ്രനും ഒണ്ടറ്റം നിശ്ചല നക്ഷത്രങ്ങൾ ഇവയ്ക്കെല്ലാം മീതെയും ആബന്നന്തിലും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. മേലുംരിച്ചവയിൽ ഇവയെ കുറിച്ച് അല്പം പ്രപമായി പ്രതിപാദിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വരാഹമിഹിൻ തന്റെ സംഹിത എന ശ്രമത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ചന്ദ്രൻ എപ്പോഴും സുരുൻ്തെ താഴെയാണു സ്ഥിതി ചെയ്യുക. സുരു രശ്മികൾ തട്ടി ചന്ദ്രനിൽനിന്നു സുരുന്തിമുഖമായ ഭാഗം പ്രകാശിക്കുകയും മറ്റൊരു ഭാഗം ഇരുളഞ്ഞതു നിശ്ചലിൽ പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരു പാത്രം സുരുനു നേരും പിടി ചൂം അതിന്റെ സുരൂണ്തിമുഖമായ ഭാഗം മാത്രം പ്രകാശിക്കുകയും മറുഭാഗം പ്രകാശശൂന്യമാവുകയും ചെയ്യുമെല്ലാം. ചന്ദ്രൻ ജലപ്രകൃതി ആയതിനാൽ സുരു രശ്മികൾ അതിൽ തട്ടുനോശ പ്രതിബിംബിക്കുന്നു. വെള്ളത്തിലും കണ്ണാടിയിലും സുരു രശ്മികൾ പ്രതിബിംബിക്കുന്നത് കാണാമെല്ലാം. അതിനാൽ സുരുനും ചന്ദ്രനും കുടെ ചരിക്കുനോശ ചന്ദ്രൻ്തെ പ്രകാശിക്കുന്ന ഭാഗം സുരുനു നേരെയും പ്രകാശം ശൂന്യമായ ഭാഗം നമ്മുടെ നേരെയുമായിരിക്കും. പിന്നീട് പ്രകാശം അല്പംപാല്പ മായി നമ്മുടെ നേരെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചന്ദ്രൻ സുരുനിൽനിന്ന് അകലുന്നതിനുസരിച്ചാണു നമുക്ക് ചന്ദ്ര പ്രകാശം കാണാൻ സാധിക്കുന്നത്.” അവരിൽ കാര്യമോധ്യമുള്ള പലരും, പ്രത്യേകിച്ചു ജോതിശാസ്ത്രജ്ഞരും, സുരുൻ ചന്ദ്രൻ്തെ താഴെയാണെന്നു മാത്രമല്ല, എല്ലാ നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും അവരുടെ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ അകലുങ്കളക്കുണ്ടിച്ചുള്ള അവരുടെ അഭിപ്രായം തങ്ങൾവും ബിൻ്ന് താരിപ് തന്റെ ‘തർക്കീബുൽ അഹമ്മാക്’ എന ശ്രമത്തിൽ ഉൾഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. -അതാണു നമുക്കു കിട്ടിയത്- അദ്ദേഹത്തിന് ഇതു കിട്ടിയത് ഹിജ്രി വർഷം നൂറ്റി ആറുപത്തി ഓന്നിൽ ഒരു ഇന്ത്യൻ പണ്ഡിതനിൽ നിന്നും. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ദുരം കണക്കാക്കുന്നതിന് അടിസ്ഥാനമായി അദ്ദേഹം വിവരിച്ചത് ഇങ്ങനെന്നാണ്: “ഒരംഗുലം ആർ പാൽകോ തന്യ(യവം) നിരത്തി വച്ചുകിട്ടുന്ന നീളവും. ഒരു മുഴം ഇരുപത്തിനാല് അംഗുലവും ഒരു കാതം പതിനാറായിരം മുഴവുമാണ്. പക്ഷേ, ഇന്ത്യ കാരം കാതം ഉപയോഗിക്കാണില്ല. ഇത് മുമ്പു നാാം വിവരിച്ചതുപോലെ അര യോജനയോടു തുല്യമാണ്. പിന്നീടേഹം പറയുന്നു: ഭൂമിയുടെ വ്യാസം 2100 കാതവും അതിന്റെ ചുറുളവ് 6596^{14/25} കാതവുമാണെന്ന്.

ഇതനുസരിച്ചാണു നാം താഴെ പട്ടികയിൽ വിവരിക്കുന്നതുപോലെ ഇദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഇടയിലുള്ള ഏകാഭിപ്രായമല്ല. കാരണം, ‘പുത്രസർവ്വ അഭിപ്രായത്തിൽ ഭൂമിയുടെ വ്യാസം ആയിരത്തി അറുന്നുടർ യോജനയും അതിൻ്റെ ചുറ്റളവ് 5026 14/25 യോജനയും ആണ്.

ബൈഹമഗുപ്തരാർഷി അഭിപ്രായത്തിൽ വ്യാസം 1581-ലും ചുറ്റളവ് 5000 വരും ആണ്. ഈ കണക്ക് യങ്ങൾവിൽ പറഞ്ഞതുമായി യോജിച്ചു കാണുന്ന നില്ല. പക്ഷേ, മുഴുവൻ നാഴികയും നമുക്കും ഇന്ത്യക്കാർക്കും തുല്യമാണ്. ഭൂമിയുടെ അർഭവ്യാസത്തിൻ്റെ നാഴികകൾ നമ്മുടെ കണക്കു പ്രകാരം 3184 ആകുന്നു. നമ്മുടെ പതിവനുസരിച്ചു മുന്ന് നാഴികയാണ് ഒരു കാതം എന്നു കണക്കാക്കിയാൽ 6728 വരുന്നതാണ്. യങ്ങൾവിൽ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് 16,000 മുഴും ഒരു കാതെമനും കണക്കാക്കുകയാണെങ്കിൽ 5046 വരും 32,000 മുഴും ഒരു യോജന എന്ന കണക്കു പ്രകാരം 2523 ആകുന്നതുമാണ്. യങ്ങൾവിൽ ശ്രമ്പത്തിലുള്ളതനുസരിച്ചു നാം ഇവിടെ ഒരു പട്ടിക വരക്കുന്നു.

നക്ഷത്രങ്ങൾ	ഭൂമിയുടെ കേന്ദ്രവി ഐവിൽനിന്ന് നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും അവയുടെ ആകർഷണ പരിധിയുടെയും ഭൂരി	അവയുടെ കാലാന്തര തിരിൽ മാറ്റിക്കൊണ്ടിരക്കുന്ന അളവുകൾ (ഒരു കാതം=16000 മുഴുമെന്ന നിലപാട്)	ഭൂമിയുടെ അർഭവ്യാസം കൊണ്ട് വ്യാസം കൊണ്ട് വ്യത്യാസപ്പെടാത്ത ദ്രാജംജീടു അളവുകൾ
ചന്ദ്രൻ	ഭൂമിയുടെ അർഭവ്യാസം സമീപാകലം മഖ്യാകലം വിദ്യുരാകലം ആകർഷണപരിധി	1050 37,500 48,500 59,000 5000	$35 \frac{5}{200}$ $46 \frac{4}{21}$ $56 \frac{4}{21}$ $4 \frac{16}{21}$
ചന്ദ്രൻ	സമീപാകലം മഖ്യാകലം വിദ്യുരാകലം ആകർഷണപരിധി	64,000 164,900 264,600 5000	$60 \frac{20}{21}$ $156 \frac{4}{21}$ $251 \frac{3}{200}$ $4 \frac{16}{21}$
ശൂക്രൻ (വെള്ളി)	സമീപാകലം മഖ്യാകലം വിദ്യുരാകലം ആകർഷണപരിധി	269,000 709,500 11,50,000 20,000	$256 \frac{4}{21}$ $675 \frac{5}{200}$ $1095 \frac{5}{21}$ $19 \frac{1}{21}$
ശൂക്രൻ (വെള്ളി)	സമീപാകലം മഖ്യാകലം വിദ്യുരാകലം ആകർഷണപരിധി	11,70,000 16,90,000 22,10,000 20,000	$1114 \frac{2}{7}$ $1609 \frac{11}{21}$ $2104 \frac{16}{21}$ $19 \frac{1}{21}$
ചൊറ്റി	സമീപാകലം മഖ്യാകലം	22,30,000 53,15,000	$2123 \frac{17}{21}$ $5061 \frac{1}{21}$

ചൊറ്റ	വിദ്യുതാകലം ആകർഷണപരിധി	84,00,000 20,000	8000 $19 \frac{1}{21}$
വ്യാഴം	സമീപാകലം	84,2,000	$8019 \frac{1}{21}$
	മല്ലുകലം	114,10,000	$10866 \frac{2}{7}$
	വിദ്യുതാകലം	144,00,000	$13714 \frac{2}{7}$
	ആകർഷണപരിധി	20,000	$19 \frac{1}{21}$
ശനി	സമീപാകലം	144,20,000	$13733 \frac{1}{3}$
	മല്ലുകലം	162,20,000	$15447 \frac{13}{21}$
	വിദ്യുതാകലം	180,20,000	$17161 \frac{9}{21}$
	ആകർഷണപരിധി	2,000	$19 \frac{9}{21}$
നക്ഷത്രാകാശം	അർദ്ധവ്യാസം	2,00,00,000	$19047 \frac{13}{21}$
	താഴ്ഭാഗം	1,99,62,000	$1866 \frac{2}{3}$
	പുറത്തുനിന്മുള്ള ചുറ്റൽ	12,56,64,000	— —

ഈ അഭിപ്രായം ടോളി തന്റെ മൻസൂറിൽ എന്ന ശ്രമത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ദുരിഞ്ഞെല്ലെ കുറിച്ചു വിവരിച്ചതിനോടു വിപരിതമാണ്. പുർബ്ബ ശാസ്ത്രജ്ഞത്വമാരും ആധുനിക ശാസ്ത്രജ്ഞത്വമാരും ടോളിയെ അനുകരിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. ഏതൊരു നക്ഷത്രത്തിന്റെയും ഏറ്റവും അകന്ന ദുരം അതിനു മുകളിലുള്ള നക്ഷത്രത്തിന്റെ ഏറ്റവും അടുത്ത ദുരമാണ്. ആ രണ്ടു ഗ്രോള്ട്രിന്റെയും ഇടയിൽ ഒഴിവെ സ്ഥലം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ലെ എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ടോളിയും അനുയായികളും നക്ഷത്രത്തിന്റെ ദുരം കണക്കാക്കുന്നത്. ഈ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു രണ്ട് ഗ്രോള്ട്രങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒഴിവെ സ്ഥലമുണ്ടായിരിക്കുന്നതും അതിനു പ്രസ്തുത ഗ്രോള്ട്രങ്ങളുടെ ആകർഷണ പരിധി എന്നു പറയുന്നതുമാണ്. അണുക്കൾക്കു ഘടനമുണ്ടെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ടാവാം ഗ്രോള്ട്രങ്ങളെ ആകർഷിക്കാൻ പരിധികൾ വേണമെന്നു കരുതുന്നത്. മേലെയുള്ള നക്ഷത്രത്തിനു കിംഗ്യുള്ള നക്ഷത്രം മാറയാവുന്നതുകൊണ്ടോ വീക്ഷണത്തിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടോ മാത്രമാണ് ഗ്രോള്ട്രങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അടുപ്പവും ദുരവും അറിയാൻ സാധിക്കുന്നത് എന്ന ഗ്രോള്ട്രാസ്ത്രജ്ഞത്വമാരുടെ വാദം വളരെ കൂപ്പിപ്പത്താകുന്നു. മറയ്ക്കുക എന്നത് അപൂർവ്വ ഘട്ടങ്ങളിലേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. വീക്ഷണത്തിൽ ദുരവൃത്ത്യാസങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുക എന്നത് ചാദ്രതര ഗ്രോള്ട്രങ്ങളിൽ അനുഭവശേഷം കയ്യിലുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇന്ത്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ സർവ്വ ഗ്രോള്ട്രങ്ങളുടെയും അവയുടെ ആകാശങ്ങളുടെയും ചലനങ്ങൾ സമന്വിലയിലാണ്. അതിനാൽ ഉയരത്തിലുള്ളവയുടെ ചലനമായും അവയുടെ ആകാശ വിശാലതക്കാണ്ഡും

താഴെയുള്ളവയുടെ വേഗത അവയുടെ ആകാശ വ്യാപ്തിക്കുറവു കൊണ്ടുമാകുന്നതാണ്. ശനി ഗ്രഹാകാശത്തിന്റെ ഒരു നാഴിക ചട്ടോകാശ ത്തിന്റെ 262 ഇരട്ടിയാണ്. അതിനാലും സമത്തിൽ ചലിക്കുന്ന ഗോളം അളവുടെ ചലനങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെട്ടതായി അനുഭവപ്പെടുന്നത്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഇന്ത്യക്കാരുടെ പ്രസ്താവനകൾ ചില ശ്രമങ്ങളിൽ അഞ്ചി അഞ്ചി വിവർിച്ചതല്ലാതെ നാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ഉദാഹരണമായി, പുൻസൻ തന്നെ എതിർത്തവർക്കു മറുപടിയായി ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ഓരോ നക്ഷത്രത്തിന്റെ യും ആകാശ ചുറ്റുളവ് 21,600-ലും അതിന്റെ അർഭവ്യാസം 3438-ലും ആണ്.”

വരാഹമിഹിരൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “സുരൂന്റെ അകലം 25,98,900-വും നിശ്വല നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ദുരം 32,13,62,683-ലും ആണ്. ആദ്യത്തെത്തു നാഴികയെയും ഒടുവിലത്തെത്തു യോജനയെയും അനുസരിച്ചാകുന്നു. മെറ്റാറ്റിന്ത് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെയാണു പറയുന്നത്: നിശ്വല നക്ഷത്രങ്ങളുടെ അകലം സുരൂകലത്തിന്റെ അറുപത് ഇരട്ടിയതെതെ. അപ്പോൾ നിശ്വല നക്ഷത്രങ്ങളുടെ അകലം 15,59,34,000 ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്ത്യക്കാരുടെതായി മേലുഭരിച്ച മാർഗ്ഗം മുന്പ് എനിക്ക് അനിവൃഥിക്കായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് അവരുടെ ചില ശ്രമങ്ങൾ പരിഭ്രാം ചെയ്യാൻ സാധിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിലായാൽ തത്ത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നിശ്വയിച്ചതാണ്. ആ തത്ത്വപ്രകാരം ചട്ടോകാശത്തിലുള്ള ഒരു നാഴിക പതിനഞ്ച് യോജനയാകുന്നു. ബലഭ്രദൻ ഇതിന് എങ്ങനെ വ്യാവ്യാം ലഭ്യിയാലും അതിന്റെ ശരിയായ രൂപം വ്യക്തമല്ല. എന്തുകൊണ്ടുനാൽ, അദ്ദേഹം പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: ചട്ടോൾ ഒരും ചട്ടോളത്തിലെത്തിയാൽ മറ്റൊരുവും കൂടി അവിടെ എത്താൻ വേണ്ടിവരുന്ന സമയം (ഉദിക്കാൻ തുടങ്ങിയതു മുതൽ ഉദിച്ചുതീരുന്നതു വരെ മേണ്ടി വരുന്ന സമയം) കണക്കാക്കി നോക്കിയപ്പോൾ അതിന്റെ ആകാശത്തിന്റെ ചുറ്റുളവിൽനിന്ന് മുപ്പുത്തിരിഞ്ഞ നാഴികയാണെന്നു കാണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആകാശത്തിലുള്ള ഡിഗ്രിയുംനാഴികയും കണക്കാക്കാൻ വളരെ വിഷയമുണ്ടാക്കില്ലോ അതിന്റെ വ്യാസം കണക്കാക്കിയപ്പോൾ അതു 480 യോജനയാണെന്നു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ ചട്ടനാഴിക കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ ഒരു നാഴിക 15 യോജനയാണെന്നു വരും.

അതിനെ ചുറ്റുളവിന്റെ നാഴിക കൊണ്ടു പെരുക്കിയാൽ 3,24,000 കിട്ടും. ഇതാണ് ചട്ടോകാശത്തിന്റെ യോജനകാണ്ഡുള്ള ചുറ്റുളവ്. ഇതുകൊണ്ട് കല്പത്തെത്തയോ ചതുർബന്ധത്തെത്തയോ പെരുക്കിയാൽ ആ യുഗത്തിൽ ചട്ടൻ ചലിക്കുന്നതെത്തെന്നും അനിയാൻ സാധിക്കും. ബൈഹം പ്രത്യേകിച്ചു അഭിപ്രായമുണ്ടും രിച്ചു കല്പം പാരു തത്തിൽ 187,12,06,920,00,00,000 യോജനയാണ്. നക്ഷത്രകാശങ്ങളുടെ യോജന എന്നാണ് ഇതിന് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. ഇവയെ കല്പത്തിലെ ഓരോ

നക്ഷത്രത്തിന്റെയും ചുറ്റലുകൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ ഒരു ചുറ്റലിന്റെ യോജന ലഭിക്കും. പക്ഷേ, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ചലനം അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ സമമാണല്ലോ. അപ്പോൾ ഇങ്ങനെ ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്നതു പ്രസ്തുത നക്ഷത്രത്തിന്റെ ആകാശാളവായിരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായ തതിൽ വ്യാസവും ചുറ്റലവും തമിലുള്ള ബന്ധം ഏതാണ് 12,959 -ഉം 49,980-ഉം തമിലുള്ള ബന്ധം പോലെ ആയതിനാൽ നക്ഷത്രാകാശ തതിന്റെ ചുറ്റലവിനെ 12,959 കൊണ്ടു പെരുക്കി 81,960 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ അതിന്റെ അർദ്ധം വ്യാസം ലഭിക്കുന്നതാണ്. അതെത്ര ആകാശ തതിനു ഭൂമിയുടെ കേന്ദ്രബിന്ദുവുമായുള്ള ഭൂരം.

ബേഹമഗുപ്തതരന്റെ അഭിമതമനുസരിച്ച് ഭൂമിയുടെ കേന്ദ്രബിന്ദുവിൽ നിന്നു ഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ള ഭൂരം ഈ പട്ടികയിൽ വിവരിക്കുന്നു:

ഗ്രഹങ്ങൾ	അവയിൽ ഓരോന്നി എഴുപ്പും ആകാശത്തി എൻ്റെ യോജന അളവുകൾ	അവയുടെ അർദ്ധവ്യാസങ്ങൾ (ഭൂമിയുടെ കേന്ദ്രബിന്ദുവുമായി അവയ്ക്കുള്ള ബന്ധം)
ചന്ദ്രൻ	3,24,000	51,229
ബിംബൻ	10,43,210 156,12,37,670 224,21,24,873	1,64,947
ശുക്രൻ (വൈള്ളി)	26,64,629 162,75,90,383 175,55,97,379	4,21,315
സൃഷ്ടൻ	43,31,497 1 2	6,84,869
ചൊട്ടൻ	81,46,916 8,24,30,924 114,84,14,261	12,88,133
വ്യാഴൻ	5,13,74,821 54,18,089 7,28,45,291	81,23,064
ശനി	12,76,68,787 2,52,36,237 7,32,83,649	2,01,86,186
നിശ്വല നക്ഷത്രങ്ങൾ (അവയുടെ ഭൂരം സൃഷ്ട എൻ്റെ ഭൂരത്തിന്റെ 60 മൂന്ന് ക്രിയാസന്ന നിലവ്കൾ)	25,98,89,850	4,10,92,140

പുൽസൻ കണക്കാക്കുന്നതു ചതുർയുഗം കൊണ്ടാണ്. അതനു സതിച്ച് ചട്ടാകാശത്തിന്റെ ചുറ്റളവിനെ ചതുർയുഗം കൊണ്ടു പെരു കിയാൽ 18,71,208,08,64,000 കിട്ടുന്നു. ഇതിനെ ആകാശയോജനകൾ എന്ന് അദ്ദേഹം പേരു പറയുന്നു. ഓരോ ചതുർ യുഗത്തിലും ചട്ടൻ ചലിക്കുന്നതിന്റെ ആകെത്തുകയാണിത്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായ ത്തിൽ വ്യാസത്തിനു ചുറ്റളവുമായുള്ള ബന്ധം 1250-നു 3927 മായുള്ള ബന്ധത്തോടു തുല്യമാകുന്നു. അപ്പോൾ ഓരോ ശ്രഹത്തിന്റെയും ആകാശങ്ങളുടെ ചുറ്റളവിനെ 625 കൊണ്ട് പെരുക്കി 3927 കൊണ്ട് ഹരി ചൂൽ ഭൂമിയുടെ കേരഡവുമായി ആ ശ്രഹത്തിനുള്ള ദുരം കിട്ടുന്നതാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് ഒരു പട്ടിക താഴെ വരക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, അർദ്ധ വ്യാസങ്ങളുടെ കുടെയുള്ള ഭിന്നിതങ്ങൾ പക്ഷു തിയിൽ താഴെയാണെങ്കിൽ ഉപേക്ഷിക്കുകയും അല്ലെങ്കിൽ എടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചുറ്റളവുകൾ കണക്കാക്കുമ്പോൾ ഭിന്നിതം വിടുന്നതല്ല. ശ്രഹങ്ങളുടെ ചലനങ്ങൾ ശരിയായി അറിയേണ്ടതിനായി അവരെയും ശരിക്കു കുട്ടുന്നു. കല്പപത്യഗതത്തിലോ ചതുർയുഗതത്തിലോ ഉള്ള ആകാശയോജനകളെ അവയുടെ ഉദയ ദിവസങ്ങൾക്കാണ് ഹരിച്ചാൽ ബൈഹഗ്യപ്തത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ 11858 25498/35498-ലും പുൽസൻ്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ 11858 20954/292207-ലും കിട്ടുന്നു. ഇതാണ് ദിവസവും ചട്ടനുള്ള ചലനം ഒരേ തരത്തിലാണെന്നു വരുമ്പോൾ ഇതുതന്നെ ആയിരിക്കുമ്പോൾ എല്ലാത്തിന്റെയും ഒരു ദിവസത്തെ ചലന കണക്ക്. ഈ ചലനത്തിന് അതിന്റെ ആകാശത്തിന്റെ യോജനകളുമായുള്ള ബന്ധം അതിന്റെ ചലനത്തിന് ഒരു ചുറ്റലിന്റെ അളവായ 360 നോട്ടുള്ള ബന്ധം പോലെയാണ്. അപ്പോൾ എല്ലാ നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും സംയുക്ത ചലനത്തെ 360 കൊണ്ട് പെരുക്കി ഉദ്ദിഷ്ട നക്ഷത്രത്തിന്റെ ചുറ്റളവിന്റെ യോജനകാണ്ക് ഹരിച്ചാൽ പ്രസ്തുത നക്ഷത്രത്തിന്റെ മിതമായ ചലനം ലഭിക്കും:

ശ്രഹങ്ങൾ	ശ്രഹങ്ങളുടെ ശോള ചുറ്റളവ്	അവയ്ക്ക് ഭൂമിയുടെ കേന്ദ്ര ബിന്ദുവുമായുള്ള ദുരം
ചട്ടൻ	3,24,000 • •	51,566
ബുധൻ	10,43,211 573 1993	1,66,033
ശുക്രൻ (ബൈജ്ഞി)	26,64,632 90,232 5,85,199	4,24,089

സുര്യൻ	43,31,500 1 5	6,90,295
ചൊവ	81,46,937 18,163 95,701	16,92,624
വ്യാഴം	5,13,71,764 4996 18,211	81,76,689
ശനി	12,76,71,739 27,301 36,641	2,03,19,542
നിശ്വല നക്ഷത്രങ്ങൾ (അവയുടെ ദൂരം സുര്യൻ ദൂരം അവയുടെ ദൂരത്തിൽ ഏറ്റ് 1/60 എന്ന നിലയ്ക്ക്)	25,98,90,012	4,14,17,700

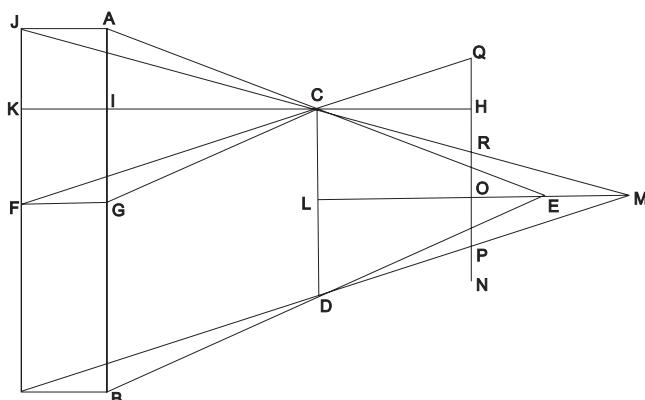
ചന്ദ്രൻ്റെ വ്യാസത്തിനുള്ള നാശികകൾക്ക് അതിന്റെ ചുറ്റുവിഞ്ച് നാശികകളായ 21,600 മാത്രമുള്ള ബന്ധം ചന്ദ്രൻ്റെ വ്യാസത്തിന്റെ യോജ നകളായ 480-ന് അതിന്റെ ആകാശ ചുറ്റുവിഞ്ച് യോജനകളുമായുള്ള ബന്ധം പോലെയാണ്. ഈതേപോലെ സുര്യവ്യാസത്തിന്റെ നാശികയും കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ബേഹമഗുപ്തരെ അഭിപ്രായത്തിൽ അതിന്റെ വ്യാസം 6522-ലും പുത്രസന്ദേശ അഭിപ്രായത്തിൽ 6480-ലും ആകുന്നു. പുത്രസന്ധു ചന്ദ്രഗോളത്തിന്റെ നാശിക 32 ആണെന്നു കിട്ടിയപ്പോൾ അതിനെ ഭാഗിച്ചു ശുക്രനു പകുതിയും വ്യാഴത്തിന് 1/4-ലും ബുധൻ ശ്രഹത്തിന് 1/8-ലും ശനിക്ക് 1/16-ലും ചൊവ്വയ്ക്ക് 1/32-ലും ആയി കൊടുത്തു. ഈ വ്യവസ്ഥ അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടമായിരുന്നതായി മനസ്സിലാക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ശുക്രൻ്റെ വ്യാസം കാഴ്ചയിൽ ചന്ദ്രൻ്റെ വ്യാസത്തിന്റെ പകുതിയോ ചൊവ്വയുടെ 1/16-ാണ് അല്ല.

എന്നാൽ, സുര്യൻ്റെയും ചന്ദ്രൻ്റെയും വലുപ്പം അവയ്ക്ക് ഭൂമിയുമായുള്ള അകലമനുസരിച്ച്-കണക്കാക്കുന്നതിന് ഇങ്ങനെ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. A,B സുര്യഗോളത്തിന്റെ വ്യാസമാണെന്നു സങ്കല്പിക്കുക. C,D ഭൂമിയുടെ വ്യാസവും, C,D,E ഭൂമിയുടെ കുർത്ത നിശ്ചല്യും E,L ഭൂചരായയുടെ ശരിയായ ഉയരവുമാണെന്നു സങ്കല്പിക്കുക. C,G രേഖയെ DB യുടെ സമാനര രേഖയായി നീട്ടുക. അപ്പോൾ AG CDയേക്കാൾ AB ത്തക്കുള്ള കൂടുതൽ വലുപ്പത്തെ കുറിക്കുന്നു. CI ലംബ രേഖ ഭൂമിയുടെ സുര്യനുമായുള്ള ദൂരമാണ്. (സുര്യാകാശത്തിന്റെ അർദ്ധവ്യാസം) സുര്യൻ്റെ ശരിയായ വ്യാസം ചിലപ്പോൾ ഇതിൽ കൂടുകയും മറ്റു ചിലപ്പോൾ കുറ

യുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെ C,K യാൽ വിചാരിക്കുക. ഈ രേഖകൾ CI യുള്ള ബന്ധം C,Kയുടെ യോജനകൾ CIയുടെ യോജനയുമായുള്ള ബന്ധം പോലെയാണ്. അപ്പോൾ A,Bയുടെ നാഴികകൾ വ്യക്തമാവു നു. കാരണം, അതു സൃഷ്ടപരിധിയുടെ വ്യാസമാണ്. അതിനാലാണ് പുൽസർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞത്: സൃഷ്ടകാശത്തിന്റെയോ ചന്ദ്രാകാശ ത്തിന്റെയോ അർഥവ്യാസത്തിന്റെയോ യോജനകളെ അവയുടെ ശരിയായ വ്യാസം കൊണ്ട് പെരുക്കി അതിന്റെ പുർണ്ണ വ്യത്യാം ലംബ രേഖ കൊണ്ട് ഹരിക്കുക. സൃഷ്ടനു കിട്ടുന്നതിനെ 2,22,78,240 കൊണ്ടു ചാലനു കിട്ടുന്നതിനെ 16,50,240 കൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ സൃഷ്ടൻ്റെയും ചാല രീതും വ്യാസം നാഴികകളായി ലഭിക്കും. ഈ രണ്ട് സംഖ്യയും സൃഷ്ടൻ്റെയും ചന്ദ്രൻ്റെയും വ്യാസങ്ങളുടെ യോജനകളെ 3438 കൊണ്ട് പെരുക്കിക്കിട്ടിയതാണ്. ഇതു പുർണ്ണവ്യത്യാം ലംബരേഖയുടെ നാഴികകളാകുന്നു. ബോഹഗൃഹപ്തത്ര പറയുന്നു: സൃഷ്ടനക്ഷത്രാദികളുടെ യോജനകളെ 3416 കൊണ്ട് (പുർണ്ണ വ്യത്യാം ലംബരേഖ) പെരുക്കുകു. കിട്ടിയ ഉത്തരത്തെ അവയുടെ ആകാശത്തിന്റെ അർഥവ്യാസ യോജനകാണ്ട് ഹരിക്കുക. ഈ ഹരണംകാണ്ട് സൃഷ്ടഗോളം വ്യത്യാസ പ്ലാനറ്റത്തിനാൽ അതു ശരിയായ ഭാഗിക്കലാലും വ്യാവ്യാതാവായ ബലഭ്രദ്വന്നും പുൽസർ അഭിപ്രായപ്ലാനറ്റത്തുപോലെ തന്നെ ഹരിക്കേണ്ടതു ശരിയായ വ്യാസം കൊണ്ടാണെന്നു പറയുന്നു: ഭൂവ്യാസത്തിന്റെ യോജനയായ 1581-നെ സൃഷ്ടവ്യാസത്തിന്റെ യോജനയായ 6522-ൽനിന്നു കഴിച്ചാൽ 4941 ബാക്കി കിട്ടും. ഇതുകൊണ്ടാണ് ഹരിക്കേണ്ടത്. ഇതു നാം വരച്ച ക്ഷേത്രത്തിൽ AG ആകുന്നു. പിന്നീടു ഭൂമിയുടെ വ്യാസത്തെ ശരിയായ സൃഷ്ടവ്യാസംകാണ്ട് പെരുക്കി. മേൽ പറഞ്ഞ സംഖ്യകാണ്ട് ഹരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ശരിയായ വ്യാസം കാണാം. AGC എന്ന ത്രികോൺവും CDE എന്ന ത്രികോൺവും ഒരു പോലെയാണെന്നതു വ്യക്തമാണ്. CI ലംബ രേഖയുടെ തുക വ്യത്യാസപ്ലാനുകയില്ല. ശരിപ്ലാനുത്തിയ വ്യാസം കൊണ്ടാണ് A,B കാഴ്ചയിൽ വ്യത്യാസപ്ലാനുകാണിക്കുന്നത്. B, C, K വ്യാസം ആയി വിവരിക്കുക. AJ, GF സമാനര രേഖകളായി നിട്ടുക. J, K, Fരേഖയെ A, B സമാനര രേഖയിലേക്കു നിട്ടുക. അപ്പോൾ ഈ രേഖ ഹാരകമായി നാം നിശ്ചയിച്ച രേഖയോടു തുല്യമാണ്. J, C, M നിട്ടുക. അപ്പോൾ M എന്ന ബിംഗ നിശ്ചിതന്റെ കുർത്ത അറ്റമായിരിക്കും. ഹരിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട J, Fന് K,Cയുമായുള്ള ബന്ധം (ശരിയായ വ്യാസം) C, Dക്ക് (ഭൂ വ്യാസം) M, L (ശരിയായ വ്യാസം)വുമായുള്ള ബന്ധം പോലെയാണ്. ഇതു വ്യത്യാം ലംബരേഖയുടെ നാഴികകാണ്ട് കണക്കാക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഇവിടെ പകർപ്പിൽ എന്നോ തെറ്റു വന്നതായി തോന്നുന്നു. കാരണം K, Cയെ ഭൂ വ്യാസംകാണ്ട് പെരുക്കണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. അപ്പോൾ ഭൂമിയുടെ ചന്ദ്ര ബിംഗ

വിശ്രീ നീളം മുതൽ നിശ്ചലിശ്രീ അറ്റം വരെ കിട്ടുന്നതാണ്. ഇതിൽനിന്നു ശരിയായ വ്യാസം കിഴിച്ചു ബാക്കി വരുന്നതിനെ ഭൂമിയുടെ വ്യാസം കൊണ്ട് പെരുക്കി ശരിയായ വ്യാസം കൊണ്ട് ഹരിക്കുക. അപ്പോൾ ചട്ടാകാശത്തിലുള്ള നിശ്ചലിശ്രീ വ്യാസം കിട്ടുന്നതാണ്. ചട്ടശ്രീ ശരിയായ വ്യാസം L, O ആണെന്നു ആണെന്നു വിചാരിക്കുക. Q, N എന്നത് L O അർഥവ്യാസമായ ചട്ടശ്രീ ആകാശത്തിൽ പെട്ടതാണ്. LM എന്ന രേഖയെ വ്യത്താംഗ ലംബരേവയുടെ നാഴികകളായി വിവരിച്ചാൽ അതിന് CDയുമായുള്ള ബന്ധം MO രേഖയ്ക്ക് (നാഴികകളായ നിലയിൽ) POയുമായുള്ള ബന്ധം പോലെയാണ്. അദ്ദേഹം LM രേഖയെ (ശരിയായ വ്യാസം) യോജനയാക്കി മാറ്റാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെന്നു തോന്നുന്നത്. അത് ഈ രേഖയെ ഭൂ വ്യാസ യോജനകൊണ്ട് പെരുക്കി വ്യത്താംഗ ലംബരേവയുടെ ഇരട്ടികൊണ്ട് ഹരിക്കുന്നതുകൊണ്ടേ കിട്ടുകയുള്ളു. വിഞ്ഞും LM എന്ന രേഖയെ യോജനകളാക്കിയാൽ LO വിനെയും യോജനകളാക്കി മാറ്റേണ്ടി വരും. എന്നാലേ MOയ്ക്കുള്ള തുക ശരിയാവുകയുള്ളു. ഇതനുസരിച്ചു നിശ്ചലിശ്രീ വ്യാസമായി കിട്ടുന്നത് യോജനകളായിരിക്കും. അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറയുകയാണ്: കിട്ടിയ നിശ്ചലിനെ പുർണ്ണവ്യത്താംഗ ലംബരേവകൊണ്ട് പെരുക്കി ശരിയായ വ്യാസംകൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട നിശ്ചലിശ്രീ നാഴികകൾ ലഭിക്കുന്നു. ഈ അദ്ദേഹം ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ട് ശരിയായ വ്യാസത്തിൽനിന്ന് നാഴികയാണ് അദ്ദേഹം കണക്കാക്കിയതെന്നും അതിന്റെ യോജനകൾ അല്ല എന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നു. അതിനാൽ, അർഥവ്യാസം LO ആയി വരുന്ന വ്യത്തത്തിൽനിന്ന് നിശ്ചലാണ് അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിയത്. പുർണ്ണവ്യത്ത ലംബരേവ വ്യാസമായി വരുന്ന വ്യത്തത്തിലുള്ള നിശ്ചൽ അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിയില്ല. RPയ്ക്ക് OLമായുള്ള ബന്ധം RPയുടെ നിശ്ചിതതുകൾക്ക് പുർണ്ണവ്യത്താംഗ ലംബരേവെ എന്ന നിലയ്ക്ക് OLമായുള്ള ബന്ധം തുല്യമാണ്. ഇതനുസരിച്ചു നമുക്കതിനെ മാറ്റാൻ കഴിയും. അദ്ദേഹം മറ്റാരിടത്ത് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ഭൂമിയുടെ വ്യാസം 1581-ലു ചട്ടശ്രീ വ്യാസം 480-ലും സുരൂൾശ്രീ വ്യാസം 6522-ലും നിശ്ചലിശ്രീ വ്യാസം 1581-ലും ആകുന്നു. അതിനാൽ, ഭൂമിയുടെ യോജനകളെ സുരൂൾശ്രീ യോജനകളിൽനിന്നു കിഴിച്ചാൽ 4941 കിട്ടുന്നു, ഇതിനെ ശരിയായ ചട്ടവ്യാസത്തിന്റെ യോജനകൾക്കൊണ്ട് പെരുക്കി ശരിയായ സുരൂവ്യാസത്തിന്റെ യോജനകൾക്കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്നതിനെ 1581-ൽനിന്നു കിഴിച്ചാൽ ചട്ടാകാശത്തിലുള്ള നിശ്ചലിശ്രീ തുക ശേഷിക്കുന്നതാണ്. പിന്നീട് അതിനെ 3416 കൊണ്ട് പെരുക്കി ഉത്തരവെത്ത ചട്ടാകാശത്തിന്റെ അർഥവ്യാസയോജനകൾക്കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ നിശ്ചലിശ്രീ വ്യാസ നാഴികകൾ കിട്ടുന്നതാണ്. ‘ഭൂവ്യാസ’ യോജനകളെ ‘സുരൂവ്യാസ’ യോജനകളിൽ നിന്നു കിഴിച്ചാൽ AG കിട്ടും. (അതാത് JF) FCയെ തബിലേക്കു

നീട്ടുക. KC ലംബരേവയെ H ലേക്കും നീട്ടുക. എന്നാൽ, J F നു KC യുമായുള്ള ബന്ധം (ശരിയായ സുരൂ വ്യാസം) QR കു MCയുമായുള്ള ബന്ധം (ശരിയായ ചട്ട വ്യാസം) പോലെയാകുന്നു. ഈ രണ്ട് ശരിയായ വ്യാസങ്ങൾ യോജനകളാക്കി മാറ്റിയാലും ഇല്ലെങ്കിലും ധാതൊരു വ്യത്യാസവും വരുന്നില്ല. കാരണം, ഒരു രേഖ യോജന തുകകൊണ്ടാണ് നീട്ടുന്നത്. PN രേഖയെ HQരേഖയോടു സമമായി നീട്ടുന്നു. അപ്പോൾ MN, CD എന്ന വ്യാസത്തോടു സമമാണെന്നു തീർച്ചയാണ്. അപ്പോൾ കിട്ടേണ്ടത് RP ആകുന്നു. പക്ഷേ, RPയോടു തുല്യമായ തുക ഭൂ വ്യാസത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ കണക്ക് ഉദാഹരിച്ച ആളെ തെറ്റിവരിക്കാൻ നൃഥമില്ല. ഈ പിശക് പകർപ്പിൽ വന്നതോ വാനേ തരമുള്ളു. എന്നാൽ, കിഴിക്കാനായി അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ച സാക്ഷ്യപിക നിശ്ചിരേണ്ട് തുക മദ്യതുകയായിരിക്കാൻ വഴിയില്ല. എന്തെന്നാൽ മദ്യതുക എന്നത് ഏറ്റക്കുറച്ചിലിരേണ്ട് ഇടയ്ക്കുള്ളതായിരിക്കുമല്ലോ. നിശ്ചിരേണ്ട് ഏറ്റവും വലിയ തുകയായിരിക്കാനും തരമില്ല. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ആ തുകയോടു കൂടുതെ വരുത്തിലുല്ലോ. കിഴിക്കേണ്ട തുകയായ RQ എന്നത് ഒരു ത്രികോൺത്തിരേണ്ട് ആധാര രേഖയാണ്. അതിരേണ്ട് QC വശം OL രേഖയുമായി സുരൂരേണ്ട് ഭാഗത്തു കൂടിച്ചേരുന്നു. നിശ്ചിരേണ്ട് ഭാഗത്തല്ല. അപ്പോൾ RQ രേഖക്ക് നിശ്ചല്യമായി ബന്ധമില്ല. അതിനാൽ, കിഴിക്കേണ്ടത് ചട്ട വ്യാസത്തിൽ നിന്നാണ്. പിന്നീട് RPയ്ക്ക് (യോജനകളായി ലഭിച്ച) OLമായുള്ള (ചട്ടരേണ്ട് ശരിയായ വ്യാസത്തിരേണ്ട് യോജനകൾ) ബന്ധം നാഴികക്കാണ്കുക കണക്കാക്കിയ RPക്ക് പുർണ്ണവുത്താംശ ലംബരേവയായി എടുത്ത OLമായുള്ള ബന്ധത്തോടു തുല്യമാണ്. ഈ നിലയിൽ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ശരിയായ ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരും. ചട്ടരേണ്ട് മദ്യാർദ്ദിഷ്വ്യാസം കൊണ്ട് ഹരിക്കേണ്ട ആവശ്യം വരുന്നതുമല്ല.

സുരൂ-ചന്ദ്രാദികളുടെ വ്യാസം അറിയുന്നതിൻ്റെ മാർഗ്ഗങ്ങളെ കുറിച്ചു 'കൺംകാതിക'യിലും കർണ്ണ സാരത്തിലും പറഞ്ഞത് വവാറിസ്മിയുടെ പഠാംഗത്തിൽ വിവരിച്ചതുപോലെ തന്നെയാണ്. നിശ്ലിരേഖ വ്യാസത്തെ കുറിച്ചും കൺംകാതികയിലുള്ളത് അതേ പോലെതന്നെയാണ്. എന്നാൽ, കർണ്ണസാരത്തിൽ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: ചന്ദ്രൻ്റെ സമ്മാ രണ്ടെ 4 കൊണ്ടും സുരൂൻ്റെ സമ്മാരണതെ മുന്നുകൊണ്ടും പെരുക്കി ഒരു സംഖ്യയെ മറ്റാരു സംഖ്യയിൽ കിഴിച്ചു ബാക്കി വരുന്നതിനെ മുപ്പതുകൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ നിശ്ചൽ വ്യാസം കിടുന്നതാണ്. 'കർണ്ണതില ക'ത്തിൽ ഇങ്ങനെയാണു പറയുന്നത്. സുരൂ സമ്മാരണതെ രണ്ടായി ഭാഗിച്ചു രണ്ടിടത്ത് എഴുതുകയും ഒരിടത്തുള്ളതിനെ പത്തുകൊണ്ട് ഹരിച്ചു കിട്ടിയതിനെ മറ്റേ സമലത്തുള്ള സംഖ്യയോടു കൂടുകയും ചെയ്താൽ സുരൂവ്യാസത്തിൻ്റെ നാഴികകൾ കിടുന്നതാണ്. ചന്ദ്രൻ്റെ ചലനം കണക്കാക്കുകയും അതിൻ്റെ എൻ്റെപ്പതിലോന് (1/80) അതി നോടു കൂടുകയും ചെയ്ത ശ്രേഷ്ഠം ഉത്തരവെന്ന ഇരുപത്തി അഥവു കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ ചന്ദ്രവ്യാസം നാഴികകൾ കിടുന്നതാണ്. സുരൂചല നാതെ മുന്നുകൊണ്ട് പെരുക്കി കിട്ടിയതിൽനിന്ന് ഇരുപത്തി ഒന്നിൽ നോ (1/21) കിഴിക്കുകയും ബാക്കി വരുന്നതിനെ ചന്ദ്ര ചലനത്തിൽനിന്നു കിഴിക്കുകയും ശിഷ്ടമുള്ളതിൻ്റെ ഇരട്ടിയെ പതിനഞ്ചുകൊണ്ട് ഹരി കുകയും ചെയ്താൽ നിശ്ലിരേഖ നാഴികകൾ കിടുന്നതാണ്. അവരുടെ പഠാംഗങ്ങളിലുള്ള വിവരങ്ങളെല്ലാം നാം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽനിന്നു വൃത്തിചലിച്ചു പോയേക്കുമെന്നു ഭയപ്പെടുന്ന തിനാൽ നമ്മുടെ വിഷയവുമായി ബന്ധമുള്ളതും അപൂർവ്വമായതും നമ്മുടെ നാട്ടുകാർക്കിടയിൽ പ്രചാരമില്ലാത്തതും മാത്രമേ നാമിവിടെ വിവരിക്കുന്നുള്ളൂ.

അഥ്യായം 56

ചുന്നരു താറുവേലകൾ

ഇന്ത്യക്കാർ താറുവേലകൾ കണക്കാക്കുന്നത് രാശി ഗണനം പോലെ തന്നെ രാശിമണ്ഡലം വേദായെ ഇരുപത്തി ഏഴായി സമനില തിൽ ഭാഗിച്ചാണ്. ഇതിൽ ഒരോന്നിനും താറുവേല എന്നു പറയുന്നത് ആരോവേദയ പത്രങ്ങൾ സമഭാഗങ്ങളായി ഭാഗിച്ച് ഓരോന്നിനും രാശി എന്നു പറയുന്നതു പോലെയാണ്. ഓരോ താറുവേലയും $13^{1/3}$ നാഴി കയാബന്ധത്തിൽ (ധിഗ്രിയുടെ അറുപതിലോരു ഭാഗം (1/60)) എണ്ണുറും ആകുന്നതാണ്. ചലനഗ്രഹങ്ങൾ ഈ താറുവേലയിൽ കൂടി പോയി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവ വടക്കോട്ടും തെക്കോട്ടും ചലിക്കുന്നു. ഓരോ താറുവേലയും ജ്യോതിശാസ്ത്ര നിയമമനുസരിച്ചു രാശി കളെ പോലെത്തന്നെ പ്രത്യേക സ്വഭാവങ്ങളും ഗുണങ്ങളും ഉള്ളവയാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രകാരം താറുവേലകളുടെ എണ്ണം കണക്കാക്കിയത് ഈ മണ്ഡലങ്ങളെ ചുരുക്കി ചുറ്റിത്തീർക്കുന്നത് $27^{1/3}$ ദിവസം കൊണ്ടാണെന്ന നിലയ്ക്കാണ്. അറബികൾ എണ്ണം കണക്കാക്കുന്നത് പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു ചുരുക്കെന ആദ്യമായി കണ്ടതുമുതൽ കിഴക്കുഭാഗത്ത് അവസാനമായി കാണുന്നതു വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ നിന്നാണ്. അതിനുള്ള വഴി ഇങ്ങനെയാകുന്നു. ഒരു ചുറ്റലിനോട് ചുരുക്കാസ്തലിലൂള്ള സുരൂൻ്തി സമ്മാരം കൂടുകയും ഉത്തരത്തിൽനിന്നു ചുരുക്കാസ്തലിൽനിന്നു രണ്ട് വാവ് ദിവസത്തിലെ ചലനത്തെ കിഴിക്കുകയും ചെയ്യുക. ശിഷ്ടമുള്ളതിനെ ചുരുക്കേ ഒരു ദിവസത്തിലെ ചലനംകൊണ്ട് ഹതിക്കുക. എന്നാൽ, ഇരുപത്തി ഏഴും മൂപ്പത്തിൽ കൂടുതലായ ഒരു ഭിന്നിതവും ലഭിക്കുന്നതാണ്. പക്ഷേ, അറബികൾ അക്ഷരാല്പാസമി സ്ഥാത്തവരും കണക്കുകൂട്ടാൻ അറിയാത്തവരുമായിരുന്നതിനാൽ കാണുന്നതുമായി താറുവേലകൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നത്. താറുവേലകളെ അവയിലൂള്ള നിശ്ചല നക്ഷത്രങ്ങൾക്കൊണ്ട് മാത്രമാണ് അവർ കണക്കാക്കിയിരുന്നത്. ഇന്ത്യക്കാർ ചില വിഷയത്തിൽ

ചില ശഹങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇവരോടു യോജിക്കുകയും മറ്റു ചിലതിൽ വിയോജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അമീറിക്കൻ ചന്ദ്രൻ്റെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നു തെറ്റാറില്ല. നിശ്വല നക്ഷത്രങ്ങളിൽനിന്നു ചന്ദ്രനോട് അടുത്തു ചലിക്കുന്നവയെ അല്ലാതെ അവർ ഉപയോഗിക്കാറില്ല. എന്നാൽ, ഇന്ത്യക്കാർ ഈ നിബന്ധന അവലെംബിക്കാതെ ചന്ദ്രനുമായി നേരിട്ടുക എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് താറ്റുവേലകൾ കണക്കാക്കിയിരുന്നത്. പിന്നീട് വർ ‘നസ്റ്റിൽ വാബിഓൺ (വീഡിോ പരുത്ത്)’ എന്ന നക്ഷത്രത്തെയും കൂട്ടി ആകെ ഇരുപത്തി എൽക്സ് താറ്റുവേലകളാണെന്നു പറയാൻ തുടങ്ങി. ഈ സംഗതി ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത നമ്മുടെ ജ്യാതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും തദ്വിഷയകമായി ശ്രദ്ധാങ്കിച്ചു ചുവരും ഇന്ത്യക്കാർക്ക് താറ്റുവേലകൾ ഇരുപത്തി എൽക്സ് ആണെന്നും സുരയൻ്റെ രംഗികൾക്കാണ് മാത്രമുപോയ ഒരു താറ്റുവേലയെ അവർ ഉപേക്ഷിച്ചു എന്നും പറയുകയുണ്ടായി. സുരയൻ താറ്റുവേലയ്ക്ക് ‘മുപ്പത്തിരഞ്ചി (വിദുരമായത്)’ എന്നും സുരയൻ മുമ്പുള്ള താറ്റുവേലകൾ ‘മുതബിന്’ (പുകനിബിസമായത്) എന്നും ഇന്ത്യക്കാർ പറയുന്നതായി കേട്ടതുകൊണ്ടാണും അവർ അപ്രകാരം വാദിച്ചുത്. നമ്മുടെ ആളുകളിൽ ചിലർ വിശാവമില്ലെന്നു വാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. തുലാം രാശിയുടെ അവസാനത്തിലും വ്യൂഹിക രാശിയുടെ ആദ്യത്തിലും വിശാവം കരിഞ്ഞ രൂപത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്ന കാരണം പറഞ്ഞാണ് അവർ അപ്രകാരം വാദിച്ചത്. എന്നാൽ, വാസ്തവത്തിൽ താറ്റുവേലകൾ ഇന്ത്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇരുപത്തി ഏഴ് മാത്രമാണ്. പക്ഷേ, ശിഷ്ടം വരുന്നത് ഇവയോടു കൂട്ടിച്ചേരുക്കപ്പെട്ടുന്നുവെന്നേ ഉള്ളൂ.

വേദത്തിൽനിന്നു ബൈഹഗ്യപത്രൻ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: “മേരു പർവ്വത നിവാസികളിൽ ചിലർ രണ്ട് സുരയന്നും രണ്ട് ചന്ദ്രനും അമ്പത്തിനാല് താറ്റുവേലകളും കാണുന്നു. അതനുസരിച്ചു ദിവസങ്ങളും അധികമാകുന്നു.” പിന്നീട് അദ്ദേഹം ഇതിനെ വണ്ണിച്ചു പറയുകയാണ്: “ദ്യുവ പരിയിൽപ്പുള്ള വസ്ത്രുകൾ ഒരു ദിവസത്തിൽ രണ്ട് പ്രാവശ്യം തിരിയുന്നതായി നാം കാണുന്നില്ല. ഈ പ്രസ്താവനയെ ന്യായികരിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു മാർഗ്ഗവും താൻ കാണുന്നില്ല.” എന്നാൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരു നക്ഷത്രത്തിന്റെ സ്ഥലമോ താറ്റുവേലയിലുള്ള ഏതെങ്കിലും ഡിഗ്രിയോ അറിയാനുള്ള വഴി ഇങ്ങനെയാണ്: മേടത്തിന്റെ ആദ്യം മുതൽ അതിനുള്ള ദുരത്തെ നാഴികയാക്കുക. (ഡിഗ്രിയുടെ അറുപതിൽ ഒന്ന് (1/60) എണ്ണുറുക്കൊണ്ട് ഹരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, അതിനു മുമ്പുള്ള പുർണ്ണ താറ്റുവേലകളും ഭിന്നവും കിടുന്നതുമാണ്. ഈ ഭിന്നത്തിൽ 800 രണ്ട് ഭാഗമായി കണക്കാക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഡിഗ്രികളാക്കി മാറ്റുകയോ അറുപതു കൊണ്ടു പെരുക്കി 800 കൊണ്ട് റാഡിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അതിന്റെ താറ്റുവേലകളിൽ നിന്നും കഴി

என லோஸ் கிடுந்தாள்.

இற நியமம் படிநெறியூட் மரு நகச்துறையேலையூட் எனுபோலெ வொயிக்குந்தாள். படிநூ பிரதேகமாயி ஸிஷ்டமுத்தினை அருப் படுகாள் பெருகி படிநெறி மிதமாய பலநெற்கொள் ஹரிசுால் அனு படிநெறி ஸவுதிசு லோஸ் லதிக்குநூ. இறுக்கார்க்கு நிஶுல நகச்துறையூட காருத்தித் கூடுதல் நேடமில். எாருவேலக்ளிலெ நகச்துறை நோகி மந்திலாக்காநூ சூடிக்கொளிசு தராநூ கஷிவுத்துவரெ அவர்களிடயித் அயிக்கொநூ ஏநிக்கு காணாநூ ஸாயிசிடும். இற விஷயத்தித் களியுந்து மந்திலாக்காந் எான் பரிஶமிக்குக்கயூ ஏரு செரு ஶமந்தித் அவ விவரிக்குக்கயூ செய்திடுள். இறுக்காருட தஸுங்வெஸமாய பிரஸ்தாவகக்கூ பினாலெ விவரிக்குநூ.

‘கள்ளங்காதிக’ ஏறா பவுாங்தத்தித் பரிணத்தாநூஸரிசு எாரு வேலக்ளுட நகச்துறை ஸஹநெறையூட கிழக்க் படின்தார் ஆரவு அக லவு அவயுட ஏள்ளவு பட்டிக ரூபத்தித் தாஷ கொடுக்குநூ. (பேஜ் 364, 365)

பிலர்க்க நகச்து விக்ஷனத்திலுத்த பரிசயக்குரவினாலு நிஶுல நகச்துறையூட பலநெறி மந்திலாக்காத்ததினாலு அனு மாநெல்லித் தெரு பட்டாருள். வராஹமிஹிரிஸ் ஸஂஹிதயித் பரிணத்த அதிக் உதாஹரணமாள். அதேபா பரியுநூ: ரேவதிகொள் துடனிம மக்கிரா கொள் அவஸாநிக்குந அந்த எாருவேலக்ளித் காஷ்ச களக்கினை குவசுவெக்குநூ. காரணம், இவதித் காஷ்ச அனுஸ ரிசு படிநெறி ப்ரவேஶனம் களக்கொநூஸரிசுத்த ப்ரவேஶநத்தினூ முபூ ஸஂவிக்குநூ. திருவாதிர கொள் அவஸாநிசு அனிசிங்கொள் அவஸாநிக்குந பட்டால் எாருவேலக்ளித் தூண்டன ஸஂவிக்கு நத் 1/2 எாருவேலக்காளாயிதிக்குந. அபோஸ் எாருவேல நகச்துறையித் தெருத்துபோல் களக்குகொள் அநாநத்திலா யிதிக்குந. துக்கோடுகொள் அநாநதிசு உத்ரகாதிரகொள் அவஸாநி க்குந வெத் எாருவேலக்ளித் காஷ்ச களக்கினேக்கார் பினித் தித்தக்குந்தாள். அபோஸ் படிநெறி அவுயா வேலக்ளித் காஷ்சப்ர காரம் ப்ரவேஶிக்கொந்தினூ முபூ களக்கொநூஸரிசு அதித்தினூ புர தெருபோயிடுள்ளாவு. சில விஷயங்கள் அவர்க்க அவுக்கதமாளெனூ எான் பரிணத்திக் உதாஹரணமாள் அஶவதியை ஸஂவெஸிசு அதேபா பரிணத்த. அதாயத், காஷ்ச களக்கினை குவசுவெக்கு மென் அதேபா விவரிசு அந்த (6) எாருவேலக்ளித் பெட்டாளித். அதிலுத்த ரெள் நகச்துறை மழுட காலத்த மேராஸியை 2/3-லாள் ஸமிதி செழுந்த. வராஹமிஹிரிரெற் காலம் மழுட காலத்திக் 526

வார்த்தை
13 அன்றாத	5	5	20	0	11	0	0	காலக் ரங்குட்டங்களில் பொது
14 விடுதி	1	6	3	0	2	0	0	விழுப்பு டூபால்
15 வேவாதி	1	6	19	0	37	0	0	முடிவில்லை நஷ்டத்தோடு கூடிய விழுப்பு
16 விரைவாம்	2	7	2	5	1	30	0	வையுக்கும்
17 அளவிழா	4	7	14	5	3	0	0	முடி நஷ்டத்தோட்டு கூடிய கிரிவாகுட்டியில்
18 துங்கேந்தி	3	7	19	5	4	0	0	தேவைக்குதிலிப்புமிகு
19 முலங்	2	8	1	0	9	30	0	தேவைக்கு வெளியிருந்து ஆற்றாக்கு
20 வீராநம்	4	8	14	0	5	20	0	வீராநம் செக்கப்பட்டிருக்க டூபால்
21 உட்டாநம்	4	8	20	0	5	0	0	நடவடிக்கை செய்யப்பட்டிருக்க டூபால்
22 திருவேங்காந்	3	9	8	0	30	0	0	விஸ்தை வழிநீர்
23 அவியக்ரம்	5	9	20	0	36	0	0	வையுக்கும்
24 ப்ரதாயங்	1	10	20	0	0	18	0	வையுக்கும் (இகோவையிற் வைகுங் கீரி வெளியாக்கும்போது அதைப் போடு)
25 வீருடுக்காதி	2	10	26	0	24	0	0	வையுக்கும்
26 மூட்டாதி	2	11	6	0	26	0	0	குத்திலைஞர் ஆகுதியிலுக்குத்
27 ஓவாதி	1	0	0	0	0	0	0	ஊவையுக்கும் (போதுமையிற் கைஞர்தான்)
28 அண்ணாஜ்	3	8	25	0	62	0	0	வீட்டின் வழிநீர்

കൊല്ലം മുമ്പാണ്. നിശ്വല നക്ഷത്രങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള ഏത് അഭിപ്രായ മനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാലും ആ രണ്ട് നക്ഷത്രങ്ങൾ മെടരാശിയുടെ 1/3-നു മുമ്പിൽ പോകുകയില്ല. അപ്പോൾ ആ രണ്ട് നക്ഷത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ കാലത്ത് കണ്ഠംകാതിക പഞ്ചാംഗത്തിലുള്ളതിനുസരിച്ച് ആ രാശിയുടെ 1/3-ലോ അതിനടുത്തോ ആവുന്നതാണ്. ഇതിൽ സുരൂ - നക്ഷത്രാഭികളുടെ കണക്കു പറഞ്ഞതു ശരിയുമാണ്. നമ്മുടെ കാലത്ത് അനുഭവപ്പെട്ട 8 ഡിഗ്രിക്കാണുള്ള പിന്നാക്കനില അന്ന് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. അപ്പോൾ എങ്ങനെന്നയാണ് ആ കാലത്തു കാഴ്ച കണക്കിനെ കവചിച്ചാവക്കുന്നത്? ചുന്നൻ ആ രണ്ട് നക്ഷത്രങ്ങളുമായി അടുത്താൽ ഒന്നാമത്തെ ഞാറുവേലയിൽനിന്ന് ഏതാണ് 2/3 നടന്നുകഴി ഞാറുവേലാബനം. ഇനി ഞാറുവേലകൾ നീളുന്നതും കുറയുന്നതും നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ദുരമനുസരിച്ചാണ്. അവയുടെ വലുപ്പത്തിനുസരിച്ചില്ല. ഇരു വിഷയത്തെ പറ്റി ഇന്ത്യക്കാർക്കിടയിലുള്ള നിലയും അഭിപ്രായവും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. സപ്തരഷികളുടെകുറിച്ചു നാം അവാരിൽനിന്നു വിവരിച്ചതും അതുപോലെ അവ്യക്തമാണ്. ബ്രഹ്മഗൃഹപത്രൻ ‘ഉത്തര കണ്ഠംകാതിക’-യിൽ പറയുന്നു: ഞാറുവേലകളിൽനിന്ന് ചിലതിൽ അഭ്യവ് ചുന്നൻ ഒരു ദിവസം നടക്കുന്ന തിരെ ഒന്ന് ($1^{1/2}$) വരുന്നതാണ്. അപ്പോൾ ഞാറുവേല 19-45-52-18 ആയിരിക്കും. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഞാറുവേലകൾ ആറാണ്. അവ രോഹിണി, പുണ്യത്തം, ഉത്രം, വിശാഖം, ഉത്രാം, ഉത്രടാതി എന്നീ ഞാറുവേലകളാകുന്നു. ഇത്തല്ലാം കൂടി 118-35-18-48 ആകുന്നു. അതിൽ ഹ്രസ്വം ഞാറുവേലകളുണ്ട്. അവയിൽ ഓരോന്നും ചാന്ദ്രരെ ചലനത്തിൽ പകുതിയേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ അത് 6-35-17-26 ആയി വരുന്നതാണ്. രണ്ണി, തിരുവാതിര, ആയില്യം, ചോതി, തുക്കോട്ട, പുതുരുട്ടാതി എന്നിവയാണ് പ്രസ്തുത ആരിയ്യം. ഇവയെല്ലാം കൂടി 39-31-44-36 ആയിരിത്തിരുന്നു. ബാകിയുള്ള പതിനഞ്ച് ഞാറുവേലകൾ ചാന്ദ്രരെ ഒരു ദിവസത്തെ ചലനത്തിനോടു തുല്യമാണ്. അപ്പോൾ ഒരു ഞാറുവേല 13-10-34-52 എന്നും ഇവ എല്ലാം കൂടി. 197-38-48 എന്നും ആകക്കുന്നതാണ്. മേലുഖരിച്ച മുന്നു തരത്തിലുള്ള ഞാറുവേലകളെല്ലാം കൂടി ചേർന്നാൽ 355-45-41-24 എന്നിങ്ങനെ ആകും. ഒരു ചുറ്റൽ പൂർത്തിയാവാൻ ഇതിലേക്ക് 4-14-18-36 കൂടി വേണ്ടിവരുന്നു. ഈ ഭാഗത്തിനാണ് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ‘തിരുവോണം’ എന്നു പറയുന്നത്. ഇതിനെ കുറിച്ചു മേൽപ്പറഞ്ഞ എരെ ലാഭുലേവയിൽ സവിസ്തരം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യക്കാർക്ക് നിശ്വല നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ചലനങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള വിവരക്കുറവിന് ഉദാഹരണമാണു വരാഹമിഹിരരെ സംഹിതയിൽ വന്ന പ്രസ്താവന. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: പറരാണിക ശ്രമഘാട്ടിൽ കാണുന്നത് ‘ഉത്തരാധന ബിന്ദു’ ആയില്ലെന്നു മധ്യത്തിലും ഭക്ഷിണായന ബിന്ദു ച

ഓടിരിക്കേണ്ടതാണ്. നാറുവേലകളിലെയും രാശികളിലെയും നക്ഷത്രങ്ങൾ മുൻകാലങ്ങളിൽ ഈകാലത്തിന്റെ മുമ്പുള്ള വിഭാഗങ്ങളിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. കാലക്രമേണ അവിടെനിന്നു നീങ്ങി ഈനുള്ള സഹലങ്ങളിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഭാവിയിൽ അടുത്ത നാറുവേലകളിലേക്ക് 3/9 ഭാഗം നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ആയില്ലെന്നിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ അവരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം കർക്കിടക്ക്രതിംഗ് 18-ാമത്തെ ഡിഗ്രിയിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ, രണ്ടായിരത്തി എണ്ണും കൊല്ലം മുമ്പ് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കണക്കാക്കിയത് അനുസരിച്ച് അവ നാലാമത്തെ രാശിയുടെ ആദ്യത്തിലായിരുന്നു. കർക്കിടക്ക രൂപം മുന്നാമത്തെ രാശിയിൽ അയനബിന്ദുവോടു കൂടെയായിരുന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ അയനബിന്ദു അവിടത്തെന്ന നിൽക്കുകയും നക്ഷത്രങ്ങൾ ചലിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നല്ലാതെ വരാഹമിഹിന്റെ ഉഹണിച്ചതുപോലെയല്ല യാമാർത്ഥ്യം.

അഥ്യായം 57

സുവർശ്മികളുടെ നക്ഷത്രങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്രദനത്തും അപ്രോൾ ഇന്ത്യക്കാർ നടത്തുന്ന ആചാരങ്ങളും കർമ്മങ്ങളും സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ

നക്ഷത്രങ്ങളും ചന്ദ്രനെയും കാണുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ നമ്മുടെ കൈവരശമുള്ള സിഖാരം പഞ്ചാംഗങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നതു പോലെ തന്നെയാണ്. അവ കാണുന്നതിനു നിർബന്ധമായി വരുന്ന ഡിഗ്രികൾക്ക് ‘കാലാംശക്’ എന്നു പറയുന്നു. അതിനെ കൂടിച്ച് വിജയാനന്ദൻ കർണ്ണതിലകത്തിൽ പറയുന്നത് താഴെ വിവരിക്കുന്നു:

പിത്ര, ചോതി, തൃക്കേട് എന്നിവയ്ക്ക് പതിമുന്ന് ഡിഗ്രിയും ഭരണി, മകയിരം, പുയം, ആയില്യം, പുരുത്തുടാതി, രേവതി എന്നിവയ്ക്ക് ഇരുപത് ഡിഗ്രിയും ശ്രഷ്ടമുള്ളവയ്ക്ക് എല്ലാ പതിനാല് ഡിഗ്രിയുമാണ് വേണ്ടത്. ണ്ണറുവേലകൾക്ക് അദ്ദേഹം മുന്ന് അതിർത്തികൾ കൽപിച്ച പ്ലാൻ അതിൽനിന്നു മനസ്സിലാവുന്നത് ഒന്നാമത്തെ അതിർത്തി, ശ്രീകുർ നക്ഷത്രങ്ങളെ വലുപ്പമനുസരിച്ചു തരംതിരിച്ചതിൽ ഒന്നും രണ്ടും വകുപ്പിലുള്ള നക്ഷത്രങ്ങൾക്കുള്ളതും രണ്ടാമത്തെത്ത്, മുന്നും നാലും വകുപ്പിലുള്ള നക്ഷത്രങ്ങളുടെത്തും അവസാനത്തെത്ത്, അഞ്ചും ആറും വകുപ്പിലുള്ളവയുടെയും ആകുന്നുവെന്നാണ്. ബേഹമഗുപ്തത്തിൽ തന്റെ കണ്ഠംകാതികയിൽ ഈ വിഷയം വിശദമായി പറയേണ്ടതായി രുന്നു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ചെയ്യാതെ എല്ലാ ണ്ണറുവേല കൾക്കും അവ കാണാനുള്ള ഡിഗ്രി പതിനാലാണെന്നു പറയുകയാണു ചെയ്തത്.

വിജയാനന്ദൻ ഈ വിഷയത്തെ കൂടിച്ചു പറയുന്നു: സുര്യനോ രശ്മി കണ്ണാ മറച്ചുകളിയാത്ത നക്ഷത്രങ്ങൾ അവിട്ടും, പിത്ര, ചോതി, ചതയം, ഉത്രടാതി എന്നിവയാണ്. അവ വളരെയധികം വടക്കോട്ടു നീങ്ങുന്നതു കൊണ്ടാണെത്ര സുര്യനും രശ്മികളും അവയെ മറച്ചുകളിയാത്തത്.

അതിനാൽ, രാത്രിയുടെ രണ്ട് അഗ്രത്തിലും അവരെ കാണാൻ സാധിക്കും.” ‘അഗസ്റ്റ്’യുടെ ഉദയത്തെ സംബന്ധിച്ചു പല അഭിപ്രായങ്ങളും അവർ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സുരൂൾ ‘അത്ത്’ത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അസ്തമയത്തെയും അവർ കാണിക്കുന്നു. പുത്രസൻ പറയുന്നത് സുരൂൾ അതിന്റെ പരമക്കോടിയിൽ എത്തുമ്പോഴാണു പ്രസ്തുത നക്ഷത്രം അവ്യക്തമാവുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ 2-ഉം മുനിഡിലോന്നുമായ (2^{1/3}) രാശിയാണ് സുരൂൾ ഉച്ചകോടി സ്ഥാനം. ഇതിന്റെ ഇരട്ടി കന്നിയുടെ 1/3 മുനിഡിലോന്നാണ്. അത് ‘അത്’ത്തിന്റെ ആദ്യമാകുന്നു. ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഭാഗത്തിന്റെ പകുതി ഇടവരീതിന്റെ മുനിഡിലോന്നിലും ആയിരിക്കും. ഈ രോഹിണിയുടെ ആരംഭത്തിലുമാണ്. ബൈഹഗ്രപ്പതൻ ‘കണ്ഠംകാതിക’യുടെ പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

“അഗസ്റ്റ് സ്ഥാനം മിമുനത്തിന്റെ ഇരുപത്തി ഏഴാമത് ഡിഗ്രിയിലാണ്. അതിന്റെ അകലം തെക്കോട്ട് ഏഴുപത്തി ഒന്നാമത് ഡിഗ്രിയിലുമാകുന്നു. അതിന്റെ കാഴ്ച സുരൂനിൽനിന്നു പന്ത്രണ്ട് ഡിഗ്രി ദുരയാണ്. ‘മാഗ്രേവാത്’യുടെ സ്ഥാനം മിമുനത്തിന്റെ ഇരുപത്തി ആറാമത് ഡിഗ്രിയിലിലും അതിന്റെ അകലം തെക്കോട്ട് നാൽപത് ഡിഗ്രി യുമാണ്. അതിന്റെ കാഴ്ച പതിമൂന്ന് ഡിഗ്രിയാണ്. ഈ രണ്ട് നക്ഷത്ര അഭ്യുദായയും ഉദയസമയം അറിയണമെങ്കിൽ സുരൂൾ ആ നക്ഷത്ര ത്തിന്റെ സ്ഥാനത്താണെന്നും പകലിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞ സമയം അതിന്റെ കാഴ്ചയാണെന്നും അനുമാനിക്കുക. അതനുസരിച്ചു ശഹിതിന്റെ സ്ഥലവും നിശ്ചയിക്കുക. എന്നാൽ, സുരൂൾ പ്രസ്തുത ശഹിതിന്റെ ഡിഗ്രിയിലെ തൃപ്തുമ്പോൾ പകലിൽനിന്നു പ്രസ്തുത നക്ഷത്രത്തിന്റെ ആരംഭകാഴ്ച ലഭിക്കുന്നതാണ്. അതിന്റെ അസ്തമയമരിയുന്നതിനു നക്ഷത്രത്തിന്റെ ഡിഗ്രിയിലേക്കു രാശിക്കളെകൂടി കൂടുകയും മൊത്ത സംഖ്യയിൽനിന്നു കാണുന്നതിന് ആവശ്യമായി വരുന്ന ഡിഗ്രിയെ കിഴിക്കുകയും ചെയ്യുക. ശിഷ്ടമുള്ളതിൽ ശഹിതത നിർത്തുക. സുരൂൾ ആ ശഹിതിന്റെ ഡിഗ്രിയിലെത്തുമ്പോൾ പ്രസ്തുത നക്ഷത്രത്തിന്റെ അസ്തമയ സമയം ലഭിക്കുന്നതാണ്.

പില നക്ഷത്രങ്ങൾ ഉദിക്കുമ്പോൾ നടത്താറുള്ള വഴിപാടുകളും ആചാരങ്ങളും സംഹിതയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാം അവരെ പരിഭ്രാംശേയത്തു കിട്ടിയതനുസരിച്ചു പുർണ്ണമായും ഇവിടെ ഉഖരിക്കുന്നു. വരുഹമിഹിരൻ പറയുകയാണ്: “ആദ്യമായി സുരൂൾ ഉദിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും വിസ്യൂപരവുത്തതിനു മീരെ ഉയരുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ആ പരവുത്തതിനു സുരൂൾ ഉയർച്ച ഇഷ്ടമാകാതെ അഹകാരങ്ങതാട അതു സുരൂരെ തടഞ്ഞ് അതിന്റെ മുകളിലും ചുള്ള സമ്പാദന നിർത്താൻ ശ്രമിച്ചു. അതു മേൽപ്പോട്ട പൊങ്ങി ദേവമാരുടെ വാസ

സമലമായ ‘വുദ്രാസർ’ എന്ന സർഗം വരെ എത്തി. ഇതുകണ്ട് സന്തുഷ്ടരായ ദേവമാർ അതിലെ തോട്ടങ്ങളും ഉല്ലാസ സമലങ്ങളും കണ്ട് അതിലേക്കു മാറിതാമസിച്ചു. അവരുടെ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ആ പർവ്വതത്തിൽ സുവമായി വിഹാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ദേവകന്ധുകകളുടെ ശുദ്ധ വസ്ത്രങ്ങളിൽ കാറ്റ് തട്ടുന്നോൾ അവ പതാകകൾ പോലെ പാറി ക്കൊള്ളിച്ചു. അവിടത്തെ വനങ്ങളിലുള്ള സിംഹങ്ങളും പുലികളും വർമ്മർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ജീവികളുടെ ആധിക്യം മുലം നീലവർണ്ണമാവാൻ തുടങ്ങി. ഈ ജീവികൾ അവയുടെ കുട്ടത്തിൽ ചെന്ന് കുള്ളപുക്കാണ് അവയുടെ ശരീരം മാനിക്കീരി രക്തം കുടിക്കുകയും മാംസം കേഷി കുടകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ അക്രമിക്കാൻ മുതിർന്ന ആന കൾ ബോധാനകട്ട് വീഴാറുണ്ടായിരുന്നു. കുരങ്ങുകളും കരടികളും ആ മലയുടെ ഉയർന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ ആകാശത്തേക്ക് ഉയർന്നു പോവുകയാണെന്നു തോന്നുമാർ ഉമേഷവർത്തരായി കാണപ്പെട്ടു. ധാരാളം സന്ധാരികൾ അവിടത്തെ കാടുകളിൽ പഴങ്ങൾ കേഷിച്ചു ജീവിച്ചിരുന്നു. മലയുടെ ഈ നീലയെല്ലാം വരുണ്ടെന്ന് മകൻ അഗസ്ത്യൻ കണ്ടപ്പോൾ അവിടെ താമസമുറപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അദ്ദേഹം രാക്കമെ പറഞ്ഞു രസിക്കാനുള്ള കുടുക്കാരനായി മലയെ സങ്കല്പിച്ച് അവിടെ താമസം തുടങ്ങി. അവിടെനിന്ന് അദ്ദേഹം സമുദ്രത്തിലിറിങ്ങി വെള്ളം കുടിച്ചുപ്പോൾ അതിലെ വെള്ളം വറ്റിപ്പോവകുകയും വിനധ്യാപർവ്വതത്തിന്റെ അസ്തിവാരം പ്രത്യുക്ഷമാകുകയും ചെയ്തു. മകര മത്സ്യവും മറ്റു ജലജീവികളും മലയോട് ഒട്ടക്കൂടി അവിടെ മാനിത്തുരന്നു ദാരങ്ങളും കുഴികളും ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. ക്രമേണ ആ കുടികളിൽ രത്നങ്ങളും മുത്തുകളും വിളയുകയും ഇവക്കാണ്ടും അരികിലുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾ കൊണ്ടും മുകൾ ഭഗത്തു ചുറ്റിപ്പിണ്ടതു കിടക്കുന്ന സർപ്പങ്ങളെക്കാണ്ടും പർവ്വതം വളരെ അലംകൃതമാവുകയും ചെയ്തു. ദേവമാർ പൊന്മുടികൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന അലങ്കാര സാധനങ്ങൾ അഗസ്ത്യൻ അനിതിയുടെ പ്രതിഫലമായി അതിനു ലഭിച്ചു. വെള്ളം വറ്റിച്ചതിനു പകരമായി സമുദ്രത്തിന് “അതിലെ മത്സ്യങ്ങൾ പ്രകാശിക്കുക, രത്നങ്ങൾ വിളയുക, പാമ്പുകളും ആനകളും നീലകൊള്ളുക” എന്ന സിദ്ധി ലഭിച്ചു. മത്സ്യം, അച്ച്, ചിപ്പി തുടങ്ങിയവ അതിന്റെ മുകളിൽ കണ്ണാൽ ശരത്കാലത്തു മുകളിൽ വെള്ളത്താമര പോതി നിൽക്കുന്ന ജലാശയങ്ങളാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. അതും ആകാശവും തമിൽ പറയത്തക്ക വ്യത്യാസമൊന്നും ഇല്ലാതായി. ആകാശം നക്ഷത്രങ്ങൾ കൊണ്ടെന്നതുപോലെ സമുദ്രം രത്നങ്ങൾക്കാണ് അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തലയാഖമുള്ള പാമ്പുകൾ സുരൂരശ്മിപോലെ നീലകൊള്ളുന്നു. അവിടെയുള്ള സ്ഥട്ടിക രത്നങ്ങൾ ചുറുക്ക് പോലെയും അതിനു മീതെയുള്ള വെള്ളത്ത് നീരാവികൾ മേഘങ്ങൾ പോലെയും ഇത്തരം

മഹാകൃത്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുകയും ദേവമാർക്കു നല്ല കിരീടങ്ങൾ
 നിർമ്മിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കയും വിനധ്യാപർവ്വ
 തത്തെ അവരുടെ വജാനയാക്കുകയും ചെയ്ത മഹാനെ ഞാൻ
 എങ്ങനെ സ്തുതിക്കാതിരിക്കും? അദ്ദേഹത്ര അഗസ്ത്യ മഹർഷി'.
 അദ്ദേഹത്രക്കാണാണ് ഭൂമിയിൽനിന്നു കൂടിച്ചേരുന്ന അഴുക്കുകളിൽ
 നിന്നു വെള്ളം ശുദ്ധികരിക്കപ്പെടുന്നത്. നീച സഹവാസംക്കാണ്ക് ശുദ്ധ
 ഹ്യദത്തിൽ കടന്നുകൂടുന്ന അഴുക്കുകളും ഇദ്ദേഹത്തെക്കാണ്ഡു തന്നെ
 യാണു ദൂരീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ അഗസ്ത്യൻ ഉദിക്കുകയും തോടു
 കളിലും നദികളിലും വെള്ളം കുറയുകയും ചെയ്താൽ നദികൾ അവ
 യിലെ വെള്ളത്താമര, ചുവന്ന താമര എന്നിവയെ ചുറന്നു കാഴ്ചവെ
 കുന്നതായി കാണാം. പലവർഷ്ണതിലുള്ള താറാവുകളും മറ്റു ജലപ
 ക്ഷീകളും ആ വെള്ളത്തിൽ നീന്തിക്കളിച്ചു വഴിപാടു നടത്തുന്നു. യുവ
 തികൾ പ്രവേശിക്കുന്നോൾ പനിനിർ പുഷ്പവും മറ്റും സംഭാവന ചെയ്യാ
 റുള്ളതുപോലെ ഈ വെള്ളവും സംഭാവന ചെയ്യുകയാണെന്നു
 തോന്നും. നദികളിലും അവയുടെ കരകളിലും താറാവുകളുടെയും മാട
 പ്രാവുകളുടെയും സന്തോഷഭർത്തമായ സൃഷ്ടത്തിലും പരിനുകളിക്കുന്ന
 കാഴ്ചയിലും ആള്ളാദ ഭർത്തരായ കന്ധകമാർ പുണ്ണിരിക്കുന്ന ദൃശ്യ
 മാണു പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. വെള്ളത്താമരകളിൽ വർച്ചരിഞ്ഞെ കുതിച്ചു
 വീഴ്ത്തു കാണുന്നോൾ വെള്ളത്തെ കൺതടങ്ങളിലെ കറുതെ കൺമൾനി
 കൾ ഓർമ്മയിൽ വരും. ജലാശയതീരങ്ങളിലുള്ള മരങ്ങളും ചെടികളും
 കൺപുലികങ്ങളാണെന്നു തോന്തിപ്പോകും. ഒരുക്കാത്ത ജലാശയങ്ങളിൽ
 ചുറ്റപ്രകാശം തട്ടുകയും താമരപ്പുകൾ വിടരുകയും ചെയ്യുന്നോൾ
 വസ്ത്രാലങ്കാരങ്ങളിൽ ഒരു സുന്ദരി വെള്ളത്തെ കൺതടത്തിലെ
 നീല കണ്ണുകാണ്കൾ മിഴിച്ചുനോക്കുകയാണെന്നു തോന്തിപ്പോകാതിരി
 കുകയില്ല. വർഷകാലത്ത് വെള്ളപ്പൂക്കാ കാരണമായി പാമ്പുകളും
 വിഷസാധനങ്ങളും അഴുക്കും അടിഞ്ഞുകൂടിയാൽ അഗസ്ത്യനുകൾ
 തിനിര്ദ്ദേശ ഉദയത്തോടെ അവയെല്ലാം നീങ്ങുകയും വെള്ളം ശുദ്ധമാവു
 കയും ചെയ്യും. ശിക്ഷാർഹമായ പാപം ചെയ്ത ആളുകൾ ഈ നക്ഷ
 ത്രത്തിര്ദ്ദേശ പേരുപറഞ്ഞു സ്വത്രാത്രം ചെയ്താൽ അവൻ പാപമോചി
 തരായി നയ സന്ധാരിക്കും. പാരാണിക ഔഷിമാർ അഗസ്ത്യനുബിക്കു
 നോൾ നടത്തേണ്ണ വഴിപാടുകളെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. രാജാക്കന്മാ
 രൂടു മുന്നിൽ കാഴ്ചവെക്കുന്നതുപോലെ ആ വഴിപാടുകളെ കുറിച്ചുള്ള
 വിവരങ്ങൾ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു മുന്നിൽ കാഴ്ചയും വഴിപാടുമായി
 സമർപ്പിക്കുകയാണ്. കിഴക്കുനിന്ന് സുര്യപ്രകാശം കുറേണേ വെളിവായി
 തുടങ്ങുകയും പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്ത് ഇരുട്ടിര്ദ്ദേശ അവശിഷ്ടങ്ങൾ തങ്ങി
 നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമയത്താണ് അഗസ്ത്യര്ദ്ദേശ ഉദയം. ഉദയം
 രംഭം എല്ലാവർക്കും കാണുക പ്രയാസമത്ര. ഇതിനാൽ ജ്യോത്സ്യമാ

രോട് ഉദയ സമയത്തെക്കുറിച്ച് അനേഷിക്കുകയും ‘അർക്കം’ എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന വഴിപാടുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുക, പനിനിർപ്പുഷ്പവും തുള്ളി ഇലയും മറ്റു സുഗന്ധ വസ്തുകളും സൗകര്യമനുസരിച്ചു ഭൂമിയിൽ വിരിക്കുകയും അതിനു മുകളിൽ സാധിക്കുന്നതു സർബ്ബവും സമുദ്ര രത്നങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളും ഇടുകയും കുക്കുമം, ചടനം, കന്തതുണി, കൽപ്പരി തുടങ്ങിയ വസ്തുക്കൾ, മറ്റു വാസന ദ്രവ്യങ്ങൾ, കാള, പശു, മറ്റു ധാരാളം ആഹാരങ്ങൾ, പലഹാരങ്ങൾ എന്നിവ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇങ്ങനെ തുടർച്ചയായി ഏഴ് കൊല്ലം ആത്മാർത്ഥമായും നല്ല വിശാസത്തോടെയും ചെയ്യുന്നവർ കഷ്ടിയനാണ്റിൽ ഭൂമിയുടെയും മഹാസമുദ്രത്തിന്റെയും അധിപനായിത്തീരുകയും ബോഹമണ്ണനാണ്റിൽ ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യം നേടുകയും വേദം പരിക്കുകയും നല്ല ഒരു സ്ത്രീയെ കല്പ്പാണം കഴിച്ച് ഇങ്കുഷ്ഠം സന്താനങ്ങളുടെ പിതാവാവുകയും വൈശ്യനാണ്റിൽ വളരെ അധികം ഭൂമി കരസ്ഥമാക്കുകയും വിപുലമായ തോതിൽ കച്ചവടം നടത്തുകയും ശുദ്ധനാണ്റിൽ സ്വത്തു സന്പാദിക്കുകയും ആരോഗ്യവാനായിത്തീരുകയും ആപത്തുകൾ ഒഴിവാകുകയും പ്രതിഫലം നേടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇതൊക്കെയാണ് അഗസ്ത്യനുള്ള വഴിപാടിനെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹം വിവരിച്ചത്.

രോഹിണിയുടെ വഴിപാടു നിയമങ്ങളുകുറിച്ചജ വരാഹമിഹിരൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ‘ഗർഭ, വസിഷ്ഠൻ, കേശവൻ, പരാശർ’ എന്നിവർ തങ്ങളുടെ ശിഷ്യരാജേ ഇങ്ങനെ ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്: മേരു പർവ്വതം വിശാലമായ സർബ്ബക്ലൂക്കൾ കൊണ്ട് നിർമ്മിതമാണ്. അവയുടെ ഇടയിൽനിന്നു സുഗന്ധം പരത്തുന്ന ധാരാളം പുക്കളും പുമൊട്ടുകളുമുള്ള മരം മുളച്ചുപൊന്തിയിട്ടുണ്ട്. പരാമർശ മാധ്യരൂപേരിയ മുളിപ്പാട്ടുമായി ഇതിൽ ചുറ്റി സഖവിച്ചുകൊണ്ടിക്കുന്നു. അവിടെ ദേവമാരുടെ നർത്തകികൾ കർബ്ബാനങ്കരമായ പാട്ടും നൃത്തവുമായി വിഹരിക്കുന്നു. ഈ പർവ്വതം ‘നന്ദവനം’ എന്ന മരുഭൂമിയിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ‘ബുധൻ’ ഒരിക്കൽ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോടു നാരം മഹർഷി രോഹിണിയുടെ നിയമങ്ങളെ കുറിച്ച് അനേഷിച്ചു. അദ്ദേഹമിങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: ആപ്ഷാശ മാസത്തിലെ കറുത്ത വാവു ദിവസങ്ങളിൽ ചുറ്റൻ രോഹിണിയിലെത്തുന്തു ശ്രദ്ധിക്കുകയും ആ പ്രദേശത്തിന്റെ വടക്കോ കിടക്കോ ഉയർന്ന ഒരു സമലം നിർബ്ബന്ധിക്കുകയും നാട്ടിന്റെ അധികാരം ഏല്പിക്കപ്പെട്ട ബോഹമണ്ണൻ അവിടെ ചെന്നു തീക്കത്തിച്ച് അതിന്റെ ചുറ്റും നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും ഞാറ്റുവേലകളുടെയും രൂപങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യും. അവയിലോരോന്നിന്റെയും പേരിൽ നടത്തേണ്ട കിർത്തനങ്ങളും ജപങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കുകയും പനിനിർത്തി, ശോതന്യും, എല്ലാ തുടങ്ങിയവ തീയിലെഴിച്ച് അവ

യുടെ പ്രീതി നേടുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ആ തീയുടെ ചുറ്റും ദത്തന
 അള്ളും വെള്ളം നിറച്ച് വലിയ പാത്രങ്ങളും വേണ്ടതു പഴങ്ങളും മരു
 സൗക്രാന്തികവുകളും കിഴങ്ങുകളും ശേവർച്ചു വെക്കേണ്ടതും
 രാത്രിയിൽ പുൽമെത്തകൾ വിരിക്കേണ്ടതും വിവിധ തരത്തിലുള്ള
 വിത്തുകൾ ശേവർച്ചു വള്ളംകാണ്കൾ കഴുകി ഒരു ഭരണിയിൽ സർബ്ബ
 തേതാംഡാപ്പം സുക്ഷിക്കേണ്ടതും ആണ്. അതിനെ ഒരുഭാഗത്തു വെച്ച്
 ഹോമം നടത്തുകയും ശോതന്യീ, എണ്ണ തുടങ്ങിയവ വേദം ജപിച്ചു തീയി
 ലിടുകയും ചെയ്യണം. വരുൺ മന്ത്രം, വായുമന്ത്രം, സോമമന്ത്രം എന്നി
 വയാവണം ജപിക്കേണ്ടത്. നീളമുള്ള ഒരു കുന്നം നാട്ടി അതിരെ
 രണ്ടുത്തും രണ്കൾ കെട്ടിയിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതിലേണ്ട കുന്ന
 തിരിയെ അതു നീളമുള്ളതും മറ്റൊരു അതിരെ മുന്നിരട്ടി നീളമുള്ളതു
 മാവണം. ഇതെല്ലാം ചുറ്റൻ രോഹിണിയിലെത്തുന്നതിനു മുമ്പ് ചെയ്തു
 തീർക്കേണ്ടതാണ്. ചുറ്റൻ അവിടെ എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം കാറ്റ
 ടിക്കുന്നതിരെ സമയവും ഭാഗവും ഗതിയും ശ്രദ്ധിക്കാൻ ഒരുങ്ങിയിരി
 ക്കണം. കുന്നത്തിനേൽക്കു കെട്ടിയ കയറിൽനിന്ന് അത് അറിയാൻ സാധി
 ക്കും. എന്നാൽ, നാലു ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും കാറ്റിക്കുകയാണെങ്കിൽ
 അതു നല്ല കാലഭ്രതയും നാലു ഭിക്കുകളുടെയും ഇടയിലും ദൈഹിക
 കിൽ ദുഷ്കരാലഭ്രതയും സുചിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നു മാത്രം
 ശക്തിയായി അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിലും ശുഭ സൂചന തന്നെ
 യാണ്. കാറ്റിക്കുന്ന സമയം നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതിനായി ആ ഭിവസതെ
 എടുക്കുന്നുകൊണ്ട് ഭാഗിച്ചു കണക്കാക്കേണ്ടതാണ്. ഓരോ എടുക്കു
 നിന്നും അര മാസം വിത്തം കൂട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് ചുറ്റൻ രോഹിണി താറ്റു
 വേലയിൽനിന്നു പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഭരണിയിൽ സുക്ഷിച്ചു വിത്തുക
 ഒള്ളുത്തു നോക്കുക. അതിൽ മുളച്ചതു മാത്രമാണു കൂഷികൾ ഉപയു
 കതമാവുന്നത്. ചുറ്റൻ രോഹിണിയോടുകൂടുന്ന ഭിവസം ആകാശം തെളി
 യുകയും കാറ്റ് ശാന്തമായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ നാശകരമായ
 യാതൊരു ഭാവിയെയും പ്രതിക്ഷേഖിക്കേണ്ടതില്ല. ജനുകളും പക്ഷികളും
 നല്ല നിലയിൽ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യും. വയറ്റുചുരുളുകൾ പോലെ മേഖല
 അശർ തിരമാലകളായി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും വെള്ളത്താമ
 രപ്പുപോലെ മിനലുകൾ പ്രത്യക്ഷമാവുകയും ചെയ്യും. സുരൂൾമികൾ
 പോലെ മിനലുകൾ മേഖലത്തെ ചുറ്റുകയോ അല്ലെങ്കിൽ മേഖലം തട്ടു
 കളായിനിന്ന് അവക്കിയിൽനിന്നു സർബ്ബ സമാനമായ മിനലുകൾ
 ഉണ്ടാവുകയോ ചെയ്തേക്കാം. ഈ നിലയിൽ മഴവില്ല് ചുവപ്പു വർണ്ണ
 തതിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട കല്പാംഗപ്പള്ളിയെ പുടവപോലെയുള്ള വർ
 ണ്ണങ്ങൾ ആകാശത്തിൽ കണ്ണുതുടങ്ങുകയും മയിലിരെ ശബ്ദം
 പോലെയോ അല്ലെങ്കിൽ വേഛാവൽ പക്ഷിയുടെ ശബ്ദം പോലെയോ
 ഇടിവെട്ടിരതുടങ്ങുകയും തീ പിടിച്ചു കാടിരെ മദ്ദത്തിൽ നിൽക്കുന്ന

മദയാനയേപ്പാലെയും എരുമകളേപ്പാലെയും അന്തരീക്ഷം ഇളക്കി മറിയുകയും മുത്തുകളും മണ്ണും ചട്ടരശ്മികളും പ്രകാശിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്താൽ മഴയും ക്ഷേമവും എഴുശ്രദ്ധവും ഉണ്ടാവുമെന്നും തികച്ചും പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്.

അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറയുകയാണ്: വെള്ളം നിറച്ച രേണീകളുടെ മഖ്യത്തിൽ ബ്രാഹ്മണൻ ഇതികുന്നോൾ നക്ഷത്രങ്ങൾ പൊട്ടിവീഴുകയോ മിന്നൽ പ്രകാശിക്കുകയോ ഇടി മുഴങ്ങുകയോ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ചൂവപ്പു കാണുകയോ ഭൂകമ്പമുണ്ടാവുകയോ മേലകട്ട വീഴുകയോ മിന്നൽ പ്രകാശിക്കുകയോ മുഗങ്ങൾ ശബ്ദിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് അശുദ്ധ സുചനകളായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. വടക്കു ഭാഗത്തെ രേണീയിൽനിന്ന് ഏതെങ്കിലും വിധേയ വെള്ളം കുറഞ്ഞതാൽ ശ്രാവണമാസത്തിൽ മഴയുണ്ടാവുകയില്ല. കിഴക്കു ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള രേണീയിൽനിന്നാണു കുറഞ്ഞതെത്തുകിൽ ഭാദ്രമാസത്തിൽ മഴയുണ്ടാവില്ല. തെക്കു ഭാഗത്തുള്ള രേണീയിൽനിന്നു കുറഞ്ഞതാൽ ‘ആശിന’ത്തിലും പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തുള്ള രേണീയിൽനിന്ന് വെള്ളം കുറഞ്ഞതാൽ കാർത്തികത്തിലും മഴ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഒരു രേണീയിൽ നിന്നും വെള്ളം കുറഞ്ഞതിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഉഷ്ണംകാലവർഷം വേണ്ടുവോളം കിട്ടുന്നതാണ്. അതുപോലെ തന്നെ വെള്ളം നിറച്ച രേണീകൾക്കാണ് വിവിധ ജാതികളെയും അവരുടെ നിലകളെയും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. വടക്കേരേണീ ബ്രാഹ്മണരുടെതും കിഴക്കേതു് ക്ഷത്രിയരുടെതും തെക്കേതു് വൈശ്യരുടെതും പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തെത്തു് ശുദ്ധരുടെതുമാണ്. ഓരോ രേണീയുടെ മേലും ഓരോ വിഭാഗക്കാരുടെ പേരും സ്ഥിതിഗതികളും ഏഴുതിയാൽ അവയിൽ സംഭവിക്കുന്ന കുറവുകളും ഉടവുകളും മറ്റും അനുസരിച്ച് ആ വിഭാഗക്കാരുടെ സ്ഥിതിശത്രികൾ മനസ്സിലാക്കാം.

ചോതി, അശതി എന്നിവയുടെ നിയമങ്ങൾ രോഹിനിയുടെതുപോലെ തന്നെയാണ്. ആശാശ മാസത്തിലെ വെള്ളത്ത വാവുദിവസാഞ്ചളിൽ ചട്ടൻ പുരാടത്തിലോ ഉത്രാടത്തിലോ ആശാശാഞ്ചളിൽ, ആശാശ മാസത്തിലെ വെള്ളത്ത വാവുദിവസാഞ്ചളിൽ ചട്ടൻ പുരാടത്തിലോ ഉത്രാടത്തിലോ ആശാശാഞ്ചളിൽ, രോഹിനിക്കു നിർണ്ണയിച്ചപോലെ തന്നെ ഇതിനും ഒരു സ്ഥലം നിർണ്ണയിക്കുക. പിന്നീട് ഒരു തുലാസ് സർണ്ണം കൊണ്ട്-ഇതാണ് ഏറ്റവും നല്പത്-അഞ്ചലുകൾ വെള്ളിക്കൊണ്ടോ, അതുമില്ലുകൾ അവർ വയർ എന്നു പറയുന്ന മരംകൊണ്ടോ അഞ്ചലുകൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു മനുഷ്യനെ വധിക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിച്ച ഇരുസിന്റെ അസുമുന കൊണ്ടോ നിർമ്മിക്കുക. ഒരു തുലാസിന്റെ കോൽ ചുരുങ്ഗിയത് ഒരു ചാണക നീളമുള്ളതാവണം. ഏതെങ്കിലും നീളം കൂടുന്നതാണു നല്പത്. അതിനു പത്ത് വിരൽ നീളമുള്ള നാല് നൃലും വേണം. അതിന്റെ രണ്ട് തട്ടും ആർ വിരൽ വ്യാസത്തിൽ ചാണക കൊണ്ടും തുക്കക്കട്ടിക്കൾ

സർഖീം കൊണ്ടുമാവണം. കിണറിലെയും ജലാശയങ്ങളിലെയും നദികളിലെയും വെള്ളം വെരുപ്പെടുത്തായും ആന്റേറ്റുകൾ, മുഗരോമം, രാജാക്കന്നാരുടെ പേരെഴുതിയ സർക്കാർത്തകിടുകൾ, മനുഷ്യരുടെയും ജീവികളുടെയും കൊല്ലുങ്ങൾ, ദിവസങ്ങൾ, ദിക്കുകൾ, രാഖ്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയുടെ പേരുകളെഴുതിയ മെഴുകിൻ കഷ്ണങ്ങൾ ഈ സമയിലും ഈ തുലാസുകൊണ്ട് തുകിക്കണക്കാക്കണം. തുക്കുമൊൾക്കിടക്കോടു അഭിമുഖമായിരിക്കുകയും തുലാക്കട്ടി വലത്തെ തട്ടിലും സാധനങ്ങൾ ഇടത്തെ തട്ടിലും വെക്കുകയും ചെയ്തു താഴെ പറയുന്നതു പ്രകാരം ജപിക്കുകയും വേണ്ടതാണ്.

“ഓ, തുലാസൈ, നീ നീതികാണിക്കുന്ന ദേവനും ദേവൻ്റെ ഭാര്യയും, ബേഹാവിൻ്റെ പുത്രിയുമായ സരസവിയുമാണ്. നീ സത്യം തെളിയിക്കുന്നു. നീ സമത്വത്തെക്കാൾ പരിശുദ്ധവുമാണ്. നീ കിഴക്കു നിന്ന് പടിഞ്ഞാറോട് ഒരോ നിലയ്ക്ക് ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളും സൃജനയും പോലെയാകുന്നു. നിന്നെക്കാണാണ് ലോക വ്യവസ്ഥ നിലനിൽക്കുന്നത്. ദേവമാരുടെയും ബോഹമാരുടെയും സത്യവും ആരോഗ്യവും നിന്നിലാണ് സമ്മേളിച്ചത്. നീ ബേഹാവിൻ്റെ പുത്രിയും നിന്റെ കുടുംബക്കാർ ‘കേൾവ’വർഗ്ഗക്കാരുമാണ്.”

ഡൈക്കുന്നേരമാണ് ഈ തുലനം നടത്തേണം. പിന്നീട് ഈ സാധനങ്ങളും അഭിന്നതു സൃഷ്ടിക്കുകയും പിറ്റേ ദിവസം രാവിലെ വീണ്ടും അവ തുക്കുകയും ചെയ്താൽ തുക്കം അധികമായവരെയ്ക്കാം അതെ കൊല്ലം വളർന്നു വികസിക്കുന്നതും തുക്കം കുറഞ്ഞവ പുരോഗതിയില്ലാതെ നാശംമുഖ്യമാകുന്നതുമായിരിക്കും. ഇതുകൊണ്ടു മാത്രം മതിയാക്കാതെ ‘രോഹിനി’യിലും ‘ചോതി’യിലും തുകിക്കണം കുന്ന അത് ആദിമാസമുള്ള കൊല്ലവും, തുകിയത് ആവർത്തന മാസത്തിലുമാണെങ്കിൽ ആ വർഷത്തിൽ തന്ന വീണ്ടും തുകി നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തുകിങ്ങൾ തമിൽ യോജിച്ചിരുന്നു രോഹിനിയിൽ കണ്ണ തുക്കത്തിനാണു പ്രാധാന്യം കൊടുക്കേണ്ടത്.

അഥായം 58

വേലിയേറുവും ഇറക്കുവും

സമുദ്രജലം എത്തു പതിതസ്ഥിതിയിലും ഒരേ രൂപതതിൽ നിലകൊള്ളാനുള്ള കാരണങ്ങൾ കുറിച്ച് ‘മത്സ്യ’പുരാണത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: പണ്ട് ചിറകുള്ള പതിനാറ് പർവ്വതങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവ ഉയരുകയും പറക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ദേവവേദങ്ങൾ രംഗി കൾ അവയുടെ ചിറകുകൾ കരിച്ചുകളയ്ക്കയും തന്മുലം അവ സമുദ്രത്തിനു ചുറ്റുമായി വീഴുകയുമുണ്ടായി. സമുദ്രത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തും നാലു വീതമാണ് വീണന്. ‘ശവ, വലാഹക്, ചാക്, മീനക്’ എന്നിവ കിഴക്കു ഭാഗത്തും. ‘ചട്ടു, ശംഗ, ദ്രുണൻ, സുമ’ എന്നിവ വടക്കു ഭാഗത്തും, ‘വക്രൻ, വധിരൻ, നാരദൻ, പർവ്വത്’ എന്നിവ പിടഞ്ഞാറു ഭാഗത്തും, ‘ചെരുത്, ദ്രാവണൻ, മീനാക്ക്, ദാഷിർ’ എന്നിവ തെക്കു ഭാഗത്തും വീണു. കിഴക്കു ഭാഗത്തുള്ള മുന്നും നാലും പർവ്വതങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ‘സ്വതികാശി’ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ഈ അഗ്നി സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളം കുടിക്കും. ഇതുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ നദികളിലൂടെ വരുന്ന വെള്ളം കാരണമായി സമുദ്രം നിറഞ്ഞുകവിയുമായിരുന്നതെന്തെന്നു കാരാടുെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇള തീ ഔർവാ എന്നു പേരായ ഒരു രാജാവിന്റെതാണ്. അദ്ദേഹത്തെ പ്രസവിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി തന്നെ പിതാവു വധിക്കപ്പെടുകയും ശർബസ്ഥ ശിശു കിരിടാവകാശിയാവുകയും ചെയ്തു. ജനിച്ചവളർന്നപോൾ അദ്ദേഹം തന്റെ പിതാവിനെ കുറിച്ചുള്ള കമ്മകൾ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കി. ജനങ്ങൾ നിന്തുവും ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ലോക സംരക്ഷണ വിഷയത്തിൽ അശ്രദ്ധ കാണിച്ച ദേവതാരെ വധിക്കാൻ അദ്ദേഹം വാളുരി പുറപ്പെട്ടു. ദേവമാർ ഇതരിന്തരെ പ്പോൾ പേടിച്ചു വിറച്ച് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുന്പിൽ സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം ചെയ്തു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവർക്കു മാപ്പുകൊടുത്ത് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു: “എൻ്റെ കോപാശനികൊണ്ട് ഞാനെന്നു ചെയ്യും?” അതിനെ സമുദ്രത്തിൽ എറിയാൻ ദേവമാർ നിർദ്ദേശിച്ചു. ഈ അഗ്നിയാണു സമു

ദ്രതിലെ വെള്ളം കുടിച്ചു തീർക്കുന്നത്.

അവരുടെ മറ്റാരു അഭിപ്രായം ഇങ്ങനെന്നാണ്: നദികളിലും വരുന്ന വെള്ളംകാണ്ക് സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളം ഏറാതിരിക്കാനുള്ള കാരണം, ദേവയാർ ആ വെള്ളത്തെ മേഖലമായെടുക്കുകയും മഴയായി വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.”

മച്ചു പുരാണത്തിൽ ഇപ്പകാരം പറയുന്നുണ്ട്: ‘ശർലക്ഷ്’ (മുയൽ രൂപം) എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ചന്ദ്രനിലെ കല പ്രസ്തുത പതിനാറ് പർവ്വതങ്ങളുടെ രൂപങ്ങൾ ചന്ദ്രനിൽ പ്രതിബിംബിക്കുന്നതുകാണഭാണ്ട് ഇങ്ങനെ ആവുന്നത്.

വിഷ്ണു ധർമ്മത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ചന്ദ്രൻ ‘ശർലക്ഷ്’ എന്നു പറയുന്നു. കാരണം, ചന്ദ്രഗോളം വെള്ളംകാണ്ഡുള്ളതും കണ്ണാടി പോലെ അതിൽ ഭൂമിയുടെ രൂപം പ്രതിഫലിക്കുന്നതുമാണ്. ഭൂമിയിൽ വിവിധ പർവ്വതങ്ങളും മരങ്ങളും കാടുകളും ഉണ്ട്. അവ ചന്ദ്രനിൽ പതിയുന്നതിനാൽ അതൊരു മുയലിന്റെ രൂപത്തിൽ ദൃശ്യമാകുന്നു. ചന്ദ്രനു ‘മുഗാലാഞ്ചരന്ന്’ (മാൻ അടയാളം) എന്നും ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. അതിലുള്ള രൂപം മാനിന്റെതാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതാണ് അതിനുള്ള കാരണം.

ചന്ദ്രൻ്റെ താറുവേലകളെ കുറിച്ച് ഇന്ത്യക്കാർ പറയുന്നത് അവ പ്രജാപതിയുടെ പുത്രികളാണ് എന്നാകുന്നു. ചന്ദ്രൻ അവരെ വിവാഹം ചെയ്യുകയും അവർത്തേം രോഹിണിയോടു കൂടുതൽ സ്നേഹം കാണിക്കുകയും അതു മനസ്സിലാക്കിയ അവളുടെ സഹോദരിമാർ തങ്ങളുടെ പിതാവിനോട് ആവലാതിപ്പെടുകയും അപ്പോൾ അവർക്കിടയിൽ സമത്വം പാലിക്കാൻ പിതാവ് ചന്ദ്രനെ ഉപദേശിക്കുകയും അതിനായി പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം വിജയിച്ചില്ല. അപ്പോൾ പിതാവ് ചന്ദ്രനെ ശപിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനാൽ, ചന്ദ്രൻ്റെ മുഖത്ത് വെള്ളപ്പാണ് പിടിപെടുകയും ചന്ദ്രൻ പശ്ചാതപിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു തന്റെ സ്ഥിതി നന്നാക്കിത്തരാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രജാപതി ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: “ഈൻ പരഞ്ഞതു മടക്കിയെടുക്കുകയില്ല. പക്ഷേ, നിന്റെ അപമാനത്തെ ഒരോ മാസവും പകുതിയിൽ താൻ മറച്ചുവെച്ചു കൊള്ളാം.” ചന്ദ്രൻ ചോദിച്ചു: “ഈൻ ചെയ്തുപോയ കൂറും എന്നിൽനിന്ന് എങ്ങനെ നീക്കപ്പെടും?” അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: “ശിവലിംഗരുന്മാണഭാക്തി അതിനു ശുശ്രാഷ ചെയ്യുക.” ചന്ദ്രൻ അപ്രകാരം ചെയ്തു. അതഭേദ സോമനാമ്പത്തിലെ സുപ്രസിദ്ധമായ ബിംബം. ‘സോം’ എന്നാൽ ചന്ദ്രനെന്നും ‘നാമ്’ എന്നാൽ, ഉടമസ്ഥരെന്നും പുജ്യനെന്നുമാണ് അർത്ഥം. ‘അമീർ മഹമുദ് ഗസ്ത്’ ഹിജർ 416-ൽ ബിംബം അവിഞ്ചനിനും പറിച്ചെടുത്ത് അതിന്റെ മുകൾ ഭാഗം ഉടച്ചുകളിക്കയും അതിന്റെ കൊത്തുപണി

യുദ്ധ സർബ്ബ ഉറയോടു കൂടി അത് തന്റെ തലസ്ഥാനമായ ഗസ്റ്റിയി ലേക്കു കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം താനേ ശവിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന് ‘ചക്രൻ സ്വാമി’ എന്ന ബിംബത്തോടു കൂടി അവിടെ ഒരു മെമ്പാനിയിൽ കിട്ടുണ്ട്. വേരൊരു ഭാഗം ഗസ്റ്റിയിലെ ജുമാ മസ്ജിദിന്റെ വാതിൽക്കൽ ഈട് ചവിട്ടുപടിയായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു.

ഈ ദിംഗത്തെ കുറിച്ചു ഞാൻ ഇപ്പകാരം കേട്ടിട്ടുണ്ട്: “രു ഇഷി മഹാദേവനെ തന്റെ ഭാര്യയുടെ അടുക്കൽ കണ്ടപ്പോൾ തെറ്റിഡിയിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലിംഗം മുറിഞ്ഞുപോകട്ട എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആ നിമിഷത്തിൽ തന്നെ അത് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു വേർപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം ഇഷിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു തന്റെ നിരപ്പരാധിത്വം തെളിയിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ ഇഷിയുടെ ഫുദയത്തിൽനിന്നു സംശയങ്ങൾ നീങ്ങി. മഹാദേവനോടിങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “നിനക്ക് പ്രതിഫലമായി നിന്നിൽനിന്നു വേർപ്പെടുപോയ അവയവത്തിന്റെ രൂപം ജനങ്ങൾ ബഹുമാനിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വിശിഷ്ട വസ്തുവാക്കി നാം നിശ്ചയിക്കുന്നതാണ്.”

വരാഹമിഹിരൻ അതിന്റെ നിർമ്മാണത്തെ കുറിച്ചു പറയുന്നു: അതിനുപയോഗിക്കുന്ന കല്പ കേടുപാടുകൾ തീർത്തു നല്ലവസ്തും ശരിയാക്കിയ ശേഷം നിളത്തിൽ മുന്ന് നിലയിൽ രൂപീകരിക്കുക. താഴെ മുന്നിലെബാരു ഭാഗം ചതുരാകൃതിയിലും, മദ്യഭാഗം അഷ്ടഭൂജാകൃതിയിലും മുകളിലെ ഭാഗം വൃത്താകൃതിയിലും നിർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്. അതിന്റെ തല കടന്തു മണൽ കൂനിന്റെ മുകൾ ഭാഗം പോലെ നന്നായി നിർമ്മിക്കുക. അതിനെ ഉറപ്പിക്കുമ്പോൾ ചതുരാകൃതിയുള്ള മദ്യഭാഗം ‘പട്ട്’ എന്നു പറയുന്ന ഉറകാണ്ഡു മുട്ടുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. വട്ടത്തിൽ നിന്നുകിടക്കുന്ന മുകൾ ഭാഗം ഉറയുടെ പുറത്തായി നിലകൊള്ളുണ്ട്. പ്രസ്തുത മുകൾ ഭാഗം ചെറുതാകുകയോ അതിനെ കേടുവരുത്തുകയോ ചെയ്യുത്. ഭൂമിയിൽ എവിടെയും നാശം സംഭവിക്കാനും കേടുവരുത്തിയ ആളുടെ ചുറ്റുപാടു നശിക്കാനും കാരണമാകുന്നതാണ്. അതിനെക്കുറിച്ചു ഗൗരവത്തോടെ വീക്ഷിക്കാത്തവനു രോഗം പിടിപെടുന്നതും നിർമ്മാണ സമയത്ത് ആൺിക്കാണേഡാ മറ്റൊ അതിമേൽ മുടിയാൽ ആ നാടിന്റെ നേതാവും വീടുകാരും നശിച്ചുപോകുന്നതുമാണ്. അതിനെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്ന വഴിക്ക് വല്ലതിനോടും കൂടിമുടി വല്ല കേടുപാടും സംഭവിച്ചാൽ അതിന്റെ നിർമ്മാതാവു നശിക്കുകയും നാടിൽ നാശം പടർന്നു പിടിക്കുകയും ആ ഭൂമിയിലെവിടെയും രോഗം ഉണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. സിസിന്റെ തെക്കു പടിഞ്ഞാറ് പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ആരാധന മംഞ്ഞലിലും വീടുകളിലും ഈട് രൂപങ്ങൾ ധാരാളമായി കാണാം. പക്ഷേ, സേംഗമനാമാണ് അവയുടെ മഹ

താമേരിയ കേന്ദ്രം. ഭിന്നപ്രതി ഗംഗയിൽനിന്ന് ഒരു ഭരണി വെള്ളവും കാർഷ്മീരിൽ നിന്ന് ഒരു കൊട്ട തൃപ്പസിയും ഇവിടേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നു. അവരുടെ വിശ്വാസ പ്രകാരം ഈ രൂപത്രത ഇങ്ങനെ പുജിക്കുന്ന തൃക്കാഞ്ച് മാറാരോഗ്യങ്ങളും വാർഡക്ക് സഹജമായ വിഷമതകളും ഇല്ലാതാകും. ‘സോമനാമ്’ കടൽ യാത്രക്കാരുടെയും മറ്റും സങ്കേതമായതിനാൽ അതിനുള്ള പ്രശ്നത്തി വർദ്ധിച്ചു.

വേലിയേറ്റത്തിന് ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഭാഷിൽ ‘വഹർണ്ണം’ എന്നും ഈ ക്രത്തിന് ‘വുഹർ’ എന്നും പറയുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ പൊതു ജനങ്ങൾ സമുദ്രത്തിൽ ‘വർവാണിൽ’ എന്ന പോരുളും ഒരു തീ ഉണ്ടെന്നും അത് നിന്തും ശാസ്നാച്ചാസം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും വേലിയിരിക്കുന്ന ശസ്ത്രിക്കുന്ന നിന്തുക്കാണ്ഡും വേലിയേറ്റും ഉച്ചസിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാണ് ഉണ്ടാകുന്ന തെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു.

എന്നാൽ, മാണി വിശ്വിസിക്കുന്നത്: സമുദ്രത്തിൽ ഒരു ദേഹക്കര പിശാ ചുണ്ടെന്നും വേലിയേറ്റവും വേലിയിരിക്കവും അതിന്റെ ശാസ്നാച്ചാസം മാണ്ണനുമാണ്.

ഇന്ത്യക്കാരിൽ കാര്യബോധമുള്ളവരും പണ്ഡിതരാഡും വിശ്വസിക്കുന്നത് ചുറ്റൻ ഉദിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അസ്ത്രമിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാണ് ദിവസത്തിലുള്ള ഏറ്റവും ഇറക്കവും ഇറക്കവും എന്നും പക്ഷേ, മാസത്തിലുണ്ടാവുന്ന ഏറ്റവും ഇറക്കവും ചുറ്റനു പ്രകാശം കുടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുന്നതിനുസരിച്ചാവുമെന്നുമാണ്. ഇവർ ഏറ്റമിരിക്കത്തിന്റെ സഭാ വികവും പ്രകൃതിപരവുമായ കാരണം ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല കിലും ഏററിക്കുറേ അതിനോട്ടുതു തന്നെയാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. ഏറ്റവും ഇറക്കവുമാണ് സോമനാമത്തിന് ആ പേരു സന്ധാദിച്ചു കൊടുത്തതെന്നു വാദിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. അതായത്, പ്രസ്തുത ബിംബം സാരസവീ നദി സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നുപതിക്കുന്നിടൽ പടിഞ്ഞാറെ കരയിൽ ഏതാണ്ട് മുന്നിലെലാനു നാഴിക അടുത്തായാണ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്. ‘വാസുദേവൻ’ അവസാനമായി താമസിച്ച ‘വാരുവ്’ എന്ന സർബ്ബക്കാട്ടരത്തിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്താണ് ഇതു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ചുറ്റൻ ഉദിക്കുകയും അസ്ത്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നോഴ്ല്ലാം വേലിയേറ്റുകൊണ്ട് ഇവ ബിംബം മുടിപ്പോവുകയും ചുറ്റൻ മദ്യാഹനത്തിലെത്തു സേവാൾ വെള്ളം ഇങ്ങളിൽ ബിംബം പ്രത്യക്ഷമാവുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെ ചുറ്റൻ നിന്തുവും അതിനു സേവനമർപ്പിക്കുകയും കൂളിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയുമാണെന്നു തോന്നുമാർ ആ ബിംബവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതിനാൽ ചുറ്റൻ പേരിൽ അത് അറിയപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. അതിന്റെ ചുറ്റും ഇപ്പോൾ കാണുന്ന കൊട്ടാരവും മറ്റും മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതല്ല. അവ ഏതാണ്ട് നുറ്റ് കൊല്ലം മുമ്പാണു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടത്. വിഷ്ണുപുരാണത്തിൽ പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു വേലിയേറ്റത്തിൽ വെള്ളത്തിന്റെ

ഉയരും ആയിരത്തിഅൺതുറ് അംഗുലം വരുന്നതാണ്. ഈതു കുറേ കൂടുതലാബന്നു തോന്നുന്നു. കാരണം, വെള്ളത്തിന്റെ മദ്യഭാഗം അറുപ്പതിൽ പരം മുഴം ഉയർന്നാൽ ഇന്നു കാണുന്നതിൽ കൂടുതൽ കര മുടിപ്പോക്കേണ്ടതായി വരും. ഈത് അസാധ്യമാബന്നു കരുതാൻ നിവൃത്തി തിണ്ടി. സമുദ്രത്തിൽനിന്നു കൊട്ടാരം പ്രത്യുക്ഷമാകുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ആ സമുദ്രത്തെ സംബന്ധിച്ചിട്ടേണ്ടതും അസാഭവ്യമല്ല. കാരണം, കോട്ടകൾ പോലെയുള്ള ചില ദീപുകൾ ആ സമുദ്രത്തിൽനിന്നു മണത്തെകുന്നിന്റെ ആകൃതിയിൽ ഉയർന്നുവരികയും ക്രമേണ അവ വലുതാവുകയും ചെയ്യുന്നു. കുറേ കാലത്തിനു ശേഷം അവ നശിച്ചു കാണാതാവുകയും അപ്പോൾ അവിടങ്ങളിലെ നിവാസികൾ അടുത്ത ദീപുകളിലേക്കു മാറിത്താമസിക്കുകയും ചെയ്യുക പതിവാണ്. തങ്ങൾ ഒഴിച്ചുപോകുന്ന ദീപുകളിലൂണഭാക്കുന്ന തങ്ങുകളും മറ്റും പുതുതായി താമസമുറപ്പിക്കുന്ന ദീപുകളിലേക്ക് അവർ നീക്കം ചെയ്തിരുന്നു. സർബ്ബക്കോട് എന്നു പറഞ്ഞത് ഒരു സാങ്കേതിക പ്രയോഗമായോ അബ്ലൂഷിൽ ധമാർത്ഥ വിശേഷണം തന്നെ ആയോ കരുതാം. ‘സബ്ച്’ ദീപുകൾക്ക് സർബ്ബ ഭൂമി എന്നു പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. സർബ്ബ നിബിഡമായിരുന്നു അവിടത്തെ മണ്ണ്.

അഥ്യായം 59

സുര്യഗ്രഹണവും ചന്ദ്രഗ്രഹണവും

ചന്ദ്രഗ്രഹണം ഭൂമിയുടെ നിശ്ചൽ മുലവും സുര്യഗ്രഹണം ചന്ദ്രൻ മുഖേനയുമാണെന്ന് ഇന്ത്യൻ ജൈവാതി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ സമ്മതിച്ചുറ പ്ലിക്കുകയും ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ അവരുടെ പദ്ധതാംഗങ്ങളും മറ്റു കണക്കുകളും നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വരാഹമി ഹിരൺ ‘സംഹിത’യിൽ ഈങ്ങനെ പറയുന്നു:

“പില പണിയിത്തമാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ‘രാഹു’ ദൈവതവർഗ്ഗ തത്തിൽ പെടുത്താണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവ് ‘സിംഹഗ്രു’ ആകുന്നു. ദേവ മാർ സമുദ്രത്തിൽനിന്ന് അമൃതം കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ അവർ വിഷംഞ്ചാ ശ്രവാനോട് അത് അവർക്കിടയിൽ ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു കയ്യും അദ്ദേഹമർ നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കുട്ടത്തിൽ ദേവ മാരുടെ രൂപമണിഞ്ഞു രാഹുവും വന്നിരുന്നു. വിഷംഞ്ചാ അയാൾക്ക് അമൃതിൽനിന്ന് അല്പം നൽകുകയും അയാളുതു കൂടിക്കുകയും ചെയ്തു. വിഷംഞ്ചാവിന് അയാൾ ദേവനെല്ലാം മനസ്സിലായപ്പോൾ ഒരു വടക്കത്തിലെക്കൊണ്ട് എറിഞ്ഞ അയാളുടെ തല മുറിച്ചു. അപ്പോൾ അമൃത വായിലൂണ്ടായിരുന്നതിനാൽ തല ജീവനോടെ അവഗ്രഹിക്കുകയും ശരീരം മരിച്ചുപോവുകയും ചെയ്തു. അമൃതം ശരീരത്തിലേക്ക് എത്തി യിരുന്നില്ല. അപ്പോൾ താം എന്തു കുറുമാണു ചെയ്തതെന്നു ചോദിച്ചു വിഷംഞ്ചാവിനു മുമ്പിൽ വിനയം കാണിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം രാഹു വിനെ ആകാശത്തേക്ക് ഉയർത്തുകയും തന്റെ വംശക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിലാക്കുകയും ചെയ്തു.

പിലർ പറയുന്നതിങ്ങനെന്നയാണ്: രാഹുവിനു സുര്യ-നക്ഷത്രാദിക ഒളപ്പോലെ തന്നെ ശരീരമുണ്ട്. പക്ഷേ, കറുത്തതായതിനാൽ അത് ആകാശത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കാണുന്നില്ലെന്നു മാത്രം. ആദിപിതാവായ ബ്രഹ്മാവ് ശ്രഹണ സമയത്തല്ലാതെ പ്രത്യക്ഷമാകരുതെന്ന് ഇദ്ദേഹത്തെ താക്കീത് ചെയ്തുവരെ. അതല്ല, അതിന് ഈ കറുപ്പലാത്ത ശരീരം

തീരെയില്ലെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. മറ്റു ചിലരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇതിനു സർപ്പത്തെപ്പോലെ തലയും വാലുമുണ്ട്. പക്ഷേ, കറുത്തതായതിനാൽ ആകാശത്തിൽ പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടു കാണുന്നില്ലെന്നു മാത്രം. അതിനു കരുപ്പ് ലാതെ ഈ ശരീരം തീരെയിരിക്കുന്നും പറയുന്നവരുണ്ട്.

ഈ ഒക്ടോബർ മകളും ഉദിച്ച ശ്രേഷ്ഠ വരാഹമിഹിരൻ പറയുന്നു: രാഹുവിനു ശരീരമുണ്ടാക്കിൽ അതിന്റെ പ്രവർത്തനം സ്വപർശനം മുവേന ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതിന്റെയും ചന്ദ്രത്തിന്റെയും മദ്യത്തിൽ ആർ രാശികൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ചന്ദ്രനു ഗ്രഹണം പറ്റിയാതായി നാം കാണുന്നു. അപ്പോൾ ഈതു ചന്ദ്രനെ സ്വപർശിക്കുന്നില്ല. സ്വപർശിക്കുന്നതായി ആരക്കിലും വാദിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആറു രാശിയേക്കാൾ ദുരം കുറഞ്ഞതോ എറിയതോ ആയ രാശികളിൽ എന്തുകൊണ്ട് ഇതിനു ശ്രീരം ഗ്രഹണമുണ്ടാകുന്നില്ല? അതിന്റെ വാലും തലയും ശരീരത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടതാണല്ലോ. അതിന്റെ തല എതിർഭാഗങ്ങളിലായി നിലകൊള്ളുന്നോമ്പോൾ സുരൂ നക്ഷത്രാദികളിൽ ഒന്നിനും ഗ്രഹണം പറ്റുകയില്ലല്ലോ? അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഒന്നുകൊണ്ട് ചന്ദ്രനു ഗ്രഹണം തുടങ്ങുന്നോ മറ്റൊരുക്കാണ്ട് സുരൂനും ഗ്രഹണം ഉണ്ടാകേണ്ടി വരും. ഇവയിൽ ഒന്നും തന്നെ സംഭവിക്കാറില്ല.”

ദിവ്യപ്രകാശം സിഖിച്ച പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ചന്ദ്രനു ഗ്രഹണം സംഭവിക്കുന്നത് അതു ഭൂമിയുടെ നിശ്ചിതി പ്രവേശിക്കുന്ന തുകൊണ്ടും സുരൂഗ്രഹണം ഉണ്ടാകുന്നത് ചന്ദ്രൻ സുരൂപ്രകാശത്തെ തുടയുന്നതു കൊണ്ടുമാണ്. അതിനാൽ, ചന്ദ്രനു പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്തുനിന്നും സുരൂനു കിഴിക്കു ഭാഗത്തുനിന്നും ഗ്രഹണം ബാധിക്കുകയില്ല. മരത്തിന്റെ നിശ്ചൽപ്പോലെ ഭൂമിയുടെ നിശ്ചൽപ്പിലും സുരൂ ചന്ദ്രനു മദ്യരേഖയിൽ നിന്നുള്ള ആകലം കുറഞ്ഞ് അതു സുരൂന്റെ ഏഴാമത്തെ രാശിയിൽ വരുന്നോൾ ചന്ദ്രൻ ഭൂമിയുടെ നിശ്ചലിൽ പെട്ട് അതിനു ഗ്രഹണം സംഭവിക്കുന്നതും കാണുന്നു. നിശ്ചലുമായുള്ള സ്വപർശം കിഴിക്കുനിന്നാകും ആരംഭിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, ചന്ദ്രൻ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തുനിന്ന് സുരൂനോട്ടുകൂട്ടുകയും മേഘങ്ങൾ ചെയ്യും പോലെ അതിനെ മറക്കുകയും ചെയ്ക്ക മുലം സുരൂഗ്രഹണം ഉണ്ടാകുന്നു. സുരൂഗ്രഹണം വിവിധ നാടുകളിൽ വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിലായും അനുഭവപ്പെടുന്നത്. കാരണം, ചന്ദ്രനെ മറക്കുന്നത് അതിനേക്കാൾ വലിയ ഭൂമിയാണ്. പക്ഷേ, സുരൂനെ മറക്കുന്നത് അതിനേക്കാൾ ചെറിയ ചന്ദ്രനാണ്. അതുകൊണ്ട് ഗ്രഹണം സമയത്തും അതിന്റെ രശ്മികൾ ശക്തിയായി പ്രകാശിക്കുന്നു. ഈ രണ്ട് ഗ്രഹണത്തിലും രാഹുവിനു യാതൊരു പക്ഷമില്ല. പണ്ഡിതന്മാർ തങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഏകാഭിപ്രായത്തോട് പ്രസ്താവിച്ചതാണ് ഈത്.

വരാഹമിഹിരൻ രണ്ട് ഗ്രഹണത്തെയും കുറിച്ചു പ്രതിപാദിച്ച

ശ്രേഷ്ഠം അജന്തരായ ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ കുറിച്ച് വേദനപ്പെട്ട് പറയുന്നു: സാധാരണക്കാർ ഗ്രഹണത്തെ രാഹുവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി വളരെ അധികം കൈടുകമകൾ പറയാറുണ്ട്. രാഹു പ്രത്യുക്ഷ പ്ലീടുകയും ഗ്രഹണത്തിൽ കാര്യം ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ബോധവൻ ഗ്രഹണസമയത്തു നിർബന്ധമായി കുളിക്കുമായിരുന്നില്ല എന്ന് അവർ പറയുന്നു. വരാഹമിഹിൻ തുടരുന്നു: രാഹു മുറിവേറ്റ സമയത്തു വിനയം കാണിച്ചപ്പോൾ ഗ്രഹണസമയത്തു ബോധവൻ അശ്വിക്ക് നടത്തുന്ന ബലികളിൽ ഒരു ഭാഗം ബോധമാവ് അയാൾക്കു നല്കുകയുണ്ടായി. അതിനാൽ, അയാൾ ഗ്രഹണ സ്ഥലത്ത് തന്റെ അവകാശം നേടാനായി അടുത്തുവരുന്നതാണ്. അതു കൊണ്ട് ഗ്രഹണ സമയത്ത് ആളുകൾ രാഹുവിൽന്റെ പേരു ധാരാളമായി പറയാൻ തുടങ്ങുകയും തദ്ദോരാ ഗ്രഹണവുമായി അയാൾക്കു ബന്ധ മുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, വാസ്തവത്തിൽ രാഹുവിനു ഗ്രഹണ വിഷയത്തിൽ യാതൊരു പങ്കുമില്ല. ചന്ദ്രൻ്റെ ഗതി നേരായാ വൃന്നതുകൊണ്ടും തെറ്റുന്നതുകൊണ്ടുമാണു ഗ്രഹണം സംഭവിക്കുന്നത്.” വരാഹമിഹിൻറെ ഈ അഭിപ്രായം മെല്ലുഖരിച്ചതും അദ്ദേഹം തെളിവു സഹിതം സമർത്ഥിച്ചതുമായ അഭിപ്രായത്തോട് യാതൊരു വിധത്തിലും യോജിക്കുന്നില്ല. ഒരു ബോധവനനായതുകൊണ്ടാവാം ബോധവനരെ പ്രീതിപ്ലീടുത്തുന്ന അഭിപ്രായം അദ്ദേഹവും പറഞ്ഞത്. സത്യത്തിലധിഷ്ഠിതമായ പല അഭിപ്രായങ്ങളും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ‘സന്ധി’യെ കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം (നാം മുന്ന് ഉൾഭരിച്ചത്) ഇതിനുഭാഹരണമാണ്. എല്ലാ മാന്യമാരും അദ്ദേഹത്തെ അനുകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ! പക്ഷേ, അവൻൽ ഏറ്റവും വലിയ പണ്ഡിതനായ ബൈഹഗപത്നൻ്റെ നിലയെ കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നേണ്ടാണ് ഏറ്റവും വലിയ അടക്കതം തോന്നുന്നത്. അദ്ദേഹം സുരൂൻ ചന്ദ്രൻ്റെ താഴെയാണെന്ന പുരാണമതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ബോധവനരിൽപ്പെട്ട ആളായിരുന്നതിനാൽ അവരെപോലെ അദ്ദേഹവും സുരൂനെ വിചുണ്ടുന്ന ഒരു രാഹുവിനെ സകല്പവിക്കുകയും അതാണു ഗ്രഹണം എന്നു വാദിക്കുകയും ചെയ്ത് സത്യത്തെ കൈവിടുകയും അനധികാരിയാണു കൂടുന്നതിന്റെ കുടുന്നതിന്റെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈതൊരു പക്ഷേ, അവരോടുള്ള വെറുപ്പിന്റെ ശക്തികൊണ്ട് പരിഹാസത്തിന്റെ രൂപത്തിലോ കോപത്താൽ സ്വഭാവാദയേണ്ടെന്നു അല്ലാതെയോ പറഞ്ഞതാണെന്നും അനുമാനിക്കാൻ വഴിയുണ്ട്.

ബേഹ സിഖാത്തത്തിന്റെ ആദ്യായത്തിൽ അദ്ദേഹമി അദേഹ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: “ഗ്രഹണം രാഹു മുവേന അല്ല എന്നു വാദിക്കുന്ന ചിലരുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായം അസംഭവ്യമാണ്. ലോകത്തുള്ള ഭൂരിഭാഗം ആളുകളും രാഹുവാൺ ഗ്രഹണമുണ്ടാക്കുന്നതെന്നു പറയു

നു. ഇങ്ങനെ തന്നെയാണ് മനുവിശ്രീ ‘സ്മൃതി’ എന്ന ശ്രമത്തിലും ബോധ പുത്രനായ ശർഗഗൻ ‘സംഹിത’ എന്ന ശ്രമത്തിലും ഉള്ളതി ചുത്. എന്നാൽ, വരാഹമിഹിരൻ, ഹശീരീകൻ, ആര്യഭക്തൻ, വിഷ്ണുച്ച ദ്രോൺവിവരപ്പാം പറയുന്നത് ശ്രഹണ കാരണം രാഹുവല്ല, ചട്ടമനും ഭൂമിയുടെ നിശ്ചലമാണെന്നാണ്. അത് അവരിലുള്ള ഭൂതിഭാഗം ആളുക ഇടുന്നതും മേലുഖതിച്ച-അഭിപ്രായത്തിനു വിപരീതമാണ്. അപ്പോൾ രാഹുവല്ല ശ്രഹണമുണ്ഡാക്കുന്നതെന്നു വരുമ്പോൾ ശ്രഹണസമയത്ത് ബ്രഹ്മണർ നടത്തുന്ന ചുടുക്കളുപുരുത്വക്കൂളിയും മറ്റല്ലാം ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളുമെല്ലാം അനാവയ്യവും പ്രതിഫലാർഹമല്ലാത്തതാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

‘മനുസ്ഥമൃതി’യിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: “രാഹു സുര്യനോ ചട്ടമോ ശ്രഹണമുണ്ഡാക്കിയാൽ ഭൂമിവത്തുള്ള വെള്ളം മുഴുവനും ഗംഗാ ജലംപോലെ പരിശുദ്ധമായിത്തീരുന്നതാണ്.” വേദത്തിൽ പറയുകയാണ്: “രാഹു ദൈവ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെടു സയാക് എന്ന സ്വർത്തിയുടെ പുത്രനാകുന്നു. അതിനാൽ, ഇന്നു ചെയ്തുവരുന്ന വഴിപാടുകളും അവശ്യം നടത്തേണ്ടതാണ്. ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടെ ശത്രുത നേടുന്നതിൽനിന്ന് ഒഴിവുതുറക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. കാരണം, വേദത്തിലും സ്മൃതിയിലും സംഹിതയിലും പറഞ്ഞതെല്ലാം ശരി തന്നെ.

“സത്യം മനസ്സിലാക്കുകയും അതു സത്യമാണെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുകയും ചെയ്തതിനോട് കൂടെ ആ സത്യത്തെ എതിർക്കുന്നവർ സന്നം ആത്മാക്കളെ തന്നെ അക്രമിച്ചവരാണ്.” എന്നു പരിശുദ്ധ വൃർദ്ധരൻ സൃചിപ്പിച്ച ആളുകളിൽ പെടുത്താണു ബ്രഹ്മഗുപ്തൻ എകിൽ അദ്ദേഹത്തോടു തർക്കിക്കാൻ ഞാൻ ആരുങ്ങുന്നില്ല. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെവിയിൽ ഇങ്ങനെ സ്വകാര്യമായി പറയാൻ മാത്രമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു: മതഗ്രാമങ്ങളിൽ വന്നത് എതിർക്കാതിരിക്കുന്നമന്നതു നിർബ്ബ സ്ഥാബനങ്ങളിൽ താങ്കളെത്തിനാണ് ജനങ്ങളെ നല്ലത് ഉപദേശിക്കുകയും സന്നതെത്തു മറയ്ക്കുകയും ചെയ്തത്? ചട്ടങ്ങൾക്കും ഭൂചരായയുടെയും വ്യാസം കണക്കിലെടുത്ത് അതുകൊണ്ടാണ് ശ്രഹണം പറുന്നതെന്നു വിചാരിച്ചപ്പോൾ താങ്കളും എതിരാളികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നില്ല?

ബ്രഹ്മണർ ശ്രഹണസമയത്ത് എന്നെങ്കിലും ആരാധന നടത്താൻ കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ശ്രഹണം അതിനുള്ള സമയമാണെന്നാണ് അർത്ഥം. അല്ലാതെ ശ്രഹണം പറിയതുകൊണ്ട് ചെയ്യുക എന്നല്ല അർത്ഥം. നമ്മോടു ശ്രഹണസമയത്തു നമസ്കരിക്കാൻ കല്പിച്ചതു പോലെയും മറ്റു ചില സമയങ്ങളിൽ നമസ്കാരം നിരോധിക്കപ്പെട്ടതു പോലെയുമാണിത്. സുര്യനോ മറ്റു ശ്രഹങ്ങൾക്കോ നമ്മുടെ ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ യാതൊരു പങ്കുമില്ല. ബഹുഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളും അങ്ങനെയാണു വിശ്വസിക്കുന്നതെന്നതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനകൊണ്ട്

ഉദ്ദേശിച്ചത്. ‘ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും...’ എന്നാണ് അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചതെങ്കിൽ അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവരമില്ലായ്മ യാണു തെളിയിക്കുന്നത്.

ഈതൃപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ചെറിയാരു ഭാഗം മാത്രമാണ്. ലോകത്തിലെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലും ആളുകൾ ഈത്യുക്കാരുമായി അഭിപ്രായത്തിലും മതപരമായ കാര്യങ്ങളിലും വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ട നിലയിലാണല്ലോ. ഈനി ഈത്യുക്കിലെ ‘ഭൂരിഭാഗം ആളുകളുമാണെന്ന്’നാണ് അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ കാര്യ ബോധമുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ചു കാര്യവിവര മില്ലാത്തവരാണ് ഈത്യുക്കിൽ കുടുതലുള്ളതെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഭൂരിപക്ഷത്തെ കുറിച്ചു നമുക്കു ലഭിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ആക്രോഷപം, അജ്ഞാനം സംശയം, നാഡികേട് എന്നീ വിശ്വേഷണങ്ങളും കാണുന്നുണ്ട്. ഈതരം വാദങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാനും പ്രസ്താവനകൾ പുറപ്പെട്ടവികാനും ബ്രഹ്മഗൃഹത്തെന നിർബന്ധിച്ചത് എകാധിപത്യ സദ്വിദ്യയെന്നൊടുള്ള വെറുപ്പായിരിക്കാമെന്നാണ് തൊൻ ഉള്ളപറിക്കുന്നത്. ചെറുപ്രായത്തിൽ തന്നെ അഗാധമായ ബുദ്ധിയും അപാരമായ പാണ്ഡിത്യവും നേടാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ‘ബ്രഹ്മസിഖാനം’ അദ്ദേഹം രചിച്ചത് മുപ്പതാമത്തെ വയസ്സിലാണ്. മേൽക്കൊണ്ടു കാണിച്ച കാരണം കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഈതല്ലാം പറിഞ്ഞപോയതെങ്കിൽ നാം അതു സീകരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിനു ‘സലാം’ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. എതിർക്കാൻ പാടില്ലാത്ത വരാണ്ണന് പരിപ്പെട്ട ആ ജനങ്ങൾ എങ്ങനെന്നയാണു ജോഡിപ്പാത്യമാരോടു സുരൂഗ്രഹണ വിഷയത്തിൽ യോജിക്കുക? അവരുടെ പുരാണങ്ങളിൽ സുരൂൻ ചട്ടെന്നു താഴെയാണെന്നാണല്ലോ വിവരിക്കുന്നത്. മേലെയുള്ള ചട്ടൻ താഴെയുള്ള സുരൂൻ എങ്ങനെ ഗ്രഹണമുണ്ടാക്കും? അതിനാൽ, മതസ്ഥം അപ്പും വിശ്വാസുന്തുപോലെ സുരൂനക്ഷത്രാഭിക്കളെ വിശ്വാസുന്തിനിൽ ഒരു സാധനത്തെ സകല്പവിക്കാൻ അവർ നിർബന്ധിതരായി. ഈങ്ങനെ വിശ്വാസുന്തിനിൽ ഗ്രഹണമെന്ന് അവർ പറയാൻ തുടങ്ങി. എത്തോരു സമുദ്ഭാവത്തിലും അജ്ഞത്തായ ആളുകളും അവർക്കു നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്ന കുടുതൽ അജ്ഞത്തായ നേതാക്കളും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ആ നേതാക്കൾ അവരെ വഴി തെറ്റിക്കുകയും പിഛച്ച വിശ്വാസങ്ങളിലേക്കു പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക പതിവാണ്. ആശ്വര്യങ്ങളിൽ പെട്ട ഓന്നാണ് വരാഹമിഹിൻ മുൻഗാമികളിൽനിന്ന് ഉഖരിച്ച ചില കാര്യങ്ങൾ. അവരോട് എതിർക്കാൻ പാടില്ലെങ്കിൽ അവർക്കു മാപ്പുകൊടുക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. “ഗ്രഹണം ഉണ്ടാവുന്നതിനു തെളിവായി അവർ ചട്ടമാസം എട്ടാം ദിവസം കുറച്ചു വെള്ളിവും എണ്ണയും അടിപരമാണ് ഒരു വലിയ പാത്രത്തിൽ ഒഴിച്ചു സുക്ഷിക്കുന്നു. ഈ എണ്ണ കുടുകയും പരക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അവർ ശബ്ദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. കുടുമ്പവാർ ഗ്രഹണം തുടങ്ങുകയും ഗ്രഹണം അവസാ

നികുകയും ചെയ്യുമതെ. ശഹണങ്ങളുടെ കാരണം നിശ്വല നക്ഷത്ര അർ സമേളിക്കുന്നതുകൊണ്ടോൺ ചില ആളുകൾ വിശസിക്കു നന്തായി വരഹമിഹിരൻ പറയുന്നു. വേരു ചിലർ ഭൂകമ്പം, കൊള്ളി മീൻ പരക്കൽ, ചട്ടക്കുട ഇടിഞ്ഞുവിഴിൽ, കൊടുക്കാറ്റ് തുടങ്ങിയവ പോലെ തന്നെ ശഹണവും അപലക്ഷണങ്ങളുടെ സൃചനയായി കണക്കാക്കുന്നു. ഈ വിഷയങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെ ശഹണം ഉണ്ടാവുന്നതി നുള്ള കാരണങ്ങളിൽ പെട്ടതല്ല. ശഹണ സമയത്തു ചിലപ്പോൾ ഈ ഉണ്ടായേക്കാമെന്നു മാത്രം. ബുദ്ധിയുടെ മാർഗ്ഗം ഈ കെട്ടുകമകളിൽ നിന്നെല്ലാം വളരെ വിദുരമാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഈദേഹം തന്റെ ജനങ്ങളുടെ ഇത്തരം നിലപാടുകൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടും അവരുടെ കെട്ടുകമൾ ഉല്ലരിക്കുക പതിവാക്കിയിരിക്കുകയാണ്.

അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “ശഹണ സമയത്ത് കൊടുക്കാറ്റിച്ചാൽ അടുത്ത ശഹണം ആറു മാസത്തിനു ശേഷം ഉണ്ടാവുന്നതാണ്. അപ്പോൾ വല്ല നക്ഷത്രവും പൊട്ടി വീഴുകയാണെങ്കിൽ അടുത്ത ശഹണം പത്രങ്ങൾ മാസത്തിനു ശേഷം ഉണ്ടാവാം. അതരൈക്ഷത്തിനു നിന്നൊറം ഉണ്ടായാൽ പതിനേക്ക് മാസത്തിനു ശേഷമായിരിക്കും അടുത്ത ശഹണം. ഭൂകമ്പമാണ് ഉണ്ടായതെങ്കിൽ ഇരുപത്തിനാല്ലോ മാസത്തിനു ശേഷം അടുത്ത ശഹമുണ്ടാകും. വായുമണ്ണയലം ഇരുള്ളണ്ടതായിരു നേങ്കിൽ അടുത്ത ശഹണം മുപ്പത് മാസത്തിനു ശേഷം സംഭവിക്കും. ഫിമവർഷമുണ്ടായാൽ മുപ്പത്തിഞ്ചു മാസത്തിനു ശേഷം വീണ്ടും ശഹണമുണ്ടാകുമതെ.”

ഇതിനെല്ലാം മഹാം ഭീക്ഷിക്കുകയാണ് ഏറ്റവും നല്ല മറുപടി എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. ‘വവാഹസ്മി’യുടെ പഞ്ചാംഗത്തിൽ പറഞ്ഞ ശഹണങ്ങളുടെ വിവിധ നിംഖൾ വ്യവസ്ഥാപിതമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവ അനുഭവങ്ങൾക്ക് ഏതിരാണ്. ഇതിനേക്കാൾ ഇന്ത്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായം തന്നെയാണു ബുദ്ധിപൂർവ്വമായത്. അതായത്, അപൂർണ്ണവും പകുതിയിൽ കുറഞ്ഞതുമായ ചട്ടശഹണം ഉണ്ടാകുന്നോൾ ചട്ടനും വർണ്ണമായിരിക്കും. പൂർണ്ണ അർദ്ദ ശഹണം ഉണ്ടാകുന്നോൾ ചട്ടങ്ങൾ നിരം കരുപ്പാവും. പകുതിയിലും കൂടുതലായിരിക്കുന്നോൾ അതിന്റെ കരുപ്പ് ചുക്കപ്പോടു കൂടിക്കലർന്നതാവും. പൂർണ്ണ ശഹണമായാൽ മഞ്ഞനിവും തവിട്ടുനിവും ചേർന്ന ഒരു സമ്മിശ്രമാകും അതിനുണ്ടാവുക.

അരധ്യാധി 60

പാർവ്വണം

ഗ്രഹണസാധ്യതയുള്ള സമയങ്ങളും ഗ്രഹണത്തിനിടയിൽ വേണ്ടി വരുന്ന മാസങ്ങളും തെളിവു സഹിതം ‘അൽ മിജസ്തി’ എന്ന ഗ്രന്ഥ തിരെഴ്ച ആരാമത്തെ അധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈക്കാർ ഗ്രഹണ സാധ്യതയുള്ള ദിവസത്തിന് ‘പാവർണം’ എന്നാണു പറയുന്നത്. സംഹിതയിൽ വരാഹമിഹിരൻ പറയുന്നു: “ആറുമാസം കുടു സോശല്ലാം പാവർണം ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ ഗ്രഹണ കാലങ്ങൾ (പാവർണം) ഏഴു ഭാഗങ്ങളാണ്. ഓരോനിനും ഓരോ പാലകരാരും പ്രത്യേക നിയമങ്ങളും ഉണ്ട്.

എന്നും	പാവർണംപാലകമാർ	നിയമങ്ങൾ
1	ബൈഹാവി	ബൈഹാവിക്കു പറ്റിയ കാലാവസ്ഥ, കാലിക് കുടുക്കയും കൃഷി അഭിവൃദ്ധി പ്ലാറ്റുകയും ആരോഗ്യവും, സമാധാനവും നടമാടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്
2	ശശി (ചന്ദ്രൻ)	മേൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്പോലെ തന്നെ. എന്നാലും മഴ കുറയുകയും, പണ്ടിതനാർക്കു രോഗം പിടിപെടുകയും ചെയ്യും.
3	ദേവേന്ദ്രൻ	രാജാക്കന്നാർ തമിൽ വടംവലി ഉണ്ടാവുകയും സമാധാന നില പോവുകയും ഗ്രാമങ്ങളിൽ കൃഷിക്കു നാശം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.
4	കുബേരൻ (വടക്കേ ദിക്ക് പാലൻ)	ക്ഷേമവും സൗകര്യവും ഉണ്ടാവുകയും ധനികമാർഞ്ഞരുടെ സംരംഭ ദ്രുപദ്യോഗപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്.
5	വരുൺൻ (ജലപാലകൻ)	രാജാക്കന്നാർക്കു ശുന്നവും മറുള്ളവർക്കു മെച്ചവും കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്ലാറ്റുന്നതുമാണ്.
6	അശൻ	ബെള്ളം അധികരിക്കുകയും കൃഷി നന്നാവുകയും സമാധാനവും രക്ഷയും വ്യാപിക്കുകയും പകർച്ചവ്യാധിയും മരണവും ഇല്ലാതാവുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

7	യമൻ (കാലൻ)	മഴ കുറയും, കൂഷിക്കു നാൾ സംഭവിക്കും, പൊതുവിൽ കഷണം പിടിപെടുകയും ചെയ്യോ.
---	------------	---

വർത്തമാന കാലത്ത് ‘പാവർബന്ധം’ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം ‘കണ്ഠംകാതിക’ തിലുള്ള പദ്ധാംഗത്തിനുസരിച്ച് ഇങ്ങനെന്നയാണ്: ‘അഹർഗണം’ എടുക്കുകയും അതിനെ രണ്ടിന്ത്യായി എഴുതുകയും ചെയ്യുക. അവയിലെവാനിനെ അനുത്യുക്കാണ്ക് പെരുക്കി ആയിരത്തി ഇരുന്നുറി തൊല്ലുറി ആറുകൊണ്ക് ഹരിക്കുക. ഭിന്നം വരുന്നത് പകു തിയിൽ താഴെ അല്ലെങ്കിൽ ഓന്നായി ഗണിക്കാം. ഉത്തരത്തോട് ആയി രത്തി അറുപത്തിമൂന്ന് കൂട്ടി കിട്ടിയ ഫലത്തെ മറിടത്ത് എഴുതിയ സംഖ്യയോടു ചേർത്തു മൊത്തസംഖ്യയെ നുറി എൺപതുകൊണ്ക് ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന സംഖ്യ ഒരു പുർണ്ണ പാവർബന്ധം ആയിരിക്കും. ഇതിനെ ആച്ചകളാക്കി മാറ്റിയാൽ ശിഷ്ടം കിട്ടുന്നതിന്റെ ആദ്യം മുതൽ എല്ലുക. ഇതു ബ്രഹ്മാവിശ്വതാണ്. ഹരിച്ചു ബാക്കി വരുന്ന നുറി എൺപതിനു താഴെയാണെങ്കിൽ അതു വർത്തമാന പാവർബന്ധത്തിൽ കഴിഞ്ഞ താണ്. ഇതിനെ നുറിഎൺപതിൽനിന്നു കിഴിച്ചുകിട്ടുന്നതു പതി നാണിന്റെ താഴെയാണെങ്കിൽ ചട്ടഗ്രഹണത്തിനു സാധ്യതയുണ്ടാവുകയും പിന്നീട് അനിവാര്യമാകുകയും ചെയ്യോ. പതിനാഞ്ചിൽ കൂടുതലാണ് ബാക്കി വരുന്നതെങ്കിൽ ശ്രഹണം ആസാധ്യവുമാണ്. ഇതു പോലെ തന്നെ കഴിഞ്ഞുപോയതിനെന്നയും കണക്കാക്കണം.

മരുഭരിടത്ത് ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: “കല്പ ‘അഹർഗണം’ (കല്പ തിലുണ്ണിനു കഴിഞ്ഞുപോയത്) എടുത്ത് അതിൽനിന്ന് 96,031 കഴിക്കുക. കിട്ടുന്നതു താഴെയും മുകളിലുമായി എഴുതി താഴെ എഴുതിയ സംഖ്യയിൽനിന്ന് എൺപത്തിനാലും കിഴിച്ചു ബാക്കിവരുന്നതിന് അന്തുറി അറുപത്തിനും കൊണ്ക് ഹരിക്കുക. കിട്ടിയ ഉത്തരത്തെ മുകളിലുള്ള സംഖ്യയിൽനിന്നു കിഴിച്ചു ബാക്കിവരുന്നതിനെ നുറി എഴുപത്തിമൂന്ന് കൊണ്ക് ഹരിക്കുവോൾ കിട്ടുന്ന ഫലത്തെ എഴുകൊണ്ടും ഹരിക്കുക. എന്നാൽ, പാവർബന്ധം ലഭിക്കും. ഇതിന്റെ ആദിക്ക് ‘ബ്രഹ്മാ’ എന്നു പറയുന്നു.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച രണ്ട് വഴികളും തമിൽ യോജിപ്പുകാണുന്നില്ല. രണ്ടാമത്തെ വഴിയിൽനിന്നു വല്ലതും വിട്ടുപോയതോ അല്ലെങ്കിൽ പകർപ്പിൽ വല്ല വ്യത്യസ്ഥവുമോ വന്നതായി തോന്നുന്നു. പാവർബന്ധ മങ്ങളായി വരാഹമിഹിരൻ പറഞ്ഞതു ശരിയായ രൂപവുമായി യോജിക്കുന്നില്ല. കാരണം, പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെട്ട പാവർബന്ധത്തിൽ ശ്രഹണം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിൽ മഴ ഇല്ലാതാവുകയും ദാരിദ്ര്യവും കൊലപാതകങ്ങളും അധികരിക്കുന്നതുമാണ് എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. പരിഭ്രാഷ്ടരിൽനിന്നു വല്ല തെറ്റും പറ്റിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഈ പറഞ്ഞത് ശ്രഹണം സംഭവിക്കാതെ എല്ലാ പാവർബന്ധത്തിനും ബാധകമാണ്.

ഇതിനേക്കാൾ കൗതുകമേറിയതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മര്ഗ്ഗാരു പ്രസ്താവന. ശ്രദ്ധാലൈ സംബന്ധിച്ചു കാഴ്ച കുടുകയും കണക്കു കുറയുകയും ചെയ്താൽ മഴ കുറയുകയും വാർപ്പോർ നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. കാഴ്ച കണക്കിനേക്കാൾ പിന്നിട്ടാൽ പകർച്ചവ്യാധി വ്യാപിക്കുകയും ധാന്യങ്ങളും പഴങ്ങളും വാസന ദ്രവ്യങ്ങളും നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഈ മുമ്പുള്ളവരുടെ ശ്രമങ്ങളിൽ കണ്ക് പകർത്തിയതാണെന്ന് അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ട്. കണക്ക് നന്നായിചെയ്യാൻ സാധിച്ചാൽ അനുഭവവുമായി അതൊരിക്കലും വ്യത്യാസ പ്പെടുകയില്ല. പാവർഡണ കാലമല്ലാത്തപ്പോൾ സുരൂഗ്രാഖണമുണ്ടാവുകയും ഈള്ളടയുകയും ചെയ്താൽ ‘താഴ്ത്’ എന്നൊരു രാജാവാണു ശ്രദ്ധാം ഉണ്ടാക്കിയതെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പ്രസ്താവന മര്ഗ്ഗാരിടത്തു പറഞ്ഞതിനോടു തുല്യമാകുന്നു. ഒടക്കൊടുള്ള തിരിയൽ സുരൂൻ മകരാശിയിൽ ഇരങ്ങുന്നതിനു മുമ്പാണെങ്കിൽ തെക്കു ഭാഗത്തും പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തും നാശം സംഭവിക്കും. ഈ തെറ്റൽ സുരൂൻ മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ട് രാശിയിയുടെയും ആദിയിലോ അതിനു ശേഷമോ ആബന്ധകിൽ നാലു ഭാഗത്തും സമാനം വ്യാപിക്കുകയും ഗുണം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

പ്രാഥമ ദൃഷ്ടിയിൽ ഈതല്ലാം ഭ്രാന്തമാരുടെ സംസാരത്തോടു തുല്യമായി തോന്നുന്നു. ഈതരത്തിലുള്ള പ്രസ്താവനയ്ക്ക് പിന്നിൽ വല്ല തത്ത്വവും ഉള്ളതായി മനസ്സിലാക്കാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ വിഷയത്തോടനുബന്ധിച്ചു കാലങ്ങളെല്ലാം അവയുടെ പാലക്കമാരെയും കുറിച്ചു പറയുന്നതു സന്ദർഭോച്ചിതമായി തോന്നുകയാൽ അടുത്ത അധ്യായം അതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നു.

അരധായം 61

മതവിശ്വാസവും ജ്യാതിശാസ്ത്രവുമനുസരിച്ചു പിരിയ കാലഘട്ടങ്ങളുടെ പാലക്കരാരും അനുബന്ധ വിഷയങ്ങളും

കാലം ദൈവത്തിന്റെതാൻ. അതിനു ദൈവത്താപ്ലാലെത്തനെ
ആദിയും ആത്മവും ഇല്ല. പൊതുവെ കാലത്തിന് ‘പുതുഷ് കാലം’
എന്നും ഇന്ത്യക്കാർ പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ, ചലനങ്ങൾക്കാണ്ട് കണ
ക്കാക്കുന്ന കാലം ദൈവമല്ലാത്തവരുടേതാൻ.

കല്പയുഗം ബ്രഹ്മാവിന്റെതാണെന്ന് അവർ പറയുന്നു. കാരണം,
അത് ബ്രഹ്മാവിന്റെ പകലും രാവുമാണതെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയു
ഷ്ക്കാലം കണക്കാക്കുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ്. എല്ലാ മനോന്ദത്തിനും
‘മനു’ എന്ന പേരിലീയപ്പെടുന്ന പാലക്കരാരുണ്ട്. ചതുർയുഗത്തിനും
മറ്റു യുഗങ്ങൾക്കും അതുപോലെ പാലക്കരാർ ഉള്ളതായി താൻ കേട്ടി
ടില്ല. വരാഹമിഹിൻ ജീവിതവൃത്താന്തം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയു
ന്നു: ‘അവർ’ എന്നത് ശനി ശ്രഹത്തിന്റെ വർഷമാകുന്നു. അതിന്റെ പകു
തിയായ ‘അയനം’ സുരൂവരേറ്റതും, അതിന്റെ ആരിലെഡാനായ ‘രമാ’
ബുധയേറ്റതും, ‘മാസം’ വ്യാഴം നക്ഷത്രത്തിന്റേതും, അതിന്റെ പകുതി
യായ ‘പക്ഷ’ വെള്ളി നക്ഷത്രത്തിന്റേതും ‘വ്യാസർ’ (ദിവസം) ചെവ്വാ
യുടേതും ‘മുഹൂർത്തം’ ചന്ദ്രന്റേതുമാണ്.

ഈതെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒരു കൊല്ലത്തിന്റെ ആർ ഭാഗങ്ങളെ
കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ‘തെക്കേ അയനബിന്ദു’ തുടങ്ങുന്ന ഒന്നാ
മത്തെ ഭാഗം ശനി ശ്രഹത്തിന്റേതും, രണ്ടാമത് ശുക്രന്റേതും, മൂന്നാമ
ത്തേത് ചൊവ്വയുടേതും, നാലുംതേത് ചന്ദ്രന്റേതും, അഞ്ചാമതേത്
ബുധയേറ്റതും ആറാമതേത് വ്യാഴത്തിന്റേതും ആണ്. സമയ പാലക
മാരെയും മുഹൂർത്ത പാലക്കരാരെയും ചന്ദ്രാർഖ ദിനപാലകരെയും
‘പാർവ്വണ’ പാലക്കരാരെയും മനോന്ര പാലക്കരാരെയും കുറിച്ചു നാം

മുന്പ് അതായ്ക്ക് അധികാരിയായാണെങ്കിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബാക്കിയുള്ള വരെ സംബന്ധിച്ച് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നു:

ഇന്ത്യക്കാർ വർഷപാലകരെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ പാശ്ചാത്യരുടെ മാർഗ്ഗമല്ല സ്വീകരിച്ചത്. അതിൻ്റെ നിബന്ധനകൾ മനസ്സിലാക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്. മാസപാലകനെ കുറിച്ചും ഇവരുടെ നില ഇങ്ങനെ തന്നെന്നയാണ്. ഇതു രണ്ടും സമയത്തിന്റെയും ദിവസത്തിന്റെയും പാലകനാരെപ്പോലെതന്നെ ഉച്ചശാഖായാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. വർഷപാലകനെ അറിയാനുദ്ദേശിച്ചാൽ ‘കൺക്കാറ്റിക്’യിലുള്ളതിനുസരിച്ച് -ഇതാണ് ഭൂതിപക്ഷം ആളുകളും ഉപയോഗിക്കുന്നത്- കഴിഞ്ഞ കാലത്തിന്റെ ദിവസങ്ങളുടെ കണക്കടുക്കുകയും അതിൽനിന്ന് 2201 കിഴിക്കുകയും ശിഷ്ടമുള്ളതിനെ മുന്നുറ്റി അറുപതുകോണ്ട് ഹരിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഉത്തരത്തെ മുന്നുകോണ്ട് പെരുക്കി മുന്ന് കൂടി ഫലത്തെ ആഴ്ചയായി മാറ്റുക. എന്നാൽ, ഒരാഴ്ചയിൽ കുറഞ്ഞത് ശിഷ്ടമായി വന്നാൽ ഞായറാഴ്ച മുതൽ എണ്ണാൻ തുടങ്ങുക. അപ്പോൾ അവസാനം കിട്ടുന്ന ദിവസത്തിന്റെ പാലകൻ ആ കൊല്ലുത്തിന്റെതാണ്. ഹരിച്ചവ ശേഷിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആധിപത്യകാലത്തിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞു പോയ ദിവസങ്ങളായിരിക്കും. ഇനി വരാന്തിക്കുന്നത് ആ കൊല്ലം മുന്നുറ്റി അറുപത് തികയാൻ വേണ്ടി വരുന്ന ദിവസങ്ങളാണ്. നാം ഈ പരിഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്യുകയോ പ്രസ്തുത ദിവസങ്ങളിൽനിന്നു കിഴിക്കുന്നതിനു പകരം മുന്നുറ്റി പത്താവത് ദിവസം കൂടി കൂട്ടുകയോ ചെയ്യുക.

മാസ പാലകനെന്നയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ: കഴിഞ്ഞ ചരിത്ര ദിവസങ്ങളിൽനിന്ന് എഴുപത്തിനും കിഴിക്കുകയും ശിഷ്ടമുള്ളതിനു മുപ്പ് തുകോണ്ട് ഹരിച്ചുകിട്ടുന്നതിന്റെ ഇരട്ടിയോട് നന്നകൂടി കൂടി അതിൻ്റെ ആഴ്ചകളാക്കി മാറ്റുക. ശിഷ്ടമുള്ളതിനു ഞായറാഴ്ച മുതൽ എണ്ണായാൽ മാസപാലകൾ ദിവസം കണ്ണാട്ടാം. ഹരിച്ചിട്ട് ശിഷ്ടമുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയന്ത്രണ ശാലയിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയ ദിവസങ്ങളായിരിക്കും. ഇനി മുപ്പ് തികയാൻ വരുന്നതാണ് ശിഷ്ടമുണ്ഡാവുക. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞ ചരിത്ര ദിവസങ്ങളാട്ടു കിഴിക്കുന്നതിനു പകരം രണ്ട് ചേർത്താലും മതിയാകും. ദിവസ നാമത്തെക്കാണ്ട് വിവരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വലിയ പ്രയോജനവുമില്ല. കാരണം, ചരിത്ര ദിവസങ്ങളെ ആഴ്ചകളാക്കി മാറ്റിയാൽ അതു ലഭിക്കും. സമയപാലകനെ വിവരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും വലിയ കാര്യമില്ല. അതു കഴിഞ്ഞുപോയ സമയങ്ങളെ പതിനെല്ലാക്കാണ്ടും ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്നതാണ്.

അസാധാരണ സമയത്തെ ഗണിക്കുന്നവർ സുരൂനുള്ള ഡിഗ്രിയും ദൈഹിക്കുന്ന ശ്രദ്ധത്തിന്റെ ഡിഗ്രിയുടെയും മദ്യത്തിലുള്ള വരെ സമധിഗ്രിക്കുളാക്കി എടുത്ത് അഥവ് (5) കോണ്ട് ഹരിക്കുകയാണു ചെയ്യു

ക. ‘മഹാദേവ’എഴ් ‘സർവ്വമ’ എന ശ്രമതിൽ പകലിരെറ്റയും രാവി രെറ്റയും മുന്നിൽ ഓരോ ഭാഗങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകം പാലകനാരുണ്ടെന്നും ഒന്നാമത്തെ ഭാഗ തിരേറ്റ് ബ്രഹ്മാ വും, രണ്ടാമത്തെ തിരേറ്റ് വിഷ്ണുവും മുന്നാമത്തെ തിരേറ്റു രൂപരൂപമാണെന്നു പറയുന്നു. ഈയു ക്ഷാരക്ക് വേരൊരു വിവരണമുള്ളതനുസരിച്ചു വർഷപാലകരെ കുടെ ഓരോ നാഗത്തെയും അവർ സകല്പിക്കുന്നു. അതാണീ പട്ടികയിൽ കൊടുക്കുന്നത്:

നാഗങ്ങളുടെ പട്ടിക	
വർഷപാലകൾ	അതിലെ കുടെയുള്ള നാഗങ്ങൾ (ബിഭാഗങ്ങിൽ)
സുരൂൻ	സുകു, നന്തു
ചന്ദ്രൻ	പുഷ്കർ, ചിത്രനാഗം
ചോവ	പിണ്ഡാരം, ഭർമ്മ, തകഷക
ബുധൻ	ജൗരഹിസ്ത്, കാർക്കോട
വ്യാഴം	ഇന്നലാപുത്രം, പത്രം
വൈളി (ശുക്രൻ)	കാർക്കോട, മഹിപാർ
ഗനി	യക്ഷ ഭദ്രൻ, സക്ക്

ഈയുക്കാർ ചലനഗ്രഹങ്ങളെ സുരൂന്നുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നു. നിശ്വല നക്ഷത്രങ്ങളെ ചട്ടേണ്ട താറ്റുവേലയിൽ അവ സ്ഥിതിചെയ്യു നന്നുകൊണ്ട് ചട്ടേന്നാണ് അവർ ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നത്. നക്ഷത്രങ്ങൾ അവയുടെ രാശിപാലകനാരാണെന്നതു നമ്മുടെയും അവരുടെയും ജേയാതി ശാസ്ത്രജ്ഞമാർക്കിടയിൽ തർക്കമെല്ലാത്ത വിഷയമാണ്. ചില ദേവമാരെ അവയുടെ പാലകനാരായി അവർ നിശ്വയിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനെ പറ്റി വിഷ്ണു ധർമ്മത്തിലുള്ള പ്രകാരം ഒരു പട്ടിക ഇവിടെ ചേർക്കാം:

നക്ഷത്രപാലകനാരുടെ പട്ടിക			
നക്ഷത്രങ്ങളും 2 മൺസ്യലങ്ങളും	അവയുടെ പാലകനാർ	നക്ഷത്രങ്ങളും 2 മൺസ്യലങ്ങളും	അവയുടെ പാലകനാർ
സുരൂൻ	അശ്വി	വൈളി (ശുക്രൻ)	ഗഹരവൻ
ചന്ദ്രൻ	വായു	ഗനി	പ്രജാപതി
ചോവ	കുമാർ	ഉപരിമൺസ്യലം	ഗണപതി
ബുധൻ	വിഷ്ണു	താഴ്മൺസ്യലം (അടിഭാഗം)	വിശകർമ്മ
വ്യാഴം	ശുക്രൻ		

ഈതോ ശ്രമത്തിൽ ചട്ടേണ്ട താറ്റുവേലാ പാലകനാരായും നക്ഷത്ര പാലകനാരുടെ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. താഴെ കൊടുക്കുന്ന പട്ടിക അതിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്:

ക്രാറ്റുവേലകൾ	പാലക്കാർ	ക്രാറ്റുവേലകൾ	പാലക്കാർ
കാർത്തിക	അസി	അനിശം	മിത്രു
രോഹിണി	കിശോർ	തൃക്കേട്	ശുക്രൻ
മകയിരം	ഇന്നു(ചന്ദ്രൻ)	മുലം	നിരുർത്തി
തിരുവാതിര	രൂദ്രൻ	പുരാം	അപസ്
പുണർത്തം	ആദിത്യി	ഉത്രാം	വിശ്വൻ
പുണ്ണം	ഗുരു(വ്യാഴം)	തിരുവോണം	ബൈഹ്മാവ്
ആയില്പ്പം	സർപ്പി	അവിട്ടം	വിഷ്ണു
മകം	പിത്യു	ചതയം	വാസു
പുരം	ഭക്തി	ചതുരംപി	വരുണൻ
ഉത്രം	അർധമൻ	പുരുതുട്ടാതി	വശ്രം
അത്തം	സാവിത്രി	ഉത്രട്ടാതി	അഹർവദൻ
ചിത്ര	ദുവർത്തനൻ	രേവതി	പാഞ്ച
ചോതി	വായു	അഹവതി	അഹാകർ
വിശാവം	ഇന്നാശി	ഭരണി	യമൻ

അഥവാ 62

അറുപത്രം സംവത്സരം അല്ലെങ്കിൽ ഷഷ്ഠ്യവർഷം

വ്യാഴഗ്രഹത്തിന്റെ ഉദയം മുതൽ അതിന്റെയും സുരുന്ന്റെയും ചലനമനുസരിച്ച് അറുപത് കൊല്ലം കൊണ്ട് പുർത്തിയാക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിനാണ് കൊല്ലം എന്ന അർത്ഥം വരുന്ന ‘സംവത്സരം എന്ന വാക്ക് ഇന്ത്യക്കാർ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നത്. ഈന്തു ഷഷ്ഠ്യവർഷം (അറുപത് കൊല്ലം) എന്നും പറയാറുണ്ട്.

ഞാറ്റുവേലകളുടെ പേരുകൾ മാസങ്ങളുടെ പേരുകൾ അനുസരിച്ചു ഭാഗിക്കേപ്പുടാറുണ്ടെന്നു മുമ്പ് പറഞ്ഞുവാലോ. ഓരോ മാസത്തിലും അതിന്റെ പേരുള്ള ഒരു ഞാറ്റുവേല ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ വിഷയം സൗകര്യാർത്ഥം ഒരു പട്ടികയിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. വ്യാഴ ശ്രഹം സുരുരശ്മികളിലും ഉദിക്കുന്ന ഞാറ്റുവേല മനസ്സിലാക്കുകയും ഈ പട്ടികയിൽനിന്ന് അതിനെ കണ്ണുപിടിക്കുകയും ചെയ്താൽ ആ കൊല്ല തനിൽ അധികാരം നടത്തുന്ന മാസങ്ങൾ അതിന്റെ നേരെ വലഭാഗ തായി എഴുതപ്പെട്ടതു കാണാം. അപ്പോൾ ആ കൊല്ലേതെ ആ പോരോടു ചേർത്തു പറയുക. ഉദാഹരണമായി: ചെച്രതെ വർഷം, വൈശാവ വർഷം എന്നിങ്ങനെ പറയാം. ഇവയിൽ ഓരോന്നിനും പ്രത്യേകമായ ചില നിയമങ്ങളും വിധികളുമുണ്ട്. ഇന്ത്യക്കാർട്ടെ ശ്രദ്ധ അള്ളിൽ അവയെല്ലാം വിവരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത ശ്രഹത്തിന്റെ ഉദയ ഞാറ്റുവേല മനസ്സിലാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെ കൂടിച്ചു വരാഹമിഹിരൻ തന്റെ സംഹിതയിൽ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു:

ശകകാലം മനസ്സിലാക്കി അതിനെ പതിനൊന്നുകൊണ്ട് പെരുക്കി ഫലത്തെ വീണ്ടും നാലുകൊണ്ട് പെരുക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ ശകകാല വർഷത്തെ നാൽപത്തി നാലുകൊണ്ട് പെരുക്കിയതിൽ 8,589 കൂട്ടിക്കി ടുന്ന് ഉത്തരവെന്നത് 3,750 കൊണ്ട് ഹരിക്കുക. അപ്പോൾ കിട്ടുന്ന ഉത്തരം കൊല്ലങ്ങളും മാസങ്ങളും ദിവസങ്ങളും സമയങ്ങളുമായിരിക്കും. ഇവയെ ശകകാലത്തോടു കൂടി ആ സംഖ്യയെ അറുപത് കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ

അറുപത് സംവത്സരങ്ങളുള്ള വലിയ യുഗങ്ങൾ (പുർണ്ണ ഷിഷ്ടാവധി അൾ) ലഭിക്കും. ശിഷ്ടമുള്ളതിനെ അബ്ദുക്കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ പുർണ്ണ പദ്ധതി വരുത്താൻ ചെറിയ യുഗങ്ങൾ കിട്ടും. ശിഷ്ടത്തിനു ‘സംവത്സരം’ എന്നു പറയുന്നു. ഇതിനെ രണ്ടിടത്തായി എഴുതി ഒന്നിനെ ഒന്നതുകൊണ്ട് പെരുക്കി കിട്ടുന്നതിനോടു മറ്റൊരു സംഖ്യയുടെ //കുട// / കുട്ടക്. അതിൽന്റെ നാലിലൊന്ന് എടുത്താൽ കിട്ടുന്നതു പുർണ്ണ താറ്റു വേലകളും ബാക്കിയുള്ള അപൂർണ്ണ താറ്റുവേലകളുടെ ഭിന്നവുമാണ്. അവയെ ചതയം മുതൽ എണ്ണിയാൽ ചെന്നവസാനിക്കുന്നിടം വ്യാഴനക്ഷത്രത്തിൽന്റെ ഉദയസ്ഥാനമായിരിക്കും.

അതിൽനിന്നു മേൽ പറഞ്ഞപോലെ വർഷത്തിൽന്റെ മാസം കണ്ണുപിടിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ വലിയ യുഗങ്ങൾ വ്യാഴം ശ്രദ്ധം ചതയ താറ്റു വേലയുടെയും മാല മാസത്തിൽന്റെയും ആരംഭത്തിൽ ഉദിച്ചതു മുതൽ തുടങ്ങുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ഓരോ യുഗങ്ങളിലും വരുന്ന ചെറിയ യുഗങ്ങൾക്കു ചീല വ്യവസ്ഥകളുണ്ട്. അവ പല വർഷങ്ങളിലൊന്നു സംഭവിക്കുക. അവയിൽ ഓരോന്നിനും പ്രത്യേക പാലകമാരുണ്ടായിരിക്കും. വലിയ യുഗത്തിൽനിന്നു വർത്തമാന വർഷത്തിൽന്റെ കിടപ്പ് മനസ്സിലാക്കുകയും പട്ടികയുടെ മുകൾ ഭാഗത്തുനിന്ന് ആ കൊല്ലിത്തിൽന്റെ എണ്ണം അറിയുകയും ചെയ്താൽ അതിൽന്റെ നേരെ താഴെയായി ആ കൊല്ലിത്തിൽന്റെയും അതിൽന്റെ പാലകമാരുടെയും പേരു കാണാവുന്നതാണ്:

പാലക നാൾ	അഃഖി		അർക്കൻ (സൃജൻ)		ശ്രീവത്സരൻ (ചന്ദ്രൻ)		പ്രജാപതി (ചന്ദ്രതാറ്റു വേലകളുടെ പിതാവ്)		മഹാദേവൻ	
	ദ്രോഹി	ആരി	രജി	എഴി	മുനി	എട്ടി	നാലി	ഒന്നതി	അമ്പി	പുജ്യ
	തിരി	തിരി	തിരി	തിരി	തിരി	തിരി	തിരി	തിരി	തിരി	തിരി
	വസാ	വസാ	വസാ	വസാ	വസാ	വസാ	വസാ	വസാ	വസാ	വസാ
	നിക്കു	നിക്കു	നിക്കു	നിക്കു	നിക്കു	നിക്കു	നിക്കു	നിക്കു	നിക്കു	നിക്കു
	നാസാ	നാസാ	നാസാ	നാസാ	നാസാ	നാസാ	നാസാ	നാസാ	നാസാ	നാസാ
	വ്യു	വ്യു	വ്യു	വ്യു	വ്യു	വ്യു	വ്യു	വ്യു	വ്യു	വ്യു
	കൾ	കൾ	കൾ	കൾ	കൾ	കൾ	കൾ	കൾ	കൾ	കൾ
ഷിഷ്യ	1	6	2	7	3	8	4	9	5	10
ബുദ്ധി	11	16	12	17	13	18	14	19	15	20
ഗത്തി										
ലൈ	21	26	22	27	23	28	24	29	25	30
കൈ	31	36	32	37	33	38	34	39	35	40
ലാം	41	46	42	47	43	48	44	49	45	50
ഇംഗ്ലീഷ്	51	56	52	57	53	58	54	59	55	60
മിശ്രനാ മങ്ങൾ	സംവത്സരം		പരിവത്സരം		ഇവത്സരം		അനുവത്സരം		ഉദ്വത്സരം	

ഷഷ്ട്യബ്ദത്തിലെ ഓരോ വർഷത്തിനും പ്രത്യേക പേരുകളുണ്ട്. അതുപോലെ, ഓരോ യുഗത്തിന്റെയും പേര് അതിന്റെ പാലകന്മാരു ദേതു തന്നെയാണ്. അവ ഒരു പട്ടികയിൽ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നു: മൂത്തിൽനിന്ന് ഉദ്ദിഷ്ട കാലം കണ്ണുപിടിക്കേണ്ടത് മേൽ പ്രസ്താവിച്ച മാർഗ്ഗേണ തന്നെ. ഈ വിഷയത്തിൽ അവരുടെ വിവരങ്ങളും അതെ പടി ചേർക്കുകയാണെങ്കിൽ വളരെ ദിർഘിച്ചുപോകും. ‘സംഹിത’യിൽ അതെല്ലാം സവിസ്തരം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

പ്രമാണം അനുകൂലവും അതി എൻ്റെ പാലകൻ നാരാധാരനുമാണ്	1 (പ്രഥ)	2 വിഭേ	3 ശൈഖൻ	4 (പ്രമേഖ ദാൻ)	5 (പ്രജാപ തി)
രണ്ടാമതെത യുഗം അനുകൂലവും അതിന്റെ പാലകൻ സുരേജവും മാണ് (വ്യാഴ ശ്രഹം)	6 അംഗി രൻ	7 ശ്രീമു ഖം	8 ഭാവ സൻ	9 യുവൻ	10 ദാതാ
മൃന്മാമതെത യുഗം അനുകൂലവും പാലകൻ ‘ബലഭിത്’ (ഇന്ദ്രൻ) ആകുന്നു	11 ഇന്ദ്ര രൻ	12 ബാഹു ധാന്യം	13 പരമാധി	14 വിക്ര മൻ	15 വിശാൾ
നാലാം യുഗം അനുകൂലവും അതിന്റെ പാലകൻ ‘ഹൃദാസ്’ (അഗ്നി)യുമാകുന്നു	16 ചിത്ര ഭാനു	17 സുഭാനു	18 നാമൻ	19 താരണ	20 വ്യായം
അഞ്ചാം യുഗം ഉദാസീനവും അതിന്റെ പാലകൻ ‘ദ്യുവർത്തൻ’ (ചിത്രയും പാലകൻ) ആകുന്നു.	21 സർവ്വ ജിതൻ	22 സർവ്വ ധാരി	23 വിരുദ്ധ	24 വികൃത	25 വർ
ആറാം യുഗം ഉദാസീനവും പാലകൻ പ്രോഷണവിദാനു(ഉത്കാതി)മാകുന്നു	26 നദൻ	27 വിജയ	28 ജയ	29 മന്മഹൻ	30 ചിത്ര
എഴാമതേതർ ഉദാസീനവും പാലകൻ പിത്രവുമാണ്	31 ഹേഹ മാലംബ	32 വിജംബി	33 വിഗാർ	34 സർവ്വ	35 ജ്വല
എട്ടാം യുഗം ഉദാസീനവുംപാലകൻ സ്വീ (സുഷ്ടികൾ) ആകുന്നു.	36 ഗ്രോക കൃതി	37 ശുഭ കൃതി	38 ക്രോധി	39 വിശ്വ വസ്തു	40 (പ്രപാ സു)
ഒമ്പതാം യുഗം ഭാഗ്യഹീനവും പാലകൻ സോമനും (ചട്ടനും) ആകുന്നു.	41 പ്ലവംഗ	42 കീല കം	43 സോമ ൻ	44 സാധാ രണൻ	45 രോധ കൃതി
പത്താം യുഗം ഭാഗ്യഹീനവും പാലകൻ ശുക്രാന്വാൻ (ശുക്രനും അഗ്നിയും) ആണ്.	46 പ്രഭ തം	47 (പ്രമാണി)	48 വിക്ര മൻ	49 രാക്ഷ സ	50 അന ലൻ
പതിബന്ധാം യുഗം ഭാഗ്യഹീനവും പാലകൻ ഏരിയും (അഗ്നത്തിയും)വാൻ.	51 പിംഗ ലാൻ	52 കാലജ ഗതം	53 സിഖ്യം ദത്താൻ	54 രൂദ്രൻ	55 ദ്യർ മഹാതി
പത്രഭാം യുഗം ഭാഗ്യഹീനവും പാലകൻ ഭഗ(പുരത്തിന്റെ)മാൻ.	56 ദൃഘുണി	57 അംഗാര	58 കര്ത്ത കരൻ	59 ക്രിയ വദൻ	60 ക്രൂവ

ഇതാണ് അവരുടെ ശ്രമങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ മാർഗ്ഗം. അവ തിൽ ചിലർ വിക്രമാദിത്യവർഷത്തിൽനിന്നു മുന്ന് കിഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതിനെ അറുപത്യക്കാണ് ഹരിക്കുകയും ശിഷ്ടം വരുന്നതിനെ വലിയ യുഗത്തിൻ്റെ ആരംഭമായി കരുതുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, ശകകാലത്തിനോട് അവർ പത്രങ്ങിനെ ചേർക്കുന്നു. ഈതു രണ്ടും ശരിയായ മാർഗ്ഗമല്ല. കനുജ്ഞ ദേശവാസികൾ എന്നോട് ഈപ്പോൾ പറയുകയുണ്ടായി. അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ സംവത്സരകാലാല്പദ്ധം 1248 ആകുന്നു; നൃസിനാല്പ് വർഷങ്ങൾ വീതമുള്ള പത്രങ്ങൾ സംവത്സരങ്ങൾ ചേർന്നത്.

ഈ വിവരങ്ങൾക്കുസത്തിൽ ശകകാലത്തിൽനിന്ന് അഞ്ചുപ്പറ്റി നാല് കിഴിക്കുകയും ശിഷ്ടമുള്ളതുമായി താഴെ കൊടുക്കുന്ന പട്ടിക യുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്താൽ വർത്തമാന സംവത്സരവും അതുവരെ കഴിഞ്ഞുപോയതും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

കൊല്ല അഡർ	1	105	209	313	417	521
പേരു കൾ	രുഗ്മാശ്ച	വേല ബന്ധു	ക്രം	കാല ബന്ധു	നൗമ മന്യു	മേരു
കൊല്ല അഡർ	625	629	833	937	1041	1145
പേരു കൾ	വർദാർ	യംഭു	കൃതി	സർവ്വ	ഹിന്ദു	സിന്ധു

ഈ കൂട്ടത്തിൽ മരങ്ങളുടെയും പർവ്വതങ്ങളുടെയും പേരുകൾ കേട്ട പ്ലാറ്റ് എനിക്കു സംശയം ജനിച്ചു. അവരോട് ഓരോ പ്രശ്നത്തെ കുറിച്ച് ആവർത്തിച്ചു തിരിച്ചും മരിച്ചും അനേഷ്ഠിച്ചു വിശകലനം ചെയ്തപ്ലാറ്റ് അവരുടെ മറുപടി വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല.

അഥ്യായം 63

ബോഹമണ്ഡുടെ പ്രത്യേകതകളും അവരുടെ കർത്തവ്യങ്ങളും

ഒരു ബോഹമണ്ഡൽ ആയുഷ്മകാലം എഴാം വയസ്സിനു ശേഷം നാല് ഘട്ടമായി ഭാഗിക്കുന്നു. പ്രമാം ഘട്ടത്തിൽ ആരംഭമായ എട്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ ബോഹമണ്ഡ ബാലവന്ന സംസ്കാരവും കർത്തവ്യവും പരിപ്പിക്കുകയും ജീവിതകാലം മുഴുവനും ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളെ കുറിച്ച് അവനെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നീട് അവർ അവൻറെ ശരീരത്തിൽ ഒരു പുണ്ണിൽ കെടുന്നു. നല്ലവയ്ക്കും പിരിച്ച ബന്ധത്തോട് നുല്ലുകൾ ചേർത്താണ് പുണ്ണിലുണ്ടാക്കുന്നത്. ഇതിനോടു വസ്ത്രം കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച ഒന്നും കൂടിച്ചേർക്കാറുണ്ട്. ഇതിന് അവർ ‘യജതസ്വത്രം’ എന്നു പറയുന്നു. ഇടത്തെ ചുമലിൽനിന്നു വലത്തെ ഭാഗത്തെക്കാണ് അതു ധരിക്കുന്നത്. കയ്യിൽ ഒരു വടിയും വലത്തെ കയ്യിൽ ‘ദർഭ’ എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ‘തശ’ കൊണ്ടുള്ളതു ഒരു മോതിരവും നൽകപ്പെടുന്നു. ഈ മേതിരത്തിന് ‘പവിത്രം’ എന്നാണു പേര്. ഇതുകൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ആ കൈകൊണ്ട് ധർമ്മം ചെയ്താൽ പുണ്ണമുണ്ടാക്കുന്നു സുചിപ്പിക്കുകയാണ്. യജത സുത്രത്തിനുള്ളതു പ്രാധാന്യം ഈ മോതിരത്തിനിന്ന് അവർ കൽപിക്കുന്നില്ല. യജത സുത്രം ഏകഖലും ശരീരത്തിൽനിന്നു വേർപ്പുകാൻ പാടില്ല. അതു ധരിക്കാതെ ക്ഷേണം കഴിക്കുന്നതുപോലും കുറുമാണ്. വ്രതമനുഷ്ഠിക്കുകയോ ധർമ്മം ചെയ്യുകയോ ആണ് ഈ കുറ്റത്തിനുള്ള പ്രായശിത്തം. അവൻറെ ആയുഷ്മകാലത്തിന്റെ ഒന്നാം ഭാഗം അവസാനിക്കുന്നത് ഇരുപത്തി അഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിലാണ്. വിഷ്ണു പുരാണത്തിൽ അത് നാൽപത്തിഎട്ടാമത്തെ വയസ്സിലാണെന്നും കാണുന്നു.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ ബോഹമണ്ഡ നിർബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ ഭക്തി, വേദം പരിക്കൽ, അതിന്റെ വിവരണങ്ങൾ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കൽ, കർമ്മ നിയമത്തിലും ആത്മിയ ശാസ്ത്രത്തിലും തികഞ്ഞ പരിജ്ഞാനം

നേതൽ, ദിവസവും മുന്നു പ്രാവശ്യം കൂളിക്കൽ, കാലത്തും വെകും നേരവും അശിഖലി നടത്തൽ, ബലി കർമ്മത്തിനു ശ്രഷ്ടം തന്റെ ശുരുനാമനു സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം ചെയ്തെങ്കിലും മാംസം പുർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ശുരുവിരുൾ വിട്ടിലായിരിക്കണം അവർജ്ഞ താമസം. മദ്യാഹനത്തിലോ സാധാരണത്തിലോ സംഭാവനകൾ വാങ്ങാൻ അഞ്ച് വിടുകളിൽ പോവാനല്ലാതെ ശുരുശുഫാ വിടു പുറത്തുപോവുന്നത് അനുവദനിയമല്ല. ഈങ്ങനെ കിട്ടുന്ന സംഭാവനകൾ ശുരുവിരുൾ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോയി വെക്കേണ്ടതും ശുരു വേണ്ടത് എടുത്ത ശ്രഷ്ടം ബാക്കി ഉപയോഗിക്കേണ്ടതുമാണ്.

‘പൂഞ്ച, ദർശ’ എന്നീ രണ്ട് മരത്തിൽനിന്നും അശി ഹോമത്തിനൊരുള്ള വിരുക്ക ശിഷ്യൻ ശ്രേഖരിച്ചു കൊണ്ടുവരണം. അശിയെ ഇവർ അങ്ങേയറ്റം ആരാധിക്കുകയും പരിശുഭമായി കരുതുകയും ചെയ്യുന്നു. ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതിരുൾ ലക്ഷ്യണമായി അവർ കരുതുന്നത് അതിനേൽക്കൂൾ അശി പിടിപ്പിക്കുകയാണ്. ബിംബങ്ങൾ, നക്ഷത്രങ്ങൾ, പരു, കഴുത്, പ്രതിമകൾ തുടങ്ങിയ വരയെ ആരാധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അശിയാധാരയാനുബന്ധം അവർ വേണ്ടുന്ന വെക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഒരു അറബി കവിയായ ‘ബൃഥാർബിൻ ബുർഡ്’ അശി അതിന്റെ ഉത്തരവം മുതൽ ആരാധന വസ്തുവാണെന്നു പാടിയത്.

ബോഹമണ്ണരുൾ രണ്ടാം ജീവിത ഘട്ടം ഇരുപത്തി അഞ്ചും വയസ്സും മുതൽ അനുതാം വയസ്സും വരെയാണ്. വിഷ്ണു പുരാണത്തിൽ അനുത്തിനു പകരം എഴുപത് എന്നും പറയുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ശുരുവിരുൾ അനുവാദത്തോടെ അവർ വിവാഹം കഴിക്കുകയും കൂടുംബം ജീവിതം ആരംഭിക്കുകയും സന്താനോല്പനം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മാസത്തിലെബാതികൾ (ആർത്തവത്തിൽനിന്നും ശുദ്ധിയായ ഉടനെ) അല്ലാതെ സംഘ്യാഗം പാടില്ല. പ്രത്യേക വയസ്സിൽ കവിതയെ സ്വീകരിക്കുകയും പാടില്ല. ബോഹമണ്ണരുൾ ജീവിത മാർഗ്ഗം ഒന്നുകിൽ ബോഹമണ്ണരെയോ, ക്ഷത്രിയരെയോ പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽനിന്നും സംഭാവനയായി (പ്രതിഫലമായല്ല) കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടോ രജാക്കമ്മാരോടും നേതാക്കളോടും ബൃഥാർബിക്കാതെയും വെറുപ്പിക്കാതെയും ചോദിച്ചുകൂട്ടുന്നതുകൊണ്ടോ മറ്റൊളവർക്കു വേണ്ടിയാണി ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിനു പാരിതോഷികമായി ലഭിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ ആയിരിക്കണം. ഇവരുടെയെല്ലാം വിടുകളിൽ മതകാര്യങ്ങളും പുണ്യകർമ്മങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനായി ബോഹമണ്ണർ തന്ന വേണ്ടം. ‘പുരോഹിതൻ’ എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിനു പേര്. ഭൂമിയിൽനിന്നു കൂഷി ചെയ്തു കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടും മരങ്ങളിൽനിന്നു പറിച്ചെടുക്കുന്ന പഴങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹത്തിനു ജീവിതം നയിക്കാവുന്നതാണ്. വസ്ത്രം,

അടയ്ക്ക തുടങ്ങിയവകാണ്ട് കച്ചവടം ചെയ്തു ജീവിക്കുന്നതിനും അവർക്ക് അനുവാദമുണ്ട്. പക്ഷേ, വൈശ്യരക്കാണ്ട് കച്ചവടം നടത്തിക്കുകയാണ് എറ്റവും ഉത്തമം. എന്നെന്നാൽ, കച്ചവടത്തിൽ ചതി, വയന, കളവ് മുതലായവ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ബ്രാഹ്മണരക്കു പൊതുവിൽ കച്ചവടം തുടർപ്പടിരക്കുകയാണ്. ചില ഒഴിച്ചുകൂട്ടാൻ പറ്റാത്ത സന്ദർഭത്തിൽ മാത്രമേ അത് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ.

മറുള്ളവരെ പോലെ രാജാക്കമൊർക്കു നികുതിയും ചുകവും കൊടുക്കാൻ ബ്രാഹ്മണർ നിർബന്ധിതന്നല്ല. പശുക്കളെയും ഇതര മൃഗങ്ങൾയും ആവശ്യപ്പെട്ടുക, ചായം പിടിപ്പിക്കുക, പലിൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുക ഇവയെന്നും ബ്രാഹ്മണനു പാടില്ല. നിലച്ചായം അശുദ്ധമായി കല്പിച്ചതുകൊണ്ട് അത് ശരീരത്തിൽ തട്ടിയാൽ കൂളി നിർബന്ധമാണ്. അശിഖലി സമയത്തു സ്ത്രോത്രം ചൊല്ലുന്ന സമയത്തും കള്ള് (സോമം) കുടിക്കുക അവരുടെ പതിവാണ്.

ബ്രാഹ്മണരുടെ മുന്നാം ജീവിതഘട്ടം ആരംഭിക്കുന്നത് അവർത്ത വയസ്സുമുതൽ എഴുപത്തി അഞ്ച് വയസ്സുവരെയെത്ര. വിഷ്ണുപുരാണത്തിൽ തെരാണ്ഡുവരു വയസ്സുവരെ എന്നു കാണുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം സന്യസിക്കുകയും ഇല്ലം വിട്ടിരഞ്ഞുകയും ചെയ്യും. ഭാര്യ തന്റെ കുടുംബം സന്യസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കുടുംബത്തെ മക്കളെ എല്ലാം കണം. അതിനു ശേഷം കുടുംബനാമൻ വിജന പ്രാദേശങ്ങളിൽ പോയി സദ്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. അദ്ദേഹം മേൽപ്പുരയുള്ള വീടുകളിൽ താമസിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ മരത്തോല്യുകൊണ്ടോ മറ്റൊരു മാത്രമേ സഹത മറയ്ക്കുകയുള്ളൂ. തലയിണിയും വിരിപ്പും കൂടാതെ നിലത്തു കിടന്നുണ്ടുന്നു. പഴങ്ങളും സസ്യങ്ങളും കിഴങ്ങുകളും മാത്രമേ ക്ഷേഖരുകയുള്ളൂ. മുടി വളർത്തുകയും എണ്ണ ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നാലാം ഘട്ടം ജീവിതാവസാനം വരെയാണ്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം ചുകപ്പു വസ്ത്രം ധരിക്കുകയും കയ്യിൽ ഒരു ദണ്ഡ് പിടിക്കുകയും ധ്യാനനിരതനായി കഴിഞ്ഞുകൂടുകയും ചെയ്യുന്നു. മനസ്സിനു കാമ-ഡ്രോഗ-ലോഡ-മോഹാദികളിൽനിന്നും വാസല്യ-വൈരാഗ്യങ്ങളിൽനിന്നും വിടർത്തിനിർത്തി പരിശുദ്ധമാക്കി വെക്കുന്നു. ആരോടും സഹവസിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ തീർത്ഥാടനത്തിനു പോകുകയാണെങ്കിൽ വഴി മജുദു എത്തെങ്കിലും ശ്രാമത്തിൽ ഒരു ദിവസത്തിലും പ്രഥമത്തിൽ അഞ്ച് ദിവസത്തിലും കുടുതൽ താമസിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ അരക്കിലും വല്ലതും കൊടുത്താൽ അതിൽനിന്ന് പിറ്റേ ദിവസത്തേക്ക് ഒന്നും സ്വാക്ഷിരീക്കുകയില്ലെങ്കിൽ മോക്ഷ മാർഗ്ഗത്തിലും ചരിക്കുകയല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിനു മറ്റാരു ചിന്തയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ ബാക്കിയുള്ള ജീവിത കാലം മുഴുവൻ സദ്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തും ധർമ്മം കൊടുത്തും വാങ്ങിയും

ജീവിക്കുകയാണു കടമ.

ബോഹമനർക്കു നല്കുന്നത് പിതൃക്കൾക്കു ലഭിക്കുമെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. ഇതുപോലെത്തെനെ വേദപാരാധനാം, ആരാധനാകർമ്മം, അഗ്നിശൂശ്നപ്പ മുതലായവയിൽ മുഴുകുകയും പ്രസ്തുതാസ്ഥിയും മരണാനന്തരം ദഹിപ്പിക്കുന്നതിനായി-കെട്ടുപോകാതെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈതിന് ‘ഹോമം’ എന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. ദിവസം മുന്ന് പ്രാവശ്യം-അതായത് പ്രഭാതം, മദ്യാഹനം-കുളിയും നിർബന്ധമാണ്.

പ്രഭാതത്തിൽ കുളിക്കുന്നതു രാത്രിയിലെ ഉറക്കിൽനിന്നു വന്നുചേരാനിടയുള്ള അഴുക്കിൽനിന്നു ശുദ്ധിയാവാനും പ്രാർത്ഥനക്ക് തയ്യാറാവാനുമാണ്. അവരുടെ പ്രാർത്ഥന ചില സ്ത്രോതരങ്ങളും രണ്ടു തലള വിരലിനേൽനിന്ന് സുരൂന്തിമിവമായി തല കുനികലെയുമാണ്. ആരാധനകളിൽ സുരൂന്തരയാണ് അവർ അഭിമുഖീകരിക്കുക. പക്ഷേ, തെക്കേണ്ട തിരിഞ്ഞ് അവർ അതിനെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയില്ല. ആഡാഗ്രത്തെക്കു തിരിഞ്ഞ് യാതൊരു സർക്കർമ്മവും ചെയ്യുകയില്ല. ചിത്രകാര്യങ്ങൾക്കല്ലാതെ അവർ അങ്ങോടു തിരിയുകയില്ല. മദ്യാഹനസ്നാനം അതു പ്രതിഫലം പ്രതിക്കഷിക്കുന്ന സമയമായതിനാലാണു വേണ്ടിവരുന്നത്. അപ്പോൾ ശുദ്ധിയാവേണ്ടതാണ്. വൈകുന്നേരം ആഹാരത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും സമയമാണ്. കുളിക്കാതെ തന്നെ അവൻ നിർവ്വഹിക്കുക അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, തുടർച്ചയാനിന്നിന്ന് ഒന്നും രണ്ടും പോലെ ശക്തിയായി നിർബന്ധമില്ല.

ഗ്രഹണവേളയിൽ രാത്രിസമയത്തു കുളി നിർബന്ധമായത് ഗ്രഹണം സംബന്ധമായ വഴിപാടുകളും മറ്റും നടത്തേണ്ടതുകൊണ്ടാണ്. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ദിനപ്രതി രണ്ടുപ്രാവശ്യം മാത്രമേ ബോഹമന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ പാടുള്ളു. അതായത്, ഒന്ന് ഉച്ച സമയത്തും മറ്റേത് സന്ധ്യാസമയത്തും. ആഹാരത്തിനായി ഇരിക്കുന്നോൾ അതിൽനിന്ന് ഒന്നോ രണ്ടോ ആർക്കു ധർമ്മം ചെയ്യായി കുറേ നീക്കിവെച്ച ശേഷമേ അവർ ഭക്ഷിക്കുകയുള്ളൂ. വിശേഷിച്ചു വൈകുന്നേരം ഭിക്ഷക്കു വരുന്ന സാധ്യകളായ ബോഹമനാര അവഗണിക്കുക എന്നതു വലിയ കുറുമായാണ് അവർ കരുതുന്നത്. അതിനു ശേഷം മൃഗങ്ങൾക്കും പക്ഷികൾക്കും അഗ്നിക്കും നീക്കിവെച്ചു സ്ത്രോതരങ്ങൾ ചൊല്ലിയാണ് അവർ ആഹാരം കഴിക്കുന്നത്. ബാക്കിവരുന്ന ആഹാരം വീടിനു പുറത്തുകൊണ്ടുപോയി വെക്കണം. അതു വീണ്ടും ഉപയോഗിച്ചുകൂടാ. അത് അവിടെ എത്തിച്ചേരുന്ന ആവശ്യകാരനോ പക്ഷി-മുഗാഡികൾക്കോ അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്ന് അവർ കരുതുന്നു. ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾക്കു വെച്ചേരെ പാത്രങ്ങൾ വേണം. മറ്റൊരാൾ ഉപയോഗിച്ച പാത്രങ്ങൾ അവർ ഉടച്ചുകളയും. ബോഹമനരിൽ ചിലർ തന്റെ

കുടുംബാംഗങ്ങളുമായി ഒരു പാത്രത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ണിട്ടുണ്ട്. ഭൂരിപക്ഷം ബ്രാഹ്മണരും ഈ സദ്വായത്തെ എതിർക്കുന്നു.

വടക്ക് സിസ്യു നദിയുടെയും തെക്ക് ചിറമനുമത നദിയുടെയും മദ്യ തിലായി താമസിക്കണമെന്നതു ബ്രാഹ്മണനു നിർബന്ധമാണ്. തുർക്കി സഹാൻ അതിർത്തിയിലേക്കും കർണ്ണാടകാതിർത്തിയിലേക്കും കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും സമുദ്രം വിട്ട് അവർക്കു നീങ്ങാൻ പാടുള്ളതല്ല. മെൽ പറഞ്ഞ മോതിരം ഉണ്ടാക്കാൻ സൗകര്യമില്ലാത്ത ഭൂമിയിലേ കരുത്ത മാനുകൾ മേയാത്ത സ്ഥലത്തോ അവർക്കു ജീവിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല എന്നും പറയുന്നു. പ്രസ്തുത അതിർത്തികൾക്ക് അപൂർത്തുള്ള പ്രദേശങ്ങളുടെ സഭാവമാണെത്ര അത്. ഈ അതിർത്തികൾ കടക്കുന്നവൻ കൂറുക്കാതനാവുകയും പാപമോചന കർമ്മങ്ങൾ നടത്തേണ്ടി വരികയും ചെയ്യും. ഭക്ഷണത്തിനു വേണ്ടി നിശ്വയിച്ച് സ്ഥലം തളിച്ചു മെഴുകി ശരിയാക്കിയതല്ലെങ്കിൽ ആഹാരം കഴിക്കുമ്പോൾ ഓരോരൂത്തർക്കും ചാണകവും വെള്ളവും മെഴുകിയ ഓരോ ‘തടുക്ക്’ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട താണ്. തടുക്ക് ചതുരാകൃതിയിലുള്ളതായിരിക്കുണ്ട്. തടുക്കിന്റെ ആവശ്യകതയെ കുറിച്ച് അവർ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: ഭക്ഷണം കഴിച്ചു സ്ഥലം വൃത്തികേടാവുന്നതും അതിനാൽ ഭക്ഷണാനന്തരം അതു കഴുകി മെഴുകി ശുശ്വരിക്കിക്കേണ്ടതുമാണ്. വൃത്തികേടായ സ്ഥലം കൂത്യമായി നിശ്വയിക്കാൻ സംശയം തോന്തിയാൽ മുഴുവൻ സ്ഥലവും ഇങ്ങനെ ശുശ്വരിക്കിക്കുണ്ട്. ഭക്ഷണത്തിൽ അഞ്ചു തരം സസ്യവർഗ്ഗ അഭ്യുടെ ഉപയോഗം ബ്രാഹ്മണനു വ്യക്തമായി നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവ ഉള്ളി, വെള്ളത്തുള്ളി, ചൊരക്ക, കരിഞ്ഞാം, നെല്ലി എന്നിവയാണ്.

അഥ്യായം 64

ബോഹമണ്ണരല്ലാത്ത ജാതികൾ ജീവിത കാലത്തു ചെയ്യേണ്ട ആചാരമുറകൾ

കഷ്ട്രിയർക്ക് വേദം വായിക്കുകയും പറിക്കുകയും ചെയ്യാമെങ്കിലും പറിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല. അശ്വിബാലി നടത്തുകയും പുരാണങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ഭക്ഷണത്തിനിരക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന തട്ടുകൾ ത്രികോണാകൃതിയിൽ ആയിരിക്കണം. ഇവർ ജനങ്ങളുടെ മേൽ ഭരണം നടത്തുകയും അവർക്കുവേണ്ടി സമരം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനുവേണ്ടിയാണെത്ര അവരെ സൃഷ്ടിച്ചത്. കഷ്ട്രിയർ പ്രത്രണങ്ക് വയല്ല പുർത്തിയാകുമ്പോൾ ത്രികോണാകൃതിയിലുള്ള ഒരു ദിവസം യജമാനന്മാരുടെ പരുപരുത്ത തുണിക്കാണ്ക്കിച്ചു.

വൈശ്യർക്കുള്ള കർത്തവ്യങ്ങൾ കൂഷി, കെട്ടിട നിർമ്മാണങ്ങൾ, കനുകകാലി മേയ്ക്കൽ, ബോഹമണ്ണര ചികിത്സിക്കൽ തുടങ്ങിയവയാണ്. അവർക്ക് രണ്ടു നൂലുക്കാണ്ഡുള്ള ഒരു യജമാനസൃതം ധരിക്കാം. ശുദ്ധർ ബോഹമണ്ണരുടെ വേലക്കാരും ഭാസമാരും ആണ്. ഇവർ ത്യാഗസന്നദ്ധത പ്രദർശിപ്പിച്ചു പുണ്ണം ധരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, പരുപരുത്ത വന്നത്രം കൊണ്ടുള്ളതു മാത്രമേ ആകാം. ബോഹമണ്ണർക്കു പ്രത്രേകമായുള്ള പ്രാർത്ഥന, വേദപാരാധാരം, അശ്വിബാലി തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ഇവർക്കു നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു ശുദ്ധനോ വൈശ്യനോ വേദം വായിച്ചു എന്നു തെളിഞ്ഞതാൽ ബോഹമണ്ണർ ഭരണാധികാരികളുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന ആവലാതി പറയുകയും, അവർ അവശ്രീ നാവു മുൻചുകളെയുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഏന്നാൽ, ഭൗവനാമം ജപിക്കുക, സംക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുക, ഒന്നാരും കാണിക്കുക തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ ഇവർക്കും അനുവദന്നിയമാണ്. ഏതൊരു വിഭാഗം ജനങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെടാത്ത ജോലി ചെയ്യുന്നുവോ (ഉദാഹരണമായി ബോഹമണ്ണർ വ്യാപാരം ചെയ്യുക, ശുദ്ധൻ കൂഷി ചെയ്യുക) അവരെ കുറക്കാരായി ഗണിക്കും.

എന്നാൽ, ഈ കുറ്റത്തിനു കളവ് കുറ്റത്തിനു താഴെയായി മാത്രമേ കണക്കാക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ.

അവരുടെ ചരിത്രഗമ്പത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതായി കാണാം: രാജാവായ രാമൻ്റെ കാലത്ത് ജനങ്ങളുടെ ആയുഷ്യകാലം നിശ്ചിതവും നീണ്ടതുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് സന്താനങ്ങൾ മാതാപിതാക്കൾക്കു മുമ്പായി മരിക്കുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരിക്കൽ ഒരു ഭ്രാഹ്മണൻ്റെ മകൻ അകാലപരമം പ്രാപിച്ചു. അപ്പോൾ പിതാവ് ആ കുട്ടിയുടെ ശവ വുമായി രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളുടെ ഭരണകാലത്തു വല്ല നാശവും സംഭവിച്ചതുകൊണ്ടോ, വല്ല മന്ത്രിമാരും ഭരണത്തിൽ ക്രമക്കേടും കുറവും ചെയ്തതുകൊണ്ടോ ആവണം ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചത്.” രാമൻ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് അനേകം ഷണം നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായി, ചാണ്യാലമാർത്ത് ഒരാൾ ആരാധനയിൽ മുഴുകി സ്വന്തം ശരീരത്തെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം തിനു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചു. ഉടനെ രാമൻ ഇയാളെ അനേകം പുറപ്പെടുകയും ഗംഗാനദിക്കരയിൽ അയാളെ കണ്ണുമുട്ടുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ചാണ്യാലൻ തന്റെ ശരീരത്തെ തലകീഴായി നിറുത്തിയിരുന്നു. ഉടനെ രാമൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ അനൈത്യത്തു വയിച്ചു.: “നിനെ എം വധിക്കുന്നത് നിനക്ക് ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം നീ ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ്.” തസ്മയം തന്നെ, രാജധാനിയുടെ ശ്രേപുരത്തിൽ വച്ചിരുന്ന ഭ്രാഹ്മണൻ്റെ മരിച്ചുപോയ മകൻ ജീവിച്ച ശുന്നേറ്റിരുന്നു.

ബണ്യാലമാർ ഒഴികെയുള്ള അഭാരതീയരെല്ലാം ദീക്ഷിമാരാധ്യാണ്ട് ഗണ്ണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. കാരണം, അവർ ജനുഹിംസ നടത്തുന്നവരും പശുമാംസം കഴിക്കുന്നവരും ആയതാണ്. ഈ വർഗ്ഗവ്യത്യാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മനുഷ്യൻ, അന്വേച്ചനം തരംതാഴ്ത്തപ്പെട്ടിരുന്നത്. മോക്ഷം തേടുന്നവരെക്കുറിച്ചു വാസ്തവേഖൻ പറഞ്ഞത് ഈ ധാമാർത്ഥ്യം തെളിയിക്കുന്നു. ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യൻ്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഭ്രാഹ്മണരും ചാണ്യാലരും ശത്രുവും മിത്രവും വിശ്വസ്തനും വണ്ണകനും എന്നും വേണ്ട കീരിയും പാമ്പും തന്നെ സമമാണ്. ബുദ്ധിയാണ് മനുഷ്യർക്കിടയിൽ സമതാം കല്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അപ്പെട്ട തിൽനിന്നു മാത്രമായിരിക്കണം മനുഷ്യരെ പരസ്പരം ഭിന്നിപ്പിക്കുകയും ഉച്ചനീചത്വങ്ങൾ കല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവ് ഉത്ഭവിച്ചത്.

വാസ്തവേഖൻ അർജുനനോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: “ലോകത്തെ ഉദ്ധരിക്കലാണ് ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ, യുദ്ധം കൊണ്ടല്ലാതെ ഭരണവും വ്യവസ്ഥയും നിലനിർത്താൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നു വന്നാൽ നമേം പോലെ ബുദ്ധിയുള്ള ആളുകൾക്കു പ്രവർത്തിക്കുകയും സമരം ചെയ്യുകയും നിർബന്ധമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്, നമുക്കു വിഷമമുണ്ടാക്കാൻ

വേണ്ടിയല്ല. ലോകത്തിൽനിന്നു നാശങ്ങൾ തുടച്ചുനീക്കാനാണ്. പിനീക് അജന്തരായ ആളുകൾ ഈ നല്ല കാര്യത്തിൽ നമു പിന്തു ചർന്നുകൊള്ളും.”

യാമാർത്ഥ്യങ്ങളിയാത്ത അജന്തരുടെ പ്രകൃതി, ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ മാർഗങ്ങളിൽനിന്ന് എപ്പോഴും അകന്നാവും സ്ഥിതി ചെയ്യുക. കാമം, ദ്രോധികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒപ്പം പ്രവർത്തി കാൻ അവർ നിർബന്ധിതരാവുകയാണ്. എന്നാൽ, ബുദ്ധിയുള്ള ആളുകൾ വിവേകത്തോടു കൂടി മാത്രമേ പ്രവർത്തിക്കുകയുള്ളൂ.

അഥ്യായം 65

ബലികർമ്മങ്ങൾ

അധികം വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും അഗ്നിബലിയെക്കുറിച്ചു സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. അവയുടെ രീതിയും ചടങ്ങും വ്യത്യാസപ്പെട്ടു കാണുന്നു. ചിലതു വലിയ രാജാക്കന്നാർക്കു മാത്രമേ നിർവ്വഹിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അവയിലോന്തര് ‘അശമേധം.’ അതിന്റെ രൂപം ഇപ്രകാരം വിവരിക്കുന്നു:

‘എ കുതിരയെ ലോകത്തെങ്കും യമേഷ്ഠം ചുറ്റിത്തിരിയാൻ വിടും. അതിനെ സംരക്ഷിക്കാൻ ദൈനന്ദിനം അതിനെ അനുഗമിക്കുകയും ഇങ്ങനെ പറയുകയും ചെയ്യും: “ഈതു ലോക രാജാവിന്റെതാണ്. അതിനെ എതിർക്കാൻ യെരുമുള്ളവർ മുന്നോട്ടു വരട്ട!” ഈ മൃഗം വിസർജ്ജിക്കുന്നേടൽ ഭ്രാഹ്മണർ അഗ്നിബലി നടത്തിക്കൊണ്ടെങ്കി രിക്കും. ലോകം മുഴുവൻ ചുറ്റിക്കുഴിഞ്ഞാൽ ആ മൃഗം ഭ്രാഹ്മണരു ദെയ്യും അതിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെയും ക്ഷേമാധിത്തിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ സമരാർത്ഥയ്ക്കിലും ബലികർമ്മങ്ങളുടെ രൂപം വ്യത്യാസപ്പെട്ടുന്നുണ്ട്. വളരെ കാലം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കു മാത്രമേ ചിലതു ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇത്തരം ബലികർമ്മങ്ങൾ ഇക്കാലത്തു നടപ്പിലില്ല. അതിനാൽ ബലികളുടെ ഏതാനും ഇനങ്ങൾ ഇന്ന് അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുകയാണ്.

അഗ്നി എല്ലാ സാധനത്തെയും തിന്നു ദഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെല്ലോ. അതിനാൽ വെള്ളം പോലെ തന്നെ അഗ്നിയും വ്യത്തികെട്ട് സാധനങ്ങളുമായുള്ള സ്വപർശം മുലം അശുദ്ധമാകുമെന്ന് അവർ കരുതുന്നു. അതിനാൽ ഭ്രാഹ്മണന്തരിക്കിന്ന് ഇവ രണ്ടും അവർ സ്വീകരിക്കാറില്ല. തീരേവരെ വായിൽക്കിന്ന് ഉത്തേവിക്കുന്നതിനാൽ അതു ദഹിപ്പിക്കുന്നതെല്ലാം ദേവനിലേക്കെത്തുന്നു എന്നാണു വിശ്വാസം. ഭ്രാഹ്മണർ തങ്ങളുടെ ആഹാര സാധനങ്ങളായ എണ്ണ്, അതി, ഗോത്രവ് മുതലായവ അഗ്നിയിൽ എറിയുന്നു. ബലി സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനായാണെങ്കിൽ വേദ

തതിലെ ചില നിശ്ചിത ഭാഗങ്ങൾ അവർ ഉച്ചരിക്കാറുണ്ട്. മറ്റൊള്ളവർക്കു വേണ്ടിയാണു നടത്തുന്നതെങ്കിൽ അങ്ങനെ വോദവാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കാറില്ല.

വിഷ്ണവു ധർമ്മത്തിൽ പറയുന്നു: “പണ്ട് ദൈത്യവർഗത്തിൽ പെട്ട ധീരനായ ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. ‘ഹിരണ്യാകഷൻ’ എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹക്കിൻ്റെ പേര്. ത്യാഗം, വ്രതം മുതലായ ആരാധനകളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ‘ദ്യവീക്ഷ്’ എന്നു പേരായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രിക്ക് സർപ്പ വസ്ത്രികളുടെ ഫലമായി, ഉപരിലോകത്തു താമസിക്കാൻ സാധിച്ചു. മഹാദേവൻ അവരെ വിവാഹം ചെയ്തു. പൊതുവിൽ ഭേദഗതാരുടെ പതിവ് ദീർഘനേരം സംയോഗം നടത്തുകയും ഇന്നിയ സംവലനത്തെ വിളംബരപ്പെടുത്തുകയുമാണ്. മഹാദേവൻ ആ സ്ത്രീയുടെ അടുക്ക ലേക്കു ചെന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹവ്യമായുള്ള സംയോഗത്തിലുണ്ടാകുന്ന സന്താനം തീയായിരിക്കുമെന്നു സംശയിച്ചതിനാൽ ഇവർ രണ്ടാള്ളുടെ ഇടയിലും ഭിന്നിപ്പു സൃഷ്ടിക്കാൻ തീ ഉദ്യമിച്ചു. മഹാദേവൻ അശ്വിനെയും അരികിൽ കണ്ണപ്പോൾ കോപത്താൽ നെറ്റി വിയർക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന് ഇന്നിയ സംഭവം സംഭവിച്ചു അതു ഭൂമിയിൽ വിഴുകയും ചെയ്തു. അതുമുലം ഭൂമി ഇസ്കന്ദർ (ദേവന്മാരുടെ സേനാനായകൻ) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ‘ചൊവുാഗ്രഹത്ത്’ ശർഭം ധരിച്ചു. നാശകാരിയായ രൂദ്രൻ മാഹാദേവൻ്റെ ഇടയിൽ എടുത്ത് എറിയുകയും അതു ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽ പല സമലങ്ങളിലായി ചിന്നിച്ചിതറുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് ഭൂമിയുടെ മുദ്രവായ ഭാഗങ്ങൾ. ഈ സംഭവം കണ്ണത്തിനാൽ അശ്വി ലജ്ജിച്ചു വെള്ളപ്പാണ്ഡി രോഗിരായപ്പോലെയാവുകയും പാതാളത്തിലേക്കു താഴുകയും ചെയ്തു. തീയെ കാണാതായപ്പോൾ ഭേദഗതാർക്കിൽ അനേകം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടും നടക്കാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ തവള അതിരെ ഇൻസ്റ്റിടു ഭേദഗതാർക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ തീ ‘അശത്രം’ മരത്തിൽ ചെന്നാളിക്കുകയും തവളയുടെ നേരെ കോപിച്ചു ശപിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, തവളയുടെ ശവ്വം കുറഞ്ഞ് എല്ലാവരും ബവുക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ളവയായി അവ അധിവർത്തിച്ചു. പിന്നീട് തത്ത തീയിരിക്കുന്ന സമലം ഭേദഗതാർക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അപ്പോൾ തത്തയുടെ നാവു തലതിരിഞ്ഞു പോകടു എന്നു തീ ശപിച്ചു. തത്സമയം തീദേവമാർ തത്തയോട്, നിന്റെ നാവ് തലതിരിഞ്ഞതായാലും നീ സരസമായി പറയുകയും നല്ല ആഹാരം കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നിലയിലാവട്ടു എന്ന് അനുഗ്രഹിച്ചു. അനന്തരം തീ ആ മരത്തിൽ നിന്നും ചാടി ‘ശമി’ എന്ന മരത്തിൽ പോയി അഞ്ചം പ്രാപിച്ചു. അപ്പോൾ ആന സമലം പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ആനയുടെ നാവും തലമരിഞ്ഞു പോകടു എന്നു തീ ശപിച്ചു. ഇതു കണ്ണപ്പോൾ ഭേദഗതാർ നിന്റെ നാവ് തലതിരിഞ്ഞു പോയാലും നിന്നക്കു മനുഷ്യ

രുടെ സംസാരം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള കഴിവും അവരുടെ ആഹാരം കഴിക്കാനുമുള്ള ഭാഗവും ലഭിക്കേണ്ട എന്ന് അനുഗ്രഹിച്ചു. അവസാനം ദേവമാർത്തീ ക്രിശ്നത്തി. അവരുടെ കൃട വരാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ വെള്ളപ്പാണ്ടിയും രോഗിയുടെ സ്ഥിതിയിൽ അവരുടെ കൃട പോകുന്നതിന് അതുകുട്ടാക്കിയില്ല. അപ്പോൾ അവർ അഗ്രിയുടെ പാണ്ഡ മാറ്റിക്കൊടുക്കുകയും. അതു അവരുടെ കൃട പോവുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം തീവ്യമാനിക്കപ്പെടുകയും ദേവമാരുടെയും മനുഷ്യരുടെയും ഇടയിൽ മദ്യസ്ഫുരണ സ്ഥാനം വഹിക്കുകയും മനുഷ്യരിൽനിന്നും ദേവമാർക്കുള്ള ഓഫറി വാങ്ങി അവർക്കെത്തിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തുതുടങ്ങി.

അഥ്യായം 66

തീർത്ഥാടനവും പുണ്യസ്ഥാന സന്ദർശനങ്ങളും

തീർത്ഥാടനം ഇന്ത്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഒരു പുണ്യകാരു മല്ല. കുടുതൽ പുണ്യം നേടാൻ ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തി എന്നേ ഉള്ളൂ. പരിശുദ്ധമായ ഏതെങ്കിലും നാടോ ആദരണ്ടീയമായ വിഗ്രഹമോ പുണ്യനദിയോ സന്ദർശിക്കാൻ അങ്ങോടു പോകുന്നതിനാണ് തീർത്ഥാടനം എന്നു പറയുന്നത്. ആ നദിയിൽനിന്നു കൂളിക്കുകയും ബിംബവെത്ത ആരാധിക്കുകയും അതിന് അർപ്പണം ചെയ്യുകയും അതിന്റെ പേരിൽ പ്രാർത്ഥനയും വ്രതവും അധികമായി നടത്തുകയുമാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്. ബൊഹമൺക്കും പുജാരികൾക്കും ഭാനം ചെയ്തു മടങ്ങിപ്പോരുകയും ചെയ്യുന്നു.

പരിശുദ്ധ തകാകങ്ങൾ നബിതിചെയ്യുന്നത് മേരു പർവ്വതത്തിന്റെ ചുറ്റും ഭാഗത്തുമുള്ള ശ്രീത്രപ്രദേശങ്ങളിലാണ്. വായുപുരാണത്തിലും, മത്സ്യ പുരാണത്തിലും പുണ്യ ജലാശയങ്ങളുടെ ചീഞ്ഞെന പറയുന്നു: “മേരു പർവ്വതത്തിന്റെ കൊടുമുടിയിൽ ‘അർഹത്’ എന പേരിൽ വലിയ ഒരു തകാകമുണ്ട്. ‘ചന്ദ പ്രേ’ എന്ന അതിനെ വിളിച്ചു വരുന്നു. ഈ തകാകത്തിൽ നിന്നാണ് പരിശുദ്ധമായ ‘ചംചു’ നൽ ഒഴുകുന്നത്. സേതു പർവ്വതത്തിന്റെ താഴ്വരയിലാണ് ‘ഉത്തരമാനസ’ എന തകാകം. ഇതിനു ചുറ്റും പ്രതിണിം ചെറു പൊയ്ക്കകളുണ്ട്. അതിൽ നിന്നാണ് ശാന്തി, മധ്യി എന്നീ രണ്ട് നദികൾ ഒഴുകി ‘കംവർഷി’ൽ എത്തുന്നത്. നീൽ പർവ്വതത്തിന്റെ താഴ്വരയിലാണ് താമരചേടികളുള്ള പ്രസർജ്ജ ജലാശയം. നിശ്ചത് പർവ്വതത്തിന്റെ താഴ്വരയിൽ ‘വിഷണുപമം’ എന തകാകമുണ്ട്. അതിൽനിന്നാണ് സരസവതിയും ഗന്ധർവ്വ നദിയും ഒഴുകുന്നത്. സമുദ്രം പോലെയുള്ള മനതകാകം കൈലാസ പർവ്വതത്തിലാകുന്നു. ഇതിൽനിന്നാണ് ‘മനാകൻ’ നദിയുടെ ഉത്തരവം. കൈലാസത്തിന്റെ വടക്കുകിഴക്കായി നിലകൊള്ളുന്ന ചന്ദപർവ്വത വാരങ്ങളിലാണ് ‘ആചൃത്’ ജലാശയം. ആചൃതു നദി അതിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുന്നു. ഈ

പർവ്വതത്തിന്റെ തെക്കു കിഴക്കായി ‘ലൂഹിത’ പർവ്വതം നിലനിൽക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഓരത്തിൽ അതെ പേരിലുള്ള ഒരു ജലാശയമുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്നാണ് ലൂഹിത നദി ഒഴുകുന്നത്. കൈലാസാത്ഥിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള ‘സർപ്പഷദ്’ പർവ്വതത്തിന്റെ താഴ്വരയിൽ ‘മാനസം’ എന്നൊരു തടാകം ഉണ്ട്. അതിൽനിന്നാണ് ‘സരജാ’ നദി ഒഴുകുന്നത്. കൈലാസ പർവ്വതത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്ത് സദാപി ഹിമാവൃതവും ദുർഗ്ഗമവും മായ ‘അരുണം’ പർവ്വതം നിലകൊള്ളുന്നു. അതിന്റെ അടിഭാഗത്തുള്ള ‘ശ്രേഷ്ഠത്ത്’ തടാകത്തിൽ നിന്നാണ് ശ്രേഷ്ഠതാ നദി ഒഴുകുന്നത്. കൈലാസത്തിൽ വടക്കു ഭാഗത്തുള്ള ‘കൗൺ’ പർവ്വതത്തിന്റെ താഴെ ‘വാസ സാർ’ എന്നൊരു തടാകമുണ്ട്. ഇതിലുള്ള മണൽ സ്വർണ്ണമാണെത്ര. ഇതിന്റെ അടുത്താണ് ‘ഭഗീരമൻ’ രാജാവ് സന്ധുസിച്ചത്. ഇതിനെക്കു രിച്ച് ഇങ്ങനെ ഒരു കമ്പ പറയാനുണ്ട്:

‘സാഗർ’ എന്നു പേരായ അവരുടെ രാജാവിന് അറുപതിനായിരം ആണിമകളുണ്ടായിരുന്നു. അവരെല്ലാവരും ദുസ്സഭാവികളും തെമ്മാടികളുമായിരുന്നു. ഏകക്കുൽ അവരുടെ ഒരു കുതിരയെ കാണാതായി. അതിനെ അനോഷ്പിച്ച് അവർ നാനാഭാഗത്തും ചുറ്റിച്ചാടി നടന്നു. ഇവരുടെ ചാട്ടത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ ഭൂമി പിളരുകയും പ്രസ്തുത മുഗ്ധത്തെ ഭൂമിക്കുള്ളിൽനിന്നു കണ്ണുകിടുകയും ചെയ്തു. കണ്ണും ചിമ്മി തലയും കുനിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ്റെ മുന്തിലാണ് ആ മുഗ്ധം നിന്നിരുന്നത്. സാഗർ പുത്രമാർ അയാളുമായി ഏറ്റുമുട്ടുകയും അയാൾ അവരെ കണ്ണു തുറന്നു നോക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ കാരണമായി അവർ കരിഞ്ഞപോകുകയും എന്നെന്നെന്നുമായി നാകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭൂമിയിൽനിന്നു പൊട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതാണ് മഹാ സമുദ്രം. ആ രാജാവിന്റെ സന്താന പരന്പരയിൽനിന്നു ‘ഭഗീരമൻ’ ജനിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ പുറ്റുകരുടെ കമ്പ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കി. അപ്പോൾ അവരോട് അനുകൂല തോന്നുകയാൽ അദ്ദേഹം മണലുകൾ സ്വർണ്ണമായ ആ ജലാശയത്തിലേക്കു പോകുകയും അവിടെ പകൽ പ്രതിവും രാത്രിയിൽ ആരാധനയുമായി താമസമുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ താമസിക്കുമ്പോൾ ഏകക്കുൽ മഹാദേവവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവശ്യത്തെക്കുറിച്ച് അനോഷ്പിച്ചു. അപ്പോൾ ഭഗീരമൻ, സർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഒഴുകിവരുന്ന ഗംഗാനദിയെ കൊണ്ടുവരണമെന്നാണ് എന്നെല്ലാ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു മറുപടിപറിഞ്ഞു. ഈ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിയാൽ ആ അള്ളുടെ പാപങ്ങളെല്ലാം പൊറുക്കപ്പെടുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാമായിരുന്നു. അപ്പോൾ മഹാദേവൻ ഭഗീരമൻ ആവശ്യം പുർത്തിയാക്കിക്കൊടുത്തു. വെള്ളത്താകാശത്തുനിന്നാണ് ഗംഗ ഒഴുകി വന്നിരുന്നത്. അതിനാലത് അഹം ഭാവം നടിക്കുകയും തന്നിലേക്കത്താൻ കഴിവുള്ളവർ ആരും തന്നെ

ഇല്ലെന്നു കരുതുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിൽനിന്നു കുറേ ജലം മഹാ ദേവൻ ശ്രീരമൻ എടുത്തു കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ ഏഴ് ശാഖ കളിൽ ഒന്നായ മദ്യശാഖയെ ശ്രീരമൻ പൂർവ്വിക പിതാക്കളുടെ എല്ലാ കളിലും ഒഴുക്കുകയും അതുമുലം അവരെല്ലാ ശിക്ഷയിൽനിന്നു രക്ഷ പ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടാണ് ആളുകൾ മരിച്ചവരുടെ ചിതാ ഭാന്സ്മ ഗാഗാന്തിൽ ഒഴുക്കുന്നത്. ഗംഗാ നദിക്ക് പ്രസ്തു രാജാവിന്റെ പേര് നൽകുകയും ചെയ്തു.

ഗംഗാ നദിപോലെ തന്നെ പരിശുള്ഹമായ നദികൾ ദ്വിപുകളിൽ ഉണ്ടെന്ന് ഇന്ത്യക്കാർ കരുതുന്നതായി മുമ്പ് നാം പ്രസ്താവിച്ചുവെല്ലോ. എല്ലാ പുണ്യ സ്ഥലങ്ങളിലും സ്നാന സൗകര്യത്തിനു വേണ്ടി കൂള അശ്ര നിർമ്മിക്കുക ഇന്ത്യക്കാരുടെ പതിവാൺ. ഈ സദ്ബന്ധം കാണു സേവാൾ നമ്മുടെ ആളുകൾ ആശ്വര്യപ്പെട്ടുപോകുന്നു. കാരണം, വലിയ വലിയ പാറകളും കനമുള്ള കരികളുംകളും ഇരുവാണികൾക്കൊണ്ട് ബന്ധിപ്പിച്ച നിലയിലാണ് അവർ കൂളങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നത്. അതിന്റെ നാലുഭാഗത്തും നാടകളുണ്ടായിരിക്കും. അതിലേക്കു കയറിയിരുങ്ങുന്ന തിനു പ്രത്യേകം പടികളും രണ്ടിന്റെയും മദ്യത്തിൽ മതിലും ഉണ്ഡാ വും. തമുളം ഇരങ്ങുന്നവരും കയറുന്നവരും തമിൽ മുട്ടാതിരിക്കുകയും തിരക്കില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മുൻതാനിൽ കൂളിച്ച് ആരാധന നടത്താൻ പുണ്യ ജലാശയമുണ്ട്. വരാഹമിഹിരൻ്റെ സംഹിതയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “താനേശ റിലുള്ള പുണ്യ ജലാശയത്തിലേക്ക് ഇന്ത്യയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ആളുകൾ വരികയും പുണ്യം നേടാൻ അതിൽ കൂളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശ്രഹണ സമയത്ത് എല്ലാ പുണ്യ തിർത്ഥങ്ങളും ഈ ജലം ശയത്തെ സന്ദർശിക്കുന്നുണ്ടെന്നതെത്തെ അതിനു കാരണം. അതിൽ കൂളിച്ചാൽ ഓരോന്നിലും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കൂളിക്കുന്നതിനോട് തുല്യമാണെന്ന് അവർ പറയുന്നു.”

പിന്നീട് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: “സുര്യനും ചന്ദ്രനും രാഹു ശ്രഹണമുണ്ടാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ മറ്റു തീര്ത്ഥങ്ങളുണ്ടും ഈ ജലാശയത്തെ സന്ദർശിക്കുമായിരുന്നില്ല. എത്തെങ്കിലും പറയത്തക്ക മഹാ സംഭവം അതിൽ ഉണ്ടാവുകയോ അണ്ണെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും മത ശ്രദ്ധ ത്തിൽ അതുകൊണ്ടുള്ള പുണ്യം വിവരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഏതെങ്കിലും ജലാശയത്തിനു ധാർമ്മിക പ്രതിസന്ധിയുണ്ടാകുന്നത്. ബൈഹാവിൽനിന്നു ‘ശുക്രന്’ ലഭിച്ചതായി ഒരു കമ ‘ശോനകൻ’ ഉദ്ധരിച്ചത് നാം വിവരിച്ചുവെല്ലോ. അതിൽ മഹാബലി രാജാവിനെ കുറിച്ചും നാരാധാരനെ അദ്ദേഹത്തെ പാതാളത്തിലേക്കു താഴ്ത്തിയ തിനെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെയും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ നാരാധാരൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായി

കാണാം:

“ഞാനിങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് മഹാബലി ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള മനുഷ്യസമരം ഇല്ലാതെയാകാനും നിലവാരങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാകാനും തഭാരാ ലോകവ്യവസ്ഥ നടപ്പിൽ വരാനും ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ആരാ ഡിക്കുന്നതിനു പകരം എന്നെ ആരാധിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ്.”

ആളുകൾ പരസ്പരസഹായാടിസ്ഥാനത്തിൽ വർത്തിക്കണമെങ്കിൽ ജീവിത നിലവാരത്തിലും മറ്റു അവർക്കിടയിൽ സ്ഥിതിവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. വിവിധ സാഭാവങ്ങളിലും സ്ഥിതി വിശ്രഷ്ടങ്ങളിലും മായാണ് ഈ ലോകത്തെ ദൈവം സൃഷ്ടിപ്പത്. ഭൂമിയുടെ നില നോക്കുകയാണെങ്കിൽ തന്ന ചിലഭാഗം കുഴിയും മറ്റു ചില ഭാഗം കുന്നും ചിലയിടം കൂഷിക്കുപയുക്കതെവും ചിലത് അതിനു പറ്റാത്തതും ആശാനന്നു കാണാം. ചിലഭാഗങ്ങളിൽ വെള്ളവും വായുവും ശുദ്ധമാണെങ്കിൽ മറ്റു ചില ഭാഗങ്ങളിൽ അവ അശുദ്ധവും ഭോഷകരവുമായി രിക്കും. ഇങ്ങനെ നാനാ വിധത്തിലും വ്യത്യസ്ത നിലയിലും കാണാൻ സാധിക്കുന്നതു തന്ന ഈ സമത സിഖാനം തെറ്റാണെന്നതിനു തെളിവാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ കനുകകാലികളിലും മറ്റു ജനുകളിലും വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണുന്നു. ചില കാലത്ത് ആപത്തുകളും വിഷമങ്ങളും ഉണ്ടാകുവോൾ അതെ സംഗതികൾ മറ്റു ചിലതിന് ആപ്രകാരമല്ലാതിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ ചില ആളുകൾക്കു ബാധകമാകുന്ന നിയമങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളും മറ്റുള്ളവർക്കു ബാധകമാവുന്നില്ല. ചില പരിത സ്ഥിതിയിലുള്ള വിധി വിലക്കുകൾ വേറെ ചില പരിതസ്ഥിതികളിൽ അതേ വ്യക്തികൾക്ക് അഗ്രണ്യങ്ങളുണ്ടു്.

മതാടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇന്ത്യക്കാർ പുണ്യം കല്പിക്കാറുള്ള പല പ്രദേശങ്ങളുമുണ്ട്. അവയിലെബാനാണ് ‘വരാണസി’ (ബന്ധാറിസ്) പട്ടണം. ത്യാഗികൾ അവിടേക്കു തീർത്ഥാടനമായി പോകുന്നു. ‘കാഞ്ചി’ സന്ദർശകമാർ മകയിൽ ചെന്നു കൂടുന്നതുപോലെ ആ തീർത്ഥാടനകാർ വരാണസിയിൽ ചെന്നുകൂടുന്നു. അവിടെ മരിക്കുന്നതു മോക്ഷകാരണമാണെന്നതെ അവരുടെ വിശദാംശം. ഭോഷങ്ങളും അക്കമങ്ങളും ചെയ്യുന്നവനു വരാണസി അഭ്യന്തരം നൽകുകയും അവിടെ അവരെ തെറ്റുകൾക്ക് മാപ്പ് ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് അവർ പറയുന്നു. ഈ നൂളുള്ള കാരണമായി അവർ പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: ബ്രഹ്മാവിനു നാല് തലയുണ്ടായിരുന്നു. ശക്രനും ബ്രഹ്മാവും മഹാദേവനും തമിൽ കുറിക്കൽ വഴക്കുണ്ടാവുകയും അതിന്റെ ഫലമായി ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഒരു തല അടർന്നുപോവുകയും ചെയ്തു. അനന്തത്തെ പതിവന്നുസരിച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടവൻ്റെ തല ഘാതകരുൾ കയ്യിൽ കെട്ടിത്തുകിയിട്ടുകയും നിന്മാസുചകമായി അതുകൊണ്ട് അവൻ ചുറ്റി നടക്കുകയും ചെയ്യണം. അതിനാൽ, ഈ തല മഹാദേവരുൾ കയ്യിൽ തന്ന ഓടിനിൽക്കുകയും

അദ്ദേഹം പൊകുനിടത്തെല്ലാം അതു കയ്തിൽ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ വരാ ണ സി റിൽ പ്രവേശിച്ച പ്ലോൾ അദ്ദേഹ തിരിഞ്ഞെ കയ്തിൽനിന്നു തല വേർപ്പെട്ടു താഴെ വിചുകയുണ്ടായി.’

അവരുടെ മറ്റാരു പുണ്യ സ്ഥലമാണ് ‘പുകരം’ അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒഴിവിഹ്യമിതാണ്: ‘ഇവിടെ ബേഹമാവ് അണി ബലി നടത്താറു ണായിരുന്നു. എങ്കാൽ അണിയിൽനിന്ന് ഒരു പനി പുറത്തോട് ചാടി വന്നു. അതിനാൽ അവിടെയുള്ള വിഗ്രഹം പനിയുടെ രൂപത്തിൽ അവ നിർമ്മിച്ചു. ആ പ്രദേശത്തിനു പുറത്തു മുന്ന് പുണ്യ തടാകങ്ങൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ മറ്റാരു പുണ്യസ്ഥലമാണ് ‘താനേശരം’ അതിനു ഗുരുവിഞ്ഞേ ഭൂമി എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ‘ഗുരുക്കേഷത്രം’ എന്നും പറയുന്നു. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കർഷകൻ ത്യാഗിയും ദിവ്യശക്തികൾക്കുണ്ട് അതഭൂതങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന ആളുമായിരുന്നു. അതിനാൽ ഭൂമി അദ്ദേഹത്തിരെ പേരിലറിയപ്പെട്ടുകയും ജനങ്ങൾ അതിനെ ബഹുമാനിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അവിടെയാണു വാസുദേവ വരെ ‘ഭാരതയുദ്ധം’ നടന്നതും ഭൂഷ്ടന്മാർ നശിച്ചതും. അതിനാൽ, ഈ നാടിരെ പ്രാധാന്യം വർധിക്കുകയും ചെയ്തു.

മതാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള മറ്റാരു പുണ്യസ്ഥലമാണ് ബ്രാഹ്മണക്കേന്ദ്രമായ ‘മാഹുറാ’ (മ)പട്ടണം. വാസുദേവൻ അവിടെ ജനിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അവിടെ പുണ്യാർഹമായത്. അദ്ദേഹം വളർന്നത് അതിനടുത്തുള്ള ‘നനക്കോൽ’ എന്ന സ്ഥലത്താണ്. ‘കാശ്മീർ’ ഇന്നും പുണ്യസ്ഥാനവും തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രവുമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ‘മുൻതാൻ’ അവിടെത്തെ വിഗ്രഹം ലയം നശിക്കുന്നതിനു മുമ്പു വരെ ഒരു പുണ്യസ്ഥലമായിരുന്നു.

അഥവായം 67

യർമ്മവും സ്വത്തു വിനിയോഗ ക്രമവും

ഇന്ത്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ കഴിയുന്നതെ ധർമ്മം എല്ലാ ദിവസവും ചെയ്യുകയെന്നതു നിർബന്ധ കർത്തവ്യമാണ്. ഒരു വർഷം തികച്ചും എന്നല്ല, ഒരു മാസം തികച്ചുതെന്നയും സ്വത്തു ചെലവഴിക്കാതെ അവർ സുക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ സുക്ഷിക്കുന്നത് അജന്താത്മായെരും ഭാവിയെ പ്രതിക്ഷിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ പരിണാമം അറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ. ധാന്യങ്ങളിൽനിന്നും കനുകാലികളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന വരുമാനത്തിൽനിന്ന് ആദ്യമായി ഭരണാധികാരിക്കു കൊടുക്കേണ്ട ഭൂമിക്കരവും മേച്ചിൽസമല നികുതിയും നൽകണം. അതിനു ശ്രദ്ധം ആറിൽ ഒരു ഭാഗം സ്വത്തും മാനവും നാട്ടും നാടുകാരയും സംരക്ഷിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുകയും വേണം. എല്ലാ സാധാരണക്കാരനും ഇതേ നികുതി നിർബന്ധമാണ്. പക്ഷേ, അവർ കളവു പറയുകയും വണിക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നത്. ഇതുപോലെത്തെന്ന കച്ചവട വരുമാനങ്ങളിൽനിന്നും നികുതി അടങ്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇതരം നികുതികളാണും തന്നെ ബ്രഹ്മാരെ ബാധിക്കുകയില്ല. നികുതി അടച്ചു ബാക്കിയുള്ള സ്വത്തിന്റെ $\frac{1}{9}$ ധർമ്മത്തിനായി നിക്കിവെക്കണമെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. അതായത്, ആകെ സ്വത്തിന്റെ $\frac{1}{3}$ മനസ്സമാധാനത്തിനു വേണ്ടിയെങ്കിലും സുക്ഷിച്ചു വെക്കുകയും $\frac{1}{3}$ കച്ചവടത്തിൽ ചെലവഴിച്ചു ലാഭം സ്വാഭിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ശിഷ്ടമുള്ള $\frac{1}{3}$ രീതി ധർമ്മം ചെയ്യുകയും $\frac{2}{3}$ വീട്ടാവശ്യങ്ങൾക്കായി ചെലവഴിക്കുകയും വേണം. കച്ചവടത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ലാഭത്തെയും ഇങ്ങനെന്നയാണു ഭാഗിക്കേണ്ടത്. മറ്റു ചിലർ നികുതികൊടുത്തു മിച്ചമുള്ള സ്വത്ത് നാലായാണു ഭാഗിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ ഒരു ഭാഗം അത്യാവശ്യ ചെലവുകൾക്കും മറ്റാരുഭാഗം അലക്കാരങ്ങൾക്കും ആതിമ്പം മുതലായവയ്ക്കും മുന്നാമത്തെ ഭാഗം ധർമ്മത്തിനും നാലാമത്തെ ഭാഗം സുക്ഷിച്ചുവെക്കാനുമുള്ളതാണെന്ന് അവർ വിശദിക്കുന്നു. $\frac{1}{4}$ ൽ മുന്നുകൊല്ലുതെ ചെലവു കഴിച്ചു

ശിഷ്ടമുണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ അതും ധർമ്മം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. സ്വത്തിന്പാടിൽ പലിശ ഇടാക്കൽ പാടെ നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മുലയന്ത്രത്തിലെ കൃടുതലാവുന്ന പലിശയുടെ തോതനുസരിച്ച് അതിന്റെ കുറ്റം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. മുലയന്ത്രത്തിന്റെ $1/50$ തും കവിയാത്ര പലിശ ശുദ്ധിക്കും മാത്രം അനുവദനീയമാണ്.

അഡ്യൂറം 68

അനുവദിക്കപ്പെട്ടതും വിലക്കപ്പെട്ടതുമായ ക്രേഖണ പാനിയങ്ങൾ

സർവ്വവിധേനയുള്ള ഫിംസയും ഇന്ത്യക്കാർക്ക് പൊതുവിൽ നിരോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്രീസ്ത്യാനികളുടെയും മാൻികളുടെയും നിലയും ഇല വിഷയത്തിൽ ഇന്ത്യക്കാരുടെതു പോലെത്തന്നെന്നാണ്. പക്ഷേ, മനുഷ്യർ മാംസത്തിൽനിന്ന് കാര്യത്തിൽ എത്ര വിധിവിലക്കുകളെയും പുറം തള്ളുകയാണു ചെയ്തു കാണുന്നത്. അതിനാൽ, മേൽ പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥ ഭോഗംണിൽ മാത്രം നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കയാണ്. അവരും സംഘ്ലാ ശരിയായ നിലയിൽ മതവോധമനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നവരും മതം വിലക്കിയ ശരിരേഖകളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരും. ക്രീസ്ത്യാനികളിൽ വിഷപ്പിനു മുകളിലുള്ള മതനേതാക്കളുംാൽ ഇത്തരം കർശനമതകാര്യങ്ങൾ അനുപശ്ഠിക്കാറില്ല. അവരിൽ താഴെയുള്ളവർ വലിയ ത്യാഗസന്നാധരാബന്ധിൽ മാത്രമേ ഇത്തരം വിധിവിലക്കുകൾ കൃത്യമായി അനുകരിക്കാറുള്ളു. നിയമങ്ങൾ ഇങ്ങനെന്നായിരിക്കു ചില ജീവികളെ കണ്ടുപാടം ചെയ്ത് ഹിന്ദിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുകയും മറ്റു ചിലതിനെ അപ്രകാരം അനുവദിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അനുവദിക്കപ്പെട്ട ജീവികൾ താനെ ചത്തുപോയതാബന്ധിൽ അവ വർജ്ജ്യമാണ്.

നെയ്യാട്, കോലാട്, മാൻ, മുയൽ, കണ്ണാമുഗം, എരുമ, പോതൽ, മതസ്യം, നീർപ്പക്ഷികൾ, കരപക്ഷികളായ പ്രാവ്, മാടക്കിളികൾ, മയിൽ, കുടുവികൾ, മുതലായ വയയും നിരോധിക്കപ്പെടാത്തവയിൽനിന്ന് അപ്പും വെറുപ്പും തോന്നാത്ത ഇതര ജീവികളെയും ഉപയോഗിക്കുന്ന തിനു വിരോധമില്ല.

വ്യക്തമായി നിരോധിക്കപ്പെട്ട ജീവികൾ പശ്ച, കുതിര, കോവർക്കഴുത, കഴുത, ഒട്ടകം, ആന, നാട്ടുകോഴി, കാക്ക, തത്ത എന്നിവയാണ്. ഇവയുടെ മുടകളും വിലക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർക്കു മദ്യം കുടി

കുന്നതിൽ വിരോധമില്ലകിലും മദ്യവും മാംസവും വിലപന നടത്തുന്നതു പാടെ നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അവർത്തീ ചിലർ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ഭരതനു മുന്ന് പഴു മാംസം അനുവദനിയമായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, പശുവിനെക്കൊണ്ട് ചില ബലികളും നടത്താറുണ്ടായിരുന്നു. കർത്തവ്യനിർവ്വഹണത്തിൽ ആളുകളുടെ കഴിവുകേടു കാരണമായി ഭരതനു ശേഷം അതു തടയുകയാണുണ്ടായത്. ജനങ്ങളുടെ സൗകര്യത്തിനു വേണ്ടി ഒന്നായി കിടന്നിരുന്ന വേദം നാലായി ഭാഗിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും പറയുന്നു. അതെ കാരണത്താലാണ് ഈ വിരോധവും ഉണ്ടായതതെ.

ഈ പ്രസ്ഥാവനയിൽ വലിയ യാമാർത്ഥ്യം ഉള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല. പഴുമാംസം നിരോധിക്കുന്നതിൽ ജനങ്ങൾക്കു സൗകര്യമില്ലല്ലോ. നേരേ മരിച്ചു നഷ്ടവും വിഷമവുമാണ് പൊതുവിലുണ്ടാവുക.

മറ്റു ചിലർ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്: പഴുമാംസ കൈഷണം മുലം ബ്രാഹ്മണർ വളരെ വിഷമമനുഭവിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ നാട് ഉഷ്ണം മേഖലയിലൂടെയാൽ ഉൾഭാഗം തന്നുത്തതും അണി കഷയിച്ചതും ദഹനശക്തി കുറഞ്ഞതുമായിത്തീരുന്നു. ഭക്ഷണാന്തരം ദഹനശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ അവർ അടക്കയും വെറ്റിലയും തിന്നുന്നു. വെറ്റില ശരീരത്തിൽ ചുടു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും അതിന്റെ കൂടെ ഉപയോഗിക്കുന്ന ചുണ്ണാവ് അക്കത്തുള്ള ഇംഗ്രേസ് വലിച്ചെടുക്കുകയും അടക്ക പല്ലും മോണയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ആമാശത്തിനു പലമുണ്ഡാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മേൽ പറഞ്ഞ കാരണത്താലാണു തന്നുപും ശക്തിയുമുള്ള പഴുമാംസം അവർ നിരോധിച്ചത്.

ഇതിൽനിന്നു ഒം തത്വം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു: അവയിലെബാൻ: ധാത്രകളിൽ ഭാരം വലിക്കാനും അതുപോലെ കൂഷിക്കും ഉണ്ടാനും വിട്ടുകളിൽ പാൽ, നെൽ മുതലായവ ലഭിക്കാനും അവർ ഈ മുഗ്ധത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. മറ്റാന്, അതിന്റെ ചാണകം വള്ളത്തിനും ശൈത്യകാലത്തു വിരികിനും കൊള്ളാമെന്ന് അവർ കണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെ നാനാപ്രകാരണം ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു ജീവിയായതുകൊണ്ടാണ് അതിനെ കൊന്നുതിന്നാൻ പാടില്ലെന്നു വെച്ചത്. പഴുക്കൈള അറുക്കുന്നതു കൊണ്ടും നാടൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ നാശം സംഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്നു വന്ന പ്രോശ ‘ഹജാജ്’ അവയെ അറുക്കുന്നത് നിരോധിച്ചു. അതിനോടു വളരെ സാമ്യമുള്ള നിരോധമായിരിക്കാം ഈന്ത്യക്കാരുടെതും.

ഈന്ത്യക്കാരുടെ ചില ശ്രമങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ ഒരിപ്പായമുണ്ട്. എല്ലാസാധനങ്ങളും പ്രകൃത്യാ ഒന്നു തന്നെയാണ്. നിരോധനത്തിലും അനുവാദത്തിലും അവ സമമാണ്. ശക്തിയുടെയും അശക്തിയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അവ തമിലുള്ള വ്യത്യാസം. ചെന്നായക് ആടിനെ പിടിക്കാൻ കഴിയുന്നു. അങ്ങനെ അതു ചെന്നായയുടെ ആഫാരമായി

ത്തീരുന്നു. ആടിന് അതിനെ എതിർക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇതേ രൂപ ത്തിലുള്ള പല പ്രസ്താവനകളും അവരുടെ ശ്രദ്ധാങ്കിൽനിന്ന് എനിക്കു കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ബോഹമൺരും ചന്ദ്രാലരും സമന്വയിലാണെന്നു കരുതുന്ന പദ്ധതിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞ മഹാ ഓരുടെ അഭിപ്രായമാണിത്. അപ്പോൾ എല്ലാ വസ്തുവും ആ നിലയിലുള്ളവർക്കു നിരോധിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കും. അവർ ഒന്നിനൊന്നും ആശ തിക്കാതെ ജീവിക്കുന്ന പദ്ധതിലെത്തിയതുകാണ്ട് മുന്ന് അനുവദിക്കപ്പെട്ടതുപോലും ഇപ്പോൾ നിരോധിക്കപ്പെട്ടതായി മാറുന്നു. എന്നാൽ, ഈ ഉയർന്ന പദ്ധതിലെത്താത്തവർക്ക് ചിലത് അനുവദനീയവും മറ്റു ചിലത് വിലക്കപ്പെട്ടതുമായിരിക്കും.

അഥ്യായം 69

വിവാഹം, ആർത്തവം, പ്രസവം, ഗർഭപിണ്ഡം

വിവാഹം ഏതെരാരു സമുദായവും അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുന്ന ഒരാചാരമാണ്. കാരണം, വിവാഹം മനുഷ്യരെ ചീത പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നും മലിനമായ കുടുക്കളുകളിൽനിന്നും സംരക്ഷിക്കും. നാശകാരിയും ജീവസഹജവുമായ കോപം ഇളക്കിവിടുന്ന കാര്യങ്ങളെ അതില്ലൊത്താക്കും. ജനുകളിൽ ഓരോ ആൺയും അതിനിണ്ണായി ഒരു പെൺകുന്ന സീകരിക്കുകയും മറ്റുള്ളവയെ അത് ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രക്രൃതിനിയമത്തെക്കുറിച്ചു ചിത്രിക്കുന്നതായാൽ വിവാഹത്തിന്റെ ആവശ്യവും മുഗ്ദിയത്രാത്തെക്കാൾ നികുഷ്ടമായ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ അധിനിലയും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഓരോ സമുദായത്തിലും, വിശേഷിച്ചു മതാനുയായികൾക്ക്, വിവാഹ ബന്ധത്തിന് പ്രത്യേകാരച്ചരുകളുണ്ട്. ഇന്ത്യക്കാർക്കിടയിൽ ശിശുവിവാഹം നടപ്പിലുണ്ട്. അതിനാൽ മാതാപിതാക്കളാണു തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളുടെ വിവാഹത്തിനുള്ള ഏർപ്പാടുകളെല്ലാം നടത്തുന്നത്. ശ്രീഹമണർ വിവാഹ വേളയിൽ ബലികർമ്മങ്ങൾ നടത്തുകയും അവരുടെ സമുദായാഗംങ്ങൾക്കും അല്ലാത്തവർക്കും ഭാന്യർമ്മങ്ങൾ നടത്തുകയും കളി, വീണവായനത്തുടങ്ങിയ വിനോദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്ത്രീയന്മാരുടെ കൊടുക്കുന്ന സദ്വാദായം അവർക്കില്ല. സ്ത്രീകൾ പുരുഷന്മാരിൽനിന്നു പാരിതോഷികമായി എന്തെങ്കിലും രോക്കമായി ലഭിക്കാറുണ്ട്. ഇതുമടക്കിവാങ്ങാൻ പാടില്ല എന്നും സ്ത്രീ സമമനസ്സാലെ സംഭാവനയായി മടക്കിക്കൊടുത്താൽ മാത്രമേ വാങ്ങാൻ പാടുള്ളുവെന്നും അവർ വിശസിക്കുന്നു. ദന്തതികളെ തമിൽ മരണം മാത്രമേ വേർപ്പെടുത്തുകയുള്ളൂ. വിവാഹമോചന സദ്വാദായമേ അവർക്കില്ല. പുരുഷന്മാരുടെ നാലുവരെ വിവാഹം ചെയ്യാം. നാലിൽ ഒന്നു മരിച്ചുപോയാൽ പകരം മറ്റാന്നിനെ സീകർക്കുമെന്നല്ലാതെ നാലിൽ കുടുതൽ ഒരേ സമയത്തു പാടില്ല. ഭർത്താവ് മരിച്ചാൽ ഭര്ത്താവിനെ സീകർച്ചുകു

எ. அவர் ஜீவிதம் முடிவான் வியவயாயி கஷிச்சிக்குக்கண்டு அல்ல கிடை இருப்பதையிருந்து கூட சித்திரை சாடி வெனுமினிக்குக்கண்டு-இது தான் ஏற்றுவும் உத்தமம்-செய்யுமென்று நிர்வாயமான். ராஜக்ரீய கூடுமிகு பெட ஸ்த்ரீகளை நிர்வாயப்படுவுமாயி சூடுகளிக்கு காலான் அவருடை ஆசாரம். அவரின்னினு வலி தெரு நூல் நூலை நூலாக மோ அதைமுடிலும் அப்பமான நேர்க்குமோ ஏற்ற தெய்மான் அவரை அப்ப காரம் செய்யான் பேரிலிப்பிக்குங்கத். வூலுக்கூடுதொயோ உத்தரவாடிதாம் ஏற்று டுக்கான் படிய ஸ்த்ரீகளைத்துத் தெய்வாயிலையோ மாடுமே ஹூ நியம திறில் நின் சீவாக்குங்குத். வென்றுக்கூடுக்கால் அங்குரான் விவாஹ வெய்திக் குத்துவும் நல்லதென்ற அவர் விஶவஸிக்குங்கு. வென்றுக்கூடு ளெக்கில் தெனை அடுத்த வென்றுக்கூடுக்கால் அக்கு வென்றுக்கூடுள் உத்தமம். ஏனால், ஸ்த்ரீக் கருவரதித்தினும் மாதாபிதாக்கூடு மேல்போட்டுத் தலமுருக்கலித்தினும் விவாஹ வெய்வு நடத்தான் பாடி லி. அதே போலை ஹருங்காரத்துமுத் தூக்குமியாங்கை-ஸஹோதி, ஸஹோதி பூதி, பிதுமாது ஸஹோதிக்கல்-தழிலுத் தீவாஹவும் நிஷிலுமான். ஹூ வென்யு அவை தலமுருக்காலெக்காங்கால் மாடுமே அவருமாயி விவாஹ வெய்திலேர்ப்புடான் பாடுத். அதும் கூடு தலை உத்தமம்லூபானு கருதுகின்றத். வெறுடாருத்தரதை ஜாதிநில யானுபதிச்சு வித்தாஸப்படுத்துக ஆசாரவும் உள்ளத். கஷ்டியாக முநூம் வெவஶூநு ரங்கும் ஶூப்ராக் கண்ணு அங்குவரிக்கூடுக்குங்கு. தன் ஜூட வி஭ாగத்தித்தினும் அதிகு தாஷயுத் தீவாஹத்தித்தினும் விவாஹ செய்யும். ஏனால், தனிலியுற்கு ஜாதியித்தினு கொருதை ஸ்திரீக்கால் பாடிலி. ஸ்த்ரீக்காலை மாதாவிருத் ஜாதியிலானு களை காக்காருத்துத். பொம்பள்ளி கொருதை பொம்பள ஸ்த்ரீயாக்கில் கூடு ஶூப்ரங்குமாயும் சளி க்கூடுக்குங்கு. ஹூ ஆசாரம் அங்குவர்த்தியமாக்கிலும் ஹக்காலத்துத் தீவாஹமள்ளுத் தாஷ்கு வி஭ாகண்துத்தினு கொருதை ஸ்திரீக்காலிலி.

அவருடை அலிப்பாயத்தில் ஆர்த்தவ காலா ஏற்றுவும் கூடியத் திறிகார் திவாஸமாயிரிக்குங்கு. வாஸ்தவத்தில் அத்த ஆர்த்தவ வேலுதில் கொருதை ஸ்திரீக்கால் பாடி லூபானு மாடுமலை அவர் அஶுபமாயத்தினால் அதைக் கூடு முரியித் திவாஸ்திரீக்கால் போலும் பாடிலி. நாலு திவாஸ கஷித்து கூடுத்து ஶூப்ரி யாயால் ஆர்த்தவா நிலத்திரிக்கூடுத்து இருப்பதையிருந்து அவரை ஸ்திரீக்கால். நாலும் திவாஸத்தில் ஆர்த்தவமுக்கூடுத்து தென் அது ஜீவ பின்ய பிராவகமாயான் அவர் கருதுகின்றத். பொம்பள்ளி ஸ்த்ரீக்காலை ல்பாத்த லக்ஷ்மீதோட கொருதை ஸ்திரீக்காலை அளி ஸலி நடத்தெக்காக்குங்கு. ஹூ வெறிக்கு ‘ஶ்ரத்தங்கு’ ஏனு பிரயுக்கு. ஹது

സാധാരണ ചെയ്തു വരാറില്ല. കാരണം, അതിൽ സ്ത്രീയുടെ സാനിധിയും കൂടി ആവശ്യമുണ്ട്. ലജ്ജ കാരണം സ്ത്രീകൾ അതിൽ സന്നിഹിതരാവാൻ മടക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഗർഭം ധരിച്ചു നാലാമത്തെ മാസം നടത്താറുള്ള ബലിയുടെ കുടെ നിർപ്പുഹിക്കുന്നതിനായി അതു നീട്ടിവെക്കുന്നു. ആ ബലിക്ക് ‘സൈമിന്തുനൻ’ എന്നു പറയുന്നു. പ്രസവി ചൂൽ മുലപ്പൂൽ കൊടുക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പായി ‘ജാതകർമ്മം’ എന്നൊരു ബലി നടത്തും. പ്രസവദശ കഴിഞ്ഞാലേ കൂൺതിനു പേരി ടാറുള്ളു. നാമകരണത്തോട് അടുപ്പിച്ചു നടത്താറുള്ള നാലാമത്തെ ബലിക്ക് ‘നാമകർമ്മം’ എന്നു പറയുന്നു. പ്രസവദശയിൽ വീടുകാരുടെ യാതൊരു പാത്രവും തൊടാൻ അവർക്കു പാടില്ല. അവരുടെ വിട്ടിൽനിന്ന് ആരും ക്ഷേണം കഴിക്കുകയുമില്ല. ബ്രാഹ്മണർ അഥി ബലി അർപ്പിക്കുകയില്ല. പ്രസവ ദിനങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണർക്ക് എടും. ക്ഷത്രി യർക്കു പത്രണ്ണും ദൈവ്യരക്കു പതിനഞ്ചും ശുദ്ധരക്കു മുപ്പതും ആകുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രസവ ദിവസങ്ങൾ വണിയിതമല്ല. മുലകുടിക്കുന്ന കാലം ഏറ്റവും കൂടിയിതു മുന്ന് കൊല്ലിമാണ്. കൂട്ടിക്കു വേണ്ടി നടത്തുന്ന ബലി മുന്നാമത്തെ വയസ്സിലും കാതുകുത്തി എഴാമത്തെയോ എടുക്കാമത്തെയോ വയസ്സിലുമാണ്.

വ്യഭിചാരം അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ കുറ്റകരമല്ലെന്ന് ആളുകൾ ഉള്ളിക്കുന്നു. കാബുളിലെ ‘ഉസ്മഹർബവുദ്’ എന്ന രാജാവ് വിജയിക്കുകയും ഇസ്ലാം മതം സീറിക്കിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പഴു മാംസം തിനുകയില്ലെന്നും വ്യഭിചാരവും പുരുഷ മെമ്മുനവും ചെയ്യുകയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തതെ. ഈ ഉള്ളഹം അവരെ സംബന്ധിച്ചിട്ടെന്നും ശരിയല്ല. വ്യഭിചാരത്തിനു കുറി ശിക്ഷാ നടപടികൾ സീറിക്കിക്കാറില്ല എന്നു മാത്രമേ ഉള്ളു. അതും അവരുടെ രാജക്കമൊരുടെ അശ്വഭക്കാണ് വന്നുകൂടിയതാണ്. വിഗ്രഹാലയങ്ങളിലുള്ള ശായികകളും നർത്തകികളുമായ സ്ത്രീകളിൽ നിന്നും ബ്രാഹ്മണരും പുജാരികളും പാട്ടും നൃത്തവുമല്ലാതെ മറ്റാനും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, രാജക്കമൊരു ഈ സ്ത്രീകളെ നാട്ടിരും അലക്കാരത്തിനും ജനങ്ങൾക്കാ ഹിളാദത്തിനുമുള്ള ഉപകരണമായി ഉപയോഗിക്കുകയും ഈ സ്വന്ദരം കൊണ്ട് അവർ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. നികുതി, പിഛ മുതലായവയിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന വരുമാനം ചാണക്യാലയാർക്കു ലഭിക്കുകയും അങ്ങനെ ഭരണകാര്യങ്ങൾ സുവകരമാവുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ‘അസുദുദാല’ എന്ന രാജാവും ഇപ്രകാരമാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. അവിവാഹിതരായ സെന്റും അഭിലിനിനു പ്രജകളെ സംരക്ഷിക്കുക എന്നതും ഈ സ്വന്ദരം കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതെ.

അഥ്യായം 70

വ്യവഹാര നിയമങ്ങൾ

നൃഥാധിപൻ വാദിയോടു തന്റെ വാദം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു രേഖാ മുലമുള്ള പ്രമാണങ്ങൾ ഹാജരാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. പ്രമാണം മുലം തെളിവിൽ ഹാജരാക്കാൻ സാധിക്കാതെ വന്നാൽ സാക്ഷികൾ മുവേന വാദം തെളിയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സാക്ഷികൾ നാലിൽ കൂടി യാൻ പാടില്ല. സാക്ഷി നീതിമാനാബന്ധനു നൃഥാധിപനെ ബോധ്യ പ്പെടുത്തുകയാബന്ധിൽ ഒരു സാക്ഷിക്കാണ് അദ്ദേഹത്തിനു വിധിക്കാ വുന്നതാണ്. പക്ഷേ, രഹസ്യാനേഷണം നടത്തിയും സംഭവത്തിന്റെ സഭാവം ചർച്ചചെയ്തു മനസ്സിലാക്കിയതിനു ശേഷവും മാത്രമേ അദ്ദേ ഹത്തിനു വിധി പ്രസ്താവിക്കാൻ പാടുള്ളൂ. ‘ഇയാസ് ബിൻ മുഅ്ര വിയ’യും ഇങ്ങനെയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. വാദികൾ തന്റെ വാദം തെളി യിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നാൽ പ്രതി സത്യം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. പ്രതി യുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു വാദിക്കും സത്യം ചെയ്യാം. അങ്ങനെ വാദി പ്രതിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം സത്യം ചെയ്താൽ നൃഥാധിപനിൽനിന്ന് അനൃഥക്കാരനു വിധി വാങ്ങാം. വാദത്തിന്റെ ഗതി അനുസരിച്ചു സത്യ തിന്റെ വകുപ്പുകൾ വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതാണ്. അനൃഥക്കാരന്റെ സമ തത്തോടെ ചില്ലറ വിഷയത്തിൽ സത്യം ചെയ്യുകയാബന്ധിൽ പ്രതി അഞ്ച് ബ്രാഹ്മണ പണ്ഡിതമാരുടെ മധ്യത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയണം:

“ഞാൻ കളവു പറയുകയാബന്ധിൽ അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നതിന്റെ എടിരട്ടി എൻ്റെ പുണ്യ കർമ്മത്തിന്റെ പ്രതിഫലത്തിൽനിന്ന് അദ്ദേഹ ത്തിനു ഞാൻ നല്കുന്നു.” ഇതിലും ഉപരിയായ പരീക്ഷണം ‘ബ്രാഹ്മണം’ എന്ന പേരിലായിപ്പെടുന്ന വിഷം കുടിക്കലാണ്. ഇത് ഏറ്റവും ആപൽക്കരമായ വിഷമാകുന്നു. സത്യവാനാബന്ധിൽ അതു കുടിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ധാതോരു ഭോഷവും ഉണാവുകയില്ല. ഇതിലും ശക്തിയായ മരും പരീക്ഷണമുണ്ട്. പ്രതിയെ ആമുള്ളതും ശക്തിയായ ഒഴുക്കുള്ളതുമായ നദിയിലേക്കൊ ധാരാളം വെള്ളമുള്ള ആമുള്ള കിണ

റിലേക്ഷണ കൊണ്ടുപോകുകയും വെള്ളത്തേടാടായി ഇങ്ങനെ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ‘നീ ദേവമാരുടെ ശുഭജലവും രഹസ്യവും പരസ്യവും അണിയുന്നവനുമാണ്. അതിനാൽ, ഞാൻ സത്യവാനാബ്ല്ലഷിൽ ശ്രിക്ഷിക്കുകയും സത്യവാനാബ്ല്ലഷിൽ എന്നെന്ന സാരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! ’ പിന്നീട് അഞ്ച് ആളുകൾ അവനെ ഏടുത്തു വെള്ളത്തിലേക്ക് എറിയുന്നു. അവൻ സത്യവാനാബ്ല്ലഷിൽ മുണ്ടുകയ്യോ മരിക്കുകയോ തുല്പാ.

ഈതിലുപരിയായ പരീക്ഷണം: നൃഥാധിപൻ വാദി പ്രതികളെ പട്ടണത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ വിഗ്രഹത്തിനടുത്തേക്ക് അയക്കുക. പ്രതി ആ ദിവസം വിഗ്രഹത്തിനടുത്ത് വരതമനുഷ്ഠിക്കുക. പിന്തു ദിവസം കോടി വസ്ത്രം ധരിച്ചു വാദിയോടു കൂടെ വിഗ്രഹത്തിനടുത്തായി നിൽക്കുകയും പുജാരികൾ ആ വിഗ്രഹത്തെ കഴുകി വെള്ളം അവനെ കുടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ സത്യവാനാബ്ല്ലഷിൽ ആ നിമിഷത്തിൽ ചോര ചർബിക്കുന്നതാണ്.

മറ്റാരു പരീക്ഷണ രീതി: പ്രതിരെ ഒരു തുലാസിരേ തട്ടിൽ ഇരു തുകയും മറ്റൊരു തട്ടിൽ ഭാരങ്ങൾ വച്ചു തുകം ശരിയാക്കുകയും ചെയ്യും. പിന്നീട് തുലാസിൽ വെച്ച് ഭാരം നീക്കാതെ പ്രതിരെ മറ്റൊരു തുലാസിൽനിന്നു പുറത്തെടുത്ത ശേഷം പ്രേതങ്ങളെല്ലയും ആത്മാക്കലെല്ലയും ഉപരിലോക നിവാസികളെല്ലയും ഓരോന്നായി അവൻ സത്യനിലക്കു സാക്ഷി നിർത്തി അതെല്ലാം കടലാസ്സിലെഴുതി രേവയാക്കുന്നു. ആ കടലാസ് അവൻ തലയിൽ വെച്ചുകൈട്ടി വിണ്ണും തുലാസ്സിൽ തട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി ഇരുത്തും. അവൻ സത്യവാനാബ്ല്ലഷിൽ അവൻ ഭാരം ആദ്യത്തെതിലും കൂടുന്നതാണ്. ഈതിനുപരിയായി മറ്റാരു രീതി ഇതാണ്: നെയ്യും ഏണ്ണയും സമ അളവിൽ ഏടുത്ത് ഒരു ചട്ടിയിൽ തിളപ്പിക്കുന്നു. അതു തിളച്ചു പാകമായെന്നാണ് ഒരു പനിനിർപ്പുഷ്പം അതിലിട്ടും. ഈ പുഷ്പം വെന്തുകരിഞ്ഞാൽ, ഏണ്ണയും നെയ്യും ശരിക്കു പാകം വന്നെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അപ്പോൾ ചട്ടിയിൽ ഒരു സർബ്ബക്ഷ്മാം ഇടുകയും പ്രതിയോട് കൈകൊണ്ടു ആ സർബ്ബക്ഷ്മാ ചട്ടിയിൽനിന്ന് ഏടുക്കാൻ കല്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അവൻ സത്യവാനാബ്ല്ലഷിൽ നിന്നു ക്ഷോചം അതെടുക്കുന്നതാണ്. കൈ പൊള്ളുകയില്ല.

എറ്റവും ഭയക്കരവും മഹത്തരവുമായ പരീക്ഷണം: ഇരുവിൽ തകിടുരുക്കാറായ നിലവരെ ചുടാക്കി അതിനെ ചവണ കൊണ്ടെടുത്തു പ്രതിയുടെ കൈപ്പത്തിൽ വെക്കുക. ഈ തികിടിന്റെയും കൈപ്പത്തിന്റെയും ഇടയിൽ അങ്ങിങ്ങായി വിതറിയ ഏതാനും നെമ്മണികളും അതിന്റെ മുകളിൽ ഒരു വീതിയുള്ള ഇലയും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ തകിടി വഹിച്ച് ഏഫടി ദുരം നടക്കാനും പിന്നീട് അതു താഴെയിടാനും അവനോട് ആജണ്ടാപിക്കുന്നു.

അയ്യം 71

ശിക്ഷകളും പ്രായശ്വിത്തങ്ങളും

ക്രിസ്ത്യനിക്കളുമ്പോലെത്തന്നെ ഇന്ത്യക്കാരുടെയുടെ ശിക്ഷാ യുദ്ധതി ഗുണം വരുത്തുക, നാശം തടുക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അതായത്, പുതപ്പു കടവനു കുപ്പായം സമ്മാനിക്കണം, ഒരു കവിള്ളത്തിച്ചാൽ മറ്റൊരു കാണിച്ചുകൊടുക്കണം, അക്കമിയുടെ ഗുണത്തിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണം എന്ന രീതിയിലാണു നിലകൊള്ളുന്നത്. ഈ സന്ദേശം ഏറ്റവും വിശ്വേഷപ്പെട്ടതു തന്നെയാണ്. പക്ഷേ, ഈ ഭാതിക ലോക നിഖാസികളുംബാം തത്തച്ചിന്തകരാണ്. അവരിൽ ബഹുഭൂതി ഭാഗം അജ്ഞത്വം വിഡ്യുകളും വഴിപിഴച്ചവരുമാണ്. വാളും ലാത്തിയുമാണും അവരെ മര്യാദ പറിപ്പിക്കുകയില്ല. ജയ ശാ ലി യായ ‘കോൺസ്റ്റിഗ്രൻസ്’ ക്രിസ്ത്യുമതം സ്റ്റൈൽച്ചതു മുതൽ ലാത്തിയും വാളും വിശ്വമിച്ചിട്ടില്ല. ഈ രണ്ടിന്റെയും സഹായം കൂടാതെ നാട്ടിൽ സമാധാനവും നിയന്ത്രണവും ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഇതുപോലെത്തന്നെ യാണ് ഇന്ത്യക്കാരുടെയും നില.

അവർ പറയുകയാണ്: ഭരണവും യുദ്ധവുമെല്ലാം പൊരാണിക കാല അഭ്യന്തരിൽ ഭേദമണ്ണരാണ് നടത്തിയിരുന്നത്. അവർ മതാനുശാസനങ്ങളും നൃസരിച്ചും ആദ്യാത്മിക തത്ത്വങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയും നാട്ടിന്റെ ഭരണം നടത്തിപ്പോന്നു. തെമ്മാട്ടികളും ആർന്നപ്പുകാരുമായ ആളുകളെ ഭരിക്കാൻ അതു മതിയായില്ല. അതിനാൽ, നാട്ടിലാകമാനം അരാജകത്വം നടമാടാൻ തുടങ്ങി. തങ്ങളുടെ മുഖ്യകർത്തവ്യമായ മതകാര്യങ്ങൾ പോലും ശത്രുക്കു നടത്താൻ സാധിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവർ ഭരണകാര്യത്തിൽനിന്നു തങ്ങളെ ഒഴിവാക്കാൻ ഭേദമാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അദ്ദേഹം ഭരണവും യുദ്ധവും ക്ഷതിയരെ ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നത്തെ ഭ്രാഹ്മണ പാരിതോഷിക അർശക്കാണ്ഡും ഭാന്യർമ്മങ്ങൾക്കാണ്ഡും ജീവിതം നയിക്കാൻ തുടങ്ങി. കൂറ്റം ചെയ്യുന്ന ആളുകളെ ശിക്ഷിക്കുന്ന സന്ദേശം ക്ഷതിയ

രാജാക്കന്മാരാണു നടപ്പിൽ വരുത്തിയത്, ബ്രഹ്മണ പണ്ഡിതമാരല്ല. കൊലപാതകത്തെ സംഖ്യയിച്ച് അവരുടെ നിയമങ്ങൾ താഴെ വിവരിക്കുന്നു: ഉളാതകൻ ബ്രഹ്മണനും വധിക്കപ്പെട്ട ആർ മറ്റു ജാതിയിൽ പെട്ടവനുമാണെങ്കിൽ പ്രായശ്ചിത്തം മാത്രമേ നിർബന്ധമുള്ളു. അത് പ്രതം, പ്രാർത്ഥന, ധർമ്മം മുതലായവയാണ്. വധിക്കപ്പെട്ടയാളും ബ്രഹ്മണനെങ്കിൽ അതിന്റെ പ്രതികാരം പരലോകത്തു ലഭിക്കുന്നതാണ്. പ്രായ ശ്രീതമെമാനും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. കാരണം, പ്രായ ശ്രീതം ദോഷത്തെ പൊറുപ്പിക്കാനാണല്ലോ? എന്നാൽ, ബ്രഹ്മണനെ വധിക്കുക എന്ന മഹാപാപത്തെ പൊറുപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രായശ്ചിത്തവുമില്ല. ഈ പാപത്തിന് ‘ബ്രഹ്മഹത്യ’ എന്നു പറയുന്നു. പദ്മഹത്യ, കളഞ്ഞകുടി, വ്യഞ്ചിംഗം എന്നിവയാണ് അമാക്രമം അടുത്ത മഹാപാപങ്ങൾ. പിതാവിന്റെയോ ശൃംഗാരമെന്തെങ്കിലും ഭാര്യയെ വ്യഞ്ചിപ്പിക്കുന്നത് എറ്റവും ഭയക്കരമായ കുറ്റമാകുന്നു. ബ്രഹ്മണരോ ക്ഷത്രിയനോ കുറ്റം ചെയ്താൽ രേണാധികാരികൾ അവരെ ശിക്ഷിക്കാണ്ടില്ല. അവരുടെ സത്തു പിടിച്ചട്ടുകുകയും അവരെ നാടുകടത്തുകയും മാത്രമേ ചെയ്യാറുള്ളൂ. ബ്രഹ്മണരും ക്ഷത്രിയരുമല്ലാത്തവർ അന്വേഷ്യം കൊലപാതകം നടത്തിയാൽ അവർ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്താൽ മതിയാവുകമെങ്കിലും മറ്റുള്ളവർക്കു പാഠമെന്ന നിലക്ക് രേണാധികാരി ഇവരെ ശിക്ഷിക്കുകയാണു പതിയ.

കളിവുനടത്തുന്നവരെ കട്ട മുതലിന്റെ വിലയനുസരിച്ചു ശിക്ഷിക്കുന്നതാണ്. തക്കലിലാക്കുക, നാടുകടത്തുക, ജനദ്വംശ്യാ പരിഹാസ്യം നാക്കുക. അവരെന്തെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയിൽ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തുക മുതലായവ അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. വലിയൊരു തുകയാണ് കട്ടതെങ്കിൽ രേണാധികാരികൾ അവരെന്തെങ്കിലും കുത്തുകയോ കൈകൊല്ലുകൾ മുറിക്കുകയോ പെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത് കളഞ്ഞ ബ്രഹ്മണനെങ്കിലും ക്ഷത്രിയനെങ്കിലും കുല്ലുകുത്തുകയില്ല. അംഗങ്ങൾ മുറിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. ഈ രണ്ട് വർഗത്തിലും പെട്ടവന്നല്ലെങ്കിൽ അവർ അവരെ വധിക്കുന്നതാണ്. വേദ്യക്കുള്ള ശിക്ഷ കാമുകരെ വീടിൽനിന്നു പുറത്താക്കുകയും നാടുകടത്തുകയുമാണ്. നാടുവിട്ടോടിപ്പോവുകയും മതം മാറ്റുകയും ചെയ്തവർക്കുള്ള ശിക്ഷാനിയമം: എന്നർ കേട്ടതിങ്ങനെന്നയാണ്:

അവർ വീണ്ടും നാട്ടിലേക്കും മതത്തിലേക്കും തിരിച്ചുവന്നാൽ പ്രായശ്ചിത്തമായി കുറേ ദിവസങ്ങൾ വ്രതമനുഷ്ഠിക്കണം. അനന്തരം പദ്മവിന്റെ മുത്രത്തിലും ചാണകത്തിലും പാലിലുമായി നിശ്ചിത ദിവസങ്ങൾ കളഞ്ഞപ്പീച്ചു ശുശ്രീകരിക്കപ്പെടണം. പിന്നെ കുറച്ചുഡിവസം അവരെന്ന ആഹാരമായി കഴിക്കുകയും വേണം. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ബ്രഹ്മണരോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവർ നിശ്ചയിക്കുകയും ഇങ്ങനെ പറ

യുകയും ചെയ്തു: നാടും മതവും വിട്ടുപോയവൻ പിനീക് ആ നാടി ലേക്കു വരാനന്ദഗുഡമോ പ്രായശ്വിത്തമോ ഈല്ല. ഒരു ഭ്രാഹ്മണൻ ശുദ്ധരെ വിട്ടിൽനിന്നു ഭക്ഷണം കഴിച്ചുതൽ അവൻ ഭ്രാഹ്മണ ജാതി യിൽനിന്നു ഫ്രേഷ്ടനാകുന്നു. പിനീക് അവൻ ആ ജാതിയിലേക്കു തിരിച്ചുവരാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

അഥ്യായം 72

സ്വത്തുക്കളുടെ അനന്തരാവകാശവും അതിൽ മരിച്ചവർക്കുള്ള പങ്കും

ഇന്ത്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം സ്വന്തം മക്കളാഴിച്ചു മറ്റു സ്വത്തീകൾക്കാർക്കും പിതൃസ്വത്തിൽ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. മനുവിബർഥ്ഥ് ശമ്പളത്തിൽ പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു മകർക്ക് മകൻഡ് 1/4 ഭാഗ മാണ്ഡു കിട്ടുക. അവർ അവിവാഹിതയാണെങ്കിൽ അവളുടെ വിവാഹം വരെയുള്ള ചെലവും വിവാഹാവശ്യ ചെലവുകളും ഈ സ്വത്തിൽനിന്ന് എടുക്കാവുന്നതാണ്. വിവാഹാനന്തരം യാതൊന്നും എടുക്കാൻ പാടി ല്ലെ. മുതൽവർഥ്ഥ് ഭാര്യ സതി അനുഷ്ഠിക്കാതെ ജീവിച്ചിരിക്കാൻ തീർച്ചപ്പെട്ടുത്തിയാൽ അവരുടെ ഭക്ഷണത്തിനും വസ്ത്രത്തിനുമുള്ള ചെലവ് സ്വത്താവകാശികൾ വഹിക്കേണ്ടതാണ്. മരിച്ചയാളുടെ കടം വീടുകൾത്തും അവകാശികളാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടത് അനന്തരാവകാശ സ്വത്തിൽനിന്നോ തങ്ങൾ സ്വന്തമായി സന്ധാരിച്ച സ്വത്തിൽനിന്നോ ആവാനും വിരോധമില്ല മരിച്ചയാൾക്ക് ധനമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും കടം വീടുകൾത്ത് അവരുടെ കടമയാണ്. അതുപോലെ മറ്റു ചെലവകുള്ളും ഈ ആവകാശികൾ നിർവ്വഹിക്കണം. തമാർത്ഥത്തിൽ അവകാശികൾ പുരുഷരാഹാരിക്കും. ഓരോ തലമുറയിലുള്ളവർിൽ ഏറ്റവും അടുത്തവരെ നോക്കിയാണ് അവകാശം നിശ്ചയിക്കുക. അപ്പോൾ മകനുണ്ടെങ്കിൽ മകൻഡ് മകനോ, അച്ചനുണ്ടെങ്കിൽ അച്ചൻഡ് അച്ചനോ ഒന്നും കിട്ടുകയില്ല. മാതാപിതാക്കളും സന്താനങ്ങളും ഇല്ലാതെ വരുമ്പോൾ മാത്രമേ മറ്റു കുടുംബംവാംഗങ്ങൾക്ക് അവകാശം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. മകളുടെ മകനുണ്ടായിരിക്കുന്നേം സഹോദരിയുടെ മകനു സ്വത്ത് ലഭിക്കുകയില്ല. സഹോദരപുത്രൻ ഇവർ രണ്ടാള്ളേക്കാളും കുടുതൽ അടുത്തവനാണ്. ഓരോ ശാഖയിലും ഒന്നിലധികം ആളുകളുണ്ടെങ്കിൽ ആ ശാഖക്കു കിട്ടുന്ന അവകാശം അവർക്കു സമമായി ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. ഷണ്യമാരെ പുരുഷമാരുടെ കുടുതലിലാണു കണക്കാക്കാ

റൂള്ളത്. മരിച്ചയാളുടെ സത്തിന് അവകാശികളില്ലെങ്കിൽ ആ സത്ത് ഭരണാധികാർത്യുടെ വജനാവിലേക്കു മുതൽക്കുടുന്നതാണ്. എന്നാൽ, മുതൽ ബ്രാഹ്മണനാണെങ്കിൽ ഭരണാധികാർകൾക്ക് ആ സത്തിൽ ഒരവകാശവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. പൊതുധർമ്മനിധിയായി അതു കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

മരിച്ചയാർക്കാഡി അവകാശികൾ ചില കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. മരിച്ചതിന്റെ ഓനാം കൊല്ലം പുർത്തിയാവുന്നതിനു മുമ്പായി പതിനാറ് സദ്യകൾ നടത്തണം. മരിച്ചതിന്റെ പതിനൊന്നാമത്തെയും പതിനഞ്ചാമത്തെയും ദിവസതിലും ഏല്ലാ മാസത്തിലും ഓരോ തവണയും നടത്തുന്ന സർക്കാരത്തിൽ ധാരാളം ആഹാരം വിതരണം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ആറാം മാസത്തിൽ നടത്തുന്ന സർക്കാരം മുമ്പുത്തെന്നേക്കാൾ വലിയ തോതിലായിരിക്കണം. കൊല്ലം തികയുന്നതിന് ഒരു ദിവസം മുമ്പു നടത്തുന്ന സദ്യ പരേതനും അവരുടെ പുർവ്വികർക്കുമാണ്. അതോടെ അവകാശികൾ മരിച്ചയാർക്കു ചെയ്യേണ്ട കർമ്മങ്ങളെല്ലാം പുർത്തിയാക്കും. അവകാശി സ്വന്തം മകനാണെങ്കിൽ മരിച്ചതു മുതൽ കൊല്ലം തികയുന്നതുവരെ ദുഃഖമാചരിക്കുകയും സ്ത്രീസംസർഗ്ഗം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. മരിച്ച കൊല്ലത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ദിവസം അവകാശികൾ ആഹാരം കഴിക്കാൻ പാടില്ല. മേൽ പറഞ്ഞ പതിനാറ് സദ്യക്കു പുറമേ പൂമുഖത്തിന്റെ മുകളിലായി തുറന്ന് ഒരു തട്ടു നിർമ്മിച്ച് അവകാശികൾ ദിവസവും ഒരു താസാളത്തിൽ ഭക്ഷണവും ഒരു കിണറി വെള്ളവും അവിടെ വെക്കേണ്ടതും മരിച്ചതു മുതൽ പത്താം ദിവസം വരെ ഇങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതുമാണ്. മരിച്ചയാളുടെ ആത്മാവ് നിശ്ചിതസ്ഥലത്ത് എത്തുന്നതിനു മുമ്പായി അതിനു വിശദ്ധൂം ഭാഹവും ഉണ്ടാകുമെന്നും അതു വീടിനു ചുറ്റും സംഘരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും അവർ വിശദനിക്കുന്നു.

സോക്രറ്റീസിന്റെ ‘ഫ്യാറൻ’ എന്ന ശ്രദ്ധത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “മരിച്ചപോയവരുടെ ആത്മാവ് തന്റെ ശവകുടീരത്തിനു ചുറ്റും ശരീരവുമായുള്ള ബന്ധം നിലനിറുത്താനെന്നോണം ചുറ്റിത്തിരിയുന്നതാണ്.” അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറയുന്നു: “ആത്മാവ് മരിച്ചപോയ ശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങൾ വേർപ്പെട്ടുപോകാതിരിക്കുന്നോ അതിലേക്ക് ഇറങ്ങി വരുന്നതാണ്.” പത്താമത്തെ ദിവസം പരേതന്റെ പേരിൽ ധാരാളം ആഹാരവും ധർമ്മമായി നൽകുന്നു. പതിനൊന്നാമത്തെ ദിവസം മുതൽ ഒരാൾക്ക് ആവശ്യമായ ഭക്ഷണവും കുറച്ചു സംഖ്യയും ബ്രാഹ്മണഗൃഹത്തിലേക്കു ഭാഗമായി കൊടുത്തയക്കണം. ഇങ്ങനെ കൊല്ലം മുഴുവൻ മുടങ്ങാതെ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്തെ.

അധ്യായം 73

അനന്തരാവകാശികൾ മുത്ശരീരത്തിനു ചെയ്യേണ്ട ചില കടമകൾ: ശ്രവസംസ്കാരവും സതിയും

പൗരാണിക കാലത്ത് മുത്ശരീരത്തെ ആകാശത്തിനു നൽകുക
എന്ന മട്ടിൽ തുറന്ന ഒരു മരുളുമിയിൽ കൊണ്ടുപോയിട്ടുകയായിരുന്നു
പതിവ്. രോഗിക്കൈ മരുളുമികളിലോ പർവ്വതങ്ങളിലോ കൊണ്ടുപോയി
താമസിപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അവരവിം മരിച്ചുപോയാൽ മൃതദേഹം
അവിടെ തന്നെ ഇടുന്നതും സുവപ്പുടാൽ അവരെ നാട്ടിലേക്കു തന്നെ
തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതുമാണ്. കാലാന്തരത്തിൽ ചില വ്യത്യസ്ത
സദ്വായങ്ങൾ നടപ്പിലായി. മൃതദേഹത്തെ കാറ്റിനു കൊടുക്കണമെന്നു
സകല്പിച്ച് മേൽപ്പുരയോടു കൂടി തുറന്ന മതിലുകളുള്ളതും കാറ്റ്
ശരിക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതുമായ മുറികളിൽ സുകഷിക്കാൻ തുടങ്ങി.
പാർസികളും മാർഗ്ഗികളും ശവസംസ്കാരത്തിനു തയ്യാർ ചെയ്യാറുള്ളത്
ഇതുപോലുള്ള തുറന്ന മുറികളാണ്. ‘നാരാധാരൻ’ വന്നു ശവം അശി
ക്കൈക്കാടുകാണ് വിധിക്കുന്നതുവരെ ഈ സദ്വായം നടപ്പിലുണ്ടായി
രുന്നു. അദ്ദേഹമാണ് മൃതദേഹം ഭർപ്പിക്കുന്ന പതിവ് നടപ്പാക്കിയത്.
ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ ശവത്തിന്റെ ദുർഗ്ഗാധീശമോ അവശിഷ്ടങ്ങളോ
ശേഷിക്കുന്നില്ല. ഇന്ന് ‘സുവാലിബാ’ വർഗ്ഗകാർ മൃതദേഹത്തെ ഭർപ്പി
പ്പിക്കുന്ന പതിവു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ശ്രീകൃഷ്ണകിടയിൽ ഭർപ്പിക്കു
കയും കൂഴിച്ചിട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന സദ്വായങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതായി
തോന്നുന്നു. സോക്രറ്റീസ് തന്റെ ‘പ്രാഥൻ’ എന്ന ശന്മതതിൽ ‘താക്കൈ
എങ്ങനെ സംസ്കാരിക്കണം’ എന്ന ‘കൈടകൾ’ ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി
ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “നിങ്ങൾക്കിഷ്ടമുള്ള വിധത്തിലും സാധിക്കുന്ന
വിധത്തിലും എന്ന മറവുചെയ്യാം. നാൻ നിങ്ങളിൽനിന്ന് ഓടിപ്പോയി
ല്ലെങ്കിൽ!” പിന്നീട് തന്റെ ചുറ്റും നിൽക്കുന്നവരോടായി അദ്ദേഹം

പറഞ്ഞു: “ഈൻ മരിച്ചതിനുശേഷവും ഇവിടത്തെന നിൽക്കണമെ നാണ് കീടരെ ഉദ്ദേശ്യം. അങ്ങനെ ചെയ്യുമെന്ന് അദ്ദേഹം നൃത്യാധി പന്മാരോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മരണശേഷം താൻ ഇവിടെ യുണ്ഡാവുകയില്ലെന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കണം. അതിനാൽ, എൻ്റെ ശരീരം മറവുചെയ്യുകയോ ദഹിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് ദയനീയമായ നിലയിൽ അദ്ദേഹം നോക്കിക്കാണേണ്ടി വരികയില്ല. സോക്രറ്റീസിനെ പുറത്താക്കി ദഹിപ്പിക്കുകയോ കുഴിച്ചിട്ടുകയോ ചെയ്തു എന്ന് അദ്ദേഹം വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടി വരികയില്ല. ഹേ! ക്രീടൻ, താങ്കൾ എൻ്റെ ശരീരത്തെ മറവുചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിൽ സമാധാനമായിരിക്കു. താങ്കൾ ഒരു ദിവസിക്കുന്നപോലെയും ആചാരമനുസരിച്ചും ശരീരത്തെ മറവു ചെയ്യുക!”

‘ഹിപ്പോകാറ്റസിന്റെ’ ശ്രമത്തിനെ ആ തിയ വിവരണ തിൽ ഗൃഥാലൻസ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “എസ്ക്ലിപ്പൂസിന്റെ ശരീരം മരണാനന്തരം ഒരു അശ്വിനിസ്തംഭത്തിലായി. ദേവമാരുടെ കുട്ടത്തിലേക്ക് ഉയർന്നുപോയി. പൊതുജനസേവകരായ ‘ദിയോനസസ്, ഹിരേക്കിൻസ്’ എന്നീ മറ്റു മഹാമാരുടെയും നില ഇങ്ങനെ തന്നെയായിരുന്നു എന്നാണ് അറിയുന്നത്. ദൈവം ഇവരെക്കാണ്ട് ഇങ്ങനെ ചെയ്തത് അവർ ഭൂമിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ശരീരഭാഗങ്ങൾ തീ കൊണ്ട് ദഹിപ്പിച്ചു നാശം വരാത്ത ഭാഗത്തെ ഉപരിലോകത്തെക്ക് ഉയർത്താനാണ്. ദഹിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു അവരുടെ പതിവ് എന്നതിലേക്കുള്ള സുചനയാണിവ. മഹാമാരെ മാത്രമേ ദഹിപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നും ഇതിൽനിന്നു തെളിയുന്നു. ഇതുതന്നെയാണ് ഇന്ത്യക്കാരുടെയും അഭിപ്രായം. ശരീരത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക ബിദു ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനാവുന്നത്. അതാണ് ഭൗതികജീവത്തെ ദഹിപ്പിക്കുന്നോൾ രക്ഷപ്പെടുന്നത്. ഈ തത്ത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച് അവർ ഇങ്ങനെയാണു പറയുന്നത്:

അ ബിനുവിന് (ആത്മാവ്) ആത്മീയ ലോകത്തെക്കുള്ള മടക്കം കൗക്കിൽ സുരൂരശ്മിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ആതുവഴി കയറിയോ അശ്വിജ്വാല വഴിയായി ഉപരിലോകത്തെക്കുയർന്നോ ആകുന്നു. അതിനാലാണ്ടോ നിന്നിലേക്കുള്ള എൻ്റെ മാർഗ്ഗത്തെ നേർവ്വക്കാക്കിത്തരണേ എന്നു ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. നേർവ്വവായാണ്ടോ എറ്റവും എളുപ്പവഴി. എന്നാൽ, മേല്പോട്ടുള്ള ഗതി അശ്വിക്കും രശ്മികൾക്കും മാത്രമാണ്. ‘ഗസ് തുർക്കികൾ’ മുങ്ങിമരിച്ചവരെക്കുറിച്ച് എതാണ്ട് ഇതുപോലെതന്നെയാണ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. മുങ്ങിമരിച്ച ശരീരത്തെ കരക്കുകയറ്റി ഒരു കുടിലിൽ വെക്കുകയും അതിന്റെ കാലിൽ ഒരു കയറു കെട്ടി ആ കയറിന്റെ മറ്റേ തല വെള്ളത്തിലിട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കയറു വഴി ആത്മാവ് ഉയർത്തേണ്ടപു ദിവസം വെള്ള

അതിൽനിന്ന് ഉയരുമെന്നാണ് അവരുടെ വിശദാസം.

ഹന്തുക്കാരുടെ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച അഭിപ്രായത്തിനു വാസ്തവേവൻ്റെ താഴെ കൊടുക്കുന്ന പ്രസ്താവന ശക്തികുടുന്നംശഃ ബന്ധന തതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നവൻ്റെ ലക്ഷണമായി അദ്ദേഹിങ്ങനെ പറയുന്നു: “ബന്ധനമുക്തരെ മരണം ഉത്തരാധനത്തിലും വെള്ളത്ത പക്ഷത്തിൽ സുരൂനും ഒരുമിച്ചുകൂടുന്നതിന്റെ മധ്യത്തിലും ശൈത്യകാലം, വസന്തകാലം എന്നിവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഓനിലുമാകുന്നതാണ്.” അതിനോടു യോജിച്ചുതന്നെന്നാണ് മാനിയും പറഞ്ഞത്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “മതാവലംബികൾ സുരൂനും ചന്ദ്രനും സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം ചെയ്യുന്നതിനെയും അവരെ ബിംബങ്ങളെപ്പോലെ ആരാധിക്കുന്നതിനെയും കൂറപ്പെടുത്താറുണ്ട്. സുരൂർന്നെല്ലായും ചന്ദ്രരന്നെല്ലായും അമാർത്ഥ നില അറിയാത്തതുകൊണ്ടാണ് അവർ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. അവ നമ്മുടെ നടവാതിലും നമ്മുടെ ഈ ലോകത്തെക്കു പുറപ്പെടാനുള്ള കവാടവുമാകുന്നു.” യേശുക്രിസ്തുവും ഈ അഭിപ്രായത്തെ സ്ഥിരീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. ബുദ്ധൻ മുതദേഹരെത്തെ ഒഴുകുന്ന വെള്ളത്തിൽ ഇടംമെന്നു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ബുദ്ധമത വിശ്വസികൾ അവരെ നബികളിൽ ഇടുന്നത്.

ഹന്തുക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അനന്തരാവകാശികൾ മുതദേഹത്തിനു ചേയ്യേണ്ട കടമകളിൽ ചിലതു താഴെ പറയുന്നവയാണ്: മുതദേഹത്തെ കൂളിപ്പിച്ചു സുഗ്രന്ഥവും പുശി വസ്ത്രത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ ശ്രേഷ്ഠം ചന്ദ്രമുട്ടിയോ മറ്റു വിറകുകളോ ഉപയോഗിച്ചു ദഹിപ്പിക്കുക. ദഹിപ്പിശ്രേഷ്ഠം ചിതാഭസമത്തിലോരു ഭാഗം ഗംഗാനദിയിൽ കൊണ്ടുപോയി ഒഴുക്കുക. ‘സഗർ’ന്റെ സന്താനങ്ങളുടെ ചിതാഭസമം ഗംഗയിലൊഴുക്കിയപ്പോൾ അവരുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കപ്പെടുകയും നരകത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ട് അവർ സർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ ഈ ശരീരത്തിനും പ്രസ്തുതാനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. ബാക്കിയുള്ള ചിതാഭസമം ഒഴുക്കുള്ള തോടുകളിൽ ഇടുക്കുണ്ടാണ്. ദഹിപ്പിച്ച സ്ഥലത്ത് ഒരു നംമരക മരിരം ഉണ്ടാക്കി കുമ്മായം തേച്ചു സുക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. മുന്ന് വയസ്സിനു താഴെയുള്ള കൂട്ടികളെ ദഹിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല. ഈ കൂട്ടുങ്ങളെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ചവർ രണ്ട് ദിവസം കൂളിക്കുകയും വസ്ത്രം കഴുകുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ദഹിപ്പിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നാൽ ശവങ്ങൾ മരുഭൂമിയിൽ ഇടുകയോ ഒഴുകുകയോ ആണ് ചെയ്യേണ്ടത്.

മരിപ്പിപോയ ആളോടുള്ള കടമയായി ഉടനടി ചാടി മരിക്കാൻ അതിനു നിർബന്ധയായ വിധവയോ വാർഡക്കും കൊണ്ടോ മാറാവ്യാധികൾക്കൊണ്ടോ തുടർന്നു ജീവിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കാത്തവരോ മാത്രമേ ഒരുങ്ങുകയുള്ളൂ. മാറ്റാരും തന്നെ ഈ കൂട്ടും ചെയ്യാൻ പാടില്ല.

വൈശ്യരും ശുദ്ധരും മാത്രമേ പുന്നജമം നന്നായി വരുന്നതിനായി ഇങ്ങനെ ചെയ്യാറുള്ളു. ബോഹമണ്ണരും കഷ്ടത്രിയരും ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു വ്യക്തമായി നിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, അവരിൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്യാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഗ്രഹണ സമയത്ത് അപ്രകാരം ചെയ്യുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഗംഗാനദിയിൽ തങ്ങെല്ല കൊണ്ടുപോയി മുക്കിപിടിച്ചു കൊല്ലാൻ ആരെയെങ്കിലും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗംഗയും യമുനയും കൂടിച്ചേരുന്നിടത് ‘പ്രയാഗ്’ എന്നു പേരായ ഒരു വലിയ വ്യക്ഷമുണ്ട്. അതിന്റെ പ്രത്യേകത അതിന്റെ ശാഖകൾ രണ്ട് തരത്തിലായി കാണാമെന്നതാണ്. അതായത് ചിലത് സാധാരണ ശാഖകൾ പോലെ മേൽപ്പോട്ട് പോകുകയും മറ്റുചിലത് വേരുകൾ പോലെ കീഴ്പ്പോട്ടു വരുകയും ചെയ്യുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ഇനത്തിൽ ഇലകളുണ്ടായുന്നതല്ല. ആ ശാഖകൾ ഭൂമിയിലെത്തിയാൽ കൊമ്പുകൾക്കുള്ള തുണ്ണുകൾ പോലെ നിൽക്കുന്നു. ഈ വ്യക്ഷത്തിന്റെ ശാഖകൾ വളരെ വീതിയിൽ പടർന്നുപിടിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അതിന് ഇങ്ങനെയുള്ള തുണ്ണുകളുടെ ആവശ്യം നേരിട്ട്. ആത്മഹത്യ ചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുന്നവർ അതിനു മുകളിൽ കയറി ഗംഗയിലേക്കു ചാടുന്നു.

വൈഡാകരണനായ യോഹനാൻ ഇങ്ങനെ ഉല്ലിച്ചിരിക്കുന്നു: “ഗ്രീക്കുകാരുടെ അസ്ഥകാരകാലത്ത് അവരിൽ ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ (പിശാച്ചിന്റെ അടിമകളെന്നാണു ഞാൻ അവരെ വിളിക്കുന്നത്) തങ്ങളുടെ അവയവങ്ങൾ വാളുകൊണ്ട് വെട്ടിമുറിച്ച ശേഷം തീയിൽ ചാടിയിരുന്നു. ഇവർക്ക് അതുകൊണ്ടാനും ധാതൊരു വിഷമമോ വേദനയോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലതെ.”

ഈത്യകാരുടെ നടപടിക്കു തുല്യമായി സോക്രറ്റീസ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ദേവമാർ നിർബന്ധിക്കുകയും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നോളാതെ ആർക്കും ആത്മഹത്യ ചെയ്യാൻ പാടില്ല.” അദ്ദേഹം തുടർന്നുന്നു: “നാം-മനുഷ്യവംശം-ഒരു തരത്തിലുള്ള ബന്ധനത്തിലാണ്. നമുക്കീ നിലയിൽനിന്ന് ഓടിരക്ഷപ്പെടാൻ സാധ്യമല്ല. പാടുള്ളതുമല്ല. കാരണം, ദേവമാർ നമ്മുടിച്ചു ശേഖിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നാം അവരുടെ സേവകമാരാണ്.”

അഥ്യായം 74

പ്രതിവും അതിരെ വകുപ്പുകളും

എല്ലാവിധ വ്രതങ്ങളും ഇന്ത്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ സ്വമന സ്ഥാലെ ചെയ്യുന്ന കർമ്മമാണ്. അവയിലോന്നും തന്നെ നിർബന്ധമില്ല. കുറേ സമയം ആഹാരം കഴിക്കാതിരിക്കുക എന്നാണ് വ്രതം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ചടങ്ങുകളും സമയങ്ങളും അനുസരിച്ചാണ് വ്രതങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെടുന്നത്. അതിരെ സാധാരണ രിതി താഴെ കാണിക്കാം:

വ്രതത്തിനുള്ള ദിവസം മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിക്കുകയും ആരെ സക ല്പിച്ചു വ്രതമനുഷ്ഠിക്കുന്നവോ-ദൈവമോ ദേവമാരോ മറ്റൊരെങ്കിലും വസ്തുവോ എന്നായാലും-അദ്ദേഹത്തിരെ, അമ്ഭവാ അതിരെ നാമം ഉച്ചരിക്കുകയും വ്രതമനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനു തലേ ദിവസം ഉച്ചസമയത്ത് ആഹാരം കഴിച്ചു പാപ്പ് നല്ലവണ്ണം തേച്ചു ശുഖിയാക്കി വ്രതം തുടങ്ങു കയ്യും ചെയ്യുന്നു. ആ നിമിഷം മുതൽ ആഹാരത്തിനിന്നു വിരമിക്കും. പിറ്റേ ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ പല്ലുതേച്ചു കൂളിച്ച് ദിനചര്യകൾ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണ്. കഴീൽ കുറച്ചു വെള്ളമെടുത്ത് വ്രതം കൊണ്ടു ദേശിച്ചു ദേവരെ പേരുചൂഢിച്ചു നാനാഭാഗത്തെക്കും എറിയുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ വ്രതദിവസത്തിരെ പിറ്റേ ദിവസം സുരൂനും ചൂഡി അപ്പോൾ തന്നെ വ്രതം ഉപേക്ഷിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഉച്ചവരെ പിന്തി കുകയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഈ വകുപ്പിന് ‘ഉപവാസം’ എന്നു പറയുന്നു. കാരണം, ഉച്ചമുതൽ പിറ്റേന് ഉച്ചവരെ ക്രഷണം ഉപേക്ഷിക്കുന്ന തിനു വ്രതം എന്നു പറയുകയില്ല. ‘എകനകതം’ എന്നാണു പറയുക.

‘കൃച്ഛറം’ എന്നു പേരായ മര്യാദ വ്രമ്മജ്ഞത്തിപ്രകാരമാണ്: ഏതെങ്കിലും ഒരു ദിവസം ഉച്ചസമയത്തു ഭക്ഷണം കഴിക്കുക, പിറ്റേ ദിവസം സന്ധ്യക്കും കഴിക്കുക, മുന്നാമത്തെ ദിവസം അത്യാവശ്യത്തിനു മാത്രം കഴിക്കുക. പിന്നീട് നാലുമത്തെ ദിവസം പൂർണ്ണമായി വ്രതമനുഷ്ഠിക്കുക.

‘പരാകം’ എന്ന പേരിലെയപ്പെടുന്ന മറ്റാരു സന്ദേശഭായം ഇങ്ങനെയാണ്: മൂന്ന് ദിവസം തുടർച്ചയായി ഉച്ചസമയത്തു മാത്രം ഭക്ഷണം

കഴിക്കുകയും പിനീട് മുന്ന് ദിവസം സന്ധ്യാസമയത്തു മാത്രം ആഹാരം കഴിക്കുകയും അതിനു ശേഷം മുന്ന് ദിവസം തുടർച്ചയായി ഉപവസിക്കുകയും ചെയ്യുക.

‘ച്രന്റായനു’ എന്നു പേരായ വ്രതം ഇങ്ങനെന്നാണ്: പഞ്ചാംഗി ദിന തിരിൽ വ്രതം തുടങ്ങുക. അടുത്ത ദിവസം ഒരു പിടി ഭക്ഷണം, അതിനടുത്ത ദിവസം ഒരു പിടിയും, മുന്നാമത്തെ ദിവസം മുന്ന് പിടി. ഇങ്ങനെ അമാവാസി ദിവസം വരെ തുടർന്നുകഴിക്കുക. അമാവാസിയിൽ ഉപവാസം അനുഷ്ഠിച്ചതിനു ശേഷം ഭക്ഷണം ക്രമേണ ഒരു പിടി കുറച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. അങ്ങനെ പഞ്ചാംഗി ആവുന്നേം ഫേക്കും ഭക്ഷണം തീരെ കഴിക്കാതിരിക്കണം.

‘മാസവാസർ’ എന്നു പേരായ മറ്റാരു രിതി ഇങ്ങനെന്നാണ്: ഒരു മാസത്തിലെ ദിവസങ്ങൾ തുടർച്ചയായി ഇടമുറിയാതെ വ്രതമനുഷ്ഠിക്കുക.

വ്രതങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം രണ്ടാമത്തെ ജന്മത്തിലാണ് ലഭിക്കുക എന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുകയും അവയുടെ ഗുണങ്ങളെ സവിസ്താരം പ്രതിപാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചെച്ചത്രമാസ ദിനങ്ങൾ മുഴുവനും തുടർച്ചയായി വ്രതമനുഷ്ഠിക്കുന്നവർ ഏഴുവരുവും സത്തനാന സമുഖിയും ഉണ്ടാകും. വൈശാവത്തിൽ തുടർച്ചയായി ഉപവസിച്ചാൽ കുട്ടം ബത്തിന്റെ നേതാവും സൈന്യത്തിന്റെ നായകനും ആയിരത്തീരും. ‘ജ്യേഷ്ഠം’ ദിവസങ്ങൾ തുടർച്ചയായി ഉപവസിച്ചാൽ സ്വന്തീസുവംകൊണ്ട് ഭാഗ്യവാനാകും. ‘ആഷാധ’ തിരിൽ ഇടവിടാതെ ഉപവസിച്ചാൽ ധനവും സംകരിച്ചുവും ലഭിക്കും. ‘ശ്രാവൺ’ തിരിൽ തുടർച്ചയായി ഉപവസിച്ചാൽ വിദ്യ കരഗതമാകുന്നതാണ്. ‘ഭാദ്ര’ മാസത്തിൽ ഉപവസിച്ചാൽ ആരോഗ്യവും ദയവും ദൈർଘ്യവും ഏഴുവരുവും കനുകകാലികളും ലഭിക്കുന്നതാണ്. ‘ആശ്വിനം’ മുഴുവൻ ഉപവസിച്ചാൽ ശത്രുക്കളെ മുഴുവൻ ജയിച്ചടക്കാൻ സാധിക്കും. ‘കാർത്തിക’ തിരിൽ പിലുപവസിച്ചാൽ മഹാനായി ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ നേടും.

‘അശ്വഹായനം’ തിരിലായാൽ നല്ലതും ഉത്തമ ക്രഷ്ണാഷ്ടമത്തിൽ സുവം സന്ധാരിക്കാം. ‘പഞ്ചത്തി’ ലായാൽ ഉയർന്ന പദവി ലഭിക്കും. ‘മാസ’ തിരിലായാൽ ധാരാളം സ്വത്തുകൾ സന്ധാരിക്കാം. ഫർഗുസൻ തിലുപവസിച്ചാൽ എല്ലാവരുടെയും സ്വന്നേഹത്തിനു പാത്രമാകും. എല്ലാ മാസങ്ങളിലും തുടർച്ചയായി ഉപവസിക്കുകയും കൊല്ലുത്തിൽ പറ്റണ്ട് പ്രാവഹ്യം മാത്രം വ്രതം മുൻകുകയും ചെയ്താൽ പതിനായിരം കൊല്ലം സർഗത്തിൽ താമസിക്കാം. പിനീട് അതിൽനിന്ന് ഉന്നതവും കുലീനവുമായ ഒരു കുടംബത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരുന്നതാണ്.

വിഷ്ണുധന്യർമ്മത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകാണുന്നു: ‘യാജക വല്ക്കു’ എന്ന ഭാര്യ മെമ്പ്രേതയി തന്റെ ഭർത്താവിനോട് ഓരോള്ളുടെ സന്നാ

നങ്ങൾ ശാരീരിക നാശങ്ങളിൽനിന്നും മറ്റു നാശങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷ പ്രാപിക്കണമെങ്കിൽ എന്നാണ് താൻ ചെയ്യേണ്ടതെന്നു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അതിന് അദ്ദേഹത്തിൽ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: “പ്രാശ്നത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ പകുതിയിൽ തുടർച്ചയായി നാലു ദിവസം വ്രതമനുഷ്ഠിക്കുകയും ഒന്നാം ദിവസം ശുഭ ജലത്തിലും രണ്ടാം ദിവസം എഞ്ചേള്ള തേച്ചും മൂന്നാം ദിവസം ‘വജ്ജ്’ എന്ന തെലം പുരട്ടിയും നാലാം ദിവസം സുഗന്ധദ്വയങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചും കൂളിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ വ്രത ദിവസങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ ധർമ്മം ചെയ്യേണ്ടതും ദേവമാരെ സ്തുതിക്കേണ്ടതുമാണ്. അങ്ങനെ ആ കൊല്ലാവസാനം വരെ ഒരോ മാസത്തിലും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ സന്നാനങ്ങൾക്ക് ധാതൊരു വിഷമവും നേരിട്ടുകയില്ല. ദിലീപൻ, ദുഷ്യന്തൻ, യയാതി എന്നിവരെല്ലാം ഈപ്രകാരം ചെയ്തത്തിനാൽ അവരുടെ ഉദ്ദിഷ്ടങ്ങൾ സാധിച്ചു. ഈത്തുപോലെ നിനക്കും അഭിലാഷ സിഖിയുണ്ടാകുന്നതാണ്.”

അഥ്യായം 75

പ്രത്രിന നിർബ്ലായം

എല്ലാമാസത്തിലും വെളുത്തപക്ഷത്തിൽന്ന് എട്ടാമതെത്തയും പതി നൊന്നാമതെത്തയും ദിവസങ്ങൾ വരതാനുഷ്ഠാന ദിനങ്ങളാണ്. ആദിമാസം ശുന്നും നിറന്തതായതിനാൽ അക്കാലത്തു വരും അനു ഷ്ടിക്കേണ്ടതില്ല. പതിനൊന്നാം ദിവസത്തെ വരും വാസ്യദേവനാണ് നടപ്പാക്കിയത്. അദ്ദേഹം ‘മാഹൂറ’ പട്ടണത്തിൽന്ന് രാജാവായപ്പോൾ അവിടതെന്ന നിവാസികൾ എല്ലാമാസവും ഒരു ദിവസം ഇന്ദ്രന്ന് പേരിൽ ആശോശിക്കുന്നതായി കണഭൂം ആ ആശോശം തന്റെ പേരിലാവുന്ന തിനായി പതിനൊന്നാം ദിവസം ആശോശിക്കാൻ അവരെ നിർബന്ധിച്ചു. അവരുടെനെ ചെയ്തപ്പോൾ ഇന്ദ്രൻ കോപിക്കുകയും അതി വർഷവും വെള്ളപ്പൂക്കവുംകൊണ്ട് അവരുടെ സ്വത്തുകളും കാലിക ഭളയും നശിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ വാസ്യദേവൻ തന്റെ സ്വന്തം ഏകകൊണ്ട് ഒരു പർവ്വതം പൊകിപ്പിടിച്ചു വെള്ളപ്പൂക്കത്തിൽനിന്ന് അവരെ സംരക്ഷിച്ചു. ജനങ്ങൾ വാസ്യദേവന്ന് രൂപം മഹൂറാകടക്കുത്തുള്ള ഒരു പർവ്വതത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു. അതുകൊണ്ട് അവർ ആ ദിവസം പരിശുഡിയോടെ വരും അനുഷ്ടിക്കുകയും നിർബന്ധമെന്ന നിലയിൽ രാത്രിമുഴുവൻ ഉറകമെിളക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.

വിഷ്ണുധർമ്മത്തിൽ പറയുന്നു: ചട്ടൻ കരുത്ത പക്ഷത്തിലെ എട്ടാം ദിവസം രോഹിണി ഞാറുവേലയിലിറങ്ങിയാൽ അനു വരുമ നുഷ്ടിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിന് ‘ജയന്തി’വരതമെന്നു പറയുന്നു. ആ ദിവസം നടത്തുന്ന ധർമ്മം സർവ്വ പാപങ്ങളെള്ളും ചൊരുപ്പിക്കുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ നിബന്ധന വാസ്യദേവൻ ജനിച്ച ‘ഭാദ്ര’ മാസത്തിലല്ലാതെ ബാധിക്കുകയില്ല. പ്രസ്തുത മാസത്തിൽന്ന് കരുത്ത പക്ഷത്തിലെ എട്ടാം ദിവസം ചട്ടൻ രോഹിണിയിലായിരുന്നപോഴാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. ‘ആദിമാസ’കാരണമായും കൊല്ലം വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടും മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവിച്ച ദിവസവും ഞാറുവേലയും ചുരുക്കം ചില വർഷങ്ങളിൽ

മാത്രമേ ഒരിക്കൽ തന്ത്രകൂടുകയുള്ളൂ.

ഈതെ ശ്രദ്ധത്തിൽ മറ്റാരിടത്ത് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: വെള്ളുത്ത പക്ഷത്തിന്റെ പതിനൊന്നാം ദിവസം എഴാം ഞാറുവേലയായ ‘പുർണ്ണത’ത്തിൽ ചുറ്റൻ ഇരങ്ങിയാൽ അന്ന് വ്രതമനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിന് ‘ആട്ട്’ എന്നു പറയുന്നു. അനേന്തിവസം ധർമ്മം ചെയ്താൽ ആഗ്രഹങ്ങൾ സ്വഹിതമാകു. ‘സഗരൻ, കാകുംഗമൻ, ദായമാരൻ’ എന്നിവർക്ക് ഇങ്ങനെ നേട്ടമുണ്ടായതെ. ചെച്രത്രമാസത്തിന്റെ ആറാം ദിവസം സുരൂരുപ്പെട്ട പേരിൽ വ്രതമനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആഷാധമാസത്തിൽ പതിനേഴാം ഞാറുവേലയായ ഉത്രാതത്തിൽ ചുറ്റൻ ഇരങ്ങിയാൽ അനു വാസുദേവരെ പേരിൽ വ്രതമനുഷ്ഠിക്കണം. ഇതിനു ‘ദേവ സീനി’ എന്നു വിളിക്കുന്നു.

ദേവമാർ ഉറങ്ങുന്ന നാലു മാസത്തിന്റെ ആദ്യമായിരിക്കും ഈ ദിവസമനു പറയുന്നു. ചിലർ ഇതു പതിനൊന്നാമത്തെ ദിവസവും കൂടി ആയിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധിക്കാറുണ്ട്. എല്ലാ വർഷവും ഇങ്ങനെ തന്ത്രകൂടുകയില്ലെന്നതു വ്യക്തമാണ്ടോ. വാസുദേവരെ അനുയായി കഴി അനേ ദിവസം മത്സ്യം, മാംസം, മധുരപലഹാരം, സ്ത്രീസംസർഗം എന്നിവ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ദിവസത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രം കൈശം കഴിക്കുകയും നിലത്ത് ഓന്നും വിരിക്കാതെ ഉറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ നാലു മാസങ്ങളും ദേവമാരുടെ രാത്രികളാണെന്നു പറയുന്നു. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ മാസം അസ്ത്രമയത്തിനും അവസാനത്തെ പ്രഭാതത്തിനുമുള്ളതാണ്. പക്ഷേ, സുരൂൻ ആ സമയത്ത് കർക്കിടകത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലാവും. അതു ദേവമാരുടെ മധ്യാഹനമാണ്.

അപ്പോൾ ഉദയം, അസ്ത്രമനു എന്നീ രണ്ട് സന്ധിക്കളിലുണ്ടു് പറഞ്ഞത് എങ്ങനെന്നയാണ് ശരിയാവുക എന്ന് എന്നിക്കു മനസ്സിലാവു നില്ല. ‘ശ്രാവണ’ മാസത്തിൽ പുർണ്ണച്ചന്ദ്രാദയ ദിവസം ‘സോമമാനാമ്’ എന്ന പേരിൽ ഒരു വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കാറുണ്ട്. ആശ്വീന മാസത്തിൽ ചുറ്റൻ കർക്കിടകരാശിയിലും സുരൂൻ കന്നിരാശിയിലുമായിരിക്കു ദ്രോശ് ഒരു വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. ഈ മാസത്തിലെ എട്ടാം ദിവസം ‘സോമമാനാമ്’ ദിവസം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടത്. ചന്ദ്രാദയത്തോടെയാണ് ഈ വ്രതം മറിക്കുക.

ഭാദ്രമാസത്തിലെ അഞ്ചാം ദിവസം സുരൂരുപ്പെട്ട പേരിൽ വ്രതമനുഷ്ഠിക്കണം. ഇതിന് ‘ശത്രി’ എന്നു പറയുന്നു. അന്ന് അവർ വെയി ലത്തും ധാരങ്ങളിലും കടക്കുന്ന സൃഷ്ടപ്രകാശത്തിലും നിന്ന് സുഗ സ്വദേശങ്ങളും തുളസിയും പുംബാട്ടുകളും വിതരുന്നു. ഈതെ മാസത്തിൽ ചുറ്റൻ രോഹിണി ഞാറുവേലയിലാകുംവോൾ വാസുദേവരെ ജന്മിന്നു പ്രമാണിച്ചുള്ള വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. ഈതു കുറുത പക്ഷത്തിലെ

എട്ടാം ദിവസമായിരിക്കണമെന്നു നിബന്ധന ചെയ്യുന്നവരുണ്ട്. ഈ നിബന്ധനകളും തുടർച്ചയായി ഒത്തുകൂടുകയില്ലെന്നു നാം പ്രസ്താവിച്ചുവെല്ലോ. കാർത്തിക എന്നുവേലയിൽ ചുന്നൻ അവസാനത്തെ എന്നുവേലയായ രേവതിയിലാകുണ്ടോ ഒരു വ്രതമനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതാണ്. വാസുദേവൻ ഉറക്കത്തിൽ നിന്നുണ്ടുന്നത് പ്രമാണിച്ചാണീ വ്രതം. ഇതിന് ‘ദേവതീനി’ (ദേവതാരുടെ ഉണ്ണർച്ച) എന്നു പറയുന്നു.

പില ആളുകൾ വെള്ളുത്ത പക്ഷത്തിൽ പിതറനാനാം ദിവസമായി റിക്കൺ എന്നുകൂടി പറയുന്നു. അന്നേ ദിവസം അവർ പഴുവിൻ ചാണകം മേലെ പുരട്ടുകയും അതിശേഷം പാല്പും മുത്രവും ചാണകവും കൂട്ടിക്കലർത്തിയതുകൊണ്ട് വ്രതം മുറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ദിവസം ‘പഞ്ചരാത്രീവൈശം’ എന്നു പറയുന്ന അഥവാ ദിവസങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തെത്താണ്. വാസുദേവനുവേണ്ടി ഈ ദിവസം അവർ വ്രതമനുഷ്ഠിക്കുന്നു. അതിശേഷം രണ്ടാമത്തെ ദിവസം അവർ ആദ്യം ബ്രഹ്മണ രക്കക്കൊണ്ട് വ്രതം മുറിപ്പിക്കുകയും പിന്നെ അവർ സ്വയം മുറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പൗഷ്മാസത്തിൽ മുന്നാം ദിവസം സ്ത്രീകളുടെ മാത്രം വ്രതമാണ്. ഇതിന് ‘കാരത്ര’ എന്നു പറയുന്നു. ഈ വ്രതം ഒരു രാവും പകലും പുർണ്ണമായി അനുഷ്ഠിക്കണം. നേരു പുലർന്നാൽ അവർ കൂട്ടികൾക്കു ഭാന്യർമ്മം ചെയ്യുന്നു.

അഥ്യായം 76

ഉത്സവങ്ങൾ

പുണ്യം നേടാനുള്ള പുറപ്പാടിനു ധാരെ എന്നു പൊതുവിൽ പറഞ്ഞുവരുന്നു. അതിനാൽ, ഉത്സവത്തിന് ‘ധാര’ എന്ന പേര് ലഭിച്ചു. ഉത്സവങ്ങളിൽ അധികവും സ്ത്രീകളുടെതും കുട്ടികളുടെതുമാണ്. ചെച്ചത്രമാസത്തിൻ്റെ രണ്ടാമത്തെ ദിവസം കാർഷികക്കാരുടെ ഉത്സവ ദിവസമാണ്. ഇതിന് ‘അർദ്ദോസ്’ എന്നു പറയുന്നു. ഇതിൻ്റെ കാരണം കാർഷിക രാജാവായ ‘മുത്തേത’ തുർക്കികളുമായുള്ള സമരത്തിൽ വിജയിച്ചതാണ്. ലോകം മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ അധികാരത്തിനു കീഴിലായിരുന്നുവെന്നാണ് അവർ കരുതുന്നത്. ഇതുപോലെ തന്നെയാണ് അവരുടെ മികച്ച രാജാക്കന്നാരെക്കുറിച്ചും അവരുടെ വിശ്വാസം. ചരിത്ര ഗവേഷണം നടത്തിയാൽ ഇതെല്ലാം വാസ്തവവിരുദ്ധമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും.

പേരുപ്പുകാരന്മാരുടെ ശ്രീക്കുട്ടകാരന്മാരുടെ ആയ രാജാവ് തന്റെ അധികാര സ്ഥിര വിപുലീകരിക്കുന്നതുപോലെ ഇന്ത്യ കാരനായ രാജാവും ചെയ്യുന്നതിൽ ധാരതാരസാധ്യതയുമില്ല. പക്ഷേ, ചരിത്ര തെളിവുകളും അതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്ത്യ രാജാവ് ഇന്ത്യ അടക്കി ഭരിച്ചത് വാസ്തവമാവാം. പക്ഷേ, ഇന്ത്യക്കപ്പേരം രാജ്യങ്ങളും ജനങ്ങളുമുള്ള കമ്മ ഇന്ത്യക്കാർക്ക് അപ്പോൾ അറിഞ്ഞു കൂടായിരുന്നു.

ചെച്ചത്രമാസത്തിലെ പതിനൊന്നാമത്തെ ദിവസത്തിന് ‘ഹിന്ദോജി ചെച്ചത്ര’ എന്നു പറയുന്നു. അന്ന് അവർ വാസ്യുദേവരൻ്റെ ‘ദേവഗൃഹത്തിൽ’ ഏറുമിച്ചുകുടുകയും ആ വിഗ്രഹത്തെ കുട്ടികളെ തൊട്ടിലിൽ ആട്ടുന്നതുപോലെ ആട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. പകൽ സമയം അവരുടെ വിടുകളിലാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. അന്ന് അവർ സന്ന്ദേശഭരിത രായി കഴിഞ്ഞുകുടുന്നു. ഇന്ത്യ മാസത്തിലെ പൊർണ്ണമികൾ അവർ ‘വഹന്ത്’ എന്നു പറയുന്നു. ഇതു സ്ത്രീകളുടെ ഉത്സവദിവസമാണ്.

അനേൻ ദിവസം അവർ അഴകുള്ള വസ്ത്രം ധരിക്കുകയും ഭർത്താക്ക മാർക്ക് സമ്മാനങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ചെച്ചത്രമാസത്തിലെ ഇരുപത്തി എട്ടാമത്തെ ദിവസത്തിന് ‘ചെച്ചത്ര ഷഷ്ഠി’ എന്നു പറയുന്നു. ഈ ആശോഷ ദിവസം ഭവതിയുടെ പേരിലാം കൊണ്ടാടുകയും പ്രത്യേകമായി കൂളിക്കുകയും ഭാന്യർമ്മങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

വൈശാവത്തിന്റെ മുന്നാം ദിവസം ‘ഗൗരാത്രി’ എന്ന പേരിലാം പ്ലെട്ടുന സ്ത്രീകളുടെ ഉത്സവമാണ്. മഹാദേവൻ്റെ ഭാര്യയും ഹിമാലയത്തിന്റെ പുത്രിയുമായ ‘ഗൗരി’യുടെ പേരിലാണ് ഈ ആശോഷിക്കുന്നത്. സ്ത്രീകൾ അന്ന് കൂളിച്ചു മോടിവസ്ത്രങ്ങളാണിങ്ക് ശഗരിയുടെ വിശ്രഹത്തിനു വിളക്കുവെച്ച് ആരാധന നടത്തുകയും സുഗന്ധവ്യഞ്ജൾ പൂശുകയും ഉപവാസമനുഷ്ഠിക്കുകയും ഉണ്ടാലുടിക്കളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിറ്റേന് അവർ ഭാന്യർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു.

വൈശാവത്തിന്റെ പത്താം ദിവസം കുറേ ബ്രാഹ്മണർ അവരുടെ രാജാവിന്റെ കല്പന പ്രകാരം മരുഭൂമിയിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടി അഞ്ചു ദിവസം തുടർച്ചയായി അശി ബലി നടത്തുന്നു. പാർശ്വമി വരെ അപ്രകാരം ഇടവിടാതെ അശി ജലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. നാലു കൂട്ടമായി പതിനാറിടങ്ങളിലാണ് അശി ജലിപ്പിക്കുക. നാല് വേദത്തെ സൃചിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഓരോ കൂട്ടത്തിന്റെയും നേത്യത്വം ഒരു ബ്രാഹ്മണമാർ ഏറ്റുകുന്നതാണ്. പതിനാറാമത്തെ ദിവസം അവർ മടങ്ങിപ്പോകും. ഇന്നമാം സത്തിലാണ് ‘വസന്തം’ (മഹാവിഷ്ണുപദം) എന്നറിയപ്ലെട്ടുന സൃംഗരീ മദ്യരേഖാ പ്രവേശം ഉണ്ടാകുന്നത്. അവർ കണക്കുകൂട്ടി ആ സമയം മനസ്സിലാക്കുകയും ആശോഷിക്കുകയും ബ്രാഹ്മണരെ സർക്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജേപ്പം മാസത്തിന്റെ പ്രമാ ദിവസത്തിലും (ഈ സൃംഗനും ചന്ദനനും സമേച്ചിക്കുന്ന ദിവസമാണ്.) ഉത്സവമുണ്ട്. അന്ന് ആദ്യം കൊയ്തതെടുക്കുന്ന ധാന്യം പുണ്യംകിടക്കാനായി വെള്ളത്തി ദിട്ടുന്നു. ഈ മാസത്തിലെ പുർണ്ണചന്ദ ദിവസം സ്ത്രീകളുടെ ഉത്സവമാണ്. ഇതിന് ‘രൂപപദ്മം’ എന്നു പറയുന്നു. ആഷാധ മാസത്തിന്റെ എല്ലാ ദിവസങ്ങളും ധർമ്മം ചെയ്യാനുള്ളതാണ്. ഇതിനെ ‘ആഹാരി’ എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഈ മാസത്തിൽ പുതിയ പാത്രങ്ങൾ വാങ്ങുക പതിവാണ്. ശാവണം മാസത്തിലെ പുർണ്ണചന്ദ ദിവസം ബ്രാഹ്മണരാർക്കു പ്രത്യേക സർക്കാരം ലഭിക്കും. ആശീരീനം എട്ടാം ദിവസം ചന്ദൻ പത്തൊന്തരാമത്തെ ഞാറ്റുവേലയായ ‘മുല്പത്തിൽ വരുമ്പോൾ കരിവിൻ നീരെടുക്കുന്ന കാലമാരംഭിക്കുന്നു. അനേൻ ദിവസം വാസുദേവൻ്റെ സഹോദരിയായ ‘മഹാനവമി’യുടെ പേരിൽ ആശോഷമുണ്ട്. ആദ്യമായി മുറിച്ചെടുക്കുന്ന കരിവുകൊണ്ട് ശേവതി ബിംബത്തിനു വഴി

പാട്ടു നടത്തുന്നു. ഈ ബിംബത്തിന്റെ പേരിൽ ധാരാളം ധർമ്മം കൊടുക്കുകയും ആടുകളെ ബലിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്തവർ ഈ ബിംബത്തിന്റെ മുഹിൽ ഇരിക്കാതെ ബഹുമാന സൂചകമായി നിൽക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഇവർ കണ്ണുമുട്ടിയ വരെ കൊന്നു ബലിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആശീന പത്രതാസ താമതെ ദിവസത്തിൽ ചുറ്റൻ അവസാനത്തെ ഞാറ്റുവേലയായ രേഖ തിയിലായിരിക്കുമ്പോൾ ‘പുഹായ’ എന്ന പേരിലോരു ഉത്സവം നടത്താറുണ്ട്. അന്ന് അവർ ഗുസ്തി നടത്തുകയും മുഗങ്ങളെ ബലി കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വാസ്യാദേവൻ തെരേ അമ്മാവനായ കാംസനെ മൽപ്പിച്ചുത്തെത്തിനായി വിളിച്ചതു പ്രമാണിച്ചാണ് ഈ ആശേലാഷം. പതിനൊന്നാമതെ ദിവസം കൊണ്ടാടുകയും ബ്രാഹ്മണർക്ക് സദ്യ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇരുപത്തി മുന്നാമതെ ദിവസത്തിൽ ‘അശുക്’ എന്ന ഒരു ഉത്സവമുണ്ട്. ഇതിന് ‘ആഹൃയ’ എന്നും പറയുന്നു. അന്നേ ദിവസം ചുറ്റൻ ഏഴാമതെ ഞാറ്റുവേലയായ പൂർണ്ണതത്തിലായിരിക്കും. അന്ന് സന്ദേശത്തിനും ഗുസ്തിക്കുമുള്ള ദിവസമായിരുന്നു. ഭാദ്രമാസത്തിൽ ചുറ്റൻ പത്രതാസതാമതെ ഞാറ്റുവേലയായ മകത്തിൽ വരുമ്പോൾ അവർ ‘പിതൃപക്ഷ’ എന്ന പേരിൽ ഒരു ആശേലാഷം നടത്താറുണ്ട്. ചുറ്റൻ ഈ ഞാറ്റുവേലയിൽ വരുന്നത് അമാസി ആടുക്കുമ്പോഴാണ്. പതിനൊഞ്ചി ദിവസം തുടർച്ചയായി പിതൃക്കളുടെ പേരിൽ അവർ ഭാന ധർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നു. ഭാദ്രം മുന്നാം ദിവസം സ്ത്രീകൾക്കുള്ള ‘ഹർവാലി’ ഉത്സവവമാണ്. ഇതിന്റെ കുറിച്ചു ദിവസം മുന്നായി സ്ത്രീകൾ കൊടുകളിൽ വിത്തുപാക്കുകയും ഈ ദിവസമാകുമ്പോഴേക്കും അതു മുളക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പനിനിർ പുഷ്പവും സുഗന്ധദ്രവ്യവും ഈ കൊടുകളിൽ വിതരി അവർ രാത്രി മുഴുവൻ കളിക്കുകയും പിറ്റേ ദിവസം രാവിലെ പുഴയിലോ കുളത്തിലോ പോയി കൊടുകൾ കഴുകി വൃത്തിയാക്കി കുളിച്ചു ധർമ്മം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭദ്രത്തിന്റെ ആറാമതെ ദിവസം ‘ഗാഭാത്ത്’ എന്നു പേരിൽ ആശേലാഷിക്കാറുണ്ട്. അന്ന് ക്ഷേമ സാധനങ്ങൾ ധർമ്മമായി കൊടുക്കുന്നു. എട്ടാം ദിവസം ചുറ്റൻ പകുതി മാത്രം കാണുമ്പോൾ ‘ധ്യുവഹർ’ എന്ന പേരിൽ ഒരു തിരുവാം നടക്കുന്നു. കുളിക്കുകയും സന്താനരക്ഷകായി മുളപ്പിച്ച മുത്തുകൾ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത് ഈ ഉത്സവത്തിന്റെ വിശേഷതയാണ്. സ്ത്രീകൾ അന്നേ ദിവസം സന്താനലഭ്യിക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പതിനേന്നാം ദിവസത്തിന് ‘പർവ്വത്’ എന്നു പറയുന്നു. പുജാരി തനിക്കു കിട്ടിയ സമാന നൂലുകളിൽ നി ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു സുത്രമാണ്. അതിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തിൽ മാത്രം കുക്കുമച്ചായം പുറടുന്നു. വാസ്യം ദേവ വിഗ്രഹത്തിന്റെ അളവിലാണതു മുൻചെടുക്കുന്നത്. പിന്നെ പുജാരി തന്റെ കഴുത്തിലിട്ടുകയും അപ്പോൾ അതു പാദം വരെ നീണ്ടു കിട്ടി

ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മഹത്തായ ഒരു ആദ്ദോഷമാണ്. പതിനൊരുമുത്തേ ദിവസം (കറുത്ത പക്ഷത്തിന്റെ ആദ്യം) ‘കാര’ എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്നു. ആച്ചയുടെ പ്രമാം ദിവസമാണിൽ. അന്ന് ഇന്ത്യക്കാർകൂട്ടികളെ ഭാഗിയായി വസ്ത്രങ്ങൾ യർപ്പിക്കുകയും സുഗന്ധ ദ്രവ്യങ്ങൾ പുശുകയും പല തരത്തിൽ മുഖങ്ങളെക്കാണ്ക് അവരെ കളിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ ഏഴാം ദിവസം പുരുഷമാരും കോടിവസ്ത്രം ധരിച്ച് ഉത്സവം കൊണ്ടാടും. ഈ മാസത്തിലെ ശ്രേഷ്ഠമുള്ള ദിവസങ്ങളിലും അവർ കൂട്ടികളെ ഉല്ലസിപ്പിക്കുന്നതും ബൈക്കുന്നേരമായാൽ അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ മാറ്റി പുതിയതണിയിക്കുന്നതും ഫ്രാഡം സദ്ധകാരവും സദ്ധകർമ്മങ്ങളും നടത്തുന്നതാണ്. ചട്ടേൻ രോഹിണിയിലെത്തിയാൽ ആ ദിവസത്തിന് ‘ഗൃണലിഹിത്’ എന്നു പറയുന്നു. അനുമതതൽ മുന്ന് ദിവസം കളി വിനോദങ്ങളാടുകൂടിയ ഉത്സവമായിരിക്കും. വാസ്തവേവൻ ജനം പ്രമാണിച്ചാണ് ഈ ആദ്ദോഷം നടത്തുന്നത്.

ജീവിശർമ്മൻ ഇങ്ങനെ ഉദ്ദരിച്ചുകാണുന്നു: കാർമ്മികൾ ഈ മാസത്തിന്റെ ഇരുപത്തി ആറ്, ഇരുപത്തി ഏഴ് ദിവസങ്ങൾ ആദ്ദോഷിക്കാറുണ്ട്. ഐബി: എന്നറിയപ്പെടുന്ന മരക്കഷ്ണങ്ങൾ ‘വിതസ്ത്’ എന്നറിയപ്പെടുന്ന നദിയിൽ കുടി ഈ രണ്ടു ദിവസവും ഒഴുകി അവരുടെ പ്രദേശത്തെത്തുന്നു. ആ പ്രദേശത്തിന് ‘അധിസ്ഥാനം’ എന്നാണു പറയുന്നത്. ഈ കഷ്ണങ്ങൾ മഹാദേവൻ അയക്കുന്നുവെന്നാണ് വിശ്വാസം. ആരേകില്ലും എടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ഈ കയ്യിൽ പെടാതെ അകന്നു പോകുമെന്നത് അതിന്റെ സവിശേഷതയാണത്രെ. എന്നാൽ, ഞാൻ കണ്ണ ചില കാർമ്മികളോടനേപ്പിച്ചപ്പോൾ സ്ഥലകാലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു നേരത്തെ പ്രസ്താവിച്ചതിനെതിരായ അഭിപ്രായമാണ് അവർ പറഞ്ഞത്. ഈ നദിയുടെ കിഴക്കുഭാഗത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ‘കോട്ട ഹർ’ എന്ന ജലാശയത്തിലും ബൈശാഖ മാസത്തിന്റെ മദ്യത്തിലും ആണത്രെ അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്. ഈ അഭിപ്രായമാണ് കുറേക്കുടിശരിയാവാൻ ന്യായമുള്ളത്. കാരണം, ബൈശാഖത്തിലാണ് വെള്ളപ്പുകമുണ്ടാവുക ഈ മരങ്ങൾ പ്രസ്തുത നദിയിൽ വേലിയേറ്റതിനു കണ്ണുവരാറുള്ളത് ‘മർജാൻ’ മരത്തടികളാവാനും ന്യായമുണ്ട്.

ജീവിശർമ്മൻ തുടക്കംജീവിക്കുന്നു: സ്വാതം അതിർത്തിയിൽ കേരിപർവ്വതത്തിനടുത്ത് ഒരു താഴ്വരയുണ്ട്. അവത്തിമുന്ന് നദികൾ അതിൽ സമേഖിക്കുന്നു. ‘ത്രഞ്ചായി’ എന്നാണ് അതിനു പറയുന്നത്. ഈ രണ്ട് ദിവസങ്ങളിലും ഇതിലെ ജലം വെള്ളനിറമാക്കുമെന്നും മഹാദേവൻ അതിൽ കുളിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതെന്നും അവർ പറയുന്നു. കാർത്തികയുടെ ഓന്നാം തിരുത്തിയും തുലാമാസത്തിലെ അമാവാസിയുമായ ദിവസത്തിന് ‘ദീപാളി’ എന്നു പറയുന്നു.

അനേന്ന ദിവസം അവർ കുളിക്കുകയും പുതുവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുകയും വെറ്റിലയറയ്ക്കു സമ്മാനിക്കുകയും തിനുകയും ദേവാലയങ്ങളിൽ പോയി ധർമ്മം ചെയ്യും മദ്യംപാശം വരെ കളിയിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. രാത്രി എല്ലായിടത്തും വിളക്കു കത്തിച്ചുവെക്കുന്നു. വായുമണ്ഡലം പ്രകാശിക്കുമാർ ദീപാലകക്കാരം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതിനു കാരണമായി അവർ പറയുന്നത് വാസ്തവേഖന്തേ ഭാര്യ ലക്ഷ്മി എല്ലാ വർഷവും പ്രസ്തുത ദിവസം ഏഴാം ഭൂമിയിൽ ബാധിക്കപ്പെട്ട മഹാബലി രജാ വിനെ മോചിപ്പിക്കുകയും അദ്ദേഹം ഈ ലോകത്തെക്കു വരികയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ്. ഇതിന് ‘ബലിരാജ്’ (ബലിയുടെ രേണം) എന്നു പറയുന്നു. കൃതായുഗത്തിൽ നല്ല ചില കാലങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഈ പ്രസ്തുത കാലം അതിനോടു സാമ്യമുള്ളതാണെന്നും അതിനാൽ ഈ ദിവസം കൊണ്ടാണമെന്നും ആണ് അവർ പറയുന്നത്. ഈ മാസ ത്തിൽ പാർശ്വാം കഴിഞ്ഞാൽ അവർ അമിതി സദ്കാരങ്ങൾ നടത്തുകയും അതിൻ്റെ കരുത്ത പക്ഷം മുഴുവൻ സ്ത്രീകളെ അലക്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അഗ്രഹാണയത്തിലെ മുന്നാം ദിവസത്തിന് ‘ഗുണ വത്രി’ എന്നാണ് പേര്. ഈ ഗുണിയുടെ പേരിൽ സ്ത്രീകൾ കൊണ്ടാടുന്ന ഉത്സവമാണ്. അന്ന് സ്ത്രീകൾ കുംഭവരമാരുടെ വിഭ്രംകൾ ഒരു മിച്ചുകുടുകയും ഗൗരിയുടെ വെള്ളി വിഗ്രഹം കണ്ണേരയിൽ വെച്ചു സുഗസ്യദ്വയം പൂശി രാത്രി മുഴുവൻ പാട്ടും കളിയുമായി കഴിച്ചുകുടുകയും ചെയ്യുന്നു. പിറ്റേഡിവസം പ്രഭാതമായാൽ ഭാന്യർമ്മങ്ങൾ നടത്തും. ആ മാസത്തിലെ പാർശ്വമിയും സ്ത്രീകളുടെ ഉത്സവ ദിവസമാണ്. പാശ മാസത്തിൽ കുറേ ദിവസം ‘പുഷ്പവൾ’ എന്നറയപ്പെടുന്ന ഒരു പലഹാരം തിനുന്നു. അതിൻ്റെ വെള്ളുത്ത പക്ഷത്തിലെ ഏട്ടാം ദിവസം ‘അശത്ക്’ എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. അന്ന് ‘വാസ്ത’ എന്ന സസ്യങ്ങൾക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ബ്രാഹ്മണർക്കു നൽകുന്നു. ഇതിൻ്റെ കരുത്ത പക്ഷത്തിലെ ഏട്ടാംമത്തെ ദിവസത്തിന് ‘സഗർത്തം’ എന്നാണു പേര്. അന്ന് മുള്ളക്കി ധാരാളമായി കഴിക്കും. മാലതിൻ്റെ മുന്നാം ദിവസം മഹത്തിയാണ്. സ്ത്രീകൾ ഗൗരീ ഉത്സവം അന്നാണ് കൊണ്ടാടുന്നത്. ഗൗരീ വിഗ്രഹത്തിനു ചുറ്റും സമേഖലിക്കുക. വിലപിടിച്ച വസ്ത്രങ്ങളും സുഗസ്യദ്വയങ്ങളും ക്ഷേണസാധനങ്ങളും കാഴ്ചവെക്കുക, ഇത്രയുമാണ് അന്നത്തെ പ്രധാന ചടങ്ങ്. പിരീന്നാം ദിവസം അവർ നുറ്റുട്ട പാത്രം വെള്ളം നിറച്ചുവെക്കുന്നു. ആ വെള്ളം തന്നുത്താൽ രാത്രിയുടെ ഓരേ യാമം കഴിയുന്നോഴും അതുകൊണ്ട് കൂളിക്കുന്നു. പിറ്റേഡിവസം പ്രഭാതത്തിൽ ധർമ്മങ്ങൾ നടത്തുകയും സദ്യകൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രസ്തുത മാസത്തിലെ ഓരേ ദിവസവും സ്ത്രീകൾ തന്നുത്ത വെള്ളത്തിൽ കൂളിക്കുക പതിവാണ്. അതിലെ ഇരുപത്തി ഒമ്പതാമത്തെ ദിവസം രാത്രി പുലരാൻ മുന്ന് നാഴിക ഉള്ളപ്പോൾ എല്ലാവരും വെള്ള

തിലിറിങ്ങുകയും മുങ്കിക്കുളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മാസത്തിലെ പുർണ്ണ ചുരു ദിവസത്തിന് ‘ചാമാഹാ’ എന്നാണ് പേര്. അനേ ദിവസം എല്ലാ ഉത്രൻ സമലങ്ങളിലും തീ കത്തിക്കുന്നു. അതിലെ ഇരുപത്തി മൂന്നാമത്തെ ദിവസത്തിന് ‘മാംസത്ര’ എന്നും ‘മാഹാദിന്’ എന്നും പറയുന്നു. അന്ന് അവർ മാംസക്കാണ്ട് സദ്ധക്കാരം നടത്തുന്നതാണ്. ഫാൽഗുനമാസത്തിലെ ഏട്ടാം ദിവസം ‘പുരാർത്ഥകം’ എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ഈ ദിവസവും ഭ്രാഹ്മണമാർക്കു പ്രത്യേകമായി എന്നും പൊടിയും ചേർത്തുള്ള പലതരം പലഹാരങ്ങൾ കൊടുക്കും. ഇതിന്റെ പുർണ്ണ ചുരു ദിവസത്തിനു ന്യതീകൾ ‘അവർത്താത്’ എന്നും ‘ദഹുല്’ എന്നും പറയുന്നണ്ട്. ചാമാഹാ ഉത്സവ ദിവസം തീ കത്തിക്കാറുള്ള സമലത്തിനു താഴെയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ അന്ന് തീ കത്തിക്കുകയും പിന്നീടതു ശ്രമത്തിന്റെ പുരിത്തുകൊണ്ടുപോയി കെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അടുത്ത പതിനാറാം ദിനത്തിനു ശ്രിവരാത്രി എന്നു പറയുന്നു. അനു രാത്രി മുഴുവൻ ഉറക്കമെഴിച്ചു മഹാദേവനെ പുജിക്കുകയും അദ്വേഹത്തിനു സുഗമ്യദ്വയങ്ങളും തുളസീഭളങ്ങളും അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഫാൽഗുനം ഇരുപത്തി മൂന്നാം ദിവസത്തിന് ‘പുജയോദഗം’ എന്നാണു പറയുന്നത്. അന്ന് എൻ്റ്, പഞ്ചസാരയും കൂട്ടി ചോർ കഴിക്കുക പതിവാണ്. മുൽക്കാരിലെ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ‘സാമ്പുരാത്ര’ എന്ന പേരിലെരു ഉത്സവമുണ്ട്. സുരൂനെ ആരാധിക്കുകയും പ്രണയിക്കുകയുമാണ് അതിലെ പ്രാധാന്യം യർഹമം. ഈ ദിവസം അറിയാനുള്ള മാർഗ്ഗം താഴെ കാണിക്കാം. ‘കണ്ഠകാതിക’യിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരമുള്ള ‘അഹർഗണം’ മനസ്സിലാക്കുകയും അതിൽനിന്ന് 98,040 കിഴിക്കുകയും ചെയ്ത് ബാക്കി കിട്ടുന്നതിന്റെ 365 കൊണ്ട് ഹരിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഹരിച്ച ശിഷ്ടം മില്ലേക്കിൽ അനുത്തനെന്നയാണ് പ്രസ്തുത ഉത്സവദിവസം, ശിഷ്ടമുണ്ടായാലെൽ ഇത്സവ ദിവസത്തിനു ശ്രേഷ്ഠ കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിലായിരിക്കും. അതിലേക്ക് 365-ലും കൂട്ടി കൂട്ടിയാൽ അടുത്തുവരുന്ന ഉത്സവദിവസം കണ്ണുപടിക്കാവുന്നതാണ്.

അഡ്യോയം 77

ശ്രേഷ്ഠം ദിവസങ്ങളും പുണ്യം നേടുന്നതിന് പറിയതും അല്ലാത്തതുമായ കാലവും

ഓരോ ദിവസങ്ങളും ചില വിശ്രേഷ്ടകളും സർച്ചു മഹത്തതിലും ബഹുമാനത്തിലും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി, ഞായ റാംപ ഇന്ത്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ആംഗ്രേസ് പ്രമദിവസമായതുകൊണ്ടും സൃഷ്ടികൾ നാളായതുകൊണ്ടും ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. മുൻപിലിംകകളുടെ വെള്ളിയാംഗ്രേസ് പോലെയാണ് അവർക്ക് ഈ ദിവസം. അമാവാസിയും പാർശ്വമിയും വിശ്രേഷ ദിവസങ്ങളാകുന്നു. കാരണം, ഈ രണ്ട് ദിവസവും ചാരണര്ഷി പ്രകാശം പൂർണ്ണമാകുന്നതിനും നിശ്ചേഷം ഇല്ലാതാകുന്നതിനുമുള്ള രണ്ടിർത്തികളായതാണ്. ചാരണ പ്രകാശത്തിലുള്ള ഏറ്റക്കുറവിനുസരിച്ച് അവരിങ്ങനെ വിശ്രസിക്കുന്നു. ബ്രാഹ്മണർ പുണ്യം നേടാൻ നിത്യം അശ്വിനിലീ നടത്തുന്നുണ്ട്. അശ്വിനിലിട്ടുന്ന ബലിസാധനങ്ങളിലെ ദേവമാരുടെ ഓഹരി അമാവാസി മുതൽ ചാരണര്ഷി അടുത്തു ചെന്നുകൂടുകയും പാർശ്വമിയിലാൽ അവർക്ക് ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നു. മാസത്തിന്റെ ഈ രണ്ടുഭാഗവും പിതൃക്കളുടെ രാവിന്റെയും പകലിന്റെയും ഓരോ ഭാഗമാണെന്നു മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ ഈ പക്ഷങ്ങളിലും നടത്തുന്ന ഭാന്യർമ്മ ആശ പിതൃക്കൾക്ക് ലഭിക്കുന്നതാണ്. യുഗാരംഭത്തിനങ്ങളായ നാലും പുണ്യദിവസങ്ങളായി ഈ ക്രത്യകാർ കരുതിവരുന്നു. അവയിലൊന് വൈശാമ്വാസത്തിലെ മുന്നാമത്തെ ദിവസമാണ്. ഇതിന് ‘ക്രഷരിതം’ എന്നു പറയുന്നു. ഈ ദിവസത്തിലുാണ് കൃതായുഗം ആരംഭിച്ചത്. മറ്റൊരു കാർത്തികയിലെ ഒന്നതാമത്തെ ദിവസമാണ്. അന്നാണ് ദ്രോതായുഗം ആരംഭിച്ചത്. മുന്നാമത്തെത്ത് മാരമാസത്തിലെ പതിനെണ്ണാമത്തെ ദിവസമാണ്. ദാപർ ആരംഭിച്ചത് അന്നാണ്. നാലുംമത്തെത്ത് ആശീരിന മാസത്തിന്റെ പതിമുന്നാമത്തെ ദിവസമാണ്. അന്ന് കലിയുഗം ആരംഭിച്ചു. എന്നിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ യുഗങ്ങളുടെ പേരിൽ ഈ ദിവസങ്ങൾ ഭാന

ധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും ചില മതപരമായ പടങ്ങുകൾ നിർവ്വഹി ക്കുന്നതിനുമായി ഏർപ്പെടുത്തിയതാണ്. ചില ക്രിസ്ത്യാനികളും അപകാരം ചില ദിവസങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ദിവസങ്ങളിലാണ് യുഗങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞത്. ധമാർത്ഥത്തിൽ ശരിയാവുകയില്ല. കൃതാധ്യശം ആരംഭിക്കുന്നത് ചതുർധ്യഗതിയേൽ ആരംഭത്തോടു കൂടിയാണ്. ഈത് ചെത്രമാസത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ദിവസാമാണ്. അനേക ദിവസമായിരിക്കും സുരൂയ്ക്കേ വസനകാല മദ്യരേഖാ പ്രവേശം. ഈതുപോലെ തന്നെയാണ് മറ്റു യുഗങ്ങളുടെയും നില. കാരണം, ബഹുപ്രതാശി അഭിപ്രായത്തിൽ ചതുർധ്യഗതിയേൽ ഉദയദിവസങ്ങൾ 157,79,16,450 ആകുന്നു. ഇതിലുള്ള സുരൂമാസങ്ങൾ 45,93,300-ലും ചുരുക്കിവസങ്ങൾ 2,50,82,550-ലും ആയിരിക്കുന്നതാണ്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ചരിത്ര വിവരങ്ങൾക്കുകൾ. ഈദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ശതമാന ക്കും യുഗങ്ങളുടെ മാനദണ്ഡം എണ്ണം. ഈ എണ്ണങ്ങൾക്കുല്ലാം ഭിന്നിതം കൂടാതെ ശതാംശങ്ങളുണ്ട്. അപ്പോൾ യുഗത്തിന്റെ ആരംഭത്തിന്റെ നില ചതുർധ്യഗതിയേൽ ആരംഭനില തന്നെയാണ്. പുത്രസന്ന്ദർശി അഭിപ്രായത്തിൽ ചതുർധ്യഗതിയേൽ ഉദയദിവസങ്ങൾ 1,57,79, 17, 800-ലും അതിലെ സുരൂമാസങ്ങൾ 5,18,40,000-ലും ആദിമാസങ്ങൾ 15,93,336 ചുരുക്കിവസങ്ങൾ 160,30,00,010-ലും ഉൾനം്ബരത്തിലിവസങ്ങൾ 2,50,82,280-ലും ആണ്. യുഗങ്ങളുടെ മാനദണ്ഡം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ $1/4$ എന്ന ക്കണക്കിലാണ് നിന്നെ. ഈ സംഖ്യകൾക്കുല്ലാം ഭിന്നിതം കൂടാതെ $1/4$ ഭാഗങ്ങളുണ്ട്. അപ്പോൾ യുഗങ്ങളുടെ തുടക്കം ചതുർധ്യഗതിയേൽ തുടക്കം പോലെത്തന്നെയാണ്. ചെത്രമാസത്തിന്റെ ആദിത്യിത്തന്നീനും സുരൂയ്ക്കേ വസനകാല മദ്യരേഖാ പ്രവേശനത്തിൽനിന്നും അത് തെറ്റുകയില്ല. ആംഗീകാരിക്കുന്ന മാത്രമേ വിത്യാസം മുണ്ടാവുക യുള്ളതും. അവരുടെ പ്രസ്താവനകൾ വ്യാപ്താനങ്ങൾക്കൊണ്ട് ശരിയാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പുണ്യം സന്ധാദിക്കുന്ന സമയത്തിന് ‘പുണ്യം എന്നാണു പറയാറുള്ളത്.’ ബലഭദ്രൻ കന്നംകാതികക്കണ്ണാതിയ വിവരങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നുണ്ട്: “ഒരു സന്ധാദി ദിവസത്തെ മനസ്സിലാക്കി സർക്കർണ്ണങ്ങൾ ചെയ്ത് ദുഷ്കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം അഴിന്ത് ആയിരം വർഷം കഴിച്ചുകൂട്ടിയാൽ കിട്ടുന്ന പുണ്യം ഈ പുണ്യകാലത്ത് കൂളി, പ്രാർത്ഥന മുതലായവ നടത്തിയർമ്മം ചെയ്യുന്നവനു ലഭിക്കുന്ന പുണ്യത്തോടു കിടപിടിക്കുകയില്ല.” മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഉത്സവ ദിവസങ്ങൾ ഇത്തരത്തിൽ പെട്ടവയാണെങ്കിൽ സംശയമില്ല. അവയെല്ലാം ധർമ്മത്തിനും അതിമി സത്കാരം നടത്തുന്നതിനും വേണ്ടിയുള്ളതുണ്ട്. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ പ്രതിഫലം ആശാവഹമല്ലെങ്കിൽ സന്നോധിക്കുകയോ ഉള്ളസിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ലല്ലോ. എന്നാൽ, പുണ്യകാലങ്ങളിൽ ചിലത് ശുഭവും ചിലത് അശു

ഭവുമാൻ. ശുഭസമയങ്ങളിൽ ഗ്രഹങ്ങൾ - പ്രത്യേകിച്ച് സൂര്യൻ - രാശി മാറുന്നതാണ്. ഈ സമയത്ത് സംക്രാന്തി എന്നു പറയുന്നു. അതിൽ ഏറ്റവും വിശ്വേഷപ്പെട്ടതു സൂര്യൻ മലബാരേവയിലും ഉത്തരാധന ബിന്ദു വിലും ദക്ഷിണാധന ബിന്ദുവിലും പ്രവേശിക്കുന്ന സമയങ്ങളുമാണ്. അവയിലും വൈച്ഛേറം ഇഷ്ടപ്പെട്ടത് വസന്തകാലമലബാരേവാ പ്രവേശ നകാലമാകുന്നു. ഈ സമയത്തിന് ഈ സമയത്തിന് വിഷ്ണു എന്ന് പറയുന്നു. ഈ സമയങ്ങൾ നിമഷങ്ങളായിരിക്കും. ആ സമയങ്ങളിൽ സാന്ദ്രാ എന്നപേരിൽ ഒരു അഗ്നിബലി നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. എന്നുംയും ധാന്യവുമാണ് ആ ബലിക്കായി അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഈ സമയത്തെ മൃന്മായി ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. സൂര്യൻ്റെ ആദ്യഭാഗം രാശിയിൽ എന്നുന്നത് ആരംഭമായും അതിൻ്റെ മലബാഗം രാശിയിൽ എന്നുന്നത് മലബാഗമായും. സൂര്യൻ്റെ അവസാനഭാഗം രാശിയിൽ എന്നുന്നത് അവസാനഭാഗമായും അവർ കണക്കാക്കുന്നു. ആദ്യഭാഗം മുതൽ അവസാന ഭാഗംവരെ രണ്ട് മൺകിടുവ് വരും. ആഴ്ചതോറും സൂര്യൻ്റെ രാശി കളിലുള്ള ചലനം മനസ്സിലാക്കാൻ പല മാർഗ്ഗങ്ങളുമുണ്ട്. അവയിൽ ‘സമി’ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം ഇങ്ങനെയാണ്: ശകകാലത്തിൽ നിന്നു 847 കഴിച്ച് ബാക്കി കിട്ടുന്നതിനെ 180 കൊണ്ട് പെരുകി ഫലത്തെ 143 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ദിവസങ്ങളും നാഴികകളും നിമിഷങ്ങളുമാണ് അടിസ്ഥാനമായി എടുക്കേണ്ടത്. അപ്പോൾ ഏതൊരു രാശിയിൽ കൂടിയുള്ള സൂര്യൻ്റെ ചലനമാണോ അറിയാനുദ്ദേശിക്കുന്നത് അതിൻ്റെ കണക്കെടുക്കുകയും അതിലേക്ക് അടിസ്ഥാനമായി നിർദ്ദേശിച്ചത് കൂടുകയും ചെയ്യുക. അങ്ങനെ കിട്ടുന്ന പുർണ്ണ സംബന്ധത്തെ ഏഴ് കൊണ്ട് ഹരിച്ച് ബാക്കി വരുന്നത് കൊണ്ട് തായാറാച്ചപ മുതൽ എന്നുകയാണെങ്കിൽ സക്കാൻ കണ്ണു പിടിക്കാൻ കഴിയും. ഈ വിവരിക്കുന്നതിനുള്ള വഴിയാണ് താഴെ കൊടുക്കുന്നത്.

രാശികൾ	അടിസ്ഥാനത്തേക്കാൾ കൂടുതലുള്ളത്		
	ദിവസങ്ങൾ	നാഴിക	യഥഃ
മേഡം	3	19	0
ഇടവം	6	17	0
മിമുനം	2	43	0
കർക്കിടക്കം	6	21	0
ചിങ്ങം	2	49	0
കന്നി	5	49	0

രാശികൾ	അടിസ്ഥാനത്തേക്കാൾ കൂടുതലുള്ളത്		
	ദിവസങ്ങൾ	നാഴിക	യഥഃ
തുലാം	1	14	0
വൃശ്ചികം	3	6	30
ധനും	4	34	30
മകരം	5	54	0
കുമ്ഭം	0	30	0
മീനം	2	11	20

സൂര്യവർഷങ്ങൾ ആഴ്ചയിൽ ഒരു ദിവസംകൊണ്ടും സൂര്യവർഷ തത്തിൽ വരുന്ന ഭിന്നിതം കൊണ്ടും വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതാണ്. അത് രണ്ടു കൂടിച്ചേര്ത്തു ഗുണകസംഖ്യയാക്കി കണക്കാക്കുകയാണെങ്കിൽ ഓരോ കൊല്ലത്തിലും അധികമായി വരുന്നത് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. ഈ

നുസരിച്ച് സുരൂവർഷത്തിൽ വരുന്ന ദിനിതം 37/143 ആയിരിക്കും. സുരൂവർഷം ആകെ 365-15-31-28-6 102/143 ആകുന്നു. ഇതാരുടെ അഭിപ്രായമാണെന്നറിയുകുടാ. എന്നെന്നാൽ ചതുർത്യുഗം ബഹുമാനപ്പെട്ടതോളി അഭിപ്രായമനുസരിച്ചും വർഷങ്ങളാക്കി മാറ്റിയാൽ സുരൂവർഷം 365-15-30-32-0 ആണെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. ഗുണകാരം 402-ലും, ഭാഗ ഹാരം 3200-ലും ആണ്. ഇതുപോലെത്തന്നെ പുത്രസരീര അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് സുരൂവർഷം 365-15-31-30-0 ആയിരിക്കും. അപ്പോൾ ഗുണ കാരം 1007-ലും ഭാഗഹാരം 800-ലും ആകുന്നതാണ്. ആരുഭട്ടരീര അഭിപ്രായത്തിൽ സുരൂവർഷം 365-15-31-15-ലും ഗുണകാരം 725-ലും ഭാഗ ഹാരം 572-ലും ആണ്. സഹാവി മകൻ ഒറ്റത്ത് പറഞ്ഞുതന്നെത് പുത്രസരീര അഭിപ്രായമനുസരിച്ചാകുന്നു. അതായത് ശതകാലത്തിൽ നിന്ന് 718 കിഴിക്കുകയും ബാക്കിവരുന്നതിനെ 1007 കൊണ്ട് പെരുക്കി കിട്ടുന്നതിനോട് 79 കുടുകയും മൊത്തം ഫലത്തെ 800 കൊണ്ട് ഹരി ചുകിട്ടുന്ന ഫലത്തെ ആച്ചകളാക്കി മാറ്റിയാൽ അടിസ്ഥാന ദിവസ അർഹ ലഭിക്കുന്നതാണ്. പിന്നീട് ഓരോ രാശിക്കും വേണ്ടിവരുന്ന തുക കൗണ്ട് മേൽ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് ഇതിൽ കൂടിച്ചേര്ക്കണം. അതിനൊരു പട്ടിക സവിസ്തരം അടുത്ത പേജിൽ കൊടുക്കുന്നു:

രാശികൾ	അടിസ്ഥാനക്കുൾക്കുള്ള കൂടുതല്ലള്ളൽ	
	ദിവസങ്ങൾ	നാൾക
മേഡം	1	35
ഇടവം	4	23
മിമുനം	0	59
കർക്കിടക്കം	4	37
ചീഞ്ചം	1	6
കന്നി	4	6

രാശികൾ	അടിസ്ഥാനക്കുൾക്കുള്ള കൂടുതല്ലള്ളൽ	
	ദിവസങ്ങൾ	നാൾക
തൃപ്പാം	6	31
വൃഥമിക്കം	1	23
ധന്യ	2	41
മകരം	4	10
കുംഭം	5	37
മീനം	0	28

വരാഹമിഹിരൻ പണ്ണ സിഖാന്തികയിൽ പറയുന്നു: ഷഡഗ്രിതിമുഖം എന്നത് സംക്രാന്തി പോലെത്തന്നെ മഹതമുള്ളതും പുണ്യാന്തരിഞ്ഞതുമാണ്. അതു സുരൂൾ മിമുനരാശിയുടെ പതിനേട്ടാമത്തെ ഡിഗ്രിയിലും കന്നിരാശിയുടെ പതിനാലാമത്തെ ഡിഗ്രിയിലും ധന്യവിശ്വാസിയുടെ പത്താറാമത്തെ ഡിഗ്രിയിലും മീനത്തിന്റെ ഇരുപത്തിരണ്ടാമത്തെ ഡിഗ്രിയിലും വരുന്ന മുഹൂർത്തങ്ങളാണ്. സുരൂൾ നിശ്ചല രാശികളിലേക്കു നീങ്ങുന്നേം ലഭിക്കുന്ന പുണ്യം മറ്റ് സമയങ്ങളിൽ ലഭിക്കുന്നതിന്റെ നാലിട്ടിയാണ്ടതെന്നും. ഇവ സമയങ്ങളിൽ ഓരോന്നിന്റെയും ആദ്യഭാഗവും അവസാനഭാഗവും സുരൂൾ അർഭവ്യാസം മുഖേന അറിയാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ശഹണസമയവും ശഹണ മോചനസമയവും മനസ്സിലാക്കുന്ന ക്രമം പോലെ തന്നെയാണ് ഇതും. ഇവ വസ്തുതകളെല്ലാം

അവരുടെ പഞ്ചാംഗങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, നമുക്ക് അപൂർവ്വ മായി തോന്തുന്തും നമ്മുടെ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന സിസ്യഹിന്ത (സി ഡാന്റം) എന്ന ശ്രമത്തിലില്ലാത്തതുമായ വിഷയങ്ങൾ മാത്രമേ പ്രധാ നമ്മായി ഞാൻ വിവരിക്കുന്നുള്ളൂ.

പുണ്യകാലങ്ങളിൽ പെട്ടാണ് സുര്യചന്ദ്രഗഹണ വേളകൾ. അവ രൂടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ആ പുണ്യസമയങ്ങളിൽ ലോകത്തുള്ള മുഴു വൻ വെള്ളുവും ഗംഗാദിജലം പോലെ പരിശുദ്ധമായിത്തീരുന്നു. ചിലർ ഈ ശ്രഹണ സമയങ്ങളോട് അതിരുക്കവിഞ്ഞ കെതി കാണിച്ച് പുണ്യ സമയത്തു മരിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ആരമ്പിച്ചുചെയ്യുന്നു. വൈശ്യരും ശുദ്ധരുമാണ് പ്രായേണ ഇങ്ങനെ ചെയ്യാറുള്ളത്. ബ്രഹ്മ സ്ഥാനക്കും ക്ഷത്രിയർക്കും ആരമ്പിച്ചു നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാൽ അവർ ആ സാഹസരത്തിനൊരുബന്ധാലില്ല. ശ്രഹണ സാധ്യതയുള്ള പാർവ്വണ സമയങ്ങൾ മഹത്വത്തിൽ ശ്രഹണവേളയോക്ക് തുല്യമാണ്. യോഗസമയവും ശ്രഹണ സമയംപോലെ പുണ്യകാലമായി അവർ കരു തുന്നു. അതിനു പ്രത്യേകമായ ഒരധ്യായം തന്നെ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഏതെ കിലും ഉദയദിവസം ചന്ദ്രൻ അതിരെ ആവസാനത്തെ ഞാറ്റുവേലയിൽ വരുകയും, അടുത്ത ഞാറ്റുവേല കഴിഞ്ഞു മുന്നാമത്തെത്തിലേക്ക് പ്രവേ ശിക്കുകയും ചെയ്താൽ (ഒരു ഉദയദിവസത്തിൽ മുന്ന് ഞാറ്റുവേലകൾ ഉണ്ടായാൽ) ആ ദിവസത്തിന് ‘ത്രീഹസ്പക്ക്’ എന്നും ‘ത്രീഹർക്കശു’ എന്നും അവർ പറയുന്നു. ഈ തീരെ അശുദ്ധമായാണ് ശണിക്കപ്പെട്ടു നേരും എന്നാൽ അത് പുണ്യകാലങ്ങളിലോന്നാണു താനും. ഒരു പുർണ്ണദിവസത്തെ അവസാനം മുതൽ തുടങ്ങുകയും അവസാനം ഭാഗം വരുന്ന ചെത്ര ദിവസത്തിരെ ആരംഭിച്ചിലാഖുകയും ചെയ്യുന്ന ഉദയ ത്തിരെ സ്ഥിതിയും മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതു പോലെ തന്നെയാണ്. ഈ ദിവസത്തിന് ‘ത്യഹരിതദ്’ എന്ന് പറയുന്നു. ഈതും ശുന്നമായ പുണ്യ ദിവസമാണ്. ഉന്നന്നാത്രംകൊണ്ട് ഒരു ദിവസം പൂർത്തിയാൽ അതും ശുന്നമായി അവർ കരുതുകയും പുണ്യകാലത്തിലെണ്ണുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത് ബേഹമുപ്പത്തിരെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഉദയ ദിവസങ്ങളിൽ നിന്ന് അറുപത്തി രണ്ടും 50,663-ലും സുര്യദിവസങ്ങളിൽ നിന്ന് അറുപത്തിരണ്ടും നൂറ്റ് എൺപത്തി രണ്ടും ചുറ്റ് ദിവസങ്ങളിൽ നിന്ന് അറുപത്തി മുന്നും ഉദയദിവസത്തിരെ അതെ ഭിന്നിതവും കൂടുന്ന സമയങ്ങളിലാണ്. ഉദയദിവസങ്ങളുടെയും ചുറ്റ് ദിവസങ്ങളുടെയും കൂടെയുള്ള ഭിന്നതങ്ങളുടെ ഗുണകാരം 55,799 ആകുന്നു. പുൽസരെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ ഭിന്നതങ്ങളുടെയെല്ലാം ഗുണകാരം 63,379-ലും സുര്യദിവസങ്ങളുടെ ഭിന്നതം ഇരുന്നുറ്റ് എഴുപത്തി നാലും ആകുന്നു. ഇതെല്ലാം കൂടിയുള്ള ഭിന്നിതത്തിരെ ഗുണകാരം 69,673 ആണ്. ആതി മാസം ഭിന്നിതം കൂടാതെ പൂർത്തായുകുന്ന ദിവസം ശുന്നമാണ്. അത്

പുണ്യദിവസങ്ങളിൽ പെട്ടുമല്ല. ആ ദിവസം ബോഹമഗുപ്തരെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഉദയ ദിവസങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള 990 3663/10622 ലും സുര്യ ദിവസങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള 976 464/5311-ലും ചുരുക്കിവസങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള 1006-ലുമുണ്ടാവുക. ഭിന്നിതവും അതിൻ്റെ ശുണകാരവും സുര്യന്റെതു പോലെ തന്നെ. ശുന്യം നിറഞ്ഞതും ധാരാളരു വിധത്തിലും പുണ്യം നേടാൻ കൊള്ളരുതാതെത്തുമാണ് ഭൂക്തനമയം. ഇന്ത്യക്കാർ പ്രസ്തുത സമയത്ത് തങ്ങളുടെ വീടുകളിലുള്ള കുടങ്ങൾ ശുന്യരെത്ത നീക്കാനും ഭാഗ്യം കരസ്ഥമാക്കാനും ഭൂമിയിലെറിയുകയും തല്ലി ഉടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സംഹിതയിൽ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് ഏകദിവസം മറ്റും ഇടിഞ്ഞുവീഴുക, തീപിടുത്തം, ഭയക്കരമായ ഇടിവെട്ടൽ, വാൽ നക്ഷത്രം ഉദിക്കൽ, സാധാരണ പ്രകൃതിക്കെതിരായ എന്നെങ്കിലും സംഭവിക്കൽ, കാട്ടു ജീവികളും ദുഷ്ക്രാനും നാട്ടിൽ പ്രവേശിക്കൽ, അസമയത്ത് മഴ വർഷിക്കൽ, അസാധാരണ കാലത്ത് വൃക്ഷങ്ങളിൽ ഫലങ്ങളുണ്ടാവൽ, കൊല്ലുത്തിൻ്റെ നിശ്ചിത സമയങ്ങളിലുണ്ടാവുന്ന പ്രത്യേകതകൾ മറ്റും ചില സമയങ്ങളിൽ സംഭവിക്കൽ തുടങ്ങിയവയും ശുന്യകാലത്തിൻ്റെ പ്രക്ഷണങ്ങളാണ്.

‘സർവ്വമു’ എന്ന ശ്രമത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: ചെച്ചതു പറഞ്ഞമാസങ്ങളിൽ രണ്ടു പക്ഷത്തിലേയും രണ്ടാമതെത ദിവസങ്ങളും ജേപ്പം ഹാൽഗുന മാസങ്ങളിൽ രണ്ട് പക്ഷത്തിലേയും നാലാമതെത ദിവസങ്ങളും ശ്രാവൺ വൈശാഹ മാസങ്ങളിൽ രണ്ട് പക്ഷത്തിലേയും എട്ടാമതെത ദിവസങ്ങളും മാഘഭാദ്ര മാസങ്ങളിൽ രണ്ടു പക്ഷത്തിലേയും പത്താമതെത ദിവസങ്ങളും കാർത്തികയുടെ രണ്ടു പക്ഷത്തിലേയും പത്രണാമതെത ദിവസങ്ങളും ശുന്യങ്ങളാണ്.

അധ്യായം 78

കരണങ്ങളുടെ വിവരം

ചന്ദ്രമിവസങ്ങളും ഉദയരിവസത്തേക്കാൾ അവയിലോരോന്നിനും ഉള്ള കുറവും നാം പ്രസ്താവിച്ചുവെണ്ടാം. അതനുസരിച്ച് ഒരു ചന്ദ്രമാസം മുപ്പത് ദിവസമാവുമ്പോൾ 29 1/2 ഉദയരിവസമേ വരുന്നുള്ളു. ഇവയ്ക്ക് ചന്ദ്രമിവസങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നതുപോലെ അവയുടെ ആദ്യത്തെ പകുതിക്ക് പകലെന്നും അവസാനത്തെ പകുതിക്ക് രാവെന്നും പറയുന്നു. അവയിൽ ഓരോന്നിനും പ്രത്യേകം പേരുകളുണ്ട്. അതിന്റെ കുട്ടത്തിന് ‘സമുഹം’ എന്നു പറയുന്നു. അവയിൽ ചിലത് ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രമേ വർക്കയുള്ളു. അവ വാവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുന്ന നാല് ദിവസങ്ങളാണ്. മാസത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം വീതം വർക്കയും അതിന്റെ സ്ഥാനം രാപകൽക്കാണ്ക് വ്യത്യാസപ്പടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ അവയ്ക്ക് ‘നിശ്വല’ മെന്നു പറയുന്നു. മാസത്തിൽ എട്ട് പ്രാവശ്യം മാറിവരുന്നവയ്ക്ക് ‘ചലിക്കുന്നവ’ എന്നാണ് പേര്. ഇവയിൽ എഴാമത്തേത് ശുന്നത നിരഞ്ഞതും ഭയക്കരായ ആപത്തുകളുണ്ടാക്കുന്നതുമാണ്. ഈ വസ്തുത മരുഭൂമി ശനിതിയിൽ നാം വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഒരു ജേയാതിശാസ്ത്ര ശനിവാദി ഇവ വിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്യാത്ത തായില്ല. ഈ ദിവസങ്ങളിൽയാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഇതാണ്: ആദ്യമായി ചന്ദ്രമാസങ്ങളും ഉദ്യോഗിച്ച സമയത്തിന്റെ കിടപ്പും മനസ്സിലാക്കുക. ശരിയാക്കപ്പെട്ട സുര്യദിവസങ്ങളെ ശരിയാക്കിയ ചന്ദ്രമിവസങ്ങളിൽനിന്നു കിഴിച്ചാൽ സുര്യദിവസങ്ങളും ചന്ദ്രദിവസങ്ങളും ഇടയിലുള്ള ദൂരം അറിയാൻ സാധിക്കും. ഈ ദൂരം ആർ രാശിയിൽ കുറവാണെങ്കിൽ ആ സമയം വെള്ളത്തെ പക്ഷത്തിലാണെന്നും കുടുതലാണെങ്കിൽ കറുത്തെ പക്ഷത്തിലാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. പിന്നീടെയെ ‘വിനാഴിക്’ കളാക്കി മാറ്റി 720 കൊണ്ട് ഹരിക്കുക. എന്നാൽ, ‘തിമി’ (പുർണ്ണ ചന്ദ്രമിവസങ്ങൾ) ലഭിക്കുന്നതാണ്. ശിഷ്ടം വരുന്നതിനെ അറുപത്തുകൊണ്ട് പെരുക്കി ശരിയാക്കപ്പെട്ട ദൂരംകൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ നാഴികകളും അതിൽ താഴെയുള്ള ഭിന്നിതങ്ങളും കിട്ടും. ഇപ്രകാരമാണ് അവരുടെ പദ്ധാംഗങ്ങളിൽ വിവ

ചിച്ചത്

ദിവസങ്ങൾ കൂടുതലുംഡാക്കുന്നോൾ ചിലപ്പോൾ ആ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ശരിയാവാതെ വരുന്നതാണ്. അതിനാൽ, ഒരു ദിവസത്തിന്റെ സുരൂ രണ്ടിയും ചട്ടെൻ്റിയും ചലനത്തിലുള്ള വ്യത്യസംകാം ആ തുകയെ ഹരിക്കേണ്ടി വരുന്നു. അതായത്, ചട്ടൻ പതിമുന്ന് ഡിഗ്രിയും സുരൂന് ഒരു ഡിഗ്രിയുമെന്ന തോതിൽ, ഇത്തരം നിയമങ്ങളിൽ എറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗം, പ്രത്യേകിച്ചു ഇന്ത്യക്കാരുടെത്, മദ്യചലനം ഉപയോഗിക്കുകയാണ്. സുരൂരണ്ടെ മദ്യചലനത്തെ ചട്ടെൻ്റെ മദ്യചലനത്തിൽനിന്നു കിഴിച്ചു കിട്ടുന്നതിനെ 732 കൊണ്ട് (രണ്ട് ഗ്രാഡുലൈറ്റയും മദ്യചലനം അള്ളുടെ ഇടയിലുള്ള ദുരവ്യത്യാസം) ഹരിച്ചാൽ ദിവസങ്ങളും നാഴികകളും കിട്ടും. ശരിയാക്കപ്പെട്ട ചലനത്തിന് ‘ഭൂക്തി’ എന്നും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കിട്ടുന്നതിന് ‘ഭൂക്തിസ്പദം’ മെന്നും മദ്യചലനം കൊണ്ട് കിട്ടുന്നത് ‘ഭൂക്തിമദ്യമം’ എന്നും ചലന വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന തുകകൾ ‘ഭൂക്ത്യന്തരം’ എന്നുമാണ് പേര്. ചട്ടദിവസങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക പേരുകളുണ്ട്. അവ താഴെ പട്ടികയിൽ വിവരിക്കുന്നു. ഒരുവൻ ഉദ്യോഗിക്കുന്ന ചട്ടദിവസം കണ്ടുപിടിച്ചാൽ അതിന്റെ എല്ലാത്തിനടുത്തായി അവരും ദിവസത്തിന്റെ പേരും അതിന്റെ നേരരേഖായി വർത്തമാന കാല കർണ്ണവും കാണാവുന്നതാണ്. ദിവസത്തിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയത് പകുതിയിൽ താഴെ ആശേഷങ്ങിൽ കരണം പകലും പകുതിയിൽ കൂടുതലാണെങ്കിൽ കരണം രാത്രിയുമായിരിക്കും. (പട്ടിക: പേജ് 454)

ഇതിൽ ചിലതിൽ അവർ പാലകമാരെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. നക്ഷത്രങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന രിതിയിൽ ഇവയെ അനിയാൻ വേണ്ടി അവർ ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയുടെ രൂപം വ്യക്തമാക്കാനായി പ്രത്യേകമൊരു പട്ടിക താഴെ ചേർക്കാം. (പട്ടിക: പേജ് 455)

ഈ കരണങ്ങളെ കണക്കുകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇതാണ്. സുരൂരണ്ടെ ശരാശരി ദിവസങ്ങളെ ചട്ടെൻ്റെ ശരാശരി ദിവസങ്ങളിൽനിന്ന് കിഴിച്ചു വിനാഴിക്കളാക്കി 360 കൊണ്ട് ഹരിക്കുക. എന്നാൽ, ശരിയായ കരണങ്ങൾ കിട്ടും. ബാക്കിവരുന്നതിനാം 60 കൊണ്ട് പെരുക്കി സുരൂരണ്ടിയും ചട്ടെൻ്റിയും ഇടയിലുള്ള ശരിയായ ദുരം കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ പുർണ്ണ കരണത്തിൽനിന്ന് കഴിഞ്ഞുപോയ തു കാണാം. അവ ഒരോന്നിനും അര നാഴികയായി കണക്കാക്കണം. പിന്നെ അത് പുരുംകരണങ്ങളിലേക്ക് മടങ്ങുകയും ചെയ്യും. പുർണ്ണമായി കിട്ടിയ കരണങ്ങൾ രണ്ടാം അതിൽ താഴേയോ ആശേഷങ്ങിൽ നാമിപ്പോർ രണ്ടാമത്തെ കരണത്തിലായിരിക്കും. അതിലേക്ക് ഒന്നു കൂടി ചേർത്ത് ആ തുകകൊണ്ട് തംശപ്പെട്ട മുതൽ എല്ലാക്കുക. അവന്തി ഒവർക്കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ നാമിപ്പോൾ ശക്കുന്നതിലാണ്. അവന്തോന്തരതിൽ താഴേയോ രണ്ടിൽ കൂടുതലേം ആശേഷങ്ങിൽ അതിലേക്ക് ഒന്നുകൂടി

മെച്ചപ്പെടുത്തുന്ന വകുപ്പ്				3 കുറിച്ചു പരിപ്പം				മീറ്റി കരാസ്സേരി	
വിവിധ നിയമപ്രകാരം	വിവിധ നിയമപ്രകാരം	വിവിധ നിയമപ്രകാരം	വിവിധ നിയമപ്രകാരം	പ്രക്രിയ	പ്രക്രിയ	പ്രക്രിയ	പ്രക്രിയ	രഹസ്യ	രഹസ്യ
1 അമുഖ വാഹി	പ്രവർത്തി വാഹി	പ്രവർത്തി വാഹി	പ്രവർത്തി വാഹി	0	0	0	0	0	0
2 വാദക്കാർ	പ്രവർത്തി വാഹി	പ്രവർത്തി വാഹി	പ്രവർത്തി വാഹി	0	0	0	0	0	0
3 വിയാ	വാഹി	വാഹി	വാഹി	10	17	24	അങ്ഗത്വം	വിലാസം	കൂദാശ
4 സ്ഥിരങ്ങൾ	പ്രവർത്തി വാഹി	പ്രവർത്തി വാഹി	പ്രവർത്തി വാഹി	11	18	25	സാമ്പത്തിക	വാദക്കാർ	വാദക്കാർ
5 ചാരം	വാഹി	വാഹി	വാഹി	12	19	26	സാമ്പത്തിക	സ്ഥിരങ്ങൾ	സ്ഥിരങ്ങൾ
6 പ്രഭ്രാ	വാഹി	വാഹി	വാഹി	13	20.	27	ധാരാളി	വാദക്കാർ	വാദക്കാർ
7 സാർ	സ്ഥാപി	സ്ഥാപി	സ്ഥാപി	14	21	28	ദായാൾ	കൂദാശ	തന്ത്രിക
8 സാമ്പത്തികൾ	പ്രവർത്തി വാഹി	പ്രവർത്തി വാഹി	പ്രവർത്തി വാഹി	15	22	29	സ്ഥാപി	സ്ഥിരങ്ങൾ	വാദക്കാർ
9 അങ്ഗത്വം	പ്രവർത്തി വാഹി	പ്രവർത്തി വാഹി	പ്രവർത്തി വാഹി	16	23	0	0	സ്ഥിരങ്ങൾ	വാദക്കാർ
0	0	0	0	0	0	30	പ്രവർത്തി	സ്ഥിരങ്ങൾ	സ്ഥിരങ്ങൾ

നാല് നിശ്വല കരണങ്ങൾ			
മാസത്തിന്റെ ഇരു പക്ഷത്തിലും അവയുടെ കിടപ്പ്	കർണ്ണ അല്ലെട പേര്	പാലക്കാൻ	അവയുടെ നിയമങ്ങളും അവതിൽ ഒരോന്നിലും ചെയ്യാവുന്ന പ്രവൃത്തികളും
കറുത്ത പക്ഷത്തിൽ	ശഗം	ശല	ഒഴുക്കുവാനും മന്ത്രം, മാരണം തുടങ്ങിയവയ്ക്കും പരിക്കൽ കൂടിയാലോചന നടത്തൽ, വിശദങ്ങളുടെ അടുത്തുവെച്ചുള്ള വായന എന്നിവക്കും, ഏറ്റവും പറ്റിയത്
വെള്ളുത്ത പക്ഷത്തിൽ	യച്ച ശപ്ത	ഇടവ രാശി	സിംഹാസനാരേഹാനങ്ങൾക്കും പിതാകളുടെ പേരിൽ ഭാന്യർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാനും നാല്ക്കുവികളെ വളർത്തുവാനുംപറ്റിയത്
	നാഗം	സർപ്പം	കല്ലുംബനങ്ങൾക്കും എഞ്ചക്കിലും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും പാന്ത് മുതലായ വയുടെ കടിയേറ്റവരെ സുവശ്രദ്ധിത്വാനും, ജനങ്ങളുടെ ദയപ്രകടത്തുവാനും, അവരെ പിടിക്കുട്ടുവാനും പറ്റിയത്.
	കിസ്തു ഏരിന	കാറ്റ്	വിവാഹ സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾക്കും കാതു കുത്തുവാനും, സർക്കർമ്മങ്ങൾക്കും മാത്രമേ പറ്റുകയുള്ളൂ
രണ്ട് പക്ഷങ്ങളിലും	വാവ്	ശുക്രൻ	എഴു ചളന കരണങ്ങൾ, ഈ കരണ ത്തിൽ സംക്രാന്തി (ഇരിക്കുന്നിലയിൽ) ഉണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ ആപത്ത് നേര്ത്തുന്നതാണ്. ഈ ധാരക്കാർക്കും എടുപ്പ് നിർമ്മാണം ആരംഭിക്കുന്നതിനും ശുശ്രീകരണത്തിനും നേരു ചേർത്തെഴുക്കുവാനും ബ്രഹ്മണഞ്ചാരുടെ അശി ബലിക്കും പറ്റിയതാണ്.
	വാലു	ബ്രഹ്മാവ്	ഇതിൽ സംക്രാന്തി (ഇരിക്കുന്നിലയിൽ) വന്നാൽ പഛവർഗ്ഗങ്ങൾക്ക് ഉത്തമമല്ല. പരലോക പരമായ കാര്യങ്ങൾക്കും ഗുണസ്ഥാപ്യത്തിനും യോജിച്ചതാണ്.
	കാലു	ചിത്രൻ	ഇതിൽ സംക്രാന്തി (നിൽക്കുന്ന നിലയിൽ) വന്നാൽ കൂഷിക്ക് പറ്റിയതും ഭൂമികൾക്ക് വളമുണ്ടാകുന്നതും സ്വന്നേഹം ബന്ധങ്ങൾക്ക് യോജിച്ചതുമാണ്.
	നോനി ല	അർജജു നൻ	ഇതിൽ സംക്രാന്തി വന്നാൽ (കിടന്നിലയിൽ)സാധനങ്ങളുടെ നിലവാരം മടങ്ങിവരുന്നതിനെ കൂടിക്കുന്നതും സുഗരം (ദ്വാരാജിക്കും) മറ്റും നിർമ്മിക്കുവാൻ പറ്റിയതുമാണ്.

രണ്ട് പക്ഷങ്ങളിലും	ഗൃഹി	പർമ്മത	ഇതിൽ സംഘകാന്തി വന്നാൽ (കിടന്നി ലഭിൽ) നിലവാരത്താഴ്ചയെ കുറിക്കു നത്രും കൂഷിക്കും കെട്ടിട നിർമ്മാണ ത്തിനും പറ്റിയതുമാണ്.
	വ്രഞ്ച	ശ്രീ	ഇതിൽ സംഘകാന്തി വന്നാൽ (നിൽക്കു നന്നിലയിൽ) കൂഷി വളരുന്നതും കച്ചവടത്തിനും ഉത്തമമാണ്.
	വിശദ	മൃതം	ഇതിൽ സംഘകാന്തി വന്നാൽ (കിടന്നി ലഭിൽ) നിലവാരത്താഴ്ചയെ കുറിക്കു നത്രും ശുന്നമുള്ളതും യാത്രക്ക് പറ്റാ ത്തരും കർശിവാട്ടുവാൻ പറ്റിയ കാല വുമാണ്

ചേർത്ത് കിട്ടുന്ന തുകയെ ഏഴ്ക്കാണ്ട് ഹരിക്കുക. ശിഷ്ടം വരുന്നത് എഴിൽ കുടുതലുണ്ടാവുകയില്ലല്ലോ? അതുകൊണ്ട് ചലിക്കുന്ന കരണം ആളുടെ ആദ്യവാവുകയാണ് എന്നുകയാണെങ്കിൽ അപ്പോഴത്തെ അപൂർണ്ണ കരണം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

കരണങ്ങളെ കുറിച്ച് അൽക്കിനി (അബു യുസുഫ് യാശ്വർബി ബിൻ ഇന്ഹാവ്) ദൈപ്പോലുള്ള അവബി ശ്രമകാരമാർ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവർക്കു മൊത്തത്തിൽ മാത്രമേ അറിയാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അതിനാൽ അത് ഇന്ത്യക്കാരുടേതാണെന്നുകൂട്ടി അവർ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. കുറേയെല്ലാം വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാമെങ്കിലും വ്യവസ്ഥാപിതമായ നിലയിലാണ് കരണങ്ങൾ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്. സുരൂനും ചട്ടെന്നും ഒരു മിച്ചുകുടുന്ന സമയത്ത് അർദ്ധ ദിവസങ്ങൾക്കാണാണവർ കരണങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നത്. സുരൂരെ ആദ്യത്തെ പ്രത്യേക മൺകുർ ശുന്നമാണെന്നും അവർ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാത്രമല്ല, അതുപലേ തന്നെ ശുക്രൻ, ബുധൻ തുങ്ങായി മറ്റു ശ്രദ്ധങ്ങൾക്കും അപ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചുകാണുന്നു. പിന്നീട് സുരൂനിലേക്ക് തന്നെ മടങ്ങിപ്പരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന പ്രത്യേക മൺകുറുകൾക്ക് ‘വിഷ്ടി’ എന്നാണ് പറയുന്നത്. പക്ഷേ, ഇന്ത്യക്കാർ കർണ്ണങ്ങളുടെ കാലം കണക്കാക്കുന്നത് ഉദയ ദിവസങ്ങൾക്കാണഭല്ല. ചട്ട ദിവസങ്ങൾക്കാണോണ്. ‘ശുന്നസമയം’ ആരംഭിക്കുന്നത് വാവുസമയം കൊണ്ടല്ല. കിന്തിയുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് വാവിനു ശേഷം വ്യാഴഗ്രഹംകൊണ്ടാണ്. അപ്പോൾ സുരൂരെ ഉള്ളതിൽ വരുന്ന സമയങ്ങൾ ശുന്നങ്ങളായിരിക്കുകയില്ല. ഇന്ത്യക്കാരുടെ കണക്കെന്നുസരിച്ച് വാവിനു ശേഷം സുരൂനെക്കാരഭിച്ചാൽ വിഷ്ടി സമയം ബുധൻ ശ്രദ്ധത്തിന്റെതായിരിക്കും. ഇക്കാരണത്താൽ ഈ രണ്ട് കണക്കുകളും വേറെയായിത്തന്നെ വെക്കുകയാണ് ഉത്തമം. ഓരോ മാസ തിലും ദിക്കുകൾ എട്ടായതുപോലെതന്നെ വിഷ്ടിയും എട്ടാണ്. ഇതിനെ കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ഇന്ത്യക്കാർ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് താഴെയുള്ള പട്ടിക മുവേന നമ്മുക്കു മനസ്സിലാക്കാം:

വിഷ്ടി യുടെ ഫോൺ	മാസത്തിലൂള്ള അവയുടെ കിടപ്പ്	വിഷ്ടി യുടെ പേര്	ഉദയം	വിഷ്ടിയുടെ ഗുണങ്ങളും സ്ഥിതികളും	സർവ്വമായിട്ടുന്ന അവയുടെ പേര്
ഒന്ന്	രാത്രിയിൽ അഞ്ചാമത്തെ തിമിയിൽ	ഗുല്പ്	കിഴക്ക്	മുന്ന് കണ്ണുള്ളത് തലയിലുള്ളമുടി കിരിസ്താക്കുതിയിലുള്ളതായി വിക്കും, ഒരു കഴുതിൽ കുളത്തു കോലും മറ്റൊരു കഴുതിൽ കരുത്ത പാസ്യും, ഓലിക്കുന്ന വെള്ളം പോലെ ശക്തിയുള്ളതും നാവ് നിംബത്തും ആണ്. യുഖത്തിനും വബന്നാപരമായ പ്രവൃത്തികൾക്കും മാത്രമേ ഇതിന്റെ സമയം പറ്റികയുള്ളൂ.	പരാമുഖ്
രണ്ട്	പകലിൻ്റെ ഘവതാം തിമിയിൽ	യമ ദുർബ	ഈ ശര്ത്ത്	പച്ചനിവും കഴുതിൽ ഒരു വാളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ഇടയും മിനോലുള്ളതു തന്നുത്തെ മേഖല തിരിക്കേണ്ട മഡ്യൂൽസിലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുക. മരുന്തുകൾപരിക്കുവാനും ഒഴംഗങ്ങൾക്ക് സേവിക്കുവാനും കച്ചവടം സ്വർണ്ണം നടത്തുവാനും ഉള്ളക്കുവാനുംപറ്റും.	ബുംബ
മൂന്ന്	രാത്രിയിൽ പത്രംഭാ മത്തേതിൽ	ഹോരാര	വടക്ക്	കരുതെ മുഖത്തോട് കൂടിയതും മുണ്ടായെല്ലാമുള്ളതുംകൾക്കിടക കൂടി കുടിയതും തലമുടി നിംബത്തും തുണിക്കിടക്കുന്നതും വാഹനപ്പും റത്ത് കയറിയതും കഴുതെല്ലാം വാളുപിടിച്ചുനിലയിലുമാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുക. ആളുകളെ തിനാൻ എരുജി നിൽക്കുകയാണെന്ന് തോന്തും. വായയിൽ നിന്ന് തീ പരിക്കുന്നാണ്ടായിരിക്കും. വാവാ വാ എന്ന് പാണ്ടുകേകാണ്ടി റിക്കും. തെമ്മാടിക്കുളെ കൊല്ലുന്നതിനുംപികിഞ്ചും സർപ്പങ്ങളെ ഏടുക്കുവാനും മാത്രം പറ്റും	ഹോരാര
നാല്	പകലിൽ പതിനാറാമതേതതിൽ	നന്നതരീക്ഷം	വായു	അഞ്ച് മുഖവും പത്ത് കണ്ണുകളും ഉണ്ടായിരിക്കും ഇതിന്റെ സമയം കുറവാളിക്കർക്ക് പിഛ ഇടുവാനും സെസന്റ്രേജേഞ്ചുളെ നിയേഗിക്കുവാനും പറ്റിയുള്ള ഉദയസമയത്തിന് ദിമുമായിക്കുടാം.	ശാല

അംഗവ്	രാത്രി പത്തനാമവ് താമത്തേത് തിൽ	ദാദുനി	പശ്ചി മി	പുകയുള്ള തീ ആകൃതിയിലും മുന്ന് തലയുണ്ടായിരിക്കും ഓ റോനിനും മുന്ന് തലയുണ്ടായിരിക്കും ഓരോനിനും മിഞ്ചുവേകാണി രിക്കുന കണ്ണുകളും ഉണ്ടായിരിക്കും. റോമം എടുത്തുപിടിപ്പിതും ഒരു മനുഷ്യൻറെ തലയിലിരിക്കുന്നതും ശർജ്ജിക്കുന്നതും ജനങ്ങൾ ഒളി തിന്നുന്നതും ഒരു കയ്യിൽ മറേതിൽ കോടാലിയും ഉള്ളതാണ്.	പ്രാല
ആൻ	രാത്രി ഇരുപത്തി മൃനാമത്തേത് തിൽ	കൃംബി	രൈ റിതം	വെളുത്തതും മുന്ന് കണ്ണുകളുള്ള തുംബു കയ്യിൽ പാരക്കല്ലോ മറ്റൊരിൽക്കുന്നവും കൊണ്ടുവരുന്നതും ഒരു വജ്രാളള ആകൃതിയിലാണ്. കാലിക്കേളന്തിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ഇതിന്റെഒരുഭാഗത്ത് വെച്ച് സമരം ചെയ്യുന്നവൻ വിജയിക്കും. ഇതിനോടിമുഖ്യമായി മരുന്നുകൾ പരിക്കുകയോന്നില്ലെങ്കിൽ ഏടുക്കുകയോ അവസ്ഥയാൽ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനായി പ്രയത്തിക്കുകയോ ചെയ്യുകൂടാം.	
എച്ച്	രാത്രി ഇരുപത്തി ആറാമത്തേത് തിൽ	ഡേം മനി	രൈക്ക	പള്ളകിഞ്ഞ നിവൃദ്ധം ഒരു കയ്യിൽ മുന്ന് ശാഖയുള്ള പ്രത്യേകവും മറ്റൊരുകയ്യിൽ ഒരു ജപമാലയും ആകയ്യിൽ ഒരു ജപമാലയും ആകാശത്തേക്ക് നോക്കിക്കൊണിരിക്കുന്നതുമായ ആകൃതിയിലാണ്. ഫാ. ഫാ. എന്നും പറഞ്ഞുകൂടാണിരിക്കും. കാള്യപുരിത്ത് കയറിയ ആകൃതിയുമാണ്. കൂട്ടിക്കൈള പള്ളിക്കുടിത്തിനു ലേക്ക് അയക്കുവാനും ഉടബന്ധിക്ക് നടത്തുവാനും ധർമ്മങ്ങളും സർക്കർമ്മങ്ങളും ചെയ്യുവാനും പറിയസമയമാണ്.	കാള രാത്രി
എട്ട്	പക്കൽ മുപ്പതാ മത്തേതതിൽ	വിക്കത	അശാി	തന്ത്രാക്ഷാത്രിയിലുള്ളതും വിരു പിയും മുന്ന് കണ്ണുകളുള്ളതും ഒരു കയ്യിൽ കുന്നവും മറ്റൊരുകയ്യിൽമുൻ ചെയ്യുമ്പെട്ട ഒരു പ്രക്കവും ഉണ്ടായിരിക്കും. കട്ടപിതിൽ ഇരുന്നുകൊണിക്കും. അളളുകൾ ദേശപ്പെടുത്തിക്കൊണി രിക്കുന്നതാണ്. സാ സാ സാ എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണിക്കും. ഇന്ന് സമയംകൂടുംബങ്ങൾക്ക് സേവനം ചെയ്യുവാനും വിട്ടുജോലിക്കൾ നടത്തുവാനും മാത്രമേ പറ്റു.	

യോഗങ്ങളുടെ വിവരണം

ഇന്ത്യക്കാൽ വളരെ അസുഭമായി കരുതി, എല്ലാ പ്രവൃത്തികൾക്കിനും വിരമിച്ചു നിൽക്കുന്ന സമയങ്ങളാണ് ‘യോഗ’അഥഃ. അവ വളരെയുണ്ടാക്കില്ലോ അലിപ്രായവ്യത്യാസമില്ലാത്തവ രണ്ടാണും മാത്രമാണ്. ഒന്ന്, സുരൂനും ചട്ടെന്നും മധ്യരേഖയിൽനിന്ന് ഒരേ ദൂരത്തിലും ഒരേ ഭാഗത്തിലുമുള്ള രണ്ട് സമാനരേഖയിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയം. ഇതിന് ‘വ്യതിപാതം’ എന്നു പറയുന്നു. രണ്ട്, സുരൂനും ചട്ടെന്നും മധ്യരേഖയിൽനിന്ന് ഓരോ ദൂരത്തിലും രണ്ട് ഭാഗത്തിലുമുള്ള രണ്ട് സമാനരേഖയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സമയം. ഇതിന് ‘വൈദ്യതം’ എന്നും പറയുന്നു. ആദ്യത്തേതതിന്റെ ലക്ഷണം സുരൂ രഞ്ജയും ചട്ടരഞ്ജയും ദൂരം മേഡത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ ആറു രാശി തികയുകയെന്നതാണ്. രണ്ടാമത്തേതതിന്റെ ലക്ഷണം, പ്രസ്തുത ദൂരം 12 രാശിയുണ്ടായിരിക്കുക എന്നതെന്തെ. ഒരു നിശ്ചിത സമയത്ത്, അവ രണ്ടിരഞ്ജയും ശരിയായ ചലനം കണക്കാക്കി കൂടുകയും മൊത്തസംഖ്യ മേൽപ്പറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങളിൽ ഒന്നിനോട് തുല്യമാക്കുകയും ചെയ്താൽ അത് അവയിലോന്നിന്റെ സമയമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ, മൊത്തസംഖ്യ പ്രസ്തുത ലക്ഷണങ്ങൾക്കുള്ള തുകയേക്കാൾ ചുരു ആകയോ കൂടുകയോ ചെയ്താൽ, ഈ രണ്ട് ലക്ഷണത്തിനുള്ള മൊത്തസംഖ്യയും നാം നിശ്ചയിച്ച സമയവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം കൊണ്ടും സുരൂരഞ്ജയും ചട്ടരഞ്ജയും ദൂരം കൊണ്ടും ആ സമയം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. അർഖരാത്രിയിൽനിന്നോ അർഖ പകലിൽനിന്നോ ആ സമയത്തിന്റെ ദൂരം മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിനു ‘മധ്യസമയ’മെന്നു പറയുന്നു. കാരണം, ചട്ടൻ റാശിയായാകാശത്തിൽ സുരൂനെപ്പോലെത്തന്നെ നിലകൊള്ളുകയാണെങ്കിൽ ആ സമയമായിരിക്കും ഉദ്ദേശ്യം. പക്ഷേ, അതു വളരെ അകലെയായിരിക്കുന്നോപ്പാശ ചട്ടരഞ്ജ കാഴ്ചയിൽ ഈ സമയത്ത് സുരൂരഞ്ജ സമാനരേഖയിൽ സുരൂരുന്നു.

രേവയിലോ അതിനോട് തുല്യമായൊരു സമാനരഹവേയിലോ ഉണ്ടാവുകയില്ലെങ്കിൽ സുരൂവാത്തോടു ചുറ്റെന്നേയും മധ്യസമയത്തുള്ള കിടപ്പ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടിവരും. അവ രണ്ടിരുത്തും ദുരം കണക്കുപിടിക്കുകയും അവ സമമായി വരികയും ചെയ്താൽ ഉദ്ദേശ്യസമയം ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഈ ചട്ടങ്ങൾ ദുരം അതിരുത്തിരുന്നിനു കിഴിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ചട്ടങ്ങൾ അകലം ഡിഗ്രിയുടെ ദുരത്തേക്കാൾ കുറവാണെങ്കിൽ അകലതെത്തു സുരൂവാതു ദുരത്തോടു കുടുകയും പിന്നീടിനെ വൃത്തശക്ലമായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യണം. ഈ മാർഗ്ഗമാണ് ‘കർണ്ണതിലകം’ എന്ന പദ്ധാംഗത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുത്. മധ്യസമയം വസന്തതിലോ ഹോമന്തതിലോ ആബന്നനുവരികയും, അതിരുത്തു ദുരം സുരൂവാതു ദുരത്തേക്കാൾ കുറവാകുകയും ചെയ്താൽ രണ്ടിരുത്തു ദുരം സമമാകുന്ന സമയം മധ്യസമയമായതിനു ശേഷമാകും. അതിരുത്തു ദുരം സുരൂവാതു ദുരത്തേക്കാൾ കുടുതലാണെങ്കിൽ ആ സമയം മധ്യസമയത്തിനുമുമ്പു കഴിഞ്ഞിരിക്കും. വസന്തം ശിശിരംപോലെ അടുത്തുള്ള കാലങ്ങളിലാണെങ്കിൽ സ്ഥിതി നേരുമറിച്ചാകും.

എന്നാൽ പുത്രസൻ, സുരൂവാതു ചട്ടങ്ങും വിവിധഭാഗങ്ങളിലാകും നേരാഴും ഒരു ഭാഗത്താവും നേരാഴും ‘വൃത്തീപാത’ ത്തിലെന്നപോലെ ‘വൈയുത’ ത്തിലും കുടുകയാണ്. ചെയ്യുന്നത്. വൃത്തീപാതത്തിൽ ഭാഗങ്ങൾ ഒന്നായാലും, വൈയുതത്തിൽ വൃത്താസപ്പട്ടാലും, സുരൂവാതു ചട്ടങ്ങൾ ദുരം അകൂട്ടുടയിലും കിട്ടിയത് മധ്യസമയമായി കരുതുന്നു. പിന്നീട്, ‘ഈ’ ദിവസങ്ങളുടെ വിനാഴികക്കളെ (കാൽദിവസത്തേക്കാൾ കുറഞ്ഞതാണെങ്കിൽ) നിർണ്ണയിച്ച് ആ സമയത്തുള്ള സുരൂവാതുയും ചട്ടങ്ങൾ ദുരം അകൂട്ടെ കണക്കാക്കി അതുവഴി അവയുടെ കിടപ്പ് മനസ്സിലാക്കുക. അങ്ങനെ രണ്ടാമത്തെത്തും കണക്കാൽ അതിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞതും വരാനി കിക്കുന്നതുമായ സമയങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കണം. പിന്നെ അവയും മധ്യസമയവുമായുള്ള ബന്ധം അറിയണം. രണ്ട് ദുരവും രണ്ടവസ്ത്രത്തിൽ സമ്മാണങ്കിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞതു രണ്ടു തുകകളുടെ ഏറ്റുകൂടുവ് ഫറിക്കുന്ന സംഖ്യയുടെ ഭാഗം. അപ്പോൾ മധ്യസമയത്തിൽനിന്നുള്ള ദുരത്തിരുത്തിനു നിമിഷങ്ങൾ കിട്ടുന്നതും അതനുസരിച്ച് രണ്ട് ദുരവും സമമാകുന്ന സമയം അറിയാവുന്നതുമാണ്. കരണതിലപക്കത്തിലുള്ളതനും സരിച്ച് ദുരത്തിരുത്തിരുന്നതാംശം ഏറ്റുകൂടുകയാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. അപ്പോൾ ചട്ടങ്ങൾ ശരിയായ ദുരം മുന്ന് രാശിയേക്കാൾ കുറവാണെങ്കിൽ അങ്ങനെത്തന്നെ സുകഷിക്കുകയും മുന്നുരാശിയേക്കാൾ ആറുരാശിവരെ കുട്ടു

കയാണെങ്കിൽ ആറു രാശിയിൽനിന്ന് കിഴിക്കുകയും വേണം. ഒപ്പത് രാശിവരെ അധികമാകുകയാണെങ്കിൽ അതിൽ ആർ റാശി കുടുകയും വേണം. ഒപ്പതിൽ കുടുകയാണെങ്കിൽ പ്രത്യേകം രാശിയിൽ നിന്നാണ് തിനെ കിഴിക്കേണ്ടത്. അപ്പോൾ ചട്ടെൻ്റെ രണ്ടാമത്തെ സ്ഥലം മനസ്സിലാകും. ഇതിനെ ചട്ടെൻ്റെ ശരിയായ സമയവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി നോക്കുന്നോൾ, രണ്ടാമത്തെ സമയം കുറവാണെങ്കിൽ സുരൂത്തേണ്ടയും ചട്ടെൻ്റെ ദുരം സമമാകുന്ന കാലം വന്നിട്ടില്ലെന്നും അധികമാണെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞുപോയെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. പിന്നീട് ചട്ടെൻ്റെ രണ്ടു ദുരത്തിനിടയിലുള്ള ഏറ്റവും വില്ലെന്നും സുരൂത്തേണ്ട ദുരംകൊണ്ട് പെരുക്കി കിട്ടുന്ന ഫലത്തെ, ചട്ടെൻ്റെ ദുരംകൊണ്ട് ഹരിക്കുകയും ഹരിച്ചുകിട്ടുന്നതിനെ ശരിയായ സമയത്തുള്ളതും, സുരൂത്തേണ്ട ദുരത്തോട് കുടുകയും ചെയ്ക്ക. ഇത് ചട്ടെൻ്റെ രണ്ടാമത്തെ ദുരം ആദ്യത്തെത്തിനേക്കാൾ അധികമാണെങ്കിലാണു വേണ്ടത്. കുറവാണെങ്കിൽ സുരൂത്തേണ്ട ദുരത്തിൽനിന്നു കിഴിക്കുന്നു. എന്നാൽ, രണ്ട് ദുരവും സമമാണെങ്കിൽ സുരൂൻ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. ഇതിനും അപ്പോൾ അവ മുവേച സുരൂത്തേണ്ടയും ചട്ടെൻ്റെയും സ്ഥലങ്ങളും അവയുടെ ദുരങ്ങളും അറിയാൻ കഴിയുന്നതുമാണ്. രണ്ടും സമമാണെങ്കിൽ അതുതന്നെയായിരിക്കും ഉദ്ദേശിച്ചത്. ഇല്ലക്കിൽ രണ്ടും സമമാകുന്നതുവരെ പിന്നെയും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സുരൂത്തേണ്ടയും ചട്ടെൻ്റെയും ദുരങ്ങളിൽനിന്നു പകുതി കിഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതിനെ ഒരുക്കാം പെരുക്കി കിട്ടുന്നതിനെ പൊതുദുരംകൊണ്ട് ഹരിക്കുക. ശരിയായ സമയത്തെ 3 സ്ഥലത്തായി എഴുതുകയും പിന്നീട് ഹരിച്ചുകിട്ടിയ ഉത്തരവെൽ, ആദ്യം എഴുതിയ തുകയിൽനിന്നു കിഴിക്കുകയും അവസാനത്തെത്തിനോടു കുടുകയും ചെയ്യുക. എന്നാൽ, ആദ്യത്തെത്ത് വൃത്തിപാതയിൽനിന്നേയോ അല്ലെങ്കിൽ വൈദ്യത്തതിൽനിന്നേയോ ആരംഭസമയമായിരിക്കും. രണ്ടാമത്തെത്ത് മധ്യസമയവും മുന്നാമത്തെത്ത് അവസാനസമയവുമാകും. ഈ മാർഗ്ഗങ്ങളുടെയെല്ലാം തെളിവുകൾ വിശദമായി വിവരിച്ച് നാം ഒരു പദ്ധതിയിട്ടുണ്ട്. അതിന് ‘അറബിക്കൾക്കുംകാതിക’ എന്നാണ് പേര് കൊടുത്തത്.

എന്നാൽ ‘ഭടിലാ’ പ്രസ്തുത രണ്ടു ദിവസങ്ങളും പുർണ്ണശുഭങ്ങളായാണ് കണക്കാക്കുന്നത്. വരാഹമിഹിന്റെ അവയിൽ കണക്കാക്കുകയും സമയം മാത്രമേ അശുദ്ധമായി കരുതുന്നുള്ളൂ. മാനിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരവയവത്തിൽ നബ്യകുടുങ്ങിയാൽ അത് അതിന്റെ മറ്റും ഓഗങ്ങളിലേക്കു വ്യാപിക്കാത്തതുപോലെ ആ ദിവസങ്ങളിലെ ചില പ്രത്യേക സമയത്തെ ശുന്നത മറ്റു സമയങ്ങളെ ബാധിക്കുകയില്ല

നാണ് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ‘വ്യതീപാത’ത്തിന്റെ എണ്ണം ഞാറുവേലയനുസരിച്ച് 27 ആയി അവർ കണക്കാക്കുന്നു. അപ്രകാരമാണ് പുതാൻ പരാഗരനിൽ നിന്ന് ഉള്ളരിച്ചുള്ളത്. ബോഹമനനായ ‘ട്ടിലാ’ തന്റെ പഞ്ചാംഗത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “പ്രത്യേക മാനദണ്ഡങ്ങളുള്ളതു എട്ടു സമയങ്ങളുണ്ട്. അവയിലെണ്ണിന്റെ മാനദണ്ഡങ്ങൾക്ക് സുരൂവാത്തിയും ചട്ടങ്ങൾഡിയും ശരിയായ ചലനങ്ങളുടെ ആക്കത്തുക സമാധാത് ആ സമയത്ത് ‘വ്യതീപാത’മുണ്ടാകുന്നു. അതിലെണ്ണിന്റെ മാനദണ്ഡം ഒരു രാശിയാണ്. രണ്ടാമത്തെത് ‘ശശ്യാന്ത’മാണ്. ഇതിന്റെ മാനദണ്ഡം 4 രാശിയും 13¹³ ഡിഗ്രിയുമാണ്. മുന്നാമത്തെത് ‘ലാത’യാകുന്നു. ഈ പൊതുവ്യതീപാതമാണ്. ഇതിന്റെ മാനദണ്ഡം ആർ രാശിയാകുന്നു. നാലുാമത്തെത് ‘യാസ്’ ആണ്. ഇതിന്റെ മാനദണ്ഡം 6 രാശിയും 6 2/3 ഡിഗ്രിയുമാണ്. അഞ്ചാമത്തെത് ‘വരഹ’യാണ്. ‘വരഹവ്യതീപാത’മെന്നും ഇതിനു പേരുണ്ട്. ഇതിന്റെ മാനദണ്ഡം 7 രാശിയും 16 2/3 ഡിഗ്രിയുമാണ്. ആറാമത്തെത് ‘കാലദണ്ഡ’യാണ്. ഇതിന്റെ മാനദണ്ഡം 8 രാശിയും 13 1/3 ഡിഗ്രിയുമാണ്. ഏഴാമത്തെത് ‘വ്യാകഷാതു’വും മാനദണ്ഡം 9 രാശിയും 23 1/3 ഡിഗ്രിയുമാണ്. എട്ടാമത്തെത് വൈദ്യുതമാണ്. ഇതിന്റെ മാനദണ്ഡം 12 രാശിയാകുന്നു. ഇവ പ്രസിദ്ധങ്ങളാണെങ്കിലും മുന്നും എട്ടും മാത്രമേ നിയമപതിയിൽ ഒരുണ്ടിനിൽക്കുകയുള്ളതും. ‘വ്യാകഷാതം’, ‘വക്ഷുതം’ എന്നിവയുടെ കാലം വരാഹമിഹിരരെന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച്, ഓരോ മുഹൂർത്തവും ‘ഭണ്യാന്തം’ ‘വരഹ്’ ഇവയിലോരോനി എന്നിയും കാലം രണ്ടു മുഹൂർത്തങ്ങളുമാണ്. ഇവയെങ്കിലും ഇന്ത്യക്കാർ വളരെ വിശദീകരിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയെല്ലാം ഇവിടെ ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മുമ്പു പറഞ്ഞ എന്നെന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ അവയെല്ലാം ഉള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. കർണ്ണതിലകം എന്ന പഞ്ചാംഗത്തിൽ 27 യോഗങ്ങളുകുറിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു. അവ അറിയാനുള്ള മാർഗ്ഗം സുരൂവാതിന്റെയും ചട്ടങ്ങൾഡിയും ശരിയായ ദൃഢവും കൂട്ടിക്കിട്ടുന്ന ഉത്തരത്തെ നിമിഷങ്ങളാക്കുകയും അവരെ 108 കൊണ്ട് ഹരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് ശിഷ്ടം വരുന്നതിനെ 60 കൊണ്ട് പെരുക്കിയ സംഖ്യയോട് സുരൂവാതിന്റെയും ചട്ടങ്ങൾഡിയും ദൃഢങ്ങൾ കൂട്ടിക്കിട്ടുന്നതു കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ ദിവസങ്ങളുടെ നിമിഷങ്ങൾ കിട്ടും. അവ അപൂർണ്ണ യോഗങ്ങളിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞ സമയങ്ങളാകുന്നു. ആ യോഗങ്ങളുടെ പേരുകളും സ്ഥിതിയും ‘ശ്രീപാലനി’ൽനിന്നു നാനിവിടെ ഉള്ളിക്കുന്നു.

ഇരുപത്തി ഏഴ് യോഗങ്ങൾ

എന്നം	പേര്	ഗുണവും ദോഷവും	എന്നം	പേര്	ഗുണവും ദോഷവും
1	പിഷ്കാംഡം	നല്ലത്	15	വജം	ചീത്ത
2	പിയതം	നല്ലത്	16	സിഖി	നല്ലത്
3	രാധുകം	ചീത്ത	17	കുന്തി	ചീത്ത
4	സഹഭാഗ്യം	നല്ലത്	18	വർയ്യം	ചീത്ത
5	ശോഭന	നല്ലത്	19	പരിഞ്ച	ചീത്ത
6	ഉർക്കണ്ടം	ചീത്ത	20	ശിവം	നല്ലത്
7	സുകർമ്മം	നല്ലത്	21	സിഖഃ	നല്ലത്
8	ദ്രുതം	നല്ലത്	22	സാഖ്യ	മദ്യനില
9	ശുലം	ചീത്ത	23	ശുഭ	നല്ലത്
10	ഗന്ധം	ചീത്ത	24	ശുശ്ര	നല്ലത്
11	വൃഥി	നല്ലത്	25	ബൊഹമം	നല്ലത്
12	ശ്യുവം	നല്ലത്	26	ഇന്ദൻ	നല്ലത്
13	വ്യാഴലതം	ചീത്ത	27	രവധ്യതി	ചീത്ത
14	ഹരിശനം	നല്ലത്			

അഡ്യറയം 80

ഇന്ത്യക്കാരുടെ ജ്യാതിഷഗണനമാർഗ്ഗങ്ങളും ജ്യാതിശാസ്ത്ര സംബന്ധമായ ചില പ്രാഥമിക മൂലതത്ത്വങ്ങളും

ഇന്ത്യക്കാരുടെ ജ്യാതിഷഗണന മാർഗ്ഗങ്ങൾ നമ്മുടെ നാട്കുകാർക്കി ടയിൽ പ്രസിദ്ധമല്ല. അതുപോലെ, അവരുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളും തത്ത്വങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ശ്രമങ്ങൾ നമ്മുടെ നാട്കുകാർ വായിച്ചിട്ടുമില്ല. എന്നാൽ, ഇന്ത്യക്കാർ നമ്മോട് ജ്യാതിശ്രാസ്ത്രത്തിൽ യോജിക്കുന്നവരാണെന്നു പൊതുവിൽ നമ്മുടെ നാട്കുകാർ കരുതുകയും ഇന്ത്യക്കാരിൽനിന്നുണ്ടെന്നു നിലയ്ക്ക് ചില വിഷയങ്ങൾ ഉൾത്തിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇന്ത്യക്കാരുടെ ശ്രമങ്ങൾ പരിശോധിച്ചതിൽ, അതിലെണ്ണും തന്ന ഏന്റെ കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്ത്യക്കാരുടെ പല വിഷയങ്ങളെ ഒരുപോലെ, ഇവ അധ്യായത്തിൽ മേൽപ്പരഞ്ഞ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അവരുടെ നിലയും സാല്പം വിവരിക്കാം. മൂലതത്ത്വങ്ങൾ മാത്രം പറയുന്ന ഈ ചെറുശ്രമത്തിൽ വിശദാംശങ്ങൾ ചേർക്കാൻ താനു ദേശികകുന്നില്ല.

ജ്യാതിഷ വിഷയങ്ങളിൽ അവരുടെ അടിസ്ഥാനം, പക്ഷിലക്ഷണം, അംഗലക്ഷണം, മുഖലക്ഷണം മുതലായവപോലെ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ചില സമിതിവിശേഷങ്ങൾ, അന്തരീക്ഷത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന സമിതിമാറ്റത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം എന്നതാണ്. എന്നാൽ, ചലനകഷത്രങ്ങൾ എഴാണെന്നതിൽ അവർക്കും നമുക്കുമിടയിൽഭിന്നതയില്ല. ചലനകഷത്രങ്ങൾക്ക് അവർ ശ്രദ്ധാരം എന്നും പറയുന്നു. അവയിൽ ചിലത് പൊതുവിൽ ശുഭങ്ങളാണ്. അവ വ്യാഴം, ശുക്രൻ, ചന്ദ്രൻ എന്നീ മുന്ന് ശ്രദ്ധാരകുന്നു. ഇവയ്ക്ക് ‘സൗമ്യഗ്രഹം’ എന്നും പറയാറുണ്ട്. ‘ക്രൂരഗ്രഹം’ എന്ന പേരിലായപ്പെടുന്ന ശനി, ചൊവ്വ, സുര്യൻ ഇവ പൊതുവിൽ അശുഭങ്ങളാണ്. രാഹു ശ്രദ്ധമല്ലെങ്കിലും അശുഭഗ്രഹങ്ങൾ

ଭୁବ କୁଡ଼ିତିରେ ଶାଳିକପ୍ଲେଟିକ୍‌ଟୁନ୍‌. ବୁଦ୍ଧିତିରେ ଶାମିତି ବୃତ୍ତାବୁସ ପ୍ଲେଟିକ୍‌ରେକାଣଟିରିକିକୁଂ. ଅତ ଚିଲପ୍ଲୋଶ ଆଶ୍ରୁଭ୍ୟବୁଂ ମଧ୍ୟଚିଲପ୍ଲୋଶ ଶୁଭ ବୁଦ୍ଧିଯିରିକିକୁଂ. ମଧ୍ୟଭୂତିରେ କୁଟୁମ୍ବୋଧାଙ୍ଗ ହୁଏ ବୃତ୍ତାବୁସ ବରୁ ନାହିଁ. ତାହାରେ ନିର୍ମିତିକିମୁଣ୍ଡିଲାଙ୍ଗ ଅତିରେ ଶାମିତି ଶୁଭମାତ୍ରିକିକୁନ ତାଙ୍କ. ଗତିକର୍ତ୍ତା ବିଵରିକିକୁଟି ପଢ଼ିକରାଙ୍ଗ ତାବେ ଚେରିକିକୁନାହିଁ.

സ്രീ മാര്യൻ കുമാർ	കൊല്ലം സൗഖ്യം	ജൂതുക്കരെ കുറിക്കുന്നത്	സാമ്പദ്ധകൾ	പ്രോത്സാഹി	വാസ്തവജ്ഞൻ	ആര്യാക്കൻ	മനുഷ്യ വർഗ്ഗങ്ങൾ	ബോധ് ഭ്രംബൻ
സുരൂൻ	അനയം	0	കയ്ക്ക്	ബച്ചൻ	പരീക്ഷണൾ	നീറം	കമ്പ്യൂട്ടിയുള്ളി പ്രോഫൈലുൾ	0
പ്രത്യേൻ	മുന്ദിഗ്രിഹത്വം	വരിഷ്ഠം	ഭസ്ത്	പ്രത്യേക	കോടി	ബഹുഭ്രംബം	മൊസരുളു മിപ്രത്യേ	0
രേഹാണ്	പാകൽ	സ്റ്റോൾച്ചം	-	സാർവ്വിം	കരിഞ്ഞത്	താ	കമ്പ്യൂട്ടിയുള്ളി സർവ്വവൈപ്പിൾ	സാമ്പ ഭ്രംബം
ബാധുൻ	ശ്രൂതി	മിസ്റ്ററ് രൂപികൾ	ബച്ചൻ	മുത്രുകൾ	നന്നത്താൽ	ബോധവാൺ	സുഖത്തിലു സന്താന ഭേദങ്ങൾ	അനാശ്വർ ഭ്രംബം
ബാധുൻ	1/6 വരിഷ്ഠം	ഗരത്	മിസ്റ്ററ് രൂപികൾ	മുത്രുകൾ	നന്നത്താൽ	ബോധവാൺ	സുഖത്തിലു സന്താന ഭേദങ്ങൾ	അനാശ്വർ ഭ്രംബം
വാഡം	മംസം	ഡോമേനം	മധ്യം	ബാഛം	വാഞ്ഛി. ഒക്കെ കൂടിയാൽ സബ്ലൈമേഷണം	വാഞ്ഛിക്കെട്ടി വേദ്യും കോട്ടാ യുമ്പിക്കയിൽ	മാറ്റാമാണ്ണം ക്രന്തിയുള്ളം	ജീവാദം
സുരൂക്കൻ	പക്ഷം	വാഡം	--	മുത്ര്	മുഴുവൻ	ബുദ്ധാൻ	ശ്രോമണരുളു മന്ത്രിയുള്ളം	യജ്ഞം ഭ്രംബം
ഗണി	വരിഷ്ഠം	ഗൈസിൾ	--	ഉരുവ്	കരിഞ്ഞത്	--	---	0

ഗ്രഹങ്ങൾ ഇടുന്ന പോട്	ഗർഭ മാസങ്ങൾ	ഗുണങ്ങൾ	മിത്രം	ശത്രു	വശ്യൻ
			സ്വന്നപിതരൻ	ശത്രുകൾ	ഉധ്യനിലക്കാർ
സൃഷ്ടൻ	നാലും മാസം ഇതിൽ ഏല്ലുകൾ ഉറക്കുന്നു	സത്യ	വ്യാഴം ചൊവ്വ് ചന്ദ്രൻ	ശനി ശുക്രൻ	ബുധൻ
ചന്ദ്രൻ	അഞ്ചൊം മാസം ഇതിൽ തൊലി പിടിക്കുന്നു	സത്യ	സൃഷ്ടൻ ബുധൻ	ഒരു ഗഹവും ശത്രുക്കൾ ഇംഗ്ലീഷ്	ശനി വ്യാഴം ചൊവ്വ് ശുക്രൻ
ചൊവ്വ്	രണ്ടൊം മാസം ഇതിൽ ശർഖപിണ്ടിയം ശക്തിപ്പെടുന്നു	തമിൽ	വ്യാഴം സൃഷ്ടൻ ചന്ദ്രൻ	ബുധൻ	ശനി ശുക്രൻ
ബുധൻ	എഴാമത്തെ മാസം ഇതിൽ പുർണ്ണമായും കയ്യും ഓർമ്മ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു	രജസ്സ്	സൃഷ്ടൻ ശുക്രൻ	ചന്ദ്രൻ	ശനി, ചൊവ്വ് വ്യാഴം
വ്യാഴം	മൂന്നാമത്തെ മാസം ഇതിൽ അവയവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു	സത്യ	സൃഷ്ടൻ ചന്ദ്രൻ ചൊവ്വ്	ശുക്രൻ ബുധൻ	ശനി
ശുക്രൻ	ഒന്നാമത്തെ മാസം ഇതിൽ ഇന്ത്രിയവും ആര്ഥത്വവ രക്തവും തമ്മിൽ ചേരുന്നു	രജസ്സ്	ശനി ബുധൻ	സൃഷ്ടൻ ചന്ദ്രൻ	വ്യാഴം ചൊവ്വ്
ശനി	ആറാമത്തെ മാസം ഇതിൽ രോമം മുളയ്ക്കുന്നു	തമിൽ	ശുക്രൻ ബുധൻ	സൃഷ്ടൻ ചന്ദ്രൻ ചൊവ്വ്	വ്യാഴം

50	20	18	9	2	1	20	ദ്വാഷ്ടിവർഷം
20	21	15	12	15	25	19	ബുധിവർഷം
7	25	14	5	6	2	1	എല്ലുകളുടെ വഴി കുറി വഴി ക്രമം
പാട, മാസം വേദന	ഇന്ത്രി യം	ബുധി യും പാടയും	ശമ്പുവും തെല്ലി യും	മജജ	ഉണ്ണാ ക്കും റക്തവും	ശാസ പും എല്ലുകളും	ശരീരാവയവങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള സൃചന
ശനി	ശുക്രൻ	വ്യാഴം	ബുധൻ	ചൊവ്വ്	ചന്ദ്രൻ	സൃഷ്ടൻ	ഗ്രഹങ്ങളുടെ പോട്

വലുപ്പത്തിലും, ശക്തിയിലുമുള്ള വഴിക്കുവഴി ക്രമത്തെ കാണിക്കുന്ന പട്ടികയുടെ ഉദ്ദേശ്യം, ചിലപ്പോൾ രണ്ട് നക്ഷത്രങ്ങൾ സൃചനയിലും ശക്തിയിലും ദ്വാഷ്ടകാലത്തിന്റെ ഏല്ലാത്തിലും സമമായിരിക്കു

മെന്നും അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ അവ രണ്ടിൽ ഈ പട്ടികയിൽ മുൻഗണന നൽകിയതിനു പ്രമാണമാനം കൊടുക്കണമെന്നും കാണിക്കാനാണ്. പ്രമാണമാനത്തുള്ളത് രണ്ടിൽ ഏറ്റും വലുതാണെന്നോ ഏറ്റവും ശക്തിയുള്ളതാണെന്നോ പറയുന്നു. എന്നാൽ, ശർഭിസികളുടെ മാസങ്ങൾ പുർത്തിയാക്കേണ്ടിന് 8-10 മാസത്തെ അവർ ശർഭച്ചിത്രത്തിനിടയാക്കുന്ന അഷ്ടമഗഹതിനു നിശ്ചയിച്ചു. ശർഭസ്ഥാപിക്കു ഈ ദാട്ടത്തിൽ മൃദുലമായ ആഹാരം കഴിച്ചുതുടങ്ങുവെന്നും ഈ മാസം പുർത്തിയായതിനുശേഷം പ്രസവിച്ചാൽ ആ കുട്ടി ജീവിക്കുമെന്നും അതിനുമുമ്പ് ജനിച്ചാൽ ജീവിക്കുകയില്ലെന്നും അവർ വിശദിക്കുന്നു. ഒപ്പതാം മാസം പ്രദർശനത്തും പത്താം മാസം സൂര്യദർശനത്തും ആണ്. 10 മാസത്തിലധികം ഒരു കുട്ടി ശർഭത്തിലിതക്കുകയില്ലെന്നാണ് അവർ വാദിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് വായുസംബന്ധമായ എന്നോ രോഗം കൊണ്ടാണെന്നാണ് അവരുടെ അഭിപ്രായം. മിത്രതയുടെയും ശത്രുതയുടെയും ശക്തിയും ഇന്ത്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഗ്രഹപാലകമാരുടെ ശക്തിയനുസരിച്ചു വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതാണ്. ചിലപ്പോൾ അടിസ്ഥാനസ്വഭാവയായത്തിൽനിന്ന് അതിനു മാറ്റം സംഭവിച്ചുക്കാം. അതിന്റെ ഉദാഹരണവും വർഷങ്ങളും പിന്നീട് വിവരിക്കുന്നതാണ്. രാശി 12 ആണെന്നതിലും നാമും അവരുമായി അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. പുർണ്ണരാശികളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ കാണിക്കുന്ന പട്ടികയാണിവിടെ കൊടുക്കുന്നത്. (460, 461, 462 പേജുകൾ)

‘ശാപി’ന് (മാനൃത) അവരുടെ ഭാഷയിൽ ‘ഉച്ചസ്ഥം’ എന്നും അതിന്റെ ഡിഗ്രികൾ (സ്ഥാനത്തിന്) ‘പരമോച്ചസ്ഥം’ എന്നും പറയുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ ‘ഹബുതത്’ (താച്ച്) ‘നിച്ചപസ’ എന്നും അതിന്റെ ഡിഗ്രികൾ (സ്ഥാനത്തിന്) ‘പരമനിച്ചപസം’ എന്നും പറയുന്നു. ‘മുലത്രികോൺ’ എന്നത് ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഒരു ശക്തിയാണ്. ത്രികോണങ്ങളും, പഞ്ചലൂതങ്ങളുമായും പ്രകൃതിയുമായും നമ്മപ്പോലെ അവർ ബന്ധപ്പെടുത്താറില്ല. അവരെ ദിക്കുകളുമായി മൊത്തത്തിൽ ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നു. അതിന്റെ വിശദീകരണം പട്ടികയിൽ വരുന്നുണ്ട്. ചലിക്കുന്ന രാശികൾ അവർ ‘ചരംശി’ എന്നും നിശ്ചലരാശികൾ ‘സ്ഥിരരാശി’ എന്നും രണ്ടു ശരിയുള്ളതിന് ‘ദിസബാവി’ എന്നുമാണ് പറയുന്നത്. ഗ്രഹങ്ങളെ വിശദീകരിച്ചതുപോലെ രാശികളുടെ സ്ഥിതിഗതികളും ഈ പട്ടികയിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഭൂമിയുടെ മുകളിലുള്ള അർഖത്തിനു ‘ചരതം’ (കുട) എന്നും ഭൂമിയുടെ താഴെയുള്ള അർഖത്തിന് ‘നൗ’ (കപ്പൽ) എന്നും പറയുന്നതുവരുന്നു. ഭൂമിയിൽനിന്നു മുകളിലേക്ക് ആകാശത്തിന്റെ മധ്യം വരെയുള്ള ഭാഗത്തിനും താഴോട് ഭൂമിയുടെ മധ്യം വരെയുള്ള ഭാഗത്തിനും ‘ധനു’ (വില്ല്) എന്നാണ് പറയുന്നത്. (പേജ് 463, 464)

ജോതിശാസ്ത്രനിയമങ്ങളുടെ മാനദണ്ഡമായ ചില മൂലത്തരങ്ങളാണ് മേലുഖരിച്ചത്. അതിൽ ഗ്രഹങ്ങളും രാശികളും രാശിമണ്ഡലം അങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈവയുടെ സൂചനകൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന വർ ജോതിശാസ്ത്രത്തിൽ സമർത്ഥരായിത്തീരുന്നതാണ്. അതിനുശേഷം വേണ്ടത് രാശികളുടെ വിഭാഗങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയാണ്. അവ യിൽ ഒന്നാമത്തേത് ‘നിന്ദഹാരം’ ആകുന്നു. ഈതിന് ‘ഹോർ’ (മൺ ക്കുർ) എന്നും പറയാറുണ്ട്. രാശിയുടെ അഭ്യർഥാഗം ഉദിക്കുന്നത്. ഒരു മൺക്കുർ സമയം കൊണ്ടായതിനാലാണെത്ര ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്.

രാശികൾ	പ്രാഥക മാരി	ഉച്ചസ്ഥം ഉച്ചം	മുളാതി ക്കോണപാം ലക്ഷ്യാർ	പുള്ളിംഗം സ്ത്രീലിംഗം	മുക്കും അരുട്ടം	വർഷിക്കും
മേടം	മൊറി	സാര്യൻ	10	മൊറി	പുള്ളിംഗം	മുളം വർഷിക്കും
ഇടവം	മുസ്കർ	ചാദൻ	3	പ്രദേശൻ	സ്ത്രീലിംഗം	മുക്കും വൊള്ളേ
മിറ്റം	മൃഗ്യൻ	0	0	പുള്ളിംഗം	അരുട്ടം	പ്രാം
കർക്കിടക്കം	ചാദൻ	പ്രാം	0	സ്ത്രീലിംഗം	മുക്കും	മുളം മണ്ണ
ചിങ്ങം	സാര്യൻ	0	0	സാര്യൻ	പുള്ളിംഗം	മുളം വൊള്ളേ
കന്നി	മൃഗ്യൻ	ബാധൻ	15	ബാധൻ	സ്ത്രീലിംഗം	വിനിധി വർഷിക്കും
താലിം	മുസ്കർ	മനി	20	മനുകൻ	പുള്ളിംഗം	അരുട്ടം കരിപ്പും
വസ്ത്രാശ്രി	ഓക്കി	മൊറി	0	0	സ്ത്രീലിംഗം	മുക്കും സാർഷിനിം
ധനം	വിശാം	0	0	വിശാം	പുള്ളിംഗം	അരുട്ടം വിള്ളിയ
മകരം	മനി	മൊറി	28	0	സ്ത്രീലിംഗം	മുക്കും മേഘം നിറം
കുംഭം	മനി	0	0	മനി	പുള്ളിംഗം	അരുട്ടം തവിക്ക് നിറം
ബീംഗം	വിശാം	മൊള്ളേ	27	0	സ്ത്രീലിംഗം	മുക്കും മണ്ണ് നിറം

രാസീകൾ	റിക്കോർഡ്	ഉദയഗവം	പലിക്കുന്നതും നിശ്ചലവും ദണ്ഡിക്കുന്നതും മുമ്പായാളുള്ളത്	രാത്രിയുടെയും പകലിയുടെയും (പിലാരുത്തേരിൽ) ഭിംബിക്കുന്നതും	അവധിപാജേജേഴ്സ് കുറിച്ചുള്ള റിപ്പോർട്ട്
ഭേദം	ബോർ കീഴ്ക്ക്	മലർന്ന നിലയിൽ	പലിക്കുന്നത്	രാത്രിയുടെയും	തല
ഇടവം	തെക്ക് കീഴ്ക്ക്	മലർന്ന നിലയിൽ	നിശ്ചലവായത്	രാത്രിയുടെയും	മുഖം
മീറ്റും	പടിഞ്ഞാറ് തെക്ക്	കൈ ഭാഗം കൊണ്ട്	പലന്മുള്ളതും നിശ്ചലവായതും	രാത്രിയുടെയും	ബേം പുതിയും രണ്ട് കഴും
കർക്കിടക്കം	പടിഞ്ഞാറ് വടക്ക്	മലർന്ന നിലയിൽ	പലന്മുള്ളത്	രാത്രിയുടെയും	നെന്ത്
ചിങ്ഗം	വടക്ക് കീഴ്ക്ക്	നിൽക്കുന്ന നിലയിൽ	നിശ്ചലവായത്	പകലിരേണ്ട്	വയൻ. ഉറം വുഷ്ടം
കനി	ബോർ വരക്ക്	നിൽക്കുന്ന ആകൃതി	പലന്മുള്ളതും നിശ്ചലവായതുംകൂടി	പകലിരേണ്ട്	പാതി ഉറം, വുഷ്ടം
തുല്യം	ബോർ പടിഞ്ഞാൻ	നിൽക്കുന്ന ആകൃതി	പലിക്കുന്നത്	പകലിരേണ്ട്	ബൊക്കിളിബേം്ട് താഴ്ചാലം
വുശ്വരിക്കം	ബോർ വടക്ക്	നിൽക്കുന്ന നിലയിൽ	നിശ്ചലവായത്	പകലിരേണ്ട്	ഗുണ്ഡ സ്വാനം
ധനം	കീഴ്ക്ക് തെക്ക്	മലർന്ന നിലയിൽ	പലന്മുള്ളതും നിശ്ചലവായതുംകൂടി	രാത്രിയുടെയും	രണ്ട് തല
മകരം	തെക്ക് പടിഞ്ഞാൻ	മലർന്ന നിലയിൽ	പലിക്കുന്നത്	രാത്രിയുടെയും	രണ്ട് മുട്ട് കാൽ
കുമ്ഭം	വടക്ക് പടിഞ്ഞാൻ	നിൽക്കുന്ന ആകൃതി	നിശ്ചലവായത്	പകലിരേണ്ട്	രണ്ട് തണ്ടു കാൽ
മീനം	വടക്ക് കീഴ്ക്ക്	നിൽക്കുന്ന ആകൃതി	പലന്മുള്ളതും നിശ്ചലവായതുംകൂടി	പകലിരേണ്ട്	രണ്ട് കാൽ ഭാഗങ്ങൾ

രാശികൾ	ജീതുക്കൾ	രുപം	വർഗം	വർഗ്ഗമനുസരിച്ച് അവയുടെ ശക്തിയുള്ള സമയങ്ങൾ
മേടം	വസന്തം	ആട്ട	നാൽക്കാലി	രാത്രിയിൽ
ഇടവം	ഗ്രീഷ്മം	കാളി	നാൽക്കാലി	രാത്രിയിൽ
മിഥുനം	ഗ്രീഷ്മം	കൈക്കുറി വടിയും കയറുമുള്ള രാശി	മനുഷ്യൻ	പകൽ
കർക്കിടക്കം	വർഷം	ഞണ്ട്	ജനു	സന്ധി
ചിങ്ങം	വർഷം	സിംഹം	നാൽക്കാലി	രാത്രിയിൽ
കന്നി	ശരത്	കൈയിൽ ധാന്യ കൂലയുള്ള യുവതി	ഇരുക്കാലി	പകൽ
തുലാം	ശരത്	വെള്ളിക്കോൽ	ഇരുക്കാലി	പകൽ
വൃശ്ചികം	ഫേമന്തം	തേൻ	ഇഴജനു	സന്ധ്യയ്ക്ക്
ധന്യ	ഫേമന്തം	കുതിരതലയുള്ള മനുഷ്യൻ	ആദ്യഭാഗം നാൽക്കാലിയും അവസാനം ഇരുക്കാലിയും	മനുഷ്യ ഭാഗം പകലും മറ്റ് രാത്രിയും
മകരം	ശിശിരം	മുഖം കോലാടി ശ്രീതും അടിയിൽ വെള്ളവും	ആദ്യഭാഗം നാൽക്കാലിയും അവസാനം ജലജീവിയും	സന്ധ്യയ്ക്ക്
കുമ്ഭം	ശിശിരം	തടി (രുതരം വൺ)	ആദ്യഭാഗം ഇരുക്കാലിയും അവസാനം ജലജീവിയും	മനുഷ്യ ഭാഗം പകലും മറ്റ് രാത്രിയും
മീനം	വസന്തം	രണ്ട് മത്സ്യം	ജലജീവി	സന്ധ്യക്ക്

ഓരോ രാശിയുടെയും ആദ്യഭാഗം സുരൂവാത്തായതിനാൽ പുല്ലിംഗവും

രുചി മനിക്കുർ സമയം കൊണ്ടായതിനാലാണെത്ര ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്. ഓരോ രാശിയുടെയും ആദ്യഭാഗം സുരൂവാത്തായതിനാൽ പുല്ലിംഗവും അശുഭസുചനയും അവസാനഭാഗം ചുരുക്കിയായിരിക്കും. സ്ത്രീലിംഗം ശുഭസുചനയുമായിരിക്കും. സ്ത്രീലിംഗ രാശിയുടെ നില ഇതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ്. രണ്ടാമത്തെത്ത് $1/3$ ഭാഗമുള്ള തീക്കോണാകുന്നു. ഇതു നമ്മക്കും പരിചയമുള്ളതായതിനാൽ കൂടുതൽ വാരിക്കേണ്ടതില്ല. മറ്റാന്ന് നൂഹ ബഹാരും ആകുന്നു. ഇതിനു നില വാംശകം എന്നും പേരുണ്ട്. ഇതിൽ ഇന്ത്യക്കാരുടെ നില ഇപ്രകാര

രാശിക്കണ്ണമല	സുചനകൾ	ദ്വാർക്കയോ ഉരുക്കുന ഗ്രഹവാം	അതിൽ സബ്ക്ലൈറ മക്രി	ഗ്രാഹങ ളിട്ട ഗ്രഹം	അനുപ ഖണ്ഡിൽ നിന്നും സിസ്യമുള്ളത്	മുട്ട് വർ ഷാഖയിൽ നിന്നും സിസ്യമുള്ളത്	ചന്ദ്രവള്ളു രക്കാട്ടുള്ള ഭാഗം	മധ്യന റിഴൻ കൊണ്ടുള്ള ഭാഗം
ഉച്ചിക്കുന്ത്	തലയും ശരിരവും	അനിവാര്യ ടുപ്പം	മനുഷ്യരാം	ബുധൻ വ്യാഴം	0	0	കൂപ്പ്	മുകൾ ഭാഗത്തുള്ള വ്യത്യസ്ഥകൾം
രണ്ടാമത്രത്	മൃഥം സാത്ര്	പ്രതിസ്വർ ദ്വാർക്കില്ല	0	0	0	0	രാശി	താഴെ ഭാഗത്തുള്ള വ്യത്യസ്ഥകൾം
മൃഗാമയേന്തര്	രണ്ട് അതാർ ക്കളും ഒന്ന് സഞ്ചാരവർത്തയോ	ഉച്ചിക്കുന്നത് മുതി ബന്ധനാക്കിയാ. മുതങ്ങേരുക് ഓന്നുകുലില്ല	0	0	0	0	കൂപ്പ്	മുകൾ ഭാഗത്തുള്ള വ്യത്യസ്ഥകൾം
നാല്പദ്ധത്രത്	മനുഷ്യം, സംജ്ഞാനിത്യകൾ, സ്വാംഖ്യവാദി, വിദ്യാർ	ഉച്ചിക്കുന്നതോട് കൂടി രജപ്പം അനുസംശയം നോക്കുന്നു	മുക്കു ദി	ജപജി	0	0	രാശി	താഴെ ഭാഗത്തുള്ള വ്യത്യസ്ഥകൾം
അഞ്ചാമത്രത്	വയർ, കുട്ടി, ബുധി	ഉച്ചിക്കുന്നതോട് കൂടി രജപ്പേരും അനുസംശയം നോക്കുന്നു	0	0	0	0	കൂപ്പ്	മുകൾ ഭാഗത്തുള്ള വ്യത്യസ്ഥകൾം
ആറാമത്രത്	രണ്ട് ഭാഗം മുതൽ ജനങ്ങൾ	മുത് ഉച്ചിക്കുന്നതി ബന്ധനാക്കിയാ. അതിങ്ങേരുക് ഓന്നുകുലില്ല	0	0	0	0	രാശി	താഴെ ഭാഗത്തുള്ള വ്യത്യസ്ഥകൾം

കുടിമണം മാറ്റം							മുകൾ ഭാഗത്തുള്ള വ്യത്യസിക്കലും
കുടിമണം മാറ്റം							മുകൾ ഭാഗത്തുള്ള വ്യത്യസിക്കലും
രബർമണസ്സം	സുചനകൾ	ദ്രവ്യങ്ങൾ	ഇന്തിരി ദാക്കികളും	സ്രവിക്കുന്ന ശൈഖരികൾ	ഒരുപാട് വാൻ പാട്ടുവെള്ളിൽ നിന്നും ശീഖ്യമായതു്	മുസന്ന റിച്ചർ കൊണ്ടുള്ള ഫോം	മുസന്ന റിച്ചർ കൊണ്ടുള്ള ഫോം
എഴുമണ്ണത്	പൊക്കിളിന് താഴെ സ്റ്റ്രീകൾ	ഉരുക്കുന്നാരോട് കൂടി രണ്ടും തമ്മിൽ നോക്കുന്നു്	ഉരുക്കുകുശൾ	ജലയുടെ	രൂപ വാൻ പാട്ടുവെള്ളിൽ നിന്നും ശീഖ്യമായതു്	പാട്ടുവെള്ളി രക്കാങ്കുള്ള ഫോം	മുകൾ ഭാഗത്തുള്ള വ്യത്യസിക്കലും
എടുമണ്ണത്	മക്കാ, മണം	ഉരുക്കുന്നതജോട്ടുകൂടി നോക്കുന്നു്. അത് ഏക ദോക്കുമ്പിലും	ഉരുക്കുന്നതിനും നോക്കുന്നു്	0	0	1/5	1/10
ഒറിപ്പാം മണ്ണത്	രണ്ട് തുട്ടു, മതം	ഉരുക്കുന്നതിനും നോക്കുന്നു്	ഉരുക്കുന്നതിനും നോക്കുന്നു്	0	0	1/4	1/6
പത്താമണ്ണത്	രണ്ട് മുട്ടുകൾ പ്രവർത്തിനം	ഉരുക്കുന്നതിനും നോക്കുന്നു്	ഉരുക്കുന്നതിനും നോക്കുന്നു്	നാൽക്കാലി	ചൊണ്ട	1/3	1/6
പതിമെന്നാം മണ്ണത്	രണ്ട് തുട്ടു കാൽ, വരവ്	ഉരുക്കുന്നതിനും നോക്കുന്നു്. പരിം മുങ്ഗോര് ദോക്കുമ്പിലും	ഉരുക്കുന്നതിനും നോക്കുന്നു്.	0	0	1/2	1/4
പത്രജീവാ മണ്ണത്	രണ്ട് കാൽപ്പാദം, ചിലവ്	ഉരുക്കുന്നതാം നോക്കുമ്പിലും	ഉരുക്കുന്നതാം നോക്കുമ്പിലും	0	0	മുഴുവൻ	1/2

മാണ്. രാശിയുടെ ആദ്യം മുതൽ അറിയാനുള്ളേശിക്കുന്ന നിമിഷം വരെ യുള്ള സമയത്തെ മുഴുവനും നിമിഷങ്ങളാക്കി 200 കൊണ്ട് ഹരിക്കുക. എന്നാൽ പുർണ്ണമായ 1/9 ഭാഗങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ രാശിയുടെ ത്രികോൺഡിലുള്ള ചലനരാശിയിൽനിന്നു തുടർച്ചയായി എല്ലുകയും ഓരോ 1/9 ഭാഗവും ഓരോ രാശിയായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്താൽ അതവസാനിക്കുന്നത് ഉള്ളേശിച്ച നൂഹവെഹാര നിമിഷത്തി ലായിരിക്കും. ഓരോ രാശിയുടെയും 1/9 -ന് ചലിക്കുന്ന രാശിയെന്നും അഖാമതേതതിന് സിഖലമെന്നും രണ്ട് ശരീരങ്ങളുടെ രാശികളിൽനിന്ന് ഓരോന്നിനും ഒപ്പതാമതേതതിന് വർദ്ധേതമം (മഹാഭാഗ്യം) എന്നും പറയുന്നു. 1/12 ഭാഗങ്ങളുള്ളവയ്ക്ക് ദാദൾ എന്നാണ് പേര്. രാശിയുടെ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേകമാബോധിക്കാതു ഭാഗത്തുനിന്ന് അതിനെ കണ്ടുപിടിക്കാ നുള്ളേശിച്ചാൽ അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം ഇങ്ങനെയാണ്: ആ രാശിയുടെ ആദ്യം മുതൽ ഈ സ്ഥലം വരെയുള്ള നിമിഷങ്ങൾ കണക്കാക്കുകയും പിന്നീ ടവയെ നൂറ്റിഅമുത്തുകൊണ്ട് ഹരിക്കുകയും ചെയ്താൽ പുർണ്ണമായ 1/6 ഭാഗങ്ങൾ കിട്ടുന്നതാണ്. ആ രാശിയുടെ ആദ്യം മുതൽ തുടർച്ചയായി ഒരു രാശിക്ക് ഒരു ഭാഗമെന്ന തോതിൽ എല്ലുകയും ചെയ്താൽ ഭിന്നിതം അവസാനിക്കുന്ന രാശിയുടെ പാലകനാണ് 1/12 ആയ ആ സ്ഥലത്തിന്റെ പാലകൾ. ഡിഗ്രികൾക്ക് അവർ ത്രിംശകം (മുപ്പത് ഡിഗ്രികൾ) എന്നു പറയുന്നു. ഇതിന്റെ അവസ്ഥ ഇപ്രകാരമാണ്: ചൊവ്വാഗ്രഹത്തിനും ഓരോ പുള്ളിയ രാശിയുടെ ആരംഭത്തിൽ ശനിഗ്രഹത്തിന് അഖ്യം വ്യാഴഗ്രഹത്തിന് എട്ടും ബുധൻ ഗ്രഹത്തിന് ഏഴും ശുക്രന് അഖ്യം ഭാഗങ്ങളായിരിക്കും. സ്ത്രീലിംഗരാശികളുടെ നില ഇതിനു വിപരീതമാണ്. അതായൽ, ശുക്രൻ (രാശിയുടെ ആദ്യം മുതൽ) അഖ്യം ചൊവ്വാക്ക് അഖ്യം ഭാഗങ്ങളാണ് ഉണ്ടാവുക. ഇവയെല്ലാം അടിസ്ഥാന നിയമങ്ങളാക്കുന്നു. കാഴ്ചയിൽ എല്ലാ രാശികളുടെയും നില ചട്ടവാളത്തിൽ ഉഭക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ അവസ്ഥ പോലെയാണ്. അതായൽ, രാശി അതിന്റെ രണ്ട് ഭാഗമുള്ളതിനെ കാണുകയില്ല.

മൺഡലത്തിന്റെ കാൽഡാഗമോ അല്ലെങ്കിൽ മുനിലെലാരു ഭാഗമോ അതുമല്ലെങ്കിൽ പകുതി ഭാഗമോ രണ്ടാരംഭത്തിന്റെയും മദ്യത്തിൽ വന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ള രണ്ട് രാശികളും അന്യോന്യം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവയായിരിക്കും. ആ രണ്ട് രാശികളുടെ ഇടയ്ക്ക് മൺഡലത്തിന്റെ ആറിലെലാരു ഭാഗമാണുള്ളതെങ്കിൽ കാഴ്ച രാശിയുടെ ക്രമത്തിന് വിപരീതമായിരിക്കുന്നതാണ്. കാഴ്ചകൾ പല പടികളുണ്ട്. ഒരു രാശിയുടെയും അതിന്റെ നാലാമതേതതിന്റെയും അല്ലെങ്കിൽ പതിനൊന്നാമതേതതി ന്റെയും ഇടയിലുള്ള കാഴ്ച കാൽ (1/4) ആണ്. ഒരു രാശിയുടെയും അതിന്റെ അഖ്യം അവസ്ഥത്തിന്റെയും അല്ലെങ്കിൽ ഒപ്പതാമതേതതിന്റെയും ഇടയിലുള്ള കാഴ്ച പകുതി (1/2) ആകുന്നു. ഒരു രാശിയുടെയും

അതിന്റെ ആറാമതേതതിന്റെയും അല്ലെങ്കിൽ പത്താമതേതതിന്റെയും ഇടയിലുള്ള കാഴ്ച മുകളാൽ (3/4) ആയിരിക്കും. ഒരു രാശിയുടെയും അതിന്റെ ഏഴാമതേത രാശിയുടെയും ഇടയിലുള്ളത് പുർണ്ണ കാഴ്ച യായിരിക്കും. ഒരേ രാശിയിൽ നിലകൊള്ളുന്ന രണ്ട് ഗഹങ്ങൾ തമ്മി ലുള്ള കാഴ്ചയെ കുറിച്ച് അവർ എന്നും പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ, ഗഹ അൻ തമ്മിലുള്ള സവിത്രയും ശത്രുതയും അറിയുന്നതിനിന്നുള്ള മാർഗ്ഗ അഞ്ചു കുറിച്ച് താഴെ പറയുന്ന തത്വങ്ങളാണ് അവർ സീകരിച്ചത്. പത്ത്, പതിനൊന്ന്, പത്രണ് എന്നീ ഗഹങ്ങളുടെയും ഒന്ന്, രണ്ട്, മൂന്ന്, നാല് എന്നീ ഗഹങ്ങളുടെയും മദ്യത്തിലൊരു ഗഹം വന്നാൽ അതിന്റെ പഴയ നിലയിൽനിന്നു മെച്ചപ്പെടും. ഈ ഗഹത്തിന്റെ ശത്രുകളെല്ലാം രൈകിലും മദ്യനിലയിൽ വരികയും ഈ ഗഹം മദ്യനിലക്കാരാവു കയ്യും ചെയ്താൽ അത് മിത്രമായി മാറുന്നതും മിത്രങ്ങളിൽ പെട്ടതായിരുന്നു എന്നില്ല. എന്നാൽ, മറ്റു രാശികളിൽനിന്ന് അതിന്റെ ആസന നിലയിൽ നിന്നു താഴ്ന്ന പടിയി ലേക്കു നീങ്ങും. അതായത്, മിത്രമായിരുന്നുവെങ്കിൽ മദ്യനിലയി ലേക്കും മദ്യനിലക്കാരനായിരുന്നുവെങ്കിൽ ശത്രുതയിലേക്കും ശത്രു വായിരുന്നുവെങ്കിൽ കരിന ശത്രുതയിലേക്കും നീങ്ങുന്നതാണ്. ഇതെല്ലാം ഗഹങ്ങളുടെ ചുറ്റുപാടിനുസരിച്ച് ഉണ്ടാകുന്ന താത്കാലിക സ്ഥിരി വിശേഷങ്ങളാകുന്നു.

ഈ നമുക്ക് ഗഹങ്ങളുടെ നാല് ശക്തികളെ കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കാം: അവയിലോന്നാമതേതത് ‘ദിവ്യശക്തി’യാണ്. ഇതിന് സ്ഥാനവലം എന്നു പറയുന്നു. അതിന്റെ ഉന്നത സ്ഥാന ത്തിലോ സ്വന്തം രാശിമണ്ഡലത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ മിത്രരാശി തിലോ അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ നൃഹർഷ്റബഹരിലോ അതിന്റെ പരമ കോടിയിലോ അതിന്റെ മുല ത്രിക്കോൺഡിലോ ആയിരിക്കുന്നേം ഫാണ് ഈ സ്ഥാനം സിദ്ധമാകുന്നത്. എന്നാൽ, സുര്യനും ചന്ദ്രനും ശുഭരാശികളും അവധിക്കര ചലനങ്ങളുള്ള ഗഹങ്ങൾ അശുദ്ധ രാശി കളിലും മാത്രമേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. ചന്ദ്രൻ സ്വന്തമാസത്തിന്റെ ആദ്യത്തിലെ 1/3-ൽ സ്ഥിരിചെയ്യുന്നോൾ അതിനഭിമുഖമായ എല്ലാ ഗഹങ്ങളെയും ശക്തിപ്രാപിക്കുന്നതിനു സഹായിക്കും. രണ്ട് പാദങ്ങളുള്ള രാശിയിൽ ഉദിക്കുന്ന ഗഹങ്ങൾക്ക് അവയി ലേണ്ടാമതേതത് ദിവ്യശക്തിയാണ്. ഇതിനു ‘സ്ഥാനവലം’ എന്നു പറയുന്നു. അതിന്റെ ഉന്നത സ്ഥാനത്തിലോ സ്വന്തം രാശിമണ്ഡലത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ മിത്ര രാശിയിലോ അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ നൃഹർഷ്റബഹരിലോ അതിന്റെ പരമകോടിയിലോ അതിന്റെ

മുലതുകോണിലോ ആയിരിക്കുന്നേം ഈ സ്ഥാനം സിദ്ധ
 മാകുന്നത്. എന്നാൽ, സുരൂനും ചട്ടെന്നും ശുഭരാശികളിലും
 അവധിക്കത ചലനമുള്ള ശഹാരൻ അശുഭരാശികളിലും മാത്രമേ
 ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. ചട്ടൻ സന്തമാസത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ 1/3-ൽ
 സ്ഥിതിചെയ്യുന്നേശ് അതിനാഭിമുഖമായ എല്ലാ ശഹാരങ്ങളും
 ശക്തി പ്രാപിക്കുന്നതിന് സഹായിക്കും. രണ്ട് പാദങ്ങളുള്ള രാശി
 യിൽ ഉഡിക്കുന്ന ശഹാരങ്കൾ ഈ ശക്തി ലഭ്യമാക്കുന്നതാണ്.
 രണ്ടാമത്തെ ശക്തിക്ക് ‘ദ്വാഷ്ടകിബാലം’ എന്നും ദീർഘബാലം എന്നും
 പറയുന്നു. ഈ ശക്തിക്ക് ലഭ്യമാക്കുന്നതാണ്. അവ ശക്തി ബിന്ദു
 വിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നേം കുന്നു. തടാകി നിൽക്കുന്ന ചില രാശി
 മണ്ണയലത്തെയും ചിലർ ഇക്കുടത്തിൽ പെടുത്തിക്കാണുന്നുണ്ട്.
 പകൽ ഉദയം ചെയ്യുന്ന രാശിയാണെങ്കിൽ രണ്ട് പാദങ്ങളുണ്ടാ
 കുന്നേം രാത്രി ഉദയം ചെയ്യുന്നതാണെങ്കിൽ നാല് പാദങ്ങളും
 ണ്ഡാകുന്നേം മാണ് പ്രസ്തുത ശക്തി സിദ്ധിക്കുന്നത്. അതു
 പോലെ ഇതര രാശികൾക്ക് രണ്ട് സന്ധി സമയങ്ങളിലും അത്
 ലഭ്യമാക്കുന്നു. ഇതിന് ജാതകവുമായി പ്രത്യേക ബന്ധമുണ്ട്. ഈ
 ശക്തി പത്താമത്തെ രാശിക്ക് കൈവരുന്നതും അത് നാല് പദങ്ങൾ
 ഇള്ളപ്പോണ്ട്. ഏഴാമത്തേത്തിന് വൃശ്ചികമോ കർക്കിടകമോ ആവു
 നേം നാലും നാലാമത്തേത്തിന് കുംഭത്തിലോ കർക്കിടകത്തിലോ വരു
 നേം ഇത് ലഭിക്കും, മൂന്നാമത്തേത്തിന് ‘ജ്യേഷ്ഠംശക്തി’ എന്ന്
 പറയുന്നു. ഇത് നക്ഷത്രങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്നത് മടക്കത്തിലും അന്തർ
 ധാനത്തിൽനിന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് നാല് രാശിവരെ ബെളിപ്പെട്ടു
 നേം ഉത്തരമേഖലയിലേക്ക് നീങ്ങുനേം മാണ്. ഈ നിയമ
 ത്തിൽനിന്നു ശുകർ ഒഴിവാകുന്നു. കാരണം, അതിൽ ദക്ഷിണ
 ഭാഗം മറ്റൊരു ഉത്തരഭാഗംപോലെയാണ്. പ്രസ്തുത രണ്ട്
 രാശികളിലും ശുക്രനുണ്ണാകുന്നത്. അത് ഉത്തരാധന ബിന്ദുവി
 ലേക്ക് കയറിവരുന്ന മഖ്യത്തിലും ചട്ടെന്നുണ്ടാവുന്നത് സുരൂന
 പ്ലാത്ത മറ്റു നക്ഷത്രങ്ങളുടെ കുടെ വരുനേം മാണ്. ഉഡിക്കുന്ന
 ശഹാത്തിന് ഈ ശക്തി കൈവരുന്നത് അതിന്റെ പാലകൾ അതെ
 ബിന്ദുവിൽ വരുനേം ശത്രു. അതായത്, വ്യാഴഗ്രഹത്തിന്റെയും
 ബുധൻ ശഹാത്തിന്റെയും കാഴ്ച അതിലേക്കാവുകയും ശുന്നുകാ
 ഞ്ചയിൽ നിന്ന് അത് ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നേശ് അതിൽ
 ‘ശുന്ന്’മുണ്ഡായാൽ വ്യാഴഗ്രഹത്തിനും ബുധൻഗ്രഹത്തിനും അതി
 ലേക്കുള്ള കാഴ്ചഗ്രഹത്തിയും കുറയുന്നു. ‘കാലബല’മാണ് നാലു

മത്തെ ശക്തി. ഈ പകൽ ഗഹങ്ങൾക്ക് പകലിലും രാത്രി ഗഹം അശ്വക്ക് രാത്രിയിലും ബുധൻ ഗഹത്തിന് അതിന്റെ സന്ധിയിലും മാണ് കരഗതമാകുന്നത്. ബുധൻ ഗഹത്തിന് ഈ കഴിവ് എപ്പോഴുമുണ്ടെന്ന് ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ പ്രസ്തുത ഗഹത്തിന് രാത്രിയും പകലുമായി ബന്ധമുണ്ടാക്കുന്നതു വെള്ളുത്ത പക്ഷത്തിൽ ശുഭസൂചനകൾക്കും കറുത്ത പക്ഷത്തിൽ അശുദ്ധ സൂചനകൾക്കും ഈ കഴിവ് ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഉദിക്കുന്ന ഗഹത്തിന് ഈ ശക്തി എപ്പോഴുമുണ്ടെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുനാവരുണ്ട്. ഈതാണ് ഒരോ ഗഹത്തിന്റെയും നാല് ശക്തികൾ. അതിൽ ഏത് ശക്തിയാണോ എന്നുത്തിലായിക്കമാവുക. അതിനാണ് മുൻഗണന ലഭിക്കേണ്ടത്. ശക്തിയുടെ എന്നുത്തിൽ രണ്ട് ഗഹങ്ങൾ സമമായാൽ വലുപ്പത്തിൽ കൂടുതലുള്ളതിനാവണം മുൻഗണന. ഈതിന് പട്ടികയിൽ നേന്നാൽ കാണാം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അതായത്, ശക്തിയിലോ വലുപ്പത്തിലോ ഉള്ള ക്രമം.

ഗഹങ്ങളുടെ മഖ്യവർഷങ്ങൾക്ക് മുന്ന് വകുപ്പുകളുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നും രണ്ടും കാലോൽക്കർഷത്തിൽ നിന്നുള്ള അകലമനുസരിച്ചാണ്. ഈ രണ്ട് വകുപ്പുകളുടെയും കണക്ക് നാം പട്ടികയിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമതേത് സുരൂൻ്തെ മേൽ പറഞ്ഞ ശക്തികൾ ചട്ടെൻ്തുയും ഉദിക്കുന്ന ഗഹത്തിന്റെയും ശക്തികളെക്കാൾ കൂടുതലാകുന്നോഴും രണ്ടാമതേത് ചട്ടെൻ്തെ ശക്തികളെക്കാൾ കൂടുതലാകുന്നോഴും ആണ് ലഭ്യമാവുക. മുന്നാമതേത വകുപ്പ് ലഭിക്കുന്നത് ഉദിക്കുന്ന ഗഹത്തിന്റെ ശക്തികൾ ചട്ടെൻ്തുയും സുരൂൻ്തെയും ശക്തികളെക്കാൾ കൂടുതലാകുന്നോഴും പറഞ്ഞ രാശി തികയാണ് വേണ്ടിവരുന്ന ദുരവും എടുത്ത് പട്ടികയിൽ കാണിച്ചു അതിന്റെ കൊല്ലാങ്ങൾക്കൊണ്ട് പെരുക്കിയാൽ രാശികളിൽനിന്നും മാസങ്ങളും ഡിഗ്രികളിൽനിന്നും ദിവസങ്ങളും വിനാഴികകളിൽ നിന്നും നാഴികകളും ലഭിക്കും. അനുപത്ര നാഴിക ഒരു ദിവസവും 30ദിവസണ ഒരു മാസവും പ്രതിണം മാസം ഒരു കൊല്ലാവുമായി ഉത്തരം കിട്ടും. ഈ വകുപ്പിൽ പെട്ട ഉദിക്കുന്ന ഗഹങ്ങളുടെ കൊല്ലാങ്ങൾ എടുക്കണമെങ്കിൽ മേടരാശിയുടെ ആദ്യം മുതൽ അതിന്റെ ഡിഗ്രി ദുരം കണക്കാക്കുക. അതായത്, ഓരോ രാശിക്കും ഒരു കൊല്ലാമായും ഒരു ഡിഗ്രിക്ക് ഒരുമാസമായും അഞ്ച് വിനാഴിക (1/300 ഡിഗ്രി)കൾ ഒരു നാഴികയായും എടുക്കുക. ഗഹങ്ങളുടെ രണ്ടാമതേത വകുപ്പിലുള്ള വർഷങ്ങൾ കണ്ണുപി

ടിക്കേണ്ടത് ഇപ്രകാരമാണ്. കാലോൽക്കർഷ ഡിഗ്രിയിൽനിന്ന് അതി നുള്ള ദുരം മേൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം എടുക്കുകയും ആ ദുരത്തെ പട്ടിക തിൽ കാണിച്ച് അതിന്റെ ദുരങ്കാണ്ക് പെരുക്കുകയും ചെയ്താൽ കി ടുന് ഉത്തരംകൊണ്ട് മേൽ പ്രസ്താവിച്ചപോലെ ചെയ്യുക. ഉദിക്കുന്ന ശ്രഹത്തിന്റെ കൊല്ലും അറിയാൻ മേറരാശിയുടെ ആദ്യം മുതൽക്കുള്ളതി എഴു ഡിഗ്രി ദുരത്തിൽനിന്ന് ഓരോ നൂഹവും ഒരു വർഷവും അ തനുസരിച്ചു മാസങ്ങളും മറ്റും എന്ന തോതിലെടുത്ത് അതിനെ പന്ത് സീം കൊണ്ട് ഹരിച്ച് കൊല്ലുങ്ങളാക്കുക. എന്നാൽ, ശിഷ്ടം വരുന്നത് ഉ ദയഗ്രഹത്തിന്റെ വർഷങ്ങളായിരിക്കും. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഉദയഗ്രഹത്തി എഴുയും മുന്നാം വകുപ്പുവർഷങ്ങൾ എടുക്കേണ്ടത് രണ്ടാമത്തെ വകു പ്പനുസരിച്ചു ഉദയഗ്രഹത്തിന്റെ വർഷങ്ങൾ എടുക്കുന്നതുപോലെത്തു നേരാണ്.

ഈ വർഷങ്ങൾക്കുല്ലാം കൂടി ‘ആയുർദായം’ എന്നു പറയുന്നു. അവയ്ക്ക് ക്രമീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ‘മദ്യമാധ്യം’ എന്നും ക്രമീകരണശേഷം ‘സപ്തട്യം’ എന്നും പേരുണ്ട്. എന്നാൽ, എല്ലാം വകുപ്പുനു സരിച്ചും ഉദയവിനു വർഷങ്ങൾ മുമ്പുതന്നെ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടതായ തിനാൽ കുറവുള്ള രണ്ട് വകുപ്പുകളുന്നുസരിച്ചും കുറവുകളുന്നുസരിച്ചും ശരിയാക്കേണ്ടി വരുന്നില്ല. മുന്നാമത്തെ വകുപ്പിൽ കൂടുതലുള്ളതിനെ ഒരേ നിലയ്ക്ക് ക്രമീകരിച്ചാൽ മാത്രം മതിയാകുന്നതാണ്. അതായത്, ശ്രഹം അതിന്റെ രാശിമണ്ഡലത്തിലോ അതിന്റെ കലോൽക്കർഷത്തിലോ രാശിനു ബഹാറിലോ ആയിരുന്നാൽ അതിന്റെ വർഷങ്ങൾ മദ്യ വർഷത്തിന്റെ ഇടടിശായിരിക്കും. ഈ ആശ്രഹം മടക്കത്തിലോ അതി എഴു കാലോൽക്കർഷത്തിലോ അത് രണ്ടിലും കൂടിയതിലോ ആയിരുന്നാൽ മദ്യവർഷങ്ങളുടെ മുനിരിട്ടിയായിരിക്കും. മുൻ ക്രമമനുസരിച്ചു കുറവ് ശരിപ്പെടുത്തേണ്ട ക്രമം. കീഴ്പ്പോട് ഈങ്ങി വരുന്ന ശ്രഹത്തി എഴു വർഷങ്ങൾ ഒന്നാമത്തെ വകുപ്പിലോ രണ്ടാമത്തെ വകുപ്പിലോ ആ കുമ്പോഴുള്ള വർഷങ്ങളുടെ $2/3$ -ലേക്ക് മടങ്ങുന്നതും മുന്നാമത്തെ വകുപ്പിൽ പെട്ടതാണെങ്കിൽ പകുതിയിലേക്കും മടക്കുന്നതും ആണ്. ഒരു ശ്രഹം അതിന്റെ ശത്രുവിന്റെ രാശിയിലാകുന്നതുകൊണ്ട് അതിന്റെ വർഷത്തിനു കോട്ടും പറ്റിപ്പെടുവാൻ സുരൂവാറും രശ്മിക്കൊണ്ട് മറഞ്ഞുപോകുന്ന ശ്രഹത്തി എഴു വർഷങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ച മുന്ന് വകുപ്പുകളിലും $1/2$ ലേക്ക് മടങ്ങുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ശുക്രനും ശനിശ്രഹവും ഈ നിയമത്തിൽ നിന്നൊണ്ടി ചിവാകുന്നു. പ്രസ്തുത മറയൽക്കൊണ്ട് അവയുടെ വർഷങ്ങളിൽനിന്ന് ഒന്നും കുറയുന്നതല്ല. രണ്ടാമത്തെ വകുപ്പുനുസരിച്ചു കുറവ് ശരിപ്പെടുത്തുന്നതിനു പട്ടികയിൽ വിവരിച്ചതു പ്രകാരം ഭൂമിയുടെ മുകളിൽ വരുന്ന മണ്ഡലങ്ങളിലാകുന്നോൾ ശുഭവർഷങ്ങളിൽ നിന്നു കുറക്കേണ്ട

താൻ. ഒരു മണിലത്തിൽ രണ്ടോ അതിലധികമോ ശ്രദ്ധാർഹം ആ വയിൽനിന്ന് ഏറ്റവും ശക്തിയുള്ളതോ വലിപ്പമുള്ളതോ ആയ ശ്രദ്ധാർഹങ്ങളും കുടെ വഴിക്കുവഴിയായി വരുന്നൊഴുണ്ടാകുന്ന കുറവ് ആ ശ്രദ്ധത്തിൽനിന്ന് വർഷങ്ങളും ചേർക്കുകയും ശിഷ്ടമുള്ളതിനെ അതേപടി വിടുകയും ചെയ്യുക. മുന്നാമത്തെ വകുപ്പിൽ പെട്ട ഏതെങ്കിലും ശ്രദ്ധത്തിൽ അതിലേണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നു കൂടി രണ്ട് വർഷനും വന്നുകൂടി യാൽ അതിൽ വലുതിനെ മാത്രം കണക്കിലെടുക്കുക. ഇതുപോലെ തന്നെയാണ് അതിൽ രണ്ട് കുറവുകൾ വന്നാലും സ്ഥിതി. ഏതെങ്കിലും മൊരു ശ്രദ്ധത്തിന് ഒരു കുറവും ഒരു വർഷനും ഒരുമിച്ചുകൂടിയാൽ അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനു മുൻഗണന നല്കുകയും മറ്റെതിനെ അതിനുശേഷം കണക്കിലെടുക്കുകയും ചെയ്യുക. അപ്പോൾ കൊല്ലുങ്ങൾ ക്രമീകൃതമാവുകയും അതെല്ലാം കൂടിച്ചേരിന് വ്യക്തിയുടെ ജനിച്ച വ്യക്തിയുടെ ആയുഷ്കാലമാകുന്നതുമാണ്.

ഈ ഭിന്നമായിവരുന്ന വർഷങ്ങൾ അറിയാനുള്ള വഴി വിവരിക്കാം. ഈ കൊല്ലുങ്ങളുന്നസതിച്ചു വയസ്സ് ഭാഗിക്കപ്പെടുന്നു. ജനനസമയം മുതൽ ആരംഭിക്കേണ്ടത് സുരൂവരെയും ചന്ദ്രവെള്ളയും വർഷങ്ങൾക്കാണ്ടാണ്. ഈവരും ഒന്നിൽനിന്നും ശക്തിയുള്ളതിനാണ് മുൻഗണന നൽകേണ്ടത്. ശക്തിയിൽ രണ്ടും സമമാണെങ്കിൽ കൂടുതൽ ഭാഗമുള്ളതിനെയും അതിനെ തുടർന്ന് മറ്റേതിനെയും വെക്കേണ്ടതാണ്. അതിനടുത്ത് ഉദയ ശ്രദ്ധമോ ശക്തിയും ഭാഗമും അധികമുള്ള ശ്രദ്ധങ്ങളോ വരും. രാശിയുടെ ഒരു പ്രത്യേക ബിന്ദുവിൽ ഒന്നിലധികം ശ്രദ്ധങ്ങൾ ഒരുമിച്ചുകൂടിയാൽ അവയിൽ ശക്തിയും ഭാഗമും കൂടുതലുള്ളതിനു മുൻഗണന നല്കേണ്ടതും അതിനടുത്തായി മറ്റുള്ള ശ്രദ്ധങ്ങളെ അടുത്തടുത്തായി വെക്കേണ്ടതുമാണ്. അതുവഴിയായി ആയുഷ്കാലത്തിലെ ഒരോ ശ്രദ്ധത്തിലേയും കൊല്ലുങ്ങളുടെ കിടപ്പ് മനസ്സിലാക്കാം. അഭിമുഖമായി നൽകുന്ന മറ്റു ശ്രദ്ധങ്ങളുടെ വർഷങ്ങളെയും കൂടി കണക്കിലെടുത്തല്ലാതെ ഏതൊരു ശ്രദ്ധത്തിലേയും സന്തമായ വർഷങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുക സാധ്യമല്ല. വർഷങ്ങളെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിലും ഭാഗിക്കുന്നതിലും അവ രണ്ടിനും പങ്കാളികളാണ്. രണ്ടും ഒരു രാശിയിലായാൽ 1/2 വീതം കൊണ്ടും അഞ്ചാമത്തെയും ഒമ്പതാമത്തെയും രാശിയിൽ വരുന്ന ശ്രദ്ധങ്ങളുടെ പക്ക് 1/2 ഭാഗക്കാണ്ടും നാലാമത്തെത്തിലും എട്ടാമത്തെത്തിലും വരുന്നത് ശ്രദ്ധങ്ങളുടെ പക്ക് 1/4 ഭാഗംകൊണ്ടും ഏഴാമത്തെത്ത രാശിയിൽ വരുന്ന ശ്രദ്ധങ്ങളുടെ പക്ക് 1/7 കൊണ്ടുമായിരിക്കുന്നതാണ്. ഒരിടത്ത് വളരെ അധികം ശ്രദ്ധങ്ങൾ സമ്മാനിച്ചാൽ സന്ദർഭമനുസരിച്ചു വരുന്ന ഭിന്നത്തിൽ എല്ലാത്തിനും പങ്കുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. പങ്കുചേരുന്ന ശ്രദ്ധങ്ങളുടെ ഓഹരി മനസ്സിലാക്കുക വഴി ഇങ്ങനെയാണ്: വർഷങ്ങളുടെ നായകനായ ശ്രദ്ധത്തിനു ഗുണകരമായി ഒരു ഭി

നം നിശയിക്കുകയും അതേപോലെ ഒരോ പകാളിക്കും അതിരെ ഗുണകാര ഭിന്നിതം നിശയിക്കുകയും ചെയ്തതേപ്പോൾ ഓരോ ഭിന്നിതം കൊണ്ടും വർഷങ്ങളെ പെരുക്കുക. അപ്പോൾ ശ്രദ്ധത്തിരെ പൂർണ്ണവർഷങ്ങൾ കിട്ടുന്നതാണ്.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്ന് വയസ്സ് കണ്ണുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള ഈ നൃക്കാരുടെ മാർഗ്ഗം വ്യക്തമായില്ലോ. ശ്രദ്ധാളുടെ ധ്യാനത്തെ സ്ഥാനവും വർത്തമാനസ്ഥാനവും മനസ്സിലാക്കിയാൽ ഹരിക്കേണ്ട ക്രമം അറിയാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. മറ്റു സമുദായങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാറില്ലാത്ത തും ഇന്ത്യക്കാർക്കിടയിൽ പ്രസിദ്ധി ആർജജിച്ചതുമായ ചില ജാതക വിവരങ്ങൾകൂടി ഈവിടെ ചേർക്കുന്നു. ജനനസമയത്ത് കൂട്ടിയുടെ പിതാവ് സമലത്തുണ്ടോ എന്ന് അവർ നോക്കാറുണ്ട്. പിതാവ് സന്നിഹിതനല്ല എന്നതിനു ചുറ്റെ കാഴ്ച ഉദയബിന്ദുവിലേക്കെല്ലാതോ ചുറ്റരാശി ശുക്രരാശിയുടെയും ബുധൻ രാശിയുടെയും ഇടയിൽ ഒരു അഞ്ചിയിൽക്കുന്നുവെന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ ശനിനക്ഷത്രം ഉദയബിന്ദുവിലുണ്ടെന്നതോ അതുമല്ലെങ്കിൽ ചൊഡ്യ ഏഴാമത്തെ രാശിയിലാണെന്നതോ അവർ തെളിവായി കണക്കാക്കുന്നു. കൂട്ടിയുടെ സന്നാർഗ്ഗം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു സുരൂവാതിയും ചുറ്റെനയുമാണു നോക്കുന്നത്. ഈ രണ്ടും ഒരു രാശിയിൽ അശുദ്ധതോടുകൂടി സമേളിക്കുകയും അല്ലെങ്കിൽ ചുറ്റും വ്യാഴവും ഉദയബിന്ദുവിൽനിന്നു മറയുകയോ എതിന്തു സമേളിച്ച് സുരൂച്ചുറ്റമാരിൽനിന്നു വ്യാഴഗ്രഹം മറഞ്ഞുപോവുകയോ ചെയ്താൽ അത് കൂട്ടിയുടെ സന്നാർഗ്ഗത്തിനനുകൂലമല്ല.

പേര്	കാലം	ഓരോ വകുപ്പി രെഞ്ഞ തുക	ആകെ തുക	വിശേഷണങ്ങൾ	ഉദിക്കുന്ന രാശികൾ	നിയമങ്ങൾ
കർണ്ണ സന്നാ നഞ്ഞൾ	25	25	മൃത്യുകൾ പോലെ അല്ലെങ്കിൽ സർഖണ നിറമായത്	കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും മാത്രം	രാജക്കമാർത്തമിൽ സരമുണ്ടാകുന്നതാണ്	
‘അമ്പവതന’ സന്നാ നഞ്ഞൾ	25	50	പച്ചയോ അശിനിമോ അല്ലെങ്കിൽ രക്ത വർണ്ണമാം ഉള്ളറ. ബന്ധിപ്പുവിശ്രേഷ്ഠമായത്	കിഴക്ക് തെക്ക്	കൂട്ടമണം സംഭവിക്കുന്നു	
കാല സന്ന തികൾ	25	75	വാൽ വള്ളംതും ഇളം കരുപ്പുള്ളതുമാണ്	തെക്ക്	ക്ഷാമവും കൂട്ടമണംവും ഉണ്ടാകും	
ഭൂമി സന്നാ നഞ്ഞൾ	22	97	വട്ടത്തിലും രശ്മികളുള്ളതും വെള്ളത്തിരെ മാറ്റുന്നതും ഏല്ലായുടെയും നിറത്തിലും വാലില്ലാത്തമാണ്	വടക്കു കിഴക്ക്	ക്ഷേമവും ഏഴശര്യ വ്യം ഉണ്ടാവും	

	ചുവ് സന്താ നങ്ങൾ	3	100	പനനിൽ പൂഷ്പത്തിരെ യോ, വെള്ളത്താമരയുടെ യോ, വെള്ളിയാടയോ ശു ഖികൾച്ച ഇരുവിശ്രേയോ വർണ്ണമായിരിക്കും. ചുവ് നെപോലെ പ്രകാശിക്കു കയും ചെയ്യുന്നു	വടക്ക്	നാശമുണ്ടാ കുകയും പോക്കണി രെ നില പറ്റു മാറി പ്പോകും
ബൈഹം ദണ്ഡ	ബൈഹം പുത്രൻ	1	101	മൃന്ന് നിറവും മൃന്ന് വാലുമഴുള്ളത്	എല്ലാ ഭാഗവും	നാശവും അരാജക താവും ഉ ണ്ടാകുന്നു
	ശുക്ര സന്താ നങ്ങൾ	84	125	ശുഖവെള്ള	വടക്ക്ഭാഗം അബ്ലേഷിൽ വടക്ക് കിഴക്ക്	എല്ലാ ഭാഗ തന്ത്രംനും തെരഞ്ഞെടു ക്കാനക്കമാ യ സംഭവ അഭ്യർത്ഥിയും കുറിക്കുന്നു
ഗംഗ	ഒന്നിഗ്ര ഹി സന്താ നങ്ങൾ			കൊമ്പുപോലുള്ള രശ്മികൾ ഉള്ളവ	എല്ലാ ഭാഗ തന്ത്രം	അശുദ്ധവും മരണവും
വിക ചൻ	വ്യാഴഗ്ര ഹി സന്താ നങ്ങൾ	65		വെള്ള നിറവും വാലില്ലാത്തതും	തെക്ക്	നാശവും അശുദ്ധവും
തസ്ക രൻ	ബുധഗ്ര ഹി സന്താ നങ്ങൾ	51		നേരിയ വെള്ളനിതി ല്ലള്ളതും നീണ്ടതും	എല്ലാ ഭാഗ തന്ത്രം	അശുദ്ധം
കക്കാരു		60		അശ്വിനിയുടെ നിതിയിൽ മൃന്ന് വാലുകളോട് കൂടിയത്	വടക്ക്	നാശങ്ങൾ വർദ്ധിക്കു ന്നതാണ്
തമസ് കിലപ്പ്	രാഹു സന്താ നങ്ങൾ	26		വിവിധ രൂപത്തിലുള്ളവ	സൃഷ്ടിരെ യും ചുവ് രെയും ചു രുഭാഗത്ത്	അശ്വി ബാധയു ണ്ടാകുന്ന താണ്
വിശ്വ രൂപം	ഔഷണി സന്താ നങ്ങൾ	120		അശ്വിപോലെ പ്രകാശം മിനിതിള്ളങ്ങുന്നത്		നാശങ്ങൾ അധികമാ കുന്നതാണ്
അരു ണൻ	വായു സന്താ നങ്ങൾ	77		ശരീരമിലും അതിരെ രഞ്ചി കൾ സമേചിക്കുന്നതിനാ ൽ പച്ച നിതിലേക്കോ ചൗതാവർണ്ണമുള്ള വാൽ നക്ഷത്രമായി കാണാവു ന്നതാണ്		പൊതുനാ ശം ഉണ്ടാ കുന്നു
കനിക	പ്രജാപ തി സന്താ നങ്ങൾ	204		ചതുരാകൃതിയിൽ എന്നു തിരിൽ 304 ഉം കാഴ്ചയിൽ ഈം ആയിരിക്കുന്നതാണ്		നാശവും കുഴപ്പവും വ ർദ്ധിക്കുന്നു

ഗംഗ	ജല സ്വാം നാജർ	32		ചട്ടേനപോലെ പ്രകാ ശിക്കുന്നതും കാഴ്ചയിൽ രേഖിച്ചതും	കിഴക്കും പടിഞ്ഞാ റും മാത്രം	നാശവും കുഴപ്പവും വ ർദ്ദിക്കുന്നു
കവ ർണം	സമയ സ്വാം നാജർ			അംഗ ഭംഗ വന മനു ഷ്യരേഖ തലയുടെ രൂപം		നാശം വർദ്ദി ക്കുന്നു
	*			കാഴ്ചയിൽ എന്നും എന്നും തിരിച്ച് ഒളം വെള്ളത്തെ വിശാലമായതും	എല്ലാ ഭാഗ ത്തും	കുട്ടമരങ്ങൾ മുണ്ടാക്കു ന്നു

വിളക്കിരേഖ കാര്യത്തിൽ സുരൂരാശിയെ നോക്കുന്നു. സുരൂരാശി ചരിത്രതാജ്ഞികൾ വിളക്ക് ഒരിടത്തിനിന്നു മറ്റാറിടത്തേക്ക് മാറ്റുക തില്ല. പ്രസ്തുത രാശി രണ്ട് ശരീരമുള്ളതാജ്ഞികൾ വിളക്ക് ചിലപ്പോൾ മാറ്റുകയും ചിലപ്പോൾ മാറ്റാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഉദയബി ഔവിരേഖ ഡിഗ്രി മുപ്പതായെടുത്ത് അതനുസരിച്ചു വിളക്കുതിരിയുടെ കത്തൽ അവർ കണക്കാക്കുന്നു. പുർണ്ണമായാൽ വിളക്കിരേഖ എന്നു നിന്നയുകയും ചട്ടേരേഖ പ്രാകാശമനുസരിച്ച് എന്നുകണക്ക് വൃത്താസ പ്ലെടുകയും ചെയ്യും. മണ്ഡലത്തിൽ ഏറ്റവും ശക്തിയുള്ള ഗ്രഹംകൊണ്ട് വീടുവാതിലിരേഖ നില അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു. വീടുവാതിലിരേഖ ഭാഗം പ്രസ്തുത ഗ്രഹത്തിരേഖ ഭാഗത്തേക്കോ ആയിരിക്കും. പ്രകാശഗ്രഹം സുരൂ നാജ്ഞിക്കിൽ വീട് പൊളിഞ്ഞുവിഴുന്നതായിരിക്കും ചട്ടേനാജ്ഞികൾ സുരക്ഷിതമായിരിക്കുന്നതും ചൊവ്യാജാജ്ഞികൾ അശി ബാധിക്കുന്നതും ബുധഗാജ്ഞികൾ വള്ളഞ്ഞപോകുന്നതും വ്യാഴമാജ്ഞികൾ ശക്തികുടുന്നതും ശനിയാജ്ഞികൾ മഹത്വമുള്ളതായിരിത്തിരുന്നതുമാണ് എന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. വ്യാഴം അതിരേഖ കാലോൽക്കരിഷ്ടത്തി രേഖ പത്താമത്തെ മണ്ഡലത്തിലായിരുന്നാൽ പുരയ്ക്ക് രണ്ടോ മുന്നോ കാലും ധനുവിൽ അതിരേഖ കാഴ്ച ശക്തിപ്പെട്ട മുന്ന് കാലും രണ്ട് ശരീരമുള്ള ഇരു രാശികളിൽ വന്നാൽ രണ്ട് കാലും ഉണ്ടാകുന്നു. കട്ടിലി നും കാലുകൾക്കുമായി മുന്നാമത്തെത്തിനെയും അതിരേഖ ചതുരത്തി നും നീളത്തിനുമായി പത്രം മുതൽ മുന്നു വരെയുള്ളതിനെയും അവർ ശനിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അശുദ്ധ സമയങ്ങളിൽനിന്നു കട്ടിലിരേഖ കാലുകളുടെയും ഇശകളുടെയും നാശം മനസ്സിലാക്കാം. ചൊവ്യാഗ്രഹമാജ്ഞികൾ അവ കത്തിപ്പോകുമെന്നും സുരൂനാജ്ഞികൾ ഒരിഞ്ഞുപോകുമെന്നും ശനിയാജ്ഞികൾ പഴകിപ്പോകുമെന്നും ആണ് വിശ്വാസം. സനിഹിതരാകുന്ന സ്ത്രീകളുടെ എന്നും ചട്ടേനാജ്ഞിയും ഉദയബി വിരേഖ രാശിയിലുള്ള നക്ഷത്രങ്ങളുടെ എന്നുമനുസരിച്ചിരിക്കുന്നതാണ്. ഭൂമിയുടെ മുകളിലുള്ള നക്ഷത്രങ്ങൾ ആ വീടിൽനിന്നു പുറത്തുപോ

കുന്ന സ്റ്റൈക്കളെയും ഭൂമിക്കു താഴെയുള്ള നക്ഷത്രങ്ങൾ വീടിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്ന സ്റ്റൈക്കളെയും കുറിക്കുന്നുവെതെ. ആത്മാവിഞ്ചേ വരവിനെ കുറിച്ച് അറിയുന്നത് സൃഷ്ടചന്ദ്രാരിൽ ഏറ്റവും ശക്തിയുള്ളതിനെ നോക്കിയാണ്. വ്യാഴഗ്രഹമാണെങ്കിൽ ആത്മാവിഞ്ചേ വരവ് ദേവലോകത്തിൽനിന്നും ചെയ്യുന്നോ സൃഷ്ടനോ ആണെങ്കിൽ വൃഥാക്കലോകത്തിൽനിന്നും ശനിയോ ബുധനോ ആണെങ്കിൽ ഭൂഗ്രഹാകത്തിൽ നിന്നുമായിരിക്കും. അതുപോലെ മരിച്ചുശേഷം ആത്മാവിഞ്ചേ പ്രയാണത്തെ കുറിച്ചും അവർ നോക്കാറുണ്ട്. വ്യാഴഗ്രഹം അതിഞ്ചേ കാലോൽക്കർഷത്തിൽ ആരാമത്തെത്തിലോ എട്ടാമത്തെത്തിലോ വരികയോ അല്ലെങ്കിൽ ഉദിച്ച രാശി വ്യാഴഗ്രഹവും മീനവും ഏറ്റവും ശക്തിയുള്ളതും ജനനസമയവും മരണസമയവും ഒരേ നിലയിലും ആവുകയോ ചെയ്താൽ ആത്മാവിനു മോക്ഷം ലഭിക്കും. അതിവിടെ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു നടക്കേണ്ടി വരികയില്ല. ഇതെല്ലാം ഇവിടെ ഉഖരിച്ചത് നക്ഷത്രഗണനയിലും ജാതക നിർണ്ണയത്തിലും മറ്റൊരു നാമും ഇന്ത്യക്കാരും തമിലുള്ള വ്യത്യാസം മനസ്സിലാക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ്.

അന്തരീക്ഷ നിരീക്ഷണ ശാസ്ത്രത്തിലും അതിലെ പതിവർത്തനങ്ങളിലും ഇന്ത്യക്കാരുടെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ വളരെ വിപുലവും എല്ലാമറ്റതുമാണെങ്കിലും അവയിൽ പലതും ബലഹിനങ്ങളാണ്. ജാതകം വിവരിക്കുന്നതിൽ ആയുഷ്കാലങ്ങളെളുക്കുചൂഡ്യു മാത്രം പ്രതിപാദിച്ചതുപോലെ ഈ വിഷയത്തിലും നാം വാൽനക്ഷത്രങ്ങളെ കുറിച്ചു മാത്രം പറയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. മറ്റൊരുവയ്ക്കും നില ഏകദേശം ഇതിൽനിന്നും നമ്മുകൾ അനുമാനിക്കാം. അന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എല്ലാ വാൽനക്ഷത്രങ്ങൾക്കും പൊതുവിൽ ‘കേതു’ എന്നാണ് പറയാറുള്ളത്. വരാഹമിഹിൻ പറയുന്നു: രാഹുവിന് മുപ്പത്തിമൂന്ന് സന്താനങ്ങളുണ്ട്. അവർക്ക് ‘താമസകീലക’ എന്നു പറയുന്നു. അവരാണ് വാൽ നക്ഷത്രങ്ങളെന്ന പേരിൽ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഉഭിക്കുന്നത്, അവയെ സംബന്ധിച്ച് വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നത് അവയുടെ നിരുപം, രൂപം, വലുപ്പം, സ്ഥാനം മുതലായവയെ നേക്കിയാണ്. ഇവയിലേറ്റവും ദോഷകരം കാക്കയുടെ ആകൃതിയിലോ കണ്ണം വള്ളം ആളും രൂപത്തിലോ വാൾ, അമ്പ്, വില്പ് മുതലായവയുടെ രൂപത്തിലോ ഉള്ളവയാണ്. ഈ നക്ഷത്രങ്ങൾ എപ്പോഴും സൃഷ്ടരഞ്ചേയും ചട്ടരഞ്ചേയും പരിസരങ്ങളിലായി നിലകൊണ്ട് അന്തരീക്ഷത്തിൽ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചും കൊടുക്കാറുണ്ടാക്കിയും മരങ്ങൾ തള്ളിയിട്ടും കല്ലുകൊണ്ട് മനുഷ്യരെ എറിഞ്ഞും കടക്കുന്നതിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചും മൊത്തത്തിൽ കാലാവസ്ഥയെ തന്നെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഭൂകമ്പം, ഇടി, അസിബാധ, ആകാശം രക്തനിറമാക്കുക, മുഗങ്ങൾ കൂടുമായി അടുപ്പാണി

ചുക്കാണ്ടിരിക്കുക, പക്ഷികൾ ശവംകോലാഹലം കുട്ടുക, ചുട്ട കറി നമാകുക മുതലായ പ്രകൃതിവിക്ഷാഭ്യാസം ദുർലക്ഷണങ്ങളും കണാൽ അതെല്ലാം രാഹു സന്താനങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളാണെന്നു മന സ്ഥിലാക്കേണ്ടതാണ്. ഇതെല്ലാം ശ്രദ്ധാ സമയത്തോ വാൽനക്ഷത്രം ഉദിക്കുന്നോഡോ സംബവിച്ചാൽ നമ്മുടെ അനുമാനം ശരിയാണെന്നു വിശദിക്കുകയും രാഹു സന്താനങ്ങളിൽനിന്നു മാത്രം ശ്രദ്ധനിർണ്ണയം നടത്തിയാൽ മതിയാവുന്നതുമാണ്.

വരാഹമിഹിൻ ‘സംഹിത’യിൽ പറയുന്നു: വാൽനക്ഷത്രങ്ങളെ കുറിച്ചു പ്രതിപാദിച്ചത് ശർഗ്ഗ, പരാശർ, അസിത, ദേവലി മുതലായവരു എ ശ്രമങ്ങളിലും മറ്റേനേകം കൃതികളിലും കണ്ണത് നല്ലപോലെ മന സ്ഥിലാക്കിയതിനു ശേഷമാണ്. വാൽനക്ഷത്രങ്ങളിൽ പല വകുപ്പുകളും ഇള്ളതിനാലാണ് ഉദിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അവരെ കുറിച്ചു ശരിയായ കണക്ക് മനസ്ഥിലാക്കാതെ വരുന്നത്. അവയിൽ ചിലത് ഭൂമിയിൽനിന്നു വളരെ അകലെ ഞാറ്റുവേല നക്ഷത്രങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉദിക്കുന്നു. അതിന് ‘ദിവ്യം’ എന്നു പറയുന്നു. മറ്റു ചിലത് ഭൂമിയുടെയും ആകാശത്തിന്റെയും മദ്യത്തിലായി ഉദിക്കുന്നു. അതിന് ‘അതരരിക്ഷ’ എന്നാണ് പേര്. വേറോ ചിലത് ഭൂമിയുടെ വള്ളരെ അടുത്ത് സ്ഥിതിചെയ്ത് ചിലപ്പോൾ പർവ്വതങ്ങളിലോ മരങ്ങളിലോ വീടുകളും മുകളിലോ വീഴുന്നു. തിരുാണെന്നു തോന്തിക്കുന്ന ഒരു പ്രകാശം ഭൂമിയിൽ വീഴുന്നതു കാണാം. അത് ധമാർത്ഥത്തിൽ തീ അല്ലെങ്കിൽ ‘കേതുരുപം’ (വാൽ നക്ഷത്രം) ആയിരിക്കും.

പിശാചു ശ്രമങ്ങളിലെ അശനിപോലെയോ തീപ്പാരി പോലെയെല്ലാം അതരരിക്ഷത്തിൽ പാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില ജീവികളുണ്ട്. ധമാർത്ഥത്തിൽ അവ വാൽനക്ഷത്ര വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടെല്ല. അതുകൊണ്ട് അതരരിക്ഷത്തിൽ കാണുന്ന വന്തുക്കളെ കുറിച്ച് അവയുടെ ധമാർത്ഥ തമ നില മനസ്ഥിലാക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ശരിയായ ഒരു വിധി പ്രസ്താവിക്കുക വയ്ക്കു. ആയുധങ്ങൾ, വീടുകൾ, പതാകകൾ, മുഗങ്ങൾ, മരങ്ങൾ ഇവയുടെ മേൽ വീഴുന്ന പ്രകാശം മേൽ പ്രസ്താവിച്ച രണ്ട് വർഗ്ഗത്തിലും പെട്ടെല്ലാം അത് ‘ധൂമകേതു’ എന്നു പറയുന്ന വാൽനക്ഷത്ര മായിരിക്കും. ഇതരം നക്ഷത്രങ്ങളുടെ എല്ലാത്തെ കുറിച്ചു പണ്ഡിതരാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. പത്രം ആണെന്നും ആയിരം മാണെന്നും ചിലർ പറയുന്നോൾ തത്പരിക്കനായ നാരദൻ പറയുന്നു: “അതൊന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. പുതിയ രൂപം സീകരിക്കുകയും പഴയത് വിടുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് രൂപത്തിൽ മാത്രം അത് വ്യത്യാസപ്പെടുകയാണിരിക്കുന്നു.” അതിന്റെ പ്രതിപാദന കാലാല്പദ്ധത്തെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പറയുന്നതിനാണ്: “അതിന്റെ ഉദയദിവസങ്ങളുടെ എല്ലാത്തീ രണ്ട് അത്രയും മാസങ്ങളാണ് പ്രതിപാദന കാലം. ഉദയദിവസങ്ങൾ ഒ

നാര മാസത്തേക്കാൾ അധികമായാൽ അതിൽനിന്നു നാൽപത്തി അ ഏപ് കിഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളത് അതിൻ്റെ പ്രതിഫലന മാസങ്ങളാണ്. അ വയുടെ ഉദയ ദിവസങ്ങൾ രണ്ട് മാസത്തേക്കാൾ കൂടുകയാണെങ്കിൽ അതിൻ്റെ പ്രതിഫലന വർഷങ്ങൾ ഉദയമാസങ്ങളുടെ എല്ലാമനുസരി ആയിരിക്കും. വാൽ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ എല്ലാം ആയിരത്തിൽ കൂടുകയി സ്ലിം.” നാം താഴെ ചേർക്കുന്ന പട്ടികയിലുള്ളതെല്ലാം അദ്ദേഹം ചിന്താ സൗകര്യത്തിനായി വിവരിച്ചതാണ്. പ്രസ്തുത ശ്രമത്തിന്റെ നമുക്ക് കിട്ടിയ പകർപ്പിലോ പകർത്തണ്ടുത്തിലോ വന്ന ചില കൂഴപ്പങ്ങൾ കാരണമായി പട്ടികയിലുള്ള ചില കളങ്ങൾ പുരിപ്പിക്കാതെ വിഭേദം വന്നിട്ടുണ്ട്. പുരിപ്പിക്കാരുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ടില്പ്രായങ്ങളും സ്ഥാപിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. അതിനായി അദ്ദേഹം പരിശീലനക്കുകയും ആയിരം പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു.

വരാഹമിഹിൻ വാൽ നക്ഷത്രങ്ങളെ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സമീപത്തിലും നിലക്കുന്നത് ഭൂമിയിലേക്കു താഴ്ന്നുവരുന്നത് വായുവിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുമാണ് നാം ഈ പട്ടികയിൽ കാണിച്ചവയെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറയുന്നു: “വായു വിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവയുടെ പ്രകാശം യുദ്ധായുധങ്ങളിലോ പതാകകളിലോ വിശ്രികളിലോ പ്രതിരോധയന്ത്രങ്ങളിലോ പതിച്ചാൽ അത് രേണായിക്കാരികളുടെ നാശത്തെ സുചിപ്പിക്കുന്നു. ആ പ്രകാശം വീട്ടിലോ മരത്തിലോ പർവ്വതങ്ങളിലോ പതിച്ചാൽ അത് നാശത്തിന്റെ സുചനയാണ്. വീട്ടുപകർണ്ണങ്ങളിലാണ് പതിച്ചതെങ്കിൽ ആ വീട്ടുകാർ നശിക്കുമ്പെത്ര. വീട്ടുനികെയുള്ള ചവറുകാട്ടയിലോ കൂപ്പുകളിലോ വീണാൽ വീട്ടുമസ്തിഷ്ഠം നശിക്കും. ഏതെങ്കിലും നക്ഷത്രം വാൽ നക്ഷത്രത്തിന്റെ വാലിൽ വിലങ്ങെന വീണാൽ സമാധാനംഗമുണ്ടാവുകയും മഴക്കാണ്ട് നാശം സംഭവിക്കുകയും മഹാദേവരൂപത്തെന്ന് പറയപ്പെട്ടുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ നശിക്കുകയും ചെയ്യും. (പ്രസ്തുത മരങ്ങളുടെ പേരും വർഗ്ഗവും നമ്മുടെ നാടുകളിൽ പ്രസിദ്ധമല്ലാത്തതിനാൽ അതിവിട്ട എല്ലാംപൊരായാണ് ഉദ്ഘേശിക്കുന്നതിലും.) മാത്രമല്ല ചോര, ചത, ഹോന, ചൈന തുണിയിൽ രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ കലാപമുണ്ടാകുന്നതുമാണ്. അദ്ദേഹമിങ്ങ നെയ്യും പറയുന്നു: കേതു പുശ്ചത്തിന്റെ ഭാഗത്തേക്ക് നോക്കുക. അത് തുണികിടന്നാലും ഇരുന്നുനിന്നാലും ചരിഞ്ഞുകിടന്നാലും തരക്കേ കില്ല. അതുപോലെ അതിൻ്റെ അറ്റം സ്വപ്നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഞാറ്റു വേലയുടെ നിലയും ശ്രദ്ധിക്കുക. അപ്പോൾ ആ ഭാഗത്ത് നാശം ഉണ്ടാക്കുകയും വിദേശസെസന്നങ്ങൾ ആക്രമണം നടത്തി ആ നാടുകാരെ മയിൽ പാമിന വിചുങ്ഗന്തുപോലെ വിചുങ്ഗുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുക. ഇതരഭാഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അവ രക്ഷപ്പെടുന്നതോ അതിൻ്റെ വാല് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതോ ആയ ഞാറ്റുവോലകൾ

ശ്രദ്ധിക്കുക. എന്നാൽ, ആ താറുവേല ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന പ്രദേശ അള്ളിലെ രാജാക്കന്നാർക്കും അവയിലെ സാധനങ്ങൾക്കും ആപത്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് തീരുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. തഹരാത്(പഴയ നിയമം)കാർ ഈ നക്ഷത്രങ്ങളെ വർണ്ണിക്കുന്നത് നാം കാഞ്ചി ദേവാല

അന്തരീക്ഷത്തിലെ ഉയർന്ന വാൽ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പട്ടിക

1	വസ	പടിന്താർ	പ്രകാശിക്കുകയും ശക്തിയാവുകയും വടക്കോട്ട് വിശാലമായിപ്പോകുകയും ചെയ്യുന്നു	അകാലമരണം അളവുക്കേഷ്മ മം ഏറ്റവും എന്നിവയെക്കുറിക്കുന്നു
2	അഷ്ടി	പടിന്താർ	ആദ്യത്തെക്കാൾ നിന്ന് മഞ്ഞിയൽ	പടിന്നിയും കൃട മരണവും ഉണ്ടാവുന്നു
3	ശാന്തി	പടിന്താർ	ആദ്യത്തെതിനോട് സാമ്പൂളം	രാജക്കന്നാർ തമിൽ സമരം നടക്കുന്നതാണ്
4	കഹാ ലക്ഷ്മി	കിഴക്ക്	വാല് ഏതാണ്ട് ആകാശ മഡ്യവാഹി നീണ്ടതോ പുകവർ മുന്തിലുള്ളതും വാവുവിസ്രം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുന്നതുമാണ്	മഴ അധികരിക്കുകയും വിശ്വസ്ത രോഗവും മരണവും വർഖിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു
5	രൂദ സ്ത്രീ	കിഴക്കിൽ നിന്ന് പുറം ദത്തിലോ പുരൂരുട്ടാതി തീലോ രേ വതിയിലോ	അഗ്രം കൂർത്തതും ചെമ്പി ശ്രീ നിറമുള്ളതും ആകാശ തന്ത്രിക്ക് 1/3 ഭാഗം മുന്തിരീ അധിനന്തരിക്കുന്നതുമാണ്	രാജാക്കന്നാർ തമിൽ യുദ്ധം നടക്കുന്നതാണ്
6	കാല കക്ഷ	പടിന്താർ	പ്രത്യക്ഷമാവുന്ന ആരംഭശ തിൽ ഒരു വിരൽ നീളത്തിൽ വാൽ തെക്കായി കാണാവുന്നതാണ്. പിന്നീട് വടക്ക് ഭൗതിക്കാരുടെ അതിരീതി വാൽനീ ഓടി സപ്തരമ്പിക്കുള്ളയും യുവതെയും അതിര് ശേഷം ഉയർന്നുകൊണ്ട് തെക്കോട്ട് നീണ്ടി അസ്തമിക്കുന്നു	പ്രയാർ മരപ്രദേശം മുതൽ ഉരൈജജർ വരെയും മധ്യസ്തരാം ചുട്ടവും നഗരിക്കുന്നതാണ്. മരീച്ചി പ്രദേശങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും മോശമാകുന്നതും ചിലേടത്ത് കോളിയും മറ്റു ചിലേടത്ത് ക്ഷണമും ബേരു ചിലേടത്ത് മുൻ്നുമും ദാക്കുന്നതാണ്. 10 മുതൽ 18 മാസം വരെ ഈ നിലയുടെ നീണ്ടൻ പോകുന്നതാണ്
7	ശ്രോത കേതു	തെക്ക്	രാത്രിയുടെ ആരംഭത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുന്നതും 7 ദിവസം നിൽക്കുന്നതുമാണ് വാൽ അകാശത്തിന്റെ 1/3 ഭാഗം വരെ നീണ്ടു കിടക്കുന്നതാണ്. പച്ച നിറവും വലത്തു നിന്ന് ഇട തേനോട് ചലിക്കുന്നതുമാണ്	പ്രകാശിക്കുകയാണെങ്കിൽ രക്ഷയും ക്ഷേമവും ഉണ്ടാകുന്നു. 7 ദിവസത്തിലെക്കും പ്രത്യക്ഷമായാൽ ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി മോശമാവുകയോ വയസ്സ് 2/3ആയിക്കുറിയുകയും ചെയ്യും. വാർ പ്രയോഗം നടക്കുകയും പത്ര കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

8	ക അ:	പടിഞ്ഞാർ	രാത്രിയുടെ പ്രമാം അർഭത്തിൽ പ്രത്യേകശപ്പട്ടം അതിബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള ജാല പയർ വീതിയിൽ ഹോലി റിക്കുന്നതും ദിവസം നിൽക്കുന്നതുമാണ്		
9	രശ്മി കേരു	സുറൈ:	പുകയുടെ നിറം	ജനങ്ങളുടെ നില മോഗമാകുകയും നാഗങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു	
10	(ധൂവ കേരു)	(?)	ആകാശ തിബന്ധിയും ഭൂമിയുടെ യും വായും മണ്ഡലത്തിൽ സ്ഥിതിയും ഏതു ഭാഗത്തും പ്രത്യേകം ക്ഷമാക്കു	തടിച്ചതും നീണ്ടതും പ്രകാശിക്കുന്നതുമാണ്	സമാധാനവും രക്ഷയും നടമാടുന്നതാണ്

വായു മണ്ഡലത്തിബന്ധിച്ചു മല്ലുത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന വാൽ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പട്ടിക

ക്രീട്ടീ	പേര്	ദിക്ക്	വിശ്വേഷണങ്ങൾ	നിയമങ്ങൾ
1	കമും ഭം	പടിഞ്ഞാർ	താമരപ്പേരുലെയുള്ളത്. ഒരു രാത്രി മൃഖുവന്നുനിൽക്കുന്നു. വാൽ കിഴക്ക് ഭാഗത്തായിൽ കുന്നതാണ്.	കേൾക്കു ചെയ്യാൻ പത്ര കൊള്ളം നീണ്ടു നിൽക്കും
2	മൺ കേരു	പടിഞ്ഞാർ	ഒരു രാത്രിയുടെ 1/4ഭാഗം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുംവാൽ നേരയുള്ളതും പാൽ പോലെ വെള്ളുത്തതുമാണ്.	മൃഗങ്ങൾ അധികരിക്കുന്നതും നാലരഥമാസം കേൾക്കു നിലനിൽക്കുന്നതുമാണ്.
3	ജന കേരു	പടിഞ്ഞാർ	വാൽ വളരെ പ്രകാശമുള്ളതും പാൽ പോലെ മടങ്ങിക്കിടക്കുന്നത്	9 മാസത്തോളം കേൾക്കു ഉണ്ടാകുന്നതും പ്രജകളുടെ രക്ഷാസ്ഥാനം നന്നാകുന്നതുമാണ്
4	ഭാവ കേരു	കിഴക്ക്	സിംഹത്തിബന്ധിച്ചു വാൽപോലെ തെക്ക് ഭാഗത്തെക്ക് നീണ്ടു കിടക്കുന്നു.	ഒരു രാത്രി മാത്രമേ നിൽക്കുകയുള്ളൂ. അതിബന്ധിച്ചു ഉദയകാലത്തെ ഒരേ മുഹൂർത്താങ്ങൾ കൂടും ഓരോ മാസം ഏറ്റന നിലക്ക് ഗുണവും കേൾക്കുവും നിലകുന്നതും നിരം മങ്ങിയാൽ കോളിയും കുട്ടമരണവും ഉണ്ടാകുന്നതുമാണ്
5	പാട്ടം കേരു	തെക്ക്	വെള്ളത്താമരപോലെ വെള്ളുത്തതും ഒരു രാത്രിമാത്രം നിൽക്കുന്നതുമാണ്	7 വർഷം സുവിവും സന്ദേഹവും കേൾക്കുവും ഉണ്ടാകുന്നു

8	ആവ ർത്ഥ നം	പടിഞ്ഞാർ	അർഭബലാതിയിൽ ശോഭ്യേള്ളു തായി പ്രത്യേകഖപ്പട്ടം തവിട്ട് നിറം കലർന്നിരിക്കുന്നതാണ്. വാൽ ഇടത്തു നിന്ന് വലതേനാ ട്ട് നിണ്ണു കിടക്കുന്നതാണ്.	രാത്രിയിൽ അതിനുണ്ടാകുന്ന മൃഗൗർത്തത്തിൽനിന്ന് എന്നുമനുസ രിച്ച് (രൈ മൃഗൗർത്തരാ ദയമാ സമന്നതോതിൽ) ക്ഷേമമിട്ടും സുവിധയും നടമാടുന്നതാണ്.
9	സമ വർ ത്തം	പടിഞ്ഞാർ	തലകുർത്ത വാലുള്ളതും നി റം പൂക്കയുടേതോ ചെമ്പിൻ്റെ തോ ആയിരിക്കുന്നതും ആ കാശത്തിന്റെ 1/3 ഭാഗം വരെ നിണ്ണു കിടക്കുന്നതും സസ്യ സമയത്ത് പ്രത്യേകഖപ്പട്ടനു തുമാണ്.	ഇൽ ഉദിക്കുന്ന ണാറ്റുവേല അശുഭവും ആയുപ്പയോഗ അങ്ങും രാജാക്കമാരുടെ നാ ശവും ഉണ്ണാകുന്നതുമാണ്. അതിന്റെ മൃഗൗർത്തങ്ങളും സിച്ചിള്ള കൊല്ലങ്ങൾ മൃച്ചവന്നും പ്രതിപഠനം ഉണ്ടായിരിക്കും

യതെന്ന വർണ്ണിക്കുന്നതുപോലെയാണ്. വീഴുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെ കുറിച്ച്
അദ്ദേഹം പറയുന്നത് അവ വീഴുന്നതും അവയുടെ മുകളിലുള്ള ജീവിതം
പുർണ്ണമാകുന്നോകുന്നു എന്നാണ്. മുകളിലുള്ള മദ്യത്തിലും (ഹയ്ക്ക്)
വാൽനക്ഷത്രങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന രണ്ട് പട്ടിക ഇവിടെ കൊടുക്കുന്നു.

ഇതാണ് വാൽനക്ഷത്രങ്ങളും അവയുടെ നിയമങ്ങളും കുറിച്ച്
കുറിച്ച് ഇന്ത്യകാർക്കൂളുള്ള വിശ്വാസം. അവരിൽ ചുരുക്കം പേരിൽ മാത്രമേ
പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായ ശ്രീക്ക് പണ്ണിത്തമാരെപോലെ വാൽ
നക്ഷത്രങ്ങളും അന്തരീക്ഷത്തിലുണ്ടാകുന്ന പരിവർത്തനങ്ങളും
അതിലെ സംഭവവികാസങ്ങളും പറ്റി കുലക്കഷ്മായി പരിചിതനം
ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. ഇന്ത്യൻപണ്ഡിതന്മാർ മതാചാര്യരൂപുടെ അഭിപ്രായ
അങ്ങും പ്രസ്താവനകളും ഈ വിഷയത്തിൽ കലർത്താതിരുന്നിട്ടില്ല.

മതസ്യപുരാണത്തിൽ പറയുന്നു: “മി നാല് ജാതിയുണ്ട്. പർവ്വത
അശ്വ നാലാണ്. അവയുടെ അടിത്തട്ട് വെള്ളവുമാണ്. നാല് ദിക്കുകളിൽ
ലായി നിൽക്കുന്ന നാല് ആനകളുടെ പുറത്താണ് ഭൂമി നിലകൊള്ളു
ന്നത്. അവ തുമ്പിക്കെക്കൊണ്ട് വെള്ളം പൊകിഞ്ചുത്ത് കൂഷി പുഷ്ടി
പ്പെടുത്തുകയും ഉഷ്ണിക്കാലത്ത് ആ വെള്ളത്തെ ഫിയായും ശൈത്യ
കാലത്ത് മൺതായും ഭൂമിയിലേക്ക് തെരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പുക
മഴയുടെ ഭാഗത്തെക്കുയരുകയും കാർമ്മേഘത്തെ കറുപ്പുനിറം കൊടുത്ത്
ഡംഗിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.”

ആ അഭിപ്രായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ‘തിബ്യേൽപ്പീൽ’ (ആന
വെദ്യശാസ്ത്രം) എന്ന ശ്രമത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “മനുഷ്യർക്ക്
ഒരു കൊന്ധ് കാണിക്കുകയും മരും മരച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
ആനകൾ അശുഭകരങ്ങളാണ്. അവയ്ക്ക് മകാന് എന്നു പറയുന്നു.
മുന്നും നാലും കൊണ്ടുകളുള്ള ആനകളുണ്ട്. അവ ഭൂമിയെ വഹിക്കുന്ന
ആനകളുടെ കുലത്തിൽ പെടുന്നു. അവയെ പിടിക്കാൻ പാടില്ല. വല

യിൽ പെടാൽ വിടുകയും വേണം.”

എന്നാൽ, വായുപുരാണപ്രകാരം കാറ്റും സൃഷ്ടിയിലെ സമുദ്രത്തിൽ വെള്ളം സൃഷ്ടിയിലേക്ക് ഉയർത്തുന്നു. അതിന്റെ അടുത്ത് നിന്ന് ഉറുവിഴുന്നത് ചുടുമഴയാണ്. സൃഷ്ടി ആ വെള്ളം ചട്ടനിലേക്ക് തള്ളിവിടുന്നു. അതരം ചട്ടപാർശ്വത്തിൽനിന്ന് വർഷിക്കുമ്പോൾ അത് ഭൂമിക്ക് പുനരജീവനം നൽകി അത് അതിനെ ഫലഭൂയിഷ്ഠമാക്കുന്ന മഴയായിത്തീരുന്നു. അതരീക്ഷയ്ക്കിലെ സംഭവവികാസങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അഭിപ്രായങ്ങളുടെ കുടക്കൽ ദേവേന്ദ്രൻ്റെ വാഹനമായ ഏറ്റവും മാനസ തടാകത്തിൽനിന്നു വെള്ളം കുടിക്കുകയും മദംപൊട്ടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ചീറ്റുന ശബ്ദമാണ് ഈ എന്നും കാണുന്നു. മഴ വിശ്വാസിക്കുന്ന അവതിൽ ചിലർ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഗുസ്തമിന്റെ വില്ലാണെന്ന് നമ്മളിൽ ചില ആളുകളും പറയുന്നു.

ഇന്ത്യയെയും ഇന്ത്യക്കാരെയും കുറിച്ച് ഞാൻ ഇത്രയും വിവരിച്ചുത് അവിടെ പോകുവാനും അവരുമായി ആശയാദർശങ്ങൾ കൈമാറുവാനും ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് മതിയായ സഹായം ലഭിക്കുമെന്നു കരുതിയാണ്. എൻ്റെ ഉള്ളത്തിനികളിൽ സത്യവിരുദ്ധമായി വല്ലതും വന്നുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പൊറുത്തുതരാനും സത്യാസത്യങ്ങൾ വേർത്തിൽചൂരിയാണുള്ള കഴിവു പ്രദാനം ചെയ്യാനും കരുണാനിധിയും സർവ്വജനനുമായ ദേവത്തോട് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.